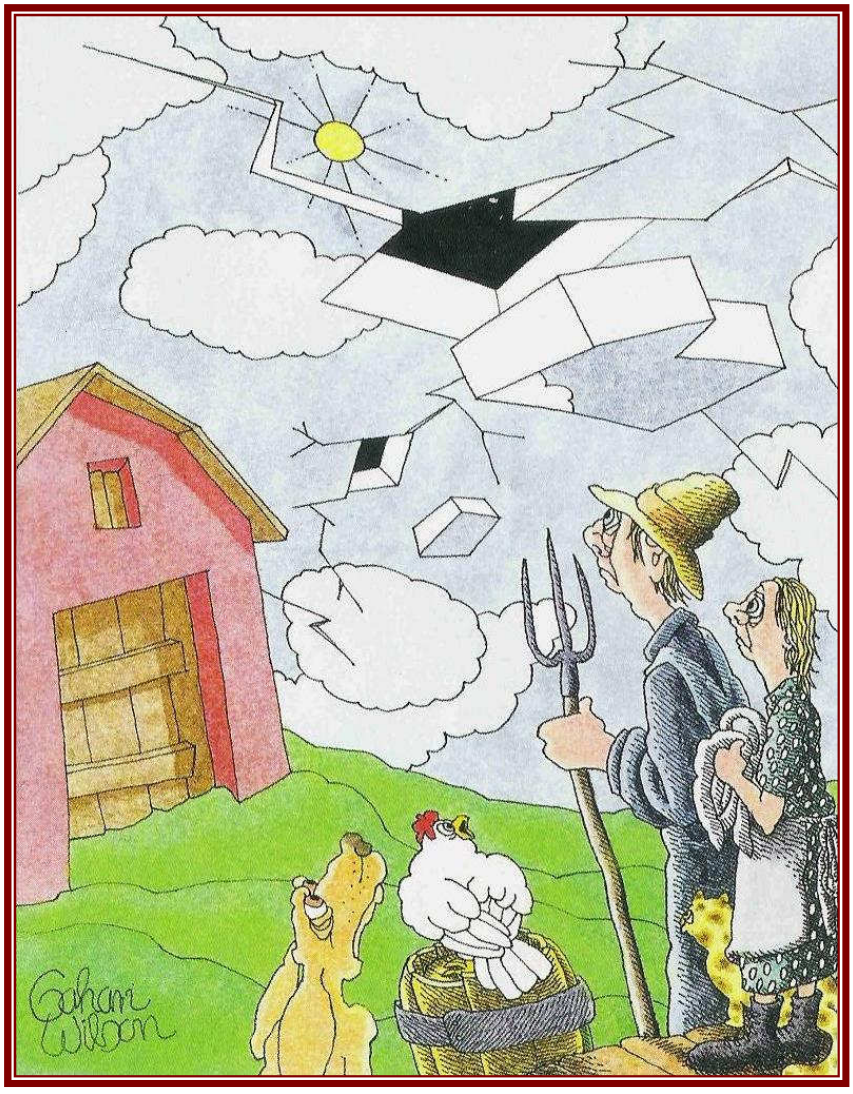
Kun Ákos

VICCEK, HUMORESZKEK, ANEKDOTÁK

(I. kötet)

Mottó: **„A humor a teljes igazság.”**

Karinthy Frigyes

– Utálom ezt mondani, de megmondtam előre!

Frissítés: 2023. január 12.

A frissített változat a Kun Elektronikus Könyvtárból tölthető le.
Cím: http://kunlibrary.com
A Kun Elektronikus Könyvtár a Magyar Elektronikus Könyvtárból is elérhető, a letölteni kívánt mű weblapjának FORRÁS mezejére kattintva.

A http://kunlibrary.com honlapról tölthető le a 672 egzotikus gyümölcsöt és zöldséget tartalmazó 33 nyelvű album legfrissebb változata is, 13 464 képpel illusztrálva. Terjedelme: min. 900 MB. Ugyanitt érhető el az 550 kontinentális zöldséget és gyümölcsöt ismertető 33 nyelvű album rendszeresen frissített változata, ami jelenleg 11 042 képet tartalmaz. Terjedelme min. 660 MB.
Ezen a honlapon található egy könnyűzenei slágerlista is, amely 1931-től napjainkig az összes magyar slágert tartalmazza. Az előadó nevének kiválasztása után pár másodperc múlva meghallgathatjuk, illetve videoklip formájában megtekinthetjük kedvenc dalainkat a YouTube-on. Jelenleg több mint 8375 dal található ebben a gyűjteményben, 57 944 változatban.

Ez a gyűjteményt más nemzetek vicckedvelői is szívesen elolvasnák. Anyagi helyzetem azonban nem teszi lehetővé művem széles nyilvánosság elé tárását. Ezért a világhálón keresztül fordulok a külföldi érdeklődőkhöz: Kérem, hogy aki szívügyének tekinti ezeknek a vicceknek, humoreszkeknek, anekdotáknak különféle nyelvekre történő lefordítását és Internetre való felrakását, adományával segítse elő az ehhez szükséges összeg előteremtését. Könyvtáramat nonprofit alapon működtetem, ezért az idegen nyelvű változatok letöltése is ingyenes lesz.

Pénzküldeményeiket a következő számlaszámra befizetve juttathatják el hozzám: HU45 1090 0028 0000 0014 3499 0019 SWIFT code: BACXHUHB. UniCredit Bank Hungary Rt. Közreműködésüket előre is köszönöm.

Annak érdekében, hogy a számítógéppel nem rendelkezők is elolvashassák ezeket a vicceket, ez úton keresek olyan ismert hazai és külföldi kiadókat, akik vállalják könyvem nyomdai megjelentetését. Ajánlataikat az alábbi e-mail címre továbbíthatják: info@kunlibrary.net vagy kel@kunlibrary.net

Ennek a műnek a
Viccek, humoreszkek, anekdoták-TEXT-HTML
változata az adatbázisokba történő indexelést szolgálja,
tartalmának internetes keresését segíti elő.
A Viccek, humoreszkek, anekdoták
olvasására szolgáló Word- és
platformfüggetlen nyomtatást lehetővé tevő PDF
változata az alábbi honlapról tölthető le:

https://kunlibrary.net

A Word-ös változat azoknak előnyös, akik szerkeszteni szeretnék a szövegállományt, vagy fel akarják nagyítani a benne található képeket. Teljes méretben történő kiemelésük csak itt lehetséges. (Kattintsunk a képre és a Ctrl + C billentyűkombinációval másoljuk Vágólapra. Utána nyissuk meg a Paint programot, és a Ctrl + V billentyűkombinációval küldjük a képszerkesztő munkalapjára. Végül mentsük el JPEG formátumban.)

Olvasásra a PDF formátum a legalkalmasabb. Ez a változat ugyanúgy fog megjelenni, ahogy én kiszerkesztettem. A Word különböző változataival ellentétben itt nem csúszkálnak el az oldalak, a képek nem torlódnak a lap aljára. (A Word minden változata másként szerkeszti a dokumentumot. Ennek oka, hogy az elválasztó segédprogram folyamatosan korszerűsödik. Emiatt egy Word 2003-ban kiszerkesztett 600 oldalas dokumentum Word 365-ben megnyitva több mint 20 oldallal rövidebb lesz, melynek következtében az eredeti szövegmező teljesen szétesik. A PDF dokumentum azonban nem változik, és a világ minden számítógépén, sőt tableten is megnyitható. A Word-el ellentétben itt betűtábla problémák sem lépnek fel, mivel ez a formátum magával viszi az összes felhasznált fontot. A képek teljes méretben történő kiemelésére, és a szövegmező korlátlan mértékű nagyítására azonban nem alkalmas. Az URL-ek viszont PDF-ben is aktiválhatók, ezért gond nélkül kattinthatunk a webcímekre, és rákapcsolódhatunk az Internetre. Azért is érdemes a Word-ös és PDF-es változatot tartalmazó tömörített mappát letölteni, mert ebben olyan segédanyagok is találhatók, amelyek jelentősen megkönnyítik a könyv használatát.

A HTM változatot ne használjuk olvasásra, mert ebben nincsenek képek. Emiatt jelentős többletinformációtól és esztétikai élménytől fosztjuk meg magunkat. Ebben a Google kereső számára készített változatban a lábjegyzetek is csak körülményesen (végjegyzetek) formájában használhatók. A szövegformázások jelentős része is eltűnik, emiatt a szövegállomány nehezen olvasható. Az ömlesztett szövegállományban az egyes fejezetek megtalálása sem könnyű, mert a tartalomjegyzék oldalszámjelölő mezői nem működnek. Összességében ez a változat nem nyújtja a könyvolvasás élményét, és rongálja a szemünket.

A gyors megnyílás érdekében a HTML változatból a karikatúrákat eltávolítottam.
Az internetes vicckeresés gyorsítása érdekében a II. kötet végén a 350 humoros képet tartalmazó „Életünk régen és most” című rovat is csak a Word- és a PDF változatokban tekinthető meg.

ELŐSZÓ

Az egyes korok viccei sok mindenről árulkodnak. Ha figyelmesen olvassuk őket, rengeteget megtudhatunk arról a korról, amelyben születtek. Nem csak a korabeli viszonyokról tájékozódhatunk dióhéjban, hanem a legégetőbb problémákról is, amelyek sok esetben egy-egy viccpetárdában teljesedtek ki. Mert a humor nem puszta tréfálkozás, hanem filozofikus szemlélet, a mélyebb összefüggések felismerése, a felülemelkedés képessége. A társadalomkutatók szerint a vicc oldja a társadalmi feszültségeket, és kárpótlást nyújt az egyenlőtlenségek elszenvedéséért, de szolgálhat előítéletek szalonképes kimondására is. A jó vicc feszes, drámai szerkezetű. Le van hántva róla minden felesleges ciráda, sallang. Ahhoz, hogy a végén csattanjon, minden szónak a helyén kell lennie. Egyetlen felesleges betű, szó, túlmagyarázás is felboríthatja, elbillentheti a poént.

Jó viccet tehát nehéz kitalálni, de legalább ilyen nehéz előadni. A viccmesélés különleges képességeket igényel. Humoristának, viccmesélőnek születni kell. Aki nem alkalmas rá, a legjobb viccet is poéngyilkos hadarássá, szánalmas hebegéssé változtatja. A hallgató nem csak a rossz viccek hallatán feszeng, hanem a rossz előadás esetén is. Sőt az utóbbi esetben még bosszankodik is, arra gondolva, hogy ezt a viccet mennyivel jobban elő lehetett volna adni. Súlyosbítja a helyzetet, hogy valamilyen oknál fogva a rossz előadók kifejezetten szeretnek vicceket mesélni. Erről egyébként már egy vicc is született: „Sajnos a poéngyilkos is mindig visszatér a tett színhelyére.”

Az anekdotázás sem könnyű mesterség. A jó anekdota nem lehet hosszú, mert a türelmetlen olvasó ráun, a poént várva elveszti a „fonalat”. Ennek ellenére a sziporkázó stílusúnak kell lennie, hogy a végén minél nagyobb hatásfokkal robbanjon a poén. A jó anekdota kezdetétől fogva élcelődik, és a végén szinte fejbe ver. Emellett tanulságos, egy-másfél oldalba sűrítve több évtizednyi élettapasztalatot sűrít magába. Görbe tükröt tart elénk. Humoros formában megmutatja, hogy milyenek vagyunk valójában. Aki további viccekre, anekdotákra vágyik, annak szíves figyelmébe ajánlom a gyűjteményem végén található Irodalomjegyzéket[1]. A magyar nyelven megjelent vicceknek, humoreszkeknek, anekdotáknak jelenleg ez a legszélesebb tárháza, a vonatkozó szakirodalom itt található meg a legnagyobb számban[2].

Ez úton kérem kedves olvasóimat, hogy akinek tudomása van olyan viccgyűjteményről, amely nem szerepel ebben jegyzékben, hívja fel rá a figyelmemet, hogy még jobbá, teljesebbé tehessem ezt a válogatást. Végül köszönetet mondok azoknak a szerzőknek, akik ezeket a vicceket megalkották, és azoknak a gyűjtőknek, akik a korábbi válogatásokat végezték, amellyel lehetővé tették ennek a műnek a megjelenését. Remélem sok olvasómnak sikerül vele néhány önfeledt órát, derűs perceket ajándékoznom. Jó szórakozást!

Budapest, 2005. május

[1] Az egyes műveket nem csak a szerző neve, hanem a könyv címe szerint is célszerű keresni, mert sok gyűjtemény borítóján nem szerepel a válogatást végző neve. A kiadók egy része csak a belső oldalon tesz róluk említést. Nem egy esetben a kiadás évét sem tüntették fel.

[2] Ezeknek a könyveknek a megszerzése nem könnyű feladat, mert vannak közöttük olyanok is, amelyek az ország egyetlen könyvtárában sem találhatók meg. Ezek többnyire filléres kiadású vékonyka zsebkönyvek, amelyek még a könyvesboltokba sem jutottak el. Létezik olyan vicckönyvsorozat, amit csak a benzinkutaknál árusítottak.

Kun Ákos: Viccek, humoreszkek, anekdoták → Kun Elektronikus Könyvtár → https://kunlibrary.net

Általános viccek

A jó viccen nem csak mulatni lehet. A beléje ivódott kollektív tapasztalat által bölcsebbé válunk. A vicc tulajdonképpen nem más, mint poénra épített csattanós közmondás:

A humor az ember szárnya.

Az élet attól szép, hogy bármi megtörténhet.
És attól csúf, hogy meg is történik.

Az élet olyan, mint a bukta; Sok tésztát meg kell enni azért a kis lekvárért.

– Ne vedd túl komolyan az életet! Úgyse kerülsz ki belőle élve.

– Aki az életet tréfának tartja, gondoljon a poénra is.

Az élet azért rosszabb, mint a színpad, mert gyakrabban kell meghajolni.

– Az életem egy film, amelynek nem túl jó a szereposztása, ráadásul a sztoriját sem értem.

Az élet nem mindig kellemes, de lidércnyomásnak kiváló.

– Inkább haljak meg állva, minthogy térden csúszva éljek!

Tévedni emberi dolog, de másra kenni még emberibb.

Ha az ember meg akarja fejni a tehenet, muszáj lehajolnia.

Könnyebb bocsánatot kérni utána, mint engedélyt előtte.

– Ha tükörbe nézel, és kibírod nevetés nélkül, nincs humorérzéked.

Azok, akik nem tudnak magukon nevetni, meghagyják ezt a feladatot másnak.

– Ha tapsot akarsz, tapsolj magadnak!

– A baj nem jár egyedül, vele megyek én is.

– Ember küzdj, és bízva bízzál!” …de ha nem megy, legalább engem hagyjál!

– Pénzért nem tudsz barátokat venni. De bérelhetsz eleget.

– Segíts barátaidon, nem felejtik el. Mindig eszükbe jutsz, valahányszor bajba kerülnek.

– Néhány ember olyan, mint a kutya. Ha távol van, ugat; Ha közel, nyal.

A magány vágyálom, de nem akkor, amikor egyedül van az ember.

A szerencse nézőpont kérdése:

Kovács és Szabó a két régi barát találkozik az utcán. Időközben Szabó hajléktalanná vált, és csak az egyik lábán van cipő, az is meglehetősen szakadt, elnyűtt.

– Szabó! – kiált fel Kovács –, összecsapva a két kezét. Hát így kell látnom téged? Elvesztetted az egyik cipődet?

– Ellenkezőleg – feleli a barát.

– Találtam egyet.

Barátok jönnek, mennek, az ellenségek gyűlnek.

A jók mindig elnyerik megérdemelt büntetésüket, a rosszak csak időnként.

Az embert kétféleképpen lehet lejáratni: Az egyik, hogy nem engedik szóhoz jutni; A másik, hogy engedik.

– Micsoda unalmas emberek. Egy szót sem szólnak,

– Várja csak meg, amíg elmegy egyikük. Rögtön lesz miről pletykálkodni.

Korunk Julius Caesarja:

– Jöttem, láttam, és most nem győzök bocsánatot kérni.

A mosoly a legelegánsabb módja annak, hogy kimutasd a fogad fehérjét.

Tudósok végül megtalálták a gént, amely a szégyenlősségért felelős.
Nem volt könnyű, két másik gén mögött rejtőzött.

A párbaj elkerülésének legjobb módja:

– Ezt a sértést csak vérrel lehet lemosni!

– Igen hidegvérrel.

Régen, az emancipáció érvényre jutása előtt a férfiak gyakran vélekedtek így:

– Milyen férfi az, amelyik alábbvaló egy nőnél?

vagy:

– A férfiban minden halálos bűn bocsánatos, a nőben minden bocsánatos bűn halálos.

Feminista viccek:

– Azokból a nőkből, akik egyenlők akarnak lenni a férfiakkal, hiányzik az önbecsülés.

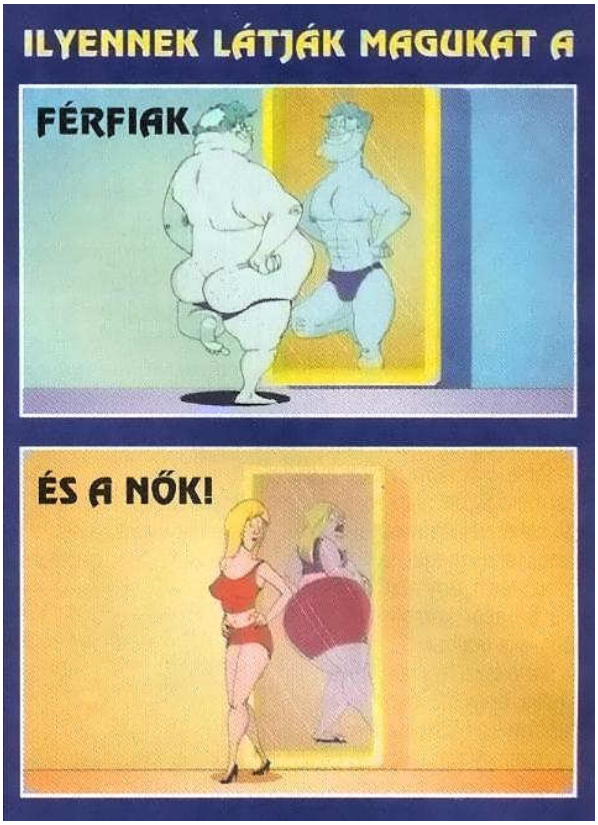
– Ha egy nő a férfiakkal egyenlő akar lenni, akkor nincs benne ambíció!

– Miért teremtette Isten a férfit?
– Mert a gorillákat macerás lett volna betanítani fűnyírásra.

– A nőnek jobb, ha szép, mint okos; mert egy férfinak könnyebb nézelődni, mint gondolkodni.

– Miért fontosabb egy férfinak a nő külseje, mint az esze?
– Mert a legtöbb férfi jobban lát, mint gondolkodik.

– Miért lehet a férfiakat könnyebben pszichoanalizálni, mint a nőket?
– Mert nem szükséges őket visszavinni a gyerekkorukba. Még ott vannak.

– Hogy osztályozzák a férfiak a ruháikat?
– Nagyon koszos; koszos; és koszos, de még hordható.

– Miből veszed észre, hogy egy férfi divatosnak akar látszani?
– A baseballsapkáját ellenzővel hátrafelé viseli.

– Mi a különbség a férfiak és a felhők között?
– Semmi. Ha elhúznak, akkor szép nap ígérkezik.

A női egyenjogúság élharcosai értekezletet tartanak:

– Hogyan értékelhető, hogy férfiak léptek először a Holdra?
– Ez egy helyes kezdeményezés első lépése volt.

Isten először megteremtette a férfit. Aztán támadt egy jobb ötlete.

– Mit mondott Isten Ádám teremtése után?
– Na, a következő jobban fog sikerülni!

– Miért van a férfiaknak ó-lábuk?
– Mert Isten mindent zárójelbe tett, amit elrontott.

A nők szeretik az egyszerű dolgokat az életben, így a férfiakat is.

– Miben hasonlítanak a dinoszauruszok az intelligens férfiakhoz?

– Abban, hogy mindketten kihaltak…

A matriarchátus megszűnésével és az emancipációval kapcsolatos ez a vicc is:

Egy régi bölcselet szerint: „Valamikor ostoba nők uralkodtak, de a férfiak fellázadtak, átvették a hatalmat, és azóta ostoba férfiak uralkodnak.”

Egy nap három férfi túrára indult. Egyszer csak egy erős sodrású folyóhoz értek. Mindenképpen át kellett jutniuk a másik partjára, ám semmi ötletük nem volt, hogyan keljenek át. Végső kétségbeesésükben egyikük Istenhez fohászkodott:

– Kérlek Istenem, adj nekem erőt ahhoz, hogy át tudjak kelni a folyón!

Erre Isten adott neki két izmos kart és két izmos lábat, aminek segítségével, két óra alatt sikerült átúsznia a folyón, de közben kétszer majdnem belefulladt. Ezt látván a második férfi is Istenhez fordult:

– Kérlek Uram, adj nekem erőt és eszközöket ahhoz, hogy át tudjak kelni a folyón!

Erre Isten adott neki egy csónakot két evezővel, amivel egy óra alatt átkelt a folyón, de közben kétszer majdnem elsüllyedt. Két társa tapasztalatától felbátorodva a harmadik férfi is Isten segítségét kérte:

– Kérlek Istenem, adj nekem erőt, eszközöket és észt ahhoz, hogy át tudjak kelni a folyón!

Erre Isten nővé változtatta! Megnézte a térképet, gyalogolt még kb. 200 métert és átsétált a hídon.

– Miért nagyobb a majmok orrlyuka, mint a férfiaké?

– Mert a mutatóujjuk is vastagabb.

– Mi van a férfiak orrában?

– Ujjlenyomat.

– Miért szeretik a férfiak az okos nőket?

– Mert az ellentétek vonzzák egymást.

A férfiak válasza ezekre a viccekre:

– Mi hozta le a nőt és a férfit a fáról?

– A férfit az evolúció, a nőt a gravitáció…

– Hogy teremtette Isten a nőt?

– Először megteremtette a kacsát, aztán a tyúkot, aztán a libát, aztán elfogyott a tolla.

Isten megteremté a Földet, és látá, hogy az szép.
Isten megteremté a férfit, és látá, hogy az szép.
Isten megteremté a nőt, és mondá: Na nem baj! Majd kifesti magát.

– Hogyan keletkezik a nő?

– Kislány születik, és nő ész nélkül.

– Hogyan lehet vízbe fojtani egy nőt?

– Tükröt kell tenni a medence aljára.

– Miért nem lehet egy nő egyszerre szép és okos is?
– Mert akkor férfi lenne.

A túlhajtott emancipáció következtében a nők szinte minden téren átvették a vezető szerepet a férfiaktól. Kétségbeejtő helyzetükben a férfiaknak már csak egy viccre futotta az erejükből:

„A nők uralják a világot, de megmenteni a férfiaknak kell.”

– Miért kezdődik jövőre a nők személyi száma hárommal?
– Mert a delfin feljött a második helyre.[3]

– Mit lehet csinálni két dióból és egy nő fejéből?
– Csörgőt.

– Miért nincs a nőknek agyuk?
– Mert az oldalborda nem velős csont.

– Miért kell a nőknek hétvégén is dolgozniuk?
– Hogy hétfőn ne kelljen újra betanítani őket.

– Honnan tudod, hogy egy nő okosat fog mondani?
– Úgy kezdi a mondatot, hogy: „Egyszer egy pasi azt mondta nekem…”

– Mi a női megérzés?
– A logika hiányának árnyaltabb megfogalmazása.

A női intuíció több millió éves nem gondolkodás eredménye.

A kórházban, a halálos beteg körül összejön a család, és várják az orvosi konzílium eredményét. Megszólal a főorvos:

– Sajnos rossz hírt kell önökkel közölnöm. Egyedüli remény a beteg a túlélésére az agyátültetés. Ez nagyon kockázatos és költséges műtét, mivel az új agyért fizetni kell.

Az első döbbenet után az egyik rokon megszólal:

– Na és mennyibe kerül egy agy?
– 200 000 euró a női agy, és 20 000 euró a férfi agy.

Zavart helyzet lép fel, és a nők kajánul vigyorognak. Végül az egyik restelkedő férfi nem tudja legyűrni kíváncsiságát, és megkérdi:

– Mi az oka annak, hogy a férfi agy tízszer olcsóbb?
– A férfi agy azért olcsóbb, mert a női aggyal ellentétben használt.

A férfi beszélget Istennel:

Férfi:

– Miért teremtetted a nőt ennyire gyönyörűségesnek?

Isten:

[3] A magyar népesség-nyilvántartásban a férfiak személyi száma 1-el, a nőké 2-vel kezdődik.

– Hát, hogy szeresd.

Férfi:

– De akkor meg miért teremtetted ennyire ostobának?

Isten:

– Hát, hogy ő is szeressen téged…

NŐK KÖZÖTTI BARÁTSÁG:

Egy napon a feleség nem jött haza, mire a férj megkérdezte, hol aludt. A felesége azt válaszolta, hogy az egyik barátnőjénél. A férj felhívta a tíz legjobb barátnőt, de egyik sem igazolta ezt.

FÉRFIAK KÖZÖTTI BARÁTSÁG:

Egy napon a férj nem jött haza este, mire a felesége megkérdezte, hol aludt. A férj azt válaszolta, hogy az egyik barátjánál. A felesége felhívta a 10 legjobb barátját. 8-an igazolták, hogy ott aludt, 2-en, hogy még most is ott van…

Régen a férfinak meg kellett ölnie a sárkányt, hogy elvehesse a szüzet. Ma már nincsenek szüzek, és a sárkányt kell elvenni…

Autóból használható bankautomata kezelési útmutatója:

Férfi ügyfeleknek :

1. Hajtson az automatához, és nyissa ki az ablakot.
2. Helyezze be az automatába a hitelkártyát, és adja meg a PIN-kódot.
3. Billentyűzze be a kívánt összeget.
4. Tegye el a pénzt.
5. Vegye ki a hitelkártyát és a bizonylatot.
6. Húzza fel az ablakot. Jó utat!

Női ügyfeleknek:

1. Hajtson az automata elülső oldalához.
2. Indítsa újból a lefulladt motort.
3. Nyissa ki az oldalsó ablakot.
4. Menjen hátrafelé, amíg az automata az ablak mellé nem kerül.
5. Vegye elő a táskáját, és ürítse ki az utasülésre, majd keresse meg a hitelkártyáját.
6. A visszapillantó tükörben ellenőrizze a sminkjét.
7. Próbálja meg a hitelkártyát behelyezni az ATM-be.
8. Szálljon ki, hogy elérje a bankautomatát.
9. Helyezze be a hitelkártyát.
10. Vegye ki és helyezze vissza fordított irányban.
11. Menjen vissza a kocsihoz, és keresse meg a noteszét, amibe felírta a PIN-kódot.
12. Billentyűzze be az adott számokat.
13. Nyomja meg a „Törlés” gombot, és a társadalombiztosítási száma helyett adja meg a mellette lévő négyjegyű számot.
14. Most üsse be a felvenni kívánt összeget.
15. Vegye el a készpénzt és a bizonylatot.
16. Szálljon vissza a kocsiba, keresse meg a pénztárcáját, tegye el a pénzt, ellenőrizze a sminkjét, és induljon el.
17. Tolasson vissza az automatához, szálljon ki, és vegye ki a hitelkártyáját.
18. Tegye el a hitelkártyát.
19. Ha a sminkje rendben, egyes sebességben indítsa újra a lefulladt motort. Vezessen két-három kilométert, és ha gyorsabban szeretne menni, engedje ki a kéziféket. Jó utat!

A tengerparton sétál egy férfi. A hullámok egy palackot sodornak elé. Kihúzza a dugót, előbújik a palack szelleme. Nagyon hálás, hogy kiszabadította több évezredes fogságából, és hálából felajánlja, hogy teljesíti egy kívánságát. A férfi töri a fejét, hogy mit kérjen, végül azt mondja:

– Én rettenetesen félek a repüléstől, a hajón pedig tengeribeteg leszek. Ezért nem tudok elutazni Hawaiira, pedig nagyon vágyom oda. Tudnál nekem egy autópályát építeni az óceán felett?

– Ez túlzó, irreálisan nagy kívánság – rázza a fejét a palack szelleme. Milliárdokat emésztene fel, és nagyon sokára lenne csak kész. Kívánj valami teljesíthetőbbet!

– Hát jó – mondja a férfi. – Világéletemben vágytam arra is, hogy megértsem a női lélek rejtelmeit. Azt szeretném tudni, hogy tulajdonképpen mit is akarnak a nők.

A szellem elgondolkodik, majd azt mondja:

– Kétsávos vagy négysávos legyen az a pálya?

Amikor a boldogság egyik kapuja bezárul, egy másik kinyílik előttünk. Néha olyan sokáig nézzük a bezárt ajtót, hogy nem vesszük észre azt, amelyik kinyílt.

A boldogság a tájékozatlanok kiváltsága.

A boldogság egyetlen akadálya a valóság.

A boldogság, akár a jó barát, néha váratlanul állít be. Többnyire olyankor, amikor nagyon el vagyunk foglalva valami mással.

A bölcs férfiakból jó férjek lesznek, de a bölcs férfi nem nősül meg.

Helló! 26 éves vagyok. Van egy luxusvillám, 5 kocsim, és egy nyaralóm a Karib-szigeteken. Társat nem keresek, csak dicsekedni akartam!

Az idő minden sebet begyógyít, de nem végez plasztikai műtétet.

Az idő a legjobb tanár – eltekintve attól, hogy az összes tanítványát megöli.

– A nap legnehezebb órái akkor következnek, miután valaki ezt kérdezi: „Van egy perced?”.

150 évvel ezelőtt, a boldog békeidőkben még ilyen viccek születtek:

– Nagyon kedves, hogy visszahozta a sétapálcámat. Jutalmul magának adom. A gombja ezüstből van, bármelyik kereskedő szép pénzt ad érte.

– Nem ad, uram! Már megpróbáltam.

– Ezt a lovagi páncélzatot az egyik ősünk hagyta ránk.

– Igen, tudom. A nagypapa még ócskavas-kereskedő volt.

Az üzleti tárgyalás szünetében megszólal egy asztalon hagyott mobiltelefon. Felveszik.

– Helló szívecském! Az előbb láttam egy új ruhát 100 000 forintért. Megvehetem?

– Hát persze.

– Aztán láttam egy szép sportkocsit, csak 10 millióba kerül. Ezt is megvehetem.

– Hát persze, drágám.

– Köszi, otthon várlak!

– Oké!

A beszélgetés után a férfi magasba nyújtja a készüléket.

– Nem tudja valaki, hogy kié ez a telefon?

Hosszas invitálás után az idős asszony végre meglátogatja a fővárosban élő gyermekét. Két hét után hirtelen elkezd csomagolni.

– Hová megy mama? – kérdezi a fia.

– Hazautazom gyermekem.

– Miért?

– Mert nagy baj lehet otthon.

– Miből tetszik ezt gondolni?

– A papa folyton azt írja, hogy minden a legnagyobb rendben van.

Ez a vicc a végtelenített „szappanoperák” később színre lépett főszereplőjéről szól.

– Miért jó Esmeraldának?

– Mert nem látta az első hatvan részt.

– Tudod mi a szappanoperák lényege?

– Akinek nincs saját élete, az bámulja mások hamis életét.

A gazdag bankár kisfia gyémántkövekkel játszadozik, és egyet lenyel. A mama ijedten rohan be a papához:

– Kérlek, csinálj valamit, a fiúnk lenyelt egy gyémántot! Azonnal ki kell hívni az orvost!

– Miért vagy olyan feldúlt? Ettől még nem fogunk tönkremenni.

Mi a könyvritkaság?

– Az a könyv, amit kölcsön adtál, és vissza is hozták.

– Miért vagy olyan szomorú?

– Olvastam egy könyvet, amelynek a vége nagyon szomorú volt.

– És mi volt az a könyv?

– A betétkönyvem.

Sosem gondoltam volna, hogy a bank egy vidám munkahely. Először csak kedvesen mosolyogtak, aztán amikor meghallották mennyi hitelt szeretnék felvenni, kitört a röhögés.

A bank az a hely, ahol akkor kapsz kölcsönt, ha be tudod bizonyítani, hogy nincs rá szükséged.

Csak pesszimistától kérj kölcsön! Az nem várja, hogy visszaadd.

Az ügyfél tanácsot kér a bankban:

– Kisvállalkozást szeretnék indítani, mit kell tennem?

– Vegyen egy nagyvállalkozást, és várjon néhány hetet. A többit mi elintézzük.

Kovács találkozik ismerősével és mondja neki:

– Nézze, kedves barátom, én nyugodtan szeretnék aludni. Tudni szeretném, mikor fizeti meg végre az adósságát?

– Nézze, uram! – válaszolja a másik –, ha maga nyugodtan szeretne aludni, akkor jobb, ha nem tudja meg!

Ezt a viccet a felelőtlen bankárok által elindított világgazdasági válság ihlette:
Az egyik bankár felhívja a másikat.

– Szevasz, hogy vagy?

– Kösz, jól.

– Bocsánat, téves.

Ezt a viccet is a mélyülő gazdasági válság, és a forint rohamos gyengülése ihlette:

Megy be az ügyfél a bankba, és a sarokban lát egy digitális kijelzőt, melynek utolsó számjegye veszettül pörög. Odaszól a biztonsági őrnek:

– De érdekes. Maguknál már ilyen modern vízórák vannak?

– Az nem vízóra, hanem a valutaátváltási táblázat.

– Hogy vagy?

– Sok a gondom. Nem tudom hová tegyem a pénzemet.

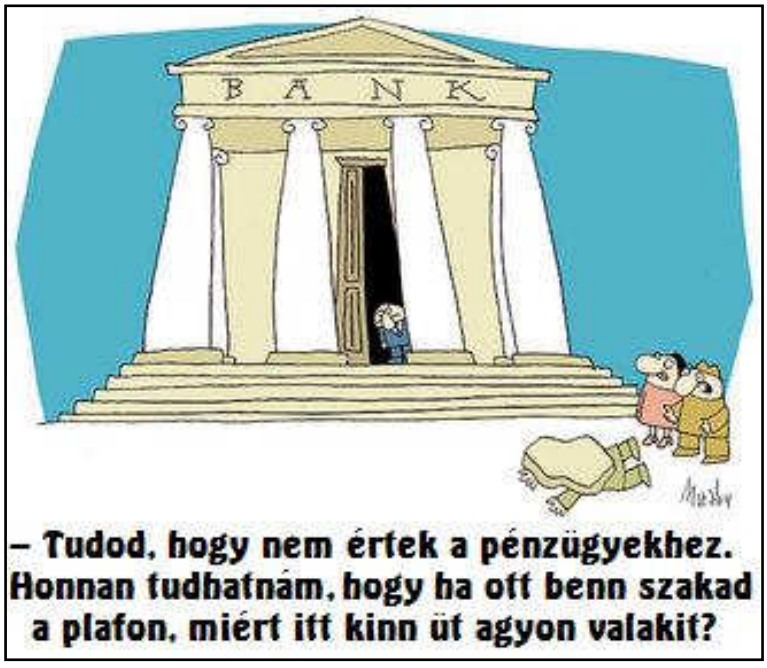
– Olyan sok pénzed van?

– Az éppen nincs, de minden zsebem lyukas.

– Az élet szép, de kicsit drága.

– Lehet olcsóbban is élni.

– Persze, de akkor már nem olyan szép.

Miért ment át a csirke az úton?

ÓVÓNŐ: Hogy a másik oldalra jusson.

PLATON: A közjó érdekében.

ARISZTOTELÉSZ: Ilyen a csirkék természete, átmennek az úton.

KARL MARX: Történelmi szükségszerűségből.

SADDAM HUSSEIN: Ez példa nélküli provokáció, így feljogosítva érezzük magunkat, hogy 50 tonna ideggázt dobjunk a csirkére.

MARTIN LUTHER KING: Már látom azt a világot, ahol minden csirke szabadon átmehet az úton anélkül, hogy célját fel kellene fednie.

MÓZES: És leszállt Isten a mennyekből és imigyen szólt a csirkéhez: „Bizony mondom neked, kelj át az úton!” És a csirke általkelt az úton, és nagy volt az öröm a mennyekben.

FOX MULDER[4]**:** Saját szemeddel láttad, ahogy átment az úton. Még hány csirkét kell látnod ahhoz, hogy elhidd?

MACHIAVELLI: Igaz, a csirke átment az úton. Ki törődik vele, hogy miért? A tény, hogy végül átjutott, igazolja minden cselekedetét.

FREUD: A puszta tény, hogy ennyire érdekel, miért ment át a csirke a túloldalra, elfojtott szexuális bizonytalanságodat tárja fel.

DARWIN: A csirkék, évmilliók alatt természetes kiválasztódás útján oly módon fejlődtek, amely felruházza őket a túloldalra való átkelés képességével.

EINSTEIN: Hogy most a csirke kelt át a túloldalra, vagy az út mozdult el a csirke alatt, ez viszonyítási pont kérdése.

RAMBO: Rosszul céloztam volna?

RONALD REAGAN[5]: Elfelejtettem…

Egy megoldás a tyúk-tojás problémára:

– A tyúk biztosan előbb volt, mint a tojás. Nehéz elképzelni, hogy Isten ráült volna a tojásra, hogy kiköltse.

Huncut remete:

– Visszavonultam a kurva életbe.

Régen is voltak utcai zavargások, melyek néha – akárcsak ma – bolti fosztogatásokba torkolltak. A két világháború között kérdi az egyik barát a másiktól:

– Te is tüntettél?

– Én is tüntettem.

– Hol?

– Nem hol, hanem mit! Két aranyórát, és egy vég vásznat…

Pistike megkérdi a papájától:

– Apuci, van az Istennek felesége?

– Dehogy van, hiszen akkor nem lenne mindenható!

Kovács nadrágot varrat, de a szabó nagyon lassan készíti. Egy hét után elmegy reklamálni.

– Hogy lehet ilyen lassan dolgozni? Hiszen az Úristen hat nap alatt az egész világot megteremtette!

A szabó felnéz a varrásból:

– Na, azért néz így ki!

Baljós jövő:

A XXII. században nagy atomrobbanás rázza meg a Földet. Egy majompár kivétel mindenki elpusztul. A majompapa leugrik a fáról, és megszólal:

[4] Az „X-akták” című parapszichológiai filmsorozat főszereplője.

[5] Közkedvelt amerikai elnök. Alzheimer kórban halt meg.

– Na, anyjuk, kezdhetjük elölről az egészet!

Ne csak a barátaidat, hanem az ellenségeidet is engedd magadhoz közel, hogy rajtuk tarthasd a szemed!

– Bocsáss meg ellenségeidnek, de jegyezd meg a rohadékok nevét!…

– Mi a különbség az óvatosság és a gyávaság között?
– Ha én félek, az óvatosság, de ha más, az gyávaság.

A bátorság gyakran a rálátás hiányából ered, míg a gyávaság sok estben a megfelelő információn alapul.

Aggódik az újonnan megválasztott parlamenti képviselő felesége:

– És te fogod mondani a köszöntőt?
– Hát…. amíg bele nem sülök…
– Ó, ha kölcsönadhatnám neked a nyelvemet!

A vézna Kovács dicsekszik a barátainak:

– Képzeljétek, tegnap futásra kényszerítettem egy öttagú bandát.
– Hihetetlen.
– Pedig így volt.
– És hogy csináltad?
– Én futottam elől, a többi meg utánam.

Egy fiatalember hónapos szobát vesz ki. Mikor beköltözik, azt mondja a főbérlőjének:

– Tudja kedves asszonyom, az én korábbi főbérlőm sírt, amikor eljöttem.
– Nálam ez nem történhet meg, mert itt előre kell fizetni.

A fiatal jogász kiadó szobát keres. Elmegy egy címre, egy szép tizenéves lány nyit ajtót, majd megjelenik az anyja is. Megállapodnak a bérleti díjban, majd a háziasszony hozzáteszi:

– Egyetlen kikötésem van, fiatalember. Semmilyen nőszemély nem látogathatja.
– Miért?
– Mert itt van a lányom.

A háziasszony rátámad az albérlőre:

– Maga már egy éve lakik nálam, a lányommal is összeszűrte a levet, és egy fillér lakbért nem fizet. Azt mondta, ha leteszi a doktorátust, elveszi a lányomat, és tessék, most megbukott.
– Nézze asszonyom, ne beszéljen velem így, mert pályát változtatok. Beiratkozom a teológiára.

A háziúr ismét bekopogtat az albérlőhöz a lakbérhátralékért.

– Legyen még egy kis türelemmel jó ember, minden nap pénzt várok!
– Vajon kitől, ha szabad kérdeznem!
– Hát honnan tudjam én azt előre?

– Tudna nekem adni hetvenhat csótányt, egy patkányt, tizenhárom pókot, hat pincebogarat és négy egeret? – kérdezi egy fiatalember az állatkereskedésben.

– Egerem és patkányom van, de a többivel pillanatnyilag nem szolgálhatok. Megmondaná, mire kell mindez?

– Nemsokára elköltözöm – feleli a fiatalember –, és a főbérlő ragaszkodik hozzá, hogy a lakásban minden pontosan úgy legyen, mint amikor odamentem.

Néha az élettapasztalat hiánya a vicc témája:

– A szegény, munkanélküli végső elkeseredésében átmegy gazdag szomszédjához. A felesége nyit ajtót.

– Asszonyom már három napja nem ettem semmit!…

– Ó, szegény! Nincs étvágya? Hát erőltesse egy kicsit!

– Drága asszonyom – mondja a koldus a terebélyes hölgynek –, három napja egy falatot sem ettem.

– Ó, bárcsak nekem lenne ilyen akaraterőm.

Az elhízás a múlt században is gondot okozott.

Férj (újságolvasás közben):

– Képzeld mama, ez a Gandi már 38 kilóra fogyott.

Feleség (mohón):

– Tudd meg gyorsan, hogy milyen szert használ.

Egy elhízott amerikai jön ki a szupermarketből, egyik kezében egy karton sör, a másikban grillcsirke, sült krumpli, és teli a szája. Szembe jön vele egy hajléktalan és megjegyzi:

– Uram, én már két napja nem ettem.

Mire a dagadt:

– Irigylem magát. Bárcsak nekem lenne ilyen akaraterőm!

A gazdagok kapják az ételt, a szegények az étvágyat.

Az idős kertész reggeli ébredés után, elindult körbesétálni a gyümölcsösben. Észrevett egy hajléktalant, aki éppen akkor mászott át a kerítésen. Miután a csöves már nem tudott elfutni, így szólt:

– Pálinkás jó reggelt. Mit csinál itt ilyen korán?

– Sétálok, hogy étvágyam legyen a reggelihez – mondja a kertész. És maga mit csinál itt a gyümölcsösben?

– Én is sétálok. De én azért, hogy reggelim legyen az étvágyamhoz.

A szegény élelmet keres, a gazdag étvágyat.

Egy gyorsétterem pultja előtt hosszú sor áll. A pulton egy tábla: „10 000 Ft-nál nagyobb bankjegyet nem tudunk elfogadni.” Egy nő megjegyzi a mellette állónak:

– Ha lenne 10 000 forintom, biztos, hogy nem itt ebédelnék!

Angliában egy csavargó bekopog a GYÖRGY ÉS A SÁRKÁNY nevű fogadóba. Egy nő nyit ajtót, akitől megkérdi:

– Nem adna valami ennivalót?

– Nem – mondja a nő, és becsapja az ajtót.

A férfi ismét bekopog, s mikor újra meglátja a nőt, azt kérdi:

– Nem beszélhetnék most a Györggyel?

Az újgazdag látja, hogy egy hajléktalan eszi a füvet a parkban. Lenyitja kocsija ablakát, és megkérdi tőle:

– Mondja, miért eszi a füvet?

– Tudja, éhezem.

– Hát akkor meghívom vacsorára.

– Tudja, az egész családom éhezik.

– Nem baj, ők is jöhetnek, elég nagy a kertem, és éppen bedöglött a fűnyíróm!

Egy szegény idős bácsika beszélget a szomszédjával:

– Képzelje, szomszéd, egér van a lakásomban.

– Hát akkor tegyen ki egy egérfogót.

– Jaj, nincs nekem egérfogóm.

– Majd én adok egyet. Az egérfogóra tegyen egy kis sajtot.

– Nincs sajtom sem.

– Hát akkor tegyen oda egy kis darab kenyeret, arra meg egy pár csepp olajat.

– Olajam sincs.

– Akkor csak egy kenyérdarabkát.

– Még kenyerem sincs.

– Akkor nem értem, mit keres magánál az egér?

– Doktor úr, baj van az emésztésemmel!

– És, mi a baj?

– Hááát, hogy nincs mit.

– Miért küldték vissza Etiópiából a gyógyszersegélyt?

– Mert mindegyikre rá volt írva, hogy csak étkezés után lehet bevenni.

– Melyik a világ leggyorsabb csirkéje?

– Amelyik élve átfut Etiópián.

Az etióp kifog egy aranyhalat a tóból, mire az megszólal:

– Teljesítem egy kívánságodat, kérj bármit!

– Jó! – mondja az etióp. – Legyen benned minél kevesebb szálka!

Etióp gyerek kifogja az aranyhalat. Amikor emeli ki a vízből megszólal az aranyhal:

– Kisfiú, ha visszadobsz, teljesítem há… nyam, nyam, nyam!

– Hová megy az etióp gyerek kirándulni?

– Ahová a szél fújja!

– Hogy köszönnek az etiópnak?

– Mi szél hozott?

– Merre támad az etióp hadsereg?

– Amerre a szél fúj!

Két éhező hajléktalan élelem után kutat a szemetes konténerben. Találnak egy felbontatlan konzervet. Nagyon megörülnek neki. De nem sokáig.

– Ez aztán pech – olvassa az egyik a doboz címkéjét.

– Miért, mi van benne?

– Étvágygerjesztő.

Két rongyokba bugyolált hajléktalan beszélget:

– Tudod pajtás, a szegénységnek is megvan az előnye.

– Nocsak! Mi az?

– Most olvastam egy eldobott újságban, hogy egy gazdag úr ragályos betegséget kapott bankjegyek számolgatása közben. Minket ilyen veszély nem fenyeget!

Két hajléktalan veszekszik:

– Tudod mi a különbség közted és egy ezer forintos között?

– Nem.

– Hogy a pénznek nincs szaga.

A pénznek nincs szaga, és akinek szaga van, annak nincs pénze.

– Melyik szigeten nyaralnak a hajléktalanok?

– A járdaszigeten.

Két csövező csavargó beszélget:

– Tudod – mondja az egyik –, volt idő, amikor saját kocsim volt!

– Igen – így a másik –, és az anyád tolta.

Ez a vicc akkor született, amikor még nem volt penicillin.

Öreg koldus:

– Állandóan ráz a hideg, köhögök, és nagyon fáj a mellem. Segítsen rajtam doktor úr!

Orvos:

– Sajnos barátom, a tüdőbajra csak egy gyógymód létezik: magaslati levegőre kell mennie koldulni!

Azóta sokat fejlődött az orvostudomány. Ma már itt tartunk:

Két beteg sántít be két különböző magyar orvosi rendelőbe, és mindkettőnél megállapítják, hogy csípőprotézis operációra van szüksége. Az első beteget egy órán belül megvizsgálják, azonnal elkészítik a röntgenfelvételt, kiértékelik, és másnapra kitűzik az operáció idejét. A második beteg egy hétig vár, míg a körzeti orvoshoz be tud jutni, aki egy specialistához küldi. A specialistára nyolc hétig vár, aki kiírja röntgenre, amit egy hónapon belül elvégeznek és kiértékelnek, megállapítják az operáció szükségességét. A kórházban előjegyzik, és 9 hónap múlva már meg is operálják.

– Mi a különbség a két beteg közt?

– Az első egy kutya, a második egy ember!

A vak koldus azt mondja adakozójának az utcán:

– Bocsánat uram, ez a tízforintos már nincs forgalomban.

– Tegye csak el barátom, ez egy csodatevő tízes… Már magát is látóvá tette!

Süketnéma koldus kéreget az aluljáróban. Egy hölgy odaad neki húsz forintot, s közben hangosan felsóhajt:

– Szegény ember, biztosan baleset következtében süketült meg…

– Nem, asszonyom – feleli a koldus –, én már így születtem.

A vak koldust felelősségre vonja a rendőr:

– Mondja, hogy van az, hogy maga tegnap még mint süketnéma koldult, ma meg vak?

– Tudja biztos úr, az ember alig gyógyul ki az egyik betegségből, már jön is a másik.

Ugyanez másként:

Adakozó nő mondja a vak koldusnak:

– Hiszen maga a múlt héten süketnéma volt.

– Láthatja, hogy sújt egyik csapás a másik után.

Tagbaszakadt férfi üldögél egy templom előtt, és kéreget. Egy járókelő nem is állja meg szó nélkül.

– Nem szégyelli magát? Ilyen erős ember nyugodtan dolgozhatna!

– Uram – feleli a koldus –, én öntől pár forintot kértem, nem pedig tanácsot.

Halad a korral:

– Mi az, maga már két kalappal koldul?

– Igen kérem, bővítettem az üzletemet.

Idős koldus ül az aluljáróban, és két kalapot fog a kezében. Arra megy egy férfi, és tréfálkozva kérdi:

– Mi az, barátom? Rögtön két kalappal kéreget?

– Tetszik tudni – mondja az öreg, – tegnap megörököltem a konkurensem üzletét is.

Az üzletasszony megszólít egy koldust az utcán.

– Mondja, miért nem dolgozik maga?

– Miért dolgoznék?

– Hogy pénzt keressen!

– És mit csinálnék vele?

– A pénz után kamatot kap.

– Na, és?

– Ha sok pénze összegyűlik, akkor már nem kell dolgoznia.

Mire a koldus:

– De hát nagyság, én most se dolgozom.

A koldus odamegy az utcán egy úrhoz:

– Szánjon meg uram egy pár fillérrel! Már két napja nem ettem.

Az úr megsajnálja, elővesz egy ötszázast, és átadja.

– Hallja, aztán nehogy pálinkát vegyen rajta – szól még utána.

Mire a koldus:

– Már bocsásson meg uram, de a pénzemen azt veszek, amit akarok.

Egy koldus könyörög:

– Kérek öt frankot, szeretnék egy kis üveg pezsgőt venni!

Az arra sétáló hölgy megbotránkozva:

– Miért nem kenyérre kéri a pénzt, mint a többi koldus?

– Máskor én is úgy teszek, de ma van a születésnapom.

Egy úr érdeklődik a koldusnál:

– Megvan-e még az a cipő, amit a múltkor adtam magának?

– Nincs már, doktor úr. Még aznap továbbítottam a régészeti múzeumnak…

A Tesco parkolójában.

– Jó napot! Visszavihetem a bevásárló kocsit?

– Igen, de a pénzt hozza vissza!

– Abból élek, hogy bútorokat árulok. Csupán az a gond az, hogy a sajátjaimat.

Amikor egy gazdag hölgy hajnaltájban int a sofőrjének, hogy végre hazainduljon a jótékonysági bálról, odafurakszik elébe egy koldus, és reszkető kézzel tartja a kalapját. A hölgy rámordul:

– Micsoda telhetetlenség! Nem elég, hogy egész éjjel a maga és a magához hasonlók kedvéért táncoltam?

Újgazdagék csemetéje szellemeskedik az iskolában. Azt kérdezi a többiektől:

– Miért görbe a banán?

Mire a munkanélküli szülők gyermeke csodálkozva:

– Miért? Görbe?

Újgazdagok beszélgetnek:

– Hallom, hogy vettél egy új autót?

– Igen – mondja lezserül a másik. – Tegnap bementem egy autószalonba, mert elered az eső. És tudod olyan kínos úgy kimenni az üzletből, hogy az ember nem vesz semmit.

Az újgazdag fiatal felesége elmegy a bőrgyógyászhoz, és megmutatja neki a kezét:

– Doktor úr! Mit csináljak, hogy a kezem mindig ilyen szép és bársonyos maradjon?

– Semmit asszonyom. Abszolút semmit, de azt minden nap!

Két kanász beszélget a gazdagságról:

– Mit csinálna kend, ha király lenne?

– Hogy mit? Lóhátról őrizném a disznókat.

Hideg van. A hajléktalan behúzódik egy kapualjba. Az egyik lakásból kiszűrődik a televízió hangja. Az esti tévéhíradóban a riporter izgatottan kérdezi a Londonból érkezett repülőgép magyar utasait:

– Hogy sikerült átvészelniük a pilóták és a kiszolgáló személyzet kétnapos sztrájkját?

Elsőnek egy jól öltözött hölgy szólal meg:

– Borzasztó volt. Már három napja ugyanaz a ruha van rajtam!

A szerénység az a karaktertulajdonság, amely abban a pillanatban szűnik meg, mihelyt valaki birtokol valamit.

Egyszer megkérdeztek egy ismert testvérpárt, hogy jó testvérek-e? A válasz ez volt: „Nem tudjuk, még nem örököltünk.”

Minden embernek három lába van. Kettő kicsi, amelyiken jár, és egy nagy, amin élni szeretne.

Újgazdagok beszélgetnek:

– Mondd, mit szólnál hozzá, ha egy jó tündér az összes evőeszközödet ezüstté változtatná?

– Nem látnék a pipától, mert ez mind arany.

Újgazdag feleség panaszkodik:

– Folyton ez a világ körüli utazás! Igazán elmehetnénk egyszer máshová is.

A zöldövezetben újgazdag családok laknak. Az egyik villában unatkozó feleség így szól este a férjéhez:

– A szomszédunk már röntgengépet is vett magának.

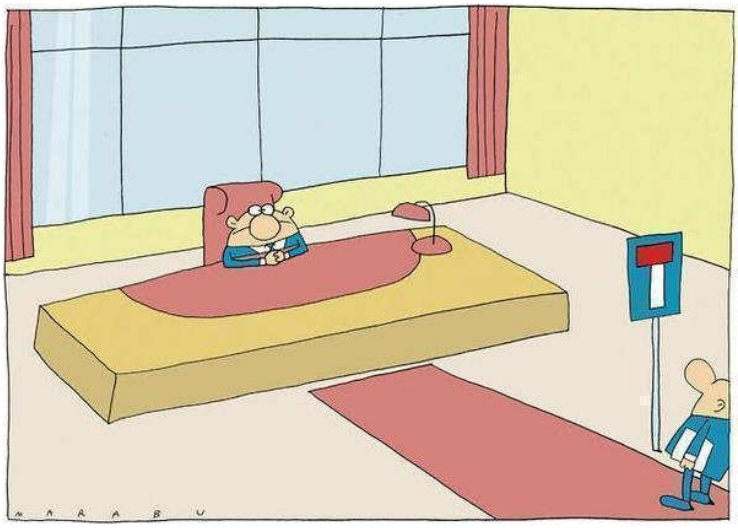
– Hát ezt meg honnan tudod?

– Hallottam, amikor azt mondta a feleségének: átlátok rajtad, te céda!

Két kishivatalnok beszélget:

– Te mennyiből élsz meg havonta?

– Nem tudom, mert annyim még soha sem volt.

– Tudja, ki az, aki elégedett a maga fizetésével?

– Ki?

– Hát a főnöke!

– Egy férfi bemegy az orvoshoz:

– Doktor úr, segítsen rajtam! Éjjelente nem tudok aludni, még altatóval sem, így nappal mindig álmos vagyok, és gyakran elbóbiskolok munka közben. A főnököm azt mondta, hogy kirúg, ha még egyszer el merek aludni.

– Sebaj, itt van egy új, bivalyerős altató, ebből a vegyen be egyet lefekvés előtt, és minden rendben lesz.

– A férfi hazamegy, és lefekvés előtt két pirulát is bevesz egy helyett, hogy tutira menjen. Reggel frissen ébred, és elmegy a munkába.

– Főnök úr, soha többé nem fogok elaludni munka közben!

– Ennek örülök, de hol volt a múlt héten?

– Mama! Szeretnék ma itthon maradni, mert rosszul érzem magam.

– És mitől vagy rosszul?

– A munkahelyemtől.

Főnök:

– Fiatalember! Itt kellett volna lennie kilenc órakor!

Új alkalmazott:

– Miért? Történt valami?

Egyik nap csörgött a mobilom, a főnököm hívott.

– Minden rendben az irodában? – kérdezte.

– Igen, uram. Elég forgalmas napunk van ma, reggel óta meg sem álltam – válaszoltam.

– Jó. Akkor megtenne nekem egy szívességet?

– Persze, bármit uram. Mi lenne az?

– Húzzon bele ott a 7-es lyuknál, itt vagyok pont maga mögött!

Főnök a beosztottjához:

– Kovács, ezen a héten már ötödször késett a munkából! Tudja mit jelent ez?

– Akkor már péntek van…

Főnök a beosztottjának:

– Magából jó bűnöző lenne!

– Miért?

– Mert a munkájának soha nincs semmi nyoma.

– Drágám, már évek óta nem voltunk nyaralni. Miért nem veszel ki végre két hét szabadságot?

– Nem akarok olyan sokat távol lenni a munkahelyemről.

– Miért? Nélküled nem boldogulnának?

– De igen, és nem akarom, hogy erre rájöjjenek.

Csak az el nem végzett munka nem vész kárba.

Nem baj, ha valami rosszul sikerül, csak legyen, akire rá lehet fogni.

A projektmunka hat alapvető időszaka:

1. Lelkesedés,
2. Bonyodalmak,
3. Kiábrándulás,
4. Bűnbakkeresés,
5. Az ártatlanok megbüntetése,
6. Az érdemtelenek kitüntetése.

A kiadások azért növekednek, hogy lépést tartsanak a bevétellel.

Egy kishivatalnok kopogás nélkül behatol az igazgató hivatalába. Kinyújtja rá a nyelvét, arcába vágja a teli tintatartót, majd fejére húzza a papírkosarat. Ekkor megállítják a kollégái:

– Jenő, csak vicceltünk! Nem nyertél a lottón!

– Ma végre jól odacsaptam a főnök asztalára.

– És mit szólt hozzá?

– Semmit. Szabadságon van.

Finom lelkű főnök:

Az ügyvezető igazgató magához hívatja beosztottját, Szabót, és azt mondja neki:

– Szabó úr, igazán nem tudom, hogyan leszünk meg maga nélkül, de mindenesetre elsejétől megpróbáljuk.

– Mikor indul rosszul a munkanapod?

– Amikor a főnököd azzal fogad, hogy ne fáradj a kabátod levételével.

– Ma olyat mondott a főnököm, hogy ha nem vonja vissza, hát én egy napot sem maradok itt tovább!

– Miért mit mondott?

– Felmondott.

– Kovács kartárs! – szól a főnök.

– Jó hírem van. Nem kell többé izgulnia, hogy elkésik a munkából.

Kovács szorgalmasan bejárt a munkahelyére, míg egy nap váratlanul kezébe nyomták a felmondását. Nagyon felháborodott ezen, és bement a főnökéhez:

– Főnök, ha már ledolgoztam ennél a cégnél 11 évet, legalább annyit megérdemlek, hogy adjanak egy ajánlólevelet.

– Rendben. – felelte a főnöke.

Hamarosan meg is kapta az ajánlólevelet, melyben ez állt:

„Kovács János 11 évig dolgozott cégünknél. Amikor befejezte a munkát, nagyon elégedettek voltunk.”

– Főnök! Most végre erőt gyűjtöttem, hogy megmondjam: a bérem egyáltalán nem áll arányban a teljesítményemmel! – fakad ki a kishivatalnok.

– Ne aggódjék! – nyugtatja meg a főnök. – Ezt már mi is észrevettük, ezért a jövő hónaptól felére csökkentjük a fizetését…

– Mondtál valami olyasmit a főnöknek, hogy én erre a munkára alkalmatlan vagyok?

– Nem, már tudta.

– Tegnap bementem a főnökömhöz, és nagyon határozottan fizetésemelést kértem.

– És hogy sikerült megegyezni?

– Kompromisszumos megoldás született.

– Hogyhogy?

– A fizetésem nem emelkedik, én meg cserében maradhatok.

– Mondja, maga mióta dolgozik a vállalatnál?

– Amióta megfenyegettek, hogy kirúgnak.

– Hányan dolgoznak ebben az irodában?

– A főnökkel együtt tizenegyen.

– Tehát a főnök nélkül tízen?

– Nem, mert ha a főnök nincs itt, akkor senki nem dolgozik.

Az irodában új tisztviselőt vesznek fel. Az ifjú feltűnően lusta és lassú. Az egyik idősebb kolléga megkérdi:

– Van valami egyáltalán, amit te gyorsan csinálsz?

– Hogyne! Rendkívül gyorsan fáradok el a munkától.

– Én úgy vagyok a munkakedvvel, mint az egyszeri lány a szombati buli után. (Vagy megjön, vagy nem…)

– Az elveszett munkakedvet ne keresd!

– Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra. Halaszd holnaputánra, és lesz két szabad napod!

Két világlustája beszélget:

– Mondd, téged nem fáraszt ez a semmittevés?

– Dehogynem! Annyira fáraszt, hogy ezenkívül nem is tudok mást csinálni.

Apa a fiának:

– Nekem mindig öröm volt a munka, te meg azt várod, hogy más végezze el helyetted.

Fiú:

– Én nem vagyok olyan önző, mint te. Szeretek másoknak is örömet okozni.

– Fiatal koromban még remekül ment a lógás! Ma már sajnos hamar elfáradok a semmittevésben.

– A lustaság fél egészség, de te legyél teljesen egészséges!

Ha a munkavégzés olyan egészséges, miért nem a betegekkel csináltatják?

– A munka élteti az embert, de a lustaság sem ölt még meg senkit!

– Az egyetlen baj a semmittevéssel, hogy nem tudod, mikor végzel.

A rest kétszer fárad, a szorgalmas állandóan.

A kemény és kitartó munka idővel meghozza gyümölcsét… A lustaság azonnal.

– Aki nem dolgozik, az nem ront el semmit, és aki semmit sem ront el, az jutalmat érdemel.

– Dolgozni mentem – tíz perc múlva jövök.

– A főnök rajtakapja a beosztottját, amint éppen az íróasztalra borulva alszik.
– Mondja, mit csinál itt?
– Az orvosom azt mondta, hogy sokat kell pihennem.
– Miért nem megy haza?
– Otthon mindig akad valami munka, nekem pedig teljes nyugalomra van szükségem.

– Doktor úr! Nem tudom mit csináljak, álmomban beszélek?
– Ez nem olyan nagy baj.
– De nekem nagyon kínos. Múltkor az egész hivatal rajtam röhögött…

Megjelent egy új vírus, amelynek neve: munka. Ha munkát kapsz valamelyik kollégádtól vagy a főnöködtől, semmilyen körülmények között ne nyúlj hozzá! Ez a vírus teljesen megsemmisíti a magánéleted! Ha kapcsolatba kerülsz a vírussal, azonnal vedd a kabátod, szólj két barátodnak és menjetek egyenesen a legközelebbi kocsmába, vírust irtani. Rendeljetek három korsó sört, ismételjétek meg négyszer, ezután majd tapasztalhatod, hogy a munka teljesen kitörlődött az agyadból. Azonnal küldd el ezt a figyelmeztetést legalább öt barátodnak. Ha azt veszed észre, hogy nincs öt barátod, akkor te már megfertőződtél a vírussal, és a munka irányítja az egész életed…

Az emberiséget ősidők óta két dolog foglalkoztatja:

1. Ki találta fel a munkát?
2. A többiek miért nem verték agyon?

Lusták tízparancsolata:

1. Amit ma megtehetsz, azt holnap is.
2. Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra, inkább hagyd holnaputánra, mert addig hátha nem lesz rá szükség!
3. Az, hogy más dolgozik, még nem ok a munkára.
4. Igaz, hogy a kemény munka még nem ölt meg senkit, de az ember minek kockáztasson.
5. A munka élteti az embert, de a pihenés sem ölt még meg senkit!
6. A munkához úgy kell hozzáállni, hogy más is hozzáférjen.
7. A munkahely nem kocsma, hogy egész nap ott üljünk.
8. A kis munkát kis ívben, a nagy munkát nagy ívben kell elkerülni.
9. Amíg csak fizetgetnek, addig csak dolgozgatunk.
10. Ne kívánd főnököd halálát, segíts neki, hogy önmaga kívánja azt!

Kovács feltűnően kedvetlenül érkezik a munkahelyére.

– Nincs ma munkakedved – kérdi a kollégája.
– Dehogynem! De az önuralmam nagyobb.

– Nem vagyok lusta, csak energiatakarékos!

Napi Teendők:

1. Felkelni
2. Túlélni
3. Vissza az ágyba.

– Szeretem a munkát, lenyűgöz. Képes vagyok órákig ülni és nézni.

Egy kiadóvállalat egyik dolgozója öt napig holtan ült az asztalánál anélkül, hogy bárkinek feltűnt volna az állapota. Az 51 éves férfi 30 éve korrektorként dolgozott egy New York-i cégnél, amikor szívinfarktust kapott egy „nyitott irodában”, amit 23 másik dolgozóval osztott meg. Ironikus módon éppen orvosi szövegeket korrektúrázott, amikor meghalt. Hétfőn csendben elpatkolt, de ezt egészen szombat reggelig senki nem vette észre. Ekkor egy takarítómunkás megkérdezte tőle, hogy miért dolgozik még a hétvégén is. Miután nem válaszolt megérintette a vállát, mire lefordult a székéről. A főnöke szerint:

– George minden reggel elsőként jött be, és az utolsóként távozott, tehát senki nem találta szokatlannak, hogy végig ugyanabban a testhelyzetben van. A kollégák azt sem találták furcsának, hogy szinte nem csinál semmit, mert mindig elmerült a munkájában, és magának való volt.

– Mi ebből a tanulság?

– NE DOLGOZZ KEMÉNYEN, ÚGYSEM VESZI ÉSZRE SENKI!

Senki nem figyel rád, amíg el nem követsz egy hibát.

Nincs olyan egyszerű munka, amit el ne lehetne rontani.

– Csináld holnap! Ma már eleget hibáztál.

A főnök benyit az egyik irodába:

– Kovács úr! Már megint el van maradva a munkával?

– Miért?

– Három hete küldtem egy e-mailt, hogy ki van rúgva!

Egy optimista:

– Végre kaptam esélyt egy sokkal jobb állásra!

– Gratulálok! Mesélj, hogy történt!

– Felmondtak nekem!

Matematika az irodában:

Okos főnök + okos beosztott = profit
Okos főnök + buta beosztott = termelékenység
Buta főnök + okos beosztott = előléptetés
Buta főnök + buta beosztott = túlórázás

Az igazgató szemrehányást tesz a főkönyvelőnek:

– Találtam egy szarvas hibát a kimutatásban.

– De főnök, ez néha előfordulhat. A közmondás is azt tartja: „A lónak négy lába van, mégis megbotlik.”

– Ez igaz, a ló azonban nem kap ilyen magas fizetést!

A könyvelő mondja a főnöknek:

– Főnök, megcsináltam a negyedéves kimutatást! Tízszer is utánaszámoltam.

– Nagyszerű.

– Tessék, itt van mind a tíz eredmény!

– A lányom meg a vejem foggal-körömmel harcolnak a megélhetésükért.

– Olyan rosszul megy nekik?

– Nem. A vejem fogorvos, a lányom pedig manikűrös.

Könyvelő:

– Ebből a fizetésből igazán nem ugrálhatok…

Irodavezető:

– Nem is balettáncosnak vettük fel!

A dolgozók fizetésemelést akarnak, erre így válaszol a munkaadó:

– Nem szégyellik magukat? Tudják önök tulajdonképpen, hogy hány napot dolgoznak egy évben? Nem? Akkor figyeljenek ide:
Az év 365 napból áll. Naponta 8 órát alszanak, ez 122 napot tesz ki. Marad 243 nap.
Naponta 7 órát szabadok, ez 106 napot tesz ki. Marad 137 nap.
Egy évben 52 vasárnap van, amikor munkaszünet van. Marad 85 nap. Szombaton is szabadok, ez – 52 nap. Ezen kívül van 3 hét szabadság. Marad 12 nap.
Egy évben van még 11 egyházi és állami ünnepnap.
Akkor mi marad?
1 nap! Igen, és az május 1-je.
És maguk akkor is szabadnaposak!

Egy roma férfi állít be az irodaházba, és tisztviselőnek ajánlkozik a személyzetisnél.

– Tessék engem felvenni, feleségem és tíz apró gyermekem van.

– Na jó, jó – mondja a személyzetis –, és mihez ért még?

A roma felvételizik.

– Nekem megvan ám instálom a nyolc osztályom.

– Hogyan?

– Három első, meg öt második.

Egy férfi egy állásra jelentkezik. Először egy kérdőívet kell kitöltenie, amit a humán erőforrás menedzser elolvas. Kiértékelése után így szól:

– Az ilyen jelentkezőknek, mint ön, egy mindig nyitva álló lehetőséget tudunk felajánlani…

– És mi lenne az?

– A kijárati ajtó.

– Sajnálom uram, de mi csak nős embereket alkalmazunk.
– Miért?
– Azok nem reagálnak olyan érzékenyen, ha rájuk ordítanak.

Válogatás az álláshirdetésre jelentkezők közül:

– Sajnálom fiatalember, de én kizárólag nős férfiakat alkalmazok.
– Miért, uram?
– Mert ők este sohasem sietnek haza.

Szabó kérdezi az évtizedek óta nős Kovácsot:

– Na, milyen az új munkahelyed?
– Szörnyű, ilyen rossz helyen még életemben nem dolgoztam.
– Akkor miért nem hagyod ott?
– Mert van egy nagy előnye: húsz éve most először alig várom, hogy hazamehessek.

A főnök mindent szeretne tudni az állásra jelentkezőről. Rövid szakmai életrajzának elolvasása után így fordul hozzá:

– Mondjon el mindent magáról, szeretném jobban megismerni!
– Bevallom őszintén, meglehetősen babonás vagyok.
– Cseppet se törődjön vele! Magának legfeljebb nem fizetünk tizenharmadik havi bért!

A főnök figyelmezteti az új dolgozót:

– Mi nagyon kényesek vagyunk a tisztaságra. Megtörölte a cipőjét az ajtó előtt a lábtörlőn?
– Igen.
– Továbbá nagyon kényesek vagyunk az igazmondásra is. Az ajtó előtt nincs semmilyen lábtörlő.

– Jó napot, uram! – lép be magabiztos mosollyal egy fiatalember a bank elnökéhez. – Nincs szükségük egy intelligens, képzett munkatársra?
– Milyen állására gondol? – kérdezi a bankár.
– Szívesen lennék elnökhelyettes az igazgatótanácsban.
– Sajnálom, de már tizenkét helyettesem van.
– Sebaj, nem vagyok babonás.

Így könnyű:

A vezérigazgató hívatja az egyik beosztottat, és így szól hozzá:

– Gratulálok fiatalember. Ön fél évvel ezelőtt egyszerű előadóként kezdte nálunk. Egy hónappal később már osztályvezető lett. Alig

telt el további két hónap, már főosztályvezetővé vált. Ezennel pedig kinevezem részlegvezetővé. Mit szól hozzá?

– Igazán kedves tőled, papa.

A cég vezetője behívja az újonnan felvett munkatársat:

– Már megbocsásson, de ön az önéletrajzában azt állította, hogy öt év szakmai gyakorlata van, viszont most látom, hogy ez az első munkahelye!

– Elnézést főnök, de a hirdetésükben azt írták, képzelőerővel rendelkező alkalmazottat kerestek…

Profi menedzsereket keres egy vegyes vállalat. A humán erőforrás menedzserek személyesen hallgatják meg a jelentkezőket.

– Nyelveket tud? – kérdezik egy fiatalembertől.

– Írok és beszélek angolul, németül, franciául, oroszul, japánul. Kicsit gyengébben megy az olasz, a lengyel, a finn és a szuahéli…

– Tud gyorsírni?

– Parlamenti gyorsíró voltam, és gépírásban Európa-bajnok.

– Iskolai végzettsége?

– Három master fokozatú diplomám van.

Tátott szájjal néznek rá.

– Vezetek motorkerékpárt, gépkocsit és repülőgépet…

– Fantasztikus… De hogy lehet egy ilyen sokoldalúan képzett fiatalember állástalan?

– Mert van egy hibám is – feleli szemlesütve a fiatalember.

– Egy kis hiba eltörpül ennyi erény mellett. Mi az a hiba?

– Kicsit hazudós vagyok.

A főnök úr új alkalmazottat vesz fel. Bemutatkozás után megkérdezi:

– Tud maga eszperantóul? Egy-két ügyfelemmel ugyanis eszperantóul kell leveleznünk.

A jelölt kidülleszti a mellét:

– Mi az, hogy tudok! Tíz évig éltem Eszperantóban.

– Mondja, tulajdonképpen mihez ért maga?

– Semmihez.

– És tanult valamit?

– Semmit.

– Remek! Maga a mi emberünk. Magát nem kell átképeznünk.

Egy gyár munkaügyi osztályán érdeklődnek:

– Az álláshirdetésükre jöttem, szakképzett esztergályos vagyok. Mennyit tudnak fizetni?

– Egyelőre 500 Ft lesz az órabére. Később felmehet 1000-re is. Jó, akkor majd később jövök.

Egy nagykereskedő ügynököt keres:

– Alkalmazom, ha beszámol egy ügyes eladásáról.
– Kérem, legutóbbi állásomban eladtam egy fejőgépet.
– Ez is valami?
– A vevőnek nem volt pénze, csak egy tehene.
– Na és?
– A tehenet adta oda pénz helyett.

Két beosztott beszélget a főnöke hasában.

– Téged is keresztben nyelt le a főnök?
– Nem. Én alulról küzdöttem fel magam.

– Látod milyen ravasz az új kolléga?
– Hogyhogy?
– Ha a főnökkel beszél, behúzza a nyakát, ha meg a titkárnővel, a hasát!

Az igazgató magához hívatja a személyzeti vezetőt:

– Keresse meg cégünknél azt a jól képzett, törekvő fiatalembert, aki idővel elfoglalhatja a helyemet.
– És aztán?
– Aztán azonnal rúgja ki a cégtől!

– Miért nem megy az igazgató soha szabadságra?
– Ne vegyék észre, hogy nélküle is megy a munka!

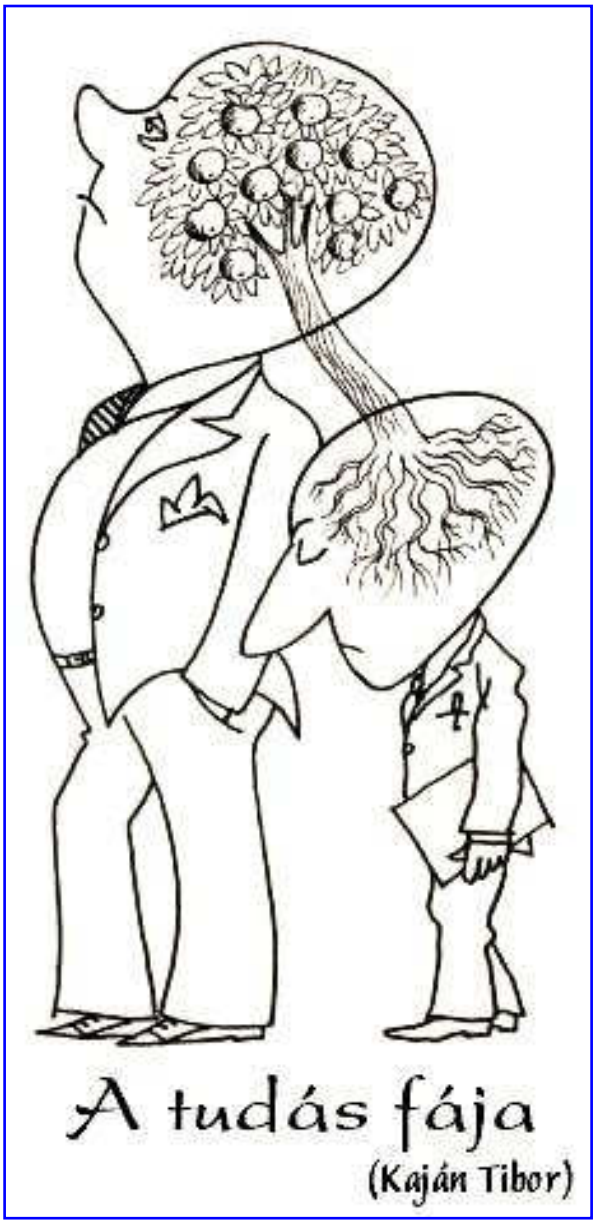
A főnök maga elé csak megoldható feladatokat állítson. A megoldhatatlanokat hagyja az alkalmazottakra.

– Mi a különbség a főnök és a vezető között?
– Egy főnök azt mondja: „Csináld!”, a vezető meg azt, hogy: „Csináljuk!”

– A munkahely olyan, mint a sakk. Ha alacsonyabb beosztásban vagy, akkor csupa paraszt vesz körül, és járhatsz gyalog. Ha meg előléptetnek, akkor mindenki téged akar leütni.

– Mi a legnagyobb fegyelmezetlenség?
– Okosabbnak lenni a feljebbvalónknál.

– Főnök úr! Szeretnék egy szabad napot kérni keddre.
– Minek?

– Akkor lesz az esküvőm!

– Muszáj magának mindenütt ott lenni?

– Igazgató Úr, holnap lesz az ezüstlakodalmam. Kérek egy nap fizetett szabadságot!

– Hogyisne! Aztán minden huszonöt évben hasonló kívánsággal fog előállni.

A legelfoglaltabb ember sem túlságosan elfoglalt ahhoz, hogy el ne tudná mondani, hogy milyen rettenetesen elfoglalt.

– Miért dolgozol annyit?

– Mert tudom, mivel tartozom az utókornak!

– Hát már annak is tartozol?

– Milyen az eszményi titkárnő?

– Legyen húszéves, és rendelkezzen harmincéves szolgálati idővel.

– Az álláshirdetésre jöttem titkárnőnek.

– Foglaljon helyet az írógép előtt!

– Igenis.

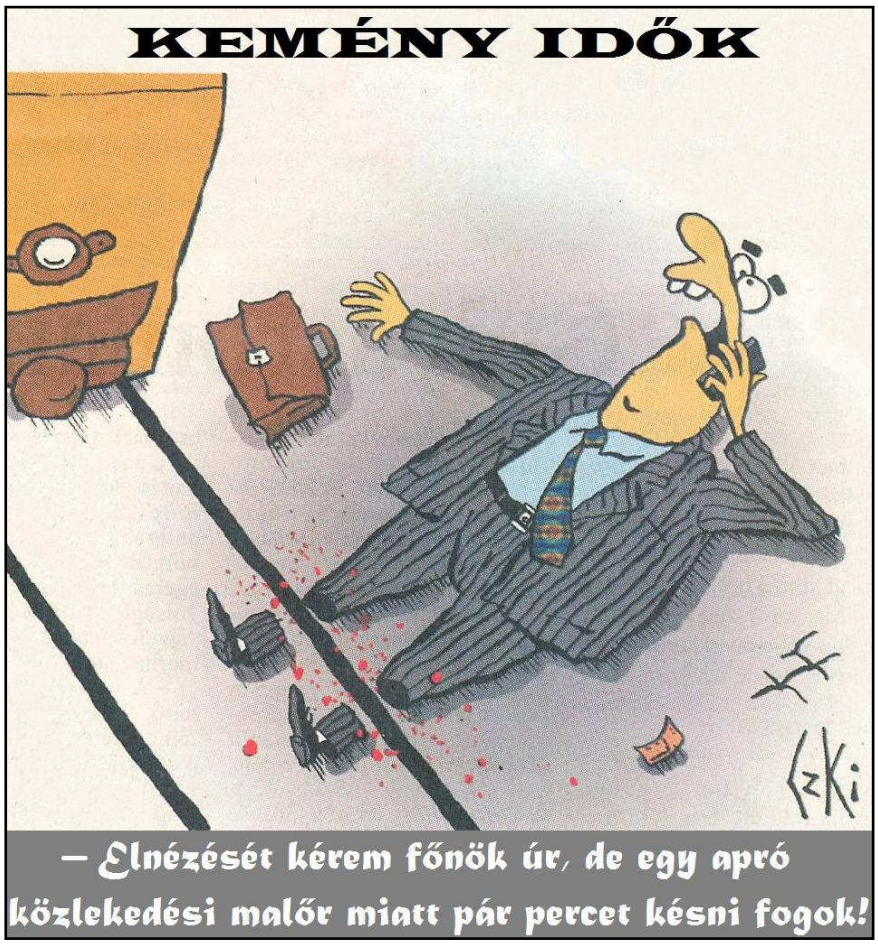
– Ne ott, kisasszony, az a kávéautomata.

Kapott valami ajánlást az előző munkahelyéről? – kérdezi az igazgató a titkárnőnek jelentkező nőtől.

– Kaptam, de csak szóban.

– És mi volt az?

– Az igazgatónk azt mondta személyesen: „Ajánlom, hogy sürgősen keressen egy másik állást!”

Az igazgató, kezében egy hivatalos levelet forgatva kilép a szobájából, és így szól a titkárnőjéhez:

– Nézze, Mancika, most vettem csak észre, hogy évek óta a kelleténél több bélyeget ragasztunk a leveleinkre!

– Tényleg! – kap a fejéhez a titkárnő. – Hogy mi milyen hülyék vagyunk!

– Az a baj a világgal, hogy az okosok tele vannak kételyekkel, a hülyék meg holtbiztosak mindenben.

– Tényleg főnök?

– Hát persze!

Az igazgató diktál a szőke titkárnőnek. Titkárnő:

– Főnök úr, a vesszőt egy vagy kettő „sz”-el írják?

Két titkárnő beszélget:

– Szörnyű találmány ez az írógép!

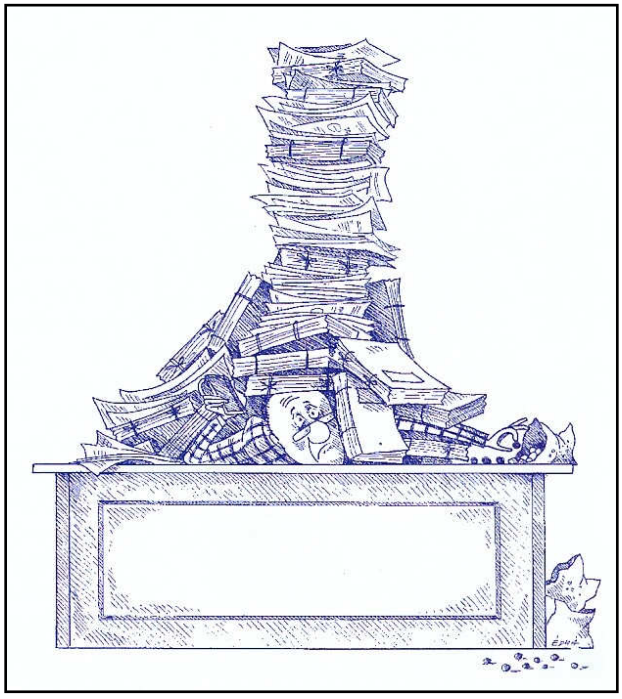
– Miért?

– Mert ha nem dolgozol, rögtön hallatszik.

Új titkárnő érkezik a céghez. A főnöke észreveszi, hogy bár cseng a telefon, a titkárnő sohasem veszi fel.

– Megmondaná kérem, hogy miért nem veszi fel a telefont? – vonja felelősségre az új munkaerőt.

– Azért nem veszem fel, mert tíz esetből kilencszer úgyis magát keresik – hangzik a méltatlankodó válasz.

Főnök a beosztottjának:

– Úgy hallottam annyit dolgozott a múlt héten, hogy 20 percig ájultan feküdt az asztala alatt. Szeretném tudomására hozni, hogy a kiesett időre nem fog fizetést kapni…

A közismerten hajcsár főnök megáll a hivatal legszorgalmasabb könyvelőjének asztala mellett. Gondolta igazán megérdemelne az öreg valami kedves biztatást, ezért így szól hozzá:

– Jól van, Kovács kartárs, nagyon jól van! Ön halálra dolgozza magát… Csak így tovább!

A főnök meglátogatja kórházban fekvő beosztottját, aki hamuszürke arccal fekszik a párnákon, egy oxigénpalack és egy infúziós készülék társaságában. Nézi a főnök, majd megszólal:

– Hát ez igazán megnyugtató. Én mindig azt hittem, hogy maga csak szimulál, de most örömmel látom, hogy valóban beteg.

Felirat a szigorú főnök ajtaján:

„Szereti a repülést? Szeret új emberekkel megismerkedni? Szereti a szabadságot? Mindez az öné lehet, ha még egyszer lazsáláson kapom!”

– Ha véghezviszed a lehetetlent, a főnököd felveszi a napi teendőid közé…

– Olyan jó volt látni, mikor a főnököm kigördült a harmadik új BMW-jével. Tudom, hogy milyen keményen megdolgoztam érte!

A gályaraboknak lekiabál a hajcsár:

– Fiúk, van egy jó hírem és egy rossz. Melyiket mondjam előbb?

– A jót.

– A kapitány duplájára emelte a napi rumadagot.

Hatalmas éljenzés tör ki.

– Viszont a rossz hír: a kapitány vízisíelni akar.

– Mondja kolléga, miért nevet mindig a hülye Kovács idétlen viccein?

– Mert ha nem nevetnék, elmesélné még egyszer.

– Mi a legjobb vicc?

– Amit a főnök a beosztottjainak mesél.

– Ki a legnagyobb főnök a cégnél?

– Az, akinek már senki viccén sem kell nevetnie.

– Csak addig nevettünk a főnök viccén, míg rá nem jöttünk, hogy az a napi feladat.

Mindenki számára jól ismert megállapítás, hogy a legjobb vicceket az élet produkálja:

Egy szakértő a munkafolyamat optimalizálásáról tart előadást az egyik üzemben. Előadása végén megjegyzi:

– Mindazt, amit elmondtam, ne próbálják meg otthon alkalmazni.

Valaki a hátsó sorból megkérdezi:

– Miért?

– Én megpróbáltam. Nagyon idegesített, hogy a feleségem a reggelikészítés során a hozzávalókat egyenként hordta ki a hűtőszekrényből. Tapintatosan megjegyeztem, hogy ha mindent egyszerre venne ki, fele annyi idő alatt elkészülne a reggeli.

– Na, és mennyivel lett rövidebb a reggelikészítés ideje? – szólt az előbbi kérdező.

– 20 percről 7 percre csökkent.

– Hogy sikerült ennyire lerövidíteni?

– Úgy, hogy javaslatom óta kénytelen vagyok én készíteni a reggelit.

A főnök összehívja beosztottait.

– Hosszabb időre elmegyek szabadságra. Van valami kívánságuk?

– Ugyan, nekünk az is elég, hogy elutazik.

A vezérigazgató elrejtett az íróasztalában egy palack finom skót whiskyt. Nemsokára észreveszi, hogy valaki rendszeresen rájár, iszogat a palackból. Erre a tollával húz egy vonalat a címkén, megjelöli, hogy éppen mennyi ital van az üvegben. Másnap meglepődve fedezi fel, hogy a címkére valaki egy cédulát ragasztott.

– Csak semmi vonalhúzás! Igazán kár lenne, ha ezt a rendkívül finom whiskyt vízzel kellene hígítani!

– Mi az, ami a világon a legigazságosabban van elosztva?

– Az ész, mert még senki sem panaszkodott arra, hogy őneki kevés jutott belőle.

– Mi a különbség az aljas rágalmat tartalmazó névtelen levél, és a közérdekű bejelentés között?

– Az, hogy az előbbi rólad szól, míg az utóbbi másról.

Okos vagy, ha csak a felét hiszed el annak, amit hallasz. Zseniális, ha tudod melyik felét.

Párizsban az arab vendégmunkás rázza a szőnyeget az ablakban. Egy járókelő felkiált:

– Mi van Ali, nem indul?

– Hány német kell egy kiégett villanykörte kicseréléséhez?

– Egy sem: az ilyet vendégmunkásokkal csináltatják.

– Vigyázzon egy gonosz ember ki akarja túrni az állásából! – mondja a jósnő.

– Szegény feje, nagyon meg lesz lepve. Ugyanis két éve munkanélküli vagyok.

A fiatalember jósoltat magának:

– Ötvenéves koráig sokat szenved majd a pénzhiány miatt – mondja a jósnő.

– És azután?

– Azután megszokja.

– Voltam jósnőnél, hogy megtudjam milyen lesz a 2013-as évem. Azt mondta nem lesz gáz! De lehet, hogy víz meg villany se…

Tenyérjósnál:

Jósnő:

– Jézusom, magát leölik, megnyúzzák és megeszik!

Kliens:

– Egy pillanat, hadd vegyem le a bőrkesztyűmet.

– Miért halt szörnyet a jósnő?

– Mert belenézett a saját tenyerébe.

– Na milyen volt a jósnő?

– Csalódás. Amikor bekopogtam, megkérdezte, ki az.

Sokat elárul jövendőmondóink képességeiről, hogy még egyszer sem olvastuk az újságokban, hogy:

„Jósnő nyerte a főnyereményt.”

Nem a legjobb reklám, ha egy jósnő ilyen táblát akaszt ki az ajtajára:

„A jósda előre nem látott okok miatt zárva tart!”

– Parafenomén kerestetik. Tudja, hol jelentkezzen.

– Mindenki, aki hisz a parajelenségekben, emelje fel a kezem!

A pösze és a sánta elmennek a mágushoz, hogy gyógyítsa meg őket, mert az orvosok nem tudnak rajtuk segíteni. A mágus nagyon készséges, és magabiztosan így szól hozzájuk:

– Sánta, dobd el a botot, és járj!

A sánta eldobja a botot és elindul.

– Pösze, nézz a szemembe, és mondj egy mondatot!

– Mágusz, eleszett a szánta!…

– A horoszkópom azt mondta, hogy a sors ujja rám fog mutatni. Sajnos ez a felfelé mutató középső ujja volt.

Drogériában:

– Kérek valami jó hajnövesztőt!

– Tessék – nyújt át egy üveget az eladó. Ez biztosan jó lesz.

– Igen? Akkor csomagoljon hozzá mindjárt egy fésűt és egy kefét is.

A félénk és kötelességtudó kishivatalnok életében először ellóg a munkahelyéről. Harminc éve egyetlen percet sem késett, az éves szabadságát is csak ősszel, nagy lelkiismeret-furdalással veszi ki. Most azonban nincs bent a főnöke, ezért egy órával hamarabb megy haza. Otthon döbbenten látja, hogy a főnöke a feleségével hentereg a hálószobában. Erre óvatosan becsukja az ajtót, idegesen visszamegy a hivatalába, leül az íróasztalhoz, megtörli izzadt homlokát, és felsóhajt:

– Majdnem lebuktam!

Az anyós utolsó óráit nyomja az ágyban. Egyszer csak ínycsiklandó pörköltillat csiklandozza az orrát:

– Kisfiam! – inti magához az unokáját – Itt a kanalam, menj ki a konyhába, és hozzál a nagymaminak egy kis kóstolót!

A gyerek nemsokára üres kanállal tér vissza:

– Apu a kezemre csapott, és azt mondta: „Teszed le rögtön?! A pörkölt a halotti torra készül!"

Halálos ágyán fekvő bácsi almáspite-illatot érez. Gondolja, hogy még egyszer utoljára az életben bekapna egy falatot kedvenc süteményéből. Iszonyatos fájdalmak közepette lekászálódik az ágyáról, becsoszog a konyhába, és meglátja a pitét az asztalon. Egész testében remegve nyúl egy szeletért, amikor a felesége főzőkanállal ráüt a kezére.

– Ne nyúlkálj, az a temetésedre lesz!

Öreg bácsi beleharap az almába, mire ott marad a felső fogsora. Beleharap még egyszer, mire ott marad az alsó is. Erre eldobja az almát:

– Nesze, edd meg egyedül!

Az ember tejjel kezdi, és gyakorta tejjel fejezi be az életét.

Légy kedves gyermekeiddel, hiszen ők választják ki neked a szociális otthont.

– Nagypapa! Koporsós temetést kérsz, vagy inkább hamvasszunk?

– Lepjetek meg!

Egy arab olajsejk Magyarországon tanuló fia levelet ír szüleinek:

„Drága szüleim! Tudatom veletek, hogy jól érzem magam, és tanulmányaim rendben haladnak. Egyetlen dolog zavar. Mégpedig az, hogy amíg én Audi A3-as kocsival járok az egyetemre, addig évfolyamtársaim és tanáraim busszal közlekednek. Csókol fiatok.”

A szülők válasza:

„Drága fiúnk! Tudod, hogy számunkra semmi sem fontosabb, mint a te boldogságod. Ezért küldjük a buszt.”

A hangosbemondó megszólal egy forgalmas pályaudvaron:

– Felkérjük kedves utasainkat, hogy mindazok, akik elvesztettek egy tízezer dollárt tartalmazó pénztárcát, szíveskedjenek kettesével felsorakozni az információs ablak előtt.

Azt szokták mondani, hogy a legjobb vicceket az élet produkálja:

A fiatal csoportvezető késő este éppen hazaindul az irodából, amikor látja, hogy a vezérigazgató az iratmegsemmisítő mellett áll egy papírral a kezében. A főnök aggódó arckifejezéssel így szól hozzá:

– Ez egy nagyon kényes, rendkívül fontos dokumentum, és a titkárnőm már hazament. Be tudja nekem kapcsolni?

– Természetesen – mondja a fiatal srác, és örül, hogy jó pontot szerezhet a főnökénél. Bekapcsolja a gépet, belerakja a papírt, és megnyomja a start gombot.

– Nagyon köszönöm – mondja a főnök. – Két másolatot szeretnék.

A bunkó eltéved a városban, ezért megszólít egy férfit:

– Hé, fater! Hogy jutok innen leghamarabb a kórházba?

– Úgy, hogy még egyszer faternak szólítasz!

Jack kék-zöld foltokkal, feldagadt szájjal jön haza. A felesége rémülten fut elé:

– Drágám, ki vert meg így?

– Bill.

– Az a rohadék, szemétláda, aljas csirkefogó…

– Csitt, halottakról vagy jót, vagy semmit!

Az életből ellesett viccek legszellemesebb gyűjteménye Parkinson és Murphy törvénykönyve. Ilyen viccnek is beillő megállapítások találhatók bennük:

A fiatalság átmeneti állapot. Mindenki átesik rajta.

Amíg fiatal vagy rengeteg ötleted támad, de nincs pénzed a magvalósításukhoz, így más gazdagodik meg rajtad; Ha már lesz elég pénzed, kifogysz az ötletekből.

– Ha meg akarsz gazdagodni, írj egy könyvet „Hogyan gazdagodjunk meg?” címmel.

Mark Twain ennél is jobb ötlettel állt elő: „Ha meg akarsz gazdagodni, alapíts egy vallást.”

Építs olyan rendszert, amit a hülyék is tudnak használni. Csak a hülyék fogják használni.

Bármely vállalkozásban a munka a hierarchia legalsó szintjére tolul.

Munkát kizárólag azok az alkalmazottak végeznek, akik még nem jutottak el abba a munkakörbe, amelyre alkalmatlanok.

A hierarchia minden alkalmazottja addig emelkedik a ranglétrán, amíg olyan munkakörbe kerül, amelyre alkalmatlan.

A hivatalnokok olyanok, mint egy könyvtár könyvei. A legmagasabb polcon levők a legkevésbé hasznosak.

A tökéletlenek ellen a tökéletes védekezés is hiábavaló.

Sose hozz olyan döntést, ami mással is meghozathatsz.

Ha nem tudod legyőzni a vitapartnereidet, zavard őket össze.

Csak azokban bízz, akiknek kudarc esetén legalább annyi a vesztenivalójuk, mint neked.

Egy esemény előfordulásának valószínűsége fordítottan arányos bekövetkezésének kívánatosságával.

Innen tudhatjuk meg azt is, hogy mi történik a sikeres termékekkel, a jól használható árucikkekkel:

Ha bevált, megszüntetik, abbahagyják a gyártását.

Mindig az alszik el először, aki horkol.

Lakásfelújításkor:

– A fene egye meg! Mi történt már megint a borotvámmal? Olyan életlen, mint a bot! Egyáltalán nem viszi a szakállamat – mérgelődik a fürdőszobai tükör előtt a férj.

– Az kizárt dolog! – feleli az asszony. – Ne mondd már nekem, hogy a szakállad erősebb, mint az új linóleumpadló…

Egy amerikai általános iskolában egy cherokee indiánt látnak vendégül. Az indián a törzsi hagyományokról, az életmódjukról mesél a gyerekeknek, és hozzáteszi, hogy a cherokee nyelvben nem létezik káromkodás. A gyerekek meglepődnek ezen, és a kis Johnny megkérdezi a vendégtől:

– És ha nagykalapáccsal egy szöget akarsz beverni, és véletlenül hatalmasat ütsz az ujjadra, akkor mit mondasz?

– Nos, ebben az esetben a ti nyelveteket használjuk!

Az országos hírű meteorológus már egy órája elemzi a műholdfelvételeket, majd hirtelen kijelenti:

– Eső lesz.

– Miből gondolja? – kérdi egy kollégája.

– Fáj a tyúkszemem.

Különös meteorológiai előrejelzés. A módszert manapság is alkalmazzák a pénzügyi világban. Sőt a stratégiai döntések is ezen az alapon születnek:

Ragyogó szép ősz volt az idén. Még az indiánok is halogatták a favágást. Végül azonban mégis úgy dönt az öreg indián, hogy ideje lenne hozzákezdeni a tüzelő beszerzéséhez. Egyik fiát maga

mellé veszi, a másikat pedig leküldi a városokba, puhatolózzon, próbálja megtudni, enyhe vagy kemény télre számítanak-e a sápadt arcúak. Megy a fiú településről településre, de sehol sem tud meg semmit. Már hetek óta úton van, minden eredmény nélkül. Ezért elhatározza, hogy visszafordul. Végre az utolsó út menti kocsmában sikerül kihallgatnia egy beszélgetést. A barázdás arcú, tapasztalt vén farmer kemény telet jósol.

– Miből gondolja? – kérdezik tőle többen is a kocsmaasztalnál.

– Nem halljátok? Az indiánok hetek óta vágják a fát a hegyekben!

A közgazdaságtan egy olyan tudomány, mely közismert tényeket magyaráz el teljesen érthetetlen módon.

– Miért teremtette az Úr a közgazdászokat?

– Azért, hogy a csillagjósok megbízhatónak tűnjenek.

– Mi a különbség a teológus és a geológus között?

– Ég és Föld.

Rémhír:

– Jövőre elkezdik nyomni az ötvenezer forintos bankjegyeket. Rózsa Sándor lesz rajta, jelképezve, hogy betyár világ jön ránk…

Kovácsot lelkendező örömmel fogadja otthon a felesége:

– Te Gyula, szenzációs hírt mondok: megszűnik az Adóhivatal!

– Ne beszélj marhaságokat, anyukám – mondja korholóan Kovács.

– De igazán megszűnik. Nézz ide mi jött neked! Rá van írva a borítékra, hogy: Utolsó felszólítás!

– Jaj, gyönyörű álmom volt…

– Meséld el!

– Levelet küldtem az Adóhivatalnak, és a posta visszahozta, hogy a „címzett ismeretlen”.

Panaszfelvétel az őrszobán:

– Kérem én fenyegető leveleket kapok!

– Borzasztó! No majd megpróbálunk utánajárni. Tudja, hogy ki küldte azokat a leveleket?

– Hát persze! Az Adóhivatal.

Kovács idézést kap az Adóhivataltól. Be kell mennie adóellenőrzésre. Amikor minden papírját átvizsgálták, az ellenőr udvariasan megkérdezi:

– Hívjunk önnek taxit?

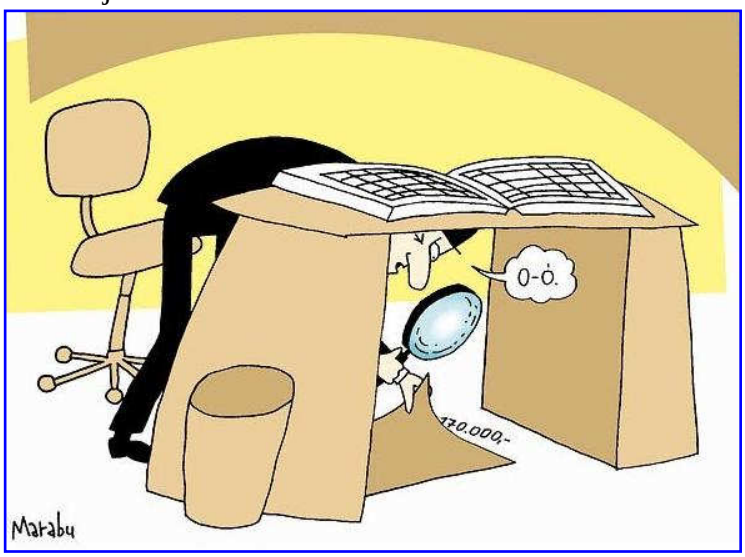
– Köszönöm, de kocsival vagyok – feleli Kovács.

– Na, azt maga csak hiszi!

– Mi a különbség a korrupció, és az üzletszerzési jutalék között?

– Ha részesíted az államot az illegálisan szerzett pénzből, akkor jutalék; ha eltitkolod az Adóhivatal elől, akkor korrupció.

A korrupció az, amiből téged kihagynak.

Két vállalkozó beszélget:

– Tudod, az a baj, hogy az Adóhivatal olyan konzervatív.

– Hogyhogy?

– Már rég 2005-öt írunk, és engem még mindig a 2001-es adóm miatt nyaggatnak.

A tűzoltólaktanya parancsnoka kényelmesen lesétál a beosztottjaihoz, leül, iszik egy kávét, rágyújt egy cigarettára, majd megszólal:

– Na fiúk! Lassan lehet szedelődzködni, ég az Adóhivatal.

Egy ügyfél bemegy Kovács irodájába:

– Kérem, megvárhatom a főnök urat?

– Megvárhatja, de attól tartok, nagyon sokáig fog tartani.

– Miért hová ment?

– Csődbe.

– Végre megszűntek a pénzügyi gondjaim.

– Barátom, ez óriási! Hogy csináltad?

– Teljesen tönkrementem.

– A pénz nem boldogít. Egy ember, akinek 20 milliárdja van, semmivel sem boldogabb, mint akinek csak 19 milliárdja van.

– Ha a pénz nem boldogít, akkor adjátok ide!

– A pénz nem boldogít, csak ha van.

– Nem a pénz boldogít, hanem a mennyisége.

– A pénz nem boldogít, de kényelmesebb egy Mercedesben keseregni ezen, mint egy biciklin.

– Aki azt vallja, hogy a pénz mindenre képes, a pénzért mindenre képes.

A pénz hatalma:

– Tud úszni?

– Nem.

– És ha megfizetem?

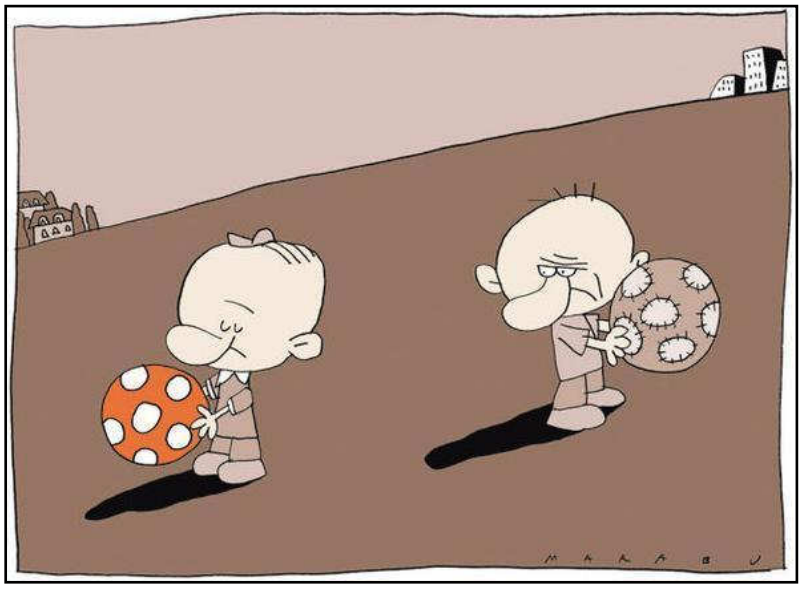
– Akkor igen.

A pénz minden gonoszság gyökere… és az embernek szüksége van gyökerekre.

– Lehet, hogy a pénz beszél, de a hallásával biztos baj van, mert sosem jön, amikor hívom!

– A pénz beszél! Azt mondta: Viszlát!

– A recesszió az – magyarázza a tőzsdeügynök –, amikor a szomszédod elveszti az állását. A válság az, amikor téged rúgnak ki. A pánikhelyzet meg az, amikor a feleséged is állás nélkül marad.

– Maga panaszkodik barátom! Mit szóljak akkor én?

– Az üzletem olyan, hogyha a kuncsaft nincs megelégedve, többé nem teszi be hozzám a lábát, ha pedig meg van elégedve, akkor pláne nem jön vissza.

– Rémes! Micsoda üzlete van magának?

– Házasságközvetítő irodám.

Bankcsődök idején:

A kis Döncike játék közben lenyel egy százforintost. Az orvos azonnal tanácsokkal látja el a szülőket. Másnap a háziorvos találkozik Dönci mamájával és megkérdezi:

– Nos, asszonyom, túl van már a kisfia a pénzügyi nehézségein?

– Ki a jó üzletember?

– Aki ha koldusbotra jut, azt is eladja jó áron.

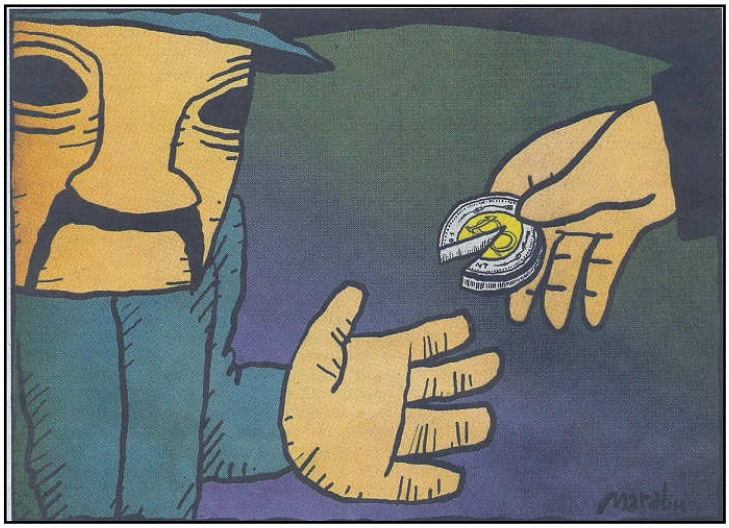
Kérdi az üzletember a kollégáját:

– Hoztak eredményt a feladott újsághirdetések?

– De még mennyire – hangzik a válasz.

– A múlt héten meghirdettünk egy éjjeliőri állást. A következő éjszaka kirabolták az egész céget.

A nyugdíjas arra ébred, hogy betörő jár a lakásban.

– Segítség! – kiállt fel.
– Ne csapjon zajt! – csitítja a betörő.
– Én csak pénzt keresek.
– Az más – mondja megnyugodva a nyugdíjas.
– Akkor keressük együtt, mert az nekem is kéne.

– Mi bizonyítja, hogy Isten szereti a szegényeket?
– Jó sokat teremtett belőlük.

Egy kisfiú az udvaron kosárlabdázott, amikor kiesett a kontaktlencséje. Mindenhol kereste, de nem találta meg. Bement a konyhába, és közölte anyjával: elveszett a kontaktlencse.

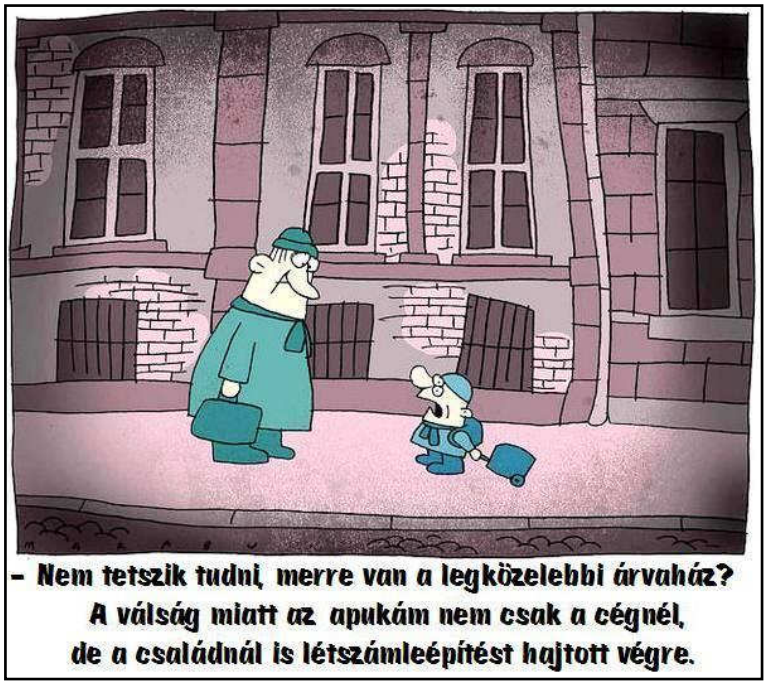
– Várj csak, fiam. Majd én megnézem – mondta az asszony, és kiment.

Kis idő múlva visszajött, kezében az elveszett lencsével.

– Hogy találtad meg, anya? – csodálkozott a fiú.
– Tudod, kisfiam, nem ugyanazt kerestük. Te egy kis átlátszó kerek műanyagdarabkát kerestél, én meg a 20 ezer forintomat.

– Apuka, mi az az infláció?
– Infláció az kisfiam, amikor én a jövő havi fizetésemből ebben a hónapban csak a múlt havi árak mellett tudnék megélni.

– Mikor van infláció?
– Mikor azt látod, hogy mindenütt sok a pénz. Kivéve a pénztárcádat.

Az infláció nem más, mint úgy elfelezni a pénzt, hogy közben a papír ne sérüljön meg.

Két láncra vert kutya beszélget:

– Téged mikor enged el a gazdád?
– Havonta háromszor.
– És mikor?
– Először amikor a gázszámlás jön, másodszor a villanyszámlásnál, harmadszor pedig a vízszámlásnál.

Találkozik két régi barát:

– Béla, te meg sem kérdezed, hogy megy sorom?
– Mondd Jenő, hogy megy sorod?

– Ah, ne is kérdezd…

Ez egy régi vicc, de manapság kezd újra időszerűvé válni:

– Kik az igazi pesszimisták?

– A jól értesült optimisták.

Az optimista azt hiszi, hogy a létező világok legjobbikában élünk; A pesszimista attól tart, hogy valóban abban élünk.

A pesszimista sosem csalódik.

– Mi a különbség az optimista és a pesszimista között?

– Ha mindketten kapnak egy szelet ementáli sajtot, akkor az optimista csak a sajtot látja rajta, a pesszimista pedig csak a lyukakat.

Egy optimista és egy pesszimista beszélget:

– Te miért örülsz?

– Te miért nem?

A pesszimista horgászik a tóparton. Hatalmas kapása van, s kifog egy óriási halat. Megnézi, aztán visszalöki a vízbe.

– Miért dobtad vissza? – kérdi a kisfia.

– Úgysem hinné el senki, hogy ekkora halat fogtam!

– Már majdnem megvettem a „Pozitív gondolkodás előnyei” című könyvet, de aztán arra gondoltam, ugyan, mire lenne ez jó?

Nagyon határozatlan vagyok. Bár ebben sem vagyok egészen biztos.

– Mi a különbség a pszichopata és a pszichiáter között.

– A pszichopata fellegvárakat épít, a pszichiáter pedig beköltözik.

– Mit teszel, ha látod, hogy egy védett állat eszik egy védett növényt?

Az egészségmegőrzés, a betegségmegelőzés híveinek szélmalomharcáról is született már vicc:

– Napi egy almával távol tarthatod az orvost a háztól.

– Persze! Különösen, ha pontosan célzol!

– Kell, hogy legyen valami az akupunktúrában, végül is nem sok beteg sündisznót lát az ember.

Ezoterikus alapjainál fogva a természetgyógyászat az orvoslásnak egy meglehetősen tisztázatlan területe. A bizonytalanság mágnesként vonzza magához a szélhámosokat, a könnyű keresetre vágyókat. Ezt a helyzetet figurázza ki Nagy Bandó András Természetgyógyászat című kabaréjelenete.[6]

[6] Lejátszásukhoz többnyire a Flash player program szükséges, ami automatikusan elindul. Ha a hang nem hallható, akkor az integrált hangkártyát telepíteni kell. Ennek módja a „Szövegszerkesztési ismeretek” című könyvem II. kötetének: **A zenehallgatás feltételeinek megteremtése** című rovatában található.).

Webcím: https://www.youtube.com/watch?v=xWqJVk58jII és
https://www.youtube.com/watch?v=dyXu5N_f8n8

Ez a vicc is aktuálissá fog válni mindnyájunk számára, de most más okból, mint fél évszázaddal ezelőtt:

1956 novemberében, a magyar forradalom leverése után kétszázezred magával kisodródik az öreg Kohn is a magyar-osztrák határon. A túlpartra érve, az első őrszobán kikérdezik kiféle-miféle, végül pedig nyilatkoznia kell, hová kíván tovább menni Ausztriából. Az öreg spekulál, de nem tud dönteni.

– Na jó – mondja az osztrák csendőr elunva a tétovázást –, nézze uram, itt van ez a földgömb az asztalon. Én most kimegyek a körzetembe, fél óra múlva visszajövök, addig legyen szíves és döntsön. Kohn bácsi forgatja, forgatja a földgömböt, de egyre tanácstalanabb.

– Na, döntött már? – tér vissza a csendőr.

Kohn bácsi búsan ingatja a fejét. Aztán hirtelen mentőötlete támad:

– Tessék mondani csendőr úr, nem kaphatnék egy másik glóbuszt?

A kivándorlási hivatal előadója megkérdezi a gázkamrát túlélő jelentkezőtől, aki egész családját elvesztette, hogy hová szeretne kivándorolni.

– Ausztráliába.

– Ausztráliába?

– Hüledezik a hivatalnok.

– De hiszen az rettenetesen mesze van.

– Mitől? – kérdezi a zsidó.

Kohn 1950-ben hamis útlevéllel akar átjutni az osztrák határon. A siker érdekében hetekig magolja az útlevélben szereplő ember nevét és adatait. A határőr elveszi az útlevelet, és megkérdi:

– Hogy hívják?

– Kohn zavarba jön:

– Várjon csak… hogy is? Egy biztos, nem Kohnnak.

Elidegenedett világunk a viccgyártókat is megihlette:

Valaki ordít a sötét utcában:

– Éljen a háború! Éljen a háború!

Odasiet egy járókelő, és döbbenten mered rá:

– Megőrült, ember? Egy nagy kés áll ki a hátából, és maga a háborút élteti?

– Miért? Ha azt kiabálom, hogy segítség, segítség, maga ide sietett volna.

A viccekben történelmünk viharai, a nemzetiségek szenvedései is megjelennek sűrített formában: Gazsi ül az út szélén, könyv van a kezében. Arra megy a skinhead[7].

– Mit olvasol, cigány?

– Héberül tanulok.

– Na, ne rontsd még jobban a helyzetedet!

A Cowboy és indián társa, Suhanó nyíl lovagolnak a prérin. Egyszer csak ezer vad, vérszomjas indián veszi körül őket. A cowboy odafordul társához:

– Hát most mi lesz velünk, hű társam, Ülő Bika?

[7] szkínhed = bőrfejű

– Hogy érted, hogy „velünk”, fehér ember?

Egy burnuszos muszlim arab beül egy londoni fekete taxiba. Útközben odaszól a sofőrnek, hogy kapcsolja ki a rádiót, mert abban zene szól, és a próféta idejében még nem volt ilyen nyugati zene, ami az ördög zenéje.
A sofőr udvariasan kikapcsolja a rádiót, majd a legközelebbi piros lámpánál megáll, és kinyitja a taxi ajtaját. Erre az arab csodálkozva kérdi:

– Mit csinál Miért állt meg? Miért nyitotta ki az ajtót?

Mire a sofőr:

– A próféta idejében taxi sem volt. Szállj ki, aztán várj meg egy tevét!

Első nap egy berlini általános iskolában, a nyári szünet után. A tanár névsorolvasást tart:

– Mustafa El Ekh Zeri?

– Jelen.

– Achmed El Cabul?

– Jelen.

– Kadir Sel Ohlmi?

– Jelen.

– Mohammed End Ahrha?

– Jelen.

– Mi Cha Elma Ier?

Csend a teremben…

– Mi Cha Elma Ier?

Senki sem jelentkezik…

– Utoljára: Mi Cha Elma Ier?

Erre feláll egy fiú a hátsó sorból, és így szól:

– Valószínűleg én vagyok, de az én nevemet úgy kell kimondani, hogy MICHAEL MAIER!

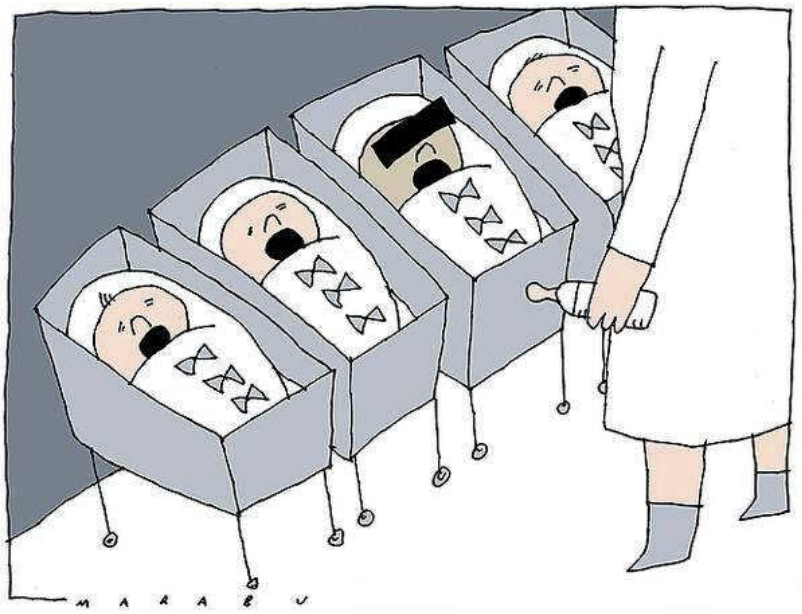
Iskolásokat szállító autóbusz robog az országúton. Egyszer csak összeverekednek a fehér és fekete diákok. A tanító néni nem bír velük, megkéri a sofőrt, hogy segítsen. A sofőr megállítja a buszt, mindenkit leszállít. Elkezdi magyarázni a gyerekeknek, hogy Amerikában nincs faji megkülönböztetés, s hogy nem szép dolog a verekedés. Végül sorba állítja őket, s így szól:

– Felejtsük el azt, hogy fehér meg fekete! Legyen mindenki, mondjuk kék! Irány a busz, szálljatok fel. Elől a világoskékek, hátul a sötétkékek!

Egy dél-afrikai néger siránkozik a fehér szomszédjának:

Mikor megszületek, fekete vagyok.
Mikor felébredek, fekete vagyok.
Mikor lesülök a napon, fekete vagyok.
Mikor fázom: fekete vagyok.
Mikor meghalok: fekete vagyok.
DE TE!!!
Mikor megszületsz, rózsaszín vagy.
Mikor felébredsz, fehér vagy.
Mikor rosszul vagy, zöld vagy.
Mikor lesülsz a napon, piros vagy.
Mikor fázol, kék vagy.
Mikor meghalsz, lila vagy.
És még van pofád engem színes bőrűnek nevezni?

Egy amerikai városban verekedés tör ki az utcán, és bevisznek a rendőrségre egy fehér embert, és egy négert.

– Nézzék, nekem nincs kedvem sokat foglalkozni magukkal! – mondja az ügyeletes tiszt. – Mindegyiküknek felteszek egy kérdést. Aki helyesen felel rá, azt elengedem, aki nem, az itt marad. – Azzal már fordul is a fehér emberhez:

– Mi a neve annak az angol hajónak, amely 1912-ben egy jéghegynek ütközött, és elsüllyedt?

– Titanic – mondja a kérdezett.

– Helyes, maga szabad – biccent a rendőr, és odalép a négerhez:

– Most a maga kérdése következik: Hogy hívták a hajótörés 1536 áldozatát?

– Mi az: alul fekete, felül pedig fehér?

– A társadalom.

Gyerekek beszélgetnek New York Harlem negyedében:

– Sosem hittem a Télapóban, mert tudtam, hogy egy fehér fickó, sötétedés után sosem merészkedik a mi utcánkba.

– Miért gyártanak fehér csokit?

– Hogy a néger gyerekek is összemaszatolhassák magukat.

A rasszizmus mindenütt jelen van… A zongora fekete billentyűi rövidebbek!

– Mi volt a világ első rasszista játéka?

– A sakk. Fehér üti a feketét!

– Ma Dél-Afrikában letartóztattak egy fekete férfit, mert fegyvert találtak nála. Egy kést a hátában.

– Mi a biofajgyűlölet?

– Két kopaszbarack üt egy cigánymeggyet.

A főnök behívja négy alkalmazottját az irodájába:

– Sajnálom, de létszámleépítés van, valakit el kell küldenem.

Megszólal a cigány:

– Én kisebbségi vagyok, nem küldhet el, mert panaszt teszek.

Mire a másik:

– Én pedig nő vagyok, ha elküld, panaszt teszek nemi diszkriminációért.

A harmadik:

– Én nyugdíj előtt állok. Nem küldhet el, mert védett korban vagyok.

Mindenki a negyedik, fiatal, fehér férfira néz, aki kicsit gondolkodik, majd így szól:

Akkor, én meg meleg vagyok…

A tuskó bemegy a kocsmába, ahol egy fekete a csapos. Ránéz és így szól:

– Lökj egy sört, nigger!

Mire a fekete:

– Nézze uram, nálunk a vendégek nem szoktak így beszélni. Megkérem, cseréljünk helyet egy percre, és megmutatom, mire gondolok.

Helycsere után a néger odamegy a pulthoz, és szép udvariasan szól:

– Kérem uram, legyen szíves tölteni nekem egy sört.

Mire a tuskó:

– Niggereket nem szolgálunk ki!

Ez a jelenet a British Airways London – Johannesburg közötti járatán történt meg. Egy ötvenes fehér asszony egy fekete férfi mellett ült. Láthatóan nagyon zaklatott volt emiatt, így hívta a stewardesst. A légikisasszony kérdezi:

– Mi a probléma, hölgyem?

A fehér nő:

– Talán nem látja? Egy fekete mellé ültetett engem. Nem bírom elviselni, hogy egy ilyen gusztustalan lény mellett kelljen ülnöm. Adjon nekem egy másik ülést, kérem.

A légikisasszony:

– Nyugodjon meg, kérem. A gépen majdnem minden ülés foglalt, de megnézem, hogy van-e még szabad hely.

A légikisasszony elment, majd néhány perccel később visszajött:

– Ahogy mondtam, nincs több üres helyünk a turista osztályon. Beszéltem a parancsnokkal és azt mondta, hogy a business osztályon sincs több hely. Van azonban egy hely az első osztályon.

Mielőtt az asszony bármilyen megjegyzést tehetett volna, a légikisasszony folytatta:

– A mi légitársaságunknál nem szokás, hogy turista osztályon ülő utasnak engedélyezzék, hogy átüljön az első osztályra, de figyelembe véve a körülményeket, a parancsnok úgy találta, hogy valóban botrányos arra kényszeríteni valakit, hogy egy ilyen visszataszító ember mellett üljön.

Ezután a légikisasszony a fekete férfihez fordult:

– Úgyhogy uram, ha úgy kívánja, vegye a kézipoggyászát, az első osztályon a szabad hely önre vár.

A körülöttük levő utasok, akik elképedve asszisztáltak a jelenethez, felálltak és tapsoltak.

Egy részeg a kocsmában elkezd kiabálni:

– Ti itt mind barom állatok vagytok!

Erre feláll egy legalább két méter magas, széles vállú néger pasas. A részeg gyorsan helyesbít:

– Ti itt mind barom állatok vagytok, a fekete kivételével!

Mire a néger:

– Figyelj, haver! Nem hagyom magam diszkriminálni!

Jön a kamion az úton, négercsókot[8] szállít. Az út szélén két néger stoppos megállítja. A fülkében nincs hely, ezért a kamionos felajánlja a rakteret. Jobb híján a két néger diák beszáll hátra. Mennek egy ideje, amikor egy motoros skinhead-csoportot kerülve a kamion beleborul az árokba. A sofőr az

[8] A négercsóknak nevezett desszert magyar találmány. A cukrászüzemekben megmaradt tojásfehérje hasznosítására találták ki. A felvert habot cukorral édesítik, és tojás alakú csokoládéburokba töltik.

összetört járműből kikászálódva látja, hogy az árok szélén a négercsókok szanaszét hevernek, köztük a két néger diák, és a bőrfejűek iszonyatos tempóval tapossák szét a négercsókokat. Rájuk szól:

– Hé ti, mi csináltok, nem elég nagy a kár így is?

– Jöjjön, inkább segítsen; nem látja, hogy már kettő kikelt.

– Mi a legrosszabb dolog, ami egy újnácival megtörténhet?

– Teniszkönyököt kap az állandó karlendítéstől, így minden párttársa lebunkózza, mert sose köszön vissza.

Floridában nemrég készítettek egy hivatalos felmérést. Arról kérdezték a lakosságot, hogy komoly társadalmi problémának tartják-e az illegális bevándorlást.

29 % azt válaszolta, hogy: „Igen, komoly problémának tartom.”

71 % azt válaszolta, hogy: „No es un problema serio.”[9]

– Az illegális bevándorlás mindig sok problémát okozott az USA-ban. Kérdezzék csak meg bármelyik indiántól.

A németek sem kímélik magukat a vicceikben:

– Mit kapsz, ha keresztezel egy nyugatnémetet egy keletnémettel?

– Egy arrogáns munkanélkülit!

Futóversenyt néz apa és fia. A gyerek megszólal:

– Apu, ezek a végén jutalmat kapnak?

– Csak az, aki elsőnek ér célba.

– Akkor minek fut a többi?

A kollektív szerződés szerint a szövőgyárban nem biztosítanak szünetet a dolgozóknak, hogy megreggelizzenek, viszont minden nap negyedórával hamarabb mehetnek haza. Az egyik gépre új dolgozó kerül. Pontban reggel kilenckor előveszi az elemózsiás csomagját, leül a sarokba, és jóízűen falatozni kezd. Jön a művezető. Előbb elképed, aztán ráförmed a lányra:

– Nálunk nincs reggeli!

– Gondoltam – válaszol szelíden –, éppen azért hoztam magammal!

Egy fatelep éjjeliőrt keresett. Az egyik jelentkezőtől azt kérdi a telepvezető:

– Rendelkezik maga azokkal a képességekkel, amelyek egy éjjeliőri állás betöltéséhez szükségesek?

– Hogyne – feleli az éjjeliőr. A legkisebb zajra felébredek.

– Hogy megy a kedves fiának, Kovácsné?

– Hát, egyszer fent, egyszer lent.

– Hogyhogy?

– Liftkezelő egy szállodában.

A postás fújtatva caplat fel a hegyi fogadóba, és mérgesen odavágja a levelet a fogadósnak. A fogadós mondja:

[9] Nem probléma (spanyolul)

– Ha még egyszer ilyen mogorva leszel, napilapot fogok rendelni.

A karrieristák kedvelt mondása:

– Akit harminc felett buszon látunk, az vagy ellenőr, vagy lúzer[10].

A szélsőséges nézeteket vallók így vélekednek:

– Akinek nincs semmije, az annyit is ér.

A találmányi hivatalnál jelentkezik egy férfi azzal, hogy egy univerzális borotváló gépet szerkesztett.

– Hogy működik? – kérdezi a hivatalnok.

– A delikvens csak bedugja a fejét ebbe a dobozba, és az gombnyomásra azonnal megborotválja.

– De hát nem mindenkinek egyforma a feje! – akadékoskodik a hivatalnok.

– Először nem!

A férfiak nem szeretik a kényelmetlen dolgokat:

– Apu, rosszul vagyok. Mindjárt hányok.

– Akkor menj oda gyorsan anyádhoz.

Egy nyurga, vékony fiú az élelmiszerpolcok előtt álldogált a boltban, mikor valaki megrángatta a kabátujját. Egy aprócska hölgy volt, felnézett rá, és így szólt:

– Levenné nekem azt a konzervet ott a legfelső polcon?

A srác készségesen teljesítette a kérést, mire a hölgy kedvesen megkérdezte:

– Magának meg nem kell valami innen alulról?

Az idős néninek elintéznivalója van az önkormányzatnál. A papírok kitöltése után így szól az előadó:

– Itt tessék aláírni!

– És hogy írjam alá drágám?

– Hát, ahogy a leveleket szokta.

– Rendben. „Sok szeretettel: Nagyi.”

Egy idős nénike megszólít egy férfit a postán:

– Elnézést fiatalember, de megtenné nekem, hogy megírja ezt az üdvözlőlapot? Tudja, annyira gyötör a reuma, hogy nem tudok rendesen írni.

– Persze – egyezik bele a férfi.

– Mikor készen van, megkérdi a nénitől:

– Tehetek még valamit önért?

– A néni megnézi a lapot és így szól:

– Legyen szíves, írja még a végére, hogy „Elnézést kérek a csúnya kézírásomért.”

Az öregasszonynál – életében először –, telefont szerelnek fel. Első dolga, hogy felhívja a központot:

– Kérem szépen, segítsenek rajtam! A telefonvezetékem túlságosan hosszú, és állandóan beleakadok. Húzzák egy kicsit maguk felé!

[10] lúzer = Vesztes, sikertelen az életben.

A Margitszigeten találkozik két asszony, és beszélgetnek. Egyszer csak feléjük szalad egy kisgyerek, mire így szól az egyik:

– Nézze csak ezt a gyereket, milyen vízfejű.

– De asszonyom, ez az én gyerekem.

– Igazán? Milyen jól áll neki!

Kovácsné elvisz öt méter selymet a varrónőhöz, hogy csináljon belőle ruhát. A varrónő megnézi a selymet, és így szól:

– Kevés az anyag, ebből nem tudom kihozni.

Kovácsné fogja az anyagot, és elmegy vele egy másik varrónőhöz. Az elvállalja. Mikor kész a ruha, Kovácsné beugrik megmutatni az előző varrónőhöz:

– Látja, ott szemben az a varrónő ki tudta hozni 5 méterből is.

– Neki könnyű – feleli a varrónő –, az ő lánya még csak hároméves, de az enyém már kilenc.

Kovácsné bemegy kisfiával az előkelő belvárosi divatáruházba, és vörös posztót akar vásárolni. A segéd levesz az állványról egy nagy vég anyagot, és Kovácsné elé rakja a pultra. Kovácsné alaposan szemügyre veszi, aztán megszólal:

– A színe nem megfelelő.

A segéd újabb vég posztót rak a pultra. Kovácsné ezt is megtekinti, és vállvonogatva konstatálja:

– Ez sem felel meg.

A segéd erre az üzlet minden részéből összehordja a vörös posztókat. Már egész posztóhegyek tornyosulnak a pulton, mikor Kovácsné rácsap egy vég anyagra:

– Na végre! Ez az a szín, amit keresek.

A segéd arca ragyog a boldogságtól, méterrudat és ollót vesz elő, s szolgálatkészen megkérdezi:

– Mennyit parancsol, asszonyom?

Kovácsné erre a flegmán odavetni:

– Oh, csak a kisfiam krampuszába szeretnék egy új nyelvet tetetni!

Mondja mama, miért ásogat olyan szorgalmasan a kertben télvíz idején?

– Tegnap néztem a tévé gazdasági műsorát, és azt mondták benne, hogy okos ember most földbe fekteti a pénzét.

Különc pénzhamisítók:

– Összejön a magyar pénzhamisítók színe-java. Tanakodnak, hogyan lehetne a tevékenységüket változatosabbá tenni. Kitalálják, hogy 150 forintost kell gyártani. Elkészül a bankjegy, kipróbálásra leküldik Pistikét a sarki fűszereshez. Megjön a gyerek. Izgatottan kérdik tőle:

– Mi volt, mi történt?

– Hát az, hogy vettem egy egyforintos csokoládét.

– És, és?

– És visszaadtak kettő hetvenforintost, meg három háromforintost!

– Aha! Úgy látszik a külföldi konkurencia sem tétlenkedik!

Kovács kétezer forinttal többet talál a fizetési borítékjában, mint amennyi az elszámolási papírján van, de senkinek sem szól róla. Egy hónap múlva azonban kétezerrel kevesebbet talál rajta, ezért azonnal reklamál. A pénztáros utánanéz, kideríti a múltkori hibát is, és számon kéri Kovácsot.

– Miért nem szólt már az első alkalommal is?

– Azt, hogy egyszer hibáznak, még elnézi az ember, de hogy kétszer, azt már nem lehet szó nélkül hagyni.

A fájó igazság, avagy honnan tudod, hogy felnőttél?

- A nyári vakáció három hónapról három hétre zsugorodik.
- Idősebb rokonaid a füled hallatára disznó vicceket mondanak.
- Több kaja van a hűtőben, mint sör.
- Reggel nem lefekszel, hanem felkelsz.
- A reggelit reggel eszed.
- Nem tudod, mikor zár a McDonald's.
- A vacsora és a mozi maga a randi, nem pedig a bevezetése.
- A kanapén alvástól megfájdul a hátad.
- A gyógyszertárba hashajtóért jársz, nem pedig óvszerért és terhességi tesztekért.
- Továbbra is a számítógép előtt ülsz egész nap, de nem játszol.
- Meghallod a kedvenc zenédet a Sláger Rádióban[11].
- Te dörömbölsz a falon, mert a szomszédban bömböltetik a gyerekek a zenét.
- A farmer és póló helyett öltönyben jársz.
- A kocsid biztosítása csökken, de a havi részletek nőnek.
- A barátaid megházasodnak és elválnak, nem pedig összeállnak és szakítanak.
- Ha egy ismerősödnek gyereke lesz, nem szörnyülködsz, hanem gratulálsz.
- Kétségbeesve keresel ezen a listán legalább egy mondatot, ami nem igaz rád.
- …és amikor nem találsz, vigyorogva elküldöd a haveroknak, mert tudod, hogy ők se találnak.

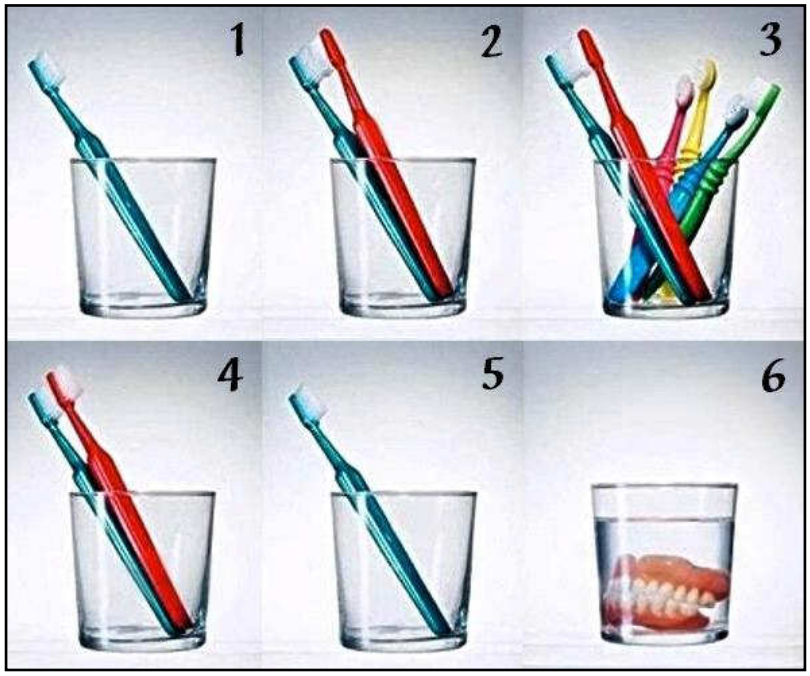
– Ha már csak keresztben nősz, hosszában nem, középkorú vagy.

Öreg az, akinél a széles látókör és a keskeny derék méretet cserél.

Mire az ember megtanulja, hogy mire kell vigyázni, rendszerint már nincs mire vigyázni.

– Mi az öregedés első jele?
– Amikor rájössz, hogy a hangerőszabályzót balra is lehet tekerni.
– Akkor kezdesz öregedni, amikor nem a rendőr, hanem az orvosod szól, hogy lassíts.
– Mikor jössz rá, hogy megöregedtél?
– Amikor a születésnapi tortád összeroskad a gyertyák súlya alatt.

Az öregkor legbiztosabb jele, ha a gyertyák többe kerülnek, mint a születésnapi torta.

Az öregség jele, amikor az embernek már közérzete van.

[11] A Sláger Rádió az 1970-es, '80-as és '90-es évek retró slágereit játszotta.

Az öregség akkor kezdődik, amikor valaki a múltat kezdi építgetni.

A pénztárosnő panaszkodik a főnökének:

– Úgy veszem észre öregszem. Már nem vagyok olyan csinos, mint régebben.

– Miből gondolja?

– Mostanában a férfiak már megszámolják az aprót, amit visszaadok.

Az öregség jelei:

- Külön alszol a fogaidtól.
- Ha reggel felébredsz, pont úgy nézel ki, mint a fényképed a személyi igazolványodban.
- Csak a második próbálkozásra tudsz kikelni a fotelból.
- Leülés, felállás közben recsegő hangokat hallasz.
- Kétszer annyi ideig tart, hogy feleannyit láss.
- Fél órán át keresed a szemüvegedet, miközben az orrodon van.
- A feleséged vesz egy flanel hálóinget, és azt mondod rá, hogy szexis.
- Amikor nem érdekel hova megy a párod, hacsak nem kell vele menned.
- Az évek múlásával egyre javulnak az erkölcseid.
- A „boldog órák” szunyókálással telnek.
- Már feladtad az összes rossz szokásodat, és semmi sem lett jobb.
- Jóval hosszabb idő alatt pihened ki magad, mint amennyi idő alatt elfáradtál.
- Nyaralni mész, de előbb fáradsz el, minthogy a pénzed elfogyna.
- A gyerekednek olyat mondasz, amit az anyád mondott neked, és amit mindig utáltál.
- Kritizálod a gyerekeidet, amiért sátánista és pszichedelikus zenéket hallgatnak, holott te is odavoltál a Black Sabbath-ért, a Led Zeppelin-ért és a Deep Purple-ért.
- Ha a szombat esti láz helyett már csak szombat esti hőhullámok jönnek.
- Emlékezeted rövidül, panaszaid hosszabbodnak.
- A noteszedben a legtöbb név úgy kezdődik, hogy „Dr”.
- Minden fáj, ami meg nem, az viszont nem működik.

Miért jó, ha megöregszel?

- Senki sem várja el tőled, hogy bárhová is szaladj.
- Már nem kihívásként gondolsz a sebességkorlátozásra.
- Már nincs semmi, amit meg kellene megtanulnod.
- A most vásárolt dolgaid már nem használódnak el.
- Már nem próbálod meg behúzni a hasad, bárki is jön be a szobába.
- A szemed már nem lesz sokkal rosszabb.
- Szex nélkül élhetsz, de a szemüveged nélkül nem.
- Ízületeid pontosabb meteorológusok, mint a nemzeti időjárási szolgálat.
- Titkaid biztonságban vannak a barátaidnál, mert ők sem emlékeznek rájuk.
- Az egészségbiztosítónak befizetett összeg végre kezd kifizetődni.

– Nem az a baj, hogy túl vagyok az életem felén, hanem az, hogy a rosszabbik fele van hátra.

Az ember szerelmet, pénzt, sikert akkor kap az életben, amikor már nem tudja élvezni. Egyet kap csak túl korán: a fiatalságot.

Az ember soha nem öregszik meg annyira, hogy ne tudna megtanulni valami újabb ostobaságot.

Végre gazdag vagyok!

- Ezüst a hajam…
- Arany az erem…
- Kövek a vesémben…
- Cukor a véremben…
- Ólom a lábamban…
- Platina a csípőmben…
- Mész és Vas az artériáimban… és
- Kimeríthetetlen forrása vagyok a nemes gázoknak!

Nem gondoltam, hogy valaha is sikerül ekkora vagyont felhalmoznom!

– Az öregedésnek három fő jele van: a memóriazavar, a másik kettőt elfelejtettem…

Egy nyugdíjas férj olyan, mint egy zongora a nappaliban: jó ha van, de a legtöbbször csak útban van.

Egy nyugdíjas nénike bemegy a zöldségeshez:

– Tulajdonképpen öt kiló krumplit szeretnék venni – mondja tétován – de attól tartok, hogy nem bírom el…

– Sose aggódjék, néni! Majd úgy mérem, hogy elbírja!

– Szervusz Kovács! Honnan jössz?

– Egy grafológustól. Elvittem neki az írásomat.

– No, és mit gondolsz, tényleg ért hozzá?

– Azt hiszem, igen.

– Miből gondolod?

– Ránézett az írásomra, és előre kérte a honoráriumot.

Nehéz a múlttal szakítani.

Két csöves beszélget a Ligetben:

– Mondd, haver, te mit csinálnál, ha nyernél a lottón százmillió forintot?

– Először is minden padra csináltatnék egy párnát.

– Uram, megalapozhatja a szerencséjét. Vegyen tőlem sorsjegyet.

– Köszönöm, nem akarok nyerni.

– Parancsoljon, van olyan is, ami nem nyer.

– Vegyen egy sorsjegyet, uram!

– Mit lehet nyerni vele?

– Egy autót!

– De én nem akarok autót!

– Ne aggódjon, nagyon kicsi az esélye!

– Sorsjegyet szeretnék venni. Mikor lesz a húzás?

– Két hét múlva.

– Az nem jó, nekem most kellene a pénz.

Falusi vendéglátás:

Kiadó ház egy tanyán. Az ár megfelelne, de a külföldi vendégnek kifogásai vannak.

– Túlságosan messzi van a vécé a háztól.

A háztulajdonos megnyugtatja:

– Ó, nincs az olyan messzi, ha időben elindul az ember!

Az ifjú turista barangolásai során elvetődött egy kis faluba. Hiányzik neki a szórakozás, ezért mielőtt kivenne egy szobát, megszólítja a szembe jövő öregasszonyt:

– Tessék mondani, nénike, van ebben a faluban éjszakai élet?

– Van fiam, csak most éppen felutazott a fővárosba.

Az erdész tetten éri a vadorzót:

– Maga mit művel itt?

– Higgye el erdész úr, én tulajdonképpen öngyilkos akartam lenni, de véletlenül a nyulat találtam el!

– Nehogy kitördeljék a kis fákat! – figyelmezteti az erdőőr a turistacsoportot.

– Maga csak ne féljen! Van nálunk balta!

Kohn, a könyvügynök bekopog egy neves és gazdag ügyvéd irodájába, s szeretne eladni neki egy Jókai-sorozatot. Igen ám, de az ügyvéd nem akarja fogadni. Erre Kohn azt mondja a titkárnőnek:

– Kérem, mondja meg az ügyvéd úrnak, hogy egy hatalmas örökségről van szó!

Erre az ügyvéd azonnal fogadja. Kohn kirakja az asztalra a díszkötésű könyveket, és azt mondja:

– Kedves ügyvéd úr, szeretném önnek felkínálni Jókai Mór szellemi örökségét…

A biztosítási ügynökök gyöngye módos ügyfelét agitálja, hogy kössön életbiztosítást. Rendben van, enged az „áldozat”. Csak azt mondja még meg, hogy halál esetén gyorsan fizetnek-e?

– Mi az, hogy gyorsan? A múltkor egy ügyfelünk kiesett a tizedik emeletről, és mi már akkor kiutaltuk a pénzt a családjának, amikor a harmadiknál tartott.

– Nem kötök életbiztosítást. Azt akarom, hogy mindenki valóban szomorú legyen, ha meghalok.

Egy porszívóügynök betolakodik egy házba, és a háziasszony minden tiltakozása ellenére nagy rakás száraz lótrágyát szór a szoba közepére. A nő felháborodik:

– Mit képzel? Mire az ügynök:

– Asszonyom, ígérem, amit ez a csodálatos porszívó nem szed fel, azt én magam fogom megenni.

– Akkor teszek rá egy kis tejszínhabot, mert nincs áram a házban…

A magas sövény a legjobb szomszéd.

– Végre szebb környezetben fogunk élni – mondja az egyik szomszédasszony a másiknak.

– Mi pedig nyugodtabb környezetben…

– Maguk is elköltöznek?

– Nem. Csak maguk!

Beszáll az utas a taxiba, és megkérdezi a sofőrt:

– Mondja, a maga kocsijában szabad dohányozni?

– Nem, én sem dohányzom.

– És a hamutartóban honnan van az a sok csikk?

– Azoktól, akik nem kérdezték.

– Milyen az új rádiód?

– Mint a gőzmozdony.

– Hogyhogy?

– Minden állomáson fütyül.

– Hm… elfelejtettem, miért kötöttem csomót a zsebkendőmre.

– Talán azért, hogy végre eszedbe jusson kimosni.

A kezdő kertész megkeresi öreg kollégáját:

– Adjon tanácsot, mit lehet olyan földbe ültetni, ami alig kap esőt, sokáig süti a nap, a talaja agyagos, és sziklás lejtőn fekszik?
– Zászlórudat – feleli az öreg.

– Neked az a hibád, hogy mindenkinek igazat adsz…
– Igazad van.

– Kétféle ember létezik: az egyik mindig megmondja, mit gondol; a másiknak vannak barátai.

Haldoklik az öreg paraszt, mire a városi rokona megkérdezi:
– Hívjunk orvost bátyám?
– Nem kell fiam. Mi itt falun természetes halállal szoktunk meghalni.

– Csak annyit mondhatok, még egyetlen kuncsaftom sem panaszkodott a munkámra!
– Ez szép! És mi a foglalkozása?
– Koporsókészítő vagyok.

A rozzant öregember beállít egy asztalosműhelybe.
– Adjon tanácsot, milyen fából csináltassak magamnak koporsót?
– Nézze, ha rám hallgat, válassza a tölgyfát!
– De miért?
– Valahogy egészségesebb.

Éjszaka megy hazafelé a pali. Egy temetőn át visz az útja, ezért mindig nagyon fél. Egyik este, ahogy bandukol át a sírkerten, meglát egy férfit. Gyorsan odamegy hozzá:
– De jó, hogy találkozom magával. Tudja, nagyon félek ilyenkor egyedül átmenni a temetőn.
– Én is féltem, amíg éltem!

– Hisz ön a túlvilági életben?
– Persze, hiszen onnan jövök.

A temetőőr szokásos sétáját végzi, amikor azt látja, hogy az egyik sírból kinyúlik egy kéz, és kétségbeesett kiáltás hangzik fel:
– Segítség, élve temettek el!
– A temetőőr odarohan, s miközben a sarkával visszarugdossa a kezet így szól:
– És milyen rosszul!

Pistike a temetőben a sírfeliratokat nézegeti az apjával.
„Itt nyugszik a legjobb apa.” „Itt nyugszik a szerető feleség.” „Itt pihen a legjobb barát.”
Pistike értetlenül kérdi:
– Mondd papa! A rossz emberek hol nyugszanak?

Az erősen dadogó Szabó elmegy a logopédushoz, hogy gyógyítsa meg. Pár hét múlva barátja, aki a logopédust ajánlotta megkérdi:
– Na, hogy haladsz?
Szabó mély lélegzetet vesz, majd egy szuszra darálja:

– A regiment remek iramban vágtat a répaföldeken.

– Ó, ez igen! – mondja a barát. – Gratulálok. Ez igazi fejlődés!

– Pe…pe…persze – dadogja Szabó. – Csa…csak a…az a b…baj, hogy n…nem mi…mindenre pa…passzol…

Szombat éjjel a dadogós fölcsengeti a gyógyszerészt, hogy hiperolt kérjen. A patikus álmosan szól ki a kis ablakon:

– Mi teszik?

– Hip…hip – kezdi a dadogós, mire a gyógyszerész közbevág:

– Hurrá – és becsukja az ablakot.

– Ma…maga egy pi…pi…pipi…piszok ha…ha…hazug gazember!

– Azonnal vonja vissza!

– De…dehogy vo…vonom! Ö…ö…örülök, ho…hogy ki…ki tudtam mo…mo…mondani.

A süllyedő hajón a dadogóst küldik fel az árbockosárba, hogy jelezze, ha jön a segítség, vagy partot lát. Egyszer felkiált!

– Hajó… hajó… hajó… hajó…, – erre mindenki beugrik a vízbe – hajó… ha jól látom, cápák jönnek!

A vonaton a dadogós nem találja a WC-t. Arra jön a kalauz, és odaszól neki:

– Ka-ka-kalauz uuuúr! Mo-mo-mondja, ho-ho-hol van a klo-klo-tyó?

– Kö-kö-közvetlen itt jo-jo-jobbra, a fo-fo-folyosó vé-vé-gén! – válaszol a kalauz szintén dadogva.

– Kö-kö-szönöm, mo-mo-most már mi-mi-mindegy…

Házaló ügynököket keres egy könyvkiadó bibliaárusításra. A sok jelentkező között egy fiatalember azt mondja a főnöknek:

– É…én na…na…nagyon sze…sze…szeretnék maguknak dolgozni.

A kiadó vezetője megsajnálja szegény dadogóst, és bár semmi reményt nem fűz a használhatóságához, alkalmazza. Legnagyobb megdöbbenésre a hó végi elszámolásnál kiderül, hogy a fiatalember minden eddigi eladási rekordot megdöntött. A főnök gratulál neki, és megkérdezi, mi a siker titka?

– Po…pofon e…e…egyszerű. Be…bek…bekopogok, és kö…közlöm, hogy bi…bi…bibliát árulok, és sze…sze…szeretnék fe…felolvasni be…be…belőle.

Kezdő könyvkereskedő:

– Mondja, tudna ajánlani valami izgalmas krimit?

– Igen, itt ez az újdonság, nagyon izgalmas és fordulatos. Csak az utolsó oldalon derül ki, hogy a cukorgyáros sofőrje a gyilkos.

– Hát ebben a könyvesboltban egyetlen olyan könyv se létezik, amelyikben nincs erőszak, gyilkosság, meg szex?

– De van, uram! Ott a telefonkönyv.

– Szeretnék valami szép könyvet venni egy beteg számára.

– Valami vallásosat esetleg?

– Nem, már jobban van.

Újgazdagné bemegy a könyvesboltba, és valami modern könyvet kér.

– Valami könnyű olvasmányra gondol? – kérdezi tőle az eladó.

– Lehet nehéz is. – feleli a nő. – Kocsival vagyok.

Óvatos szabó:

– Jó, akkor ebből az anyagból csinálja az öltönyömet. De csak négy hónap múlva tudok fizetni. Nem baj?

– Nem, jó lesz akkor is.

– Köszönöm. És mikor lesz kész az öltöny?

– Négy hónap múlva.

Ráérős szakiparos:

Kovácsékhoz becsönget a vízvezeték-szerelő:

– Jó napot! Maguknál van csőrepedés?

– Csőrepedés? Nem uram, nálunk minden rendben van.

– Bocsánat, nem önök a Szabóék?

– Szabóék fél éve elköltöztek.

– Na, jellemző. Kihívják az iparost, aztán hanyatt-homlok eltűnnek…

A nagy földrengés után rengeteg ház dőlt össze. Ezért törvény elé állították a betonvasat, a téglát és a cementet. Mindegyik próbálja védeni magát.

A betonvas:

– Ahelyett hogy kétujjnyit tettek volna belőlem a falba, csak egyujjnyit raktak bele. Ahelyett hogy egymásba kapcsoltak volna, csupán itt-ott összehegesztettek.

Felmentik. Következik a tégla:

– Ahelyett hogy lapra tettek volna, élre állítottak. Így csak fele olyan vastag lett a fal.

Őt is felmentik. Következik a cement, amely így védekezett:

– Én, ott sem voltam!…

Fényképésznél:

– Mennyibe kerül majd a kép? – kérdezi Kovács a fotóstól.

– Azt csak a felvétel után mondom meg. Most szeretném, ha mosolyogna.

Kovács megkapja a Kiváló Életmentő kitüntetést. Barátja gratulál neki, de megkérdezi:

– Mondd, hogy kaphattál kitüntetést egy fuldokló kimentésért, amikor ne is tudsz úszni?

– Tudod a Balatonon nyaraltam, és vízibicikliztem, amikor láttam, hogy egy ember fuldoklik.

– Aha, így már értem. A csónakkal kimentetted a fuldoklót.

– Nem, dehogyis. Egyszerűen szóltam neki, hogy álljon le nyugodtan, mert csak térdig ér a víz.

Egy háklis vénasszony állít be a háztartási boltba.

– Kérek egy söprűt!

– Parancsoljon asszonyom, épp most kaptuk.

– Ez nem jó, mert rövid a nyele.

– Tessék, ez hosszabb.

– De ennek meg nagyon vastag a nyele.

– Ez vékonyabb.

– Annyira, hogy mindjárt eltörik. És a cirokszálak összevissza vannak benne csomózva.
– Akkor talán ezt…
– Ez túl kemény.
– És ez?
– Vacak… De mit csináljak? Ha nincs jobb, elviszem…
– Becsomagoljam asszonyom, vagy itt rögtön rá tetszik ülni?

– Melyik az a két szó, amelyet a diákok legtöbbször használnak.
– Nem tudom.
– Helyes a válasz.

Erre a kérdésre az angolul nem tudó is helyes választ ad:

– Mit jelent az, hogy: I don’t know[12]?
– Nem tudom.

– Elnézést! Mit jelent az, hogy „I don’ t know”?
– Nem tudom!
– Értem, azért köszönöm.

Két barát beszélget:

– Te miért nem tanulsz angolul? A fél világ ezt a nyelvet tanulja.
– Tudod, szerintem eggyel több vagy kevesebb, már igazán nem számít.

A nyelvhasználatot egyesek úgy értelmezik, hogy másoknak a talpát nyalják.

Idézet egy nyelvőr előadásából:

– A mai fiatalság azt hiszi, hogy ha trágárságokkal tűzdeli tele a mondanivalóját, akkor azzal egyénivé válik. De mekkorát tévednek a nyomorult kis seggfejek…

– Melyik nyelvben tudsz öt percig folyamatosan szitkozódni szóismétlés nélkül?
– Ilyen nyelv csak egy van, a magyar.

Rendeznek egy világméretű káromkodási versenyt.
Bemegy az amerikai, káromkodik 1 percet.
Bemegy a német, káromkodik 2 percet.
Bemegy a magyar, megbotlik a küszöbben, káromkodik 3 percet, majd megkérdi:
Kezdhetem?

– Főnök! Meg kellene emelni a fizetésemet, mert már három cég is érdeklődött utánam.
– Na persze, és milyen cégek?
– Az áramszolgáltató, a gázszolgáltató és a vízszolgáltató.

Az alkalmazott panaszkodik a főnökének:

– Már tizenkét éve dolgozom, mint a barom. Három ember munkáját végzem el egy fizetésért. Emelést szeretnék!

[12] áj dont nou

– Jó, de előbb mondja meg, kiknek a munkáját végzi el, mert azokat kirúgom!

Az útépítésen a főnök odamegy a melósokhoz:

– Fiúk! Nem érkeztek meg a lapátok.

– Sebaj, majd egymásra támaszkodunk…

Egy vállalat vezetője új alkalmazottat vesz fel.

– Mi a neve? – kérdezi a jelentkezőtől.

– János – válaszol a férfi.

A főnök arca elborul:

– Nézze, nem tudom, eddig milyen szedett-vedett helyen dolgozott, de nálunk senkit nem szólítanak a keresztnevén. Ez csak fölösleges bizalmaskodáshoz vezetne, ami tudvalevőleg a tekintély rombolását eredményezi. Alkalmazottaimat kizárólag a vezetéknevükön szólítom pl. Kovács, Kiss, Tóth. Csak a vezetéknév, érti, ugye? Magának én Kropacsek igazgató úr vagyok. Semmi haverkodás, és akkor minden rendben lesz. Akkor kezdjük még egyszer. Mi a teljes neve? A jelentkező sóhajt, majd kiböki:

– Drágám. A nevem: Drágám János.

– Oké, János, akkor beszéljünk az anyagiakról…

Az építésvezető kilátogat az építkezésre, és egy fiatalembert lát csellengeni a munkások között. Gondolja most példát statuál. Elveszi beosztottai kedvét a lógástól. Odamegy a fiúhoz.

– Fiacskám, mennyi a fizetésed?

– 30 ezer forint – feleli a megszeppent fiú.

– Tessék itt van, aztán soha többet ne lássalak itt! Miközben a fiú siet kifelé, az egyik munkás megszólal:

– Főnök, mi a baja a pizzafutárral?

Megérkezik a pizza:

– Mennyi borravalót szokott kapni? – kérdezi az ember a pizzafutártól.

– Nem tudom, ez az első fuvarom. Egyetemista vagyok, csak besegítek a nyáron. De a többiek azt mondták, ön egy meglehetősen fukar egy alak. Örülhetek, ha húsz forintot kapok magától.

A hapsi bedühödik.

– Micsoda? Na, itt van még ötszáz forint, és mondja meg nekik is, mennyit kapott! Egyébként mit tanul az egyetemen?

– Alkalmazott pszichológiát.

Egy fiatal vállalkozó fényűző irodát bérel, berendezi luxusbútorokkal, és beül a hatalmas íróasztal mögé. Egyszer belép az irodába egy férfi táskával a kezében. A vállalkozó hirtelen felkapja a telefont, és hangosan beszélni kezd. Repkednek a számok, a milliárdok, majd kisvártatva leteszi a kagylót, és a férfihez fordul:

– Miben segíthetek? – kérdi.

Mire a másik:

– Jöttem bekötni a telefont.

Egy férfi bemegy az irodába, és a főnököt keresi.

– Milyen ügyben keresi? – kérdi a titkárnő.

– Van egy számlám…

– Ó, sajnos a főnök úr tegnap vidékre utazott!

– …amit szeretnék kifizetni neki.

– De szerencsére ma reggel visszaérkezett.

Az egyik vállalkozó kérdezi a másikat:

– Hogy csinálod, hogy az alkalmazottaid mindig pontosak?

– Egyszerű a trükk: Harminc alkalmazott és csak húsz parkolóhely.

Sokak szerint az Internet egy nagy szemétdomb. Ez igaz, de ha valaki kitartóan „kapirgál” rajta, gyakran hozzájuthat igazgyöngyhöz is. Az Internetes írások stílusa is más, mint amit a napisajtóban, a különféle folyóiratokban megszoktunk. Sokkal rövidebb, tömörebb, szókimondóbb. Nem tisztel tekintélyt, nem óvatoskodik. Ez a stílus a világhálón fellehető viccekben, humoros írásokban is megnyilvánul:

„Jó napot, üdvözlöm a pszichiátria gyorssegély szolgáltatásánál! Ha ön kényszerbeteg, nyomja meg az 1-es gombot többször. Ha ön kodependens, kérjen meg valakit, hogy nyomja meg ön helyett a 2-es gombot. Ha önnek több személyisége van, nyomja meg a 3-as, 4-es, 5-ös és 6-os gombokat. Ha ön paranoiás, tudjuk kicsoda ön, és mit akar. Maradjon a vonalban, amíg lenyomozzuk a hívás helyét! Ha ön hallucinál, nyomja meg a 7-es gombot, és hívását továbbítjuk az anyahajóra. Ha ön skizofréniás, figyeljen jól, mert a hang megmondja, melyik számot nyomja meg. Ha ön mániákus-depressziós, tökmindegy milyen gombot nyom meg, úgysem fog válaszolni senki. Ha ön diszlexiás, nyomja meg a 969696969696969-et. Ha ön idegbajos, cseszegesse a kettős kereszt gombot, amíg munkatársunkat kapcsolják. Ha ön amnéziás, nyomja meg a 8-as gombot és diktálja be nevét, címét, telefonszámát és anyja leánykori nevét. Ha ön poszttraumás rendellenességben szenved, l-a-s-s-a-n és ó-v-a-t-o-s-a-n nyomja meg a 0 0 0 -át. Ha ön bipoláris, kérem, hagyjon üzenetet a sípszó előtt vagy a sípszó után vagy a sípszó előtt. Kérem, várja meg a sípszót. Ha rövid távú memóriazavara van, nyomja meg a 9-es gombot. Ha rövid távú memóriazavara van, nyomja meg a 9-es gombot. Ha rövid távú memóriazavara van, nyomja meg a 9-es gombot. Ha ön kishitű, kérem, tegye le. Munkatársaink túl elfoglaltak ahhoz, hogy önnel traccsoljanak. Ha ön szőke, ne nyomjon semmilyen gombot, úgyis elrontaná.”

Mit mondanak a nők, amikor rajtakapják őket?

Az angol:

Darling, ha időben tájékoztattál volna mikor jössz haza, elkerülhető lett volna ez a mindkettőnk számára kínos helyzet.

A német:

Hans, ma a szokásosnál 4 perccel és 45 másodperccel korábban jöttél haza. Ezt meg kell magyaráznod!

A francia:

Jean, milyen jó, hogy jössz. Jacques már nem bírja tovább.

A svéd:

Te vagy az, Olaf? Én már ugyan kész vagyok, de Sven még szórakozna. Csatlakozz.

Az orosz:

Iván, végre egy igazi férfi! Ez itt még fel sem pofozott előtte.

A zsidó:

Izsák, úgy érzem nem te fekszel rajtam?

A magyar (miközben kiugrik az ágyból)***:***

István, kinek hiszel jobban: nekem, vagy a szemednek?

A cseh:

Pepa, nyugodt lehetsz. Most tudtam meg, hogy ő lesz a főnököd.

A székely:

Kend az összes pálinkát megitta, mi mással tudtam volna megkínálni?

A cigány:

Gázsikám, há de jó hogy gyüssz! Itt márásztálom máán 2 órájá, hogy el tuggyád lopni á pénztárcáját!

A viccgyártók a csúnyának született embereket sem kímélik:

1. Annak ellenére szereti a természetet, hogy ilyen csúnyán elbánt Önnel?
2. Ha nekem ilyen arcom lenne, mint Önnek, beperelném a szüleimet.
3. Azért ne keseredjen el! Egy csomó ember még tehetségtelen is.

– Mit bámulsz úgy rajtam, kisfiú?

– Mondd néni! Te is a szebbik nemhez tartozol?

– Miért fested magad, Gizi néni? – kérdi Pistike.

– Hogy szép legyek.

– És akkor miért nem vagy szép?

– Hallottad, Manci lefényképeztette magát?

– No, és hasonlít rá a kép?

– Egészen biztos, mert eddig még senkinek sem mutatta meg.

Patikusnál:

– Adjon egy adagot abból a csodás fiatalító szeréből!

– Hm… azonnal utánanézek, hogy össze tudom-e szedni a szükséges mennyiséget!

Kovácsné bemegy a patikába, és sztrichnint kér.

– Sajnálom! – mondja a gyógyszerésznő –, de mérget recept nélkül nem adhatok ki.

– Ugyan már! – kedélyeskedik Kovácsné. – Úgy nézek én ki, mint aki öngyilkos akar lenni?

– A gyógyszerésznő szenvtelen arccal végigméri, majd megszólal:

– Ha én néznék ki így, mint ön, bizony kísértésbe jönnék.

Tizenkét éves korban a gyermekkort, tizennyolcban az ifjúságot, húszban az első szerelmet, harmincban a hitet, negyvenben a reményt, ötvenben a vágyakozást, hatvantól pedig fokozatosan az öt érzékszervünket temetjük el.

Kovácsné elmegy a jósnőhöz, hogy megtudja a jövőjét. A jósnő belenéz a kristálygömbbe, aztán megszólal:

– A jövő héten nagyon sok ember fogja önt meglátogatni. Rengeteg virágot kap majd.

– Ó, ennek örülök. Biztosan felköszöntenek? Ünnepelni fognak, ugye? Ez valami különleges esemény lesz.

– Hááát… Nézze, minden temetés ilyen.

Egy viccmesélőnek ezt írták a fejfájára:

Vicceiddel minket öltél,
S most magad is sírba dőltél.

– Te, el tudnád magyarázni nekem mi az az Einstein-féle relativitáselmélet?

– Persze, mi sem egyszerűbb… Ha egy szép nővel töltesz el egy intim órát, öt percnek tűnik; míg a fogorvosi székben 5 percet egy órának érzel.

Megy a diák a falu egyik utcáján, és látja, amint egy gazda áll a malacok között. Fölkap egyet, fölemeli az almafához, és ott tartja két kézzel, amíg a malac meg nem eszi az almát. Akkor lerakja az állatot, és fölemeli a következőt. Az ötödik malac után a diák bekiabál az öregnek.

– Bácsi! Inkább meg kéne rázni a fát, hogy lepotyogjanak az almák! Rengeteg időt takaríthatna meg vele!

Az öreg csak legyint:

– Ugyan! Mit kezdjenek a malacok az idővel?

Sétál a család az állatkertben. Papa, mama, öcsike.

– Papa, miért van az elefántnak ormánya?

– Nem tudom, kisfiam.

– Papa, a zsiráf csak lombot eszik, vagy a földről is le tudja legelni a füvet?

– Nem tudom, kisfiam.

– Papa, mit eszik a gólya a békán és a legyeken kívül?

– Nem tudom, kisfiam.

A mama már unja a folytonos kérdezősködést, és rászól a gyerekre:

– Öcsike, ne nyúzd már folyton az apádat!

Mire a papa fejcsóválva:

– Hagyd csak szívecském! Úgy tanul a gyerek, ha kérdez!

Felszáll egy nő a villamosra. Egy férfi azonnal feláll, és átadja a helyét.

– Fogadjunk, hogy maga vidéki – mondja a nő.

– Igen. Honnan tudja?

– Mert átadta a helyét.

– Fogadjunk, hogy maga meg pesti.

– Igen. Honnan tudja?

– Mert nem köszönte meg.

Pistike felszáll a buszra, és elfoglalja az utolsó szabad ülőhelyet. Öreg anyóka áll mellé, és kedvesen megszólítja:

– Fiatalember, úgy leülnék!

– De hová mama, hová?

A villamoson egy idős néni így szól a gyerekhez:

– Nem adnád át a helyedet?

– Nem!

– Miért? – kérdezi a néni.

– Mert a múltkor átadtam, és egy nálam sokkal fiatalabb gyereket ültettek rá.

Egy utas zsörtölődik a villamoson:

– Micsoda modortalan, vad világ! Megszűnt az előzékenység, az udvariasság.

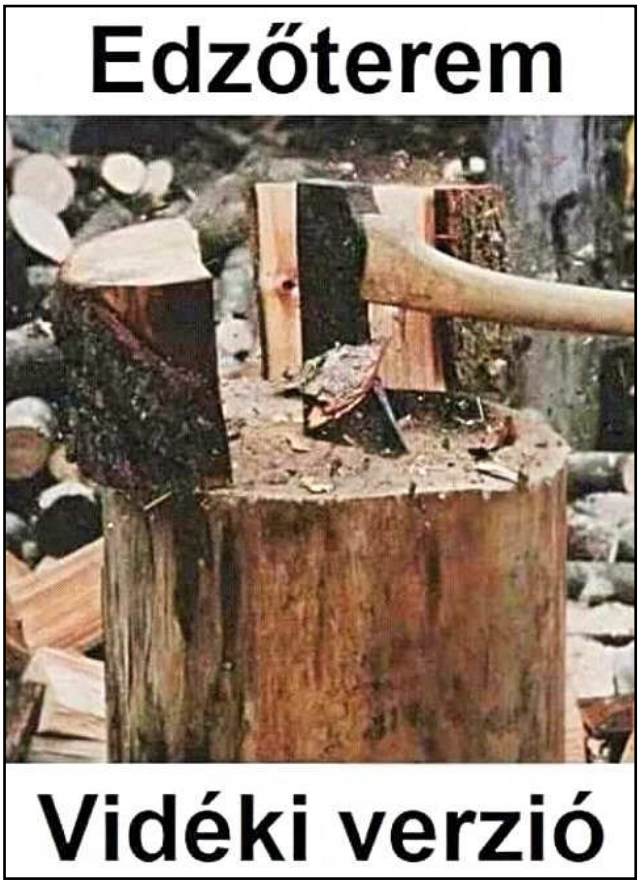
– De hiszen – mondja egy másik utas – magának éppen most adta át a helyét ez a kisfiú!

– Igen, de a feleségemnek még mindig állnia kell!

Csigagyűjtő versenyt rendeznek az öregek otthonában. A hetvenéves Józsi bácsi tíz csigát gyűjt össze egy óra alatt, Mari néni kilencet, Béla bácsi hetet. Csak a kilencvenéves Rudi bácsinak nem sikerült egy csigát sem felszednie. Megkérdezik tőle mi a sikertelenség oka?

– Hát, mert mire lehajoltam huss, mindegyik szétszaladt.

A százéves bácsikától megkérdi valaki:

– Mondja bácsi, hogyan érte meg ezt a kort?

Az öreg csendesen feleli:

– Volt türelmem.

Mérkőzés után az edző így szól a csatárhoz:

– Öregem, téged csak két dolog akadályoz abban, hogy jó futballista legyél.

– Mi az?

– A két lábad.

A meccs után az edző egybegyűjti játékosait, és így szól:

– Őszintén be kell vallanom, lebecsültelek benneteket fiúk, amikor a múlt héten azt állítottam, hogy ennél rosszabbul már nem is játszhattok.

Válóper során kérdezi a bíró a házaspár gyermekétől:

– Szeretnél apáddal élni?

– Nem szeretnék – válaszolja a gyerek – mert mindig megvert.

– Akkor inkább anyádnál maradsz?

– Nem, ő is sokszor megvert.

– Akkor, hol szeretnél lakni?

– Szeretnék a magyar fociválogatotthoz költözni, ők sosem vernek meg senkit.

Ceausescu kivégzése van, bekötött szemmel áll a kivégzőosztag előtt. Megszólal az ítéletvégrehajtó:

– Nicolae Ceausescu! Eljött az ítéletvégrehajtás ideje, még lehet egy utolsó kívánsága!

Ceausescu:

– Azt szeretném, hogy egy magyar focista lőjön!

A csatár sorozatban hagyja ki a jobbnál jobb helyzeteket. Amikor már tizedszer lő az üres kapu fölé két lépésről, szomorúan fordul a játékostársához:

– Úgy látszik, ma nincs szerencsém!

– Dehogy nincs, ez a mi kapunk!

– Mit ért volna el a magyar válogatott a VB-n, ha kijutott volna?

– Az első visszajövő gépet.

Már kabaréjelenetek is készültek a magyar foci jelenlegi szintjéről: **Gálvölgyi – Totya a profi labdarúgó** és a **Magyar foci jelenlegi helyzete**. Webcím:
https://www.youtube.com/watch?v=XDLiRKF5J0o

– Önnek fantasztikusan széles mellkasa van, barátom. Jövő héttől a mi játékosunk lehet!
– Meg se nézték, hogy tudok-e focizni!
– Nem érdekes! Az a fontos, hogy nagy a reklámfelülete.

– Ha kiderül, hogy rövidlátó vagyok, akkor vége a futballkarrieremnek – mondja kétségbeesetten a csatár a szemésznek.
– Már hogy volna vége? Elfelejtette, hogy a futballhoz játékvezetőkre is szükség van?

A játékost felvágják a tizenhatoson belül, de a játékvezető továbbot int. A játékos dühösen rivall rá:
– Hát nem látta? Hát vak maga?
A bíró odarohan, megáll előtte:
– Mit mondott?
Mire a játékos:
– Süket is?

A kis Beckham[13] az iskolában. A tanárnő fölszólítja:
– Na, sorold fel a számokat 1-től 15-ig!
– 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15.
– Nem gondolod, hogy kihagytál valamit?
– Jaj, a francba, már megint kihagytam a 11-est!

A statisztikai felmérések szerint az Európai Unióban nálunk beszélnek legkevesebben idegen nyelveket. Ezt a helyzetet karikírozza ki ez a vicc:

A strandon megszólal a hangosbemondó:
– Achtung! Achtung! Egy német kisfiú várja a szüleit a gyerekmedencénél.

Magyarországon az iskolarendszer fejlett, de már dolgozunk a visszabontásán, gyenge szintre.

A fejszámoló művésznek igen nehéz, bonyolult feladatokat ad a közönség. Egy hetyke ifjú kötekedő szándékkal közbekérdez:
– Mennyi háromszor három?
– Ha ön a szám után áll, akkor kilencven! – vág vissza a művész.

[13] David Beckham: Világhírű angol focista a XXI. század elején.

– Miről lehet felismerni, hogy valaki tök hülye?

– A kérdéseiről.

– Mi az egyéni tragédia?

– Ha valaki hülyének születik.

– Mi a globális tragédia?

– Ha a hülyeség akaraterővel és szorgalommal párosul.

Mivel mindig az okos enged, már rég a hülyék uralkodnak…

Miheztartás véget:

» Aki tud, és tudja, hogy tud, az veszélyes; attól óvakodjatok!
» Aki nem tud, és tudja, hogy nem tud, az okos; azt tanítsátok!
» Aki tud, és nem tudja, hogy tud, az bölcs; attól tanuljatok!
» Aki nem tud, és nem tudja, hogy nem tud, az hülye; azt hagyjátok!

A tapasztalat segít minket, hogy ugyanazt a hibát legközelebb sokkal fortélyosabban kövessük el.

– Honnan tudjuk, hogy nincs két egyforma hópehely, hisz nem is láttuk mindet?

– Egyenként a lavina hópelyhei is ártatlanok…

– A legrosszabb dolog a cenzúrában a . . . . . !

Egyszer összevesztem egy nagydarab fickóval a bárban. Azt mondta:

– Megfoglak, és feltörlöm veled a padlót!

Azt válaszoltam:

– Az, nem fog menni!

– Ugyan miért nem?

– Mert a sarkokhoz nem fogsz rendesen hozzáférni.

Besétált egy fickó az ivóba, ahol addig még sosem járt. Rendelt egy italt, aztán megkérdezte a csapost, hogy szereti-e a favicceket. A mackó termetű csapos áthajolt a pulton, és mélyen az új vendég szemébe nézett:

– Figyelj, öreg! – morogta neki vészjóslóan. – Látod azt a két fickót, ott balra? Rögbijátékosok. Tőlük jobbra az a hústorony, birkózó világbajnok. A sarokban az ott, súlyemelő. Én magam három sportágban vagyok menő. Szóval biztos vagy benne, hogy itt akarod az eszed játszani a favicceiddel?

– Isten ments! – hebegte a fickó. – Semmi kedvem sincs ötször egymás után elmagyarázni a poént!

A cowboy bemegy egy texasi bárba, és mindenkinek italt rendel, beleértve a mixert is. Aztán bevallja, hogy nincs egy vasa sem. A mixer behúz neki egyet, és kidobja. Másnap monoklival a szeme alatt megint bejön a férfi, és mindenkinek rendel egy italt. Természetesen a mixernek is, majd ismét beismeri, hogy üres a zsebe. A mixer majdnem agyonveri dühében, és kihajítja az utcára. Harmadik este is megjelenik a cowboy, és nagy hangon újra rendel mindenkinek egy italt.

– Nekem is? – kérdi a mixer vészjósló hangon.

– Természetesen nem – feleli a fickó megszeppenve. – Ha maga megiszik egy pohárral, azonnal randalírozni kezd.

A texasi ivó ajtaját berúgja egy 160 centis, vékony kis emberke, és megáll csípőre tett kézzel:

– Ki volt az a merész fickó, aki kékre festette a lovamat?

– Feláll az egyik asztaltól egy tagbaszakadt Góliát.

– Én… Miért, talán van valami kifogása?

– Semmi uram, csak azt akarom mondani, hogy már megszáradt, lehet lakkozni.

Bemegy egy nyápic fickó a kocsmába, és megkérdi:

– Bocsánat uraim, de nem a maguké az a pitbull kint az ajtó előtt, a parkolóórához kötve?

– Egy kétméteres kopasz, dagadt, motorosruhát viselő fickó lassan megfordul, és felmordul:

– De, az enyém! Nem tetszik talán valami?

– Nos, uram, attól tartok, a helyzet az, hogy a kutyám megölte az ön pitbullját.

– Micsoda? Hát milyen kutyád van neked? – kérdi döbbenten a kolosszus.

– Nekem? Egy négy hetes palotapincsim.

– És el is higgyem, hogy az a zsebcirkáló megölte az én kutyámat? Mit csinált vele?

– Megakadt a torkán…

Az öreg cowboy egy napon belovagol a városba. A helyi seriff a kocsma előtt a székében ülve nézi, ahogy az öreg leszáll a lóról, és kiköti a kocsma elé. Ezután a ló farához lép, felemeli a farkát, és egy hatalmas csókot nyom oda, ahova sose süt a nap. Utána leengedi a ló farkát, és elindul a kocsma ajtaja felé.

– Elnézést, uram – szól a seriff. Hihetek a szememnek, valóban jól láttam?

– Bizony, jól… ugyanis, rémesen ki van száradva a szám!

– És ez segít?

– Sajnos nem, de legalább nem nyalogatom állandóan.

A vadnyugati kocsmába belép egy cowboy, körbenéz a vendégseregen és kiszúr magának egy vézna fickót. Odamegy hozzá és megkérdezi:

– Hé, haver! Tudsz te táncolni?

– Nem, uram – feleli megszeppenve a vézna.

– Na, akkor most megtanítalak! – mondja a vicces kedvű cowboy, majd előrántja a pisztolyát és elkezd a másik lába mellé lövöldözni.

A kocsma vendégei jót röhögnek a megszégyenített fickón, aki kioldalog az ivóból. Fél óra múlva a cowboy is elhagyja a műintézményt. Amikor kilép, egy kattanást hall a füle mellett. Odanéz, hát a vézna fickó áll ott egy hatalmas puskával a kezében.

– Hé, haver! – mondja a vézna – Csókoltad már meg a lovad fenekét?

– Még nem – feleli a gyors észjárású cowboy – de mindig is szerettem volna.

Egy cowboy csípőre tett kézzel áll meg az ivó előtt:

– Hé! – ordítja. – Ki kötötte el a lovamat?

– Ha öt percen belül nem kerül elő, olyat teszek, amilyent még soha…

– Na, és mit?

– Gyalog indulok haza.

Két cowboy áll az ivó előtt:

– Joe, te menj be, és én majd megbosszullak.

– Öt ászom van! – kiált fel Joe az ivóban, és kiteríti lapjait.

– Öt? – csodálkozik a pókermester.

– És ilyenkor ki nyer?

– Aki előbb lő…

Cowboyok ülnek a csehóban, közöttük félszemű Jack. Egy idő után nagy verekedés, lövöldözés kezdődik. Az egyik eltévedt golyó kiüti Jack megmaradt szemét is. Mire ő:

– Ez az fiúk, először a lámpát!…

A szégyellős fiatal cowboy bemegy a bárba, és meglát egy takaros lányt a pultnál üldögélni. Be akar vágódni nála, de nem tudja, hogyan kezdje a beszélgetést. Nagy zavarában ácsorog egy darabig, aztán fegyvert ránt, és a lányon kívül lelő mindenkit a bárban, majd odamegy hozzá, s megkérdezi:

– Mit csinál egy ilyen csinos lány egyedül a bárban?

A texasi farmer lánya boldogan újságolja az anyjának:

– Most már biztos, hogy Johnny hamarosan megkéri a kezemet…

– Említett ezzel kapcsolatban valamit neked?

– Még nem, de már agyonlőtte a feleségét.

A hallgatag cowboy maga mellé ülteti a menyasszonyát, Maryt a lóra, és elindul vele a prérin. A ló egyszerre csak megbotlik.

– Egy – mondja a hallgatag cowboy. Vágtat tovább, ám a ló megint botlik egyet.

– Kettő – mondja a hallgatag cowboy.

A szerencsétlen állat harmadszor is megbotlik egy fűcsomóban.

– Három – mondja a hallgatag cowboy, majd leemeli Maryt a nyeregből, előveszi pisztolyát, és fejbe lövi az állatot. Menyasszonya elkezd pörlekedni vele:

– Jaj, Jack, hogy tehettél ilyet? Lelőni egy szerencsétlen állatot, csak azért, mert megbotlott? Micsoda elvetemültség, micsoda gonoszság!

A hallgatag cowboy megszólal:

– Egy…

Az amerikai vadnyugaton bekopog egy férfi az ügyvéd ajtaján:

– Mit akar?

– Elválasztana a feleségemtől.

– El.

– Mit kér érte?

– Hatvan dollárt.

– Maga megőrült. Ötvenért agyonlövik.

Két cowboy meg egy kutya pókerezik. Az asztalnál sokan kibicelnek. Egy elragadtatott bámészkodó így szól a szomszédjához:

– Mit szól ehhez a kutyához? Hát nem csodálatos?

– A szomszéd megvetően mondja:

– Sose lesz belőle jó játékos. Ahányszor jó lapja van, mindjárt elkezdi csóválni a farkát.

Két farmer beszélget:

– Az én farmom olyan nagy – dicsekszik az egyik –, hogy ha reggel elindulok az autóval, csak este érek a végére.

– Nekem is volt már ilyen rossz kocsim.

Lerobban kocsijával egy angol úr. Hiába indítózik, az autó meg sem moccan. A Mr. kiszáll a kocsijából, felnyitja a motorháztetőt, de nem lát semmit. Egyszer csak a háta mögött megszólal egy hang:

– Meg kell pucolni az akkumulátor saruját…

Az angol hátranéz, de nem lát az országúton mást, csak két lovat. Az egyik fakó, a másik szürke. Vállat von, megtisztítja a sarut, s lám a kocsi elindul. Az úr beautózik a faluba, megáll a kocsma előtt, kér egy whiskyt, s közben elmeséli a csaposnak, mi történt vele.

– Valaki azt mondta, pucoljam meg a sarukat… És akkor hátranéztem, de csak két lovat láttam.

– Biztosan a szürke ló mondta – bólogat a csapos.

– Hát ezt meg honnan veszi?

– Mert a fakó tök hülye a motorokhoz.

Éjfélkor beállít a bárba egy ló, és kér egy száraz martinit.

– Mennyi?

– 5 font – mondja a mixer –, de ide eddig még egy ló sem jött be.

– Az az érzésem – mondja a paripa –, hogy többet nem is fog. Ilyen árak mellett!

Angol humor:

Egy este besétál egy ló London egyik elegáns klubjába, és leül a sarokba. A pincérrel hozat magának egy whiskyt, elkortyolgatja, majd újra hívja a pincért, és rendel egy sherryt. Miután ezt is megitta, pénzt tesz az asztalra, s távozik. Két előkelő angol vendég bámulva nézi a fura jelenetet. Nagy sokára megszólal az egyik:

– Döbbenetes! Ilyet még nem láttam. Hogy lehet whiskyre sherryt inni?

Sir John Franciaországba utazik. A nyaralásból visszatérve megkérdezi a barátja, hogy voltak-e nyelvi nehézségei. Mire Sir John: „Nekem nem, de a franciáknak igen.”

A lord a londoni klubban ül, és újságot olvas, amikor berohan az inasa:

– Mylord, a lady haldoklik.

– Well – pillant fel a lord a lapból. – Kérdezze meg, mi az utolsó kívánsága.

Egy angol kizuhan egy százemeletes épület legfelső emeletéről. Az ötvenedik emeleten kiszól neki egy másik angol:

– Uram, attól tartok, ön zuhan.

Mire a zuhanó angol:

– Óh, valóban?

Két angol lord az ötórai teáját fogyasztja. Egyszer csak belép a komornyik és közli:

– Uraim, a Temze kilépett medréből.

– Köszönöm, elmehet – mondja a ház ura.

Nyugodtan folytatják a teázást. Fél óra múlva a komornyik újra bejön:

– Uraim, a Temze elárasztotta a város alacsonyan fekvő részeit.

– Rendben van, elmehet – mondja a ház ura nyugodtan.

Újabb fél óra múlva a komornyik bejön, kitárja az ajtót, és azt mondja:

– Uraim, a Temze.

Két angol úr golfozik. Egyszer csak így szól az egyik a másikhoz:

– Uram, ön eltalálta a feleségemet.

– I'm very sorry[14] – feleli a másik angol méltóságteljesen, majd odanyújtja a golfütőjét, és rámutat a saját feleségére:

– Talán önnek is sikerül…

Az angol lord bemutatja a birtokát a francia ismerősének:

– Ez itt a golfpályám.

– És milyen gyakran használja?

– Egyszer kipróbáltam, de nagyon unalmasnak találtam.

Mennek tovább.

– Ez itt az istállóm.

– És gyakran lovagol?

– Egyszer kipróbáltam, de nagyon unalmasnak találtam.

Mennek tovább, jön szembe egy fiatal srác.

– Ez itt a fiam.

– Gondolom, egy szem gyerek.

– Lajos, ne az ujjaddal, hanem a cukorfogóval fogd meg cukrot – súgja az újgazdag vállalkozónak a felesége.

– Miért? Itt a cukrot is forrón tálalják?

Az újgazdag házaspártól megkérdezik:

– Tulajdonképpen miért nincs maguknak gyerekük?

– Tudja, az egész lakás barokk stílusú, és ehhez nagyon nehéz megfelelő gyereket találni.

Újgazdagné dicsekszik:

– Tegnap a zeneakadémián voltunk.

– Ne mond! És mit hallottatok?

– Hogy Kovácsék válnak.

Újgazdagéknál:

– Mondja Szabóné! Igaz, hogy zongorát vettek?

– Igen. Egy Bösendorfert.

[14] ájm veri szori (nagyon sajnálom)

– És tud valaki a családban zongorázni?

– Még nem, de holnap eljön egy ismerősünk, és megmutatja, hogyan kell csinálni…

Újgazdagné beállít a könyvesboltba, és megkérdezi:

– Mondja kérem, ez az Anatole France nem írt semmit kék bőrkötésben?

Újgazdagék külföldön:

– A Kovács házaspár megtekinti a párizsi Louvre-t. A képtár idegenvezetője végigvezeti őket a termeken, és mindent elmagyaráz. A látogatás végén megkérdezi:

– Ha valakinek van még kérdése, szívesen válaszolok.

Kovácsné jelentkezik:

– Mivel fényesítik a parkettot, hogy olyan szépen csillog?

A határállomáson Kovács megkérdi a vámtisztet:

– Aranyat lehet kivinni az országból?

– Igen, lehet.

– És tessék mondani, nyolcvan kilót is?

– Annyit azért nem!

Kovács hátrafordul a feleségéhez:

– Akkor te itthon maradsz, aranyom!

A kincskereső kezében térképpel ás egy szigeten. Már egy méter mély a gödör, amikor talál egy cédulát: „Áss tovább!” A következő méternél megint egy cédula: „Áss lejjebb!” Újabb méter, újabb cédula. Már hat méternél tart, amikor megtalálja az utolsó cédulát: Reszkető kézzel emeli a szeme elé: „Na te okos, most hogy fogsz innen kimászni?”

– Tegnap egy antikváriumban megvettem a „Hogyan lehetek milliomos” című könyvet. Csak otthon vettem észre, hogy az oldalak felét kitépdesték belőle.

– Semmi vész! Fél millió is jól jön, nemde?

Kovács elmegy az óráshoz, és kéri, hogy javítsa meg a falióráját. Az órás kibontja az elé rakott csomagot, de abban csak egy inga van.

– De uram, hát hol az óra?

– Otthon. Az órának semmi baja, csak az inga áll.

Megrögzött drukker:

– Ébredj már, Jenő! Hét tíz van!

– Kinek a javára?

Riporterek faggatják a hajóskapitányt:

– Mikor fordul vissza a nyílt tengerről? Amikor már fogytán az ivóvíz, az üzemanyag, vagy amikor teli vannak a hordók hallal?

– Egyik sem – feleli. – Van egy nagyon csúnya szakácsnő a hajómon. Amikor már ott tartok, hogy őt is megkívánom, kiadom a parancsot: Indulás haza!

Egy efendi elmegy a tevekereskedőhöz, és vesz egy tevét. Közlik vele a használati utasítást: Az állat a „Hű” szóra indul, és a „Fenébe” kiáltásra áll meg. Az efendi fizet, és elindul. Menet közben elbóbiskol. Arra riad fel, hogy egy szakadék szélén vannak. Elkiáltja magát:

– A fenébe!

Erre a teve megáll. Most már megnyugodva mondja az efendi:

– Hű, de meleg helyzet volt!

Új inast alkalmaz a szobafestő mester. Kimennek a munkaterületre.

– Na fiam, először fesd le az ablakokat!

– Eltelik vagy másfél óra, s jön a gyerek.

– Mester, készen vagyok. Befessem a kereteket is?

Suszterinas:

– Már három napja egy nyaklevest sem kaptam… Csak nem haragudott meg valamiért a mester?

A mester bosszúsan kiált rá inasára:

– Ostoba fickó, nem megmondtam, hogy minden kelléket hozz ide!

– Ide is hoztam, mester úr! Gyalut, fűrészt, kalapácsot, szekercét…

– Igen, de hol a sör, te tökfej?

– Azt hiszem, magát keresik, mester – szól az inas.

– Hogyhogy azt hiszed – förmed rá a mester?

– Amikor felvettem a telefont, valaki belekiabált, hogy: „Te vagy az, te vén hülye?”

– Ha valami szamárságot csinálok, én nevetek rajta a legjobban.

– Boldog ember vagy, öregem. Milyen derűs életed lehet…

– Mivel vigasztalják magukat az ostobák?

– Az üres fejnek jobb az akusztikája.

Egy notórius munkakerülő, semmirekellő naplopó elpatkol. Felesége elhamvasztatja, s a hamvakat egy homokórába rakatja. Otthon a homokórát felteszi a szekrénypolcra, és azt mondja:

– Így… És most dolgozni fogsz.

Apró örömöknek kell örülni, mert a nagyok úgysem jönnek.

Ha az emlékezetedben végigpörgeted a sorsodat, és nem fakadsz sírva örömödben vagy bánatodban, akkor elvesztegetted az életedet.

Az egyszeri szegény embernek fia született. Nagy örömében végigszalad a falun, mindenkit meghív, jöjjenek el megnézni a gyere-

ket.

– Aztán ha jöttök, csak rúgjátok be a kaputnyugodtan – teszi hozzá.

– Már miért kellene berúgni a kaput? – kérdezi valaki. Nincsen rajta kilincs?

– Hogyne volna. De csak nem fogtok üres kézzel jönni?

– Te Gergő! Tudod nálunk most lesz a disznóvágás… Nem tudnál kisegíteni? Nagyon szívesen pajtás. Mi kéne? Kés? Fazék?

– Nem. Disznó.

Viszály a fiatal anya és kamasz lánya között:

– Disznóság! Már megint az én esőkabátom van rajtad?

– Ez is baj? Nem akartam, hogy elázzon az új ruhád.

– Tükröm, tükröm, mondd meg nékem, ki a legszebb a világon?

– Állj félre, mert nem látok tőled semmit!

A zsúfolt vonatra felszáll egy fiatalember szaxofonnal. Azon nyomban játszani kezd, nagyon hangosan és nagyon hamisan. Mikor abbahagyja, elővesz egy pléhbögrét, és azt mondja:

– Ezt most körbeadom. Ha nem gyűlik össze megfelelő összeg, tovább szaxofonozok.

Orvosviccek

A háziorvos megvizsgálja a panaszokkal jelentkező hölgybeteget, majd azt mondja:

– Felírok egy gyógyszert, ebből vegyen be naponta 3 × 2 tablettát, és három hónapig nem szabad zongoráznia.

Amikor a beteg elmegy, az asszisztensnő megkérdezi a háziorvost:

– Nem értem doktor úr, mi összefüggés van a betegség és a zongorázás között?

– Semmi, csak a hölgy pont felettem lakik.

– Hallom visszavonultál.

– Muszáj volt abbahagyni. Nem énekelhetek többé.

– Miért nem? Történt valami?

– Csak annyi, hogy eltiltott az orvos.

– Az, aki a szomszédodban lakik?

A beteg elmegy az orvoshoz. Az orvos megvizsgálja, és alaposan kikérdezi.

– Itt egy marék tabletta. Reggel kéket vegyen be, és igyon rá egy nagy pohár vizet! Délben egy nagy pohár vízzel egy sárgát vegyen be! Este, lefekvés előtt egy piros tablettára igyon egy nagy pohár vizet!

– Mi a bajom, doktor úr? – kérdezi aggódva a beteg.

– Nem iszik elég vizet.

Egy férfi elmegy az orvoshoz, mert feldagadt a lába. Az orvos megvizsgálja, és ad neki egy nagy tablettát. Közben így szól:

– Várjon, hozok hozzá vizet.

A férfi várt egy darabig, majd odament a vízcsaphoz, és egy korty vízzel lenyelte a tablettát. Ekkor visszajött az orvos egy vödör meleg vízzel.

– Na ebben oldja fel a tablettát, majd áztassa benne a lábát.

– Jaj, doktor úr, esténként sehogy sem tudok elaludni. Mit csináljak?

– Képzelje azt, hogy reggel van, és fel kell kelni. Meglátja, rögtön elalszik.

– Doktor úr, éjjel mindig rosszat álmodom. Mi tehetnék?

– Aludjon nappal.

– Ezeket a tablettákat próbálja meg szedni álmatlanság ellen!

– És ha ezek sem segítenek, doktor úr?

– Akkor nem marad más hátra, mint a televízió.

– Az a baj doktor úr, hogy nem tudok aludni. Még altatóval sem.

– Próbáljon meg számolni villanyoltás után: egy, kettő, három és így tovább. A monoton számolás általában segít.

– Nekem nem. Már kipróbáltam.

– És mi volt az eredmény?

– Mikor egymillió-száztizenhatezer-kilencszáznyolcvanhétnél tartottam a feleségem lerántotta rólam a paplant, hogy keljek fel, mert elkésem a munkahelyemről.

– Doktor úr, nem tudok aludni. Egész éjszaka le sem hunytam a szemem.

– Ja, így már érthető.

– Doktor úr! Éjjel mindig rosszat álmodom. Mit csináljak?

– Aludjon nappal.

– Mennyi az ember átlagos alvásigénye? Csak még öt perc…

– Jaj, doktor úr! Engem nagy balszerencse üldöz…

– Miben nyilvánul ez meg?

– Nálam a hét szűk esztendő már tizenegy éve tart…

Angol nyugdíjas:

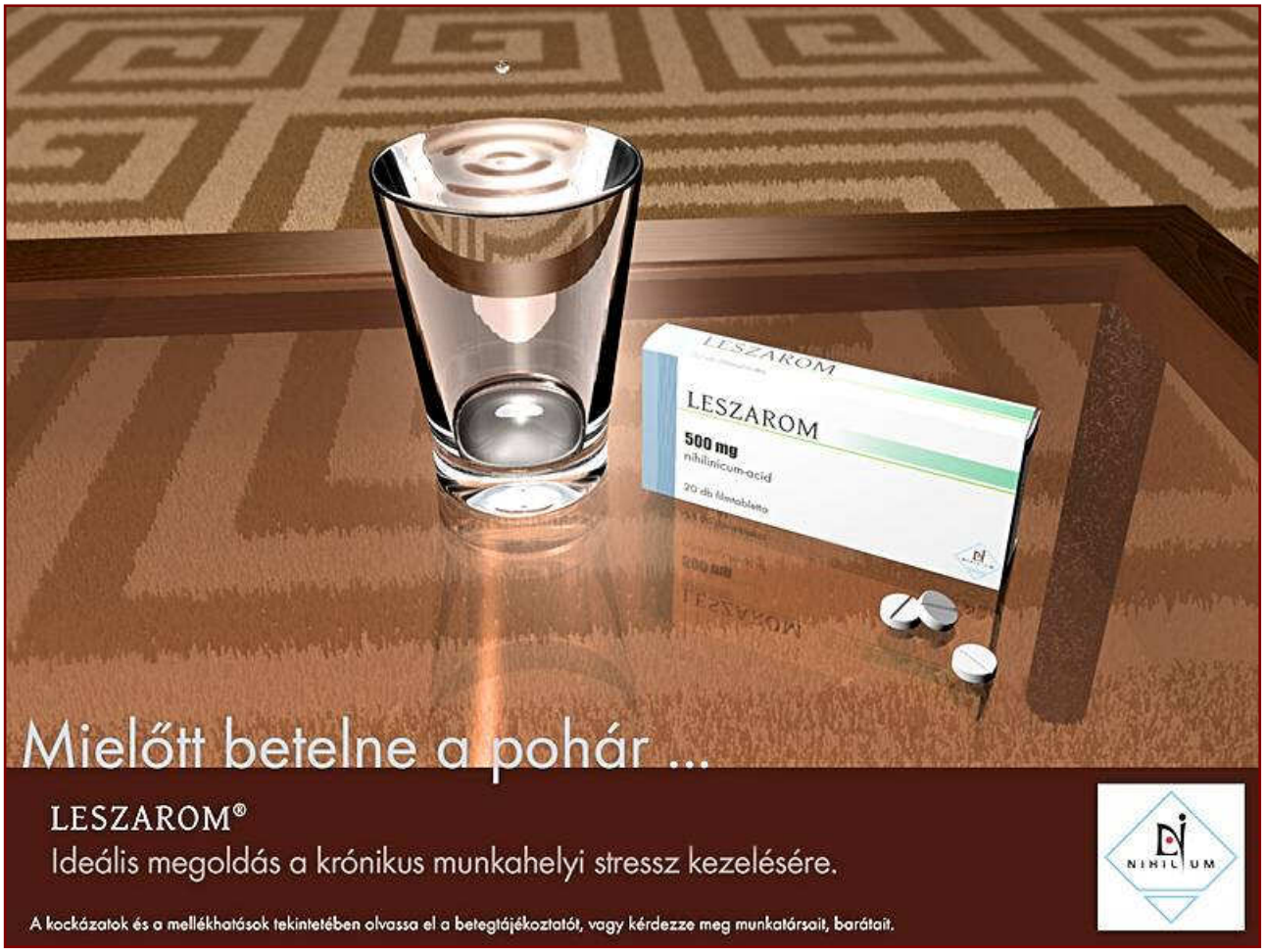
– Én reggel miután felkeltem, fogok egy üveg whiskyt, elviszem a Clubba, és ott töltöm az egész napom.

Francia nyugdíjas:

– Én reggel miután felkeltem, fogok egy üveg konyakot, elviszem a barátnőmhöz, és ott töltöm az egész napom.

Magyar nyugdíjas:

– Én reggel miután felkeltem, fogok egy üres üveget, belepisilek, elviszem a körzeti orvosi rendelőbe, és ott töltöm az egész napom.

– Milyen gyógyszert írjak fel magának, nénike?

– Mindegy lelkem, csak valami új gyógyszer legyen, amilyet eddig még nem szedtem.

– Doktor úr! Ne írja fel nekem azt a nyugtatót, amit eddig szedtem!

– Miért?

– Azért, mert így azokhoz az emberekhez is kedves vagyok, akiket utálok!

Az orvos azt mondja a betegnek:

– Na, most sokkal jobban néz ki, mint a múltkor.

– Igen, mert betartottam az utasítást, ami az orvosságos üvegen állt.

– És mi az?

– Az üveget tartsuk mindig lezárva!

Az idős nyugdíjast kérdezi az orvos:

– Használt az erősítőszer, amit a múlt héten írtam fel magának?

– Nem.

– Miért nem?

– Nem bírtam letekerni a kupakját.

A kis faluban a fiatal orvos hiába várja a betegeket. A házvezetőnője egyszer csak jelenti, hogy a kertben egy csomó gyerek eszi az éretlen gyümölcsöt. Az orvos gondolkodik egy pillanatig, majd azt mondja:

– Nehogy elküldje őket!

– Ha jól érzed magad, ne aggódj. El fog múlni.

– Ne aggódj az egészséged miatt. Elmúlik.

Az egészséges embernek sok kívánsága van, a betegnek csak egy.

– Ne gyere közel hozzám, öregem! Influenzás vagyok.

– Sose bánd, komám! Inkább tőled kapjam el, mint egy idegentől.

– Ne féljen kislány! Hamarosan feljavítjuk a szervezetét – mondta az orvos egy fiatal lánynak. – Az a baja, hogy vérszegény. Nem szokott szívdobogást kapni, amikor táncol?

– Az attól függ doktor úr, hogy kivel táncolok.

Súlyosan sérült embert szállítanak a mentők kórházba. Ott az ügyeletes felveszi a személyi adatait.

– Nős?

– Nem, kérem a lépcsőről estem le.

– Hetedszerre sem sikerült eltalálnia a vénámat nővérke! Döntse el, hogy vért vesz, vagy tetoválni akar!

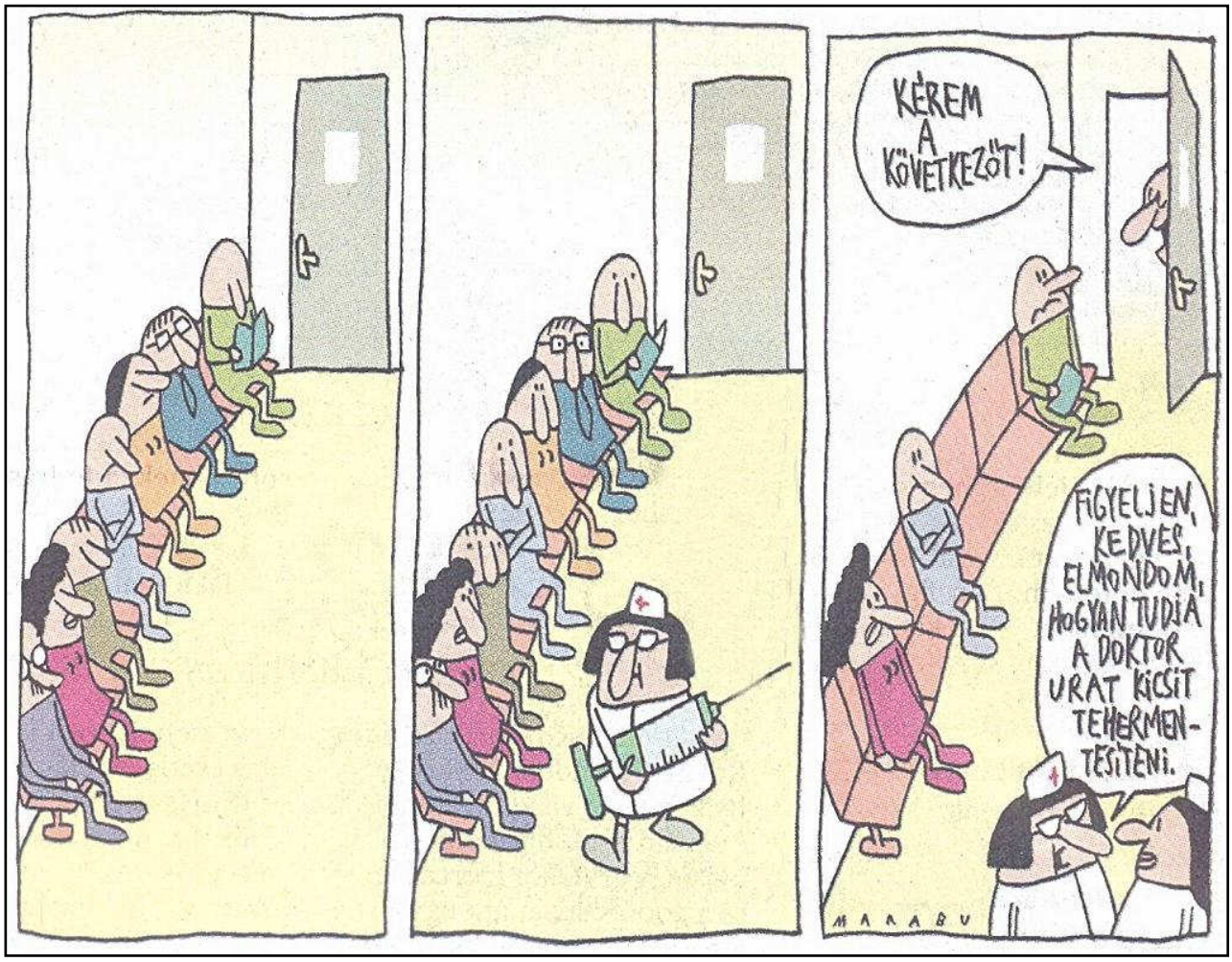
– Nővér! Vett vért a pácienstől?

– Igen, de sajnos csak 5 liter jött ki.

A doktornő vizsgálgatja a rendelőben a soron következő férfi páciensét, majd fejcsóválva mondja neki:

– Maga nem tetszik nekem.

– Nem baj, nem is azért jöttem, hogy megkérjem a kezét…

– Azért fantasztikusan sokat fejlődött az orvostudomány – mondja özvegy Kovácsné.
– Amikor fiatal lány voltam, még meztelenre kellett vetkőznöm az orvosi vizsgálathoz.
– És most?
– Most elég, ha kinyújtom a nyelvem.

Egy feltűnően csinos, tizenhét éves lány anyukája kíséretében elmegy az orvoshoz. A doki végignézi őket, majd azt mondja a lánynak:

– Kérem, vetkőzzön le!
– Bocsánat – szól közbe a mama –, de a beteg én vagyok.
– Igen? Akkor nyújtsa ki a nyelvét asszonyom.

– Vetkőzzön le derékig hölgyem!
– Alulról derékig, vagy felülről, doktor úr?

A kissé szenilis háziorvos érdeklődik:

– Hogyan adta be a kedves férjének az altatót, amit a múltkor felírtam?
– Ahogyan a doktor úr mondta, minden két órában. El sem tudja képzelni milyen nehéz volt mindig újra felébresztenem.

– Azt gondolom asszonyom, hogy önnek bélférgei vannak…
– Pont bélférgeim? Igazán kitalálhatott volna a doktor úr valami gusztusosabb betegséget!

A beteg köhögés elleni orvosságot kér a doktortól, aki közben telefonálgat, s nem nagyon figyel a páciensére. Ezért véletlenül hashajtót ír fel neki. Másnap a beteg újra jelentkezik.

– Na, köhög még? – kérdi az orvos.

– Nem merek!

A fiatalasszony életében először kóstolja meg a whiskyt, és felkiált:

– Jaj, de érdekes! Pontosan olyan íze van, mint annak az orvosságnak, amit a férjem évek óta naponta háromszor bevesz!

Kovács meglátogatja a kórházban barátját, Szabót:

– Hogy bírod ágyban, paplan alatt ezt a rettenetes kánikulát? – kérdezi részvéttel.

– Elég jól – nyöszörgi a beteg. – Szerencsére gyakran ráz a hideg.

– Téged is szokott rázni a hideg, ha lázas vagy?

– De mennyire! Főleg éjszaka.

– És olyankor a fogaid is vacognak?

– Nem tudom. Nem alszom velük.

– Már a mosolyából látom, hogy fogunk mi még találkozni.

– Azt hiszi, maga olyan ellenállhatatlan?

– Nem, fogorvos vagyok.

– Valahányszor mosolyogni látom asszonyom, mindig arra gondolok, hogy fel kellene csábítanom a lakásomra.

– Nocsak! Maga ilyen nagy nőcsábász?

– Dehogy. Csak fogorvos vagyok.

– Julika, ahányszor mosolyogni látom, mindig arra gondolok, szívesen felvinném magamhoz.

– Pista, maga ekkora nőcsábász?

– Nem, fogorvos vagyok.

– Hű, de tetszik nekem az a kis fogorvosnő!

– Hát uram, próbálkozzék meg vele, úgy tudom, még lány.

– Na, de hogyan merjek közeledni egy nőhöz, akinél már annyi férfi hagyta ott a fogát?

Fogorvosnál:

– Hé, mit csinál? Ez nem a fájós fogam!

– Nyugi, nyugi! Majd arra is sor kerül.

Párbeszéd a fogorvosnál:

– Mibe kerül egy teljes fogsor?

– Százezer forintba

– Az, nagyon drága.

– Mégis megéri, mert ha rendben van a fogsora, ehet, amit akar.

– Igen ám, de ha kifizetem a fogsort, nincs miből…

Az orosz újmilliárdos elmegy a fogorvoshoz. A doki megvizsgálja, majd azt mondja neki:

– Hiszen önnek vadonatúj, gyönyörű aranyfogai vannak… Mit csináljak velük?

– Hogyhogy mit? Szereljen fel egy riasztót!

– Doktor úr, a fogak, amelyeket felrakott nekem fájnak…

– Na látja! Mondtam, hogy olyanok lesznek, mint az igaziak.

Reszkető pasast vizsgál a fogorvos. Ki kell húznom a fogát – közli. A beteg most már úgy remeg, hogy összekoccannak a fogai.

– Na, nyugalom! – mondja a fogorvos. – Itt egy kis konyak, ettől majd elmúlik a félelme. A beteg megissza a konyakot, s kisvártatva csakugyan elmúlik a remegése.

– Na, megjött a bátorsága? – kérdi a doki.

– De mennyire! Most próbáljon meg valaki csak egy újjal is a fogamhoz nyúlni!

– Miért van feldagadva a képed?

– Most jövök a fogorvosomtól. Kihúzattam a bölcsességfogamat.

– No, és fáj még?

– Nem tudom. Ott hagytam a doktornál.

Az asszisztensnő rohan be a rendelőbe, és kétségbeesetten kérdezi az orvostól:

– Jaj, doktor úr, mit csináljak? A betege, aki most indult haza a rendelésről, a kapuban összeesett.

– Fordítsa meg, hogy úgy nézzen ki, mintha csak most jött volna…

Egy szakorvos új rendelőbe költözött és az alkalmazottak segítettek átszállítani a berendezést. Az asszisztensnő a rendelőben lévő csontvázat berakta a saját autójába, és elindult vele át a városon. Az egyik kereszteződésben, a piros lámpánál várva észrevette, hogy a szomszéd sávból egy idősebb hölgy meghökkenve figyeli. A nővér kiszólt az ablakon:

– Tudja, az orvosi rendelőbe viszem…

Mire a néni megjegyezte:

– Attól tartok, kedvesem, hogy már elkésett vele.

Kovács panaszkodik a barátjának:

– Olyan feledékeny lettem az utóbbi időben!

– És mit teszel ellene?

– Mi ellen?

Az orvos kérdi a betegtől:

– Na, segítettek az újfajta tabletták a feledékenység ellen?

– Milyen tabletták?

– Doktor úr, kérem segítsen rajtam! Mostanában olyan szétszórt vagyok. Tetszik tudni ez azért van, mert… Miért is?

– Doktor úr, kérem segítsen! Valami baj van a memóriámmal.

– Mióta

– Mit mióta?

– Mi a szenilitás legelső jele?

– Hogy az ember elfelejti befejezni a…

Napról napra az újdonság varázsával ajándékoz meg az amnézia.

A szenilitásban az a legjobb, hogy saját magad elől is eldughatod a karácsonyi ajándékokat.

A tiszta lelkiismeret sokszor a rossz emlékezet jele.

Három öregasszony beszélget a szociális otthonban arról, kit mennyire visel meg az öregedés.

– Nekem annyira rossz lett a memóriám, hogy ma reggel azon vettem magam észre, hogy állok a lépcső tetején, és nem tudom, felfelé indultam-e vagy pedig lefelé – panaszolja az első.

– Igen, szörnyű dolog ez. Én ma reggel azon töprengtem az ágyam szélén ülve, hogy éppen lefeküdni készültem vagy felkelni – mondja a második.

– Vén szatyrok vagytok! – nevet a harmadik. – Az én memóriámmal hála istennek semmi baj. Le is kopogom…

Lekopogja az asztalon, majd felkapja a fejét, és felkiált:

– Szabad!

Azt mondja az orvos a betegnek:

– Van egy rossz és egy jó hírem. Melyikkel kezdjem?

– A rosszal.

– Nos, a rossz hír az, hogy ön Alzheimer kórban szenved.

– És mi a jó hír?

– Hogy mire hazaér, elfelejti.

– Doktor úr! Azt hiszem a férjemnek agyérelmeszesedése van! – panaszolja egy asszony a rendelőben. – Órák hosszat beszélek hozzá, és a végén, amikor rákérdezek kiderül, hogy fogalma sincs miről van szó.

– Ez nem agyérelmeszesedés, asszonyom! – feleli az orvos. – Ez áldás!

– Gratulálok, Szabó úr, az utóbbi három hétben nagyon sokat javult a memóriája.

– Elnézést, de nem Szabó vagyok, hanem Kovács.

– Na ugye!…

Egy idős nő nyit be a patikába:

– Kérek egy Acidum acetylosalycilicumot! – áll meg a pult előtt.

– Acidum acetylosalycilicumot? – csodálkozik rá a gyógyszerész. – Hiszen ez közönséges Aszpirin.

– Ez az! Csak mindig elfelejtem a nevét.

A postás megbetegszik. Elmegy az orvoshoz, aki megvizsgálja:

– Nincs komolyabb baja – mondja. – Csak több mozgásra lenne szüksége. Sétáljon legalább egy órát naponta.

– Jó doktor úr. De mikor? Mielőtt kihordtam a leveleket vagy utána?

Egy erősen leromlott egészségű betegnek tanácsolja az orvos:

– Tartózkodjon többet a szabad levegőn.

– De, doktor úr, ennél is többet!

– Miért, mi a maga foglalkozása?

– Hajléktalan vagyok.

Az orvos megkérdi az öreg parasztot:

– Na, bevette a kanalas orvosságot?

– Hát, félig-meddig. Az orvosság még ment, de a kanalat sehogy sem tudtam lenyelni!

Két öreg beszélget:

– Azt mondta az orvos, hogy szklerózis multiplexem, angina pectorisom, reumám, asztmám és magas vérnyomásom van…

– Elég, elég! Inkább azt mondd meg, mi az, amid nincs!

– Fogam.

A beteg kétségbeesetten hallgatja a doktort, aki sorolja a vizsgálatok eredményét.

– Súlyos májzsugor… szívelégtelenség… vesedaganat…

– Jaj, doktor úr, nem tudna valami pozitívat is mondani?

– De, itt van az AIDS tesztje…

Kovács hatalmas hordót gurít maga előtt, amikor meglátja a barátja.

– Hát te hová mész azzal a hordóval?

– Az orvosi rendelőbe – feleli Kovács. – Tudod, az orvosom azt mondta, hogy félévenként vigyem be a vizeletemet.

Az orvos felháborodottan ripakodik rá betegére:

– Három hónapja kezelem magát sárgaság ellen, és csak most mondja, hogy kínai?

A sok tünettől gyakran nem látni a betegséget.

A betegség vágtatva jön, és poroszkálva távozik.

A reggelidet egyedül fogyaszd el, az ebédedet oszd meg a barátaiddal, a vacsorádat pedig add oda az ellenségednek.

– Lüktet a fejem doktor úr – mondja a beteg az orvosnak. – Fáj az oldalam, szédülök, görcsöl a gyomrom, szúr a szívem.

– Irigylem magát – mondja az orvos. – Erős szervezete lehet, ha mindezt kibírja…

– Doktor úr, megint nagyon fáj a vállam!

– Tegyen rá éjszakára hideg borogatást!

– De doktor úr, a múlt héten még meleg borogatást ajánlott!…

– Na látja, milyen gyorsan fejlődik az orvostudomány?

– Értem doktor úr. Vigyáznom kell magamra. De ugye pálinkát azért ihatok?

– Megmondtam a múlt héten is, hogy egyetlen kortyot sem ihat! Miért erőszakoskodik megint?

– Gondoltam, azóta fejlődött valamit az orvostudomány…

Az idült alkoholista és nagy dohányos kivizsgálásra jelentkezik a kórházban. A leletek elkészülte után a kezelőorvos közli vele:

– Van egy jó és egy rossz hírem. Melyikkel kezdjem?

– Hááát kezdje a rosszal!

– Sajnos ki kell venni a fél tüdejét.

– Ajajaj – sopánkodik a beteg. És mi a jó hír?

– Így legalább el fog férni a mája[15].

Az orvos megvizsgálja a pácienst, majd közli vele:

– Nem találok okot a panaszára. Talán a sok ivástól van.

– Nem baj, doki. Majd visszajövök, amikor kijózanodott.

Az ifjú doktor tanácstalanul nézi a beteg leleteit, majd megszólal:

– Jó lenne, ha ezentúl kevesebb alkoholt fogyasztana!

– Antialkoholista vagyok! – mondja a beteg. – Nem iszom én egy korty szeszt sem.

– És hogy áll a dohányzással?

– Soha életemben nem dohányoztam.

– Önnek a zsíros koszt is árt. Ne egyen zsíros húsokat.

– Semmilyen zsíros húst nem eszem. Vegetárius vagyok.

– Azt a nemjóját! Valamit csak szeret?

– Igen a cseresznyekompótot.

[15] Az alkoholizmus gyakori következménye a máj megnagyobbodása.

– Jó. Akkor attól tiltom el.

A szent:

– Nem tudom mit tegyek doktor úr! Szinte állandóan fáj a fejem.
– Sok alkoholt iszik?
– Egy kortyot sem.
– Dohányzik?
– Soha nem dohányoztam.
– Akkor mértéktelenül táplálkozik.
– Ellenkezőleg. Tervszerűen és mértéktartóan eszem.
– Szerelem?
– Nem érdekelnek a nők.
– Ahá, akkor már értem mi a baj. A glória szorítja fejét.

Kovács úr elmegy az orvoshoz, mert szörnyen fáj a háta.

– Dohányzik?
– Nem.
– Iszik?
– Soha.
– Nőzik?
– Nem, dehogy.
– Akkor már tudom… Magának most kezdenek kinőni a szárnyai.

– Doktor úr, szeretnék legalább százhúsz évig élni!
– Dohányzik?
– Nem.
– Szereti a jó ételeket?
– Nem.
– A finom italokat?
– Nem.
– Kávézik?
– Nem.
– Imádja a nőket?
– Nem.
– Hát akkor mi a csudának akar olyan sokáig élni?

Nagybátyám abbahagyta a dohányzást, leszokott az alkoholról, a nehéz, fűszeres ételekről és a nőkről. Egészséges volt egészen az öngyilkosságáig…

Az USA-ban a dohánygyártók azzal védekeznek, hogy 2,3 millió embernek adnak munkát. És ebben még nincsenek benne az orvosok, a nővérek, a röntgenasszisztensek, a kórházi kiszolgáló személyzet, a tűzoltók, az utcaseprők, a kórboncnokok és a sírások!

– Doktor úr, nekem kimondottan előnyös a dohányzás!
– Az nem lehet, fiatalember!
– De igen, mert ha rágyújtok, az anyósom azonnal távozik…

– Dohányzik? – kérdezi az orvos a beteget.
– Nem.
– Kár. Különben rögtön megtiltottam volna.

– Dohányzik? – kérdezi az orvos a beteget.
– Inkább innék valamit, ha már ilyen figyelmes.

– Nem jelent problémát önnek a nyelés?
– Nem doktor úr. Csak ha víz kerül a számba.

– Józsi bácsi! Minden pohár pálinka, amit megiszik, egy héttel megrövidíti az életét!
– Az lehetetlen főorvos úr, akkor én már tíz éve halott lennék.

– Az ön betegségének az oka az alkohol!
– Maga az első orvos, aki nem rám keni a hibát!

– Doktor úr, segítsen rajtam! Nézze, hogy remeg a kezem.
– Biztosan sokat iszik!
– Á, dehogy. A felét mindig kilötyögtetem.

– Doktor úr, sült libacombot ehetek?
– Nem, az nagyon nehéz étel.
– Nem baj, majd két kézzel fogom.

– Doktor úr, ha ön mindentől eltilt, akkor már nincs értelme az életemnek.
– Hogyhogy mindentől? Én csak az italtól és a cigarettától tiltottam el.
– És mit gondol, mit csinálok én még azon kívül?…

– Ezt az orvost én feljelentem!
– Miért?
– Életveszélyes fenyegetésért. Azt mondta, hogy ha nem hagyom abba az ivást, elpatkolok.

Kovács úr ne dohányozzon, mert minden szál cigaretta egy újabb szög a koporsójába – figyelmezteti az orvos a beteget.

– Na és, kit érdekel, ha a koporsóm úgy néz ki, mint egy sündisznó!

Az orvos kérdezi a beteget:

– Hány cigarettát szív el naponta?
– Tízet.
– De uram, én csak ötöt engedélyeztem!
– Az igaz, de voltam egy másik orvosnál is, és ő is engedélyezett ötöt.

– Na, hogy érzi magát? – kérdezi az orvos a páciensétől.
– Jaj, nagyon rosszul, doktor úr – feleli a beteg. Képzelje, már az sem ízlik, amitől eltiltott.

– Uram, ön ezzel a szívvel nyolcvan évig is elélhet…
– De doktor úr, nyolcvanhét vagyok.
– Na ugye, megmondtam.

A kilencvenkét éves Kovács elmegy az orvoshoz, hogy alaposan vizsgálja meg.

– Dohányzik? – kérdi a háziorvos.
– Napi két csomag cigaretta és tíz szivar…
– Kovács bácsi, ha nem hagyja abba, fél éve sincs hátra!
– Nézze doktor úr, maga a tizedik orvos, aki ezt mondja nekem. Kilencen már meghaltak.

– Sok feketét iszik? – kérdi az orvos a pácienst.
– Sokat! – ismeri be a beteg.
– És erőset?
– Nagyon erőset.
– Aztán tudja-e, hogy az erős feketekávé lassan ölő méreg?
– Hát, ha az, akkor tényleg lassan ölő méreg, mert én már 82 éve iszom.

A beteg férjet megvizsgálja az orvos, majd négyszemközt így szól a kint várakozó feleségéhez:

– Asszonyom a férje csak akkor gyógyulhat meg, ha leszokik a dohányzásról.
– Le fog szokni – mondja az asszony.
– Igen, de ehhez rettentő erős akarat kell.
– Ne aggódjon doktor úr, nekem rettentő erős akaratom van.

Megbetegszik a férj. Feleségével elmegy az orvoshoz. Az orvos megvizsgálja, majd behívja a feleséget egy négyszemközti beszélgetésre.

– Asszonyom, a férjének megártott a stressz és a helytelen étrend. Segítenie kell neki.
– Hogyan segíthetek?
– Először is a táplálkozás: minden reggel főzzön zsírmentes ételt, ebédre húst, vacsorára sok gyümölcsöt. Aztán a pihenés: ne veszekedjen vele, ne kritizálja. Lehetőleg sok meccset nézessen vele. Fontos a sok szex is, lehetőleg hetente többször. Ne szóljon neki erről a beszélgetésről, mert ez tovább rontaná a helyzetét. Ha ezt a következő pár hónapban betartja, a férje meggyógyul, ellenkező esetben sajnos meghal.

Visszamegy a feleség. Férje megkérdezi:

– Na, mit mondott a doki?
– Azt, hogy meg fogsz halni!

– Doktor bácsi, kérem! Igaz az, hogy ha sok sárgarépát eszem, megjavul a látásom?
– Hogyne volna igaz, kisfiam. Hát láttál te már olyan nyulat, amelyik szemüveget hord?

– Értetted, amit a doktor bácsi mondott? – kérdi Évikét a mamája.
– Értettem! – bólint a gyerek. Azt mondta, hogy nem lehet mindig csokit enni. A szervezetnek szüksége van vitaminokra is. Csak egyet nem értek!
– Mit, kislányom?
– Hogy miért éppen azokban az ételekben van a legtöbb vitamin, amiket én nem szeretek?

Természetes gyógymód:

– No, hogy van a beteg? Beváltak a piócák?

– Hát elég sok baj volt velük… Az elsőt még hajlandó volt lenyelni, de a többit már meg kellett sütni neki.

– Szóval maga ezzel a lábtöréssel elment egy csontkovácshoz. Na és milyen badarságot mondott magának?

– Azt, hogy jöjjek el magához, doktor úr.

Korunk legújabb jelensége az elhízás is mind gyakrabban válik a humor céltáblájává:

Az orvos szigorúan előírja páciensének, hogy egészsége megőrzése érdekében kezdjen el rendszeresen tornázni. Pár hónap múlva megkérdezi:

– Nos, használ a rendszeres torna?

– Azt hiszem…

– Ha lehajol, már meg tudja a kezével érinteni a lábujjait?

– Azt még nem, de most már legalább látom őket.

Érdekes, amikor utoljára megmértek, még csak 3,5 kg voltam.

– Még legalább 10 kilót le kell fogynia! – figyelmezteti az orvos a páciensét.

– Egyen gyümölcsöt, párolt zöldséget, salátát és legfeljebb egy szelet pirítós kenyeret.

– Jó, jó doktor úr. De étkezés előtt vagy után?

Ez is egy megoldás:

– Nagyon szeretnék lefogyni. Mit tegyek?

– Amint ízlik valami, köpd ki!

Az orvos így szól a kissé túlsúlyos pácienshez:

– Mrs. Jones, ezekből a tablettákból vegyen be mindennap kettőt éhgyomorra… Feltéve, ha adódik ilyen alkalom!

– Doktor úr! Ha továbbra is követem az ön által javasolt fogyókúrát, fűbe harapok.

– Nem probléma. Tudja milyen kevés kalória van a fűben?

– Nem tudsz valami hatásos fogyókúrát?

– De tudok. Két étkezés között tarts egy hét szünetet.

A legjobb diéta:

Egyél bármennyit, csak ne nyeld le.

– Amióta diétán élek, szigorúan számolom a kalóriákat.

– És mennyit fogytál eddig?

– Egy grammot sem. Viszont jelentős haladást értem el a matematikában.

Két kislány a fürdőszobában. Az egyik rááll a mérlegre, és csodálkozva mondja:

Ez nem is fáj! Akkor miért sír anya, amikor rááll?

– A diéta második napja mindig könnyebb az elsőnél. Ugyanis akkor hagyja az ember abba.

– Borzasztó, hogy az ember beakasztja a szekrénybe az új ruháját, és mire felvenné, már két számmal kisebb!

A felnőtt olyan személy, aki befejezte a növekedést mindkét végén, és most középen növekszik.

– Tetszik, hogy karcsú a derekam, izmos a karom és a sportos külsőm. Csak az nem tetszik, hogy mindezt zsírpárna takarja.

Az agysejtek folyamatosan elhalnak. Bezzeg a zsírsejtek…

– Ki az elhízott?

– Mindenki, aki nálad kövérebb.

– A hosszú élet titka a sok mozgás.

– A teknősbéka nem szalad, nem ugrál, nem úszik, és mégis 150 évig él. A nyúl szalad, ugrál, ráadásul vegetáriánus, és csak 5 évig él.

– Nem azért vagyok vegetáriánus, mert szeretem az állatokat. Azért vagyok az, mert utálom a növényeket.

Az ember nem azért küzdötte fel magát a táplálékláncsúcsára, hogy vegetáriánus legyen.

Kovács a szokottnál korábban jön haza, és ahogy benyit a konyhába, lát egy papírra írt listát, különféle élelmiszerek-

ről. Gyakorlott férj lévén, fogja a felesége bevásárlószatyrát, és elmegy a közértbe[16], a húsboltba, a piacra. Sorra kipipálja a felírtakat, mindent rendre bevásárol. Mire hazaér, már a felesége is otthon van. Amint meglátja a férjét a teli szatyrokkal, eláll a lélegzete. A levegőt kapkodva kérdi:

– Csak nem vásároltad meg mindazt, ami a listán állt? – Csapja össze a kezét.

– Dehogynem! – mondja büszkén a férj. – Még jó zsíros füstölt oldalast is kaptam, pedig az ritkán van.

– Atyaúristen! – rogy le az asszony. Tudod te ki diktálta le azt a listát? A háziorvos. És csupa olyan étel áll rajta, amit a diétánk miatt nem szabad fogyasztanunk.

Ezt a morbid viccet a húsevők fabrikálták:

– Tudjátok, hogy ti is, akárcsak én, dögevők vagytok?

Ugyanez más megfogalmazásban:

– Tudjátok, hogy hullazabálók vagytok?

A vezető bank terebélyesedő vezérigazgatójának fogyasztó tornaként lovaglást ír elő az orvosa. Vesz hát egy hátaslovat, s minden nap szorgalmasan kilovagol. Egy hónap múlva jelentkezik kontrollra.

– Nos, lefogyott? – fogadja a doktor.

– Én nem – sóhajt a bankár. – De látná a lovamat!

Orvosnál:

– Elég stabilan tartja a testsúlyát.

– Mennyi volt a legtöbb?

– Körülbelül 82 kg.

– És a legkevesebb?

– 3 kiló 20 deka.

Egy fogyókúrázni szándékozó testes hölgy fellép az utcai automata mérlegre. A gép nyikorog-csikorog, majd megjelenik egy felirat:

„A mérleget egyszerre csak egy személy használhatja!”

Egy kissé túlsúlyos fiatalasszony orvosi vizsgálaton vesz részt. Az orvos meghallgatja panaszát, majd kéri, hogy vetkőzzön le. A nő elvörösödik, miközben veszi le a ruháit:

– Jaj, úgy szégyellem magam, doktor úr, nagyon kövér vagyok.

– Á, ne mondja! Nem is néz ki olyan rosszul.

– Tényleg?

Az orvos elővesz egy spatulát.

– Na, most szépen nyissa ki a száját és mondja, hogy „múúú”!

A tenyeres-talpas, százhúsz kilós Kovácsné nagy nehezen belenyugszik, hogy fogyókúráznia kell. Orvosi tanácsra, életében először tornával kezdi a napot. Lazításként előbb dübörögve körülszaladja az asztalt, majd dobbant néhányat, és terpeszbe ugrik. Ebben a pillanatban megcsörren a telefon, s jelentkezik a szoba alatt lakó agglegény:

– Drága asszonyom! – kezdi könyörgő hangon. – Nem tudná valahol másutt idomítani az elefántját?

[16] Régen így hívták az élelmiszereket és háztartási vegyi árut forgalmazó kisboltokat.

Így is lehet:

– Te magad sodrod a cigarettádat? Miért?

– Tudod, az orvosom elrendelte, hogy mozogjak egy kicsit többet…

– Rettenetesen meghízott a férjed az utóbbi időben!

– Az orvos tehet róla. Azt mondta, hogy minden étkezés után nyugodtan megihat egy pohár sört. Azóta nyolcszor eszik naponta.

– A mindennapos testedzés előnye, hogy az ember egészségesen hal meg.

– Sportolsz?

– Igen. Ráereszkedem a gerincemre, és erősen figyelek egy pontra.

– És mi az a pont?

– A televízió.

A sportot sose késő elkezdeni, úgyhogy én még várok…

Szeretem az extrém sportokat, mert közben rengeteg új barátot ismerek meg: mentősöket, sebészeket, gyógytornászokat és kedves embereket, akik kihívták a mentőket!

Az öreg Szabó elmegy az orvoshoz:

– Tessék mondani doktor úr, hogyan kaphatnék én AIDS-et?

– Te jó ég! Hány éves a bácsi?

– Nyolcvanhét.

– És miért szeretne maga AIDS-et kapni?

– Mert az olvastam, hogy az AIDS-el el lehet élni még tíz-tizenöt évet.

A professzor vizsgáztatja a medikus hallgatót:

– Azt mondja meg, kedves kolléga, ha magát beteghez hívják, mi az első kérdése?

– Az, hogy hol lakik a beteg…

Az orvostanhallgató államvizsgázik.

– Mit kell először is biztosan tudnia – kérdezi a vizsgabizottság elnöke –, ha egy beteghez hívják?

A hallgató nem sokat töpreng.

– A címet, professzor úr!

A mentőorvos vizsgázik. Azt kérdi tőle a professzor:

– Mondja, ha beteghez hívják miből állapítható meg, hogy az illető már halott?

– Hát abból, hogy körülötte mindenki sír.

Az orvosi egyetemen a vizsgáztató professzor egy röntgenleletet ad a szigorlatozó kezébe:

– Mesélje el kérem, hogy mit lát a felvételen!

– Erről a röntgenfelvételről azonnal megállapítható, hogy a páciens egyik lába 15-20 milliméter hosszabb, mint a másik. Emiatt a beteg feltehetően erősen sántított.

– Nagyon jó – dicséri a professzor. – Halljam, mit tenne ön ebben a helyzetben?

– Hááát professzor úr, valószínűleg én is sántítanék!

– Nem tudom, emlékszik-e rám doktor úr? Tavaly voltam itt a reumámmal, s akkor azt tetszett mondani, hogy kerüljem a nedves helyeket.

– Igen, ez nagyon fontos…

– Csak ezt szeretném tudni, megfürödhetek-e már?

– Betartotta az utasításaimat, és nyitott ablaknál aludt?

– Be doktor úr, nagyon szigorúan.

– Helyes… És az influenzája nyomtalanul elmúlt?…

– Nem, az megvan. A karórám meg a videóm tűnt el nyomtalanul.

A falusi állatorvos hirtelen megbetegedik, és kénytelen elmenni a háziorvosához. Amint belép a rendelőbe, a doktor szívélyesen fogadja:

– Foglaljon helyet, kolléga. Na halljuk, mi a panasza?

Az állatorvos leül, és a bajusza alatt dünnyögve megjegyzi:

– Ja, kérem, hát így könnyű!

Az állatorvos megbetegszik, és elmegy a háziorvosához.

– Mi a panasza? – kérdezi a doki.

– Nézze, én állatorvos vagyok. Én úgy gyógyítom a betegeimet, hogy nem kérdezek tőlük semmit, hiszen ők nem tudnak válaszolni. Maga erre nem képes?

– Dehogynem – válaszolja az orvos kis gondolkodás után. Szó nélkül megvizsgálja az állatorvost, majd átad neki egy receptet.

– Tessék, ezt váltsa be!

– És ez hatni fog?

– Persze. Ha mégsem, akkor legfeljebb elaltatom…

A cukrász a selejtet habbal takarja be, a kőműves habarccsal, az orvos meg földdel.

Egy régi latin közmondás szerint:

Az orvosok nagyon szerencsések: sikereikre süt a nap, tévedéseiket betakarja a föld.

Konzílium:

– Az ifjú házas orvost telefonon bridzselni hívják a kollégái.

– El kell mennem drágám – mondja, amikor leteszi a kagylót.

– Valami komoly eset? – kérdezi aggódva az asszonyka.

– De mennyire komoly… Már három orvos ott van!

Beteg a patikában:

– A gyógyszer nevét elfelejtettem, de azt tudom, hogy Methylalminodimentholphenyl-t tartalmaz…

Két gyógyszervegyész beszélget:

– Minek nevezzük el az új gyógyszert?

– Trichloraneurinbutylmenachhindioxyphenyaethanolbarbituratnak, vagy valami hasonlónak, hogy a hipochonderek ne tudják könnyen megtanulni.

Orvosnál:

– Sóhajtson, Józsi bácsi!

– Hajjaj!

A körzeti orvos otthonában éjjel csörög a telefon:

– Doktor úr, megint én vagyok. A férjem rosszul van, kérem sürgősen jöjjön ki.

– Nem megyek, a maga férje egy hipochonder. Csak beképzel magának mindenféle betegséget.

Másnap reggel azért biztos, ami biztos a doktor odatelefonál Kovácsékhoz, s tréfálkozva kérdi:

– Na, hogy van a mi „nagy betegünk”?

– Sokkal rosszabbul. Most azt képzeli be magának, hogy meghalt.

Az orvoshoz beállít a beteg, és azt mondja:

– Doktor úr, nagyon rosszul érzem magam, azt hiszem nem érem meg a holnapot.

– A doktor megvizsgálja, aztán így szól:

– Ostobaság, amit beszél. Nincs semmi baja, képzelődés az egész. Maga csak képzeli, hogy beteg.

– A beteg eltávozik, és másnap reggel valóban meghal. Amikor az orvos meghallja, megcsóválja a fejét.

– Érdekes, mire nem képes a képzelet…

A nénike érdeklődik az orvosnál, hogy tekintettel súlyos betegségére, milyenek a kilátásai.

– Hát nénike, a jövő hétre már nem vegyen tartós tejet!

– Doktor úr, tudom, hogy gyógyíthatatlan beteg vagyok.. Mondja meg, mennyi időm van még hátra?
– Na, Kovács néni. Olvasta maga a Háború és békét?
– Nem.
– Na, akkor már ne is kezdjen hozzá…

– Mi a panasza?
– Bronchitisem van, doktor úr!
– Honnan tudja?
– Olvastam a horoszkópomban.

Slepp:

Az egyik magyar kórházban takarítónőként dolgozott egy bevándorolt nő, aki bár tíz éve élt már nálunk, mégis meglehetősen törve beszélte a magyart. Történt egyszer, hogy a postás expressz levelet hozott a főorvosnak, és éppen tőle kérdezte meg, hogy merre találja.

– Ván vizit bent kórteremben! – magyarázta az asszony, az ajtóra mutatva. – Várjál, míg jönni ki…
– Aztán, hogy ismerem meg?
– Hát olyán mágás ősz ember, kicsikés bajusszal rajta… De a legjobban onnán lehet megismerni, hogy sokán mennek hátul neki…

Az orvos vizit előtt megkérdezi az ügyeletest:

– Hogy érzi magát a négyes szobában az a beteg, akit tegnap délután hoztak be?
– Egész éjszaka azt kiabálta, hogy látni szeretné a feleségét.
– Ó, szegény, hát még mindig nincs magánál?

A nővér rohan az osztályos orvoshoz:

– Doktor úr, a kettes beteg jobban van!
– Megszólalt?
– Igen.
– És mit mondott?
– Hogy rosszul van.

Kórházban:

– Mi történt velem? – nyögi a magához térő beteg.
– Borzasztó balesete volt, meg kellett operálnunk – válaszol a nővérke.
– Tehát most kórházban vagyok?
– Hát, nagyrészt.

Az orvos meglátogatja ágyban fekvő betegét, és azt mondja neki:

– Már sokkal szebben köhög, mint tegnap.
– Nem csoda doktor úr, egész éjszaka gyakoroltam.

A ronda nő elmegy az orvoshoz:

– Doktor úr, minden reggel, amikor felkelek, és a tükörbe nézek, hirtelen elfog a hányinger. Ön szerint mi a bajom?

– Nem tudom, de a látása tökéletes!

– Doktor úr, segítsen! Egyáltalán nem látok.

– Mit nem lát?

– Már hónapok óta egyetlen forintot sem.

– Doktor úr, azt hiszem új szemüvegre van szükségem!

– Az biztos, mert ez egy hentesüzlet!

Szemorvos megvizsgálja a pácienst, majd megkérdi:

– Ne haragudjon, de hogy talált be a rendelőbe?

Elmegy egy férfi a szemészetre:

– Doktor úr! Gond van a szemeimmel, nem jól látok távolra.

– Jöjjön ide az ablakhoz, és mondja meg, mit lát!

– A Napot.

– Akkor mondja már meg nekem, hova a fenébe akar maga messzebbre látni?

Azt mondják, a szem a lélek tükre. Mennyi szörnyűséget láthat egy szemorvos?

Fülorvosnál:

– Milyen a hallása, mama?

– Római katolikus…

Logikus kérdés:

– Kérem főorvos úr, a jobb fülemre szinte alig halok az utóbbi időben.

– Sajnálom, hogy ezt kell mondanom uram, de ezen már nem lehet segíteni. Ez a korral jár, kérem.

– Na, de a jobb fülem öregebb, mint a bal?

Öreg bácsika hálálkodik a fülészeten:

Doktor úr, el sem tudja képzelni, milyen boldog vagyok. Örökké hálás leszek önnek, amiért visszaadta a hallásomat… Akkor hát mennyivel tartozom?

– Én is nagyon örülök, hogy sikerrel járt a kezelés. Kétezer forint lesz.

– Mennyit mondott? Négyezer?

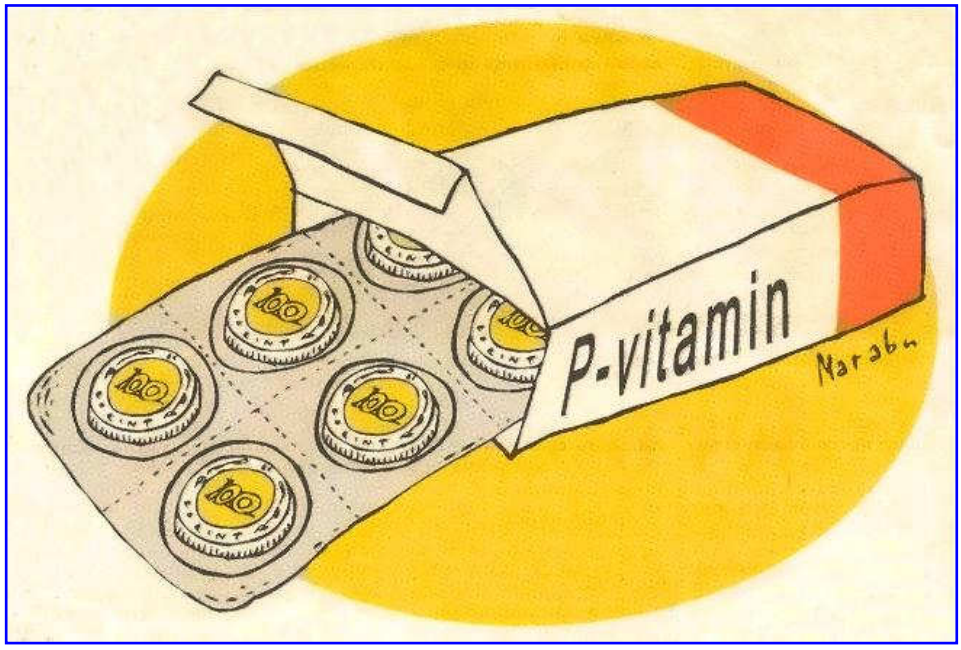
– Neeem! Hétezer!

Az újgazdag anyuka elviszi édi-bédi csemetéjét az orvoshoz. A kivizsgálás után így szól a doki:

– Azt hiszem enyhe vérszegénység. Írok fel egy kis vasat.

Mire a nő:

– Dokikám! Pénz nem számít, úgyhogy írjon nyugodtan aranyat.

A belgyógyász kérdezi a kollégáját:

– Hogy csinálod, hogy olyan jó neved van a városban?

– Egyszerű, minden páciensemnek azt mondom, hogy halálos beteg. Ha meghal, jó volt a diagnózis, ha meggyógyul, csodadoktorként tisztelnek.

Plasztikai sebészeten:

– Doktor úr, mennyibe kerül, hogy eltüntesse a ráncokat az arcomról?

– Százezer forintba.

– Olcsóbb megoldás nincs?

– De van. Hordjon fátylat.

A szomszéd kíváncsian érdeklődik Mr. Jacksontól[17]:

– Úgy hallottam, hogy a felesége ismét felvarratta az arcát. Hogy érzi magát?

– Köszönöm, egész jól. Csak az zavarja kissé, hogy amikor elmosolyodik, a bal lába térdből felemelkedik.

– Doktor úr, túl nagy az orrom. Nem tudna ebből egy új orrot formálni?

– Ebből? Akár hármat is!

A plasztikai sebész görögös arcélt varázsolt a hölgynek, eltüntette a ráncokat, és az orrát is kisebbre szabta.

– Mit tehetek még asszonyom? – kérdi az orvos.

– Tudna nekem nagy és kerek szemeket csinálni?

– Természetesen – válaszol a sebész, majd így szól az asszisztensnőjéhez:

– Legyen szíves, mutassa meg a számlát a hölgynek!

A háziorvos befejezi a vizsgálatokat, megírja a receptet, s a beteg diszkréten elhelyez egy borítékot az asztal sarkán.

– Kérem, tessék eltenni – mondja határozottan az orvos –, nem fogadok el hálapénzt.

– Bocsásson meg, doktor úr… Talán akkor egyházi célokra…

[17] miszter dzsekszontól

– Kérem, én ateista vagyok!

– Ez esetben pártcélokra talán…

Lábadozásának vége felé így szól Kovácsné a kezelő orvosához:

– Doktor úr! Megkaphatnám a számláját!

– Szó sem lehet róla asszonyom! – tiltakozik az orvos. – Ahhoz ön még nem elég erős.

– Hallom, új sokkterápiát fedezet fel, kolléga úr!

– Igen, nagyon hatásos. Az a lényege, hogy előre elküldöm a számlát.

– És mondja doktor úr! Ha már olyan drága ez a hajnövesztő kúra, legalább használ?

– Hogyne használna! – mondja a doktor. A kúra végére olyan hosszú haja lesz, hogy amikor megkapja a számlámat, már nyugodtan tépheti.

Az orvos kérdi a páciensétől:

– Miért küldte vissza felbontatlanul a számlát, amit küldtem?

– Mert ön megtiltotta, hogy felizgassam magam.

Az orvos haragosan telefonál Kovácsnak:

– A csekk, amit adott nem érvényes.

– Akkor kivittek vagyunk. A gyógyszer, amit adott nem használ.

Megjelent egy könyv ezen a címen: „Mit tegyünk, mielőtt az orvos megérkezik?”
Az első számú tanács: „Tegyünk félre elég pénzt!”

– Jársz még ahhoz a belvárosi orvoshoz?

– Minek járnék? Rólam már minden orvos lemondott.

– Úristen! Miért?

– Mert egyiknek sem tudok fizetni.

Az orvost kérdezi egy barátja, hogy hova siet?

– Képzeld, már két hete járok egy beteghez.

– Szegény, és mi baja?

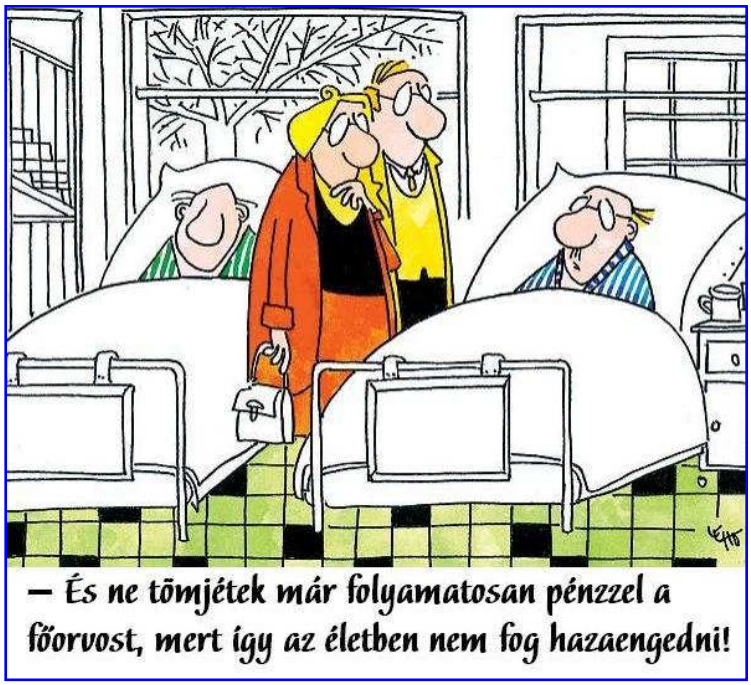
– Nem tud fizetni.

Tényleg súlyos beteg:

– Doktor úr, segítsen rajtam, súlyos gátlásaim vannak.
– Majd segítünk rajta, most mondja el a bajait!
– Először is: nem tudok átmenni az úttesten.
– Na, majd kigyógyítjuk…
– Aztán meg nem tudok aludni.
– Ezen is segítünk.
– De van még egy bajom.
– Ki vele!
– Nem tudok fizetni.

– Mondja kolléga úr – kérdi a professzor az osztályos orvost –, miért olyan bánatos?
– Kora hajnalban meghalt egy betegem.
– Látja, látja. Hányszor megmondtam, hogy a kezelésért előre kell kérni a honoráriumot!

– Mi van doktor úr, miért ilyen bánatos? Csak nem beteg?
– Nem, dehogy… Csak amíg szabadságon voltam, a hülye helyettesem meggyógyította az összes pénzes betegemet.

Az orvos megkérdezi Béla bácsit a rendelőben:

– Maga tett 20 000 forintot a zsebembe?
– Nem.
– Miért nem?

Orvos a beteghez:

– Pista bácsi, meg kell mérnem a vérnyomását.
– Nagyon muszáj, doktor úr? A múlt héten mérte…
– Igen? És akkor mennyi volt?
– Egy ezres!

– A legutóbbi betegem vatikáni valutában fizette ki a honoráriumot.
– Mi az a vatikáni valuta?
– Isten fizesse meg!

Az egyik orvos átszól a másiknak telefonon:

– Kolléga, küldök egy fémjelzett beteget.
– Hogyhogy fémjelzett?
– A haja ezüst, az ere arany, a foga acél, a lába ólom, és nincs egy vasa sem.

– Mondja doktor úr, feltétlenül szükségesnek tarja a második műtétet? Végül is nekem el kell tartanom a családomat…

– Nekem is, nekem is!

Pszichiáternél:

– Doktor úr kérem, nekem az a panaszom, hogy rettenetesen feledékeny vagyok mostanában. Mi a teendő?

– Először is fizessen előre.

A sebész szokatlan módon műtét előtt kéri a honoráriumot betegétől.

– Doktor úr, miért kell előre fizetni?

– Maga rá merné bízni az életét egy olyan sebészre, akinek reszket a keze az idegességtől, hogy vajon megkapja-e a honoráriumot?

Egy autószerelő épp egy Harley motorjának a hengerfejét szerelte le, amikor meglátta, hogy egy híres szívsebész lép be a szervizbe. A szívsebész a szervizvezetőre várt, hogy nézze meg a motorját. A szerelő átkiabált a termen:

– Hé, doki, kérdezhetek valamit?

A sebész kicsit csodálkozva odasétált a szerelőhöz, aki épp a motort szerelte. A szerelő kiegyenesedett, letörölte a kezét, és ezt kérdezte:

– Szóval, doki, nézze meg ezt a motort. Én is kinyitom a szívet, kiveszem a billentyűket, megjavítom, beteszem az új alkatrészeket, és amikor kész, úgy működik, mintha új lenne. Hogy lehet az, hogy ezért alig kapok egy kis lóvét, míg maga nagy pénzeket akaszt az alapjában véve ugyanilyen munkáért?

A sebész elgondolkodott, elmosolyodott, és odasúgta a szerelőnek:

– Próbálja meg mindezt járó motorral!

A ravasz milliomos beviszi egy idős rokonát a szanatóriumba. Felkeresi a szanatórium tulajdonosát, és közli vele, hogy neki mindegy, hogy mit csinál a rokonával. Akár meggyógyítja, akár megöli, ő tízezer dollárt fizet érte. Néhány hét múlva a szanatórium tulajdonosa behívatja a milliomost. Bejelenti, hogy a beteg meghalt, és egyúttal átnyújtja neki a tízezer dollárról szóló számlát.

– Itt valami tévedés van! – nézegeti a milliomos a számlát.

– Miféle tévedés? – döbben meg a doktor. – Hiszen ön ajánlotta fel, hogy tízezer dollárt fizet.

– Valóban én! – ismeri be a milliomos. – De hát meggyógyította ön a beteget?

– Sajnos nem tudtam meggyógyítani.

– Akkor hát megölte?

– Maga megőrült, uram!

– Tehát se meg nem gyógyította, se meg nem ölte. Ez esetben milyen jogon követel pénzt tőlem?

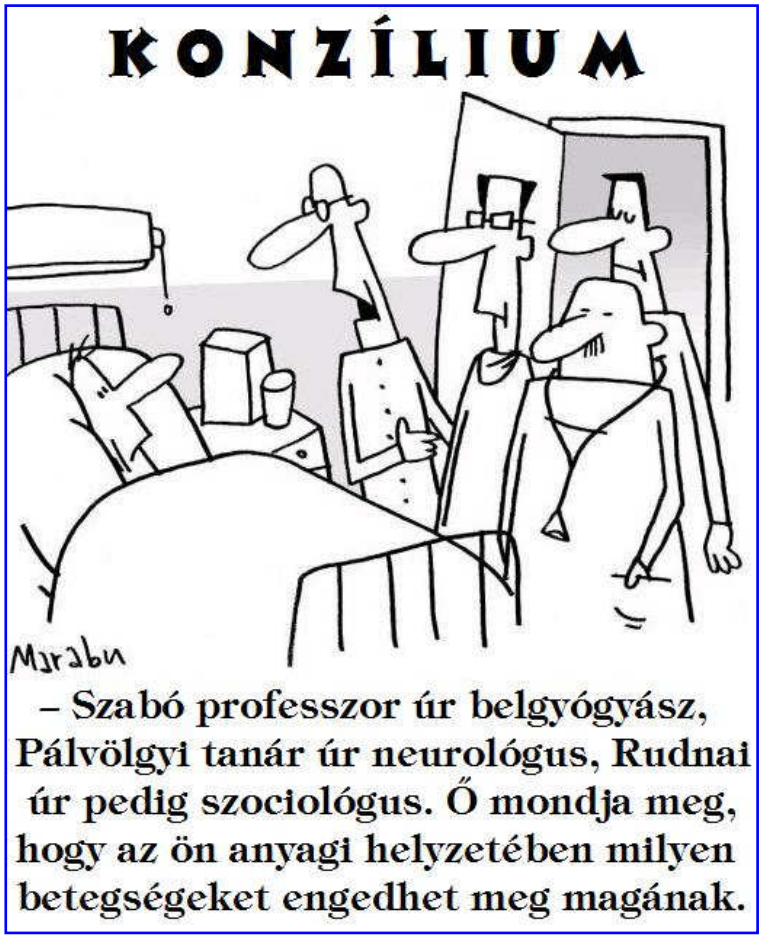
Súlyos autóbalesetet szenved az újgazdag aranyifjú. Kocsija totálkáros, őt magát eszméletlen állapotban szedik ki a roncsból, lángvágóval. Mentő, kórház, hosszú műtét. Az egyik karja menthetetlen, amputálni kell. Napokkal később, még mindig bódultan, de már túl az életveszélyen. Állandó ügyelet mellette, a nővérke észleli, hogy kezdi visszanyerni az öntudatát. Szól az orvosnak, hogy beszéljen a beteggel.

– Uram, ön súlyos közúti balesetet szenvedett. A kocsija totálkáros lett.

– Ajjaj, odalett a drága Ferrarim?

– Más baj is van uram. Amputálnunk kellett a roncsolódott karját.

– Jesszusom! Hová lett az arany Rolexem?

A milliomos elmegy a divatos orvoshoz kivizsgálásra. A lendületes diagnózisairól ismert doktor ezúttal sem tagadja meg önmagát. Még le sem vetkőzött a beteg, máris közli vele:

– Látom, egy daganat van a jobb mellén. De ne aggódjon, majd én leapasztom!

– Nem szükséges leapasztania! – vigyorodik el a milliomos. Az a daganat ugyanis a pénztárcám.

Egy orvosprofesszor meggyógyította páciensét, majd ezekkel a szavakkal búcsúzott el tőle:

– Az ön betegsége óriási mértékben gazdagította az orvostudományt!

– Azt meghiszem – sóhajtott a beteg –, én ugyanis ebbe teljesen tönkrementem…

– Mivel ért el az orvos ilyen gyors javulást nálad?

– Azzal, hogy száz dollárt kért egy vizitért.

Főorvos:

– Hát bizony barátom, maga csak az erős szervezetének köszönheti, hogy felgyógyult.

Beteg:

– Jó hogy tetszett szólni doktor úr, én már éppen fizetni akartam önnek…

A vizsgálat után így szólt az orvos a beteghez:

– Tudja, hogy az utolsó pillanatban jött el hozzám.

– Jaj, olyan súlyos a baj, doktor úr?

– Ellenkezőleg. Még egy nap, és magától meggyógyult volna.

– Sose fáradjon doktor úr, Nekem már csak a természetes gyógymódban van bizalmam.

– Gondolja, hogy a természet biztosan segít?

– Hát ha nem is, de legalább a végén nem nyújtja be a számlát.

Két öreg orvos beszélget:

– Csak egészség legyen!

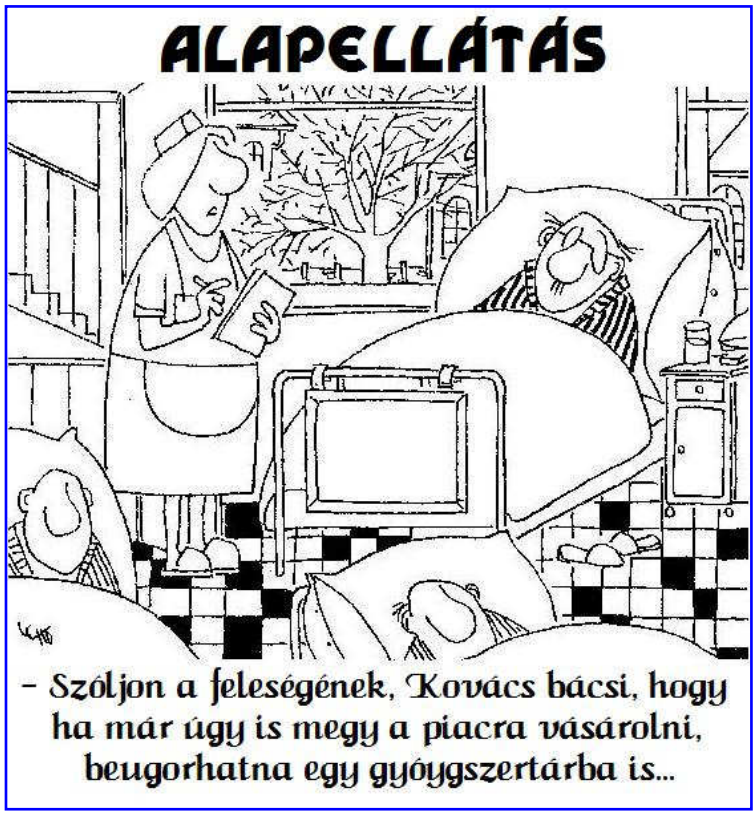
– Igen, meg sok beteg.

Hajnalban cseng a telefon a kisvárosi orvos lakásán. A doki kikászálódik az ágyából, és felemeli a kagylót. Kétségbeesett férfi van a vonal végén.

– Halló doktor úr? Kovács Kázmér vagyok a Rezeda utcából. Ne haragudjon, hogy ilyenkor zavarom, de a feleségemnek szörnyű hasi fájdalmai vannak. Azt hiszem a vakbele!

– Feküdjön csak vissza nyugodtan uram! A felesége vakbelét már tavaly kioperáltam, és még nem hallottam olyat, hogy valakinek visszanőtt volna!

– Elnézést doktor úr, de olyasmit sem hallott, hogy valaki újranősült?

– Nahát öregem, te itt a kondicionálóteremben? Most már bevallhatom, amikor két hónapja meglátogattalak a kórházban, azt hittem sose kerülsz ki onnét…

– Én is azt hittem. De aztán nyugdíjazták a kezelőorvosomat.

Egy beteg, aki tisztában van a magyar egészségügy anyagi helyzetével:
Nagyvizit van egy vidéki kórház kórtermében:

– Az egyes és a hármas betegnél végbélben mérjenek lázat, a kettesnél pedig szájban – rendelkezik a főorvos, majd a betegekhez fordul:

– Van valami kívánságuk?

Azt mondja erre a kettes beteg elhaló hangon:

– Ha csak egy hőmérőjük van, jó lenne, ha nálam kezdenék a mérést.

Betolják a beteget a műtőbe, ahol már az orvos beöltözve várja. Mivel a páciens nagyon idegesnek tűnik, az orvos megkérdi:

– Mondja, mitől ilyen zaklatott?

– Doktor úr, ez lesz az első műtétem!

– Ugyan már, uralkodjon magán! Nekem is ez lesz az első műtétem, mégsem csapok ilyen patáliát!

Nem éppen megnyugtató:
Műtét előtt a beteg riadtan nézi a sebészt.

– Nyugodjon meg kérem – mosolyog rá a doktor. Ez már az ötszázadik műtétem lesz.

– Ó, feleli a beteg –, akkor ön bizonyára nagyon gazdag!

– Azt nem mondhatnám – feleli az orvos, mert csak sikeres műtétek után fogadok el pénzt.

A főorvos új műtéti eljárást talált ki. Ezt javasolja a következő betegének is, aki aggódva kérdezi:

– Aztán sikerülni fog az operáció, doktor úr?

– Egyszer már sikerülnie kell! – hangzott a nem túl megnyugtató válasz.

– Miért szaladt el a műtét elől? – kérdezik a beteget.

– Tudja, azt mondta az asszisztensnő, hogy: „Nyugodjon meg, nem lesz semmi baj, ez csak egy közönséges vakbélműtét.”

– Na és? Miért ijedt meg ettől?

– Mert nem nekem mondta, hanem a sebészorvosomnak!

– Szerintem ez a sebész nem akar felelősséget vállalni a műtétért.

– Hát ezt meg honnan veszed?

– Látod, már előre mossa a kezeit.

A beteg előkészítve fekszik a műtőasztalon. Már megkapta az érzéstelenítőt.

– Professzor úr, miért húz kesztyűt?

– Hogy ne maradjon ujjlenyomat.

Nagyvonalúság:

– Őszintén sajnálom – mondja az orvos a frissen operált betegnek –, de újra fel kell nyitnom a hasát.

– Miért?

– Mert benne felejtettem a gumikesztyűmet. Ez nem probléma doktor úr! Itt van száz forint, és vegyen magának egy másikat.

– Helyes, látom hozott WC-papírt, fájdalomcsillapítót, élelmet. Na, de hogyhogy elfelejtett hozni ápolónőt és szakorvost is?

A műtétet nem lehet elkezdeni, mert az altatóorvos késik. Felhívják telefonon, hogy mikor ér be.

– Hát sajnos dugóba kerültem, de mi a páciens foglalkozása?

– Útkarbantartó.

– Ó, akkor nem kell altatni. Tegyenek egy lapátot az álla alá, és rögtön elalszik.

Egy bokszolónak sürgősen ki kell venni a vakbelét.

– Alszik már a páciens? – kérdi az operációra érkező sebész az altatóorvost.

– Sajnos nem – panaszkodik. – Már harmadszor próbálom altatni, de nem megy. Miközben számolok 1-től 10-ig, 9-nél mindig talpra ugrik!

A műtőben operációhoz készülődnek. A sebész megszólal:

– Nővér, kérek egy kis alkoholt.

Erre a beteg ijedten felül a műtőasztalon:

– Nem tudna várni a műtét utánig, doktor úr?

– És a ketteske mit szeretne inkább, fájdalomcsillapítót, vagy kockasajtot?

Mi az, amit nem szeretnél a sebészorvosodtól hallani a műtőben:

– Nővérke, aláírta a beteg a szervadományozásról szóló nyilatkozatot?

– Ne aggódjon, azt hiszem, elég éles.

– Mindenki álljon meg ott, ahol van! Kiesett a kontaktlencsém.

– A francba, megint kiment a lámpa…

– Hozd vissza! Rossz kutya!

Tapintatos nővér:

– Mondja Kovács úr, maga babonás?

– Nem. Miért? Mert holnap reggeltől már csak bal lábbal tud felkelni.

Egy férfinak amputálni kellett az egyik lábát. Műtét után bemegy hozzá az orvos, és azt mondja:

– Van magának egy jó és egy rossz hírem. Melyiket mondjam előbb?

– A rosszat.

– Az a rossz hír, hogy tévedésből a jó lábát vágtuk le.

– Na, és mi a jó hír?

– Gyógyul a rossz.

– Kovács úr! Van egy jó meg egy rossz hírem.

– Tudja mit, kezdje a jóval!

– A leletek szerint önnek már csak 24 órája van vissza.

– Uramisten! Mi lehet az, ami ennél is rosszabb?

– Az, hogy elfelejtettem tegnap szólni…

– Doktor úr, mondja meg őszintén, mennyi van még hátra nekem?

– Tíz..

– Tíz mi? Év? Hónap?

– Kilenc… nyolc… hét… hat…

Ne aggódjon! – mondja az orvos az egyik betegének vizit közben. Két héten belül kikerül az osztályomról.

– Hogyan főorvos úr?

– Vagy így, vagy úgy.

Az orvos alaposan megvizsgálja a beteget, ellenőrzi a leleteit, de meg sem szólal, csak hümmög a papírok felett. A beteg türelmetlenül kérdezi:

– Doktor úr, hát mi a bajom?

– Azt majd a boncolás mutatja meg.

– Doktor úr, biztos a diagnózisban?

– Többé-kevésbé. Biztosat majd csak a boncolás után tudok mondani.

– Doktor úr, hány boncolást végzett hullákon?

– Minden boncolást hullákon végeztem.

Az orvos hosszú vizsgálatsor után latinul lediktálja a diagnózist az asszisztensének.

– Mondja doktor úr – kérdi a rémült beteg –, ez valami ritka betegség?

– Dehogyis! – nyugtatja az orvos. Teli vannak vele a temetők.

Orvos a pácienshez:

– Van egy jó, meg egy rossz hírem, melyikkel kezdjem?

– Kezdje a jóval!

– Egy betegséget fogunk magáról elnevezni…

– Miért beszélnek az orvosok a műtőben latinul?

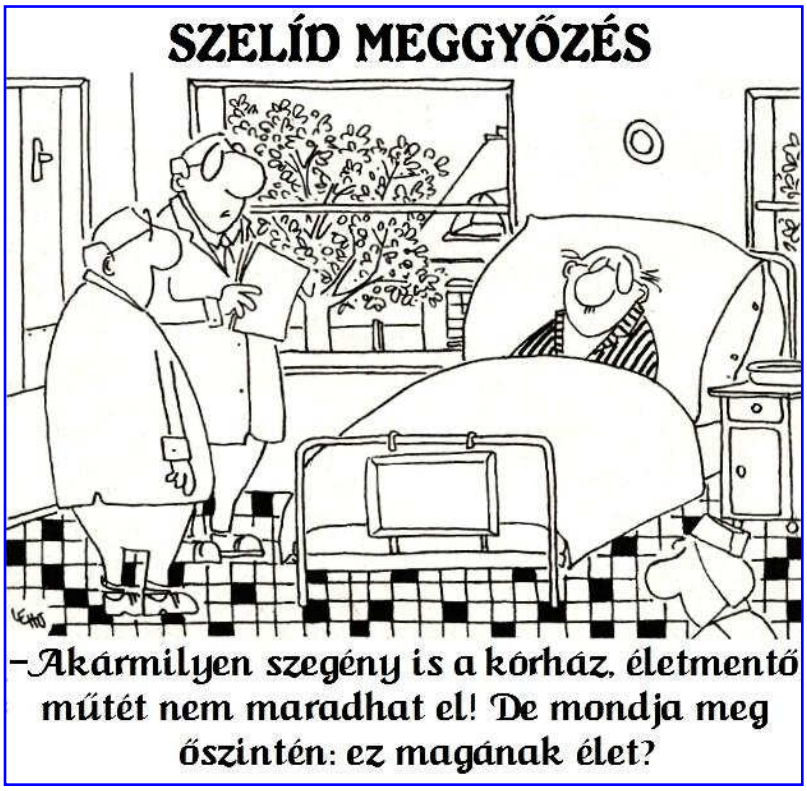
– Nem tudom.

– Hogy a beteg szokja a holt nyelveket.

Bízzuk szakemberre:

– Jaj, doktor úr, szörnyen beteg vagyok! Reménytelen a helyzetem… Szeretnék véget vetni az életemnek!

– Nana! Ne hamarkodja el, a barátom! Bízza csak énrám!

– Azért hoztam el önhöz a férjemet, professzor úr, mert azt mondják, ön kiváló diagnoszta. Csak azt szeretném megkérdezni: Ön még sohasem tévedett? Annyi esetet hall az ember, hogy valakit vesebajjal kezeltek, és mégis tüdőrák vitte el…

– Sose aggódjon, asszonyom! Akit én vesebajjal kezelek, az vesebajban is hal meg.

– Doktor úr, attól félek, hogy élve temetnek el.

– Ettől nem kell félnie, amíg én kezelem.

Orvosnál:

– Mit ajánl doktor úr?

– Iszappakolást.

– Miért, az használ?

– Nem, de legalább szokja a földet.

– Nos uram, önt meg kell műteni – mondja az orvos.

Mire a beteg:

– Azt nem. Inkább meghalok.

– Az egyik nem zárja ki a másikat.

Orvos a beteghez:

– Sajnálom, most már élete végéig le kell mondania a szexről!

– Jaj, nagyon elkeserített doktor úr?

– Ugyan már, csak kibírja valahogy azt az egy hetet!

Kovácsot kórházba szállítják, s kivizsgálás után egy hatalmas kórteremben helyezik el. Elszörnyedve tapasztalja, hogy az éjszaka folyamán több beteget is kivisznek a szobából, fehér lepedővel letakarva, holtan. Reggel a nagyvizitnél felháborodva reklamál:

– Főorvos úr, miért nem jelölnek ki a haldoklóknak egy külön kórtermet? Mire a főorvos:

– Röhögni fog Kovács úr! Ez az.

– Doktor úr, sajnos nem tudok fizetni önnek a vizsgálatért, de beveszem magát a végrendeletembe.

– Rendben van, asszonyom, de akkor kérem, adja vissza a receptet! Felírok egy másik gyógyszert!

A beteg altatás előtt megkérdi a főorvostól:

– Jaj doktor úr, drága lesz a műtétem?

– Maga most ne törődjön a pénzzel. Bízza ezt az örököseire!

– Doktor úr, csak azért kerestem fel, hogy őszinte köszönetemet fejezzem ki önnek…

– Ne haragudjon, nem emlékszem… Ön páciens vagy örökös?

– No, Kovács úr! Meg van elégedve az új hallókészülékével?

– Nagyon is doktor úr! Amióta megvan, háromszor módosítottam a végrendeletemet.

A súlyos beteg otthon fekszik az ágyában. Mellette van az orvosa, az ügyvédje, a felesége és a gyerekei. Egyszer csak a beteg felül, szétnéz, és mérgesen így szól:

– Gyilkosok, tolvajok, kurvák, szégyentelenek!

Aztán újból álomba merül. A doktor szólal meg először:

– Azt hiszem jobban van, felismert mindannyiunkat.

Súlyos beteghez hívják az orvost. Megvizsgálja a beteget, és azt mondja a családnak:

– Sajnálom, de itt már nem segít a tudomány.

– Tudjuk doktor úr, azért hívtuk magát!

Korunk sokszor több éves várólistája és szakemberhiánya szülte ezt a viccet:

– Doktor úr! Mikor lesz a műtétem?

– 5 év múlva, szeptember 18-án.

– Jó jó, de hány órakor?

– Miért fontos ez magának?

– Mert 8 órára jön a kőműves.

– Meddig tart még a műtét, professzor úr? – kérdi a kimerült asszisztencia.

– Hogyhogy a műtét? Hát nem boncolunk?

– Doktor úr, nekem van egy komoly problémám. Mindenen olyan könnyen felidegesítem magam.

– No, de miért?

– Mit miért, az istenit!

A pszichiáter magyarázza a betegnek:

– Higgye el nekem, nincs olyan akadály, amit erős akarattal le ne győzhetnénk.

A beteg eltűnődik.

– Doktor úr, megpróbálta már a fogkrémet visszanyomni a tubusba?

Az idegorvos azt mondja a vizsgálat végén a betegének:

– Nézze, én most felírok magának valami enyhe nyugtatót, de az tenne igazán jót magának, ha bele tudna temetkezni a munkájába.

– Az nem megy, doktor úr.

– Miért nem?

– Mert betonkeverő vagyok.

– Uram, az ön betegsége pszichés eredetű. Azt tanácsolom, hogy mélyedjen el jobban a munkájában!

– Na még csak az kéne!

– Miért? Mivel foglalkozik?

– Emésztőgödröket tisztítok.

– Doktor úr, hipochonder vagyok!

– Ugyan már, csak bebeszéli magának!

A pszichiáter várótermében két páciens álldogál. Kérdezi egyik a másiktól:

– Ön most érkezett, vagy már távozni készül?

– Kérem, ha én azt tudnám, akkor nem lennék itt.

A pszichiáter megkérdezi a páciensétől:

– Mi történne, ha levágnám a bal fülét?

– Nem hallanék.

– És ha levágnám a jobb fülét is?

– Akkor nem látnék.

A pszichiáter meglepődve kérdezi:

– Miért?

– Hát, mert leesne a szemüvegem.

A pszichiáter behívja a következő pácienst:

– Magának mi a foglalkozása?

– Autószerelő.

– Nos, akkor feküdjön a dívány alá!

– Jaj, segítsen rajtam, doktor úr. Magamban beszélek.

– Az nem olyan nagy baj, néha én is szoktam.

– De én rém unalmas vagyok!

– Doktor úr, nekem van egy nagyon nagy problémám.

– Halljuk!

– Kérem, engem senki sem vesz komolyan!

– Na ne vicceljen!

Ideggyógyászhoz fordul a bankár:

– Úgy érzem, hogy minden ember gyűlöl – panaszkodik.

– Ugyan! – nyugtatja az orvos. Hiszen mindenki nem ismerheti magát!

Egyik páciens a másiknak:

– Az orvosom azt mondta, hogy paranoiás vagyok.

– Igen? Ezt így kijelentette előtted?

– Hát, igazából nem mondta, csak gondolta.

Egy bűnöző elmegy a pszichiáterhez.

– Doktor úr, mentsen meg, úgy érzem üldöznek!

– Mióta tart ez magánál?

– Amióta megszöktem a börtönből!

Egy férfi elmegy a pszichiáterhez.

– Mi a problémája? – kérdi a doktor.

– Nehezen kötök barátságot. Tud rajtam segíteni, maga ronda dagadt állat?

Új beteg érkezik a pszichológia professzorához.

– Tanár úr kérem, kényszerképzetek gyötörnek évek óta, és még senki sem tudott rajtam segíteni.

– Hmm… Korábban kihez járt?

– Kovács doktor úrhoz.

– Aha, így már világos! Az egy dilettáns marha. Képzelem, milyen hülyeségeket tanácsolt magának.

– Hogy forduljak önhöz.

A pszichiáter azt mondja régi páciensének:

– Nagyon örülök, asszonyom, hogy sikerült önnel elfeledtetnem azt az elképzelést, miszerint ön Diana hercegnő.

– Igen, doktor úr, én is örülök! Ja igen, és a számlát Károly hercegnek küldje!

Elmegy a páciens a pszichiáterhez. Lefekszik a díványra.

– Na, akkor mondja el, mi a problémája! – szól a lélekgyógyász. Kezdje legelején!

– Először megteremtettem a világot…

A pszichoanalitikus így szól a csinos beteghez:

– Most befejezzük a kezelést. Azokra a gátlásokra, amelyek megmaradtak önben, még szüksége lesz a jövőben!

Feldúlt nő rohan be a pszichiátriai rendelőbe, szeme alatt hatalmas monoklival:

– Melyik barom gyógyította ki a férjemet a félénkségéből?

Egy nagyon csúnya nő elmegy a pszichiáterhez:

– Jaj, doktor úr, én annyira csúnya vagyok, hogy senki nem akar velem szóba állni, megérinteni, vagy akár csak rám nézni! Tud rajtam segíteni?

– Természetesen. Az Ön legnagyobb baja az, hogy nincs önbizalma. Mindenki hordoz magában szépséget, ezt kell a külvilág számára megmutatni. Meglátja, ha véget ér a terápia, akkor annyival jobban fogja becsülni magát, hogy az kisugárzik majd a külsejére, és nem lesz gondja az emberekkel.

– Doktor úr, ez nagyszerű, mikor kezdhetjük a terápiát?

– Most azonnal. Jöjjön kérem, feküdjön le ide a díványra, de arccal lefelé…

– Doktor úr, szörnyű gondban vagyok. A fiam egész nap a homokban játszik, homokvárakat meg alagutakat épít.

– Nincs ebben semmi kóros. Minden gyerek szeret játszani.

– Ugye? A fiam felesége mégis azt mondja, hogy ha nem hagyja abba, elválik tőle.

– Doktor úr, kérem, vizsgálja meg a feleségemet, mert nagyon gyerekes a viselkedése.

– Miben nyilvánul ez meg?

– Abban, doktor úr, hogy valahányszor fürdök, bejön a fürdőszobába, és sorra elsüllyeszti a papírhajóimat.

Bolond viccek

– Professzor úr, segítsen kérem! A férjem…

– No ki vele, mi a baj?

– Azt hiszi magáról, hogy ő egy új Volkswagen Golf.

– Miben nyilvánul ez meg?

– Azt mondja rossz a gyújtása, panaszkodik, hogy zajos a karburátora, a gyomrát marja az akkusav, és desztillált vizet kér inni.

– Kérem, megvizsgálom, ha idevezeti.

– Rendben, De tessék mondani, hol van ezen a típuson önindító?

– Doktor úr, a férjem megbolondult. Lónak képzeli magát.

– Mikor tudja behozni, hogy megvizsgáljam?

– Mindjárt felnyergelem, és odavágtatunk.

– Doktor úr, állandóan azt képzelem, hogy egy macska vagyok.

– És mióta képzeli ezt?

– Már kiscica korom óta.

– Doktor úr! Segítsen rajtam! Azt képzelem, hogy én vagyok a hét törpe.

– Jó, foglaljanak helyet, és az utolsó csukja be az ajtót!

– Biztosan tudok segíteni magán! – mondja a pszichiáter a betegének. – De ehhez az kell, hogy alaposan megismerjen az ön problémáit. Tehát arra kérem, próbáljon nekem mindent elmesélni. Kezdje egészen a legelején…

– Rendben, doktor úr. Kezdetben teremtettem az eget és a földet…

A beteg a diliházban lelkesen írogat.

– Mit írunk, mit írunk? – kérdi nyájasan a vizitelő professzor.

– Levelet írok magamnak.

– Na és mi lesz benne?

A beteg csodálkozva néz rá:

– Honnan tudhatnám, amikor még meg sem kaptam?

Az elmebeteg a diliház folyosóján szaladgál, madzagon húzva maga után a fogkeféjét. Az éppen arra járó ápoló rámosolyog:

– Szép kutyája van, Lajoska!

– Na de kérem. Ez nem kutya, hanem fogkefe, nem látja?

Az ápoló furcsán néz rá, és tovább megy. A bolond rákacsint a fogkefére.

– Jól átvertük, Fifi!

Az elmeorvos a tébolyda kertjében meglátja az egyik ápoltat, aki egy pórázon ócska cipőt húz maga után.

– De szép kis kutyus! – mondja nyájasan. – Hogy hívják?

– Fifi.

– Szép neve van. És szokott ugatni?

A bolond megvetően néz rá:

– Maga hülye, hallott már férficipőt ugatni?

Az egyik bolond sétál az elmegyógyintézet kertjében, s egy pórázt húz maga után. Az arra járó orvos megkérdi:

– Mondja, miért húzza maga után azt a pórázt?

– De hülye kérdés! Talán toljam?

A bolondokházában az egyik beteg a vízvezetéknél áll, és egy botra kötött madzagot lógat a kagylóba. Az ápoló tapintatosan kérdi tőle:

– Na, hány halat fogott eddig?

A bolond rámered:

– Maga őrült, a vízvezetékben?

Az orvos kérdezi a diliházban lévő betegtől:

– Megőrült maga, hogy így rángatja az ágyat?

– Naná, különben miért lennék itt?

Két bolond beszélget. Az egyik legalább száz kiló, a másik ötven sincs. Azt mondja a sovány

– Öt palacsintát ettem ebédre, és meg se kottyant.

A kövér legyint:

– Én egy palacsintával jóllakom.

– Eggyel?

– Igen. A huszonötödikkel…

Egy bolond sétál a diliház előtt, és láthatóan keres valamit a földön. Meglátja ezt egy ápoló, és megkérdi:

– Hát maga mit keres itt? Talán elvesztett valamit?

– Igen, az órámat.

– Hol vesztette el?

– Odébb, az épület végénél.

– Akkor miért itt keresi?

– Mert itt világosabb van.

A bolondok elhatározzák, hogy felfedezik hová tűnik a fény, ha kikapcsolják a lámpát. Bemennek egy sötétkamrába, visszaszámlálás tíztől, majd kikapcs. Az összes bolond keresi az eltűnt fényt. Egyszer csak az egyik izgatottan felkiált:

– Fiúk, megtaláltam! A hűtőben van!

A hárshegyi idegszanatórium előtt egy pizsamás ember álldogál, s a fülét minduntalan a villanypóznához tapasztja. Arra sétál egy járókelő, feltűnik neki a dolog, és ő is a póznához hajol.

– De hiszen nem hallani semmit! – jegyzi meg csodálkozva.

– Na, mit szól! És ez így megy egész nap.

– Mi a különbség az elmebeteg és az idegbeteg között?

– Az elmebeteg azt hiszi, hogy 2 × 2 az 5. Az idegbeteg tudja, hogy 4, de ez szörnyen idegesíti.

Tatarozzák a bolondokházát, s az ápoltak segítenek a festésben. Az egyik bolond áll a létra tetején, és a mennyezetet meszeli a nagy korongecsettel. Társa odamegy a létrához, és felszól:

– Hé öcsi! Kapaszkodj meg a pemzliben, mert elviszem a létrát!

– Jaj, doktor úr segítsen rajtam! Minden este ugyanazt a szörnyűséget álmodom.

– Mondja el az álmát!

– Be akarok menni egy ajtón, amin van egy egyszavas felirat. Tolom, tolom, de nem nyílik… Már verejtékezem, és tolom, de továbbra sem nyílik. A kezem és a lábam is remeg, tolom, de akkor sem nyílik. Másnap este megint ott a felirat, ott az ajtó. Tolom, tolom, de nem nyílik… Borzasztó, doktor úr! Tolom, tolom, de hiába…

– Hm… És mi az a felirat?

– Húzni.

A dilházi ápoló kimegy a kertbe, s azt látja, hogy a bolondok egy magas fa ágain lógnak.

– Hát ti mit csináltok itt? – kérdi.

– Mi vagyunk a falevelek.

Az ápoló szigorúan mondja:

– Most ősz van…

Erre a bolondok sorra lepotyognak a fáról, csak egy marad továbbra is odafönt.

– Hát te miért nem esel le?

– Mert tűlevél vagyok.

A dilházban a főorvos eldönti, hogy ki mehet már haza. Nézi az első beteget.

– Bumm, én vagyok az atombomba! – mondja az.

– Na jó, ön még itt marad egy kis ideig.

Megy a másodikhoz:

– Bumm, én vagyok a hidrogénbomba! – mondja ez.

– Hát még ön is maradjon.

Lép a harmadikhoz. Nézi, de ő nem csinál semmit, nyugodtan áll.

– Hazamehet.

Kíséri végig a folyosón, már kiértek a diliházból, amikor a kapu túloldalán hirtelen megszólal:

– Bumm, én vagyok az időzített bomba!

– Jó reggelt kívánok, tábornok úr! – köszönti egyik ápoltját az elmegyógyintézet főorvosa.

– Uram, ön téved! Nem tábornok vagyok, hanem püspök.

– Gratulálok! – mondja komolyan a főorvos. – És megtudhatnám, hogy ki nevezte ki?

– Természetesen a római pápa.

– Egyetlen szavát se higgye! – szólalt meg a sarokban ülő beteg. – Én hogy neveznék ki püspöknek egy ilyen bolondot?

A diliház egyik betege mindenkinek azt mondja, hogy ő Napóleon. A szomszédos ágy gazdája egyszer megkérdi:

– Tulajdonképpen ki mondta magának, hogy maga Napóleon?

– A Jóisten.

A sarokból ekkor megszólal a harmadik:

– Mit mondtam én magának?

– Hogy van a betegünk?

– Szépen javul.

– Miből gondolja?

– Tegnap még VIII. Henriknek képzelte magát, ma már csak hetediknek.

A király meglátogat egy elmegyógyintézetet, és ott sorra elbeszélget az orvosokkal, ápolókkal, betegekkel. Az ápoltak között feltűnik neki egy nagyon megnyerő arcú és modorú fiatalember, kifejezetten értelmes tekintettel. Őfelsége kérésére szabatosan elmagyarázza: a testvérei záratták ide, hogy a családi örökségtől megfosszák. Választékos modorral megkéri őfelségét, hogy tegyen lépéseket mihamarabb kiszabadulása érdekében. A király ezt meg is ígéri a rokonszenves és értelmes fiatalembernek. Befejeződik a látogatás, őfelsége elvonul kíséretével. A nagy fekete autó ajtaját kinyitja a testőr, a király már éppen beszállna, amikor odasiet hozzá a rokonszenves és értelmes tekintetű ápolt, s jól seggbe rúgja őfelségét, majd ujját figyelmeztetően felemeli:

– Aztán nem elfelejteni!

Újságíró riportot készít az elmegyógyintézetben. Azt kérdi a főorvostól:

– Hogyan állapítják meg egy páciensről, hogy már elhagyhatja a kórházat?

– Vannak olyan feladataink, amiket helyesen végrehajtva bizonyíthatják elmeállapotukat.

– Tudna egy ilyen példát mondani?

– Persze. Vegyük például ezt: van egy kád, teli vízzel. Van a fürdőszobában három tárgy, egy kiskanál, egy pohár és egy vödör. Melyikkel tüntetné el a vizet a kádból?

– Ó, hát ez egyszerű! Minden normális ember a vödröt választaná.

– Nem, minden normális ember kihúzná a dugót a kádból…

A főorvos behívatja az ápoltat a szobájába:

– Nos, Kovács úr, ön teljesen meggyógyult, elhagyhatja az intézetet. Na mi van, nem is örül?

– Most minek örüljek? Hogy eddig én voltam a Napóleon, most meg csak Kovács Jenő leszek?

A diliházban a betegek szökésre készülnek. Egy hete gyakorolják, hogyan fogják átugrani a magas kerítést. Este bejön az egyik bolond a kórterembe, és azt mondja:

– Fiúk, a szökést el kell halasztanunk!

– Miért?

– Délután lebontották a kerítést.

Két bolond kiszabadul a diliházból, és lopnak egy autót. Elindulnak, majd megállnak az egyik útkereszteződésnél. Az egyik figyeli a jelzőlámpát:

– Jaj de szép! Piros! Most meg piros és sárga együtt! Ni, most meg zöld! Most újra sárga lett! Jé, ez megint piros! Ezt már láttuk! Mehetünk!

A bolond kimegy az erdőbe gombát szedni. Egyszer csak megszólal az egyik gomba:

– Figyelj rám, bolond, ha nem tépsz le, teljesítem három kívánságod!

– Hát jó, rendben van! – feleli a bolond. – Az első: legyek normális!

Megtörténik, mire a bolond:

– Nahát, be kell csinálni!

És becsinál.

– Az anyját, ebbe bele kell örülni!

A harmadik kívánsága is teljesült, újra bolond lett.

A diliházból kiengedett két beteg elhatározza, hogy zöldségüzletet nyit. Előtte gyakorolják a kereskedelmet.

– Most te leszel a vevő. Gyere be, és kérj valamit!

A másik úgy tesz, mintha kopogtatna.

– Kérek egy liter krumplit!

– Hülye vagy, a krumplit nem literre mérik, hanem kilóra adják… Menj ki, és gyere be még egyszer.

A másik kimegy, majd visszajön.

– Kérek egy kiló krumplit!

– Na, így már jó… Üveget hozott?

Két bolond ül a sivatagban. Az egyik így szól a másikhoz:

– Idehallgass! Csússzál már egy kicsit odébb!… Én is a homokba akarok ülni!

Két bolond fekszik a sötétben. Az egyik meggyújt egy szál gyufát.

– Te mit csinálsz?

– Megnézem, eloltottuk-e a villanylámpát.

Egy bolond kötelet csavar a derekára, és egy faágra köti magát. Arra megy egy másik bolond, és megkérdezi:

– Mit csinálsz ott fent?

– Láthatod! Meguntam az életem, és felakasztottam magam!

– De bolond vagy! Hiszen akkor a kötelet a nyakadra kellett volna tekerned.

– Próbáltam úgy is, de akkor nem kaptam levegőt.

Új igazgatót neveznek ki a diliházba. Ismerkedik leendő munkahelyével, sorra járja a kórtermeket. Egyszer az egyik ápolt megkérdi tőle:

– Hát te mit keresel itt?

– Én vagyok az új igazgató.

– Jól van öcsi, ezt itt majd hamar kiverik belőled?

A bolondok házában az egyik ápolt kedveskedni akar az új orvosnak:

– Tudja, doktor úr, hogy mi magát sokkal jobban szeretjük, mint az elődjét?

– Valóban? És miért?

– Valahogy olyan közülünk valónak érezzük…

Egy hölgylátogatót kalauzolnak az orvosok az elmegyógyintézetben. Megállnak egy csinos fiatal nő ágya előtt.

– Neki mi a baja? – kérdi a látogató.

– Kérem ő lány, de az a rögeszméje, hogy asszony.

A hölgy részvétel kérdi:

– No, és az urak nem tudnak ezen segíteni?

A bolondokháza igazgatója panaszkodik asszisztensének:

– Most mit csináljunk? Az új beteg Napóleonnak képzeli magát, s nekünk már van egy Napóleonunk.

– Van egy ötletem, főnök! Zárjuk össze őket, s akkor majd rájönnek, milyen zavaró egy helyen két Napóleon.

Az igazgatónak tetszik az ötlet, összezárja a két beteget. Másnap berendeli vizsgálatra az újonnan érkezettet.

– Nos még mindig azt hiszi, hogy ön Napóleon?

Az újonc kacéran:

– Maga kis csacsi! Még éjjel megegyeztünk Napóleonnal, hogy ezentúl Josephine leszek…

Az ápolónő bekopog a bolondokháza osztályvezető főorvosához.

– Professzor úr, a betegek eszik a csészéket, amikben a reggeli teát kapták!

– Ne zavarjanak ilyen semmiségekkel! Nyugtatót és hideg zuhanyt nekik!

Másnap ismét kopog a nővér.

– Professzor úr!

– Mi baj?

– A betegek most is eszik a csészéket. Csak a füleket hagyják meg!

– Ezek bolondok! Hiszen az a legfinomabb rész!

Két bolond elhatározza, hogy munkát keres. Az első napi bérük ötszáz forint. Órákig vitatkoznak azon, hogy mire költsék az első keresetüket. Végül egyikük megunja a vitát, zsebre teszi a pénzt, és elindul vásárolni. Amikor visszatér, barátja megkérdi:

– No, mit hoztál?

– A bolond lelkesen vesz elő a zsebéből egy doboz tampont.

– Megőrültél? – néz rá a másik. – Mit csináljunk ezzel?

– Hogy mit? Nézd csak meg, mi van a dobozra írva! Ezzel lehet lovagolni, síelni, úszni, vitorlázni…

A kíváncsi látogató megszólít egy ápoltat a bolondokházában:

– Maga hogy jutott ide?

– Kérem szépen, én azt mondtam, hogy az emberek bolondok. Az emberek viszont azt állították, hogy én vagyok bolond. És ők voltak többségében.

Az őrült abban különbözik a többi embertől, hogy csak egy rögeszméje van, míg a többinek egy egész rakás.

Diákviccek, gyermekszáj

A humor bűbájos kategóriája a gyermekszáj viccek. Keletkezésük alapja a gyermeki tapasztalatlanság és naivitás. Ennek ellenére gyakran meglepődünk rajta, hogy a gyerekek milyen éleslátással és bölcsességgel rendelkeznek. Legtöbbjüknek néhány éves korukban már több eszük van, mint sok felnőttnek. A 9 éves Lauren[18] szerint:

„Ha egy macskát szeretnél, előbb kérj egy lovat.”

Az ugyancsak 9 éves Hannah[19] bölcs tanácsa:

„Amikor a papád mérges, és azt kérdezi, hogy: »Te hülyének nézel engem?« – ne válaszolj!

Patrick[20] a saját tapasztalata alapján tanácsolja pajtásainak:

„Sose bízd a kajádat egy kutyára.”

A 10 éves Kelly javasolja:

„Sose lakj jól, mert nem marad hely az édességnek.”

A 12 éves Joel[21] minden bizonnyal tapasztalatból beszél:

„Ne kötekedj a nővéreddel, ha baseballütő van nála.”

A 12 éves Matthew tanácsa is tapasztalaton alapul:

„Ha valami drága dolgot szeretnél, kérd a nagyiéktól.”

Gyerekek írták:

Kedves Isten!
Tényleg láthatatlan vagy, vagy ez csak egy trükk?
Charlie

Kedves Isten!
Nekem a Miatyánk a kedvencem. Egyből megírtad, vagy sokat kellett törnöd a fejed? Ha én írok valamit, mindig újra kell írnom.
Lois

Azt tanultuk, hogy Edison csinálta a fényt. De a hittanórán azt mondták, hogy te csináltad.

---

[18] lorin
[19] háná(h)
[20] petrik
[21] dzsoel

Biztos vagyok benne, hogy ellopta az ötleted.
Mickey

Kedves Isten!
A jelmezbálon ördögnek fogok öltözni. Nem baj?
Marine

Kedves Isten!
Ha vasárnap figyelsz a templomban, megmutatom az új cipőmet.
Donna

Kedves Isten!
Ilyennek tervezted a zsiráfot, vagy csak véletlenül alakult így?
Norma

Kedves Isten!
Hogyhogy az utóbbi időben nem találtál fel egy új állatot se? Csak a régiek vannak.
Johny

Kedves Isten!
Ha nekem adod Aladdin lámpáját, bármit neked adok, amit csak akarsz; kivéve a pénzem és a sakk-készletem.
Raphael

A nyaralás alatt végig esett. Apa nagyon mérges volt, és olyan dolgokat mondott rólad, amit nem szabad. Remélem, nem fogod bántani.
A barátod (nem mondom, meg ki vagyok)

Kedves Isten!
Lefogadom, hogy nagyon nehéz neked mindenkit szeretni az egész világon. Mi csak négyen vagyunk a családban, és mégse megy.
Billy

Kedves Isten!
Lehet, hogy Káin és Ábel nem ölte volna meg egymást annyira, ha külön szobájuk lett volna. Nálunk ez működik a bátyámmal.
Larry

Kedves Isten!
A bátyám elmondta, hogy hogyan születünk. Nem hangzik valami jól.
Marsha

Kedves Isten!
Köszönöm a kistestvért, de én egy kiskutyáért imádkoztam.
Joyce

Kedves Isten!
Fülöp atya a barátod, vagy csak üzleti kapcsolatotok van?
David

Gyerekszáj:

- Furcsa, hogy az ember milyen keveset ér el, ha nem is próbálkozik.

- A szegénység és a gazdagság közt nagy különbség van. A szegényeknek nincs semmijük, a gazdagok pedig azt hiszik, hogy nincsen semmijük.
- Minél öregebb az ember, annál drágábbak lesznek a fogai.
- Abból, aki jó nevelést kap, jó gyerek lesz. Abból, aki rossz nevelést kap, jó fej.
- Az együttélés és a házasság majdnem ugyanaz, kivéve, hogy az egyik önkéntes, a másik meg kötelező.
- Akkor megy férjhez az ember, amikor másvalakit jobban szeret önmagánál. Szerintem ez nem lehet túl könnyű.
- A fiúk máshogy játszanak, mint a lányok. A fiúk állandóan csiklandozni akarnak. A lányok többet beszélgetnek, de az nem annyira érdekes.
- Az örökbefogadás sokkal jobb lehetőség, mint a szülés. A szülők saját maguk választhatják ki a gyereket, és nem muszáj elfogadniuk azt, amit éppen kapnak.
- Mária olyan boldog volt, hogy teherbe esett, mindenféle segítség nélkül.

A négyéves Gabika kirándulás közben egy gombát talál. Nagypapája rászól:

– Vigyázz, ez mérges gomba!

A gyerek ijedten kapja vissza a kezét.

– Kire haragszik?

Évikének a családi fotóalbumot mutogatja az anyukája.

– Ki ez a fiatal, barna hajú férfi itt melletted, anyu? – kérdezi a kislány.

– Ki más, hát az apukád, kis butám!

– Az apukám?

A gyerek töprengve néz maga elé, aztán ezt kérdi:

– Akkor ki az a kövér, kopasz bácsi, aki most nálunk lakik?

A négyéves kisfiú vonaton utazik a szüleivel. A kocsiba betelepszik egy terjedelmes hölgy. A fiúcska egy darabig csodálkozva nézi, aztán megszólal:

– De papa, hiszen ez egy néni!

– Persze, hogy az – csitítja a papa a kis fecsegőt. De ő nem hagyja magát:

– Hát akkor miért mondtad az előbb, hogy mit akar itt ez a kövér liba?

Évike kérdez:

– Papa, az Úristen is lehet beteg?

– Nem, kislányom. Ő sosem beteg.

– Akkor nem értem. Miért mondta azt a pap bácsi a vasárnapi misén, hogy az Úr magához szólította szeretett orvosunkat, doktor Kovács Jánost?

Pistike így akar imponálni kis barátnőjének:

– Ha én felnövök, olyan sok pénzt fogok keresni, mint a papám.

A kis Évi sem akar elmaradni tőle:

– Ha én nagy leszek, olyan sok pénzt fogok költeni, mint a mamám.

Pistike ijedten hátrál egy nagy farkaskutya elől.

– Ne félj – bátorítja a kutya gazdája –, hiszen látod, hogy milyen barátságosan csóválja a farkát.

Pistike szepegve válaszol:

– De elől morog, és nem tudom melyik végének higgyek.

Pistike boldogan újságolja a mamájának:

– Mama, azt tanultuk az iskolában, hogy minden harmadik gyerek, aki a világra jön, kínai.

– És most minek örülsz úgy?

– Annak, hogy a mi családunkban csak két gyerek van.

– Apu! Mit szólnál, ha születésnapodra kanál tőlem egy új kulcstartót?

– Kedves volna tőled, de egy jó bizonyítványnak jobban örülnék?

– Késő! A kulcstartó már megvan.

Évikét először viszi hangversenyre az édesanyja. Amikor megkezdődik a koncert a kislány a zenekarra, mutat.

– Mama! Mi az a bácsi kezében?

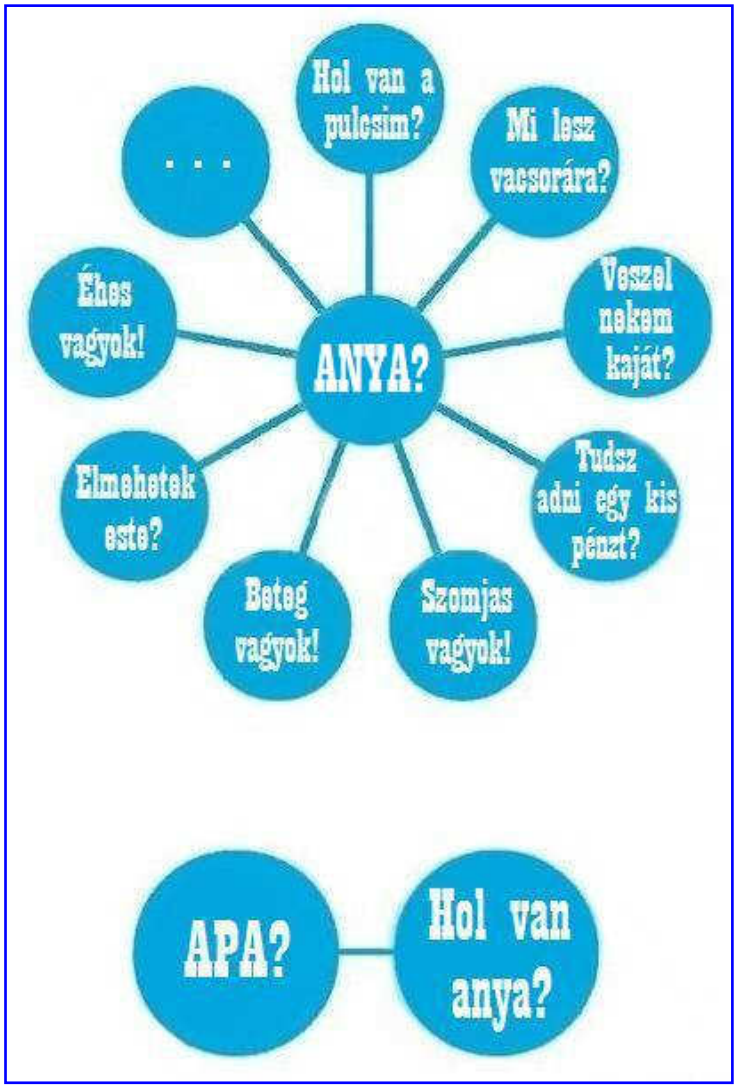
– Hegedű.

– És ha szétfűrészelte, hazamehetünk?

Zsarolás:

Évike egy játék babáért könyörög, de anyja hajthatatlan. Elrángatja kislányát a kirakat elől, és a villamosmegállóba mennek. Ott tovább pityereg a kislány, és amikor látja, hogy nem használ, megszólal:

– Anyu, ha nem veszed meg nekem azt a babát, a villamoson nagyinak foglak szólítani.

Cipőjének megkötésére tanítja Petikét az édesanyja. Sokadik próbálkozás után végre sikerül. Anyuka nagyon örül, de Petike sírva fakad. Anyuka meglepődve kérdi:

– Ennyire nehéz volt?

– Nem – szipogott Peti –, de most már egész életemben nekem kell megkötnöm a cipőfűzőmet.

Az anyuka késve érkezik az óvodába. Ezért az óvó néni elkezdi öltöztetni a gyereket. Miután nagy keservesen felrángatta a csizmáit is, a kölyök megszólal:

– Fordítva van a lábamon a csizma.

Az óvónő látja, hogy a gyereknek igaza van, ezért gyorsan lehúzza róla, és nagy kínlódások közepette ismét felcibálja a lábaira a két csizmát, most már jól. Ekkor a kissrác ismét megszólal:

– Ez nem az én csizmám!

Az óvónőt elönti a pulykaméreg, és villámgyorsan lerántja a gyerek lábairól a csizmákat. Elkezdi keresni a kölyök csizmáit, de sehol sem találja. Ekkor megint megszólal a srác:

– Nem az enyém, hanem a bátyámé, csak ő már kinőtte, és ma reggel rám adta az anyukám.

Az óvónő feje lilul-kékül a méregtől. Feltuszkolja újra a gyerek lábaira a csizmákat. Mindent rendben talált. Ráadta a kabátot is, majd megkérdezte:

– Petike, hol vannak a kesztyűid?

– Beletettem a csizmám orrába…

Évike hároméves. Egy nap lelkendezve újságolja a nagymamának, hogy ő már tud olvasni.

– Tessék, kiscsillagom, akkor olvasd ezt! – nyújt át a gyereknek egy kötetet a nagyi. A pici lány komótosan elhelyezkedik a fotelben, meggyújtja az állólámpát, és kinyitja a könyvet.

– Nem hallok ám semmit! – évődik a nagymama.

– Na és? Ha te olvasol, én se hallok semmit!

– Évike, hány éves vagy?

– Nem tudom, mert ez állandóan változik.

Petike kérdezi a kissé dundi óvó nénit:

– Ugye te nem vagy boszorkány?

– Persze, hogy nem – feleli meglepődve az óvónő.

– Igaz, te nem is lehetnél, mert nincs olyan seprűnyél, ami elbírna téged.

Óvodások beszélgetnek:

– Milyen karácsonyfátok van?

– Műanyag.

– És járt nálatok a Mikulás?

– Igen, de az se volt igazi.

Jancsikára mindig panaszkodnak, akárhányszor érte megy az édesanyja az óvodába. Mivel a szép szó nem használ, anyuka elhatározza, hogy ráijeszt a kisfiára.

– Ha ilyen rossz leszel, elcserélek egy jó gyerekre!

– Az nem fog menni! – feleli a kisfiú.

– Miért?

– Ki az a hülye, aki jó gyereket ad egy rosszért?

Három anya beszélget. Az első azt mondja:

– Ah!

A második:

– Oh!

Mire a harmadik:

– Ejnye, nem megfogadtuk, hogy ma nem beszélünk a gyermekeinkről?…

Egy férfi bemegy az óvodába, és azt mondja:

– Jöttem a gyerekemért.

– Hogy hívják?

– Nem mindegy? Holnap úgyis visszahozom.

Petike mondja az óvodában az óvó néninek:

– Képzeld, az én apukám havonta 300 000 Ft-ot keres!

– Nahát, az majdnem háromszor annyi, mint az én fizetésem – mondja az óvó néni.

– Jó-jó, de ő azért a pénzért dolgozik is, te meg csak itt játszol velünk egész nap!

Óvodás gyerekek beszélgetnek:

– Képzeljétek, az én apukámnak olyan jó foglalkozása van, hogy aki bemegy hozzá, rögtön tátva marad a szája!

– Juj, de izgi! És mivel foglalkozik az apukád?

– Fogorvos!

– Mama, miért sír a kistestvérkém?

– Új fogat kapott.

– Na, és nem kell neki?

Tónika néhány szem karácsonyról megmaradt mogyorót ad át megőrzésre a nagyanyjának?

– Tónika – kérdezi az anyja –, miért adtad a diót a nagymamának? Talán hozzá nagyobb bizalommal vagy, mint hozzám?

– Igen.

– Miért?

– Mert neki egyetlen foga sincs.

– Petike, mosd meg szépen a fogadat, mert megyünk a fogorvos bácsihoz!

– Azt is, amelyiket ki fogja húzni?

– Apuci – mondja Móricka a papájának –, vegyél nekem egy motorbiciklit!

Az apa hajthatatlan:

– Amíg én élek, neked nem lesz motorbiciklid…

Pár nap múlva Móricka anyukájával sétál, és rámutat egy gyönyörű Harley Davidsonra:

– Látod, anyuci, ilyen motorom lesz, ha apu meghal…

Döncike kérdi a papájától:

– Apu, tudod melyik vonat késik a legtöbbet?

– Nem én!

– Amelyiket tavaly karácsonyra ígértél.

Peti faggatja az anyját:

– Anyu, igaz, hogy a halottak porrá lesznek?

– Igen.

– Akkor nézz be az ágy alá! Azt hiszem, az ágy alatt megöltek valakit.

– Igaz, hogy minden ajándékot összetörtél, amit karácsonyra kaptál?
– Nem, papa. A kalapács még megvan.

– No, Döncike – kérdi a tanár az iskolában –, mi volt az első nagy dolog, amit elértél az életben?
– Az ajtókilincs.

Petike felköszönti a nagymamáját születésnapja alkalmával. A kezében hatalmas virágcsokor.
– Nem kellett volna Petike, hiszen tele van a kert virággal!
– Csak volt, nagyi!

A kis Peti könyvet kap születésnapjára a nagynénjétől.
– Ó, Ella néni, nagyon köszönöm a szép ajándékot – mondja illedelmesen a gyerek.
A nagynéni kedvesen szabadkozik:
– Ugyan csekélység, szót sem érdemel.
Mire Peti az anyjához fordul:
– Látod mama, mondtam, hogy egy ilyen semmiséget nem érdemes megköszönni, de te ragaszkodtál hozzá!

Csinos hölgy érkezik vendégségbe, és az anyuka noszogatja a fiát:
– Gyere ide Petike, adj puszit a néninek!
– Nem merek.
– Miért?
– Az előbb apu is próbálta, és kapott egy nagy pofont.

– Mami! megengeded, hogy olvassak, amíg el nem alszom?
– Igen, kislányom, de egy perccel se tovább!

A család kérdezgeti a gyereket:
– Mondd meg fiacskám, a mamát vagy a papát szereted jobban?
– Azt majd megmondom a születésnapom után.

– Döncike, tessék megenni a főzeléket. Nagyon sok gyerek annak is örülne, ha a felét megkapná.
– Látod mama, a felének én is jobban örülnék.

Anyuka vitatkozik a kislányával, aki nem akarja megenni az ebédet:
– Mit gondolsz, mi történik azokkal, akik nem eszik meg azt, amit eléjük raknak?
– Vékonyak maradnak, topmodellek lesznek, és hülyére keresik magukat.

Nem éppen hatásos zsarolás:
– Kisfiam, ha nem eszed meg a spenótot, nem kapsz sárgarépafőzeléket sem!

Anyuka mondja a kisfiának:
– Meg kell enned a spenótot, kisfiam, attól lesz majd egy kis színed!
– De anyu, én nem akarok zöld lenni!

Anyuka veszekszik a kis Marcikával, mert nem akarja megenni a tejbegrízt. Apuci közbeszól:

– De szívem, engedjük meg, hogy a gyerek maga döntse el, mit akar…

– Marci, mit akarsz: grízt vagy verést?

– Pistikém! Már elég nagy fiú vagy ahhoz, hogy megtanuld rendesen használni az evőeszközöket. Nézd… bal kezedbe fogod a villát, a jobba pedig a kést…

– Jó mami, de akkor melyik kezemmel fogom a húst?

– Kisfiam, miért nem eszel salátát? Egész nap azt mondtad, hogy olyan éhes vagy, mint a farkas – mondja az anya a gyermekének.

– Ez igaz, de a farkas mióta eszik salátát? – kérdez vissza a gyerek.

– Nekem is villával kell majd ennem a tortát? – kérdi riadtan Petike.

– Hát persze, hiszen vendégek jönnek – magyarázza az anyja.

– Jó, akkor kérek egy szeletet, hogy gyakorolhassak.

– Petike! Amikor elmentem itthonról a hűtőszekrényben még két szelet torta volt, most viszont csak egy van. Hogyan lehetséges ez? – kérdi morcosan az anyuka.

– Hát úgy, hogy a másikat nem vettem észre.

– Pistike, hányszor kell még mondanom neked, hogy menj el a süteményes tálca közeléből?

– Nem kell már mondanod, anyu, mert üres.

Kovácséknál szilvás gombóc van ebédre, de a kis Peti hasztalan serénykedik. Valahányszor beledöfi a villáját egy gombócba, az leugrik a tányérról. A mama egy ideig nézi, majd megunva a meddő viadalt megmutatja, hogyan kell a villát a tésztába szúrni.

– Látod, milyen könnyen elbánik anyu a gombócokkal? – mondja a papa.

Peti durcásan megszólal:

– Persze, hogy könnyen, amikor én már kifárasztottam őket.

– Mit csinált veled a doktor bácsi? – kérdi a beteg Pistikét a nagynénje.

– Tulajdonképpen semmit – gondolkodik el gyerek. – Csak megfogta csuklómat, és megnézte, hogy jól jár-e az órája.

A kis Peti csak akkor hajlandó lenyelni a nem éppen jó ízű kanalas orvosságot, ha a nagymama adja be neki.

– Miért ragaszkodsz ahhoz, hogy a nagymamitól kapd a gyógyszert? – kérdi az anyja féltékenyen.

Mire a gyerek:

– Mert a nagymamának reszket a keze, és a felét melléönti.

Egy négyéves kisfiú sehogy sem boldogult a köhögés elleni szirupja kupakjával. Végül megkérdezte az apját:

– Miért nem tudom én ezt kinyitni?

– Mert biztonsági zár van rajta, hogy gyerekek ne tudják kinyitni – felelte az apa.

– De honnan tudja, hogy én gyerek vagyok?

Petike a nagymamájánál húzza a kútból a vizet, és meglát a vödör alján egy békát.

– Nagymama, egy szörny van a vödörben.
– Ugyan már Petike, az csak egy béka.
– De nagyon megijedtem tőle!
– Hidd el kis unokám, ő is legalább annyira megijedt tőled. Na, hozd a vizet, mert szomjas vagyok.
– Nagymama, ha ő is annyira megijedt, mint én, akkor én nem innék a vízből.

Pistike reggel panaszkodik anyukájának:

– Anyuci, rettenetesen fáj a gyomrom.
– Nem baj, kisfiam – feleli anyukája –, azért fáj a gyomrod, mert üres.
– A gyerek tudomásul veszi, megnyugszik. Este aztán vendégek jönnek, s egy kopasz úr – valami minisztériumi államtitkár – így szól a háziasszonyhoz:
– Kedves asszonyom, ugye van valami fájdalomcsillapítója, mert borzalmasan fáj a fejem.

Pistike fölnéz, és megszólal:

– Nem baj bácsi, azért fáj a feje, mert üres.

– Pistike, nyújtsd ki a nyelved! – szól az orvos.
– Nem mutatom!
– De hát miért nem?
– Mert tegnap a tanító néninek is megmutattam, és megvert érte.

– Kis unokám, miért nem eszed meg a tojást?
– Nem kérem, nagymama.
– Amikor én gyerek voltam, boldogan megettem volna!
– Az lehet, de akkor még friss volt.

– A fiam nem akarja bevenni a csukamájolajat.
– Az enyém megeszi, de úgy, hogy minden kanálért kap tíz forintot, amit beteszünk egy perselybe neki.
– És mit csináltok a pénzzel, ha tele a persely?
– Hát veszünk neki egy újabb üveg csukamájolajat!

– Az én influenzám sokkal súlyosabb volt, mint a tied!
– Miért?
– Mert a szünidőre esett.

A négyéves Évike egy reggel megkérdezi az apukájától:

– Apuci, te hová mész minden reggel?
– A munkahelyemre, kislányom, kenyeret keresni.

Már indulni készül, amikor a kislány azt mondja:

– Apa, ma nem kell a dolgozóba menned. Megnéztem, van még a konyhában kenyér.

A kislány megkérdezi az apukájától:

– Papa, miért nem akarsz játszani velem?

– Mert nem érek rá.

– Miért nem érsz rá?

– Mert dolgozom.

– És miért dolgozol?

– Hogy neked enni adhassak.

A kislány elgondolkodik.

– Most nem vagyok éhes, úgyhogy nyugodtan játszhatsz velem.

– Az én papám autószerelő. És a te papád mit csinál?

– Amit a mamám mond…

Veszekedés a családban, az apa kiabál:

– Tulajdonképpen ki a család feje? Mit tegyek, hogy érvényesítsem az akaratomat?

A kétesztendős Jenőke súgva javasolja:

– Kezdj el hangosan sírni, papa!

Petike az apukájával nézelődik a játékbolt kirakata előtt. Egyszer csak megszólal:

– Apuci, vedd meg nekem azt a zsinórt!

– Miféle zsinórt?

– Amelyiknek az egyik végén távirányító van, a másikon pedig egy autó.

Peti neveli a húgát.

Petike bőgve szalad a mamájához:

– Anyu, a Kriszti megrángatta a hajamat!

– Ne haragudj rá! Ő még kicsi, nem tudja, hogy a hajhúzás fáj.

Petike elmegy, s pár perc múlva sivítás hallatszik a gyerekszobából. Most Krisztike bőg keservesen, és Peti magyarázza:

– Most már tudja.

– Apa, télen nem nőnek az almák?

– Nem fiacskám. Télen csak az áruk nő!

Petike sétál az apukájával a kertben:

– Apu, mi ez?

– Feketeribiszke.

– És miért piros?

– Mert még zöld!

– Apu, mit esznek a nagyhalak? – kérdezi Petike?

– A kishalakat.

– Milyen kishalakat?

– Például szardíniát.

– De hogyan tudják felbontani a konzervdobozt?

– Miért ér fülig a szád, kisfiam? – kérdi a nagybácsi.
– Neked örülök, Béla bácsi! A mama éppen tegnap mondta, hogy már csak te hiányoztál nekünk!

Nagybácsi:
– Mi szeretnél lenni kisfiam?
Pisti:
– Olyan naplopó, mint te vagy bácsikám.

Pistikétől megkérdi a nagybátyja:
– Na fiam, mit fogsz csinálni, ha ilyen nagy leszel, mint én?
– Fogyókúrázom.

– Mi szeretnél lenni Pistike?
– Orvos.
– És te Évike?
– Orvosfeleség.

Keservesen sír egy gyerek az utcán. Egy jólelkű hölgy megszólítja:
– Miért sírsz, kisfiam?
– A gyerek még jobban bömböl:
– A szüleim után szeretnék menni, de nincs pénzem.
– Szegénykém, itt van egy százas, menj utánuk. Hol vannak a szüleid?
– Moziban.

A ház előtt kisfiú ágaskodik. Nem éri el a csengőt. Arra jön egy öreg bácsi, jóságosan segít neki, megnyomja a csengőt.
– Köszönöm bácsi, de most aztán szaladjunk!

– Pistike, látom szeretsz szánkózni, de miért nem adod oda a kistestvérednek is? – kérdi a papa.
– Már hogyne adnám oda. Felfelé mindig ő viszi.

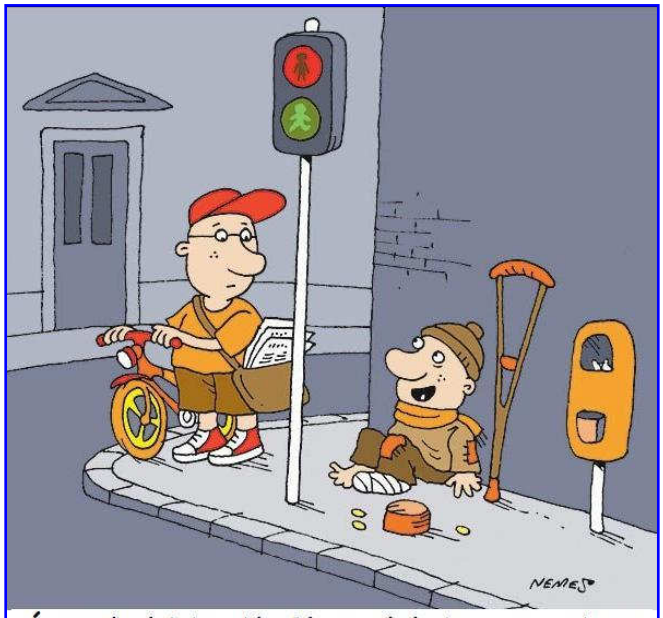
Kovács másodszor is megnősül, és amikor hazaviszi az új asszonyt, megkérdi a kisfiától:
– Na Pistike, hogy tetszik neked az új mama?
– Papa, szerintem téged átvertek… Nem úgy néz ki, mintha új lenne.

Két fiúcska beszélget a játszótéren Az egyik dicsekedve mondja a pajtásának:
– Az én papám 1 millió forintos életbiztosítást kötött.
– Miért? – kérdi a másik.
– Hát azért, hogyha véletlenül meghalna, akkor a mamám vehessen egy új férjet.

– A gyerektartás a gyerekek fizetése, amikor apa elköltözik otthonról.

– Miért van a zsebkendődön csomó, Pistike?
– Anyukám kötötte rá, hogy ne felejtsem el feladni a levelét.
– És feladtad?
– Nem, mert elfelejtette ideadni.

– Anyu baj van!
– Az előszobában feldöntöttem a létrát!
– Na kapsz, ha apád megtudja!
– Már tudja, mert most ott lóg a csilláron.

Á, az újságkihordás fárasztó és baromi unalmas. Szerencsére nekem a fater a koldusmaffiánál szerzett nyári munkát.

– Anyuci, adj húsz forintot. Áll a sarkon egy öreg bácsi. Annak akarom adni…
– Jól van kislányom. Nagyon szép tőled, hogy részvéttel vagy a szegények iránt. De biztos, hogy koldus?
– Dehogyis anyu! Fagylaltárus…

Évike könyörög az anyukájának:

– Anyu, kérek még egy cukorkát!
– Nem adok, már kettőt ettél.
– De anya, csak még egyet!
– Na jó, nem bánom.

Mire Évike megvetéssel:

– Hát anya, neked egy csöpp akaraterőd sincs!

– Anyu, kérek szépen egy húszast!
– Ha pénzt akarsz, dolgozz meg érte!
– Tőled kunyerálni épp elég strapás.

– Mama. Találtam egy százforintost, s vettem érte csokoládét.
– Hol találtad?
– A pénztárcádban.

Kovácsné kérdezi a kislányát:

– Mondd kicsim! Az esti imádban beszámoltál a Jóistennek, hogy milyen rossz voltál tegnap?
– Nem mama. Arra gondoltam, hogy jobb, ha ez kettőnk között marad.

Pistike és Döncike este aludni mennek. Anyukájuk rájuk szól, hogy elalvás előtt imádkozzanak. Pistike elmondja az esti imát:

– Édes Jóistenem! Nézz le rám, vigyázz az álmomra, és adj a szüleimnek is nyugodalmas jó éjszakát.

Erre Dönci ásít egy nagyot, és így szól:

– Dettó, és magára húzza a takarót.

– Édes jó istenem! karácsonyra küldj nekem egy játékvasutat, egy focilabdát, meg sok mesekönyvet! – kiabál az ágyban imádkozva Benőke.

– Mit ordítozol úgy? – szól rá a nővére. A Jóisten nem süket.

– De a nagymama a szomszéd szobában nagyothall.

Modern világ:

Esti imája után a kisfiú megkérdezi édesanyját, mit jelent az ima. Az anyja azt feleli, hogy az ima üzenet Istennek.

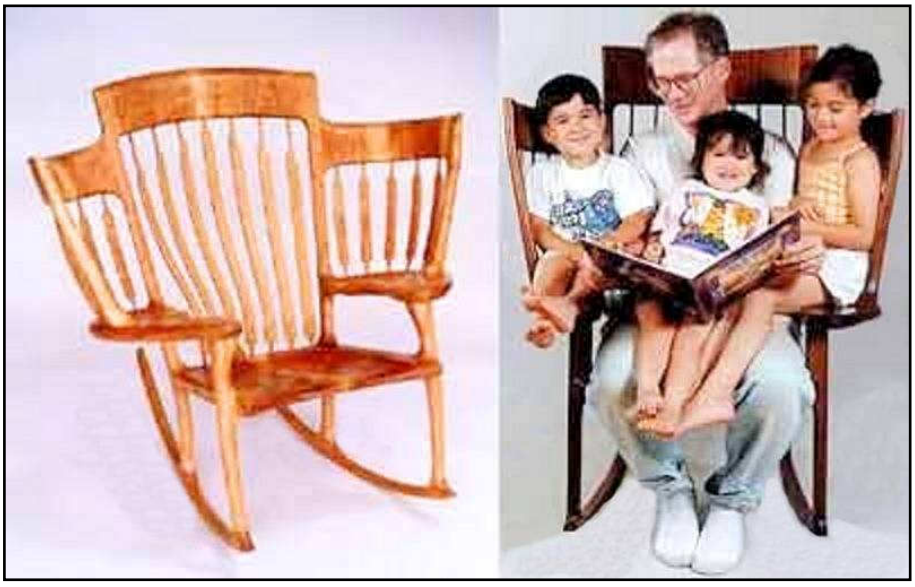
– Értem – bólint rá a fiú. És azért küldjük el este, mert akkor olcsóbb?

Petikének altatódalt dúdol a mamája a hálószobában, mire a gyerek megszólal:

– Énekelsz tovább, vagy hagysz aludni?

A nagymama az unokája ágya mellett ül, és mesét olvas. A kicsi megszólal:

– Nem tudnál kicsit halkabban mesélni? Úgy szeretnék már aludni!

– Az én anyukám nem tud gyereket nevelni – panaszkodik egy kissrác a barátainak.

– Miből gondolod?

– Este, amikor friss vagyok, aludni küld; viszont reggel, amikor álmos vagyok, azt mondja, hogy keljek fel!

Az ébresztőóra egy olyan szerkezet, amely azokat ébreszti fel, akiknek nincsenek gyerekeik.

Döncike zokogva megy haza a barátja szülinapi bulijáról. Anyukája rémülten kérdi otthon:

– Hát neked mi bajod, fiacskám?

– Döncike szipog:

– Azt mondta a Peti mamája, hogy annyi szendvicset meg fagyit ehetek, amennyit csak akarok.

– És?

– Nem bírtam annyit enni.

Pistikéékhez vendégek érkeznek, és az egyik bácsi jópofizni kezd:

– Na Pistike, felteszek neked egy találós kérdést: Ha van egy nagy hajóm, ami 50 méter hosszú, és 15 méter magas az árbóca, akkor én hány éves vagyok?

– Hááát… töpreng Pistike, szerintem 52 éves.

– Hát ez nagyszerű! – lelkendezik a vendég. – És mondd, hogy találtad ki?

– Tetszik tudni, nekem van egy félhülye bátyám, aki 26 éves…

Kovács átszól a szomszéd kertbe Szabónak:

– Szomszéd úr, beszélt már a gyerekével, hogy ne utánozzon engem?

– Hogyne szomszéd! Megmondtam már neki, hogy ne viselkedjen úgy, mint egy hülye…

Pistike otthon játszik, amikor egyszer csak valaki csönget náluk. A gyerek odamegy az ajtóhoz és kinéz kémlelőn. Meglát egy férfit. Nem ismeri, ezért kikiabál:

– Ki maga?

– Az apukád főnöke.

– Na, de melyik? A hájpacni vagy az egérfejű?

Nem egy elveszett gyerek:

– Apu, kérsz még egy szelet tortát?

– Nem, kisfiam, nem kérek.

– Akkor most kérdezz te!…

A mama odaad egy szelet süteményt a nagyobbik fiának.

– Tessék Pistike, ezt osszátok el testvériesen Petikével.

– Anyu, hogyan kell testvériesen osztani?

– Úgy, hogy mindig annak jusson a nagyobb, akivel osztozkodunk.

– Pisti egy darabig töpreng, aztán a kisöccsének nyújtja a süteményt.

– Nesze, oszd el te!

Pistike és Petike megebédeltek. Miután az utolsó kanálig megették a sárgarépafőzeléket, a mamájuk jutalmul két szelet tortát tesz az asztalra. Az egyik szelet azonban jóval kisebb a másiknál. Pisti azonnal lecsap a nagyobbikra.

– Tudtam, tudtam, hogy a nagyobbikat fogod elvenni! – méltatlankodik Peti.

– Miért te melyiket vetted volna el? – kérdi Pisti.

– Természetesen a kisebbiket – feleli öntudatosan Peti.

– Akkor meg mi a bajod? Az még mindig ott van, elveheted.

Egy férfi felfigyelt az élelmiszerboltban egy nőre, aki egy három év körüli kislánnyal vásárolt. A süteményespult előtt elhaladva a kislány fánkot kért, de az anyja nemet mondott. A lányka erre elkezdett nyafogni és hisztizni, mire az anyja csendesen csak ennyit mondott:

– Jól van Mónika, már csak a sor fele van hátra, már nem tart sokáig, mindjárt végzünk. Amikor a pénztárhoz értek, a kislány rágógumit akart, hiába. Újabb hiszti, az anya erre is csendesen csak annyit mondott:

– Mónika, öt perc múlva túl leszünk a pénztáron, aztán hazamehetsz, és alszol egy jót. A férfi, aki végignézte az egész bevásárlást, követte őket a parkolóba, és megszólította nőt:

– Ne haragudjon hölgyem, de végig figyeltem önöket, és meg kell mondjam, bámulatos amilyen türelemmel bánik a kis Mónikával.

Mire az anya:

– Mónika én vagyok. A kislányt Timinek hívják.

– Mit kérsz születésnapodra, Petike?

– Szeretnék egy olyan filmet megnézni a videón, amelyikhez még túl kicsi vagyok.

Egy járókelő odamegy a munkáshoz, aki az aszfaltot bontja légkalapáccsal:

– Hogy bírja elviselni ezt a zajt?

– Ez semmi! Pár éve alsó tagozatos osztályban tanítottam. Ha azt hallotta volna!

Pistike tűnődik:

– Nem értem. Ha rossz vagyok, az apu elveri a fenekemet. Ha meg jó vagyok, az anyu rögtön a hónom alá dugja a lázmérőt.

Egy vásott kölyök a feje fölött pörget egy macskát a farkánál fogva. Egy járókelő megkérdezi, mit csinál.

– Örömet szerzek a macskának – feleli a rosszcsont.

– Na ne mondd! És mi ebben az öröm?

– Hát nem most! Majd ha elengedem.

– Ejnye Pistike, ne húzd a macska farkát!

– Én csak fogom. Ő húzza…

– Mondd, Döncike, te tanítottad meg a papagájt a disznó szavakra?

– Épp ellenkezőleg! Én csak többször elmondtam neki, milyen szavakat nem illik mondania.

– Mama! – mondja a rosszcsont Pistike. Emlékszel mennyire féltetted mindig azt a padlóvázát a hálószobátokban?

– Igen, persze hogy emlékszem!

– Mostantól nem kell aggódnod!

Pistike mondja a papájának:

– Képzeld apa, esett a barométer. És mennyit?

– Vagy egy métert. És el is tört.

– Apa, jó az arcmemóriád?

– Igen, Pistike. De miért kérded?

– Mert most törtem össze a borotválkozó tükrödet.

– Pistike! Hányszor figyelmeztettelek már, hogy kerüld azokat a huligánokat. Játsszál inkább a jól nevelt fiúkkal!

– Én megpróbáltam, de a szüleik nem engedik.

– Kisfiam, miért nem játszol Petikével? – kérdezi Pistit az anyukája.

– Jaj anya, te szeretsz olyan gyerekkel játszani, aki csúnyán beszél?

– Nem.

– Petike sem.

– Ernőke! Mit csináltál az új sapkáddal, hogy olyan piszkos és gyűrött?
– A gyerekek elvették, és futballozni kezdtek vele.
– Te meg csak álltál, és nézted?
– Nem anyu. Én voltam a kapus…

Rosszcsont Peti:

– Hány éves vagy kisfiam?
– Öt. De az apukám megígérte, hogy ha jól viselkedem, jövőre hat leszek.

Pisti:

– Apa, a szomszéd bácsi megszólt téged tegnap!

Apa:

– Úgy, és mit mondott?

Pisti:

– Azt, hogy rosszul neveltél engem!

Kovácséknál cseng a telefon, csak az ötéves Pistike van otthon, ő veszi fel a kagylót.

– Apuka nincs otthon? – kérdi a telefonáló.
– Nincsen, a mentőkhöz rohant!
– És anyukád?
– Ő sincs, ő a rendőrségre futott.
– A bátyád?
– Ő a hullaházba ment.
– Az ég szerelmére, mit csinálnak ott?
– Engem keresnek.

Pistike, itthon van az apukád?

– Nincs. A kutyánk kiszökött az udvarból, és az apu elment keresni.
– Szerinted mikor ér haza?
– Fogalmam sincs, mert a kutya már itthon van.

– Miért költesz fel a legszebb álmomból, kis unokám?
– Azért nagypapa, mert játszani akarok az új trombitámmal, és a mama megtiltotta, hogy trombitáljak, amíg te alszol.

A tréfálkozó papa a vonat nyitott ablaka mellett ül a kisfiával. Egyszer csak lekapja a srác fejéről a sapkát, és zsupsz! – úgy tesz, mintha kidobná az ablakon. A gyerek rettenetesen bőg, mire a tréfás papa füttyent egyet és – mintha varázserővel rendelkezne – visszateszi a sapkát a kisfiú fejére. A srác boldogan vigyorog.

– Jó móka volt. Még egyszer! – és kidobja az apja kalapját az ablakon.

Pistike sétáltatja új kutyáját, amikor találkozik Robival:

– Szia! Meg szeretnéd simogatni?
– Nem harap?
– Én is ezt szeretném megtudni!

– Anya, mehetek sétálni?
– Ilyen piszkos füllel?
– Nem! A barátaimmal.

– Pistike, megint sáros lett a nadrágod!
– Bocs anyu, de olyan hirtelen estem el, hogy nem volt időm levetni.

Pistike meglehetősen ziláltan megy haza.

– Úristen, mit csináltál már megint? – kiált fel az anyja ijedten. – Verekedtél? Két fogadat is ott hagytad!
– Dehogy hagytam, anyu… Itt van a kezemben.

Pistike biciklizni tanul:

– Nézd, anyu! Már egy kézzel is tudok biciklizni.
– Nézd, anyu! Már a kormányt elengedve is tudok biciklizni.
– Nézd, anyu! Már fogak nélkül is tudok biciklizni.

Marci hazaér élete első ökölvívó-edzéséről. Már az ajtóból kiabálja:

– Anyu, apu! Ezentúl nem lesz szükségem a fogszabályzóra!…

– Gyerekek – kérdi a tanító néni az iskolában –, ki tapasztalta már annak a közmondásnak az igazságát, hogy: „Jobb adni, mint kapni”?

Pistike jelentkezik.

– Én…
– És hol?
– Tegnap, az ökölvívó edzésen…

Peti szörnyű állapotban kerül haza a játszótérről. Anyukája kétségbeesetten csapja össze a kezét:

– Te szerencsétlen, hát hogy nézel ki? Fogadni mernék, hogy már megint verekedtetek a Gézával, igaz? Most vehetek neked egy új nadrágot.
– Hát, még ha a Gézát látnád, mama… Az ő mamája kénytelen lesz egy új gyereket venni!

Két gyerek rettenetesen veri egymást az utcán. Arra megy egy pap, és szigorúan rájuk szól:

– Ejnye, gyerekek, hát nem tudjátok, hogy az ellenségeiteket szeretni kell?
– Igen – feleli tenyerét porolva az egyik gyerek –, de mi nem ellenségek vagyunk, hanem testvérek.

Hazamegy Pistike a focimeccsről, és büszkén újságolja:

– Képzeld, papa, két gólt is rúgtam!
– Nagyszerű. És mennyi lett a végeredmény?
– 1:1.

Késő este, lefekvés után a sötétben megszólal Petike:

– Anyuci, szomjas vagyok.
– Kisfiam, aludjál már!

– De én akkor is szomjas vagyok!

– Petike, ha még egy szót szólsz, elverlek.

Mire Petike:

– Anyuci, ha úgyis idejössz megverni, hozzál egy pohár vizet!

Petike az anyjának:

– Mama, az iskolában azt mondták, hogy állandóan hazudok!

– De Petike, te még nem is jársz iskolába!

Az anyuka kérdi a kisfiától:

– Na, Petike! Hogy telt az első napod az iskolában?

– Az első? Csak nem azt akarod ezzel mondani, hogy holnap is oda kell mennem?

A kis Peti először volt iskolában. Odahaza az édesanyja megkérdezi tőle:

– Na, hogy tetszett az iskola?

Petike csalódottan válaszolja:

– Becsapás az egész.

– Hogyhogy?

– Az ajtón ki van írva, hogy első osztály, de a teremben csak fapadok vannak.

Petike első osztályos lett. Egy hét után sírva állít haza:

– Nem megyek többé iskolába – mondja pityeregve.

– Miért? – kérdik a szülei kétségbeesetten.

– Mert olvasni még nem tudok, beszélgetni pedig nem hagynak.

– Anyu, én nem megyek többé iskolába, semmi értelme oda járni.

– Miért, kisfiam?

– A tanító néni semmit se tud, folyton csak kérdez.

Petike így szól az anyjához:

– Úgy döntöttem, mostantól egy szót sem tanulok többé!

– Hogyhogy? – lepődik meg az anyja.

– Olvastam az újságban, hogy Szicíliában valakit azért lőttek le, mert túl sokat tudott.

Az első osztályos Petikét megkérdezi a nagymamája:

– És melyik: tantárgyat szereted a legjobban?

– A geometriát.

– De hiszen ti még nem tanultok geometriát!

– Éppen azért!

Petikét a suliról faggatja a nagynénje:

– És melyik a kedvenc tárgyad az iskolában?

– A csengő.

Az első osztályos Évikétől az kérdi a keresztanyja:

– No kislányom, ragadt már rád valami az iskolában?

– Igen… Már háromszor is beleültem Pisti rágógumijába.

– Nálatok nincs ébresztőóra? – kérdezi a tanár az elkésett tanulótól.

– De van, csak mindig olyankor csörög, amikor én még alszom.

Évikét megszidja az anyukája:

– Ilyenkor kell megjönni az iskolából? Mi tartott ilyen sokáig?

– A Kovács Pisti a másik osztályból szeretne velem megismerkedni, ezért egészen hazáig követett, és olyan lassan jött…

– Lacika! Archimédesz törvényéből foglak feleltetni. Mi történik, ha az ember belép egy vízzel teli kádba?

– Azonnal csengeni kezd a telefon.

A tanító néni, az első osztály első napján, kérdi a gyerekeket.

– Ki tudja mi jön a 7 után?

– A 8! – üvölti Pistike.

– Pistike és azt tudod-e mi jön a 8 után?

– A 9!

– És azután?

– A 10!

– Ki tanította ezt neked?

– Az apukám!

– De rendes apukád van! És azt tanította-e mi jön a 10 után?

– Persze! Alsó, felső, király, ász!

A tanító néni megkérdezi Döncikétől:

– Tudod-e kisfiam, miért kel ki a kiscsibe a tojásból?

– Mert fél, hogy belefőzik.

A tanító néni feleltet:

– Petike, mi a szél?

– A szél olyan levegő, amelyiknek sürgős dolga van.

Tanító néni:

– Meddig volt Ádám és Éva a Paradicsomban?

Petike:

– Almaérésig.

Neandervölgyi ősember fia otthon megmutatja szüleinek a bizonyítványát, ami nem túl fényes. Apja fejét csóválva korholja:

– Na fiam. Az, hogy megvágtak bölényvadászatból, az egy dolog, kicsi vagy még, nincs elég erőd, majd felnősz a feladathoz. Az, hogy meghúztak barlangrajzból is, az egy másik dolog. Ez készségtárgy, neked meg igen kevés dologhoz van készséged, de idővel majd ezt is megtanulod. De hogy történelemből nem voltál képes megtanulni azt a tetves két oldalt!

A tanító néni előadást tart az ember származásáról:

– Gyerekek, minden ember Ádámtól és Évától származik…

Közbevág Móricka:

– De tanító néni, nekem a papám azt mondta, hogy az ember a majomtól származik!

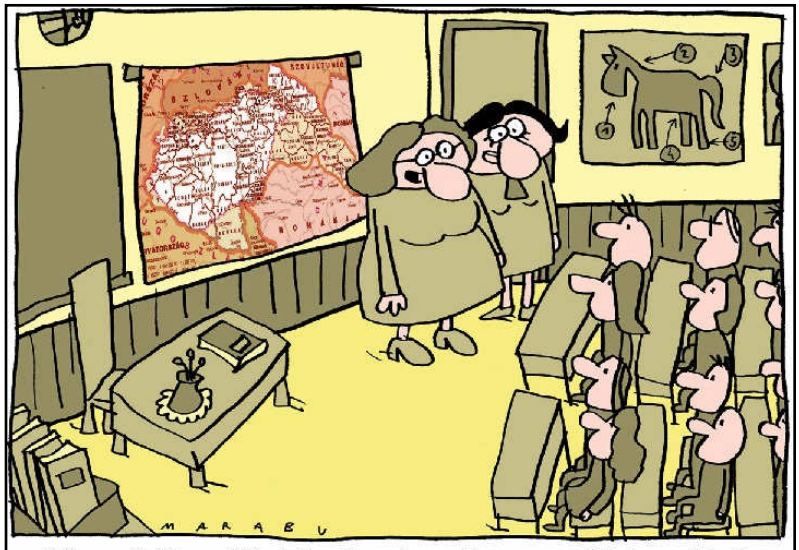
– Jó, Móricka, de most nem rólatok van szó!

Amatőr színjátszó csoport telt ház előtt adta elő legjobb produkcióját. Amikor azonban Hófehérke bele akart harapni a mostohájától kapott almába, egy kisfiú felrontott a színpadra:

– Ne edd meg! – kiabálta. – Mérgezett!

Minden erejével belekapaszkodott Hófehérke kezébe, alig tudták a gyereket levonszolni a színpadról. De aztán sem maradt nyugton, mert amikor Hófehérke – szerepe szerint elalélt –, a kisfiú felkiabált:

– Na látod! Nem megmondtam!

Pisti árulkodik az iskolában.

– Tanító úr, kérem! Én láttam, hogy a Peti megevett egy almát az udvaron álló fáról!

– Nem igaz! – tiltakozik ijedten Peti. – Nem is láttad, amikor megettem.

A tanító néni felolvassa a gyerekeknek Petőfi Sándor: Anyám tyúkja című költeményét. Mivel nem biztos benne, hogy a 8 éves gyerekek minden kifejezést megértettek, sorra magyarázza el a „kend, a jószág, a kendermagos” szavak jelentését. Vé-

gül a „cseléd” kifejezésre is sor kerül.

– Tudjátok-e mit jelent az a szó, hogy „cseléd”? – kérdi a gyerekektől.

Évike jelentkezik, és magabiztosan mondja:

– A cseléd olyan, mint a feleség, csak fizetnek neki a munkájáért.

A tanító néni a tiszta erkölcsről beszél az osztályfőnöki órán. Példaképpen megkérdezi Pistitől:

– Nos Pistike, ha én belenyúlok egy bácsi zsebébe, és onnan pénzt veszek ki az ő tudta nélkül, akkor mi vagyok én?

Pisti habozás nélkül rávágja:

– A felesége.

Petike ujjongva szalad az anyukájához:

– Anya, van két piros meg egy fekete pontom.

– Jól, van, kisfiam megjutalmazlak, itt egy százas.

Petike fut az apukájához is:

– Apa, van két piros meg egy fekete pontom.

– Jól, van, ügyes vagy. Itt egy százas.

Fut a nagyihoz is:

– Nagyi, van két piros meg egy fekete pontom.

– Ügyes vagy, itt egy ötvenes. De mondd csak, miért kaptad a feketét?

– Mert beírtam magamnak két pirosat…

A papa észreveszi, hogy Pistike történelemkönyvében egy csomó lap át van húzva kék filctollal.

– Mondd, fiam – kérdezi –, mit jelentenek ezek az áthúzások?

– Hogy azt a részt már megtanultam – feleli Pistike.

– Na és azt miért kell jelölni?

– Nehogy még egyszer megtanuljam.

A kis zseni.

– Fiacskám, azonnal csináljál rendet a szobádban! – ripakodik csemetéjére a mama.

– De mami. Csak a hülye tart rendet, a zseni a káoszon is uralkodik.

A tanító bácsi észreveszi, hogy Pistike tátott szájjal hallgatja őt, és megjegyzi:

– Pistike, nyitva van a szád!

– Tudom tanító bácsi, én hagytam nyitva.

– Mikor volt a mohácsi vész? – kérdi a tanító néni Pistikét. A gyerek bambán maga elé bámul. Társai nem hagyják cserben, nagy buzgalommal súgnak neki.

– 1514 – hallatszik hátulról.

– 1526 – hangzik balról.
Jobbról viszont ezt hallja:
– 1546.
– No fiam! – sürgeti a tanító. – Megmondod végre, mikor volt a mohácsi vész?
Pisti széttárja a karját, és bizonytalan hangon megszólal:
– Tanító néni kérem, a vélemények megoszlanak.

A tanárnő így szól Pistikéhez:
– A kutyádról írt feladatod szóról szóra megegyezik a testvéred dolgozatával.
– Igen tanárnő, ugyanarról a kutyáról írtunk.

Matematika órán kiosztja a tanár a dolgozatokat.
– Nagyon rosszul sikerült, az osztály 90%-nak elégtelen lett.
Mire valaki a hátsó padból:
– Nem is vagyunk annyian!

– Pistike, ha három kaszás egy nap alatt lekaszál egy rétet, azt egy kaszás mikorra kaszálja le?
– Sohasem, tanító bácsi.
– Miért nem?
– Azért, mert ha már le van kaszálva, akkor mit kaszáljon rajta?

Matematikaórán így szól a tanár:
– Pisti, ülj ide a tábla elé! Igaz, sok a krétapor, de legalább ragad rád valami!

– Ha már csak 1 óra lenne az életemből, azt biztos egy matekórán tölteném, mert az örökkévalóságnak tűnik.

Előző havi tanulmányi eredményeiket és viselkedésüket látva az osztályfőnök szidja a diákjait. A végén egészen kijön a sodrából, és így szól hozzájuk:
– Amikor én még diák voltam, tiszteltük tanárainkat! Nekünk még volt kitől tanulni!

– Hogy sikerült a vizsgád?
– Olyan remekül, hogy közkívánatra meg kell ismételnem.

Tanító bácsi! Meg lehet büntetni valakit azért, amit nem csinált?
– Nem, de miért kérded?
– Mert nem csináltam meg a házi feladatot.

– Ejnye Pistike, hogy tudtál az iskolából egy nap alatt öt egyest hozni?
– Sok a tanár.

– Peti sírva jön haza az iskolából.

– Mi van veled, kisfiam? – kérdi az édesanyja.
– Intőt kaptam – hüppögi Peti.
– Nem tudtál felelni a kérdésre?
– Éppen ellenkezőleg. Én voltam az egyetlen, aki tudta a helyes választ.
– Ez érdekes. És mit kérdezett a tanító bácsi?
– Azt, hogy ki tett lekváros kenyeret a zsebébe.

Pistike lelkesen újságolja a papájának:

– A tanító bácsi ma érdeklődött a családunk iránt. Megkérdezte hányan vagyunk testvérek, és én megmondtam, hogy egyedüli gyerek vagyok.
– És mit szólt hozzá?
– Azt mondta: hála Istennek!

– Gyerekek, ki tudna mondani egy példát a harmonikus házaséletre? – kérdezi a tanárnő.
Pistike jelentkezik:

– Az én nagyszüleim harmonikusan élnek. A nagypapa horkol, a nagymama meg süket.

– Papa! Az iskolában azzal csúfolnak, hogy zabigyerek vagyok.
– Mutasd meg nekik egyszer a mamát, soha többet nem mondnak ilyet.

Nyelvtanórán a tanító néni felszólítja Pistikét:

– Na kisfiam, mondd meg nekem, hogy a „ver” ige cselekvő vagy szenvedő?
Pistike egy darabig gondolkozik, majd rávágja:

– Aki adja, annak cselekvő, aki kapja, annak szenvedő.

– Hogy van az iszik ige jövő ideje? – tette fel a kérdést a tanító néni.
Pisti jelentkezik:

– Részeg.

Pisti rossz fát tesz a tűzre, ezért az apja jól elnadrágolja. Aztán maga elé állítja a gyereket, és igyekszik szép szóval is hatni rá:

– Nézd fiam, hidd el, nem szívesen bántalak. Amikor megütlek, az nekem is fáj.
– Elhiszem papa – feleli a gyerek szipogva –, de nem ugyanazon a helyen.

Pistike hazamegy az iskolából nagy boldogan, és mondja az anyukájának:

– Anya képzeld csak el, hogy kaptam egy ötöst!
– Ez igaz?
– Nem, csak képzeld el!

– Miért hozol haza édes fiacskám mindig ilyen rossz osztályzatokat?

– Mit csináljak? Mire elér hozzám a tanító néni, már kiosztja a jó jegyeket.

Pisti hazamegy az iskolából, és szalad az anyukájához:

– Anya, van egy jó hírem, meg egy rossz.

– No kisfiam, mi a jó hír?

– Az, hogy leégett az iskola.

– És a rossz hír?

– Hogy a bizonyítványokat sikerült megmenteni.

– Petikém – mondja szomorúan a mama –, egyáltalán nem tetszik a bizonyítványod.

– Nekem sem anyu! De annak örülök, hogy egyezik az ízlésünk.

Pisti nem valami jó tanuló. Mikor a tanév végén megkapja a bizonyítványát, óvatosan nyit be a szobába:

– Anya – szólal meg nagyon halkan –, kérek tőled valamit.

– Mit, fiam?

– Légy férfi!

Hát fiam, ez a bizonyítvány meglehetősen gyenge. Mit is mondjak én erre? – kérdi anya.

– Amit a barátnőidnek szoktál mondani, anyukám.

– Mit is mondok nekik?

– A fő, hogy egészséges vagyok.

Anyuka izgatottan várja haza Pistit az évzáró napján.

– Csakhogy itt vagy, mutasd a bizonyítványodat!

– Nincs nálam.

– Hogyhogy?

– Kölcsönadtam a Bélának.

– Minek az neki?

– Meg akarja ijeszteni a szüleit.

Két apuka beszélget:

– Az én fiamnak olyan jók lettek a jegyei, hogy biztosan tudós lesz. És a tied?

A másik elgondolkodik, majd azt mondja:

– Az én fiam hős lesz. Már most is nagyon bátor.

– Miből gondolod?

– Hát, amilyen bizonyítvánnyal haza mer jönni…

Nagynénje kérdezi Pistitől:

– No Pistike, milyen lett az év végi bizonyítványod?

– Hát, csak olyan katonás! – feleli a gyerek.

No, ez szép! És mit jelent ez pontosabban?

– Egy-kettő, egy-kettő[22]…

Apa le tudod írni a nevedet csukott szemmel is?

– Igen fiam. Miért?

– Mert itt az ellenőrző füzetem…

– Szia apu! Tudsz sötétben írni?

– Igen kisfiam!

– Jó, akkor most leoltom a villanyt és írd alá az ellenőrzőmet.

Pistike először hoz haza rossz osztályzatot. Apukája megrendülten nézegeti a füzetlap alján díszelgő egyest.

– Ugye tudod, hogy a rossz jegyért verés jár?

– Szerintem is – lelkendezik a gyerek. – Menjünk, én tudom hol lakik a tanító néni!

– Ejnye szomszéd! Miért veri olyan rettenetesen azt a szegény gyereket?

– Tudja a fiam holnap kapja meg a bizonyítványát, de nekem ma el kell utaznom.

Az apa kinyitja a gyerek ellenőrzőjét, és nézegeti a frissen beírt jegyeket:

Számtan: egyes. Durr egy nagy pofon!

Olvasás: egyes. Durr egy nagy pofon!

Ének: ötös. Durr egy nagy pofon.

A fiúcska méltatlankodik:

– De apu! Az ének ötös! Miért kaptam a pofont?

– Mert két elégtelen után még volt kedved énekelni!

Móricka bemegy a patikába, és azt mondja:

– Kérek valami helyi érzéstelenítőt!

– Minek az neked? – kérdi a patikus.

– Tetszik tudni, három intőt viszek haza…

– Na, milyen lett a bizonyítványod, Pistike?

– Elég jó, három pofonnal kevesebb, mint tavaly.

Kovács rettenetesen püföli a gyerekét, aki visítozik:

– Jaj papa, ne bánts!

Nem vagyok a papád – ordít Kovács. Én egy ilyen rossz gyereknek nem vagyok az apja…

– Hát jó – sóhajt Pistike. Akkor Kovács úr, ne bántson!

[22] A magyar iskolákban az egyes a legrosszabb jegy, és az ötös a legjobb.

Megkérdezik Ödönkét, mi szeretne lenni.

– Szőnyeg – válaszol.

– Miért éppen szőnyeg?

– Mert azt havonként csak egyszer verik…[23]

Két lurkó beszélget:

– Téged is meg szoktak pofozni, ha intőt viszel haza? – kérdi az egyik.

– Persze! – biggyeszti a száját a másik.

– És ki adja a pofont, a papád vagy a mamád?

– Aki éppen ráér…

Apuka kérdezi a fiától:

– Fiam! Mit dugdosod azt a bizonyítványt?

– Elveszi a gyermektől, és olvasni kezdi: „A gyermek ma vécépapírral rakta tele az osztályt, csótányokat szórt szét a padlón, és békát tett a tanár zsebébe.”

– Ezért büntetést kapsz, büdös kölök!

– De apa, ezt a bizonyítványt a padláson találtam egy dobozban.

Erre az apuka mérgesen:

– Ki engedte meg, hogy a dolgaim közt turkálj?

– Kisfiam! A te korodban George Washington osztályelső volt az iskolában.

– Igen, papa. A te korodban pedig már az Amerikai Egyesült Államok elnöke.

Az ügyvéd csemetéjét jól elfenekeli a mamája. A gyermek kisírt szemmel beront az apjához:

– Papa egy ügyet hoztam.

– Mi az, kisfiam?

– Szeretnék elválni a mamától.

Pisti ismét intőt vitt haza az iskolából.

– Mit rosszalkodtál már megint? – vonta kérdőre az apja.

– Én semmit. A tanító bácsi megkérdezte, hogy ki írta a Faustot. Mondtam, hogy nem én, erre beírt az ellenőrzőmbe.

A papa másnap bemegy az iskolába, kérdőre vonja a tanárt, hogy történt az eset.

– Kérdeztem a fiát, ki írta a Faustot – válaszolja a tanár. Erre a szemtelen kölyök azt felelte, hogy nem ő írta.

– Tanár úr kérem! – fakad ki Pisti apja. – Az én kisfiamnak sok hibája van, de az biztos, hogy nem szokott hazudni. Ha azt mondta, hogy nem ő írta, akkor mérget vehet rá, hogy ez így van. De tegyük fel, hogy mégis csak ő írta. Kérem, nézze el neki, hiszen még gyerek!

Pisti folyton intőket hoz haza a gimnáziumból. Apja végre belátja, hogy nincs értelme erőltetni a továbbtanulást, ezért elhatározza, hogy kiveszi az iskolából. Elmegy a gyerek osztályfőnökéhez, és így szól hozzá:

– Kedves tanár úr! A fiam meglehetősen lusta és nehéz felfogású, ezért úgy döntöttem, hogy nem taníttatom tovább.

[23] Régen, amikor még nem volt porszívó, a szőnyeget úgy tisztították, hogy felrakták az udvari hintakeretre, és fűzfavesszőből font szőnyegporolóval püfölték.

– Nézze uram – feleli az osztályfőnök –, én helyeslem, hogy kiveszi a gyereket, de még két hétig járjon iskolába.
– Miért?
– Mert most fogjuk tanulni az ablatívusszal járó prepozíciókat, és ha a gyerek kikerül az életbe, legalább vigyen magával valamit.

– Hallom, megbuktattak matekból.
– Dehogy buktattak. Én magam buktam meg.

A tanító néni rászól Pistikére:
– Miért nem figyelsz Pisti?
– Tanító néni, én figyeltem…
– Igen? Akkor mondd meg, mi volt az utolsó mondatom!
– „Miért nem figyelsz, Pisti?”

– Papa, mi az indiszkrét kérdés?
– Az, amire nem lehet válaszolni.
– Erre gondoltam én is. Ugyanis a tanító néni ma több indiszkrét kérdést is feltett nekem.

Tanár:
– Pistike, hogy nevezik azt az embert, aki akkor is tovább beszél, amikor már senki nem figyel rá?
Pistike:
– Tanárnak.

A szülői értekezleten az egyik apuka ezt kérdezi:
– Hogy halad a fiam a tanulásban tanár úr?
– Bizony nem nagyon. Oda se figyel az órán, csak bóbiskol.
– Bóbiskol? Hát ez minden bizonnyal azért van, mert a tehetség szunnyad benne.

Szülői értekezleten:
– Nos, a gyerekéről egyetlen pozitív dolgot tudok elmondani.
– Mi az?
– Hát... az osztályzatait elnézve biztos vagyok benne, hogy nem szokott puskázni...

Egy másik szülő méltatlankodva kérdi:
– Azt mondja meg tanár úr, hogy miért adott a fiamnak egyest matematikából?
– Azért, mert rosszabb osztályzat sajnos nem létezik.

Ugyanez más fogalmazásban:
– Tanár úr kérem, úgy érzem, hogy a feleletemre nem érdemeltem egyest.
– Igazad van, fiam. De mit csináljak, ha ennél rosszabb osztályzat már nincs?

A tanító néni kérdezi:
– Pistike, mondd mi történt 1802-ben?
– Akkor született Kossuth Lajos.

– Nagyon jó.
– És 1805-ben? Akkor lett hároméves.

A tanító néni kérdezi Pistikétől:
– Ha van 150 forintod, és kérsz apukádtól még 200 forintot, akkor mennyi pénzed lesz?
– 150 forintom.
– Kisfiam, te nem ismered az összeadást.
– A tanító néni meg nem ismeri az apukámat.

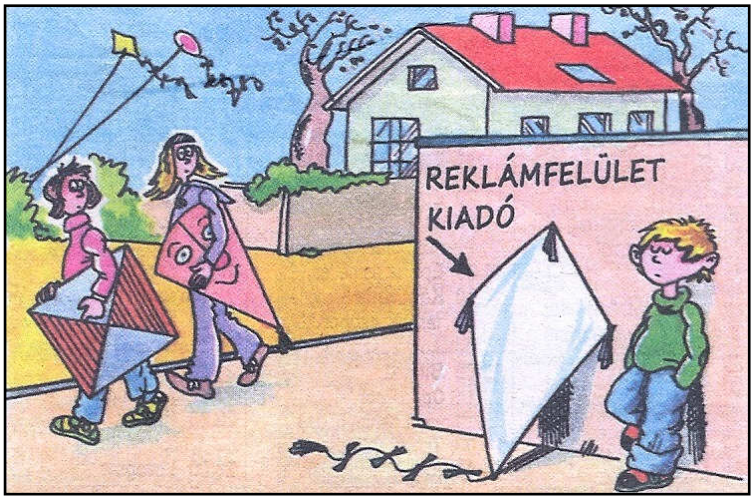
A tanító néni számtanórán megkérdezi Mórickától:
– Móricka, ha apukád 40 éves, anyukád meg 35, összesen hány éve élnek?
– 70 – válaszolja Móricka.
– Gondolkozz, Móricka!
– Akkor is 70.
– És miért? – kérdi a tanító néni.
– Mert anyu mindig letagad 5 évet.

Matekórán a törtekről tanulnak a nebulók. A tanító néni megkérdi Petitől:
– Na fiam! Mit szeretnél jobban, egy fél vagy egy kétharmad lekváros kenyeret?
– Egy felet.
– Te szamár! Hányszor magyarázzam el, hogy a kétharmad több mint fél.
– Tanító néni, én mégis a felet kérem. Ugyanis nem szeretem a lekváros kenyeret.

– A Hold olyan nagy, hogy sok millió ember tudna rajta élni – mondja a tanár az iskolában.
– Pistike felnevet.
– Most mit nevetsz?
– Csak arra gondoltam, milyen nagy tülekedés lenne félhold idején!

Természetrajz órán a tanár az állatokról magyaráz. Előadja az állatok jó és rossz tulajdonságait, aztán kihívja Pistikét, és megkérdezi tőle:
– Mondd meg nekem, miben különbözik a kenguru az embertől?
– A kenguru abban különbözik az embertől, hogy ő üres erszénnyel is tud ugrálni.

– Miért nem voltál tegnap iskolában?
– Tanár úr kérem, edzésre kellett mennem.
– Igen? Szóval neked a foci fontosabb, mint a tanulás?
– Bocsánat, de a jövőmre is gondolnom kell…

Két kissrác focizik a játszótéren. Egyszer csak megszólal az egyik:
– Megyek haza, tanulni akarok egy kicsit.
A másik utánaszól:

– Gyere vissza, ha elmúlt a rohamod!

Pisti késve jön haza az iskolából. A mamája kérdőre vonja.

– Hát te hol voltál ilyen sokáig?

– Egy bácsi elvesztett a körúton egy ezrest, és mostanáig kereste.

– És mi közöd neked ahhoz?

– Rajta álltam.

Tanár:

– Fiam, miért vagy állandóan ilyen koszos?

Pistike:

– Tudja tanár úr, én sokkal közelebb vagyok a földhöz.

A tanító néni kérdezi az iskolában:

– Mondd Pisti, mosakodtál te ma?

– Hát persze. A szüleim ma reggel szigorúan rám parancsoltak, hogy zuhanyozzak le.

– Na, gyere csak ide!

A tanító néni kölnit csepegtet a papír zsebkendőjére, bedörzsöli vele a srác nyakát, majd az elfeketült zsebkendőt felmutatja:

– Látod ezt?

– Na jó, vegytisztítóba nem adtak be.

Élelmes kölykök.

A tanár panaszkodik az igazgatónak:

– Tegnap hazaküldtem az egyik gyereket, mert mosdatlanul jött az iskolába. Ma az egész osztály piszkosan jött.

– Tanár úr kérem, tessék engem hazaengedni… Rosszul érzem magam.

– Hol kisfiam?

– Hogyhogy hol? Hát itt az iskolában.

– Papa, itthon maradhatok ma? Nem érzem jól magam.

– Valóban nem érzed jól magad?

– Igen! Az iskolában nem érzem jól magam.

– Pistike, mondj egy kérdő mondatot!

– Jó… Mikor lesz már vége az órának?

– Mi van Peti? Ma nem mentél iskolába?

– Feldobtam egy húszast azzal, hogy ha fej megyek, ha írás, akkor itthon maradok.

– Szóval írást dobtál?…

– Igen, de vagy nyolcszor megpróbáltam, mire sikerült.

Pisti leállít egy autót.

– Bácsi kérem, tessék elvinni az iskoláig.

– Sajnos pont az ellenkező irányba megyek.

– Nem baj. Az még jobb.

– Ki az abszolút álszent diák?

– Aki reggel mosolyogva lép be az iskolába.

– Jó napot kívánok, tanár úr. Azért telefonálok, mert Kovács Pisti ma nem tud iskolába menni. Nagyon megfázott.

– Rendben. Kivel beszélek?

– A papámmal.

– Mondd fiam, tegnap miért nem jöttél iskolába?

– Tanító néni kérem, tegnap volt a nővérem esküvője.

– Rendben van fiam, de többé elő ne forduljon!

Idős hölgy kopogtat a tanári szoba ajtaján:

– Kovács Pistike nagymamája vagyok. Szeretném elkérni az unokámat az óráról.

– Lehetetlen. A Pisti ma nem jött iskolába.

– Hol van?

– Az ön temetésén…

– No fiam, mikor javítod ki végre azt az egyest matematikából?

– Nem tudom, papa. A tanárnő sose adja ki az osztálynaplót a kezéből.

– Nagyon drága volt a tankönyv – mondja anyuka a kisfiának –, de megvettem neked. Csak vigyázz rá, nehogy tönkre tedd!

– Ígérem anyuci, hogy hozzá sem fogok nyúlni.

– Fiam, ki győzte le a spártaiakat? – kérdi a tanár Pistikétől.

– Nem tudom tanár úr, még nem olvastam a mai sportújságot.

A tanító néni kérdi:

– Na gyerekek, ki vett a kezébe ma reggel újságot?

Móricka jelentkezik:

– Én.

– És mi volt benne?

– Tepertős pogácsa.

– Miért van a Sarkkörön mindig jég és hó? – kérdi a tanító néni a gyerekektől.

Pistike jelentkezik:

– Hogy a Föld tengelye föl ne melegedjen a gyors forgástól!

Idézetek iskolai dolgozatokból:

„A fáraó a múmia alapanyaga.”

„IV. Béla a tatárjárás után a kiirtott nép pótlásáról személyesen gondoskodott.”

„A Hunyadi László olyan ballada, amelyben a főhőst feldolgozzák.”

„Mikor II. Endre a Szentföldről hazatért, országát és feleségét fenekestül feldúlva találta.”

A tanító néni megkérdezi az iskolában:

– Na Pistike, ki volt III. Henrik apja?

– II. Henrik.

– Helyes! És ki volt I. Lajos apja?

– Nulladik Lajos.

– Melyik hónapban van 28 nap, gyerekek? – kérdezi a tanító néni.

– Mindegyikben – feleli Pisti.

– Pistike, mondj egy kétjegyű számot! – kéri a tanító néni.

– Huszonnyolc.

– Jó, most mondd fordítva!

Pistike hallgat.

– Hát nyolcvankettő, te csacsi! Petike, te is mondj egy kétjegyű számot!

– Harminckilenc.

– Jó. Mondd fordítva.

A gyerek hallgat.

– Ne butáskodj! Hát kilencvenhárom. Móricka, te is mondj egy kétjegyű számot!

– Rajtam nem fog ki a tanító néni: harminchárom!

A tanító néni kérdi:

– Pistike! Melyik csatában halt meg Lajos király?

– Az utolsó csatájában.

Földrajzórán kérdezi a tanár Pistikétől:

– Na, fiam hol található a Holt-tenger?

Pistike csak áll némán.

– Nos, halljuk!

– Tanár úr, halottakról vagy jót, vagy semmit.

A tanító néni mesét olvas fel a gyerekeknek, azután megpróbálja elmagyarázni, hogy mi is az a mese. Utána körülnéz:

– No gyerekek, hogy hívják azt az írásművet, amelyet csak úgy kigondol az ember, és nincs semmi komoly alapja? Móricka majd kiesik a padból úgy nyújtja a kezét.

– Tanító néni, én tudom: Adóbevallás.

– Petike! Miért mondják, hogy a tyúkok a legbutább állatok a világon?

– Mert akkor tojnak a legtöbbet, amikor a legolcsóbb a tojás.

Kovács előveszi a kisfiát.

– Ide figyelj, Pisti! Nagyon rossz osztályzatot hozol haza mindig. Más apa ezért elverne, vagy nagyon megbüntetne, De én mást teszek… Tudom, hogy alapjában véve te egy okos, intelligens gyerek vagy, ezért egyezséget ajánlok: Ahányszor jó jegyet hozol haza az iskolából, kapsz ezer forintot. Áll az alku?

– Igen, papa – feleli Pisti.

Másnap Pisti az iskolában odamegy a tanító nénihez, és ezt mondja neki:

– Nem akar naponta ötszáz forintot keresni?

– Jé, a maga kisfia már újságot olvas?

– Ugyan, mit képzel, hiszen alig négyéves!… Csak a keresztrejtvényt fejti.

Egy pedagógiai szaklap körkérdéses pályázatot hirdet fiatal pedagógusok számára. A következő kérdésre kell válaszolni: „Soroljon fel három dolgot, amitől vonzó az ön számára a pedagógus pálya.” A legrövidebb pályázat így szólt:

„Június, július, augusztus.”

A tanító hazaküldi az egyik gyereket, s ezt írja az ellenőrző füzetébe:

KÉREM FÜRÖSZTENI, MERT A GYEREK BÜDÖS!

Másnap az anyuka ezzel az írásos válasszal küldi vissza a gyereket:

NEM SZAGOLNI, TANÍTANI!

Idézet a tanulók ellenőrző füzetéből:

„Kedves szülő! Évike nem tud olvasni!”
„Kedves tanító néni! Ha tudna, nem járatnám iskolába.”

„Tisztelt szülő! Leánya irodalomórán vihogott: Tanárnő”
„Megdorgáltam. Akkor is vihogott: Szülő”

„Kedves szülő, tájékoztatom, hogy Peti az étkezdében többször is kézzel evett evőeszköz helyett.”
„Köszönöm a tájékoztatást, már tanul lábbal is.”

„Tisztelt szülő! A fia ma majdnem kitörte az ablakot.”
„Tisztelt tanárnő! A fiamat majdnem leszidtam érte.”

A tanító néni behívatja Pistike édesapját. Amikor megjelenik a tanári szobában a zord szülő, így szól hozzá:

– Uram, a maga fia semmit sem tud.

– Na és? Hiszen azért járatom iskolába, hogy tanuljon valamit…

Sok szülő szerint az iskola feladata a tanítás, a szülőké pedig a nevelés. A határok azonban gyakran összemosódnak, ami aztán kölcsönös vádaskodásban, feladattologatásban nyilvánul meg. Egy türelmét vesztett tanárnő ezt írta az egyik nebuló ellenőrző füzetébe:

„Kedves Anyuka! Peti nem figyelt az órán!”

Erre az anyuka ezt írta vissza:

„Itthon meg nem ette meg a spenótot.”

Osztályfőnöki órán a tanárnő kérdi az iskolában:

– Gyerekek! Kinek mi hiányzik otthon?

Erre Ferike:

– Nekünk még nincs autónk.

Józsika:

– Nekünk még nincs videónk!

Mire megszólal Móricka:

– Nekünk megvan mindenünk! Már csak egy dolog hiányzott.

A tanárnő csodálkozva fordul oda:

– Tényleg? És mi az?

– A múltkor részegen hazajött a fater, belehányt a szekrénybe, anyám meg azt kiabálta: „Na már csak ez hiányzott!”

Pistike dicsekszik a többieknek az iskolában:

– Képzeljétek, tegnap örömet okoztam a mamámnak az intőmmel.

– Hogyhogy?

– Azért mert azt mondta, hogy már csak ez kellett.

A történelemtanár mondja Pistinek:

– Szia Pisti, örülök, hogy meggyógyultál. Mióta is voltál beteg?

– Én tanár úr kérem, a Nyugatrómai Birodalom bukása óta!

A történelemtanár felszólítja Pistikét.

– Beszélj valamit Hunyadi László lefejezéséről!

Pistike hallgat.

– Na, mi az? – sürgeti a tanár. – Miért nem beszélsz?

– Mert annyira felháborít a dolog, hogy nem találok rá szavakat.

– Pistike! Milyen körülmények előzték meg Julius Cézár halálát?

– Rendkívül gyanúsak.

– Mit tudsz mondani Semmelweisről, fiacskám.

– Csak a legjobbakat, tanár úr!

A tanító néni az igeragozást oktatja:

– Én hallgatok, te hallgatsz, ő hallgat, mi hallgatunk, ti hallgattok, ők hallgatnak. Na Pistike, ismételd el szépen!

– Tanító néni, minek szaporítsuk a szót, senki meg sem mukkan.

– Pistike – mondja a tanító bácsi az iskolában. – Ragozd el szépen a menni igét!…
– Én megyek… te mész… ő…
– Gyorsabban, Pistike! – türelmetlenkedik a tanító bácsi.
– Jó… Ő fut, mi futunk…

Tornaóra után:

– Jaj de lassan öltözöl, édes fiam. Igyekezz már! Vagy talán én húzzam fel a cipődet?
– Ne, mert szerintem a tanárnőnek kicsi.

– Tanító bácsi! Mit jelent az „osztom a nézeted” kifejezés?
– Ide hallgass, Petike – kezdte a tanító. Ha azt mondom osztom a nézetedet, ez nem mást jelent, mint hogy a nézetek nem oszlanak meg. Ha viszont nem osztom valakinek a nézetét, akkor a nézetek megoszlanak. Tehát ha osztom, nem oszlanak, ha nem osztom, megoszlanak. Ilyen egyszerű, csak oda kell figyelni.

– Na gyerekek, most kikérdezem tőletek a leckét. Pisti! Miért sós a tenger vize?
– Hát… azért, hogy a halak ne romoljanak meg benne.

– Gergő! Két „p”-vel írtad az epret! Töröld le az egyiket! – mondja a tanár.

A kis Gergely tanácstalanul áll a tábla előtt.

– Melyiket?

A táblánál levő felelőt sürgeti a tanár:

– Igyekezz fiam, mert mindjárt kicsengetnek.
– Én is azt várom.

Pisti nyolc óra után érkezik az iskolába. A tanár korholva mondja:

– Nem szégyelled magad, már megint elkéstél!
– Miért szégyellném? Hiszen a tanár úr mindig azt mondja, hogy tanulni sohasem késő.

– Hány órát alszol egy nap Móricka? – kérdezi az iskolaorvos.
– Két-három órát.
– Jaj, de hát ez nagyon kevés!
– Mind az öt órán nem merek aludni.

– Na, gyerekek – mondja a tanár –, ma bebizonyítom nektek a Thales-tételt.
– Ne strapálja magát a tanár úr – szól közbe Pisti. – Elhisszük magának, becsszóra.

– 25 hülye van az osztályban! – szidja a gyerekeket a tanár.
– 26 – szól szemtelenül Móricka, a tanárra célozva.
– Mars ki! – bömböl a tanár.

Móricka kimegy, de az ajtóból visszaszól:

– Így persze a tanár úrnak lesz igaza!

– Hová szaladsz Pisti? – kérdi a tanár az iskola udvarán.

– Meg akarok akadályozni egy verekedést – lihegi a fiú.

– És kik akarnak verekedni?

– Az egyik osztálytársam és én!

A tanárnő felelősségre vonja Pistikét:

– Peti panaszkodott rád, hogy állandóan durva szavakkal sértegeted…

– Ugyan, tanárnő kérem, csak nem hisz annak a szemét, hazug disznónak!

Az iskolában nagy kiabálás, zaj hallatszik. A tanfelügyelő belép a terembe, galléron ragadja a leghangosabban lármázó alakot, és kipenderíti az ajtón. Abban a pillanatban csend lett a tanteremben.

– Hol a tanárotok?… kérdezi a tanfelügyelő.

– Most lökte ki a bácsi!

Tanfelügyelő érkezik az iskolába. Ahogy belép az osztályba, rögtön észrevesz egy csikket a földön. Fölemeli, és haragosan körülnéz:

– Kié ez a csikk?

A gyerekek kórusban kiáltják:

– A tanfelügyelő úré.

– Hogyhogy az enyém? Én ebben a pillanatban léptem be a terembe.

– Az mindegy – szól Pistike. – Nálunk az a szabály, hogy azé a csikk, aki megtalálja.

Rudika mindössze kilencéves, és nagy az ijedelem a családban, amikor rajtakapják, hogy cigarettázik. Édesanyja jól leszidja:

– Szégyelld magad! Kilencéves korodban dohányzol?

– Nem tehetek róla, mama. Már két éve igyekszem leszokni, de sehogy sem megy.

A mama faggatja Ferkót:

– Mondd fiam, hogy kerültek ezek a cigaretták a zsebedbe?

– Én… én… el akartam tenni egy párat arra az időre, amikor nagy leszek.

Az ügynök becsönget egy családi házba. Tíz év körüli srác nyit ajtót, kezében whisky, szájában füstölgő szivar.

– Mondd, öcsi – néz rá meglepetten az ügynök –, itthon vannak a szüleid?

A kis srác kiveszi a szivart a szájából, lepöcköli a hamut, iszik egy kortyot a pohárból, és azt mondja.

– Találja ki!

Felül a kissrác a bárpultra, és azt mondja:

– Kérek egy konyakot!

– Nem szégyelled magad? – mondja felháborodottan a pultos hölgy. Neked ilyenkor az iskolapadban lenne a helyed!

– Nekem ugyan nem – mondja fölényesen a srác –, mert még csak ötéves vagyok.

Szülői értekezleten:

– Gratulálok anyuka! – mondja az osztályfőnök az egyik szülőnek. – Kitől örökölte a fia a nagy tudásszomját?

– A tudást tőlem, a szomját az apjától.

Anyák napja előtt a tanító néni ezt a házi feladatot tűzi ki:

– Gyerekek írjatok arról fogalmazást, hogy anya pótolhatatlan, anya csak egy van.

Pistike arról ír, hogy amikor beteg volt anyuka ápolta, etette, vigasztalta. Hiába: Anya csak egy van!

– Hát te Petike miről írtál?

– Tegnap este hazamegyek, megkérdem: van valami kaja? Mire anyám:

– Két melegszendvics van a sütőben.

Odamegyek, kinyitom a sütőt.

– Anya, csak egy van!

A kémiatanár felszólítja Pistikét:

– Mi az arany vegyjele?

– A gyerek hallgat, hiába súg a padszomszéd, nem figyel rá. Erre a súgó dühében bokán rúgja. Pistike felkiált:

– Auuú!

A tanár elégedetten bólint:

– Jól van fiam, jeles.

A tanár látja, hogy Petike nem figyel. Ezért felszólítja:

– Fiacskám, mondj egy igekötőt és egy személyes névmást!

– Ki? Én?

– Jól feleltél, jeles.

A tanár felelteti a gyerekeket nyelvtan órán:

– Pistike! Mi az az egyes szám 3. személy?

– Őő…

– Petike, mondj egy tagadó mondatot!

– A Pisti megette az uzsonnámat.

– De hát hol van ebben a tagadás?

– A Pisti tagadja.

– Pistike, ha hat almád lenne, és az egyik pajtásod elkérne tőled hármat, mennyi maradna neked? – kérdi az iskolában a tanító néni.

– Hat!

A matektanár kérdezi Pistikétől:

– Ha az öcsédnek van három almája, és te abból elveszel kettőt, mi lesz az eredmény?

– Bunyó.

– Mondd Petike, ha van négy barackod, és kapsz még egyet, hány barackod lesz összesen?

– Nem tudom. Mi az iskolában almában számolunk.

– Pistike, ha három kaszás egy nap alatt lekaszál egy rétet, azt egy kaszás mikor kaszálja le?

– Sohasem tanító bácsi.

– Miért nem?

– Azért, mert ha már le van kaszálva, akkor mit kaszáljon rajta.

Évike rosszul áll matematikából. A tanító néni könnyű kérdést tesz fel neki:

– Évike, ha adok neked két cicát, és a keresztmamád is ad két cicát, összesen hány cicád lesz?
– Öt.
– Ej, Évike, gondolkozz!
– Igenis öt, tanító néni, mert otthon már van egy.

A tanító néni az osztás műveletét magyarázza a nebulóknak.

– Évike! Apukád, anyukád, a nővéred és te ültök az asztalnál. Anyukád kiveszi a hűtőszekrényből a tortát. Mondd meg nekem, hány egyforma szeletre fogja vágni, hogy mindnyájatoknak jusson?
– Négyre – feleli Évike.
– Helyes. És mit tesz az anyukád, ha váratlanul beállít a nagynénéd meg a nagybácsid?
– Visszarakja a tortát a hűtőbe.

Vidéki kislány felel ókori történelemből.

– Mondd szépen kivel harcolt Achilles Trójában.
– Plútóval.
– Egyáltalán nem! Törd még a fejed!
– Néróval.
– Szó sincs róla.
– Akkor Hektorral. De hogy valamelyik kutyánkkal, az biztos.

Biológiaórán kérdezi a tanár az osztálytól:

– Ha most átugornék ezen a padon, milyen izmokat mozgatnék meg?
– Móricka jelentkezik: A nevető-izmainkat.

– Az apukám kint volt Párizsban – meséli Pistike az iskolában –, és hozott onnan a mamámnak egy karkötőt, amelyikbe bele volt vésve, hogy „Párizs”.
– Az semmi – szól közbe Móricka –, az én apukámnak el se kellett utaznia, hogy hozzon négy kanalat, amelyekbe bele volt vésve, hogy „Hotel Intercontinental”.

– Pistike a te nagyapád mi volt?
– Tüdőbeteg.
– De, mit csinált?
– Köhögött…
– Pistike, abból nem lehet megélni…
– Tudom, bele is halt!

Elbizakodott apa:

– Fiam, nem vette észre a tanár, hogy én oldottam meg helyetted a házi feladatot?
– Nem, nem hiszem.
– Miért, mit mondott?
– Azt mondta, hogy napról napra hülyébb leszek.

– Gratulálok fiam. Hibátlan a házi feladatod. Hogy csináltad?

– Az apukám elutazott a hétvégére, és nem tudott segíteni.

Az anyuka kérdezi a fiát:

– Jössz a játszótérre?

– Nem, segítek apunak a leckémben.

A tanító néni végignézi Pisti házi feladatát, majd így szól:

– Teljesen hibátlan a megoldás. Segített valaki az apukádnak?

– Mondd fiam, hogy lehet egyetlen házi feladatban ennyi helyesírási hibát ejteni?

– A mamám is segített, tanító néni.

A filmrendező kisfia hazahozza az év végi bizonyítványát, és leteszi az apja elé:

– Na, papa! Nem csak a te filmed bukott meg.

– Apu! Sok pénzt spóroltam meg neked.

– Hogyan?

– Mert az idei tankönyveim jók lesznek jövőre is.

– Apa, emlékszel, azt ígérted, ha jó lesz a bizonyítványom, akkor nekem adod az órádat?

– Igen, emlékszem.

– Jó hírem van, megtarthatod!

Lalika bömbölve szalad az anyukájához.

– Mama! Mama!

– Mi baj, Lalikám?

– A garázsban apu ráütött a kalapáccsal a kezére!

– Na, de azért nem kell mindjárt sírni!

– Először én is nevettem.

– Jelentem a műszaki egység szerint a terep biztonságos, viszont a statikus szeretné előbb látni a beszéd szövegét, hogy meg tudja állapítani, a plafon bírja-e a terhelést!

– Jaj Pistike, maradj már csöndben! Mindjárt itt lesz apád, és ha meghallja az üvöltésed, leveszi a nadrágszíját… Tudod mi lesz akkor?

– Tudom. Lelesik a nadrágja.

– Ejnye Danika! Hát mi lesz így belőled, ha folyton hazudozol?

– Politikus.

Kovács korholja a fiát:

– Pisti! A füleden ülsz? Többször szóltam már, hogy hozz egy pohár vizet. Mi lesz így belőled fiam?

Mire a gyerek komótosan:

– Pincér.

– Pistike mi szeretnél lenni, ha nagy leszel?
– Katona!
– De hiszen azokat bármikor lelőheti az ellenség!
– Akkor ellenség szeretnék lenni!

A gyerek kérdezi az apjától:
– Apu! Én kitől örököltem az eszem?
– Biztosan anyádtól, fiam, mert az enyém még megvan!

Az orvos sétál a kisfiával. A templom előtt a gyerek megkérdi:
– Papa, ez mi?
– Ez templom, kisfiam. Az Isten háza.
– Hát a Jóisten nem fönt lakik az égben?
– De igen. Ott lakik, de itt rendel.

Pistike kérdezi a nagyapjától:
– Mi az hogy pimaszság? Mondj rá egy példát!
– Ha te megölöd az apádat, anyádat, és a tárgyaláson azzal akarsz szánalmat kelteni a bíróban, hogy te apátlan-anyátlan árva vagy.

– Kisfiam, meg kell tanulnod, hogy az életben a becsületesség és a bölcsesség a legfontosabb.
– Mi az a becsületesség, papa?
– Az, hogy ha valakinek megígérsz valamit, azt minden körülmények között teljesítened kell.
– És mi az a bölcsesség?
– Az, hogy soha senkinek nem ígérsz semmit.

– Pityu, te igazán helyes legényke lettél – állapítja meg csodálkozva a látogatóba jött nagynéni. – Azt hiszem olyan leszel, mint a papád.
– Igen, a mama is ettől tart!

– Az én nagypapám már elmúlt 80 éves – dicsekszik Pistike –, de minden reggel ötkor felkel, és egyvégtében lefut 5 kilométert.
– Az, szép. És mit csinál délután?
– Akkor futja az utolsó kilométert.

Pistike lélekszakadva zúdul be a zöldséges asszonyhoz. Előkapja a céduláját, és hadarva olvasni kezd:
– Két kiló krumpli, fél kiló vöröshagyma, egy fej káposzta, egy kiló alma, és vigyázz, mert a vén kurva az ujjával lenyomja a mérleget!…

– A kisfiam az előbb vásárolt maguknál 3 kg őszibarackot. Amikor otthon megmértem csak 2 kg volt.
– És megmérte a kisfiút is?

Pistike benyit a ruhatisztítóba, és letesz a pultra egy inget.

– A papám ingét összecserélték – mondja –, és azt üzeni, hogy ha nem adják azonnal vissza a saját ingét, idejön, és mindent összetör.

– Hányas inget visel a papád, kisfiam? – kérdezi a pultnál a néni.

– Harmincötöset.

– No, akkor mondd meg neki, hogy szertettel várjuk – szól ki a raktárból egy kétméteres rakodómunkás.

– Mondd Józsika, mi leszel, ha nagy leszel?

– Azt még nem tudom… Tetszik tudni, a mamám azt akarja, hogy legyek valaki, de a papám meg azt akarja, hogy inkább csináljak valamit.

A gyermeket a szülők teremtik, de csak a születése után.

Pistike türelmetlenül toporog az üzletben a sok vevő között, és odaszól az eladónak:

– Tessék mondani, nem tetszene engem soron kívül kiszolgálni? Apukám otthon ül, nem tud lejönni, és nagyon vár.

– Mire lenne szüksége?

– Egy tekercs vécépapírra.

Pistike villamoson utazik. Kényelmesen elterpeszkedik a meglehetősen zsúfolt kocsi egyik ülésén, és figyeli az álldogálókat. Meglát egy idős embert, s megkérdi tőle:

– Bácsi kérem, le tetszik ülni?

– Igen, fiacskám!

– És hová?

Az egyik vasúttársaságnál a tíz év alatti gyerekek ingyen utazhatnak. Mielőtt a kalauz jött volna, az apa figyelmeztette a fiát:

– Ne felejtsd el, hogy most csak tízéves vagy!

Jön a jegykezelő, és megkérdi a gyereket:

– Hány éves vagy?

– Tíz.

– És mikor leszel tizenegy?

– Mihelyt leszállunk a vonatról.

– Szomszéd bácsi, az apukám küldött. Azt kéri, hogy tessék kölcsönadni a magnót!

– Nocsak! Bulizni akartok?

– Dehogyis. Aludni…

– Hát te Pistike, mit akarsz? – kérdi a szomszédasszony.

– Apukám küldött az ollóért.

– Miért nektek nincs ollótok?

– De van, csak félünk, hogy kicsorbul, ha drótot vágunk vele.

– Pistike! Mit mondott a szerelő bácsi, amikor leesett a létráról?

– A csúnya szavakat kihagyjam?

– Igen.

– Akkor semmit.

Petike rossz fát tesz a tűzre, és anyukája büntetésből bezárja a spájzba. 10 perc múlva azonban aggódva beszól a gyereknek:

– Ha megígéred, hogy ezentúl jó leszel, kiengedlek!

– De nem akarok kijönni!

– Nem? Hát mit akarsz?

– Konzervnyitót.

– Anyuci ég a karácsonyfa!

– Jaj, de butuska vagy… Nem ég, hanem világít.

– Igen? Most már a függöny is világít…

– Anyu, mi az a tradíció?

Ami apáról fiúra száll…

– Értem. Akkor a télikabátom is tradíció?

Apja fia:

– Apu, a Dezső azt mondta, hogy én nagyon hasonlítok rád!…

– Kedves tőle… És te mit feleltél erre?

– Jól szájon vágtam.

Drága szüleim! Küldjetek 10 000 Ft-ot, hogy megnyugodjak, nincsenek anyagi gondjaitok.

A paksi Kovács fia Budapesten tanul, és állandóan pénzért pumpolja az apját, aki már nagyon unja fia pénzszórását. Egy idő után nem küld neki további támogatást. Egy hét után könyörgő távirat érkezik Pestről:

„Küldj pénzt, vagy a Dunába vetem magam!”

Választávirat Pestre:

„Pénzt nem küldök. Paksnál[24] várlak: Apád.”

Egyetemista fiú táviratot küld haza szüleinek:

Angina pectorissal[25] ágyban fekszem, küldjetek pénzt.

[24] A Duna Budapesttől dél felé folyik, majd Paksnál elhagyja az országot.

[25] angina pectoris a szívinfarktus latin neve

A válasz sem késik:

Pénzt nem küldünk, Anginát dobd ki.

Egy anyuka kivételesen szép töltőtollat kér a papírkereskedésben. A fiának lesz tizennyolcadik születésnapjára.

– Biztosan nagy lesz a meglepetés – mondja az eladó.

– Azt meghiszem! Abban reménykedik, hogy egy sportkocsit kap…

Pisti hazaér a tíznapos nyaralásból. Barátai megkérdik:

– Na, milyen volt a Balatonon? Ott is folyton esett?

– Á, dehogy. Csak kétszer. Először három napig, utána egy hétig.

– Apa, hagyjuk már abba az úszóleckét! – kérleli apját a vízben kapálódzó Pistike.

– Lehetnél kicsit kitartóbb!

– Kitartó vagyok, de szomjas már nem.

Móricka megy haza az iskolából, és látja, hogy egy öregasszony ül a fán.

– Mi van mama, Red Bull[26]?

– Nem fiam, Pitbull!

Belép a borbélyhoz egy hosszú hajú fiú:

– Úgy vágják le, mint legutóbb!

– Akkor megkérdezem a főnökömet, mert én még csak két éve vagyok itt.

Viszi a pasas a kisfiút a borbélyhoz:

– Csináljon ennek a gyereknek egy elegáns frizurát, kérem! Én meg addig átmegyek a szemközti kocsmába, iszom egy hideg sört.

Miután a fodrász megnyírta a fiút:

– Na fiam, mikor jön már édesapád?

– Ő nem az édesapám, mi csak az utcán találkoztunk és kérdezte:

– Te fiú, akarsz egy ingyenes hajvágást?

– Fiam, ne menj minden este abba a zajos diszkóba, mert a végén megsüketülsz.

– Kösz anyu, már ettem.

Pistike, vagyis most már Pista lázasan tanulja a szóbeli érettségi tételeket. Egy nappal az érettségi vizsga előtt riadtan konstatálja, hogy a történelem tételekre nem maradt ideje. „Mentsük, ami menthető!” – alapon egy tételt azért megtanul, mégpedig a 13-as számút. Ettől rögtön elmúlt a félelme. Másnap, amikor a 8-as számú történelem tételt húzta, egy hirtelen mozdulattal visszadugta a többi közé.

– Nana, fiatalember, mit művel? Hányas tételt húzta?

– A 13-ast, de szörnyen babonás vagyok, ezért ijedtemben visszadobtam.

– Ilyen nincs! Tessék, mondja csak el a 13-as tételt!

Pista jelesre vizsgázott.

[26] Energiafokozó ital

– Mama, a házmester bácsi és a házmester néni egy házaspár?
– Igen kisfiam. Hiszen ugyanúgy kezdődik a nevük.
– Értem. Akkor az agglegény az aggszűz férje?

Petike megkérdi a nagymamájától:
– Nagyi! Igaz az, hogy a húsvéti tojást a nyulak tojják?
– Igaz.
– És kiscsirke kel ki belőle?
– Igen, Petike.
A gyerek megcsóválja a fejét:
– Na, szép kis családi állapotok uralkodhatnak a nyúléknál…

Petike a mamáját faggatja:
– Miért fested magad?
– Hogy szebb legyek.
– És mikor kezd el hatni?

A kislány nézegeti az édesanyja krémjeit a fürdőszobában:
– Ez mire jó? – kérdezi.
– Hogy szép fényes legyen a hajam.
– Hát ez mire való?
– Hogy szebb legyek.
– Akkor ezt kidobhatod, mert semmit sem használ!

A kamaszodó Évi megkérdezi kisöccsét, hogy miért fogyott el a fürdőszobából a szájvíz.
– Láttam, hogy apu megkóstolta, de kiköpte. Aztán anyu is megkóstolta, és ő is kiköpte. Gondoltam, jobb ha kiöntöm az egészet!

Még jó, hogy a kamaszkor előtt eltelik néhány év, így van időd megszeretni a gyermekedet.

A normális gyerekek jellegzetessége, hogy nagyon ritkán viselkednek normálisan.

2 évet töltesz azzal, hogy megtanítsd a gyerekeidet járni és beszélni, aztán 16-ot azzal, hogy üljenek le és fogják be végre a pofájukat.

Hasznos tanács szülőknek:
– Ha nem akarják, hogy a gyerekek hallják, amiről beszélnek, akkor tegyenek úgy, mintha éppen nekik mondanák.

A tanár nincs megelégedve az első éves főiskolások szellemi színvonalával, ezért gúnyosan így szól hozzájuk:
– Kérem, aki idiótának érzi magát, az álljon fel!
Nagy csend, mindenki ülve marad. Egyszer csak egy fiatalember óvatosan feláll.
– Nos, maga úgy gondolja, hogy rászolgált az idióta elnevezésre? – kérdi a tanár gúnyosan.
– Az igazat megvallva nem, de nem bírtam nézni, hogy a tanár úr egyedül álldogál.

– Rosszindulatú volt a fertőzés, amit kaptál? – kérdi egyik diák a kórházból kiengedett társát.

– De még milyen rosszindulatú. Pont a vizsgák előtt gyógyultam meg.

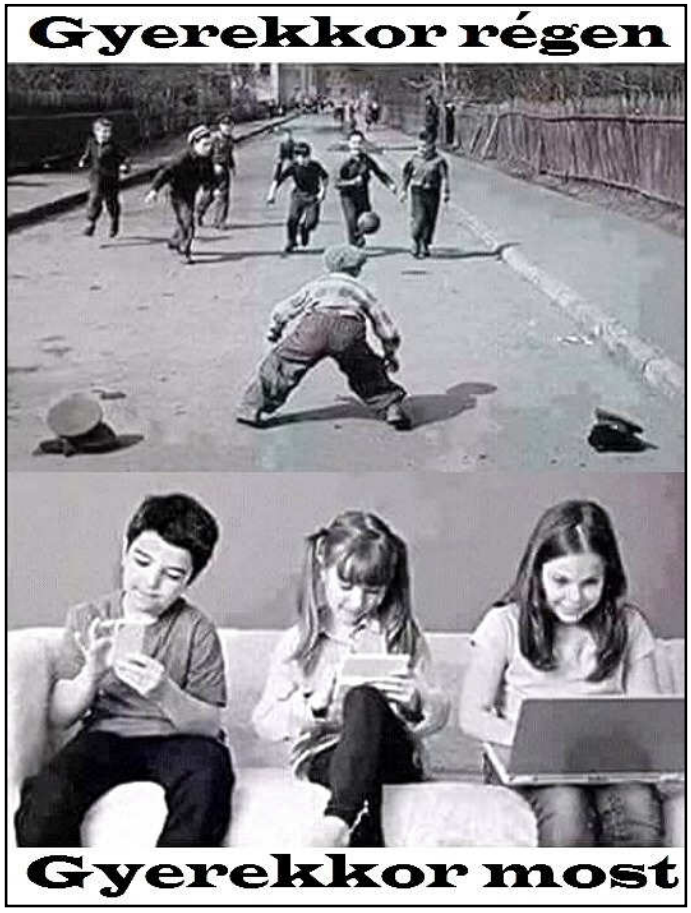
Egy asszony dicsekszik a szomszédjának az egyetemista fiával:

– Az én fiam olyan okos, hogy ahányszor levelet kapunk tőle, mindig elő kell vennünk az értelmező szótárt.

– Jó maguknak! Ha mi a fiunktól levelet kapunk, mindig el kell mennünk a bankba.

Honnan tudod, hogy a gyereked kamaszodik?

1. Tanulás nélkül is mindent tud a számítógépen, de beágyazni képtelen.
2. 12 percet sem tölt a történelem tanulásával, de 12 órán át nyúzza a játékprogramokat a számítógépén.
3. A kedvenc énekesét három háztömbnyi távolságból meghallja, de az anyját a szomszéd szobából sem.
4. Kétféle zenét szeret: a hangosat és a nagyon hangosat.
5. Képes 15 kilométert biciklizni egyhuzamban, de mindig túl fáradt, hogy elmosogasson.
6. Szombaton képes délig is aludni, különösen, amikor a füvet kellene lenyírni.
7. A kutyasétáltatást mindig elfelejti, de a barátnője telefonszámát soha.
8. Hétfőn megkapja a zsebpénzét, kedden elkölti, és szerdán kölcsönkér a barátjától.
9. Meg van róla győződve, hogy a szülei soha nem voltak tizenévesek.

– Petike, nézd ezt a képet, kit ábrázol?

– Szent István királyt.

– Nagyon jó, kisfiam. És mi az a két szám, ami alatta zárójelben áll?

– (969 -1038) Ez biztosan a mobilszáma!

– Tanító néni kérem, mi az a civilizáció? – kérdi Évike.

– A civilizáció az, amikor bekapcsolod a televíziót, hogy megtudd milyen az időjárás, ahelyett hogy az ablakot nyitnád ki.

Karanténos diákvicc:

– Ülök ebben a Petri-csészében, aminek iskola a neve.

Korunk gyermeke:

A tanár lelkendezve mondja osztályának:

– Gyerekek, ma este teljes holdfogyatkozás lesz. Ez egy meglehetősen ritka, érdekes látvány. Úgyhogy mindenki nézze meg ezt a különleges természeti jelenséget este 21 óra 50 perckor. Pistike jelentkezik:

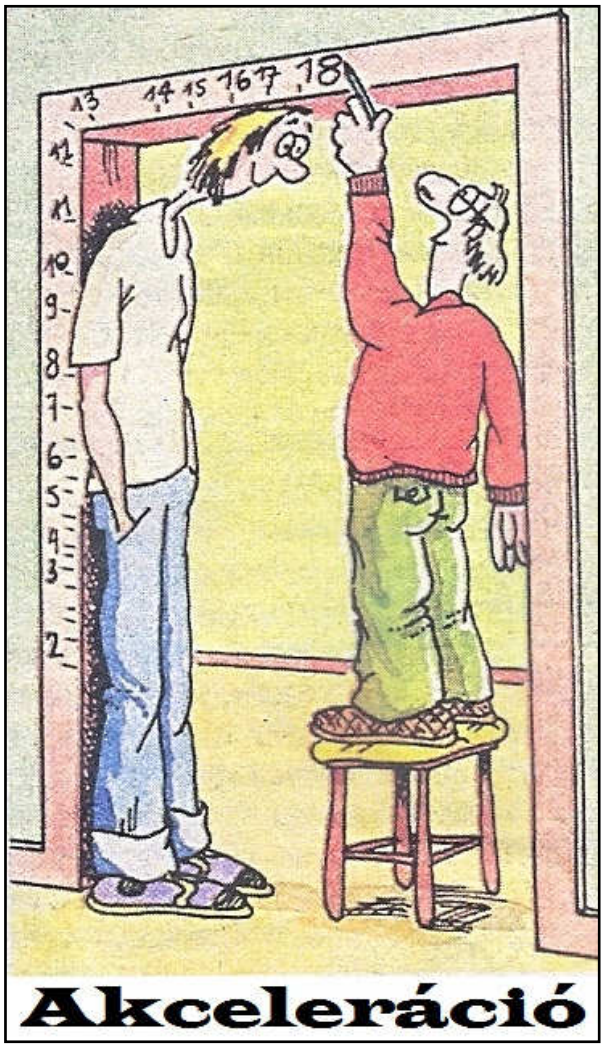
– Tanár úr kérem, melyik csatornán lesz?

Petike életében először lát szivárványt, és felkiált:

– Nézd papa, milyen szép reklám!

– No, Karcsi! Tudod-e, hogy mi porozza be a virágokat?

– Hogyne, az autók!

Mindenki tudja, hogyan kell gyereket nevelni, kivéve azt, akinek már van.

A nyári szünidő az az időszak, amikor a szülők rájönnek, hogy a pedagógusok alulfizetettek.

Világunk elsilányulása, a nevelés hiánya rányomja bélyegét korunk vicceire is. A durvaság, az erőszak beépül hétköznapi életünkbe, a primitív viselkedés szinte mát természetessé válik:

A tanár kiszólítja Pistikét a táblához. A gyerek felsóhajt:

– A francba, mekkora szívás!

A tanár feldühödik, és berendeli Pistike anyját, hogy megbeszélje vele a gyerek stílusát.

– Asszonyom, a fia nagyon csúnyán beszélt az órán!

– A francba, mekkora szívás! Mit mondott az a kurva kölök? – kérdi az anyuka.

– A tizennyolcadik születésnapomra néhány bőröndöt kaptam az anyámtól. „Minek ez?” kérdeztem. Azt mondta, találjam ki.

– Honnan tudhatom meg, hogy felnőttek a fiaim? Rendkívül egyszerű. A gyermek azt akarja kideríteni, honnan jött. És akkor válik felnőtté, amikor nem hajlandó megmondani szüleinek, hogy hová megy.

Gyermekkorod akkor ér véget, amikor anyád már nem dugja el az édességet a házban, az apád viszont elkezdi dugni a pálinkát.

5 éves érettségi találkozón:

– Lajoskám, milyen jól nézel ki.

30 éves érettségi találkozón:

– Lajoskám, a korodhoz képest egész jól tartod magad.

50 éves érettségi találkozón:

– Mi az Lajoskám, hát te még élsz?

A sikeres érettségi vizsga után a diákok megbeszélik, hogy elmennek a Kismacskába egy jót mulatni. A tízéves érettségi találkozó előtt megállapodnak, hogy elmennek a Kismacskába, mert ott jókat lehet enni. A húszéves érettségi találkozó előtt megbeszélik, hogy elmennek a Kismacskába, mert ott jókat lehet inni. A harmincéves érettségi találkozó előtt megbeszélik, hogy elmennek a Kismacskába, mert ott nincs lépcső. A negyvenéves érettségi találkozó előtt megállapodnak, hogy elmennek a Kismacskába, mert ott még nem voltak.

Kereskedelem, vendéglátás

Az egyik vidéki városban úgy adódott, hogy három cipőbolt is megtelepedett egyazon épületben. Annak érdekében, hogy magára irányítsa a figyelmet az első kiírta:

„Divatcipők! Minden méretben és színben!”

Meglátta ezt a másik, kitett egy még nagyobb táblát:

„Exportból visszamaradt cipők olcsó kiárusítása!”

Ezt már nem tűrhette a harmadik. Készített egy még nagyobb táblát, és csak egy szót írt rá. Ezt:

„Főbejárat”

Már több mint fél órája válogat a cipőboltban egy hölgy. Felpróbált vagy tíz pár lábbelit, de egyik sem felelt meg az ízlésének. Végre megtalálja, amit keresett:

– Mennyibe kerül? – kérdezi az eladótól.

– Semmibe, asszonyom. Ebben a cipőben jött.

Egy férfi belép a sportfelszerelési üzletbe. Odamegy hozzá az eladó:

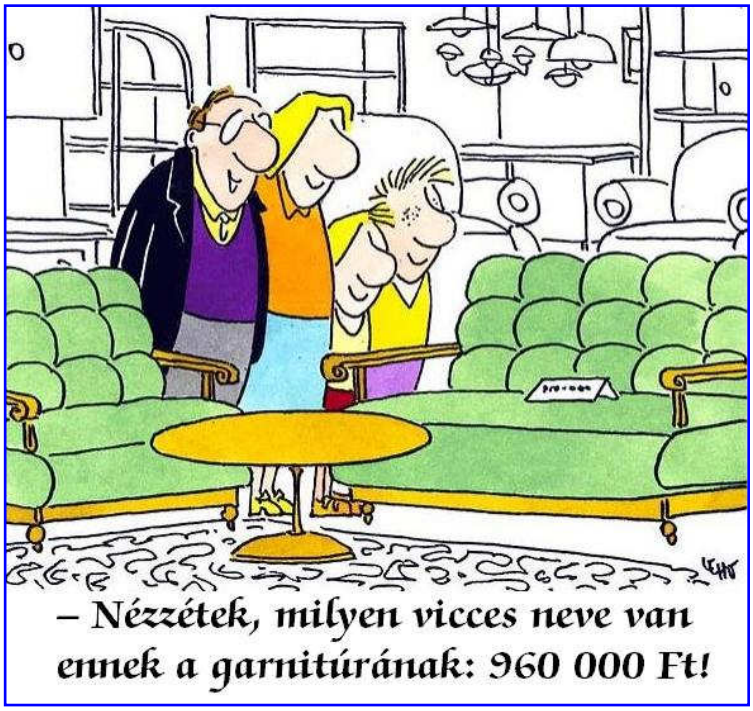
– Segíthetek? – kérdezi.

– Igen. Cipőt szeretnék vásárolni.

– Mihez kell? Teniszhez, röplabdához, kosarazáshoz, túrázáshoz, futáshoz, kocogáshoz?

A vevő végignéz a sok különféle cipőn, aztán a szolgálatkész eladóhoz fordulva bátortalanul feleli:

– Hát szóval… én egyszerűen csak járni szeretnék benne… Lehetséges?

Cipőboltban:

– Egy egészen lapos sarkú cipőt szeretnék.

– Mihez akarja felvenni?

– Egy alacsony fiatalemberhez.

A vevő visszamegy a cipőáruházba.

– Kérem, ez rendkívül bosszantó. Három nappal ezelőtt vettem itt ezt a kígyóbőr cipőt, és nézze meg, már pattogzik le a bőre…

– Hát persze, – feleli az eladó. – Nyilván ön is tudja, hogy a kígyók rendszeresen vedlenek…

Talpraesett kereskedő:

A vásárló fölháborodottan ront be a ruhaboltba.

– Ez borzasztó, tegnap vettem önöknél ezt a pulóvert. Azt mondták, hogy tiszta gyapjú. És itt van belevarrva a címke, hogy százszázalékos műszál.

– Igen, asszonyom. Azt mi varrtuk bele, hogy félrevezessük a molyokat.

Kovácsné bemegy a butikba.

– Kérem, divatos ez a blúz?

– Hogyne, a legújabb párizsi divat!

– És nem fakul ki?

– Ez? Három éve van kint a kirakatban, és cseppet sem látszik rajta.

Illatszerboltban:

– Mit ajánlanának, hogy megőrizhessem ezt a néhány szál hajamat? – kérdezi az elárusítótól a kopaszodó vevő.

– Sok szép műanyag dobozunk van!

Mégiscsak hallatlan, hogy én ugyanannyit fizetek, mint egy dús hajú ember! – méltatlankodik a kopaszodó férfi.

Nézze uram! – mondja a fodrász. – Ön nem a vágást fizeti meg, hanem a keresését.

A diák bemegy az üzletbe, hogy tanszereket vásároljon. Amíg kiszolgálják, szórakozottan forgatni kezd egy pulton levő földgömböt.

– Milyen kicsi a világ! – mondja elgondolkodva.

Mire az eladó:

– Ha ez kicsi, adhatok nagyobbat is!

Alkudni próbál a vevő a boltban. Valami keveset sikerül lefaragnia az árból, de aztán a boltos megmakacsolja magát:

– Kérem, ne akarjon lehetetlent. Engedtem, amíg lehetett, de higgye el, most már nekem is többe van. Ez az egész üzlet tiszta ráfizetés.

– Ugyan! – inti le a vevő. – Ha ráfizetéses a bolt, akkor miből élnek?

– Miből, miből? Abból, hogy szombat-vasárnap zárva vagyunk.

Ez sem egy jól menő üzlet.

Eladó a vevőhöz:

– Látom, keres valamit. Segíthetek?

– Igen. Legyen szíves megmutatni a kijáratot!

Egy fiatalember állást kap egy kereskedőnél. Az első munkanapon az üzletvezető a fiú kezébe nyom egy seprűt és azt mondja neki:

– Az első feladata az lesz, hogy seperje fel a padlót!

A fiú felháborodik:

– De hiszen én főiskolát végeztem!

– Ja, erről megfeledkeztem. – feleli a főnök. – Na, várjon, akkor megmutatom, hogyan kell csinálni.

A cukrászda tulajdonosa alkalmazottat keres, és bemegy a munkaközvetítőbe.

– Idős vagy fiatalabb legyen, – kérdezi a tisztviselő.

– Az teljesen mindegy, de nem ártana, ha cukorbeteg lenne.

Tessék, vegyetek még ebből a megy-gyes rétesből! – kínálgatja vendégeit a háziasszony.

– Köszönöm – szabadkozik egyikük – én már hatot megettem.

– Volt az nyolc is, de ki számolja?

Vacsora közben azt mondja a férj a feleségének:

– Most nézz rám! Úgy nézek ki, mint egy disznó!

– Az hagyján, de még le is etted magad!

– Pistike, miért nem alkarod megmutatni nekünk a növénygyűjteményedet? – kérdezik a gyereket a keresztszülei.

– Mert azt hallottam, hogy vegetáriusok vagytok.

– A hosszú élet titka: minél több fokhagyma – mondja a 102 éves bácsi a társaságban.

Vendégük fintorogva szimatol, és megjegyzi:

– Igaza lehet. De hogy titok lenne, azt nem hiszem.

Büfétörvény:

– Azt a szendvicset, amelyre belépéskor szemet vetettél, a sorban előtted álló fogja megvásárolni.

Egy kapatos férfi lép a pulthoz:

– Kedves hölgyem kérek egy sört, egy pogácsát és egy jó szót.

A nő elé rakja a sört és a pogácsát.

– És a jó szó? – kérdi a férfi.

– Uram, ne egye meg a pogácsát.

A hentesnek fél órával a zárás előtt már csak egy csirkéje maradt, és miután hosszú hétvége következik, szeretne tőle megszabadulni. Jön is egy vevő, és éppen egész csirkét kér. A hentes feldobja a mérlegre:

– Uram, ez 1 kiló 20 deka.

– Kicsit nagyobb nincs véletlenül? – kérdezi a vevő.

A hentes hátrafordul, tesz, vesz, majd feldobja ugyanazt a csirkét a mérlegre, mintha egy másik lenne.

– 1 kiló 60 deka. Megfelel?

– Rendben. Elviszem mind a kettőt.

– Hány deka van egy kilogrammban? – kérdi a húsbolt vezetője a munkára jelentkező ifjútól.

– Legfeljebb kilencven – hangzik a válasz.

– Kitűnő, fiatalember! Akkor holnap reggel munkába állhat.

Szakácsnő:

– Kérek egy kiló marhahúst. De rágós legyen ám!

Mészáros:

– Miért?

Szakácsnő:

– Azért, mert ha puha, az úrék mind megeszik, nekem meg nem marad belőle.

– Mi volt a haszon a húsdaráló feltalálásában?

– Hogy megszűnt a hús első, másod és harmadosztályú rangsorolása.[27]

Ül a gyomorban a töltött káposzta, amikor érkezik valaki.

– Szia, én vagyok a sör, és a Feri egészségére jöttem.

– Hát jól van, gyere.

Utána érkezik még valaki.

– Szia, én vagyok a bor, és a Feri egészségére jöttem.

– Hát jól van, gyere.

Harmadszor is érkezik valaki.

– Szia, én vagyok a pálinka, és a Feri egészségére jöttem.

– Jól van, gyere, de most már fölmegyek, megnézem magamnak azt a Ferit.

– Mondja, hogy mer a feleségem előtt böfögni?

– Ó, bocsánat, nem tudtam, hogy övé az elsőbbség…

Pincér 1930-ban, a nagy gazdasági világválság végén:

– Van szerencsém, igazgató úr! Parancsoljon helyet foglalni. Mivel szolgálhatok igazgató úr?

Törzsvendég:

– Köszönöm Béla, de már nem kell többé igazgató úrnak szólítania. Elseje óta van állásom.

– Azonnal távolítsák el az asztalom mellől a kutyát! – követeli a zöldvendéglőben a vendég. – Ezt nem lehet kibírni! Kinézi a falatot a számból!

– Jaj, dehogy a falatot – nyugtatja meg a vendéget a pincér. – Csak a tányért lesi uram, mert abban szokott enni kapni.

– Pincér! Micsoda piszkos csésze ez!

– Piszkos? Már hatan ittak belőle, és még senki sem panaszkodott!

– Pincér! Egy légy úszkál a levesemben!

[27] A hentesek mindenféle nyesedéket, mócsingot és egyéb potyadékot dobálnak bele a darálóba, majd első osztályú darált húsként értékesítik.

– Ez lehetetlen uram! A legyek nem tudnak úszni!

– Pincér! Légy mászik a levesestányérom szélén!
– Nyugodjon meg uram! Már a nyomában van egy pók.

– Főúr! Egy ősz hajszál van a konyakomban!
– Mi a probléma? A legrégebbi évjáratot kérte.

– Pincér! Hozzon egy pulykamellet!
– Burgonyával?
– Naná, melltartóval!

– Mit hozhatok, uram!
– Egy kelkáposztafőzeléket.
– Feltéttel?
– Feltétlenül…

– Pincér, nem tudna valami könnyű ételt hozni?
– De igen, uram! Hozhatok például tizenöt dekás hússzeletet, az nálunk csak hat deka.

A pincér leteszi az ételt a vendég elé, aki döbbenten nézi, és megszólal:

– Elképesztő, hogy milyen kis adagokat hoznak ki ezért az árért.
– Kóstolja csak meg uram – mondja a pincér – és meglátja, egy falat is sok lesz belőle.

Húsevők filozófiája:

– Ha Isten nem akarta volna, hogy állatokat együnk, akkor nem teremtette volna őket jóízűre.

– Pincér, nem vagyok megelégedve a kolbász két végével.
– Miért, uram?
– Mert túlságosan közel vannak egymáshoz.

– Pincér, van még abból a tegnapi virsliből?
– Hogyne uram.
– Na, akkor másik étterembe megyek.

Kovács úr betér egy kisvendéglőbe, és megkérdezi a pincért:

– Mondja kérem, mit lehet itt enni?
– Lehetne kérem narancsos kacsasültet, Eszterházi rostélyost, aztán lehetne még Újházi tyúkhúslevest, de amint látom ön két kemény tojást fog enni.

– Micsoda szemtelenség ez, azt hiszi, hogy nincs pénzem? – háborodik fel Kovács úr. Miért mond nekem ilyet?
– Azért mert nálunk más nincs.

– Főúr, hogyan lehetséges, hogy az étlapon vagy harmincféle étel szerepel, de csak kelkáposztájuk van?
– Tetszik tudni, a többi csak étvágygerjesztő.

– Mondja főúr, hogy lehet két ár a rántott májon? Itt van, hogy rántott sertésmáj 120 és 150 forint. Mit jelent ez?
– Ja! Kérem a százötvenes sertésmájhoz élesebb kést tetszik kapni.

A vendég nézeget az étlapot, majd odainti a pincért:
– Mondja, hogy kerülhet többe a tükörtojás három tojásból, mint a rántotta három tojásból?
– Mert a tükörtojást meg tudja számolni a vendég.

– Pincér! Van egy kis gondom ezzel a bélszínnel.
– Na de uram, ez nem is bélszín.
– Akkor már két problémám is van vele.

– Mit parancsol a kedves vendég.
– Strucclevesük van?
– Uraságod evett már valaha strucclevest?
– Még sohasem.
– Akkor van.

– Hozhatok Önnek egy jó teknősbéka levest?
– Köszönöm, nem. Ma nagyon sietek.

Ez a maguk csigapástétoma tényleg csigából van?
– Hát, most hogy rákérdezett, őszintén megmondom, teszünk bele disznót is.
– Mennyit?
– Fele-fele: egy csiga, egy disznó.

– Éttermünk különlegessége a csiga! – dicsekszik a pincér a vendégnek.
– Tudom. Tegnap az szolgált ki.

Turista házaspár betér a vidéki étterembe.
– Mit gondolsz, milyen lehet itt a csiga? – kérdezi a nő.
A szomszéd asztaltól átszól egy férfi:
– Pincérnek van öltözve asszonyom.

– Pincér! Már egy órája várok arra a rántott szeletre!
– Én is uram, de mint látja, nem idegeskedem!

– Pincér, itt kell ülnöm egész éjjel, hogy kiszolgáljon?

– Dehogyis uram, kilenckor zárunk!

Angliában egy utazó bekopog a „György és a Sárkány” nevű fogadóba. Egy mogorva nő nyit ajtót:

– Kaphatnék egy kis élelmet és szállást?

– Nem!

– Nem beszélhetnék inkább Györggyel?

Egy elegáns hotel éttermében az üzletvezető észreveszi, hogy az egyik vendég szalvétáját a nyaka köré köti. Odainti magához a főpincért.

– Menjen oda ahhoz az úrhoz, és tapintatosan magyarázza meg neki, hogy ilyesmi nálunk nem való.

A főpincér odamegy az úrhoz, és tiszteletteljesen megkérdi:

– Mit óhajt uraságod? Hajvágást vagy borotválást?

– Papa figyelj!

– Mondtam már kisfiam, hogy evés közben ne beszélj! – mondja az apa a fiának az étteremben.

– De papa…

– Semmi, de papa!

A gyerek engedelmesen befejezi az evést, mire az apja:

– Na most már beszélhetsz!

– Csak azt akartam mondani, hogy egy bácsi a te kabátodat vitte el a fogasról.

Egy házaspár egy elegáns étteremben üldögél a pincérre várva. A férj kedvesen megjegyzi:

– Drágám, annyira szép vagy ebben a megvilágításban…

A feleség már éppen olvadozni kezd a gyönyörtől, amikor a férfi még hozzáteszi:

– Otthonra is szereznünk kellene egy ilyen lámpát!

Egy virágáruslány kínálja a vendéglőben portékáját:

– Egy csokor rózsát a szépasszonynak? Vagy inkább tulipánt?

– Egyiket sem… Láthatja, hogy a feleségemmel vagyok.

Kovácsné és Szabóné pletykálkodnak egy eszpresszóban:

– Hogy vagy?

– Jól. Csak az a baj, hogy a férjem egyre jobban öregszik.

– Ezt miből gondolod?

– Abból, hogy a vendéglőben már az étlapot nézi meg először, és csak utána a felszolgálónőket.

Egy másodosztályú vendéglőben ül az orvos, és látja, hogy a pincér állandóan a karját piszkálja.

– Ekcémája van? – kérdi a doktor szakértői szemmel.

– Az nincs. Csak azt lehet rendelni, ami az étlapon szerepel…

A vendég hívja a pincért, és felháborodva mondja neki:

– Ezt meri maga erős kávénak nevezni?

– Természetesen uram… Hiszen látja, csak egyetlen kortyot ivott belőle, és máris felborzolódtak az idegei…

– Pincér hozzon egy dupla feketét?
– Hány cukorral uram,
– Ha jó a kávé, akkor eggyel szoktam inni.
– Igenis kérem, néggyel hozom!

– Ittam én ebben a presszóban már ennél jobb kávét is.
– Nálunk kérem? Az ki van zárva.

Pincér! Egész éjjel nem tudtam aludni a kávéjuktól.

– Olyan erős volt?
– Dehogyis… Azon törtem a fejem, vajon miből készítették.

– Hé, pincér! A kávéscsészém végig van repedve!
– Ez is azt bizonyítja uram, hogy nagyon erős kávét főzünk.

– Kisasszony, ez a kávé nagyon gyenge! – szól oda a kávéházban a pincérnőnek a vendég.
– Azonnal hívom az üzletvezetőt, ő viszont nagyon erős!

– Pincér! Hozzon egy ujjnyi kávét, ujjnyi rummal.
– Arány?
– Kávét, vízszintes ujjnyit, rumot, függőleges ujjnyit.

A kisvendéglőben a hegedűs Chopin keringőt játszik. Egy vendég az asztalra borul, és hangosan zokog.

– Bocsánat, lengyelnek tetszik lenni? – kérdi tőle a zenész. – Nem feleli a vendég. Hegedűművész vagyok.

– Pincér! Kérek egy halászlét szögediesen!
– Ehun van, ögyed!

Az ínyenc házaspár elmegy az újonnan nyílt japán étterembe. Aperitifnek szakét rendelnek, majd szinte az egész étlapot végigkóstolják. Miután minden nagyon ízlik, odahívják az asztalhoz a szakácsot, s a férfi évődve kérdezi tőle:

– Remélem a mi vacsoránk kedvéért nem kellett kioltani egy-két szerencsétlen kóbor kutya életét?
– Dehogyis, uram – feleli a szakács. – Ezeket a kutyákat már döglötten találtuk.

A házaspár egy kínai vendéglőben vacsorázik. A vacsora és néhány pohár rizspálinka után a férj viccelődve megkérdi a pincért:

– Remélem, nem kellett a mi vacsoránk miatt két kóbor macska életét kioltani?
– Szó sincs róla uram, már döglötten találtuk őket.

Kovács bécsi szeletet rendel egy vendéglőben, de nagyon nagy az adag, a felét sem tudja megenni, s a maradékot szeretné hazavinni. De kínos a dolog, ezért azt mondja a pincérnek:

– Legyen szíves ezt a kis húst becsomagolni, hazaviszem a macskámnak.

A pincér térül-fordul, már hozza is a csomagot, s azt mondja:

– Azt hiszem, meg lesz elégedve a cica. Hozzácsomagoltam neki egy döglött egeret is.

Egy texasi vendéglős ezt a feliratot tette ki a bejárat fölé:

„Ha meg van elégedve az éttermemmel, térjen vissza! Ha nincs, tréfálja meg az ismerőseit, és küldje ide őket!”

Aranyláncos újgazdagok zajosan szórakoznak, megbotránkoztatóan viselkednek egy éteremben. Egyszer csak egyikük odakiált a pincérnek:

– Hé, pincér, hol van itt a klotyó?

– Menjen csak előre, aztán forduljon jobbra, ott talál egy ajtót. Arra ki van írva, hogy „***Urak***”, de ne törődjön vele, lépjen csak be nyugodtan.

Egy pályát tévesztett pincér zöngeménye:

Romlott volt a puding,
Forgalmas a budink.

Az éttermi vendégre rájön a hasmenés. Kirohan, de a WC foglalt. Belülről nyögések hallatszanak. A vendég dörömböl, és kiáltozni kezd:

– Engedjen be, mert becsinálok!

– De jó magának…

Az enyhén spicces vendég magához inti a pincért.

– Azt hiszem, egy kicsit sokat ittam. Hozzon valamit, amitől kijózanodom.

– Igen, uram – feleli a pincér. – Mindjárt hozom a számlát.

Egy pasas bemegy az éjszakai lokálba, és megkérdi:

– Mennyi a ruhatár?

– Tetszés szerint, kérem.

A vendég odaad egy húszast. Mire a ruhatáros:

– Bocsánat uram, de nálunk a tetszés szerint száz forintnál kezdődik.

– Megőrültél! 100 forintot adsz a ruhatárosnak?

– Nem látod milyen remek kabátot adott cserébe…

– Pincér, a rántott szeletnek konyakillata van.

A pincér három lépést tesz hátrafelé, majd megkérdezi:

– Most is, uram?

A vendég odainti a pincért:

– Mit hozhatok uram? Sört, bort, konyakot, pálinkát?

– Ebben a sorrendben éppen jó lesz!

– Hé kocsmáros, mennyibe kerül a sör?

– A pohár 220, a korsó 330 forint.

– Aha, értem. És a sör?

– Szabó beül egy vendéglőbe, rendel egy pohár sört a pincértől, és vár… vár… vár. Fél óra múlva végre ismét előkerül a pincér.

– Milyen sört parancsol uraságod?

– Milyet? A megrendeltet…

– Főúr kérem! – szól a vendég a pincérnek. – Hozzon nekem egy fél pohár sört!

– Sajnálom uram, de mi fél pohárral nem szolgálunk ki.

– Nem? Érdekes, mert az előbb annyit hozott, amikor egy pohárral rendeltem.

Forgalomnövelő ötlet.

Egy vendég megkérdezi a csapostól:

– Mondja, mennyi sört mér ki naponta?

– Két hordóval.

– És akarja, hogy ez naponta három hordó legyen?

– Persze, hogy akarom. Hogy lehetne?

– Töltse tele a vendégek poharát!

A pincér kiviszi a megrendelt sört. A vendég ránéz a korsóra, s mivel túl soknak találja a habot így szól:

– Főúr kérem! Én nem borotválkozni, hanem inni akarok!

– Pincér, innék egy fél liter bort. Melyiket ajánlja?

– Azt, amelyik a legfiatalabb.

– Miért pont a legfiatalabbat?

– Mert azt még nem keresztelték meg…

– Uram ez a bor 40 esztendős.

– Nyugodtan letagadhatna 39-et.

– Pincér! Hozzon egy üveg portóit!

A pincér már hozza is, amikor a vendég meggondolja magát:

– Ne haragudjon, de inkább egy üveg burgundit innék.

A pincér szó nélkül teljesíti a vendég kérését. De ő megint mást rendel:

– Ha lehet, cserélje ki kérem egy üveg egri bikavérre.
A pincér visszamegy a raktárba, és közben az orra alatt morog:
– Már a harmadik címkét ragaszthatom erre az átkozott üvegre.

– Mondja, van még abból a borból, amit tegnap ittam?
– Hogyne, kérem.
– Akkor hozzon egy pohár sört!

Mondja főúr, milyen koktélt tud hozni száz forint alatt?
– Talán egy intelligenciakoktélt…
Mindössze ötvenegy forint…
– Jó, megkóstolom…
A pincér kihozza az italt, a vendég belekóstol, majd azt mondja:
– De hiszen ez víz egy kevés citromlével!
– Na, látja uram, máris hat!…

A vendég Manhattan-koktélt rendel az éjszakai lokálban. A pincér kihoz neki valami gyanús lötytyöt, a pohár közepén egy darab petrezselyemmel.
– Pincér, ez magának Manhattan? – csattan föl a vendég.
– Igen, uram.
– És mi az a zöldség ott a pohár közepén?
– Hát az a Central Park!

Két turista bemegy egy étterembe, leülnek, kérnek egy pohár vizet, majd kinyitják a hátizsákjukat és elővesznek egy-egy szendvicset. A pincér felháborodva mondja nekik:
– De uraim! Ez egy étterem! Itt nem ehetik a saját szendvicsüket!
A két turista egymásra néz, megvonják a vállukat, kicserélik egymás közt a szendvicseiket, majd nyugodtan elkezdenek falatozni.

A férfi belép az eszpresszóba, és leül egy asztalhoz. Hívja a pincért:
– Kérem, hozzon nekem egy pohár vizet!
– Sajnos uram, egy pohár vízért nem foglalhat el egy egész asztalt.
– Jó, akkor hozzon két pohárral!

Kovács órák óta ül a vendéglőben, és alig fogyaszt valamit. Végül a pincér megelégeli a dolgot, és odamegy hozzá.:
– Ön nagyon szereti a természetet?
– Miből gondolja?
– Csak abból, hogy órákig képes üldögélni a víz mellett.

Egy magányos öregasszony minden délben a harmadosztályú étteremben ebédel. Szerény fogyasztása miatt nem nézik jó szemmel. A pincéreknek különösen nem tetszik egy rossz szokása: étkezés előtt megtörli az evőeszközöket az abroszban. Egyikük megelégeli a dolgot, és ráripakodik:
– Asszonyom lenne szíves nálunk mellőzni ezt a kulturálatlan viselkedést. Először is: a mi evőeszközeink tiszták. Másodszor: ön csúnyán összepiszkítja vele az abroszt!

– Pincér! Mikor cseréltek utoljára asztalterítőt?

– Nem tudom kérem, még csak egy hónapja vagyok itt.

A vizsgabizottság elnöke azt kérdezi a pincérjelölttől:

– Mennyi ötször hét?

– Hát az attól függ hányadosztályú az étterem, és hogy ismerem-e a vendéget.

Az idő pénz! – gondolta a pincér, és hozzáadta a számlához a dátumot.

A vendég dühösen rászól a főpincérre:

– Kérem ez a számla nem stimmel.

– Jaj, bocsánat! Tévedésből hozzáadtam a dátumot is.

Két kissrác elmegy vásárolni. Az árcédulák nézegetése közben az egyik megkérdezi az egyik a másiktól:

– Mennyi ötven meg tizenkettő!

– Az 72. – vágja rá a másik.

– Mennyi? Kitől tanultál te számolni?

– Az apámtól.

– Hát mi a te apád?

– Fizetőpincér a „Vidám kakukk”-ban.

Szakmai ártalom:

Az öreg pincért meg kell operálni. Betolják a műtőbe, és elkezdik az altatást:

– Számoljon!

– Kilencvenhat, kilencvenhét… kilencvennyolc… kilencvenkilenc… százötven…

– Pincér! Az én számlám 13 dollárt tesz ki, és nem 14-et!

– Elnézést uram, de azt hittem, hogy ön babonás.

– Pikoló![28] Mit keresel az asztal alatt?

– Nézem, hogy nem esett-e le a borravaló…

Képes Géza verset is írt a borravalóról:

Azt mondják: borravalót adni sértés,
De úgy látszik elég nagy a kísértés.
S a pincér – ezt vajon ki érti meg –
Arra haragszik a legkevésbé,
Aki a legjobban sérti meg!

Pincérek beszélgetnek:

– Mennyire észre lehet venni, hogy már közeledik a hó vége!

[28] pincértanuló

– Miből?

– Az emberek ilyenkor az étlapot nem balról jobbra, hanem jobbról balra olvassák.

Kovács dicsekedve mondja a kávéházban:

– Nekem minden hónap végén marad még a fizetésemből!

– Nálam éppen fordítva van – mondja erre Szabó. – Nálam minden fizetésem végén marad még a hónapból…

Ma kaptam nyugdíjat. Mindenki az én vendégem.

– De hiszen üres a kocsma!

– Erre telik a nyugdíjamból.

A fényűző vendéglőben egy vendég azt mondja a pincérnek:

– Nem szeretnék kellemetlenséget okozni, inkább előre bevallom, hogy mindössze háromezer forintom van. Mit tudna ezért ajánlani?

– Egy másik vendéglőt, uram.

– Pincér, írja a kávémat a számlámhoz!

– De uram, nálunk nincs felírás.

– Jó, akkor tartsa fejben.

– Mennyivel tartozom? – kérdezi a vendég a pincértől.

– Semmivel – mondja a pincér. – Nálunk a számlát készpénzben kell kifizetni.

Egy étteremben ki van írva, hogyha a kedves vendég olyan ételt rendel, amivel a konyha nem szolgálhat, a főpincér letesz a vendég elé 100 dollárt. Bemegy egy furfangos vendég, és tengeri csillagsültet kér fecskefészekkörettel. Perceken belül kihozzák neki. Akkor oroszlánsörényt kér rántva, kakaóbabfőzelékkel. Már ott is gőzölög előtte. Rendel hát pekingi palotapincsifarok-levest rósejbnivel. Ekkor a konyhából izgatott szóváltást hallani. Végül megjelenik a főpincér, és letesz emberünk elé egy százast.

– Na mi van, döcög a kínai behozatal? – kérdezi a nyertes.

A főpincér kényszeredetten mosolyog.

– Kínai palotakutyánk még csak lett volna uram, de a krumpli kifogyott.

Az esküvői büfé előtt a férj már a negyedik jól megrakott tányérral rohan az asztalukhoz.

– De apukám! Mit szólnak a háziak, hogy annyit zabálsz – kérdezi szemrehányóan a feleség.

– Minden alkalommal azt mondtam, hogy neked hozom…

Egy étteremben így szól a tulajdonos a fiatal pincérhez:

– Fiam! Ha legközelebb egybesült malacot szolgál fel, akkor adja meg a módját: Tegyen a szájába egy egész almát, a fülébe egy kis petrezselymet, és a kössön a farkára szalagot!

– De főnök, nem leszek így egy kissé röhejes?

– Milyen pincér maga? – bosszankodik a vendéglős. – Már megint eltört egy pezsgőspoharat. Remélem ez volt az utolsó!

– Nem, főnök, még van belőle három.

– Mennyibe kerül egy szoba?

– Az első emeleten 1000 frank, a másodikon 800, a harmadikon 600.

– Sajnos az én igényeimnek az önök szállodája nem elég magas!

Drága uram! Mindent meg fogunk tenni, hogy otthoni körülményeket biztosítsunk önnek – fogadja a vendéget a kis panzió tulajdonosa…

– Hááát… Őszintén szólva nem erre vágyom! Csendben és nyugalomban szeretném eltölteni ezt a hetet!

Egy vidéki szállodában megmutatják a vendégnek a szobáját.

– Mondja kérem – szól a portásnak –, mik azok a fekete pontok ott a falon, legyek vagy poloskák?

– Tessék csak rájuk ütni – mondja a portás. Ha elrepülnek legyek, ha ott maradnak poloskák.

Egy külvárosi panzió vendégétől kérdezi másnap a portás:

– Hogy aludt az éjjel a kedves vendég?

– Rosszul. De azt hiszem mégis jobban, mint az átkozott poloskák. Azok egész éjjel le sem hunyták a szemüket.

Egy olcsó szállodában panaszkodik a vendég:

– A szobámban két egér kergetőzik!

– Mit akar ennyi pénzért? bikaviadalt?

A szállodában egy vendég panaszkodik:

– Kérem, a szobában csak egyetlen vízcsap van. Miért írják akkor a prospektusba, hogy „hideg meleg folyóvíz?”

– Mert mosakodni hideg, inni viszont meleg…

Egy szállodában az egyik vendég reggel hívja a szobaszervizt:

– Kérek két égett szélű tükörtojást, alig sült szalonnával, gyenge, zaccos kávét, vizezett narancslevet és két szelet kőkeményre sütött pirítóst.

– Miért enne ilyen rossz reggelit? – kérdezi egy hölgy a vonal másik végén.

– Mert honvágyam van.

– Mi a véleménye az angol sörről? – kérdezik Londonban az angol turistától.

– Hát – feleli – szerintem úgy, ahogy van, vissza kellene önteni a lóba!

Tereplovaglásra jelentkezik egy turista. Kiválasztják a lovát, s mielőtt elindul, így szól hozzá a lovász:

– Hat dollárt szíveskedjék fizetni?

– Attól fél, hogy ló nélkül jövök vissza?

– Dehogy, kérem! Attól tartok, hogy a ló jön vissza maga nélkül!

Városi turista kérdezi a gazdától:

– Legyen szíves megmondani, hány éves ez az ökör?

– Kettő – válaszol a gazda.

– És ezt miből lehet megállapítani?

– A szarváról.

Mire a turista:

– Tényleg két szarva van.

Külföldön is úgy viselkedünk, ahogy otthon. Ezért az egyik marseille-i ifjúsági szállóban az alábbi felirat látható.

Tilos:

– Az olasz vendégeknek éjfél után énekelni!
– Az amerikai vendégeknek éjfél után berúgva megérkezni.
– A német vendégeknek 5 óra előtt zajosan felkelni!
– A magyar vendégeknek a szobában főzni!

Egy falusi család először utazik nagyvárosba, és egy elegáns szállodában szállnak meg. Mindent megcsodálnak a hotelben, különösen a lift kelti fel a figyelmüket. A fiú megkérdezi az apjától:

– Apu, ez meg mi?

– Fogalmam sincs. Még sose láttam ilyet – jelenti ki az apa.

Ahogy ott álldogálnak, látják, hogy egy idős tolókocsis asszony megnyom egy gombot, az ajtó kinyílik, és a néni begurul egy kis szobába. Ott is megnyom egy gombot, az ajtó záródik, és fölötte számok világítanak. Nemsokára ismét nyílik az ajtó, és kilép rajta egy csinos fiatal lány. Erre az apa felkiált:

– Menj, fiam, hozd csak ide gyorsan anyádat!

Egy angol család száll meg egy budapesti hotelben, a 222-es szobában. A férj telefonon rendel két rumot:

Two rums to room two two two.

A szőke recepciós hölgy:

Taram taram tam tam tam… az anyáddal szórakozzál!

Két amerikai turista Walesben kirándulgat kocsival. Különösen az ősi walesi kultúra érdekli őket. Ezért délben megállnak ebédelni a Llanfacwyrnirbwlantysliogg ich-ban. Leülnek, és egyikük azt kéri a pincérlánytól:

– Mielőtt rendelünk, segítene eldönteni a vitánkat? Megtenné, hogy lassan, tagoltan kimondaná a hely nevét, ahol vagyunk?

A lány odahajol, és szótagolva mondja:

– Böööör-ger-kiiiiing.

Arisztokrata viccek

A két világháború között jöttek divatba az arisztokrata viccek. Az elnyomott kisember csak ily módon tudta kifejezni megvetését az uralkodó osztály egyre jobban elhülyülő tagjai iránt. Ennek a buzgalomnak legemlékezetesebb darabjai az Arisztid és Tasziló viccek, melyeknek elmaradhatatlan statisztája Jean, a komornyik:

A hercegi iskolán:
Házitanító:
– Melyik az a két szó, amelyet a diákok a leggyakrabban használnak?
Herceg:
– Nem tudom.
Professzor:
– Eltalálta!

Házitanító:
– Melyik a legnemesebb fém, fenség?
Herceg:
(töprengve hallgat)
Házitanító:
– Úgy van fenség! Kitűnően válaszolt: hallgatni arany!

A proletárdiktatúrában is ez volt a helyzet. Csak a szereplő változtak:
Az iskola párttitkárának fia vizsgázik. A tanárok már vért izzadnak, hogy átengedjék, de egyetlen kérdésre sem tud válaszolni. Végül az irodalomtanárnak támad egy ötlete:
– Fiam, mondj egy közmondást!
A gyerek most is bambán bámul maga elé, és hallgat.
– Helyes a válasz: Hallgatni arany!

Kutyabőr.
– Meglátszik önön uram, hogy nem az arca verejtékével keresi a kenyerét!
– Hát nem is! Az én családomban senki sem izzadós…

Arisztokraták kutyabőr-vetélkedője:
– Mi egészen a honfoglaló Árpádig vissza tudjuk vezetni a családfánkat. És maguk?
– Sajnos a mi irataink elvesztek az özönvíznél.

– És gróf úr, ön száz százalékig arisztokrata?
– De mennyire! Kérem, ha véletlenül polgári konyhán étkezem, már gyomorrontást kapok.

– Intéző úr, itt a kereskedő megnézni az ökröt.
– Jó! Szóljon neki, hogy mindjárt kijövök.

– Ha még sokáig tart ez a hőség, minden barom elpusztul!
– Csak a méltóságos urat tartsa meg a Jóisten!

Két inas beszélget:

– Te komám, mit csinálsz, amikor az úr ad egy koronát, és az asszonyunkról kérdezget?
– Megmondom az igazat.
– Na és, ha kettőt ad?
– Akkor még teszek hozzá valamit.

A gazdag arisztokrata így udvarol a színházi társalgóban a szép dívának:
– Művésznő drága, szavakban nem is tudom kifejezni, mennyire imádom magát…
– Nem baj gróf, akkor fejezze ki számokban!

Az idős lord későn este érkezik haza. A komornyik kinyitja az ajtót, mosolyogva meghajol, és közben ezt sziszegi a fogai közt:
– Na mi van te vén, hájfejű majom? Már megint a klubodban voltál whiskyt vedelni?
– Nem, William. Ma a városban jártam, és végre vettem egy hallókészüléket.

Valahol, Angliában. A nagy kastély grófnője hívatja a lakájt:
– Osborne – mondja megrovóan –, önt azért vettük fel, hogy gondját viselje a kiskutyánknak.
– Igen, asszonyom.
– Most azonban arról értesültem, hogy a kiskutyánk már tizenöt éve kimúlt.
– Valóban, asszonyom. Tehát, mi lesz ezek után a feladatom?

Tasziló külföldre ad fel levelet postán. A borítékot felbélyegzi, de a postáskisasszony leméri a levelet, és ezt mondja:
– Ez a levél nehéz, kell rá még bélyeg!
Tasziló csodálkozva mondja:
– De ha bélyeget teszünk rá, még nehezebb lesz!

– Mondja Jean, akkor most ki itt a hülye, maga vagy én?
– Báró úr… Ön nem olyan ember, aki idiótákat alkalmazna.

– Jean, egész úton a menetiránynak háttal kellett utaznom!
– Miért nem kérte meg a szemben ülőt, hogy cseréljen helyet önnel, uram?
– Akartam én, de nem ült velem szemben senki.

Vonaton egymással szemközt:
– Jean, cseréljünk helyet! Nem bírom már nézni a buta pofáját.

Arisztid betörőt fogott. Telefonált a rendőrségre, hogy jöjjenek azonnal, és vigyék el a bűnözőt. Pár perc múlva megérkeztek a rendőrök.
– Hol a betörő?
Arisztid felindultan felelte:
– Szörnyű rossz modora volt, ezért kiutasítottam a kastélyomból.

Arisztid felhívja telefonon Taszilót, és amikor a szám jelentkezik, megkérdi:
– 111-111 beszél kérem?
– Nem – feleli Tasziló. – Itt a 11-11-11 beszél.
– Oppardon – mondja Arisztid. Akkor téves, bocsánatot kérek, hogy hiába fárasztottam.

– Nem tesz semmit – feleli udvariasan Tasziló. Úgyis csengett a telefon.

– Jean, gyújtsa fel Anasztázia bárókisasszony házát!
– De miért, uram?
– Háztűznézőbe akarok menni.

– Jean, hozzon gyorsan egy fürdőnadrágot, mert jön a menyasszonyom.
– Ehhez kell a fürdőruha, uram?
– Igen Jean, mert úszni fogok a boldogságban.

Az ifjú Arisztid gróf és Anasztázia grófnő kéz a kézben sétálnak Abbáziában. Anasztázia megszólal:

– Tudod drágám, ha én a tengerre nézek, mindig a jegyességünk jut az eszembe.
– Miért?
– Mert annak sem látni a végét!

– Jean, hol a feleségem?
– A méltóságos asszony lepihent, mert nagyon elfáradt a munkától.
– A munkától? Miféle munkától?
– A grófné egész délelőtt útiterveket kovácsolt.

Tapintatos inas:
Bárónő az új inashoz:

– Ja, még valamit! Megszoktuk, hogy a személyzettel tegezve beszélgetünk.

Az inas zavartan válaszol:

– Ahogy parancsolja a méltóságos asszony, de mit gondolnak majd rólunk az emberek?…

Arisztid váratlanul beállít Taszilóékhoz, és azt mondja az inasnak:

– A méltóságos asszonnyal szeretnék beszélni.
– Nem lehet kérem, éppen öltözködik.
– De nekem sürgősen beszélnem kell vele.

Az inas lehajol a kulcslyukhoz, hosszasan benéz, aztán így szól:

– Sajnálom gróf úr, de igazán nem lehet.

A grófnő éppen a fürdőszobában van, amikor az inas belép.

– Jean! Miért nem kopog mielőtt bejön? Könnyen lehet, hogy nem vagyok felöltözve.
– Az ki van zárva kérem, mert mielőtt belépek, előbb benézek a kulcslyukon.

– Jean! Üvölt a gyerek. Miért nem veszi ki a fürdőkádból?
– Mert túl forró a víz, uram.

Anasztázia grófnő becsöngeti a szobalányt.

– Maris, a gyerekek közül valakit magammal akarok vinni a templomba.
– Igenis grófnő, melyiket?
– Várjon csak… azt hiszem a Grete illik a legjobban az új, kék ruhámhoz.

Bárónő az új szobalányhoz:

– Kíváncsi természetű maga, fiam?

Szobalány:

– Nem, már mindent tudok önről, asszonyom.

– Edömér, te már nem szeretsz!

– De kéhlek…

– Ne beszélj! Ha szeretnél, már régen kiküldted volna a szobalányt.

Arisztid és neje, Anasztázia csónakázni mennek. Váratlanul kitör vihar, és szakadni kezd az eső.

– Jaj mindjárt felborulunk! – sikoltja a grófné.

– Nem baj kéhlek – feleli nyugodtan Arisztid –, legalább fedél lesz a fejünk felett.

Arisztid sétál a feleségével a pesti Duna-korzón. Egyszer csak felröppen előttük egy galamb, és rápottyant a grófné prémgallérjára, majd dolga végeztével gyorsan távozik. A grófné, hogy eltávolítsa az éktelenkedő foltot, kérdezi:

– Arisztid kérem, nincs magánál egy kis papír?

– Van drágám, de hogy repüljek utána?

Anasztázia grófnő felkiált:

– Megcsípett egy darázs!

– Gyorsan kend be olajjal!

– Nem lehet, már elrepült.

– Visszatért már Anasztázia grófnő a reggeli lovaglásból, Jean?

– Ő még nem uram, de a ló már régen itthon van.

Arisztid lovagolni tanul. Már az első nap kimerészkedik a Stefániára, ahol aztán lezuhan a lóról. Egy úr odasiet, fölsegíti, és megkérdi:

– Uraságod ma először lovagol?

– Dehogyis – feleli Arisztid. – Utoljára!

– Jean, volt az ügetőn?

– Igen, uram.

– Feltette azt az ezer forintot, amit adtam a 8-as lóra?

– Igen, uram.

– És mi történt?

– A zsoké levette a lóról, és megköszönte.

Arisztid és Tasziló kirándulnak. Egyszer csak előttük fekszik egy kerek, száraz tehénlepény.

– Mi lehet ez? – kérdi Arisztid.

– Talán valami gomba – hajol le Tasziló. – Kóstoljuk meg.

Arisztid felemeli a lepényt és beleharap.

– De hiszen ez szar!

– Milyen szerencse – sóhajt fel Tasziló – hogy nem léptünk bele.

– Taszilókám, ahol az észt osztogatták ott te legalább háromszor álltál sorba…
– Jólesnek barátom az elismerő szavaid.
– …de sajnos egyszer sem kerültél sorra!

Edömér gróf búslakodik a kaszinóban.
– Na mi a baj? – kérdi tőle Tasziló:
– Tegnap szült a feleségem, de gyerek nem több másfél kilónál.
– Nem olyan nagy baj az barátom, hiszen az én apám is másfél kilóval született!
– És mondd kérlek, életben maradt az öregúr?

Arisztid izgatottan siet a kaszinóba. Rossz hírt kell közölnie Taszilóval:
– Képzeld, Edömér barátunk meghalt anginában.
Tasziló elkomorodik. Aztán megkérdi:
– És mit gondolsz, ott is temetik el, vagy hazahozzák?

Arisztid büszkén mutat egy táviratot barátjának, Agenornak:
„Ágynak estem anginával stop, szerető fiad Balambér…”
– És te ezen csak mosolyogsz? – kérdi döbbenten Agenor.
– Hát mit szólsz ehhez a kópéhoz? – húzza ki magát Arisztid gróf. – Elmegy Bécsbe, és máris van egy nője…

És miben halt meg a méltóságos asszony, Agenor barátom?
– Egy egyszerű náthában, mert nem ment vele orvoshoz.
– Na, hála Istennek. Már azt hittem, valami komolyabb baja volt.

Arisztid elmegy a jósnőhöz, aki a kártyáiból azt veti ki, hogy a gróf kap egy gyönyörű feleséget.
– Nagyszerű – mondja Arisztid. Most már csak azt mondja meg, hogy előtte hogyan szabaduljak meg a grófnétól.

– Hány gyermekük van méltóságos asszonyom?
– Anasztázia átszól a szalonba a nevelőnőnek:
– Fraulein kérem! Számolja meg a gyerekeket!

Arisztid és Tasziló találkozik a sétányon:
– Szehvusz, kedves bahátom – kiabálja már messziről Arisztid. – Hová igyekszel, kéhlek?
– Tudod, kéhlekalássan, holnap lesz Balambér születésnapja, veszek neki egy páh cipőt.
– Cipőt? De hiszen születésnapha nem szoktak phaktikus ajándékot venni!
– Igazad van, kéhlek! Akkoh veszek a fiamnak két számmal kisebbet.

Az orvos fejcsóválva mondja az idős Amália grófnőnek:
– Asszonyom, az ön pulzusa nagyon lassan ver.
– Annyi baj legyen, doktor. Ráérek.

– Jean, a lovamat!
– De uram, fordítva ül a lovon!
– Honnan tudja, hogy merre akarok menni?

– Vettem egy sétabotot Jean, de olyan hosszú, hogy a hónaljamig ér.
– Majd levágunk az aljából, uram.
– Ne az aljából vágjon le Jean, mert felül hosszú.

Arisztid horgászik. Odamegy hozzá Tasziló:
– Mondd kérlek, nem fáj annak a halnak, hogy egy hegyes horoggal kiráncigálod a vízből?
– Hogy fájna? Nem látod, hogy örül?
– Örül? Hát ezt miből gondolod?
– Hogyhogy miből? Nem látod, hogy még a farkát is csóválja?

Arisztid sétál a Duna parton. Látja, hogy valaki megcsúszik, és beleesik a vízbe.
– Segítség! – kiáltja a fuldokló. – Nem tudok úszni!
Arisztid rosszallóan csóválja a fejét:
– Én sem tudok kérem, mégsem kürtölöm világgá!

– Tasziló, kölcsön adnád a húszkilós súlyzódat?
– Kéhlek, de nem lesz ez neked nehéz?
– Nem, mert úgyis az inasom fogja emelgetni.

Arisztid vicceket mesél, de a csattanókat rendre elhallgatja. Tasziló bosszúsan kérdi:
– De Arisztid kérlek, miért mellőzöd a poénokat?
– Azért kérlek, mert nem hagyom, hogy nevessenek rajtam.

Arisztid és Jean utaznak a vonaton. Egyszer csak felszáll egy ellenőr, és kéri a jegyeket. Az úr az inashoz fordul:
– Jean! Van nekünk jegyünk?
– Nincs uram. – feleli Jean.
– És pénzük van? – kérdi az ellenőr.
Az úr ismét az inasára néz:
– Jean! Van nekünk pénzünk?
– Nincs, uram.
– Ha se pénzük, se jegyük, akkor mijük van? – mérgelődik az ellenőr.
– Tényleg Jean! Voltaképpen mink van nekünk.

Mire Jean a legnagyobb lelki nyugalommal:
– Bérletünk van, uram.

Két dzsentri[29] utazik a vonaton. Beszélgetnek:

– Neked ki a kedvenc íród?

– Az apám. Csak látnád milyen csekkeket tud írni, ha akar!

Skandalum[30].

Két dzsentri feleség utazik a vonaton. Panaszkodnak:

– Ahogy a férjem herdálja a pénzt, az már botrányos! Például ma is kifizette az egyik tartozását.

A látszólag nagy lábon élő, de valójában régen tönkrement báró kihívatta a család háziorvosát a szakácsnőjéhez, aki ágynak dőlt. Jött is az orvos, de a szakácsnő csak nevetett, amikor meglátta.

– Sose fáradjon a vizsgálattal, doktor úr! – szólt ki a dunyha alól. – Nincs nekem semmi bajom, de hát a bárók már félévi béremmel adósak, gondoltam bolond leszek dolgozni, inkább megjátszom a beteget.

– No, ha csak azért feküdt az ágyba, mert a báróék tartoznak magáénak, akkor nekem is megágyazhat itt maga mellett…

Az elszegényedett arisztokrata egy olcsó ételbárba jár étkezni. Az egyik pincér maga is arisztokrata. Jól ismerik egymást.

– Az Isten szerelmére! Egy ilyen bárban vagy te pincér?

– Igen – mondja ő méltóságteljesen –, de nem itt eszem!

Az elszegényedett báró az inasához:

– Ha vendégek jönnek, Jeannak fogom szólítani.

– És én hogy szólítsam a nagyságos urat?

– Idióta!

– Igenis.

– Szóval maga lesz az új sofőr?

– Igen, uram.

– Mondja, elég óvatos ön?

– De mennyire! Ezért előre kérem a fizetésemet.

– Jean, ki lármáz odakint?

– Á, senki. Csak egy gazember, akinek 600 koronával tartozunk.

– Tasziló, ha egy órán belül nem tudok tízezer pengőt szerezni, főbe lövöm magam. Tudnál rajtam segíteni?

– Boldogan segítenék Arisztid, de nincs pisztolyom.

Agenor elkíséri feleségét utolsó útjára. A temetés után barátai próbálják vigasztalni:

– Ne ess kétségbe, idő majd meghozza számodra is a feledést!

Ebben a pillanatban hozzák a temetkezési vállalat számláját. Agenor átnézi, aztán fölsóhajt:

– Sejtettem, hogy ma még valami kellemetlenség fog érni!

[29] elszegényedett arisztokrata

[30] botrány, gyalázat

Ezek a viccek annyira szellemesek és stílusosak, hogy az arisztokrácia letűnése után sem vesztettek a népszerűségükből. Sőt a számuk szaporodik. Manapság is születnek ilyen jellegű poénok:

– Jean! Mi volt ez a csörömpölés?

– Egy autó be akart fordulni a mellékutcába, uram.

– Na és?

– Ott nem volt mellékutca.

– Mit játszanak ma este a színházban, Jean?

– A III. Richárdot, uram.

– Akkor itthon maradok, mert nem láttam az első kettőt.

A vadászaton balesetet szenved az egyik hajtó:

– Sajnálom, hogy meglőttem, jóember!

– Nem tesz semmit gróf úr, ma úgyis orvoshoz készültem.

Szegény hajtó.

Arisztid üres kézzel tér haza a hajtóvadászatról. Neje, Anasztázia fitymálva kérdi:

– Na mi az, hát semmit sem lőtt?

– Dehogyisnem…

– Akkor miért nem hozta haza?

– Ugyan! Nem vagyunk mi kannibálok!

Kutyái élénk csaholása közepette Arisztid hazaérkezik a vadászatról.

– Hol van, amit lőttél? A konyhában van? – kérdi a felesége.

– Nem. A kórházban…

– Mondja Jean, hogy halad a lányom az új zongoratanárral?

– Remekül, uram. Már tegeződnek.

A gróf úr éppen akkor nyit a szobába, amikor a francia nyelv tanára csókolózik a lányával.

– Nem szégyelli magát? Ez magának nyelvoktatás?

– Hát persze, méltóságos uram… A kisasszonynak minden szót a szájába kell rágni.

– Jean, mondott valamit?

– Nem szóltam, uram.

– Akkor jól hallottam.

– Jean, mi az a lárma odakint?

– Nem tudom uram. Vagy a kutya vonyít, vagy a nagyságos asszony énekel. Mindjárt megnézem.

– Jean, mi volt ez a lövés?

– Az amáliai államelnök hazánkba érkezett, uram. Neki szólt…

– De most megint lőttek!

– Ez is neki szólt, uram.

– Miért? Az első nem talált?

Arisztid megszáll egy vidéki szállodában, és lefekvés előtt vekkert kér a szobaasszonytól.

– Nálunk nincs szükség vekkerre – mondja a szobaasszony. Van egy kakasunk, az majd fel fogja ébreszteni uraságodat.

– Jól van – feleli Arisztid. Állítsa be fél hétre, kérem.

– Arisztid kérlek, mit szoktál a szabadidődben csinálni:

– Állatokat festek.

– És miért kell az állatokat befesteni?

– Hol helyezte el az új kiscicát, Jean?

– A jégszekrényben, uram.

– Nem fog ott megfázni?

– Nem, uram, mert gondosan rácsuktam az ajtót.

– Jean, dugja a tehén farkát a konnektorba!

– Minek, uram?

– Forralt tejet akarok inni.

– Jean, fejje meg a disznót!

– Minek, uram?

– Hogy disznósajtot[31] csinálhassunk.

– Jean, tálalja az ebédet, és nyissa ki az ajtót!

– Minek, uram?

– Evés közben jön meg az étvágy.

– Jean! Öntsön rám gyorsan egy vödör jeget!

– Miért, uram?

– Mert mindjárt elolvadok a gyönyörűségtől.

– Jean, menjen le, és kérje el a sarki rendőrtől a bilincsét!

– Miért, uram?

– Szeretném, ha ez a könyv lebilincselő olvasmány lenne.

– Jean, hányadika van ma?

– Ott van a kezében az újság, uram.

– Ezen hiába nézem, mert tegnapi.

– Jean, az év melyik hónapjában van 28 nap?

– Annyi mindegyikben van, uram.

– Mi ez az ásítás, Jean?

– Most kel fel a Nap, uram.

---

[31] A disznósajt különféle maradékhúsokból és bőrkéből készül, amit a disznó gyomrába töltenek. Azért hívják sajtnak, mert prés alá rakják, és ettől olyan kerek és kemény lesz, mint a sajt. Utána füstöléssel tartósítják.

– Jean, azt írja az újság, hogy a megfagyott embert legjobb hóval bedörzsölni, hagy magához térjen.
– Igen, uram.
– De mi van akkor, ha ez a malőr nyáron történik? Honnan lehet akkor havat szerezni?

– Jean, hány fok van a szobában?
– +15 °C, uram!
– És kint?
– +3 °C.
– Jó, akkor engedje be azt a 3-at is.

– Itt vannak a fagyosszentek, uram.
– Jól van Jean, akkor engedje be őket.

– Megjött a tél, uram.
– Hogyan történhetett ez, Jean? Hiszen mára nem is vártunk vendéget.

– Jean, nyissa ki az ajtót!
– Minek, uram?
– Megjöttek a gondolataim.

Ugyanez másként:

– Jean, csukja be az ajtót!
– Minek, uram?
– Kimennek a gondolataim.

– Valami szárnycsattogást hallok, Jean!
– Repdes a képzelete, uram.

– Jean, ha elalszom, oltsa el a villanyt.
– Rendben van, uram. Majd szóljon, ha elaludt.

– Jean mekkora feszültség van a villanydrótban?
– 230 Volt, uram.
– Jó, ennyi volt, de most mennyi van?

– Miért csikorog a cipőm, Jean?
– Mert még nem fizette ki, uram.
– Ostobaság, Jean. Ha ez így volna, akkor a zakóm is csikorogna.

– Mi ez a lihegés, Jean?
– Kifáradt a futószőnyeg, uram.

– Jean, a puskámat! Lőni akarok!

– De uram, még az egész ház alszik.
– Nem baj, Jean. Majd lábujjhegyen lövök.

– Jean, legyen szíves döntse meg egy kicsit az asztalt.
– Miért, uram?
– Dőlt betűket szeretnék írni.

– Jean, hozza be a szódavizet!
– Uram, már elment az ereje.
– Na és, nem birkózni akarok vele.

– Jean, kit hív a telefonon?
– Senkit, csak a figyelmét szeretném felhívni.

– Jean, hozzon nekem egy bunkósbotot!
– Minek, uram?
– Unatkozom, és agyon akarom ütni az időt.

– Jean, hozzon nekem egy szárítókötelet!
– Mire jó az, uram?
– Ki akarom teregetni a múltamat.

– Jean, hozzon egy mászókötelet!
– Minek, uram?
– Ki akarok mászni az adósságaimból.

Délelőtt:

– Jean!
– Igen, uram!
– Délben érkezik az anyósom. Intézkedjék, hogy virágesővel fogadják.

Délután háromkor:

– Jean!
– Igen, uram!
– Hol van az anyósom?
– Sajnos uram, csak cserepes virág volt itthon…

– Jean, locsolja meg a virágokat a kertben.
– De uram, esik az eső!
– Nem baj, Jean. Akkor vigyen magával esernyőt!

– Jean, öntözze meg a pázsitot.
– De uram, esik az eső!
– Csak akad a házban egy esernyő.

– Jean megetette a papagájt?

– Igen, uram.
– Mivel?
– A macskával.

Faviccek

A humoros mondások sajátos csoportját alkotják a faviccek. Sokan ki nem állhatják, mások jól szórakoznak rajta. Ez még a javából való:

– Hogyan lehet megismerni a messziről jött embert?
– Közelről.

Messziről jött ember sokára ér ide.[32]

– Nem érdekel, hogy hol vagyok, gyere értem!

– Minek köszönheti Pista bácsi, hogy ma ünnepli a századik születésnapját? – kérdezi a tévériporter az idős embert.
– Hát annak, hogy éppen száz éve születtem.

– Mi a hosszú élet titka?
– A folyamatos légzés.

– Ma kezdődik életem hátralévő része.

A Földön élni drága mulatság, de a csomag legalább tartalmaz évente egy ingyenes Nap-körüli utat.

– Van élet a halál előtt?[33]

– Van egy igazi túlélő késem. Túlélte az apámat és a nagyapámat is.

– Ki szelet vet, viharkabátot vehet fel.

– Ki korán kel, kevesebbet alszik.[34]

– Ki korán kel, álmos marad.

[32] Az eredeti közmondás így szól. Messziről jött ember azt mond, amit akar.
[33] Ezt a cinikus faviccet a reinkarnációs kutatások eredményezték. Először volt az „Élet a halál után”. Ezt átforgatva született az „Élet az élet után”.
[34] Ez a „Ki korán kel, aranyat lel” szólásmondás átirata.

– Arra ébredtem, hogy rettenetesen álmos vagyok…

– Jövőd álmaidtól függ. Ne vesztegesd hát az időt, menj aludni!

– Nekem igazi álomautóm van. Felébredés után szertefoszlik.

– Ma hajnal 3 óra körül, egyszer csak becsengetett a szomszéd. Úgy meglepődtem, hogy majdnem kiejtettem az ütvefúrót a kezemből…

– Megígérem, hogy többet nem ígérek semmit.

– Hogy titokzatos lennék? Talán igen, talán nem…

– Nem vagyok magamnál. Kérem, hagyjon üzenetet!

– Ha nem a megoldás, akkor a probléma része vagy.

– Te, van egy nagy problémám!
– Tényleg? Mi az?
– Olyan történés vagy cselekedet, mely egy vagy több személynek hirtelen vagy tartós gondot okoz.

Van egy pólóm, az van ráírva jó nagy betűkkel, hogy: BALEK. Csak tudnám, mi került benne 34 700 forintba.

Két csend beszélget:

– … … …
– … … …

Három csend beszélget:

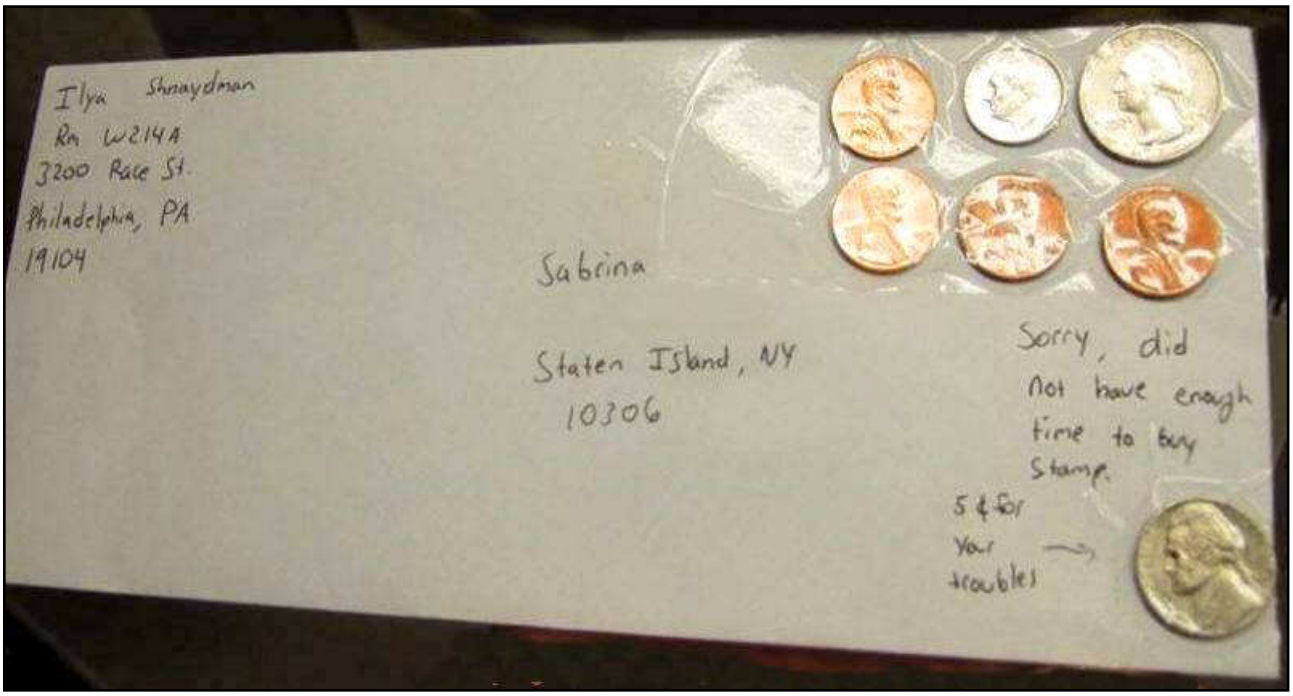
– … … …
– … … …
– Kuss legyen már!

A húsboltban sorban állás közben elsírja magát egy kisfiú. A mögötte álló felnőtt megkérdi:

– Miért sírsz kisfiam?

A gyerek csak zokog tovább.

– Mondd meg szépen, hátha tudok segíteni!
– Azért sírok, mert nem tudom mit mondott az anyukám, amikor leküldött! Azt, hogy Csaba hozzál egy pár gyulait, vagy azt, hogy Gyula, hozzál egy pár csabait![35]

[35] A Csabai kolbász és a Gyulai kolbász magyar húsipari márkanevek.

– Ez a nagy baj? Hiszen ezen könnyű segíteni! Mondd meg szépen, hogy hívnak téged, Csabikának vagy Gyuszikának?
– Engem? Józsikának!

Vevő a boltban:
– Kérek 20 deka szalámit.
– 25 deka, maradhat?
– Én inkább elvinném.

– Mit csinál a szegény ember, mielőtt megissza a teáját?
– Kinyitja a száját.

– Kicsi a bors, de tényleg.[36]

– Ha éhes vagy, nyalj sót. Akkor szomjas leszel.

Addig jár a korsó a kútra, míg be nem vezetik a vezetékes vizet![37]

– Mikor mondja a kínai, hogy jó napot?
– Amikor megtanul magyarul.

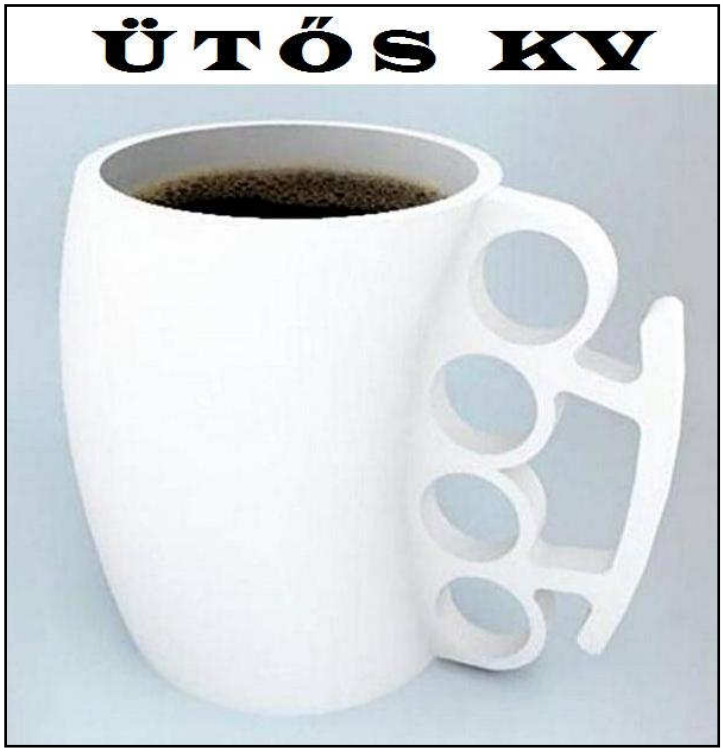
– Milyen lesz a néger, ha bedobják a tengerbe?
– Vizes.
– És milyen lesz, ha még egyszer bedobják?
– Ideges.

– Mi az: sínen megy és fütyül?
– Találós kérdés.

– Ha feldobják szék, ha leesik asztal. Mi az?
– Hülye találós kérdés.

– Mi az? Kicsi, piros és követ eszik.
– Kicsi piros kőevő!

– Hány cukorral kéri a kávét?
– Héttel.
– Héttel?
– Igen, de nem keverem fel, mert utálom édesen.

– Ha kivágja ezt a kupont, vehet egy új autót!

[36] Ez a „Kicsi a bors, de erős” közmondás átfogalmazása.
[37] Ez a vicc az „Addig jár a korsó a kútra, míg el nem törik” közmondás átfogalmazása.

– Hogyan végződik a Hamlet?
– Meghajolnak a színészek.

– Az életben csak egy dolog szép, de az épp nem jut eszembe!

– Te meg miben sántikálsz!
– Cipőben.

– Aki másnak vermet ás… nem magának ássa!

– Mindenütt jó, de… legolcsóbb otthon.

– Mindenütt jó, de mindig elzavarnak.

– Az otthon az a hely, ahová ha mész, be kell, hogy engedjenek.

– Evés közben jön meg a… szomszéd!

– Ha látod ott azokat a hegyeket, akkor esni fog. Ha nem, akkor esik.

– Vegyünk példát az időjárásról: nem érdeklik a kritikák.

– Kétféle vélemény van: az enyém és a helytelen.

– Csak olyat ígérj meg, amit utólag cáfolni tudsz.

– Sohase mondd, hogy vége! Nézz szappanoperákat![38]

– Ne aggódj folyton, hogy ma vége lesz a világnak. Ausztráliában például már holnap van.

– Ha úgy érzed, senkit sem érdekel élsz-e vagy halsz-e, ne fizesd be a havi gázszámlát.

– Van két szó, ami nagyon sok ajtót nyit: „Tolni” és „Húzni”.

[38] Végtelenített tévéfilm-sorozatok.

– Hogy kerülnek a „Fűre lépni tilos” táblák a gyep közepére?

– Megy egy indián a sivatagban. Ismered?
– Ő sem ismer téged.

Bemegy az indián a hivatalba:

– Szeretném megváltoztatni a nevem.
– Miért?
– Mert hosszú.
– Mi a maga neve?
– Messze szálló színarany nyílvessző, mely mindig célba talál.
– És mire szeretné megváltoztatni?

– Zutty.

– Hogy hívják a halott indiánt?
– Már sehogy…

– Miért temetik az indiánt a hegyoldalba?
– Mert ott van a temető!

Sírfelirat:

„Az emberiség olyan, mint a krumpli, a legjava a föld alatt van.”

Sírfelirat:

„Itt nyugszom én, és olvasod te;
Bár olvasnám én, és nyugodnál te.”

Egy amerikai farmer dicsekszik az új szomszédjának:

– Az én kisfiam olyan okos, még csak hatéves, de már oda-vissza le tudja betűzni a nevét.
– Igen? És hogy hívják?
– Bob.

Egy angol bemegy egy élelmiszerüzletbe:

– Do you speak English?

– Nem!

Másik üzlet:

– Do you speak English?

– Hm!

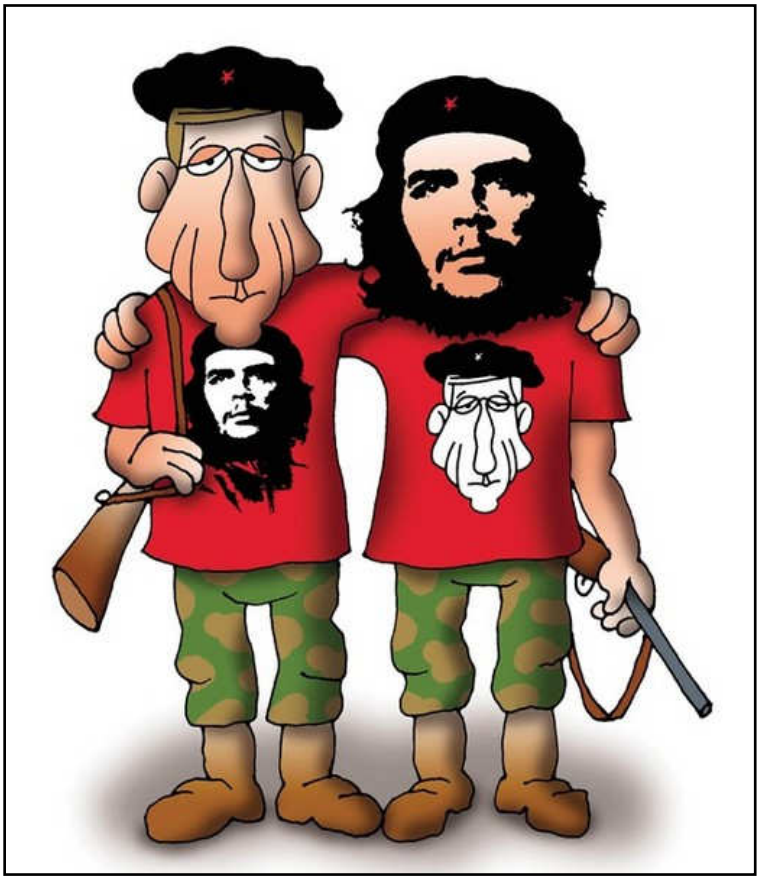
Következő üzlet:

– Do you speak English?

– Yes, I do.

Mire az angol rámutat a polcra:

– MARLBORO.

Minél többet tanulunk:
annál többet tudunk.
Minél többet tudunk:
annál többet felejtünk.
Minél többet felejtünk:
annál kevesebbet tudunk.
Minél kevesebbet tudunk:
annál kevesebbet felejtünk.
Minél kevesebbet felejtünk:
annál többet tudunk.
Hát akkor minek tanuljunk?

– Ha a tanulás tudást ad, a tudás hatalmat, a hatalom pénzt, a pénz meg nem boldogít, akkor minek tanuljak?

– Ha a tudás hatalom, akkor miért nem vágyik több ember erre a hatalomra?

– Hajszolom a tudást, de ő a gyorsabb.

– Ki volt a világ legnagyobb kalandora?

– Kolumbusz Kristóf, mert:

Amikor elindult, nem tudta hova megy;

Amikor megérkezett, nem tudta hol van;

Amikor visszatért, nem tudta hol volt;

Ráadásul az egészet más pénzén csinálta.

Három turista felmászik Londonban a Big Ben tetejére, és fogadást kötnek, ki tudja úgy ledobni a karóráját a torony tetejéről, hogy leérve

a lépcsőn el is kapja azt. Az első férfi ledobja az óráját, gyorsan elindul lefelé, de már a harmadik lépcsőfoknál hallja, hogy az óra koppant a földön. A második is próbálkozik, ő még két fokot sem tud megtenni, mire az órája leesik. A harmadik turista ledobja a karórát, lemegy a lépcsőkön, a sarki kávézóban iszik egy kávét, majd szép komótosan odasétál a torony tövébe, és elkapja az éppen leeső óráját.

– Ezt hogy csináltad? – kérdezik tőle a társai.

– Ja, az én órám húsz percet késik!

– Igaz az, hogy a kenguru magasabbra ugrik, mint az Empire State Building?

– Igaz.

– Hogyhogy?

– Mert az Empire State Building nem tud ugrani.

– Elnézést, megmondaná, melyik az utca túlsó oldala?

– Az ott szemben.

– Hát ez őrület! Onnan meg ide küldtek!

– Miért mondják, hogy csúcsforgalom, amikor semmi sem mozdul?

Két bácsika beszélget a buszon:

– Képzelje, én már húsz éve utazom ezen a buszon…

– Tényleg? És hol szállt fel?

A kulcstartó egy olyan hasznos kis szerkezet, amely segít az összes kulcsodat egyszerre elveszíteni.

– Amikor megszülettem, annyira meglepődtem, hogy másfél évig meg sem tudtam szólalni.

– Mikor van a születésnapja?

– Július 15-én.

– Melyik évben?

– Minden évben.

A barátok olyan emberek, akik jól ismernek, és mégis szeretnek.

– Önre úgy tekintek, mintha a rokonom lenne!
– Köszönöm, ennek igazán örülök.
– Ne örüljön, ugyanis utálom a rokonaimat!

– Mi a legkedvesebb ajándék?
– Az aorta.
– Miért?
– Mert az szívből jön.

– Az olívaolaj olívabogyóból készül, a napraforgóolaj napraforgómagból készül. Miből készül a babaolaj?

Lappföldi beszélgetés:

– Jyrki, milyen volt a nyarad?
– Nem tudom, mindkét nap részeg voltam.

Kedves Télapó!

Szeretnék egy robogót, egy új számítógépet, egy új szobát, egy nyaralót a Balaton mellett, amihez csak nekem van kulcsom, egy pénzzel teli bankkártyát, egy új mobiltelefont (kamera is legyen rajta!), és egy DVD lejátszó sem ártana.

Várlak!

Tomi

Kedves Tomi!

Várjál csak, ha nincs jobb dolgod:

Télapó

Kedves Télapó!

Szeretnék egy hajós Barbiet, egy autós Barbiet, egy síelős Barbiet, egy repülőgépes Barbiet, egy motoros Barbiet és egy diszkós Barbiet!

Mást nem. Köszi: Kati

Kedves Kati!

Eszedbe jutott már, hogy diplomás Barbie miért nem létezik? Javaslom, inkább tanulj, ahelyett, hogy babázol, mert anyádat elnézve te nem leszel olyan szép, mint Barbie, és akkor várhatod, hogy bárki is eltartson:

A Télapó

„Milyen szép csizma!” – mondta a Télapó, és beletette a hátizsákjába.

Apa mondja a fiának:

– Fiam! Ha megkensz egy szelet kenyeret vajjal, az biztos, hogy a vajas oldalára esik le.

A fiú nem hiszi el, ezért bemegy a konyhába, megken egy szelet kenyeret, és leejti. A kenyér vajas oldala felfelé mutat. Erre odamegy az apjához:

– Apa! Nem a vajas oldalára esett le a kenyér! Ez hogy lehet?

– Fiam! Rossz oldalát kented meg!

– Hogyan tudsz egy tojást a betonpadlóra úgy leejteni, hogy ne törjön össze?

– Ez butaság, a betonpadló nagyon kemény, nem törik össze.

Két parasztasszony beszélget:

– Mi trágyázzuk a málnát.

– Mi cukorral esszük…

– Juliska este gyere el hozzánk, senki sem lesz otthon.

– Juliska este el is ment, és tényleg senki sem volt otthon.

– Felhívott a múltkor egy csaj, és azt mondta, menjek át, nincs otthon senki. Átmentem, és tényleg nem volt otthon senki.

– Mi a sok válás legfőbb oka?

– A házasság.

– Mit csinál a lyukas kezű ügyész?

– Ejti a vádat.

– Miért megy a pap focimeccsre?

– Szurkolni.

– Mit jegyzett meg a bokszoló a Bibliából?

– Jobb adni, mint kapni.

– Egy taxiban egy fekete, egy fehér, egy sárga és egy rézbőrű ember ül. Ki vezeti a kocsit?

– A taxisofőr.

– Vettem egy fenyőfát karácsonyra, de olyan nagy volt, hogy nem fért be az autómba, ezért le kellett vágnom a tetejét. De semmi gond, úgyis régi vágyam volt egy kabrió.

– Vettem egy könyvet. Egyszerűen nem lehet letenni.

– Olyan izgalmas?

– Dehogy! Nincs hova.

Két vasutas barkochbázik:

– Személy?
– Nem.
– Akkor gyors!

– Miért nem jó József Attilával barkochbázni?
– Mert mindig csak a mamára gondol.

Interjú József Attilával.
Riporter:
– Meséljen a családjáról!
József Attila:
– Nincsen apám se anyám…

– Olvasta Shakespeare-t?
– Nem, ki írta?

– Miért vásárol az ideges nő három kalapot?
– Mert azt sem tudja, hol áll a feje.

– Miért keverik az oroszok bal felé, az amerikaiak pedig jobb felé a kávét?
– Hogy elolvadjon benne a cukor.

– Drágám, arra gondoltam, hogy Svájcban tölthetnénk a szabadságunkat. Mennyibe kerülne?
– Semmibe.
– Hogyhogy?
– A gondolat ingyen van!

– Igyekszem összeszedni a gondolataimat, de nem emlékszem, hol hagytam őket.

A strucc szeme nagyobb az agyánál. (Ismerek ilyen embereket is.)
A tengeri csillagnak nincsen agya. (Ilyen embereket is ismerek.)

– Általában csak ülök a TV előtt, és sakkversenyeket nézek.
– Aztán az orvosom azt mondta, több mozgásra lenne szükségem.
– Azóta teniszmeccseket nézek.

Ha arra születtünk volna, hogy kipattanjunk az ágyból, kenyérpirítóban aludnánk.

– Mivel lehet a fényt hamisítani?
– Fénymásolóval!

– Melyik ajtót utálja a faltörő kos?
– A fotocellásat.

– Leesett a kőre az órám.
– És megállt?
– Naná, elkezdett szaladgálni.

– Mit jelent az, hogy: „Paff, a bűvös sárkány”?
– Anyósom elesett a biciklivel.

– Mi az? Ha feldobom semmi, ha leesik ötezres?
– Nem tudom.
– Én sem tudom. Ha tudnám, mindig dobálgatnám.

– Mi a legbiztosabb módszer, hogy a tőzsdén egy kisebb vagyonra tegyünk szert?
– Egy nagyobb vagyonnal kell kezdeni.

Béla bácsinak csörög a telefonja. Felveszi:

– Jó napot uram, most 10 millió forintot nyerhet, ha minden kérdésünkre nemmel válaszol. Készen áll?
– Igen…

– Melyik az a kérdés, amire ha igennel válaszolsz, biztos, hogy hazudsz?
– Alszol?

Két hajléktalan beszélget a parkban:

– Alszol?
– Nem.
– Van egy százasod?
– Alszom.

– Miért karikás az ördög szeme?
– Mert az ördög sohasem alszik.

– Miért sápadt a Hold?
– Mert folyton éjszakázik.

– Miért hideg a hajnali szél?
– Mert egész éjjel kint volt.

Érdekes társalgás:

– Mi a véleményed a cseh sírások bérezéséről?

– Mi az? Ugyanúgy néz ki, mint a halál, csak egy kicsit kisebb.
– A halál fia.

– Miért van a halál kezében kasza?
– Hogy nézne ki légycsapóval a kezében?

Akasztott embernek lába se éri a földet.[39]

– A halál nem lehet olyan rossz dolog, mert még senki sem jött vissza panaszkodni.

– Ha megéred a századik évet, megúsztad. Kevesen halnak meg százéves koruk után.

Túlélem, ha beledöglök is!

Egyetlen atombomba tönkreteheti az egész napodat.

– Maga csótánynak nevezett engem?
– Igen.
– Elismeri?
– Elismerem.
– Akkor párbajozzunk! Válasszon fegyvert!
– Rendben. Rovarirtó spray.

A börtönőr így vigasztalta VIII. Henrik feleségeit:
– Fel a fejjel, amíg van.

– Apuci, szokott sírni a bohóc?
– Hát persze! Úgy piheni ki magát.

– Ki tudná megmondani, hogy melyik a ló legfontosabb része? – kérdi a tanító néni.
– A bőre – válaszol Petike.
– Miért pont az?
– Mert az tartja össze az egész lovat!

– Tegnap vettem egy kaméleont, csak nem tudom, hol van.

Bemegy egy férfi a ruhakereskedésbe.
– Van terepszínű ruhájuk?
– Van, csak nem találjuk.

– Mennyibe kerül a locsolókanna?

[39] Ez az „Akasztott ember házában nem jó kötelet emlegetni” közmondás átfogalmazása.

– Kétezer forint.
– Olcsóbb nincs?
– De, az eső.

Áll a juhász a réten a botjára támaszkodva. Arra megy egy másik juhász, meglátja, kérdi tőle:

– Hát te meg, mit csinálsz?
– Gondolkodom.
– És hol a fenében van a nyájad?
– Azon gondolkodom…

A hegyi pásztortól megkérdezik hány éves:

– Mit tudom én – hangzik a válasz.
– Hogyan! Hát nem tudja hány éves?
– Így igaz, kérem. Én csak a juhaimat számolom, azokat ugyanis ellophatják, de az éveim az ördögnek sem kellenek.

– Miért kering a sas a hegy felett?
– Mert alatta nem tud.

– Miért van a medve bundában?
– Mert esőkabátban igen hülyén nézne ki.

– Miért van a medvének bundája?
– Hogy nézne ki rajta a bőrkabát!

– Miért iszik a nyuszi pöttyös bögréből?
– Mert a csíkos eltörött.

Nyuszika megy a sivatagban és már majdnem éhen hal… Mikor szomjan hal.

Nyuszika meg a róka mennek az erdőben.
A nyuszika a tóhoz ért, a róka a villanyszereléshez, de nem nagyon.

– Hány macska farka kell ahhoz, hogy az égig érjen?
– Elég egy is, ha elég hosszú.

– Mit fűrészel a macska?
– A kutya fáját.

– Két kutya megy a sivatagban. Egyszer csak megszólal az egyik:
– Te, ha öt percen belül nem találunk egy fát, én bepisilek.

– Mi a különbség a kutya és a disznó között?
– Kutyából nem lesz szalonna.

Nem érdemes egy disznóval birkózni a pocsolyában. Mindketten mocskosak lesztek, és a disznó még élvezni is fogja.

– Ez a ló nyugodt?
– Természetesen! Nyugodtabb lovat már csak virsliben találhat.[40]

– Mi az? Szabványos szőrös állatka kést élez egy tölgy tetején?
– Mintamókus fen a fán.

A szarvas felmászik a fára. Ahogy mászik, találkozik a mókussal.
– Hát te, hová mászol szarvas?
– Tudod mókus, én nagyon szeretem az almát, és most azt szeretnék enni.

[40] Régen a kiöregedett lovakat levágták, és húsukat felhasználták. A kisé édeskés lóhúsból kifejezetten finom virsli és szárazkolbász készíthető. Korábban a gyulai kolbász is tartalmazott lóhúst. Attól vált világhírűvé. Ezt persze a fogyasztók nem tudták.

– De szarvas! Hiszen ez nem almafa!
– Nem baj, hoztam magammal almát!

– Mi történik, ha szembeköpsz egy zsiráfot?
– Kirúgja alólad a létrát.

– Miről lehet fölismerni a mérges kígyót?
– Ráncolja a homlokát.

Kígyómama mondja a kicsinyeinek:
– Ne lábatlankodjatok itt körülöttem!

– Hogyan lehet puszta kézzel krokodilt fogni?
– Megvárod, amíg bekapja a kezed, aztán kifordítod.

– Mivel lehet csillapítani a farkaséhséget?
– Piroskával.

– Azért mindenkiben van valami jó is – tűnődik a farkas. – Bennem például Piroska.

– Nagymama, miért olyan nagy a szád?
– Nagymama, miért olyan nagy a szemed?
– Nagymama, miért olyan nagy az orrod?
– Jaj Piroska, menj már innen azzal a nagyítóval!

– Nagymama, miért olyan dülledtek a szemeid?
– Ej, Piroska, legalább a WC-n hagyjál már nyugton!

– Miért nem sízik a százlábú?
– Mert mire fölcsatolná a síléceket, kitavaszodik.

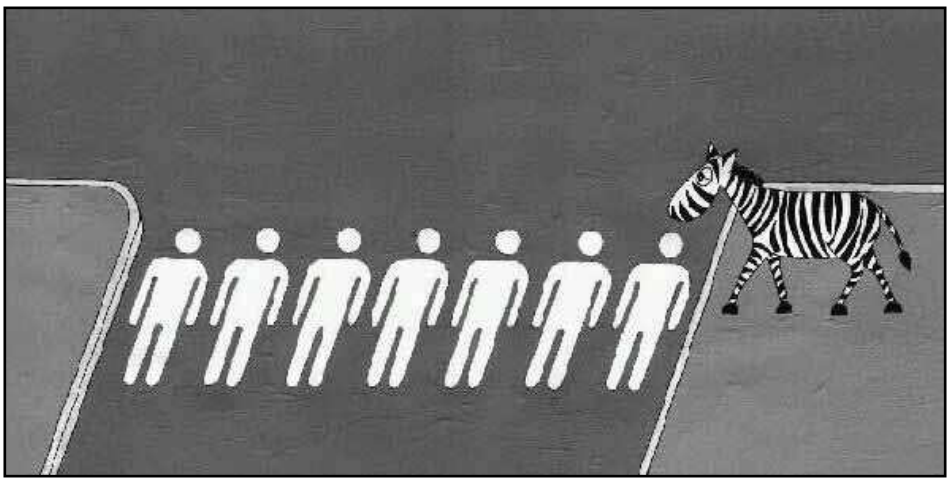
– Miért zümmög a méhecske?
– Mert nem tudja a szöveget.

– Hogyan lesz egy giliszta öngyilkos?
– Tyúk elé veti magát!

– Mi az, amit a férfiak állva, a nők ülve, a kutyák pedig három lábon végeznek?
– Kézfogás…

– Miért van a kutyának hátul a farka?
– Hogy ne lógjon a szemébe.

Bolhataxi:
– Hívjunk kutyát, vagy menjünk gyalog?

– Melyik a legbüdösebb állat?
– A pók. Mert nyolc hónalja van.
– Mi az újszülött ganajtúró bogár első mondata?
– Anyu, nagy szarban vagyunk!

A kis vakond kérdi az anyjától:
– Anyu, a földön kívül is van élet?

– Miért jó a csigának?
– Hamar hazaér.
– Ismered azt a viccet, amikor a csiga nem talál haza?

Két katicabogár beszélget:
– Megpróbáltam felvételizni az egyetemre.
– És sikerült?
– Ugyan már, hét ponttal?

– Mi az, amit a keselyűk nagyon utálnak?
– Az üvegszem.
– Mi a szúnyogháló?
– Az ajtón betévedt rovarok ablakon történő távozását megakadályozó szerkezet.

– Miért tévednek kevesebbet az állatok?
– Mert tévedni emberi dolog.

– Az egypúpú tevét az különbözteti meg a kétpúpútól, aki akarja.

Ausztráliában súlyosan büntetik, ha valaki őshonos állatot elpusztít. Egy férfi megölt egy hangyászsünt, megsütötte és megette. A tárgyalás után a bíró megkérdezi:

– Milyen íze volt a húsának?
– Hasonlít a koaláéhoz, a wombatéhoz és egy kicsit a posszuméhoz.[41]

Két baktérium beszélget egy presszó sarkában.

– Mi van veled? – kérdi az egyik. – Napok óta nem láttalak.
– Gyengélkedtem – feleli a másik. – Úgy látszik, elkapott valami antibiotikum.

– Doktor úr, én olyan bizonytalan vagyok mostanában… Vagy mégsem?

– Doktor úr, segítsen rajtam. Már napok óta nem tudok aludni.
– Miért?
– A végrehajtók elvitték az ágyamat.

– Doktor úr, segítsen rajtam! Minden éjszaka azt álmodtam, hogy vízbe fulladok. Mit javasol, mit tegyek?
– A legjobb lenne, ha megtanulna úszni!

– Maga mit szed?
– Álmatlanság ellen altatót, ha hasmenésem van, akkor meg a lábamat!

– Főorvos úr, kíváncsi lennék, mit tesz, amikor náthás?
– Az attól függ! Néha tüsszögök, néha meg köhögök!

Képzeld, szegény nővérem két éve korházban van.

– Jaj de sajnálom. Tüdő?
– Nem.
– Szív?
– Nem.
– Hanem?
– Ápolónő.

– Itt van mire vágytál, egy világító ágytál.

[41] Ezek az állatok is védettek. (Angol nyelvterületen az oposszumot posszumnak nevezik.)

Fáj a torka? Nyeljen zsilettpengét! Mintha elvágták volna.

Kétféle sebtapasz van: amelyik nem akar ragadni, és amelyik nem akar lejönni.

– Maga is a fülészetre vár?
– Mit mond?
– Tessék?

– Attól tartok, a feleségem meg fog süketülni – mondja Józsi bácsi a háziorvosuknak.
– Tegye próbára a felesége hallását, mielőtt elhozza a rendelőbe – mondja az orvos.

Aznap este a feleség a vacsorát készíti. Józsi bácsi megáll mögötte három méterre, és azt kérdezi:

– Mi lesz a vacsora, drágám?

Semmi válasz. Józsi bácsi közelebb lép, és megpróbálja egy méterről, de ekkor sem kap választ. Végül egészen közelről újra megkérdezi:

– Drágám, mi lesz a vacsora?
– Most mondom harmadszor, hogy sült csirke!

– Klassz az új hallókészüléked! Mennyibe került?
– Háromnegyed tizenkettő…

– Józsi bácsi, kapcsolja be a hallókészülékét!
– Mi van?
– Kapcsolja be a hallókészülékét!
– Nem értem, várjál, bekapcsolom a hallókészüléket. Mi van? Semmi… Most már semmi…
– Na, jó. Akkor kikapcsolom.

Az orvos vizsgálat közben megkérdezi a betegétől:

– És a fülével nincs problémája?
– Dehogynem doktor úr! Amikor felhúzom a pulóverem, mindig beléjük akad.

A fogorvos már egy órája fúrja egy hölgy páciense fogát.

– Maga arannyal tömette be a fogát?
– Nem. Az már a fülbevalóm!

A fogorvos egyre mélyebbre fúr egy férfi páciense fogában.

– Úgy látom, hogy valamikor aranytömést tettek ebbe a fogba.
– Nem doktor úr, az már a mandzsettagombom.

Vizsgálat után az idegorvos félrehívja a beteg feleségét.

– Csak annyit mondjon meg nekem, asszonyom, hogy a maga férje szo-

kott-e beszélni, ha egyedül van?

– Nem tudom, doktor úr. Még soha nem voltam ott, amikor egyedül volt.

– Miből készül a Cavinton[42]?

– Nefelejcsből.

– Mi a jó az amnéziában?

– Hogy az ember állandóan új arcokkal találkozik.

– A memóriám már nem a régi. És ráadásul még a memóriám sem a régi.

– Csukd be a szemed! Ugye, milyen sötét van odabent?

– Valahol a lelke mélyén minden ember jó. Csak sajnos vannak nagyon mély lelkű emberek.

– Eddig buta voltam. Elhatároztam, hogy ezen változtatok, ezért vettem egy 360 fokos fordulatot.

Fáj a lába, amputálja!
A vonat ingyen csinálja!

Fáj a feje? Golyót bele!
Nem lesz többé gondja vele.

– Miért jó annak, aki üldözési mániában szenved?

– Mert sosem érzi magát elhagyatottnak.

– Mondja Kovács úr, maga mit szokott csinálni, ha esténként nem tud elaludni?

– Elszámolok háromig, és már alszom is.

– Tényleg?

– Csak háromig?

– Igen háromig… De van úgy, hogy fél négyig.

– Doktor úr, amikor feketét iszom, mindig valami nyomást érzek a szememben. Mit tegyek?

– Nagyon egyszerű a gyógymód asszonyom. Mielőtt inni kezdi a kávét, vegye ki a kanalat a pohárból.

– Azt mondják, Magyarországon tíz emberből egy szenved az allergiától. Ez azt jelenti, hogy a többi élvezi?

Fogyókúrázom: két hét alatt tizennégy napot vesztettem.

– Képzeld, tegnap leestem a létráról!

– Nahát, és lett valami bajod?

– Nem. Képzeld, tegnap leestem a létráról!

[42] Magyar fejlesztésű memóriajavító gyógyszer. Az egész világon használják.

Bemegy egy férfi a patikába, és kér valamit csuklás ellen. A patikus áthajol a pulton, és váratlanul hátba vágja.

– Segített?

– Nem tudom – mondja –, kimegyek, és megkérdem a kislányomat, aki a kocsiban vár.

Erélyes hang a telefonban:

– Azonnal halkítsa le a rádióját, vagy feljelentem!

– Eszemben sincs! Költözzön egy másik utcába!

– Onnan beszélek!

– Mi az: amikor kell, kidobják; amikor nem kell, felszedik?

– A horgony.

– Ha beledobunk egy piros követ a kék tengerbe milyen lesz?

– Vizes.

Részeg a jegypénztárnál:

– Egy retúrt kérek!

– Hová?

– Hová, hová! Hát ide vissza!

– Hová kéri a jegyet? – kérdi a részeg férfit a pénztáros.

– Ide, a markomba.

Ugyanez kicsit bővebben:

– Kérek egy jegyet!

– Milyen jegyet? – kérdi a részeg férfit a pénztáros.

– Hát, vasúti jegyet.

– Hová kéri a jegyet?

– Ide, a markomba.

– Nem, úgy értettem, hova utazik?

– Az unokám esküvőjére.

– Jó, jó, de hol lesz az az esküvő?

– Ha jó idő lesz, az udvaron, ha esni fog, a pajtában tartják meg…

Az utas az utolsó pillanatban kapaszkodik fel az induló vonatra. A biztonság kedvéért megkérdezi a peronon álldogáló kalauztól:

– Ez a vonat megy Hatvan felé?

– Nem, uram. Csak egyfelé.

A vasútállomás ötödik vágányán áll a vonat. Egy bácsika kihajol az ablakon, és szól az arrafelé járó kisfiúnak:

– Fiacskám, itt van két darab százforintos, légy szíves szaladj el az állomás büféjébe, vegyél két szendvicset. Egyet hozz el nekem, egyet pedig megehetsz te.

A fiú átveszi a pénzt, elrohan, majd pár perc múlva jön vissza egy szendvicset majszolva. A bácsihoz ér, és felnyújtja a kezében lévő százforintost:

– Bácsi kérem, már csak egy darab szendvics volt…

Magyarországon azért ilyen lassú a vasúti közlekedés, mert meg kell őriznünk a nagy ország látszatát.

– Mi az abszolút lehetetlen?

– Hepehupás úton egymás után két hepe.

Amikor a viccgyártónak nincs több ötlete, akkor ilyesmit fabrikál:

– Mama! Add ide azt a sótartót!

– Nem adom!

– De miért nem?

– Csak.

A party háziasszonya riadtan állapítja meg, hogy éppen tizenhárman ülnek az ebédlőasztalnál.

– Ne aggódjon asszonyom! – nyugtatja az egyik vendég. – Én két ember helyett eszem és iszom!

– Tegnap egy étteremben akartam vacsorázni, de nem lehetett, mert ott járt a végrehajtó.

– Ki mondta ezt neked?

– A pincér azzal küldött el, hogy minden asztal le van foglalva.

– Felpróbálhatom azt a szoknyát ott a kirakatban?

– Természetesen, de próbafülkénk is van.

Tegnap láttalak az áruházban… Mit vásároltál?

– Vettem egy írógépet!

– De hiszen nem is tudsz írni!

– Éppen azért!

A rendőr este egy kislányt talál az utcán. Odamegy hozzá, és megkérdi:

– Hogy hívnak?

– Ilonkának.

– Aztán mi a másik neved?

– Ilike.

– Hogy hívják az papádat?

– Apuka.

A rendőr megvakarja a fejét, de tovább kérdez:

– Hol laksz?

– Anyukánál.

– És hol lakik az anyukád?
– Nálunk.
– Melyik utcában laktok?
– A rendőr bácsi nem tudja? – kérdi a kislány.
– Nem.
– Hát akkor jöjjön, odavezetem.

Kovács tizedes elmegy a jósnőhöz:
– Látom az üveggömbben a maga jövendőbeli feleségét!
– És hogy hívják?
– Kovácsné.

Egy járókelő megszólítja a szembe jövőt:
– Ne haragudjon, a Király utcát keresem.
– Nem haragszom, keresse.

Egy férfi megállít egy járókelőt:
– Elnézést! Megmondaná, hogy jutok el a postára?
– Az attól függ. Kocsival van?
– Nem.
– Akkor gyalog!

Egy kövér nőt hosszú percek óta követ egy férfi az utcán. Egy idő után a nő elunja, visszafordul és megkérdezi:
– Miért követ engem?
– Én nem követem, asszonyom, csak a szélárnyékban megyek!

A partin egy férfi odalép egy nőhöz:
– Magát nagyon megszépíti a bor, hölgyem.
– Köszönöm, de az az igazság, hogy egy kortyot sem ittam.
– Lehet, hogy maga nem – mondja a férfi –, de én igen.

– Hogy hívják a japán tűzoltót?
– Telefonon.

A tűzoltóságra bejelentés érkezik:
– Segítsenek, ég a házam!
– Lelocsolta vízzel?

– Igen, de még mindig ég.
– Sajnálom, mást mi sem tudunk tenni.

Csöng a telefon a tűzoltóságon:
– Halló, jöjjenek gyorsan! Tűz van!
– Hol?
– Hát itt a házban…
– Úgy értem, honnan beszél?
– A szobából.
– Jó, de hogy jutunk oda?
– Hát nincs már meg az a szép piros autójuk?

– Üdvözlöm! Itt a Tűzoltóság üzenetrögzítője.

– Gratulálhatsz! Apa lettem.
– Fiad van?
– Nem.
– Akkor lányod.
– Hogyan jöttél rá?

A lőgyakorlaton elkiáltja magát a parancsnok:
– Tűz!
Mire az egyik újonc:
– Hol?

– Mi az? Feldobjuk semmi, leesik egy tank?
– Orosz hadicsel.
– Mi az? Feldobjuk semmi, leesik semmi?
– A magyarok is próbálkoztak.

– Néni kérem, lejöhet a Pistike játszani?
Síró asszony az ablakban:
– Ő már nem mehet le többet…
– Miért?
– Mert Pistike meghalt…
– Akkor legalább a labdáját tessék ledobni.

Öreg anyóka ballag az utcán biciklijére támaszkodva.
– Hová ballag, nénikém? – kérdi tőle a rendőr.
– A temetőbe megyek.
– És ki hozza vissza a biciklit?

Öreg nénike odamegy a sírásóhoz a temetőben:
– Megmondaná aranyoskám, merre találom a 41-es parcellában a 34-es sírt?
– Borzasztó alakok maguk! Elmászkálnak, aztán meg nem találnak vissza.

– Milyen a mazochisták szótára?
– Minden szó benne van, de nem betűrendben.

– Kérem, hogy minden válasza legyen orális, rendben? Milyen iskolába járt?
– Orális.

– Miért nem játszik a tűzoltózenekar betonon?
– Mert olyan hangszer nincs.

Second hand:
– Ezt a rongyot meri ön átmeneti kabátnak nevezni?
– De mennyire! Önnek uram fogalma sincs, hány ember kezén ment már át.

A sikeres hazudozók titka a jó emlékezőtehetség.

Aki utoljára nevet, annak lassú a felfogása.[43]

– Egy kicsit beképzelt voltam, de most már tökéletes vagyok.

– Mindenkinek van valami hibája. Belőlem pont ez hiányzik.

– Senki se lehet tökéletes. Belőlem is hiányzik a hiba.

– Lennék én szerény, de nincs mire.

– Magyarországon három zseni él. Azon gondolkoztam, ki lehet a másik kettő.

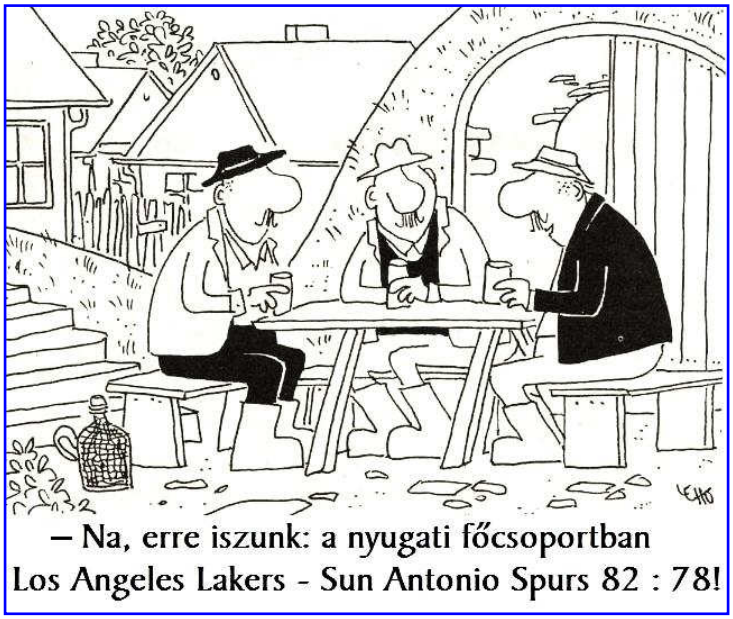
– Einstein meghalt, Newton is halott, és én is erősen meghűltem tegnap…

– Még nem számoltam össze, de azt hiszem, ezermester vagyok.

– Társaságban gyakran idézem magam. Színesebb lesz tőle a beszélgetés.

– Csak a hangom miatt nem lettem énekes.

– Mindenre tudok magyarázatot találni, legfeljebb nem stimmel.

– Engem a siker nem ront meg, én világéletemben elviselhetetlen voltam.

[43] Ez a vicc az „Az nevet igazán, aki utoljára nevet” közmondás átírása.

– Mostantól mindenben magam döntök!… Rendben?

– Mi a sikertelenség legfőbb oka?
– A próbálkozás.

Két cinikus találkozik. Na és…

A csapatmunka előnye, hogy mindig van kit hibáztatni.

– Mentes vagyok minden előítélettől. Mindenkit egyformán utálok.

Két cowboy beszélget:

– Amikor együtt őriztük a marhákat fenn a hegyekben, mondtam Jacknek, hogy húzzon minden reggel tiszta zoknit.
– És hallgatott rád?
– Igen, de egy hét múlva már nem ment fel a lábára a csizma.

– Hogyan hal meg a vegetárius?
– Fűbe harap.

– Mit csinál a haldokló focista?
– Az utolsókat rúgja.

– Hogyan hal meg a teniszező?
– Megáll benne az ütő.

– Ki az az egyetlen férfi, aki nem élhet nők nélkül?
– A nőgyógyász.

– Miért nincs melle a tyúknak?
– Mert a tojás nem tud szopni.

– Mit kell adni a hasmenéses orrszarvúnak?
– Utat!

– Mi a különbség a WC, és a temető között?
– Semmi, ha menni kell, hát menni kell!

– Mondd, neked van zsebszámológéped?
– Minek az? Én tudom hány zsebem van.

– Vegyek egy zseblámpát is?
– Zseblámpát? Minek? Eligazodom én a zsebemben lámpa nélkül is!

A tanárnő azt mondja matekórán:
– Gyerekek, ma fogunk először számítógépekkel számolni.
– Jaj, de jó lesz! Jaj, ez jó lesz.
– Na, Robika, akkor mondd meg, mennyi három számítógép meg két számítógép?

A rövidlátó tanárnő sorra kérdezi a diákjait, de senki sem készült az órára. Végül türelmét vesztve felkiált:
– Te, ott hátul. Mikor volt az Aranybulla?
– Tudom is én…
– Mikor volt a tatárjárás?
– Tudja az ördög.
– De hát ezt a múlt órán tanultuk. Mit csináltál tegnap este?
– A kocsmában voltam. Megittunk pár üveg sört a haverokkal.
– És… és ezt csak így mondod? Hogy akarsz átmenni a vizsgán?
– Sehogy. Én a vízvezeték-szerelő vagyok, és a fűtőtestet jöttem megjavítani.

– Semmi hasznunk a kutyából panaszkodik a szomszédjának egy férfi.
– Miért, nem jó házőrző?
– Nem. Az elmúlt éjszaka például annyira ugatott, hogy nem hallottuk, amikor betörtek hozzánk.

– Petike, tudsz nekem mondani 5 afrikai állatot?
– Igen. 2 oroszlán, meg 3 zsiráf!
– Pistike mondjál három állatot!
– Lovacska, kutyuska, cicuska.
– Jól van, de ne becézd őket. Most kicsinyítő képző, azaz „ka” nélkül mondjál még egy állatot.
– Szar…

Az általános iskolásoknak a tejről kell dolgozatot írni. Minden gyerek legalább egyoldalas dolgozatot ad be, de Móricka csupán két sort írt. A tanár szigorúan kérdi:
– Hát te miért írtál ilyen keveset a tejről?
– Bocsánat tanár úr – mentegetőzik Móricka –, én a sűrített tejről írtam.

Mit majszolsz a sarokban Petike?
– Pillanatragasztót.
– Micsodát???
– Hmmm!!!

Múzeumlátogatáson az egyik teremőr mutogatja az érdekességeket a gyerekeknek.

– Nézzétek csak! – kezdi. – Ez egy egyiptomi múmia 5018 éves;

– Hát ezt meg honnan tudja ilyen pontosan a bácsi?

– Amikor idejöttem, ez a múmia éppen ötezer éves volt, s én meg 18 éve vagyok itt.

Biológiaórán a tanár arról mesél, hogy milyen tökéletes a természet rendje: Ha valamelyik érzékszervünk nem tökéletes, annak hiányosságát a többi pótolja. A vakoknak például amennyivel gyengébb a látásuk, annyival fejlettebb a tapintásuk. Ki tud hasonló példát?

– Az én nagybácsikám sánta – jelentkezik Pisti –, és amennyivel rövidebb az egyik lába, annyival hosszabb a másik.

Pistikétől kérdezi a tanárnő:

– Hányan vagytok a családban?

– Heten.

– És te vagy a legidősebb?

– Nem, a nagyapám!

Pista bácsi meséli a gyerekeknek:

– Ezek a mai fiatalok milyen lusták! Én 80 éves vagyok, de még most is 20 kilométert futok a szomszéd faluig.

– És utána haza is fut a bácsi?

– Á, dehogy! Hazahoz a mentőautó.

Tanár:

– Hol írták alá a Függetlenségi Nyilatkozatot?

Diák:

– Gondolom a lap alján.

– Miben hasonlít Petőfi Sándor és Vágó István[44]?

– Mindkettőről hidat neveztek el.

A szamárfül az origami[45] legegyszerűbb változata.

Kovács úr kimegy a piacra. Odalép hozzá egy zsibárus:

– Uram, vásároljon tőlem, sokgyerekes családapa vagyok!

– Köszönöm, már van elég gyerekem.

Gyári figyelmeztető felirat a gyermekek számára gyártott Superman jelmez dobozán:

„Az ember alapvetően nem tud repülni. Ezt a tényt a jelmez viselete sem befolyásolja!”

[44] Népszerű televíziós műsorvezető. Színvonalas, ismeretterjesztő vetélkedő műsorai az ezredforduló környékén emberek millióit szegezték a képernyők elé.

[45] A papírhajtogatás művészete

Kézikönyv tévé-használathoz:

- A készülék bekapcsolásra nem reagál: nincs bedugva a konnektorba.
- A képernyőn ferde csíkok vannak: a szomszéd borotválkozik.
- A kép fekete-fehér, hang nincs: némafilmet néz.
- A műsor rossz: a készülék jó, az egyik kereskedelmi adót nézi.
- Mindent duplán lát: másnapos, aludja ki.
- Se kép, se hang: nincs tévéje.

– Mikor fog megszólalni a LENIN szobor?
– Majd ha harangot öntenek belőle!

– Hogyan lehet az AIDS-es férfit felismerni?
– Döglenek utána a nők.

– Miről lehet felismerni a kéjgyilkost?
– Döglenek utána a nők.

– Mi a legveszélyesebb hely a világon?
– Az ágy, mert ott hal meg az emberek 80 százaléka.

– Felakaszthatom a kabátját, uram?
– Tőlem agyon is lőheti!

Pisti új esernyőt vesz, és fél, hogy ellopják. Ezért egy cédulát tesz rá a ruhatárban:
„Ez az esernyő a középsúlyú ökölvívó bajnoké, aki három perc múlva visszajön.”
Mikor indul haza, az esernyő helyén csak egy cédulát talál, amin ez áll:
„Az esernyőt a hosszútávfutó bajnok vitte el, aki soha nem jön vissza.”

– Hová mész Pistike?
– Megyek cseresznyét szedni!
– De hát tél van Pistike!
– Tudom, sapka, sál!

A pulóver az a ruhadarab, amelyet a gyereknek haladéktalanul fel kell venni, ha fázik a mama.

– Nagyon sokkal tartozom a szüleimnek. Kiváltképp az apámnak és az anyámnak.

– Miért futva mos fogat a rendőr?
– Hogy megelőzze a fogszuvasodást.

– Miért dörzsöli a rendőr a fényesre lakkozott sakkfigurát?
– Hogy mattot kapjon.

– Hogyan fog a rendőr egyszerre két tolvajt?
– Megfog hármat, és az egyiket elengedi.

– Miért ás a rendőr két gödröt?
– Mert az első kicsi lett.

– Két rendőr megy az utcán. Mi hiányzik ebből?
– A poén.

– Olyan nincs, hogy nem látsz semmit, mert akkor meg a sötétet látod.

– Kivel beszélgetsz?
– Csak magamban beszéltem.
– Mondtam már, hogy ne állj szóba minden hülyével!

– Néni kérem, mit tetszik kötni?
– Harisnyát, kisfiam.
– És miért tetszik olyan gyorsan kötni?
– Igyekszem, hogy befejezzem, mielőtt elfogy a fonal.

A hangverseny szünetében valaki benyit a karmester ajtaján:

– Kötelességemnek tartom figyelmeztetni önt, hogy a zenekarban többen lazsálnak. Észrevettem például, hogy a dobos csak akkor üt, amikor ön odanéz.

– Világhírű vonósnégyesbe keresünk elsőhegedűst, brácsást, és csellistát.

– Maga, ott az utolsó sorban! – szólítja fel a professzor az előadóteremben az egyik hallgatót. – Hány lakosa van a legnagyobb japán szigetnek, és mi a neve?
– Sok – válaszolt a hallgató. – És Kovács Jánosnak hívnak.

– Megvalósult valami a gyermekkori álmaid közül?
– Egy igen. Amikor anyám megcibálta a hajamat, arra vágytam, hogy jó volna kopasznak lenni.

– Az én férjem már 75 éves, de egyetlen ősz hajszála sincs.
– Hogy lehet az?
– Úgy, hogy tök kopasz.

– Mikor búsul legjobban a kopasz ember?
– Amikor már csak a levesben talál hajat.

Két szauna beszélget:

– Téged miért zártak be?

– Gőzöm sincs…

Az autószerviz raktárosa megrendeli a gyártótól a 669-es cikkszámú alkatrészt, sürgős szállítással. Másnap megérkezik a csomag, de a raktáros dühösen látja, hogy rossz alkatrész küldtek, a 699-es cikkszámút. Felháborodott hangú levelet ír, és még aznap visszaküldi az alkatrészt. Másnap visszajön ugyanaz az alkatrész, rövid levélkével:

„Fordítsa meg a dobozt…”

Számháborúznak a cserkészek. Lihegve érkezik a futár a főhadiszállásra.

– Titkos üzenetet hoztam! – kiáltja már messziről.
– És mi az a titkos üzenet?
– Gőzöm sincs róla. Annyira titkos, hogy még nekem sem árulták el.

Kempingezők beszélgetnek:

– A ti sátratokat is megrongálta az éjszakai vihar?
– Nem tudom. Még nem találtuk meg.

Két homokszem találkozik a sivatagban:

– Szaladnom kell – mondja az egyik.
– Miért?
– Mert futóhomok vagyok!

Eltévedt turista megy a sivatagban, és találkozik egy beduinnal.

– Elnézést! Meg tudná mondani, hogy merre van az oázis?
– Persze. Menjen itt egyenesen előre, aztán szerdán forduljon balra.

– Mindig is milliomos szerettem volna lenni, akárcsak az apám!
– Hű, az apád milliomos?
– Nem, de ő is mindig az akart lenni.

– Hogyan mondják malájul, hogy „Nyertem 100 000 dollárt a lottón”?
– Kurva boldogan.

– Anyu, légy szíves add ide a lexikont!
– Minek az neked?
– Mert elvesztettem a kesztyűmet.
– És?
– Apu azt szokta mondani, hogy a lexikonban mindent megtalálok.

– Anyu! Nézhetem a televíziót?
– Igen kislányom, csak ne kapcsold be.

Az újságíró kérdést intéz a közszolgálati televízió igazgatójához:

– Mivel magyarázza, hogy a tévé műsora régebben sokkal kedveltebb volt, mint ma?

Az igazgató válasza:

– Fogalmam sincs róla. Hiszen ugyanazokat a filmeket sugározzuk, mint évtizedekkel ezelőtt.

– Hogy nevezik azt az embert, akinek a karrierje romokban hever?

– Régész.

Kovács az újságot böngészi, s így szól a feleségéhez:

– Azt írja az újság, hogy holnap napfogyatkozás lesz… Vajon ezt honnan tudják előre a tudósok.

A feleség megvonja a vállát.

– Micsoda kérdés! Hát ők is olvasnak újságot!

– A nejem szerint túl kíváncsi vagyok. Legalábbis folyton erről írogat a naplójában.

– Minden reggel ágyba viszem a páromnak a kávét. Neki már csak meg kell darálnia…

– Teljesen megőrjít a feleségem! Fél éve ugyanazt szajkózza!

– Mit?

– Hogy dobjam ki a karácsonyfát!

Hajnali kettő körül csöng a telefon. Kovács álmosan veszi fel:

– Halló! Mit akar?

– Semmit.

– Akkor miért hív éjjel kettőkor?

– Ilyenkor olcsóbb.

– Halló! Ez a rendőrség névtelen bejelentővonala?

– Igen Sándor, miben segíthetünk?

– Szóval magát éjszaka kirabolták?

– Igen, az összes pénzemet elvették.

– Pedig azt mondta, hogy maga mindig pisztollyal jár…

– Most is nálam volt, de szerencsére azt nem vették észre.

– A bank egy olyan hely, ahol kölcsönadnak neked egy esernyőt, ha jó az idő, de visszakérik, ha esni kezd.

József bácsi rozzant biciklin hajt haza a mezőről. Útközben többen kiabálnak neki:

– József bácsi, vigyázzon! Lóg a hátsó sárhányója! Nem hallja, hogy zörög?

– Az öreg csak legyint. Amikor már a tizedik embert látja integetni, leszáll és odaszól neki:

– Hiába kiabálsz, nem hallok semmit, mert zörög a sárhányóm.

Ellenőr a buszon:

– Kérem a bérletet!

– Hogyisne! Vegyen magának!

Egy potyautas felszáll a buszra. Arra jön az ellenőr:

– Jegyeket, bérleteket!

– Nem kérek!

Ellenőr:

– Jegyeket, bérleteket kérek!

Móricka:

– Anyád tudja, hogy kéregetsz?

Ellenőr száll fel a villamosra:

– Jegyeket, bérleteket kérem!

– Én már elmúltam hatvanöt éves.

– Tudja ezt valamivel igazolni?

– Persze. Ha fiatalabb lennék, fellökném magát és elszaladnék.

A nemzetközi gyors első osztályú fülkéjében egyetlen utas ül. Hirtelen felpattan az ajtó, s egy fegyveres, álarcos gengszter lép be:

– Gyerünk, adja ide a pénzét! – parancsol az utasra.

– De hiszen nekem egy vasam sincs!

– Akkor meg miért reszket ennyire?

– Mert azt hittem, hogy a kalauz jön. Ugyanis jegyem sincs.

– Te mit teszel a környezetért?

– Nem dobom el a buszjegyet, hanem többször felhasználom!

Döncike csúnyán szívja az orrát a villamoson. Egy hölgy nem bírja tovább, és rászól:

– Mondd fiacskám, nincs zsebkendőd?

– Van, de nem adok. Vegyen magának!

– Apu, vegyél nekem egy ilyen szép zsebkendőt!

– Minek az neked, te taknyos?

Autós a töltőállomáson:

– Kérem ellenőrizze az abroncsokat is!

– A benzinkutas:

– Egy, kettő, három, négy – mind megvan!

– Hogyan állítja meg az indián a kamiont?

– Rálép a fékre.

1976-ban egy férfi egy amerikai helyi járatot akart eltéríteni. Nyugodtan ült a helyén, egyszer azonban felugrott, elővett egy pisztolyt, és elkapta az egyik utaskísérőt.

– Gyerünk Detroit-ba – követelte.

– De ez egy detroiti járat – mondta a stewardess.

– Ó… akkor jó – mondta a gépeltérítő, és visszaült.

Az építkezésen kérdi a tulajdonos az építésvezetőt:

– Nem lesz vékony ez a fal?

– Nem uram, erre még tapéta jön!

Reklámfelirat egy vízvezeték-szerelő autóján:

„Mi megjavítjuk azt, amit a férje megjavított.”

– Képzeld tegnap találtam egy négylevelű lóherét!

– És, szerencsét hozott?

– De mennyire! Ma is találtam egyet!

A statisztikák szerint a gépjárműbalesetek 23%-át olyanok okozzák, akik alkoholt fogyasztottak. Ebből az következik, hogy a balesetek 77%-át olyanok okozzák, akik vizet, kávét, üdítőt, tejet és egyéb alkoholmentes italokat fogyasztanak. Ezek az emberek tehát háromszor olyan veszélyesek!

Két asszony beszélget:

– Az én férjem egy mázlista. Tegnap kötött biztosítást baleset ellen, és már ma elgázolta egy autó.

Két barátnő beszélget:

– Ha este kávét iszom, nem tudok elaludni.

– Érdekes nálam ez éppen fordítva van. Ha alszom, nem tudok kávét inni!

Két barátnő beszélget:

– Amikor otthon meglátok egy tábla csokit, két hangot hallok.

– Na ne, és mit mondanak?

– Az egyik azt mondja, hogy edd meg ezt a csokit!

– És mit mond a másik?

– Mi van, nem hallottad?

– Ne búsulj, majd elmúlik a bánatod! Az idő a legjobb orvosság minden bajra.

– Igazad van, de az én bajomat az idő nem gyógyítja.

– Miért, mi a bajod?

– Öregszem.

A híres Afrika-kutató vadászt hosszú expedíciójáról kérdezik. Csodálatos vadásztrófeáit mutogatja: egy hatalmas elefántfej, egy nagy oroszlánfej… A végén az egyik riporter ezt kérdezi tőle:

– Az olvasóinkat nagyon érdekelné, mikor volt ön a legnagyobb életveszélyben?

A vadász elgondolkodik, majd így válaszol:

– Legnagyobb életveszélyben akkor voltam, amikor apám 18 éves korában elhatározta, hogy agglegény marad…

Kovács meséli a barátjának:

– Ha hiszed, ha nem, én tizennégy éven át megvoltam szex nélkül. Sőt bevallom, nem is nagyon hiányzott…

– Ez hihetetlen! Hogy neked mekkora önuralmad van! És aztán mi történt?

– Aztán a tizennegyedik születésnapom után…

– Miért fehér a menyasszonyi ruha?

– Hát, minden háztartási gép fehér…

– Van olyan gyerek a világon, akit nem asszony szült?

– Nincs.

– Már hogyne volna.

– Akkor ki szülte?

– Hát egy lány.

– Miért jön ki az asszony a konyhából?
– Mert túl hosszú a lánca.

– Mit csináltál rosszul, ha a feleséged odamegy hozzád, és pofon vág?
– Túl hosszúra hagytad a pórázt.

– Melyik a leghosszabb evőeszköz?
– Az infúzió!

Tegnap este, amikor hazaértem, a feleségem arra kért, hogy vigyem el valami drága helyre. Kivittem a benzinkúthoz.

– Nem értem miért mondják, hogy megint felment a benzin ára? Ma is ötezerért tankoltam!

Tegnap már ötre hazaértem a munkából. A feleségemnek nem volt túl jó napja, egész délután szekált. Akármit mondtam vagy tettem, nem felelt meg neki. Este 7 körül már kicsit untam a dolgot, és így szóltam hozzá:

– Drágám, kezdjünk tiszta lappal. Tegyünk úgy, mintha csak most érkeznék haza.
– Kimentem az ajtón, majd visszajöttem, és bekiáltottam hozzá:
– Szia, édesem, megjöttem!
– Erre ő kikiabált a szobából:
– Hol a fenében voltál eddig? Már 7 óra is elmúlt!

– Mi történik, ha egy nős ember azt álmodja, hogy nőtlen?
– Nagy csalódás éri, amikor felébred.

– Nem tudom mit kezdenék a feleségem nélkül. De akkor is olyan jó rágondolni.

Hirdetés:
„Összecsukható babakocsit szétnyitható-ra cserélnék!”

– Van két gyönyörű gyerekem – márpedig ötből kettő nem is rossz arány.

– Hány gyermeke van asszonyom?
– Öt. A hatodikat most várom.
– Nagyszerű. És pontosabban mikorra?
– Tíz perc múlva, ugyanis leküldtem a sarki boltba kenyérért.

A feleségem nehezen bírta szülést.

– Nyomd erősebben! Koncentrálj, és told! – biztattam.
– Hagyjál már, te hülye barom! Próbálom, ahogy tudom! – kiabálta eltorzult arccal.

– Kicsit durvának találtam a stílusát, végül is mit tehetek én arról, hogy kórházba menet lerobbant a kocsi?

– Az anyuka kiszól a fiának az utcára:

– Pistike, ne hemperegj a földön!

– De anyu, amióta átment a hugicán az úthenger, csak így tudok vele játszani.

– Tudsz úszni?

– Igen.

– Hol tanultál meg?

– Hol-hol? Hát a vízben…

A folyóparton sétál egy ember. Meglát a vízben egy férfit, aki kétségbeesetten kapálózik, és hangosan kiabál:

– Segítség, nem tudok úszni!

– Én sem, de én nem kürtölöm világgá!

Egy német turista a Lánchídon gyönyörködik Budapest panorámájában. Nézelődés közben áthajol a korláton, és beleesik a Dunába. Elkezd ordítani:

– Hilfe, Hilfe!

Jön a rendőr, és leszól hozzá:

– Az anyád úristenit! Úszni tanultál volna meg, ne németül!

A múltkor felhívtam az uszodát:

– Ez a helyi uszoda?

– Attól függ, honnan telefonál.

– Mester, megborotválna? – kérdi a vendég a borbélytól. – Olyan vagyok, mint egy tüskésdisznó.

– Nézze uram, én csak a tüskét tudom eltüntetni…

A kusza, szőke fürtjeiről híres nehézsúlyú profi bokszoló elmegy hajat vágatni. A fodrász az ollót csattogtatva megjegyzi:

– Ha teljesen levágnám ezeket a huncut kis tincseket, rá sem ismernének magára.

– Nyugodjon meg, akkor magára sem!…

Vendég mondja a borbélynak:

– Jobb oldalt nyírja fel a hajamat a fülem fölé. Baloldalt a hajam takarja a fülemet. Fejem tetején nyírjon egy másfél centi átmérőjű kopasz foltot, de mellette hagyjon egy tincset, amelyiket, ha előre simítok az orromig ér.

– De uram, ilyen frizurát én nem tudok csinálni.

– Pedig a múltkor sikerült – mondja ingerülten a vendég.

A fodrászok szeretik szóval tartani a vendégeket. A szószátyárkodást viszont nem mindenki kedveli:

– Hogyan nyírjam meg?

– Szó nélkül!

Az eldugott falucska mozijának pénztárában csörög a telefon.

– Tessék mondani, mikor kezdődik az előadás?

– Mikorra ér ide?

Egy idős férfi moziba megy. Megveszi a jegyét, majd beáll a sorba pattogatott kukoricát venni. Amikor meghallja, hogy 2 dollárba kerül, megszólal:

– Amikor én utoljára moziban voltam, még csak 10 cent volt a pattogatott kukorica.

– Uram, akkor nagyon fogja élvezni az előadást, ugyanis most már hangja is van a filmnek!

A kis kígyó megkérdezi a mamájától:

– Anyu, én mérges kígyó vagyok?

– Igen fiacskám.

– Baj, mert az előbb beleharaptam a nyelvembe.

Két kígyó találkozik:

– A te marásod is halálos?

– Nem. Méregtelenítő kúrát tartottam.

Két falusi atyafi beszélget:

– Te, Józsi! Nem kell egy fél disznó?

– Minek? Csak eldőlne az ólban.

– Miért jó a cseréppipa?

– Mert ha leesik, nem kell felvenni.

Tudálékos fiatal:

– Ugyancsak elavult termesztési módszert alkalmaz bácsikám – mondja a mezőgazdasági tanuló. – Ahogy ezt a fát elnézem meg lennék lepve, ha öt kiló almát le tudna szedni róla!

– Én is meglepődnék. Ez ugyanis körtefa.

Idős bácsi dinnyét árul a piacon. A dinnyehalom tetejére rakott táblára kiírta, hogy 1 dinnye 300 Ft, 3 dinnye 1000 Ft. Arra megy egy tudálékos fiatalember, és vásárol háromszor 1 dinnyét. Fizet érte 900 forintot. Amikor távozik, visszaszól:

– Hé, öreg! Három dinnyét vettem 900 forintért, és nem 1000-ért.

Az idős árus elmosolyodik:

– Ezek akarnak megtanítani engem, hogyan kell kereskedni, a forgalmat növelni?

– Ez az öt tyúkom van még eladó! – kínálja a portékáját a piaci kofa.

– Válassz ki a három legöregebbet! – kéri egy tapasztalt háziasszony.

– Örömmel! Itt vannak, becsomagoljam?

– Igen, a másik kettőt!

December 31-én:

A bölcs öregek szerint, ha ma nem esik a hó, az idén már nem is fog.

– Jé! Ott megy egy kutya esernyővel!

– És? Mit csodálkozol? Hiszen esik!

Egy gazdag nő bemegy a szőrmeszalonba, kiválaszt egy nercbundát és megkérdezi az eladótól:

– Mondja, biztos, hogy ezek a kabátok esős időben is hordhatóak?

– Persze, hölgyem. – feleli az árus – Látott már ön nyércet esernyővel?

Két favicc ül az ágon. Az egyik hirtelen elkezd nevetni.

– Miért nevetsz? – kérdezi a másik.

– Eszembe jutottam.

Korunk nagy elmélkedői ilyen problémákon rágódnak:

– Ha a teflonhoz nem ragad hozzá semmi, akkor a teflont hogyan ragasztják a serpenyőhöz?

– Bajban van, mint Ádám anyák napján.

– Tévedni emberi dolog – mondta Ádám, és eldobta az almacsutkát.

A rosszul lefordított használati utasítások sok bosszúságot okoznak a vásárlóknak, és sokszor jót lehet derülni rajtuk. Egy Electrolux gyártmányú porszívó egyik ajánló szövegét pl. így fordították svédről angolra:

„Nincs nagyobb szívás, mint egy Electrolux porszívó.”

Az 1980-as években egy amerikai mosóporgyártó be akart törni az arab piacokra, ezért a jól bevált recept alapján készítettek egy reklámot: baloldalt a szennyes ruha, jobboldalt a kimosott, tiszta ruha (Ilyen volt, ilyen lett). Azonban az arabok jobbról-balra olvasnak, így a betörés nem sikerült igazán.

Igazán viccessé akkor válik a dolog, amikor a gyártó sajnálja a pénzt fordítóra, és valamelyik alkalmazottjukat bízzák meg a fordítással. Az illető természetesen nem beszél több tucat nyelvet, ezért az Interneten megnyit egy fordítóprogramot, és nyersfordítást végez. Ennek eredménye az a tájékoztató is, ami egy kínai fogamzásgátló tabletta dobozán olvasható:

Köszöni a miénk cég, hogy Ön választja miénk által gyártódott fogamzódás gátlásos pirula. Kérni hogy nagyon fontos ez a tájékoztató hogy Ön elolvasni és utasítások fenntartani. Nem fenntartja miénk cég nem tart felelősség de más esetben sem tart felelősség fenn szintén. Pirula rendszerben nyelése naponként este vagy reggel meggátolódik hogy Ön belees a teherbe. Ha nem rendszerben nyelés, előfordulása Ön belees a teherbe növekedett valószínűséggel bír. A pirula evése vizet követéssel valósul meg, úgy jó. Pirulát megharapni nem kell, a maga teljességében nyelendő bele önnek szervezetében. Nem használ hashajtó rossz mert Ön teherbe lehet beleesve ha felszívódás előtti has megy. Nem hány magától, nem jó. Teherbe beleshet ha hány magának ujjától. Van étel gátolja pirula effektus. Nem eszi ilyen étel pirula nyelésének előtte és után 2 óra minimum. Bevevése pirulának három hetet egyszerre rendszeres, utána követőt vár, hogy ön vére folyása kezdődik. Ez általános-

ságot megvéve egy hét. Egy nap vére folyása követőt pirula ismét nyeldes. Összes idő négy hét ami menzesz ciklus és ön nyeldes pirula három hét és nem nyeldes egy hét.

Ha kihagy pirula nyelése nem csinál szexuális dolog egy hét. Egyéb eshetőség ön belees a teherbe. Ha kihagy kettő pirula nyelése nem csinál szexuális dolog következő ciklus kezdete egy hét után való. Mellékes effektusokkal van: Ön elhány magát, első esetnél kivérezi magát nem megfelelő időpontál (dátum), feje szédül, hasa fáj, érének dagadása, fájás ön testének változatos pontokjai. Extreme lehetségesség szőrszálnövekedés ön testének helyein önnek kényes és esztétikátalan. Fontos! Nem nyeldesi pirula annak esete alkalmával hogy ön korábban beleesett a teherbe és teher állapot azóta fennáll önnek! Nem nyeldesi pirula annak esete fennforog hogy ön hím: kizárólagos csak nőstény nyeldes pirula. Nem nyeldesi pirula amikor önnek mája elégtelen vagy önnek szíve ritmusosan zavart. Egyéb mellékes effektusokért és kockázat mértékekért kérdeződjön önnek orvos vagy gyógyszert készítő szakember. Reméljük jól használ. Köszönünk önnek bizalom neki miénk cégnek, hogy miénk terméket ön nyeli.

– Mondjon egy hosszú szót, Jean!
– Gumi.
– Ez magának hosszú?
– Nem uram, de nyújtható.

– Jean, miért tette az újságokat a hűtőszekrénybe?
– Hogy a hírek frissek maradjanak, uram.

– Jean, vigye az ágyamat a padlásra!
– Miért, uram?
– Mert fent szeretnék maradni.

– Jean, vigye le az ágyamat a pincébe!
– Miért, uram?
– Mert mélyen akarok aludni.

– Jean, nyissa ki a pincét!
– Minek, uram?
– A föld alá akarok süllyedni szégyenemben.

– Uram, nagyon elszaladt az idő.
– Akkor fusson utána.

– Jean, ki kopog?
– Az eső uram.
– Akkor miért nem ereszti be?

– Mi ez a kopogás, Jean?
– A cipője kopog, uram.
– Jól van Jean. Eresze be.

– Mondja Jean, mi ez a zaj?

– Az ellentétek vonzzák egymást, uram.

– Jean, vegyen fel tréningruhát!
– Miért, uram?
– Átfutjuk a mai újságokat.

– Jean, mártson a vízbe egy ív papírt!
– Minek, uram?
– Hogy merített papíron írhassak.

– Jean! Mi az a rúzsfolt a nyakán?
– Szájhagyomány, uram!

– Jean, adjon friss vizet a halaknak!
– De uram, még a tegnapit sem itták meg.

– Jean, azt hallottam, hogy maga áskálódik ellenem!
– Rágalom, uram. Hiszen ásom sincs.

– Jean, kóstolja meg ezt a konyakot! Mit talál benne furcsának?
– Azt, hogy megkínált vele uram!

– Jean, ki csámcsog az autóban?
– A rozsda eszi a kocsiját, uram.

– Jean, hozza a lemezvágót!
– Minek, uram?
– Hogy pléhpofát vághassak!

– Mi ez a pancsolás, Jean?
– Fürdik a holdvilág az éj tengerében, uram.

– Mi volt ez a csattanás Jean?
– Hasad a hajnal, uram.

– Mi volt ez a csoszogás, Jean?
– Kiment a zsakettje a divatból, uram.

– Jean, mi ez a dübörgés a szekrényben?
– Csak a ruhák mennek ki a divatból!

Jean, hányat ütött az óra?

– Egyet, uram.
– Biztos ez, Jean?

– Igen uram, mert kétszer is ütötte.

– Hány óra van, Jean?
– Öt perc múlva tíz uram.
– Nem azt kérdeztem, hogy öt perc múlva mennyi lesz, hanem hogy most hány óra van?

– Hány óra van magánál Jean?
– Hat, uram.
– Akkor, adjon el ötöt, mert nekünk egy is elég!

– Jean, miből van elegük az embereknek?
– Magából, uram.

Blőd- és morbid viccek

Sokan kedvelik a blőd vagy abszurd, illetve morbid vicceket. Ezeknek többnyire nincs poénjuk, vagy morbid viccek esetén meglehetősen groteszk a csattanójuk. A hallgatóra oly módon fejtik ki hatásukat, hogy: „Juj, ez fájt!” Valahogy így:

– Rövid leszek, mondta a kígyó, és a vonat elé vetette magát.

– Mi az? Feldobod, és sose látod többé?
– A talpad.

– Mi az? Züm züm nyihaha?
– Lódarázs.

– Miért áll a gólya féllábon?
– Mert ha azt is felemelné, elesne.

– Min gondolkodik a fél lábon álló gólya?
– A következő lépésen.

– Miért van hátul a mókus farka?
– Mert elől a mókus van.

– Miért úszik a hal?
– Mert nem ér le a lába.

– Hol van a legtöbb hal?
– A feje és a farka között.

– Meddig bírja ki a teve víz nélkül?
– Élete végéig.

Hirdetés az erdei újságban:

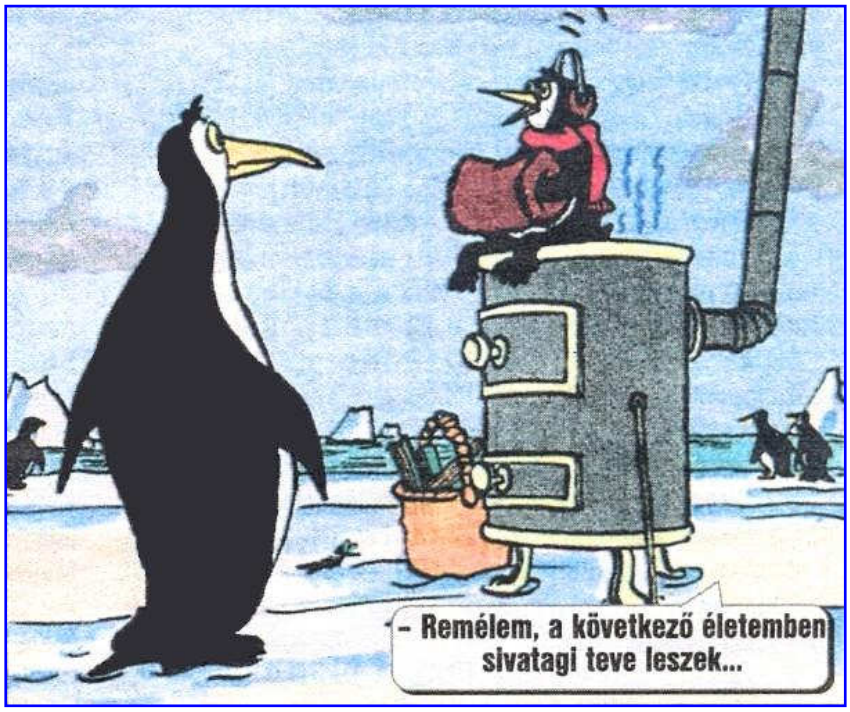
„Fába szorult féreg társaság hiányában ezúton keres férjet. Harkályok kíméljenek!”

Két pulyka filozofál:

– Te… szerinted van élet a karácsonyon túl is?

– Melyik az az állat, amely a halála után százat fordul a saját tengelye körül?

– A grillcsirke.

Kisgyerek reggel:

– Anya fontos megenni ezt a tojást?

– Jaj kicsim ne nyavalyogj, edd meg!

– De anya ez nem úgy néz ki, mint szokott!

– Mondtam már, hogy edd meg!

Kicsit később:

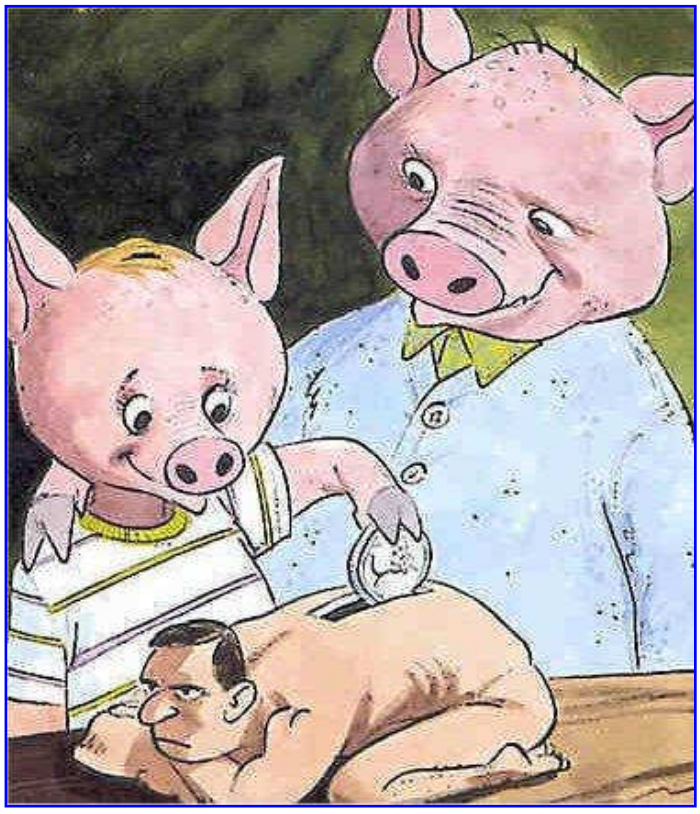
– De anya, a csőrét meghagyhatom?

– Mi lehet annál rosszabb, hogy beleharapsz az almába, és találsz benne egy kukacot?

– Hát az, hogy ha csak fél kukacot látsz benne…

– Mondjál valamit, ami rövid és velős?

– Fél lábszárcsont.

A béka felhívja a jövendőmondó telefonvonalat. Azt jósolják neki, hogy találkozni fog egy gyönyörű ifjú lánnyal, aki mindent tudnia akar róla.

– Nagyszerű – örül a béka –, egy partin jövünk össze?

– Nem, jövőre a biológiagyakorlaton.

Három gengszter béka beszélget:

– Brekk.

– Brekk.

– Brekeke…

Az első béka lelövi a harmadikat.

– Miért tetted? – kérdi a másik.

– Túl sokat tudott.

– Miről lehet felismerni a repülő nyulat?

– Sas van a hátán.

– Nyuszika, te szereted a sárgarépát? – kérdezi a róka.
– Igen, imádom!
– Na akkor, hogy a kedvedben járjak, sok sárgarépát teszek a vadas húsba, amit belőled csinálok.

– Mibe halt bele a csiga?
– Belenézett a konnektorba.

Két légy pörög a hátán. Odaszáll egy harmadik:

– Mi ez, break[46]?
– Nem. Chemotox[47].

– Mi villan át a muslica agyán, amikor felkenődik a szélvédőre?
– A segge.

– Mi az: négy lába van és egy keze?
– Pitbull, hazafelé a játszótérről…

– A hajléktalan megfőzte, majd megette a kutyáját. Aztán szomorúan nézegeti a visszamaradt csontokat:
– Ej Morzsi, de örülnél te ennek!

– Hová ül egy féltonnás gorilla?
– Ahová akar.

Ennek a viccnek van egy politikai változata is:

– Tudod kivel szomszédos Oroszország?
– Akivel akar.

A Yellowstone parkban kérdi a turista a vadőrtől:

– Ha az erdőben meglátok egy medvét, honnan tudom megállapítani, hogy barnamedve, vagy grizzly?
– Roppant egyszerű – válaszolja az őr. – Másszon fel egy fára. Ha maga után mászik, akkor barnamedve, ha pedig magával együtt kidönti a fát, akkor grizzly.

Két barát sétál az erdőben:

– Látod azt a hatalmas fát ott? – kérdezi az egyik.

[46] Divatos tánc a XX. század végén, amely talajgyakorlatoknak is beillő pörgésekből áll. Egyedül táncolják. Kiejtése: brájk
[47] Hatékony rovarirtó szer. Az idegrendszert támadja meg, ami vad pörgést vált ki a rovarból. Kiejtése: kemotox

– Igen.

– Képzeld, tavaly két perc alatt felmásztam a tetejére.

– Na ne mondd, van rá tanúd?

– Hogyne. Egy medve.

– Bevált az egérirtó, amit a múlt héten adtam?

– Igen, remekül! Az egereknek annyira ízlett, hogy teljesen elhíztak tőle. Így aztán nem fértek be az egérlyukba, és a macskám könnyedén meg tudta fogni őket.

Száguldozik a motoros az országúton, amikor nekicsapódik a bukósisakjának egy veréb. A veréb elájul, a motoros megsajnálja és hazaviszi. Otthon beteszi egy kalitkába, ad neki egy kis kenyeret, vizet, és elmegy munkába. Kis idő múltán a veréb magához tér és körbepillant:

– Atya ég! Rács, kenyér, víz… Csak nem halt meg a motoros?

Az állatorvos megkérte az asszisztensét, hogy adjon be hashajtót egy lónak. Elmagyarázta a teendőket:

– Dugjon egy csövet a ló szájába, tegyen a csőbe egy tablettát, és fújjon bele erősen, hogy a tabletta a ló nyelőcsövébe kerüljön.

Amikor az asszisztens visszajön, az orvos megkérdi:

– Lenyelte a ló a gyógyszert?

– Nem – feleli dühösen fiatal segédorvos. – Én nyeltem le. A ló fújt előbb.

A négyéves Évike mamája rémülten veszi észre, hogy kislánya a homokozóban egy csomó homokot töm a szájába, és lenyeli. Azonnal rohan vele haza, és hívja az orvost, aki megkérdezi, hogy mi a baj. A mama könnyek között elkezdi:

– Mire odanéztem már tele volt homokkal a gyerek szája. Felkaptam és rohantam haza. Otthon mi mást csinálhattam volna, mint gyorsan megitattam vele három pohár vizet, nehogy torkán akadjon a homok. És most mi a teendő doktor úr?

Az orvos kicsit gondolkodik, majd csak ennyit mond:

– Mindenesetre most ne adjon neki cementet!

Mórickának megdöglik a macskája. Ahogy ott sírdogál, a szomszédasszony megsajnálja, és megpróbálja vigasztalni:

– Ne sírj, a cicád már biztosan a mennyországban van, Istennel!

Móricka felnéz:

– És mi francot csinál Isten egy döglött macskával?

Hirdetés:

Kóbor, megunt macskákat örökbe fogadok, vagy veszek max. 100 Ft-ért.
Ugyanitt házikolbász eladó!
250 Ft/kg.

– Mit csinál a kaméleon a sütőben?
– Beleolvad a környezetébe.

Állatkereskedésben:

– Ha a gyerek már unja a nyulat, akkor lehet ebből a fajtából pörköltet is csinálni?

Egy hétéves kislány bemegy az állatkereskedésbe, és kérdi az eladótól:

– Tessék mondani, árulnak itt nyulat?
– Az eladót teljesen elbűvölte az aranyos kislány. Leguggol hozzá, és mézesmázosan megkérdezi:
– Hát milyet szeretnél, te kis édes? Fehéret, piros szemmel; netán feketét, hosszú szőrűt; vagy egy aranyos barna színűt, lompos fülecskékkel?

A kislány csípőre teszi a kezét:

– Szerintem a pitonomnak tök mindegy!

Egyik szomszéd mondja a másiknak:

– A kutyád egész éjjel megállás nélkül ugatott. Ugye tudod, hogy ez rossz jel, mert korai halált jelent.
– Valóban? Nem ismertem ezt a babonát. Vajon kinek a halálát jelenti?
– A kutyádét, ha ma éjjel is ugatni fog!

Az egyik bécsi áruházban egy asszony ivótálat keres a kutyája részére. Hamar meg is találja az éppen megfelelőt, mert igen nagy a választék, sokfajta színben és felirattal. Az eladó meg is kérdezi:

– Nem szeretne inkább egy olyan kék színű edénykét, amelyre rá van írva: „A kutyus részére”?
– Nem fontos, hogy ilyen legyen. A férjem ugyanis nem iszik vizet, a kutyám pedig nem tud olvasni!

Egy kutyabarát betelefonál az állatvédőkhöz:

– Halló, állatvédők? Egy postás a fán ücsörög, és a kutyámat szidja!

A magasan szálló madárból is pottyan nekünk valami.

– Mondd csak, Pistike! Született valami nagy ember a falutokban?
– Bácsi kérem, itt csupa kisgyerek született.

– Szia, anyu! Megyek diszkóba!
– Diszkóba? 13 évesen a diszkózáson jár az eszed, és megfeledkezel anyád 26. születésnapjáról?

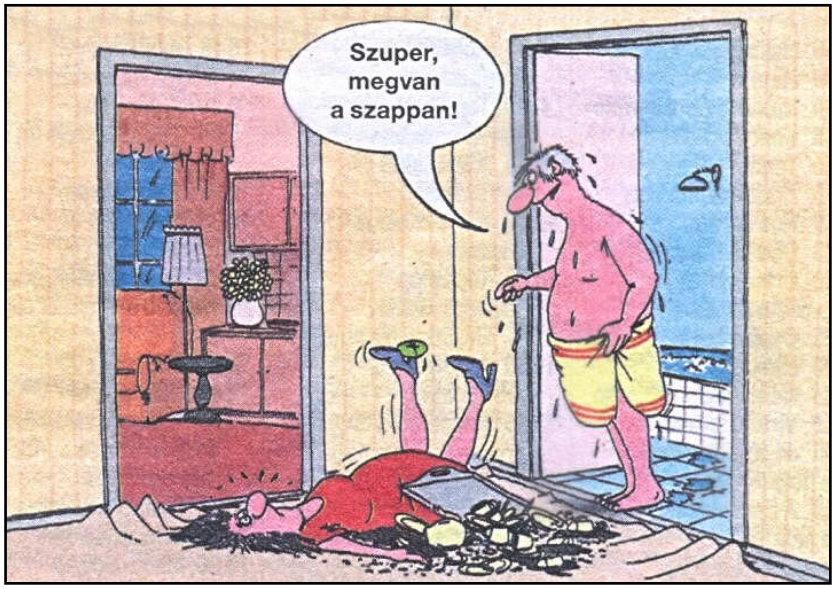
Szerkesztőségben:
– Uram, a szaharai tudósítónk ismét vízhiányra panaszkodik!
– Ugyan, állandóan emiatt sír!
– Igen, de most lehet valami a dologban, mert biztosítótűvel erősítette oda a bélyeget!

Útmutató turistáknak:
– Haladjon a szemét mentén 1500 métert, és eléri a tiszta forrást!

A sikerhez vezető út – karbantartás miatt – zárva.

Nem baj, hogy lassan haladunk, mert nem biztos, hogy jó irányba megyünk…

– Ölni tudnék egy Béke Nobel-díjért!

– Hogy öltözködnek az eszkimók?
– Marha gyorsan.

– Hogyan lehet víz segítségével fényt csinálni?
– Le kell mosni az ablakot.

A férj megrázza alvó felesége vállát.
– Ébredj fel és öltözz! Ég a ház!
– Szerinted mit kellene felvennem?

Pisti elhatározza, hogy gyógyszerész lesz, ezért időnként segít a patikusnak. Egyszer portörölgetés közben megkérdezi:
– Mi van abban a kis dobozban a legfelső polcon, amin nincs semmi felirat?
– Szódabikarbóna – így a gyógyszerész. – Akkor szoktam ezt adni, ha nem tudom elolvasni a receptet.

Az utcán lélekszakadva rohan a gyógyszerész a tőle pár perccel korábban távozott férfi után:
– Álljon meg! Aszpirin helyett tévedésből arzént adtam!
– Na és?
– Hogyhogy, na és! Az arzén kétszáz forinttal többe kerül!

– Képzeld a szomszédasszony megsérült.

– Jaj, szegény! És hol sérült meg?
– Az arcán, de egy sebészorvos rendbe hozta. Most már olyan az arca, mint régen volt.
– Jaj, szegény!

– Doktor úr, komoly gondom van, alvajáró vagyok. Tud valami tanácsot adni?
– Hogyne! Lefekvés előtt szórja tele a padlót rajzszöggel!

– Doktor úr, nem tudok járni, annyira fáj a lábam! – mondja a páciens.
– Ezt bizony pihentetni kell – feleli az orvos. – Ha rosszabbodik, jöjjön vissza!

Az orvos így szól a beteghez:
– Kovács úr, magának van egy kis szívzöreje, de aggodalomra semmi ok.
– Nézze, doktor úr, ha magának lenne szívzöreje, én sem aggódnék.

– Sajnálom, de rossz hírt kell közölnöm. – mondja az orvos a betegének.
– Mi az? – kérdi a beteg riadtan.
– Magának már csak három perce van hátra – feleli az orvos.
– Jaj ne! – kiált fel a pánikba esett beteg. – Akkor én most mit tegyek?
– Főzhetne lágy tojást.

Orvos a betegnek:
– Sajnálom, de már csak egy hét van hátra az életéből!
– Úristen! Nincs már semmi remény?
– De, még van. Simán megúszhatja, csak mondja le a jövő heti esküvőjét…

– Úgy szeretnék meghalni, mint a buszsofőr nagyapám:
Álmában, csendesen, nyugodtan, nem pedig ordítva, sikoltozva, pánikban, mint az utasai.

Lángolva zuhan le a repülőgép, és a stewardess így szól:
– Mindjárt földet érünk.

Temetőre zuhant egy utasszállítógép. Kilencszáz halottat találtak, de még ásnak.

– Hallottál arról a fickóról, aki a cirkuszban kézigránátokkal zsonglőrködött?
– Igen, írták az újságok, hogy kirobbanó sikert aratott.

A villanyszerelő bemegy az intenzív osztályra, és felkiált:

– Nagy levegőt! Biztosítékcsere!

Kovácsot hazaengedik a kórházból. Útközben élménybeszámolót tart a feleségének:

– Képzeld a szobatársamat céges autóval szállították haza.
– Miért mi a foglalkozása?
– Temetkezési vállalkozó.

Minden ember életében van két jó év. Ezeket a sírkövén tüntetik fel.

– Professzor úr, igaz, hogy haldoklom?
– Igaz, miért kérdezi?

A férjet baleset éri. A feleség berohan a kórházba és kérdi az orvost:

– Doktor úr mi van vele?
– A nyakcsigolyája darabokra tört, képtelen lesz az önálló életre, önnek kell pelenkáznia, fürdetnie, etetnie. És sajnos úgy néz ki, hogy lélegezni sem lesz képes önállóan, ezért gépre kell helyezni.

A feleség teljesen magába roskad, mire az orvos megnyugtató mosollyal:

– Vicceltem, meghalt.

Bemegy a csontváz az orvoshoz. Amikor meglátja a doki, felháborodva mondja:

– Hát ilyenkor kell jönni?

– Miért nem megy át a csontváz a tilosban?
– Mert nincs vér a pucájában.

Más órákig vár a vonatra. Neki rögtön jött.

Az unoka meglátogatja a nagymamáját:

– Nagymama, miért van itt ilyen hullaszag?
– Nagymama!
– NAGYMAMA!!!

A temetkezési vállalat felcserélt két halottat, és a gyászoló család a nagymama helyett egy öngyilkos prostituáltat búcsúztatott. A rokonok panaszos levelére az alábbi válasz született:

Tisztelt Ügyfelünk!

Önnek igaza van! Sajnos akadnak még apró hibák a tevékenységünknél. Reméljük azonban, hogy mire önre sor kerül, már hiba nélkül temetkezünk, s önnek nem lesz majd semmi kifogása velünk kapcsolatban! Bízva a mielőbbi találkozásban…

Üdvözlettel: a Temetkezési Vállalat

Egy orvos a temetőben sétál. Egyszer csak hangot hall a föld alól:

– Doktor úr. Fel tudna nekem írni valamit?

– Most már? Mit?

– Féreghajtót!

– Mondd fiam, hogy hívják azt a németet, aki eldugja a holmijaimat?

– Alzheimer, papa!

– Miért jobb az Alzheimer kór, mint a Parkinson kór?

– Inkább felejtsem el kifizetni a sörömet, mint hogy kilötyögtessem!

– Mi utal arra, hogy egy férfi komolyan gondol a jövőre?

– Két karton sört vesz.

Az uszoda új úszómestert vesz fel. Este az igazgató kérdezi:

– Na, hogy telt a műszak, nem volt semmi baj?

– Nagyon barátságos fürdővendégek vannak itt.

– Miből gondolja?

– Már az első napon heten integettek nekem a medencéből.

Egyik ember a másiknak a tóparton:

– Bocsánat uram, itt nem szabad fürödni!

A másik:

– Én nem fürdök, hanem fuldoklok!

Egyik:

– Ja, elnézést, akkor nem zavarok!

A tengerparton olyan krémet árulnak, amitől állítólag undorodnak a cápák. Az egyik fürdőző bekeni magát, de azért biztos ami biztos, megkérdezi az árustól:

– Tényleg nem esznek meg cápák?

– De, csak undorral.

– Jössz sakkozni?

– Ne haragudj, most halt meg a feleségem!

– Rendben van, játssz a fekete bábukkal!

– Képzeld Lajos, tegnap leestem egy tízméteres létráról:

– És nem lett semmi bajod.
– Nem.
– Hogyhogy?
– Mert a létra legalsó fokán álltam.

Egy segédmunkás üvöltve rohangál az építkezésen.

– Mi történt? – kérdezi tőle a mester.
– Egy tégla ráesett a lábamra.
– Ezért kell így üvöltened? A Józsira tegnap rádőlt az egész fal, és még csak meg se mukkant.

Álláshirdetés: (Ez nem vicc, így jelent meg!)

„Szennyvíztisztítóba keresünk gépkezelőt. Feltétel: általános iskolai végzettség, úszni tudás.”

Kovácsné bejelenti a rendőrségen, hogy eltűnt a férje. Óránként telefonál, hogy van-e már valami eredmény. Egy alkalommal az ügyeletes tiszt így biztatja:

– Jó hírem van asszonyom, már majdnem megvan a férje.
– Hogyhogy majdnem?
– A kabátját és a cipőjét már megtaláltuk a Lánchídon.

– Hogyan halt meg az első felesége? – kérdi a bíró a vádlottat.
– Gombamérgezésben.
– És a második?
– Ő is gombamérgezésben.
– És a harmadik?
– Koponyaalapi törésben.
– Mi történt vele?
– Nem akarta megenni a gombapörköltet.

Kovács leül az asztalhoz ebédelni. Mielőtt hozzáfogna, csodálkozva kérdezi a feleségét:

– Mondd, drágám, miért öltöztél talpig feketébe?
– Ne törődj vele, drágám! Edd csak meg szépen a gombalevest!

A gyógyszertárba benyit egy középkorú nő:

– Kérek egy gyorsan ölő mérget.
– Milyet óhajt asszonyom?
– Nem is tudom. Egy 180 centi magas és 90 kilós patkánynak lesz.

Az öreg paraszt haldoklik. Nyöszörögve mondja a feleségének:

– Asszony, gyere ide! Vedd föl a szép fehér ruhádat, pirosítsd ki az arcodat, legyél nagyon gyönyörű!

– Édes, drága férjem! Én mindent megteszek érted, de miért kell ezt nekem csinálni?

– Tudod asszony, nemsokára itt a halál, és hátha te tetszel meg neki.

– Mik voltak a Titanic kapitányának utolsó szavai?

– Kedves utasaink! Ez még csak a jéghegy csúcsa, de hamarosan meglátják az alját is.

– Miért sírsz kisfiam? – kérdi egy öregúr a játszótéren egy kétségbeesetten bömbölő gyerektől.

– Lenyeltem egy gombostűt – zokogja a gyerek.

– Nahát azért igazán nem érdemes sírni – nyugtatja a bácsi. – Nesze, itt egy másik.

Pisti átszalad a szomszédjukhoz.

– Béla bácsi! Tessék jönni segíteni, mert a papa és a zöldséges már félórája verekednek!

– Félórája! Akkor miért csak most szólsz?

– Mert eddig a papa volt fölényben.

Strandolás után:

– Uram, a fél arca teljesen lesült, a másik meg hófehér!

– Igen, mert csak fél napra váltottam jegyet.

A sípcsont az a csont, amelyik segít a bútort a sötétben megtalálni.

– Miért nem lehet a járdán biciklizni?

– Mert nincsen rajta pedál.

– Mit mond a nulla a nyolcasnak?

– De szép öved van!

Az ejtőernyős oktató és tanítványa az ejtőernyőzést gyakorolják. Kiugranak a repülőből, és miközben zuhannak, a tanítvány megpróbálja kinyitni az ernyőt, de nem sikerül. Odaszól az oktatónak:

– Mester! Nem nyílik az ejtőernyő!

– Nem baj, fiam, ez még csak a gyakorlat.

– Mit csinál a kosárlabdázó, ha éppen nincs edzése vagy meccse?

– Moziba megy, és eléd ül.

– Melyik az a két sport, amelyik megmozgatja az agyat?
– A sakk és az ökölvívás.

– Mi állítja meg a hajhullást?
– A padló.

– Mit eszel, Pistike?
– Pillanatragasztót.
– Mit?
– Mmmmmm!

– Hogyan udvarolnak a félszemű lánynak?
– „Szép szemednek nincsen párja.”

– Hogy kell udvarolni a kancsal lánynak?
– Szemeid kereszttüzében égek.

Nem esik messze a vak a botjától.[48]

– Hogyan büntetik a szófogadatlan vak gyereket?
– Nem tudom.
– Átrendezik a szobáját.

– Mi az? Száz világtalan ordítozik?
– Vaklárma.

Két vak ló beszélget:
– Te, csak nem indulsz a mai versenyen?
– Nem látom akadályát…

– Hogyan lehet legegyszerűbben véget vetni két süketnéma vitájának?
– Le kell kapcsolni a villanyt.

Dédanyám olyan öreg volt, hogy amikor azt mondtam neki, hogy viselkedjen korához illően, meghalt.

A halottak nem élnek nemi életet, mégis szaporodnak.

Légy kedves a gyerekeidhez! Ők fogják kiválasztani neked a nyugdíjas otthont.

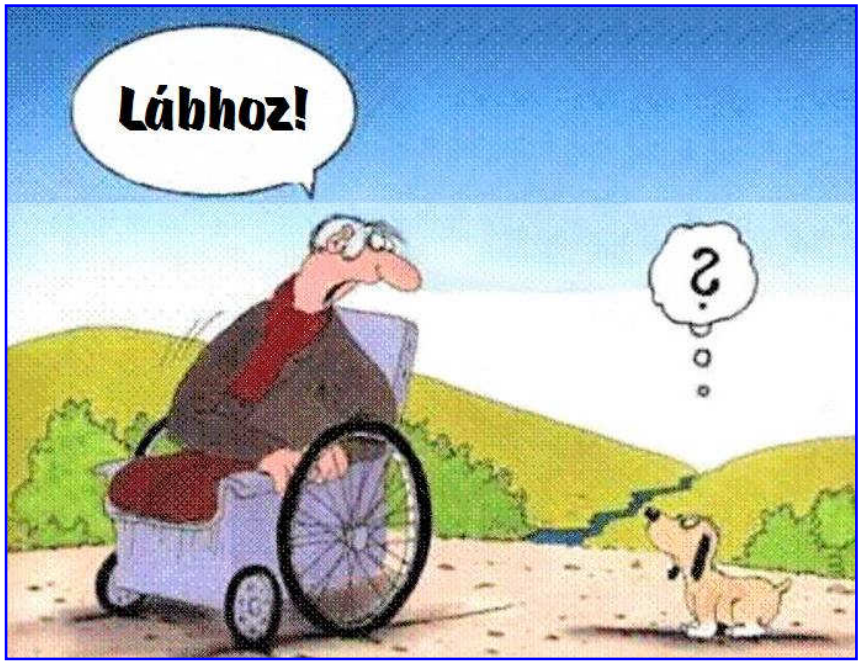
A természet igazságos:
Aki vak, az jobban hall,
Aki süket, az jobban lát,

[48] Ez a vicc a „Nem esik messze az alma a fájától” közmondás groteszk átirata.

Akinek rövidebb az egyik lába, annak hosszabb a másik.

– Miért jó a falábú nőnek?
– Mert mezítláb is tud diót törni.

– Mit mond a falábú az asztalosműhelyben?
– Hú, de büdös lábszag van itt!

– Mi van? Bal lábbal keltél fel?
– Nem, azt már a fürdőszobában csatoltam fel.

– Miért jó a terhes nőnek?
– Mert nem veri orrba a lengőajtó.

– Ki az abszolút X-lábú?
– Aki csak két lavórban tudja megmosni a lábait.

– Mondd, te mit csinálnál, ha nyernél tízmilliót a lottón?
– Esküszöm, neked adnám a felét. És te mit csinálnál?
– Megköszönném neked.

– Nézd, drágám, az új mosóportól hófehér lett az inged!
– Igen, szép-szép… de kockásan jobban tetszett.

A kutya az ember legjobb barátja.

– Nem hiszed? Próbáld ki! Zárd be a kutyádat és a feleségedet egy órára a kocsid csomagtartójába. Mikor kinyitod a csomagtartót, melyik ugrik boldogan a nyakadba?

– Ha a bejárati ajtó előtt ugat a kutyád és ordít a feleséged, melyiket engeded be?
– A kutyát. Az elhallgat, amikor beengeded.

– Tegnap délelőtt váratlanul hazamentem és rányitottam a feleségemre.
– Na és?
– Képzeld el, ötévi házasság után… most először…
– Megcsalt?

– Ugyan már! Letörölte a port a szekrény tetejéről.

Kovácsné és Szabóné beszélgetnek:

– Na, és milyen az új takarítónőd? – kérdezi Kovácsné.

– Tudod, szívem, maga a megtestesült becsületesség. Amióta hozzánk jár, nem tűnt el a lakásból egy porszem sem…

Az abszolút humor fő szakértői az angolok. Íme egy gyöngyszem a választékból:

A seriff az irodája előtt egy hintaszékben szivarozik, amikor bevágtat a városba egy idegen cowboy, lelövi a seriff szivarjának felét, majd elkiáltja magát:

– I am Joe – és visszavágtat a prérire.

Néhány perc múlva egy másik idegen cowboy vágtat a seriff irodája elé, lelövi a seriff szivarjának másik felét, és elkiáltja magát:

– I am Jim – és ő is visszavágtat a prérire.

Nem sokkal később egy harmadik cowboy vágtat oda, lelövi a serifet, majd halkan megszólal:

– I am sorry[49].

– Lehet szerencsés egy halálraítélt?

– Igen, ha túléli a saját kivégzését.

A nagy francia forradalom idején három embert halálra ítélnek: egyikük ügyvéd, a másik orvos, míg a harmadik egy mérnök. Kiviszik őket a vesztőhelyre. Elsőként az ügyvédet vezetik a guillotin elé. A pap megáldja, majd a hóhér meghúzza a kötelet. A penge elindul lefelé, de félúton megakad.

– Nos, uraim, Isten nem akarja, hogy elveszejtsük ezt az embert – így a pap. – Meg kell hogy kegyelmezzünk neki.

– Következik az orvos. Őt is megáldja a pap, de a penge itt is megakad félúton.

– Isten ezt a polgártársunkat sem szeretné magához szólítani, neki is kegyelmet kell adnunk – mondja a pap.

– Végül következik a mérnök. Felvezetik a kivégzőhelyre, a pap megáldja. A mérnök felnéz a nyaktilóra, majd felkiált:

– Aha, látom már, mi a gond. Ha adnak egy csavarhúzót, öt perc alatt megjavítom!

Hosszú vándorlás után a sivatagban szomjazó ember végre meglát egy kutat, és utolsó erejével felkiált:

– Víz!

Mire egy hang a kútból:

– Hol?

[49] áj em szori = sajnálom

Az őserdőben eltévedt férfi bolyong reménytelenül. Egyszer csak azt veszi észre, hogy dárdás bennszülöttek veszik körül.

– Végem van! – kiált fel kétségbeesetten.

– Nincs véged! – hallatszik hirtelen fentről egy hang. – Vedd el a törzsfőnöktől a dárdáját!

A férfi gyorsan kikapja a törzsfőnök kezéből a dárdát.

– Döfd le a törzsfőnököt!

A férfi minden erejét összeszedve a törzsfőnökbe döfi a dárdát.

– Na most már véged van!

Az öreg indián a fiával eltéved a sivatagban.

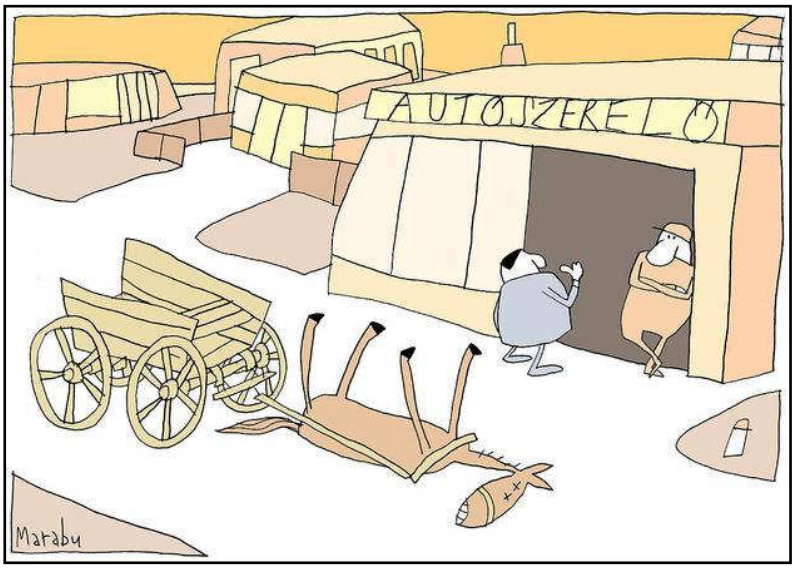
– Fiam, adjál le egy lövést, hátha meghallja valaki!

– A fia lead egy lövést, de semmi válasz.

– Mennek tovább, majd néhány óra múlva az öreg újra mondja:

– Fiam nagyon fáradt vagyok már, adj le még egy lövést, hátha meghallja valaki!

– A fiú megint lő egyet, de most sincs válasz.

Tovább mennek, az öreg alig vonszolja magát, és megint megszólal:

– Fiam, nem bírom tovább, mindjárt meghalok, adj le egy utolsó lövést, hátha meghallja valaki!

Mire a fiú:

– Nem tudok többet lőni apám. Elfogyott a nyílvesszőm!

A vadnyugat hőskorában az indián gyerekek az újonnan elkészült vasúti töltés oldalában játszanak. Jön a vonat, és az egyiket elüti úgy, hogy mindkét lábát levágja. A gyerekek hívják azonnal a törzsfőnököt. Az öreg odamegy a gyerekhez és így szól hozzá:

– Hej fiam, most olyan vagy, mint a fürge nagyapád, Suhanó nyíl. Az egyik lábad itt, a másik ott…

Egy ember ordítozik a sínek szélén:

– Jaaaj, a lábam! Jaj, a lááábam! Arra megy a bakter. Ránéz és odaszól:

– Mit lármázik! Nincs is lába!

– Mivel játszik a kisgyerek a sínek között?

– Az életével.

Egy úriasszony a lánykájával a vonaton étkezni szeretet volna, de otthon hagyta a kést. A közelben ülő parasztbácsi megszólalt:

– Ha meg nem sértem a nagyságos asszonyt, odaadnám a bicskámat.

Evés után, amikor az úri hölgy visszaadta a kést, az öreg megkérdezte.

– Vágott-e jól a bicskám, nagyságos asszonyom?

– Kitűnően!

– Gondoltam én is, mert tegnap kiheréltem vele a kutyámat, és előtte köszörültettem.

A paraszt bácsi ül a szekéren. Egyszer csak megállnak a lovak. A bácsi jól odasóz nekik:

– Gyí!

A lovak meg sem moccannak. A bácsi újra odacsap az ostorral:

– Gyí!

A lovak megint nem mozdulnak. A bácsika leszáll a bakról, előremegy a lovakhoz, és észreveszi, hogy közvetlenül a patájuk előtt egy óriási szakadék tátong. Erre visszamászik a bakra, és így szól:

– Helyesbítek: Hóóó!

– A burgonya egyik felét a piacra visszük, a másikat pedig eltesszük télire – magyarázza az öreg paraszt a városban tanuló fiának.

– És ki fogja őket kettévágni?

– Honnan lehet megismerni a vásárban a parasztot?

– Bicskával eszi a fagylaltot!

Az öreg paraszt a városban taníttatja a fiát aki, amikor meglátogatja szüleit, visz az apjának egy dobozos sört. Az öreg elveszi a sört, előkapja a bicskáját, és kezdi bontani a dobozt, mire a fiú rászól:

– De idősapám! Itt ez a kallantyú. Arra való, hogy az ember meghúzza, és ki van nyitva a doboz.

– Na, igen! Annak, akinek nincsen bicskája!

Két favágó dolgozik az erdőben. Egyszer csak az egyik a másik hátába vágja a fejszét. A sértett hátrafordul és megkérdezi:

– Ez most komoly, vagy vicc?

– Persze, hogy komoly – kapja a választ.

– Akkor jól van, mert viccnek elég durva lett volna.

Öreg székely meg a fia fát vágnak. A fiú odasuhint, és véletlenül levágja az apja lábát. Erre az öreg:

– Áron, még egy ilyen, és seggbe rúglak!

– Mama, azt mondták az iskolában, hogy nagy a fejem!

– Ugyan, Pistike, Szó sincs róla…

– De mama, tényleg azt mondták.

– Nem igaz, Pistike…

– De mama, akkor miért mondták?

– Ne tarts már fel Pistike, inkább menj le a piacra, és hozzál a sapkádban nyolc kiló krumplit!

– Anya, az iskolában csúfolnak, hogy hosszú az orrom!
– Ne foglalkozz vele, egyszerűen csak hátrább van az arcod, mint a többieknek.

– Mama, szálka ment az ujjamba.
– Hányszor mondjam, hogy ne vakard állandóan a fejed!

– Papa! Valami belenyilallt a fejembe!
– Fiacskám, menj el a céltábla elől.

– Te, én olyan ideges vagyok, hogy mindjárt felrobbanok!
– Még csak az kéne! Akkor meg szétszórt leszel!

A falu nyugdíjba vonuló lelkésze helyett egy fiatal pap érkezik a templomba. Az idősebb türelmesen elmagyaráz mindent, a fiatal pedig bólogat. Egy hét múlva az öreg pap lopva beles a gyóntatófülkébe, ahol a fiatal éppen gyóntat. Mikor végez, az idős pap félrevonja kezdő társát:

– Fiam, a gyóntatással kapcsolatban szeretnék neked pár dolgot mutatni. Próbáld utánam mondani: „Ezennel feloldozlak bűneid alól, ámen.”

A fiatal csodálkozva utána mondja.

– Látod fiam, mennyivel komolyabbnak tűnik ez, mint ha a térdedet csapkodod, nevetgélsz, és azt mondod: „Nem mondod komolyan! Tényleg? És aztán mit csináltál vele?”

Beül a gyóntatófülkébe egy részeg. Miután már hosszú ideje nem szól semmit, a plébános köhint egyet… semmi… Megint köhint egyet… semmi… Az atya lassan elveszti a türelmét, és elkezd kopogni a rácson. A részeg végre megszólal:

– Hiába kopogsz, itt sincs WC papír…

Egy asszony gyón a papnak:

– Atyám! Az éjjel szörnyű dolog történt! Meghalt a férjem.
– És mi volt az utolsó kívánsága?
– Drágám, tedd le azt a puskát!”

Vasárnap ne lopj, ne verj meg senkit, mert hat nap mindenre elegendő.

Pistike rohan a mezőre az apjához.

– Apa, gyere gyorsan, mert anyu felakasztotta magát a pincében! Szalad az apa a fiával, rohannak le lépcsőn, de üres a pince.
– Ej, fiam, hát nincs itt senki!
– Haha! Április elseje… A padláson van…

– Papa! Papa! Papa!

– Ne zavarj Ödönke, és csak akkor beszélj, ha kérdezlek!
– Akkor légy szíves kérdezd meg apu, hogy kiesett-e a kishúgom az ablakon!

– Anya, hazudtál nekem!

– Hazudtam? Mikor?
– Azt mondtad, hogy a kisöcsém egy angyal!
– Igen, Pistike. Öcsike egy kisangyal!
– Nem igaz! Az előbb kidobtam az ablakon, és nem repült!

Pistike egy nagy vödörrel nyargal az utcán eszeveszetten. Szembe jön vele egy ismerős bácsi.

– Hová rohansz azzal a vödörrel Pistike?
– Jaj szaladok, ég az iskola.
– Na, és mit viszel abban a vödörben?
– Benzint.

Két gyerek beszélget:

– Bebebeee, az én apukám ezer ember felett dolgozik.
– Nem hiszem!
– Pedig így van. A temetőben kaszálja a füvet.

– Mit csinált Ön a gyilkosság reggelén – kérdi a bíró?
– Fehér voltam, mint a fal, a szám körös-körül habzott, a kezemben borotvát szorongattam.
– És azután?
– Elkezdtem borotválkozni.

A férj a fürdőszobában borotválkozik, és közben morog:

– A csudába! Ezzel a borotvával még a nyakamat sem tudnám elvágni!

Mire a felesége:

– Beadjam a nagykést?

Egy nő bemegy a férfiruha-szaküzletbe, és megkérdezi az eladót:

– Tudna nekem olyan nyakkendőt ajánlani, ami kiemeli a férjem kék szemeit?
– Asszonyom, bármelyik nyakkendő képes kiemelni a férje szemeit, csak elég szorosan kell megkötni.

– Mi a különbség egy magyar lakodalom és egy halotti tor között?
– Eggyel kevesebb részeg.

Ezt manapság sokan elmondhatnák magukról:
– Halálhíremet felettébb eltúlozták.

– Szomszéd, használhatnám a fűnyíróját?
– Persze, csak ne vigye ki a kertemből…

Bemegy egy öregember a kocsmába.
– Kérek fél liter bort!
– Vöröset, vagy fehéret?
– Tökmindegy, vak vagyok.

A férj vacsora után lemegy a kocsmába egy korsó sörre. Két korsó sör után fröccsöt rendel, azután töményet, majd éjféltájban arra eszmél, hogy a csapos takarít, leoltja a lámpákat, zárni készül.
– Na a holnapi viszontlátásra – mondja a csaposnak, és megindul az ajtó felé. A következő pillanatban elvágódik, teljes súlyával pofára esik. Elkúszik az ajtóig, felhúzza magát a kilincsen, de megint földre kerül. Kúszik egy kicsit, aztán megint feltápászkodik, de nem tud talpon maradni. Szép lassan hazakúszik, néha megpróbál felállni, nem adja fel. Utoljára az ágya előtt próbál felállni, szerencséjére ezúttal az ágyba zuhan. Reggel a felesége bökdösi a seprűnyéllel:
– Szóval megint lerészegedtél te disznó.
– Azt te meg honnan veszed?
– Telefonáltak a kocsmából, hogy ismét otthagytad a tolókocsidat.

Két ivócimbora barkochbázik:
– Férfi?
– Igen.
– Ismerem?
– Igen.
– A barátom?
– Igen.
– Van egy kis szemölcs az állán?
– Igen.
– Már őszül?
– Igen
– Kék szemű?
– Igen.
– Kissé sántít?
– Igen.
– Rákérdezhetek?
– Igen.
– Ki az?

Kedves Télapó!
Kérlek, küldj nekem egy pónilovat. Eddig még sose kértem semmit. Utánanézhetsz:
Peti

Kedves Peti!

Elgondolkodtál már azon, hol fogod tartani a lovadat?

Télapó

Egy előadáson a professzor így szól az orvostanhallgatókhoz:

– Nézzék csak meg ezt az embert! – mutat rá a mellette álló idős úrra. – Makk egészséges, pedig már kilencvenöt éves Tudják miért? Mert soha életében nem ivott egy csepp alkoholt sem. Ugye így van?

– Így igaz! De professzor úr látná a bátyámat! Négy évvel idősebb nálam, és még most is legyőzi az összes ifjoncot szkanderben.

– Ez fantasztikus! Kérem a következő előadásra feltétlenül hozza el őt is!

– Én megpróbálom professzor úr, de nem lesz könnyű.

– Miért?

– Mert állandóan részeg!

Aki fél az alkoholmérgezéstől, ne igyon mérgezett alkoholt.

– A sör lassan butít, de én ráérek.

FIGYELMEZTETÉS!

Az üzlet 10 m-es körzetén belül szeszes italt fogyasztani hatóságilag tilos!

(A sör is szeszes ital, még akkor is, ha üdítően jólesik!)

– Miért aszfaltozzák a buszmegállókat?

– Hogy az emberek ne eresszenek gyökeret, mire megérkezik a busz.

A kora reggeli órákban az út szélén álló családi ház falát nagy robajjal áttöri egy autó, és megáll a család reggelizőasztala előtt. A gazda a legnagyobb nyugalommal megkérdi az autóból rémülten kinéző sofőrt:

– Hová igyekszik? Debrecenbe?… Akkor forduljon mindjárt jobbra, a gyerekszobán keresztül, de ne adjon sok gázt, és ne dudáljon, mert a kislányom még alszik!

A farmer bemegy a helyi bankba, és kölcsönt akar felvenni a birtokára.

– A kölcsönnek nincs semmi akadálya, de ki kell mennünk a farmra, hogy felbecsülhessük az értékét.

Mialatt a bankigazgató ezeket mondja, hirtelen vihar támad, szörnyű tornádó tör ki. Az ügyfél megjegyzi:

– Felesleges kimenni, már jön a farm.

Egy férfi kétségbeesetten rohangál a folyóparton. Meglát egy horgászt.

– Mondja uram, nem látta errefelé a feleségemet?

– Hogy nézett ki?

– Szőke, rövid szoknyában, piros blúzban.

– De igen! Alig néhány perce láttam…

A férj megkönnyebbülten sóhajt fel.

– Jó, akkor még nem lehet messze.

– Szerintem se – feleli a horgász. – Most nagyon gyenge a víz sodrása.

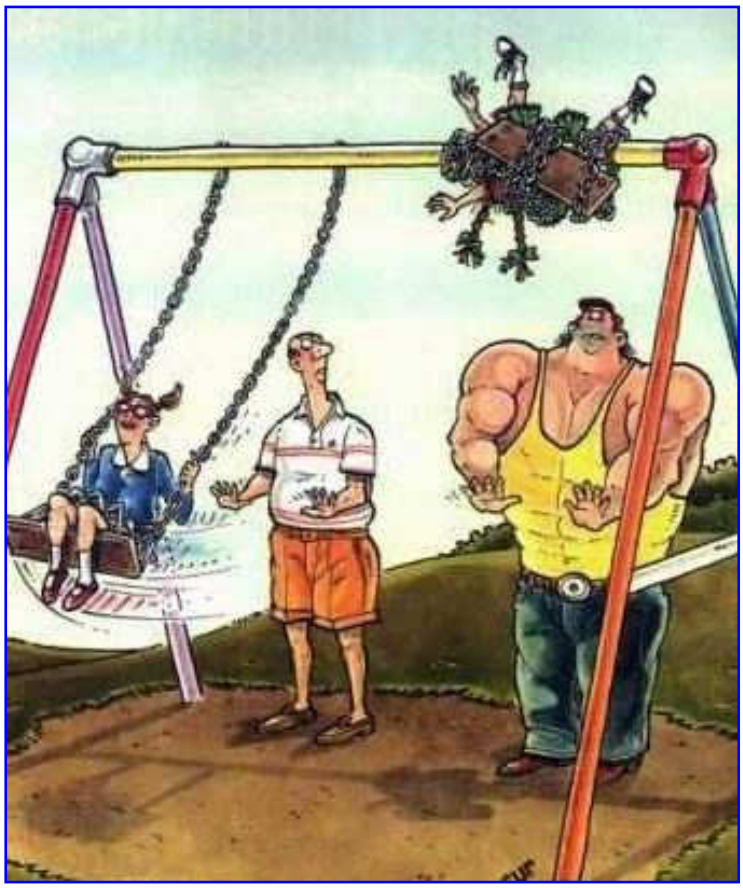
– Mit mondott a kamikáze-oktatópilóta?

– Figyeljen, mert csak egyszer mutatom meg…

Kovács először utazik hajón. Idegesen sétál a fedélzeten. Találkozik a kapitánnyal.

– Mondja kapitány úr, az ilyen hajók gyakran elsüllyednek?

– Ugyan! – feleli a kapitány. – Legfeljebb egyszer.

Távoli sziget mellett halad el az álomhajó. A szigeten egy szakadt, rongyos férfi ugrálni kezd, mindkét kezével integet. A luxushajó egyik utasa megkérdezi a kapitánytól:

– Azzal az emberrel ott mi van?

– Nem tudom, mondja a kapitány –, de mindig nagyon örül, amikor erre járunk.

Egy matróz hajótörést szenved, és 10 éve egy lakatlan szigeten él. Egyik reggel meglát egy hajót, a sziget mellett. Gyorsan meggyújtja a jelzőtüzet, amit szerencsére a hajón észre is vesznek. Lehorgonyoznak, és egy csónak elindul a partra. Amikor kiköt, a hajótörött örömmel szalad eléjük. A csónakban ülő első tiszt átnyújt neki egy újságot, a következő üzenettel:

– A kapitány úr azt javasolja, hogy olvassa el, mik történnek manapság a világban. Aztán döntse el, hogy megmentsük-e?

Szalad az utas a komphajó felé, hogy elérje. Bedobja a csomagjait, majd egy hatalmas ugrással a fedélzeten terem. A kapitány megjegyzi:

– Ez szép mutatvány volt, de nem ért volna rá akkor, amikor már kikötöttünk?

A kapitány felmegy a hajóhídra, és leszól a gépháznak:

– Mennyi?
– Harminc!
– Mi harminc?
– Mi mennyi?

– Ha látod a fényt az alagút végén, rossz irányba nézel.

A pesszimista az alagútban a sötétséget látja, az optimista a fényt. A realista a vonat lámpáit. A mozdonyvezető pedig három hülyét a síneken…

Egy klasszikus blőd vicc:

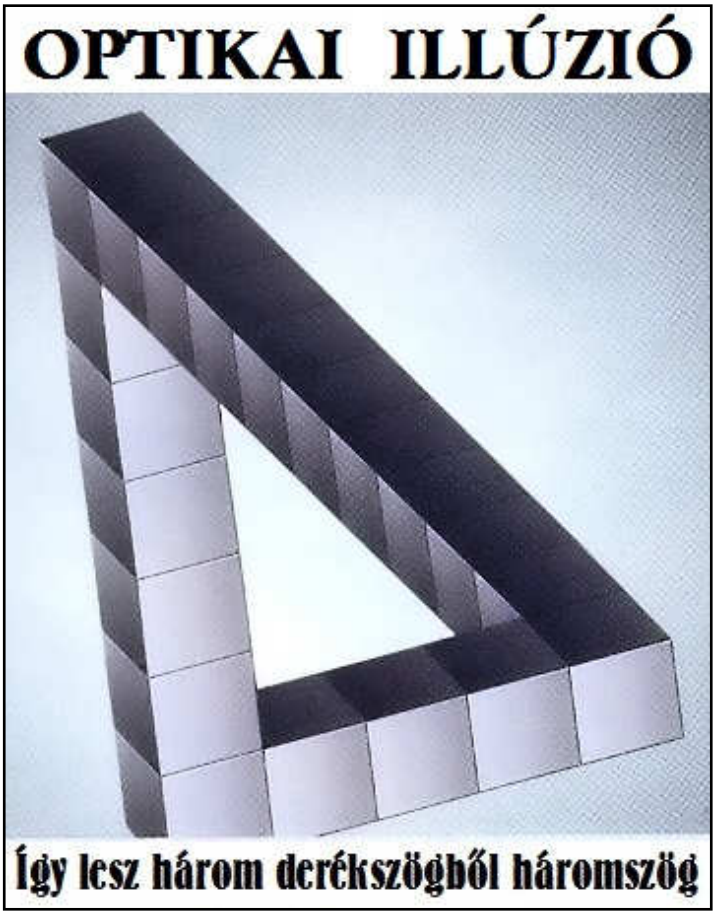
– Nem értem.
– Megmagyarázom.
– Megmagyarázni én is tudom, de nem értem…

Matektanár a patikában:

– B12 vitaminra lenne szükségem.
– Sajnos csak B6 van.
– Sebaj, akkor két csomaggal kérek!

Apa a kisfiának:

– Petike, lekapcsoltad a tévét?
– Igen apa. Kétszer is megnyomtam a gombot, hogy biztos legyek benne.

– Alma van?
– Nincs.
– Banán van?
– Nincs.
– Körte van?
– Nincs.
– Citrom van?
– Nincs.
– Hát akkor mi van?
– Kérem, ez itt egy gyümölcsbolt, és nem információs iroda.

Egy autóbusz száguld a lejtőn lefelé, és egy ember lélekszakadva szalad utána. Meglátja egy utas, és kikiabál az ablakon:

– Mit fut, majd jön a következő busz.
– Igen, de ennek én vagyok a sofőrje!

Ejtőernyőket válogat a pilóta.

– Remélem ezek jó ejtőernyők. – mondja.

Mire a raktáros:

– Ha nem működik, tessék visszahozni, kicseréljük.

– Fekszik holtan egy ember a sivatagban. Mellette a zsákja. Ha a zsákját kinyitotta volna, nem halt volna meg. Mi van a zsákban?

– Ejtőernyő!

Újsághirdetés:

Eladnék egy feleslegessé vált, egyszer használt, még bontatlan ejtőernyőt, kis hibával.

– Mi van a hipochonder sírjára írva?

– Na, ugye!

A Télapó repülőgépen érkezik Etiópiába. Ahogy leér a lépcsőn, sok ezer etióp gyerek rohan oda hozzá:

– Szervusz Télapó! Szervusz Télapó!

– Jók voltatok gyerekek? – kérdi a Télapó.

– Igen! – válaszolják kórusban a gyerekek.

– Jól tanultatok?

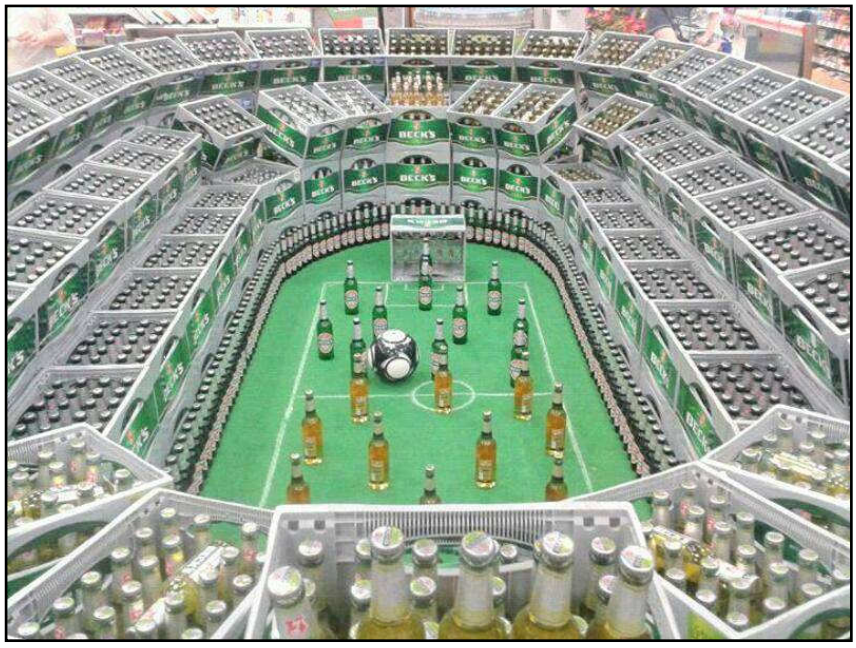
– Igen! – hangzik újra a kórus.

A Télapó körülnéz, és látja, hogy az összes gyerek nagyon sovány.

– Miért vagytok ilyen soványak? – kérdi csodálkozva.

– Mert mi nem eszünk rendesen.

– Micsoda, Nem esztek rendesen? No, akkor nincs ajándék!

Nagydarab kamionos betér a fogadóba. Látja, hogy egy vézna ürge ül a sarokban, előtte egy pohár sör. Odamegy, felkapja a poharat, és kiissza. Az ürge sírva fakad. A kamionos megsajnálja:

– Ugyan már csak vicceltem, kérek helyette másikat. Miért sír?

– Már hogyne sírnék, amikor ma semmi nem jön össze. Reggel nem csörgött az órám, ezért elaludtam, és elkéstem a munkahelyről. A főnököm észrevette, és

Kun Ákos: Viccek, humoreszkek, anekdoták → Kun Elektronikus Könyvtár → https://kunlibrary.net

kirúgott. Indulnék haza, de nem találtam az autóm, ellopták. Hazamentem taxival, hát a legjobb barátomat az ágyban találom a feleségemmel. Erre lejövök ide a csehóba, kérek egy sört, belerakok egy csomó arzént. Erre maga jön, és kiissza…

Egy szegény vándor megy az erdőben, és már nagyon éhes. Meglát egy házikót, ahol egy öreg néni éppen főz. Bekopog hozzá, és azt mondja:

– Öreganyám! Egy hete nem ettem, adna egy kis ennivalót?
– Hát persze fiacskám. Tegnapi leves jó lesz?
– Hogyne, öreganyám, köszönöm.
– Akkor gyere vissza holnap!

Egy férfi udvariasan megszólít egy hölgyet a ruhatár előtt:

– Bocsánat, kedves asszonyom, felsegíthetem önre ezt a bundát?
– Persze! Csak nehogy aztán valami kellemetlenség legyen belőle.
– Ugyan, miért lenne?
– Mert nem az enyém…

A vendég belépvén a lakásba, a falon egy hatalmas kalapácsot lát.

– Hát ez miért van ott?
– Ez a mi beszélő óránk – feleli a házigazda.
– Beszélő óra? Hogyan működik?

A házigazda a falhoz lép, leveszi a kalapácsot, és hatalmasat üt a falra.

– A fene egye meg magukat, este tíz óra múlt öt perccel, és nem hagyják az embert aludni! – hallatszik a túlsó lakásból.

– Uram, maga rendelt hat órára telefonébresztést?
– Igen, én.
– Akkor húzzon bele, már elmúlt kilenc.

Elgondolkoztál már a következő kérdéseken:

– Az a munkás, aki a hókotrót vezeti, hogyan megy be reggel dolgozni?
– Miért van az, hogy a pizzafutár hamarabb megérkezik bárhova, mint a mentő?
– Miért van az, hogyha nyitva hagyjuk a zacskót, a kenyér kiszárad, a ropi viszont megpuhul?
– Miért van rokkantparkoló a korcsolyapálya előtt?
– Miért rendelnek emberek dupla sajtburgert, nagy adag krumplit és hozzá light kólát?
– Miért kell a törölközőt gyakran cserélni, hiszen mosakodás után elvileg tiszták vagyunk?
– Miért nincs egér ízű macskaeledel?
– Eutanáziánál miért sterilizálják az injekciós tűt?
– Miért kell a koporsó fedelét leszegezni?
– Az éjjel-nappal nyitva tartó építmények ajtaján miért van zár?

– Mikor a legfáradtabb a kidobó ember?
– Amikor hajnal felé az utolsókat rúgja.

– Képzeld! Azt olvastam, hogy New York-ban minden öt percben elütnek egy embert.
– Szerencsétlen pasas, hogy bírja ki?

– Hogy készült az első rézdrót?
– Úgy, hogy az utcán hevert egy rézpénz, és két skót egyszerre hajolt le érte.

– Mi az? 8 keze van, és 60-as az IQ-ja.
– 4 férfi futballmeccset néz.

– Mi az? Fekete a színe, de fehér levelei vannak?
– Néger postás.

– Miért imádják a férfiak a BMW-t?
– Mert ennek a kocsimárkának a nevét ki tudják betűzni!

– Mennyi ideig tart egy férfinak kicserélni egy tekercs vécépapírt?
– Nem tudni, ez még sosem fordult elő…

– Miből áll egy agglegény négyfogásos ebédje?
– Egy hot dog és három üveg sör.

– Miről lehet felismerni a mérges gombát?
– Arról, hogy földhöz csapkodja a kalapját!

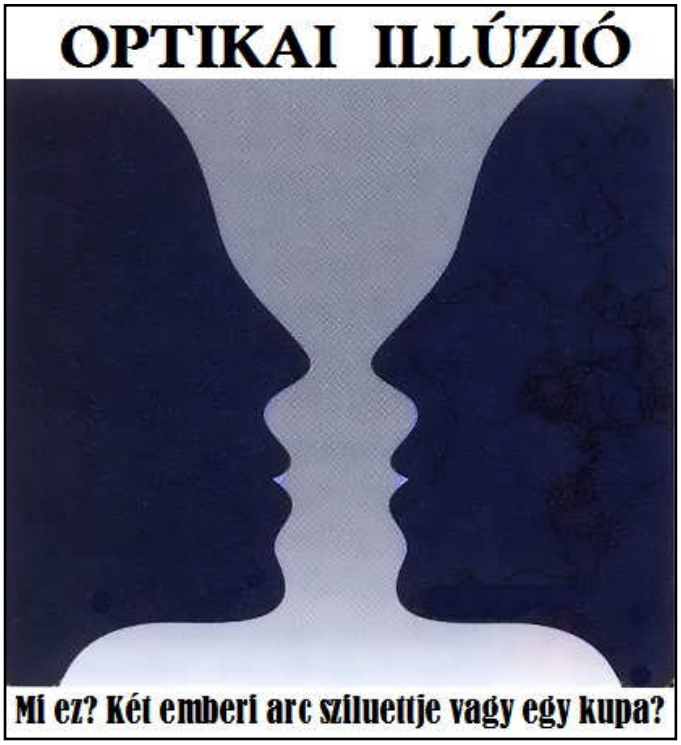

– Miből készül az utolsó vacsora?
– Leginkább gombából…

Minden gomba ehető, de némelyik csak egyszer.

Pisti a késő esti órákban lerohan az alattuk lakó orvoshoz:

– Doktor bácsi, tessék jönni azonnal! – lihegi. – Apu gombát szedett az erdőben, anyu megsütötte, és most mind a ketten fetrengenek a görcsöktől. A kishúgom, a bátyám meg a nagymama hány, a kutyánk kinyúlva fekszik…
– Atyaúristen! – pattan fel a doktor. – És veled mi van? Nincs semmi bajod?
– Nincs, mert én ma büntetésből nem kaptam vacsorát.

A csernobili atomerőmű-robbanás, és a nukleáris fertőzés által kiváltott genetikai mutációk is felkeltették a viccfabrikálók figyelmét:
Szása beszélget a nagymamájával:

– Szásenyka! Ugye tudod, hogy Csernobilban születtél?

A kis Szása lehajtja a fejét.

– Szásenyka! Ugye tudod, hogy anyukád is Csernobilban született?

Szása lehajtja a másik fejét is.

A humor a nemzeti tragédiákat sem kíméli. Sokan a tömegkatasztrófákból is viccet csinálnak:

– Sírva jön haza a suliból Bin Laden egyik kisfia szeptember 10-én.
– Mi a baj, Abdullah? – kérdi az apja.
– Karót kaptam földrajzból – bömböli az ifjabb Laden.
– Miért, mit kérdezett a tanárnő?
– Azt, hogy mi New York legmagasabb épülete.
– És te mit mondtál?
– Azt, hogy az Empire State Building – bőgi a gyerek.
– Semmi baj, Abdullah! Majd a papa megoldja.

– Te, képzeld! Feltörték a Pentagon védelmi rendszerét.
– Ne mondd, és hogyan?
– Repülővel.

Bin Laden telefonál Bush-nak:

– Van egy jó meg egy rossz hírem.
– Mondja!
– A jó hír: megadom magam. A rossz hír: holnap reggel érkezem a Fehér Házba repülőn.

A Boeingen egymás mellett ül egy orosz, egy amerikai és egy arab. Jön a stewardess, és megkérdi:

– Mit innának uraim?
– Egy pohár vodka nem lenne rossz – mondja az orosz.
– És ön? – kérdi az amerikait.
– Egy whiskey-t kérek sok jéggel.
– Önnek mit hozhatok? – fordul végül az arabhoz.
– Köszönöm, én nem iszom. Ma még vezetek.

Bin Laden elmegy a jósnőhöz és megkérdi:

– Mikor fogok meghalni?
– Az amerikaiak nemzeti ünnepén.
– Jó, de melyiken?
– Mindegy, nekik nemzeti ünnep lesz.

Vendégségben kérdi a háziasszony az egyik vendégtől:

– Hány szelet süteményt adhatok?
– Egyet kérek – mondja a vendég.
– Ugyan már, nem kell udvariaskodni! – nógatja a háziasszony.
– Rendben, akkor adjál két szeletet, te rusnya tehén!

– Mi az: nappal ugat, éjjel úszik?
– Az anyós műfogsora.

– Az én anyósom olyan, mint egy jó pohár sör!
– Miért, olyan finom?
– Nem. Jéghideg, és amikor elém kerül, habzik a szája.

– Mit vesz az anyós feleslegesen?
– Lélegzetet.

– Mit nevezünk jóindulatú daganatnak?
– Amelyik elviszi az anyóst.

– Mi a különbség a daganat és az anyós között?
– A daganat lehet jóindulatú is.

– Hogyan előzhetjük meg a rákot?
– Szívinfarktussal.

Apa a fiának:

– Pistike, akkor most felállítjuk a karácsonyfát, jó?
– De, papa! Még csak augusztus van!
– De Pistike! Hát elfelejtetted, hogy leukémiás vagy?

Radiológus magához hívja a beteget:

– Uram, van egy jó és egy rossz hírem, melyikkel kezdjem?
– Essünk túl rajta, halljam a rosszat.
– A röntgenfelvételen egy nagy kiterjedésű tüdőtumor látszik.
– És mi a jó?
– Photoshop-al[50] el tudom tüntetni!

– Melyik a világ legboldogabb városa?
– Csernobil, mert ott mindenkinek sugárzik az arca.

– Mi volt 1986-ban a Szovjetunió leghatásosabb sugárfegyvere?

[50] Az Adobe cég világhírű képretusáló programja. Olyan sokat tud, hogy nem csak képjavításra, hanem képhamisításra is alkalmas.

– A fejes saláta.[51]

Milyen a tüdőszűrő gép Kijevben?

– Kérjük, álljon az ablak elé…

– Jaj istenem, doktor úr, meddig lesz az én uram a lélegeztető gépen?

– Az első áramszünetig.

A viccgyártóknak nincs tabuténa. Még a világkatasztrófákból is viccet csinálnak.

Két barát beszélget:

– Hallottad, hogy megvan a koronavírus fertőzés első magyar áldozata?

– Te jó ég! És hol halt meg?

– Otthon. Rádőlt több mázsa liszt a szekrény tetejéről.[52]

– Egyszerre nyúltunk az utolsó csomag lisztért a boltban.

Mindenki nyugodjon meg. A hanglemezboltokban még kapható LISZT!

– Mi a koronavírus ellenszere?

– Hát a palacsinta, mert mindenki olajat, lisztet és cukrot vesz.

Lány a fiúnak:

– Hódíts meg két szóval!

– Van élesztőm.

2051 decemberének egy csendes hétfő reggelén Béla a természet hívő szavára ébredve a fürdőszobába indult. Számára azonban ez több volt egy közönséges hétköznapnál. Aznap bontotta fel ugyanis a szülei által még 2020 márciusában vásárolt WC-papír utolsó csomagját.

Egy jó tanács:

Aki teheti, vegyen karácsonyfát is! Sosem lehet tudni!

– Hiányzol, mint patikából a szájmaszk.

[51] A radioaktív eső miatt a fejes salátát fél áron kínálták a kelet-európai piacokon. A háziasszonyok sorba álltak érte. Csak évek múltán derült ki az olcsóság oka. A statisztikai kimutatások szerint nálunk is jelentősen megnőtt a rákos megbetegedések száma.

[52] Ez a vicc azokat figurázza ki, akik a pandémia hírére felvásárolták a szupermarketek tartós élelmiszereit, lesöpörték a polcokat.

– Olyan szájmaszkot keresek a feleségemnek, amin nem jön át a hang.

– Milyen elégedett pofát vágott a kutyám, amikor látta, hogy magamnak is felteszem a szájkosarat.

– Mi lesz, ha bezárják az élelmiszerboltokat, és vadásznunk kell? Azt sem tudom hol élnek a pizzák…

– Elmentem kézfertőtlenítőt venni, és hazajöttem egy üveg Jack Daniels-el. Egy árban voltak…

– Soha nem hittem volna, hogy a kezeim több alkoholt fognak fogyasztani, mint a szám!

– Drágám, a boltban vagyok, hozzak valamit? Maszk van rajtad? Igen. Akkor a pénztárgépet.

Fura idők jönnek a bankokra. Az ajtóban felirat: Belépés csak maszkban!

Üzenem a postásnak, aki a számlákat hordja, hogy: MARADJ OTTHON!

– Átprogramoztuk az otthoni riasztót. Akkor szól, ha kimegy valaki.

Két koronavírus beszélget:

– Úgy tűnik, a fiatalok újra buliznak odakint. Most megint túlórázhatunk.

A koronavírus Chuck Norrist is megtámadta. A vírus azóta a Szent László kórházban lábadozik.

A szőke nős viccek gyártóit is megihlette a pandémia:

– Azt mondták elég a szájmaszk és a kesztyű, ha vásárolni megyek. Hazugság. A többieken volt ruha is.

Lefekvésnél Hófehérke kérdezi a törpéktől:

– Hapci hol van?

– Karanténba zárták.

– Az erdész találkozik négy törpével a tisztáson.

– Kik vagytok? – kérdezi a kis emberkéktől.

– Hófehérke törpéi – felelik.

– Miért vagytok csak négyen?

– Sajnos, nálunk is létszámleépítés volt!

2020 áprilisában a horoszkópkészítő jósok munkája jelentősen leegyszerűsödött. Mindegyik csillagjegyhez azonos szöveget írhattak:

„Sokat leszel otthon.”

– Szegény betörők, hogyan tudnak dolgozni, ha mindenki otthon van? A kormány mikor kártalanítja őket?

– Beszállt a lakásba egy dongó! A jó Isten áldja meg. Olyan régóta nem járt nálunk senki.

– Még nem döntöttem el, hová megyek húsvétkor. A hálószoba és a nappali között hezitálok.

– Úgy érzem szükségem van egy kis kikapcsolódásra. Ezért ma este felmegyek és megnézem a padlást.

– Ha most feleslegesnek érzed magad, gondolj arra, hogy mit érezhetett egy 2020-as határidőnapló.

– Pfúú! Már az unalmat is unom…

– Egyáltalán nem unalmas a karantén, csak azt nem értem, hogy lehet az egyik tasakban 8967 szem rizs, míg a másikban csak 8856.

A túlterhelt pszichológusok és pszichiáterek kérése:

– Ha a karantén miatti bezártságban beszélünk növényeinkhez, háztartási gépeinkhez, bútorainkhoz, stb. az még nem baj. Szakemberhez csak akkor kell fordulni, ha ezek válaszolnak!

Élettársak:

– Egy hónapja jegygyűrűt akartam venni a kedvesemnek, most pedig már a bőröndöket nézegetem.

Menyasszonyok siráma:

A koronavírus miatt elmarad a leánybúcsúm és az esküvőm is.

A szerelmes táncdalok szövege is új értelmet nyert:

„Meghalok, hogyha hozzám érsz!”

Emberek, lesz itt gond. Decemberben még az is szülni fog, aki nem akart…

2025-ben:

– Anyu, ki az apukám?
– Nem tudom, védőmaszk volt rajta.

Feleség a férjnek:

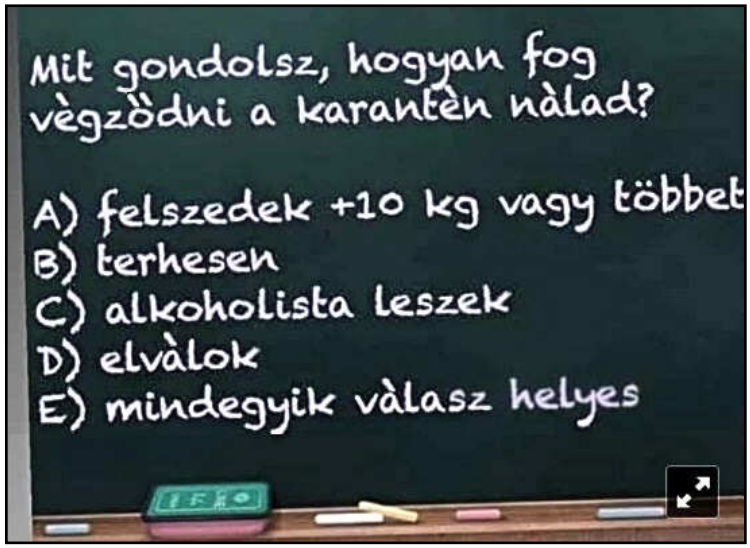
– Nem gondoltam, hogy egyszer még én fogom várni, hogy végre mehess a kocsmába!

Férfiak siráma:

– A kormány az asszonyoknak kedvez. Se meccs, se kocsma, és este nyolcra már otthon kell lenni.

– Megint mi férfiak fáztunk rá ezzel a karanténnal is. Se haverok, se kocsma, se nők. A nők persze csinálhatnak mindent úgy, ahogy eddig. Moshatnak, főzhetnek, takaríthatnak. Hát hol itt az igazság?

– Hol van a legbiztonságosabb hely manapság:
– A börtönben.
– Miért?
– Mert ott nem oldják fel a kijárási tilalmat.

A nők új problémája: Lenne mit felvenni, de nincs hová.

Öltözködési tanács karantén idejére:

– Este nyolckor vesd le a nappali pizsamádat, és vedd fel az éjszakait.

– Tanár úrnak jelentem, 7 tanuló online, 8 még alszik, 3 TikTokozik, 5-nek pedig nem működik a kamerája.

A távoktatás eredménye:

Most már az is kiderült, hogy nem csak Pistike hülye a matekhoz, hanem az egész család…

Sok szülő azon gondolkodik, hogy volt-e valaha szüksége a másodfokú egyenlet megoldóképletére vagy a kovalens kötésekre. Most lenne!

– Anya! Kicsengettek!
– Ülj vissza a helyedre, mert ez csak a postás!

– A szülőknek járó tanári fizetést hányadikán hozza a postás?

– Azt üzente a bejárónőnk, hogy ezentúl otthonról dolgozik. Majd telefonon segít, hogy mit hogyan csináljunk.

Bajban vannak a férjek. Feleségük most számon kéri rajtuk korábbi ígérgetéseiket, mely szerint:

„MAJD MEGCSINÁLOM, HA LESZ RÁ IDŐM!”

– Mit csinálsz mostanság?
– Eszem.
– És mit csinálsz, ha nem eszel?

– Keresgélek, mit is ehetnék meg.

– Nevettem az őszülőkön, most én is őszülök. Nevettem a kövéreken, már én is hízok. Most kiröhögöm a gazdagokat, hátha…

Egy feleségnek kötelessége enni és inni adni a férjének, mert a genfi egyezmény előírja a fogoly tisztességes ellátását.

Egy panda naponta 12 órán át táplálkozik. Ugyanúgy, ahogy egy felnőtt ember karanténban. Ezért hívjuk a világjárványt pandémiának.

– Ne feledjétek! A karanténból majd csak az jöhet ki, aki kifér az ajtón!

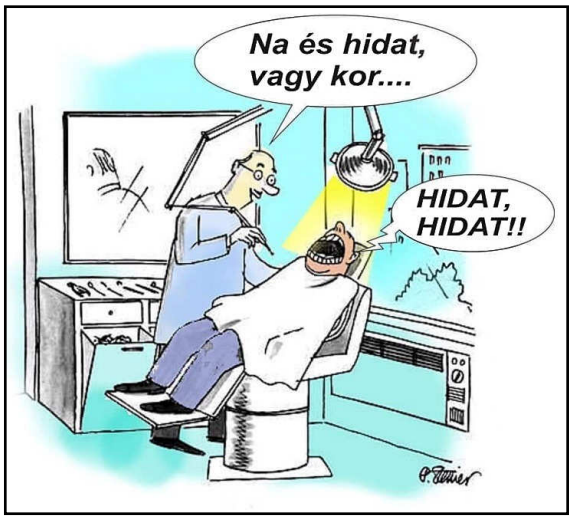
– Koronavírus ellen egyetek naponta 2 gerezd fokhagymát. Nem segít, de így mindenki elkerül benneteket, és nehezebben kapjátok el.

– Pista bácsi! Nem fél a koronavírustól?
– Miért félnék. Van pálinkám.
– A pálinka jó a koronavírus ellen?
– Az ellen nem, de a félelem ellen kiváló.

2065. május:

– Nagyi! Miért ülsz állandóan odakint?
– Tudjátok gyerekek, volt idő, amikor ez illegális volt.

– Van itt informatikus? Segítség kéne! A 2020-as évet újra kellene telepíteni, mert ez a verzió vírusos!

– Hm… – csóválja a fejét az orvos. – Önnek egy nagyon ritka és veszélyes fertőző betegsége van… Elkülönítőbe kell helyeznem, és kizárólag palacsintát ehet.
– És attól meggyógyulok?
– Nem, de azt be lehet csúsztatni az ajtó alatt.

Gyógyvíz:

– Mondja uram, jó ez a víz a reumának?
– Hogyne, én is ettől kaptam.

– Doktor úr, életemben először ettem osztrigát, és pokolian fáj tőle a gyomrom.
– Valószínűleg nem volt friss. Éreznie kellett volna, amikor felnyitotta.
– Fel kellett volna nyitni?

– Doktor úr! Itt nyomom fáj, ott nyomom fáj, amott nyomom fáj, mi lehet a bajom?
– Eltört az ujja…

Az egyik este éjfélkor csöngetnek az ügyeletes gyógyszertárba. A patikus álmosan csoszog a bejárathoz, és kinéz az ablakon. Megkérdezi a járdán álldogáló férfitól:

– Mit óhajt?
– Kérek egy doboz malátacukrot.
– Mondja, maga normális? Nem ér rá megvenni holnap reggel?
– De igen, akkor holnap jövök. Viszontlátásra.

Az orvos kijön egy betegtől, akinek a felesége kint

vár és azt mondja neki:

– Ne haragudjon asszonyom, de tegnap tévedtem. Azt mondtam, hogy a férje pár órán belül meg fog halni, de most örömmel közölhetem, hogy már túl van az életveszélyen, és hamarosan teljesen felépül.

– Ez borzalmas doktor Úr! Én már tegnap eladtam az összes ruháját!

A falu orvosa sétál a temetőben.

– Leltározunk, dokikám? – kiált oda a sírásó.

– Mit mondott a körzeti orvos, Ödön? – kérdezi aggódva a feleség.

– Sokat kell mozognom magaslati levegőn.

– Nagyszerű, akkor a hét végén kitakaríthatod a padlást!

A határátkelőnél egy arab autóját vizsgálják a vámosok. Szétszedik ripityára, majd az egyik vámos egy elrejtett zugból egy zacskó fehér port húz elő. A filmekben látott flegmasággal felvágja a zacskót, belenyal, majd vigyorogva az arabhoz fordul:

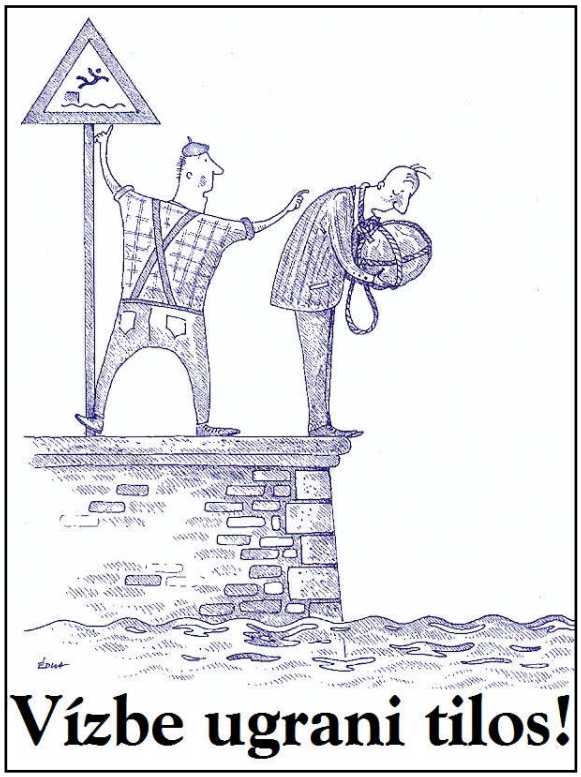
– Kokain, kokain?

– Dehogyis! Antrax, antrax…[53]

Börtönorvos a páciensnek:

– Van egy jó hírem és egy rossz hírem! Melyikkel kezdjem?

– A jó hírrel!

– Nos, hamarosan letelik a büntetése!

– De doktor úr, én életfogytiglant kaptam!

– Na, ez a rossz hír…

– Miért alszik a gyereked a szekrény tetején?

– A múltkor leesett az ágyról, és nem hallottam.

Kovácsné újságot olvas. Egyszer csak rémülten mondja az urának.

– Képzeld, egy férfi reggel megismerkedett egy nővel, délután elvette feleségül, és másnap reggel megölte…

– Nincs ebben semmi – mondja a férj. – Aludt rá egyet.

– Kitől származik az a mondás, hogy asszony kell a házhoz?

– Kőmíves Kelementől[54].

[53] A lépfene kórokozója, rendkívül veszélyes biológiai fegyver. Újabban a terroristák alkalmazzák. Nálunk vicces kedvű tahók gyakran küldözgetnek politikusoknak „Antrax” feliratú borítékba töltött ártalmatlan fehér port.

– Mama! Miért lökjük a kocsit a szakadékba?
– Csönd fiam, még felébreszted a papát!

Egy férfi áll a mólón, és a vizet fényképezi. Egyszer csak odarohan hozzá egy nő.
– Ott valaki fuldoklik!
A férfi széttárja a karját:
– Sajnálom asszonyom, éppen kifogyott a filmem.

– Apám annyira hisz a reinkarnációban, hogy a végrendeletében mindent saját magára hagyott…

– Képzeld, beiratkoztam egy reinkarnációs tanfolyamra. Elég drága, de hát egyszer élünk!

– Bocsánat, hogy élek. Többet nem fordul elő!

– Miért lila a Milka tehén?
– Mert szorítja a kolomp a nyakát!

Használati utasítás a WC-csésze és a macska tisztításához:

1. Nyissa fel a WC tetejét és öntsön bele 1/8 csésze állatsampont.
2. Vegye a karjába a macskáját és simogassa, miközben óvatosan halad a fürdőszoba irányába.
3. Egy alkalmas pillanatban dobja be a macskát a WC-be és hajtsa le a tetejét. Lehetőleg álljon rá a WC tetejére.
4. A macska most önállóan elkezdi a tisztítási folyamatot, és ehhez elég habot fog előállítani. Ne zavarják meg a WC-ből érkező hangos zajok, a macska élvezi!
5. Többször nyomja meg az öblítő gombot, hogy aktiválja a „power wash” funkciót és az utóöblítést.
6. Amennyiben a WC tetején áll, kérjen meg valakit, hogy nyissa ki a bejárati ajtót. Biztosítsa, hogy a WC és a bejárati ajtó között ne álljanak emberek.
7. Kellő távolságból nyissa fel a WC tetejét. A nagy sebességnek köszönhetően a macska bundája a huzat által gyorsan megszárad.
8. A WC és a macska ezennel tiszták!

Üdvözlettel: A kutya

Két hulla fekszik a hűtőházban. Megszólal az egyik:
– Hulla, hopp.
Mire a másik:
– Na, ne bomolj!

– Hogyan csodálkozik a leprás?
– Leesik az álla.

Bemegy az AIDS-es egy újságszerkesztőségbe, és a következő hirdetést adja fel a társkereső rovatba:
– Kórban hozzám illő személyt keresek!

---

[54] A monda szerint Kőmíves Kelemen befalazta a feleségét Déva várának falába, hogy ne omoljon le.

– Mivel előzhető meg a rák?
– AIDS-szel.

– Nem bírom nézni, hogy szenvednek az emberek. De valamiből nekem is élnem kell – mondta az inkvizítor.

Egy házaspár 10 üvöltő gyerekkel áll a repülőtéri vámvizsgálat előtt. A vámtiszt megkérdi a családfőt:

– Van önöknél lőfegyver, szúró-vágó eszköz vagy kábítószer?

A családfő kicsit idegesen:

– Higgye el uram, ha lenne, már rég használtam volna!

– Mit szednek a terroristák fejfájás ellen?
– Túszokat.

– Miért van a hajléktalannak mobiltelefonja?
– Mert sosincs otthon.

– Miért alszik a hajléktalan a híd alatt?
– Mert a hídon elütnék az autók.

Ellenállhatatlan kérés:

– Jó napot uram! Tudna segíteni egy szegény, beteg, éhező hajléktalanon, akinek az összes vagyona ez a lefűrészelt csövű vadászpuska?

Estefelé a Városligetben egy sétáló öregúrhoz odarohan egy férfi:

– Uram! Segítsen rajtam! Ezer forinttal megmentheti egy ártatlan ember életét!
– Nana! Maga igazán nem néz ki ártatlannak!
– Az lehet, de nem is az én életemről van szó, hanem a magáéról!

– Az áram alatt lévő alkatrész ugyanúgy néz ki, mint amelyik nincs áram alatt, csak más a fogása!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Csodálatos innen a kilátáááá…

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Jöhettek, már vastag a jég.

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Azon a felső ágon még van pár cseresznye…

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Gyere nyugodtan! Vastag ez az ág!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Légy szíves dobd már ide a fejszét…

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Ne aggódj, ez a kötél elbír!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– És most jön az ízlelési próba.

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Hála magának doktor úr, most már sokkal jobban vagyok!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– De jó volt ez a gombapörkölt!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Szevasz, éppen vezetek, de azért mondjad!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Siessetek, már villog a zöld!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Jobbról jó! Mehetsz!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Ugyan, hisz ez az ezredik ugrásom!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Nem hallok semmit… mehetünk!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Áááá, ezt bárki megcsinálja.

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Engedj oda, értek hozzá!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Semmi vész! Ura vagyok a helyzetnek!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Persze, lenyomtam a főkapcsolót.

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Nem valószínű, hogy ebben a kábelben áram lenne.

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– És most elvágjuk a piros kábelt…

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Ezt a két vezetéket kell összekötni.

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Nyugi, nincs áram a kerítésben, látod?…

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Ugyan, drágám! Miért ketyegne egy levél?

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Szívecském! Légy szíves, dugd be az ágymelegítőt!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Na látod, drágám! Nem kell ide gázszerelő!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Okos kutya, ül!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Ugyan drágám itt nincsenek cápák!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Csak akkor támadnak, ha éhesek…

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Ne nevettessen!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Csak a testemen keresztül!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Nem mered, te kis tetű!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Micsoda? Mit nem merek?

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Ne aggódj, nincs megtöltve.

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Úgyse mersz lőni, te gyáva!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Valaki van a tetőn. És mi ez a piros pont az ingemen?

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Erre menjünk, ismerek egy rövidebb utat!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– A mentőalakulat már itt van a közelben.

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Hát persze, hogy steril.

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Ne félj! Ebbe még senki nem halt bele!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Valami rosszat sejtek…

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Ne aggódj szivi, a feleségem nem tud rólunk!

Ez volt az utolsó mondata valakinek:

– Nem is rossz a feleséged az ágyban!

A Lánchíd közepén a rendőr odamegy egy férfihoz, aki a korlátnak támaszkodva mozdulatlanul nézi a zajló Duna hullámait. Gyöngéden megütögeti a vállát:

– Hé, csak nem akar öngyilkos lenni?

– Dehogyis, biztos úr – mondja bánatosan a férfi. – Csak az emlékek rám törtek… Tudja, ezen a helyen esett a vízbe szegény feleségem… És persze eszembe jutottak az együtt töltött szép napjaink…

– Jaj, ne haragudjon, hogy megzavartam – mondja erre a rendőr. – És mikor történt az eset?

A férfi ismét a vízre bámul:

– Úgy öt perce…

Hasfelmetsző Jack : „A szépség belülről fakad.”

– Hány rendőr hal meg, ha egy kétszemélyes rendőrmotorcsónak 100 km/h sebességgel nekicsapódik a hídpillérnek?

– Négy, mert rekonstruálják az esetet.

A Titanic kapitánya bejelenti az utasoknak:

– Hölgyeim és uraim, van egy jó és egy rossz hírem. A jó az, hogy a távoli jövőben 11 Oscar-díjat fogunk nyerni…

Szoba kiadó:

– Mi ez a folt a mennyezeten?

– Itt régebben egy kémiaprofesszor lakott.

– Értem. Az ott a vegyszer.

– Nem. Az a professzor.

Felrobbant, majd porig égett egy ház a kisvárosban. A tűzoltók az esetről a következő jegyzőkönyvet vették fel:

„Szabó János, a háztulajdonos égő gyertyával kereste a pincében húzódó gázvezetéken a szivárgás helyét. Megtalálta.”

Jimmy sétál a sivatagban. Egyik kezében pisztoly, a másikban whiskys üveg.
Leszól egy angyal:

– Húzd meg, Jimmy!

Durrrr!

– Ne azt, vazze, a másikat!

Ha a tyúk a múltjába néz, akkor tojás; Ha a jövőjébe, akkor leves.

Egy vadászat élménye nagyban függ attól, hogy a puska melyik oldalán tartózkodsz.

– Tudod honnan ismerni meg a jó barátot? Nem hátulról szúr, hanem mellbe.

Az idős bácsi hívatja a közjegyzőt, hogy végrendeletét kiegészítse.

– Utolsó kívánságom – mondja –, hogy a temetésemen ne gyászindulót játsszanak, hanem valami szép melódiát.

– Rendben van – feleli a közjegyző. – És mit szeretne hallani?

– Mindegy, hogy milyen nagy ember leszel, és hogy mit értél el az életben, a temetési meneted hosszát úgyis az időjárás határozza meg!

– Miért jó a skizofrénnek?

– Mert soha nincs egyedül.

– Normális vagyok, a hangok a fejemben is megmondták…

– Mi a különbség a tudatlanság és a közöny között?

– Nem tudom, és nem is érdekel.

– Mi az apátia?

– Nem tudom, és nem is érdekel.

– Doktor úr, úgy érzem, hogy semmibe vesznek az emberek.

– Nagyszerű, kérem a következőt.

Valami okból engem mindenki utál.

– Egyszer felhívtam az öngyilkosjelöltek számára létesített forródrótot. Mondtam, meg fogom ölni magam. Azt mondták, nem is olyan rossz ötlet…

Egy elkeseredett férfi elhatározta, hogy öngyilkos lesz. Biztosra akart menni, ezért gondosan eltervezte az akciót. A szándéka az volt, hogy kimegy a tengerparti szakadékhoz, hosszú kötelet tesz a nyakába, a kötél végét pedig egy sziklához köti. Utána leönti a testét benzinnel, mérget iszik, és meggyújtja magát. Aztán pisztollyal a kezében leugrik, és mielőtt a megfeszült kötél letépné a fejét, főbe lövi magát.

Mindenben a terv szerint cselekedett. Megmérgezve, kötéllel a nyakán fáklyaként zuhant lefelé, csak zuhanás közben elvétette a lövést, és a kötelet találta el. A kötél elszakadt, mire a tengerbe zuhant. A víz eloltotta a tüzet, és annyi sós vizet nyelt, hogy rögtön kihányta a mérget. Végül a mentők kihalászták, és kórházba szállították, ahol hipotermiában (kihűlésben) hunyt el. Halálát az okozta, hogy túl sokáig volt a hideg vízben.

– Az utóbbi időben nagyon sok problémánk volt, a feleségemmel mindketten depresszióba estünk. Elhatároztuk, hogy öngyilkosságot követünk el együtt. Neki sikerült először. Miután ő meghalt, hirtelen sokkal jobban kezdtem érezni magam. Úgy döntöttem, hogy adok még esélyt az életnek.

Sokaknál a poénkodási kényszer meglehetősen idétlen vicceket eredményez. Egy pihent agyú viccgyártó az „Ígéret szép szó, ha megtartják úgy jó.” közmondást így fogalmazta át:
Az ígéret szép szó, a Landwirtschaftlicheproduktionsgenossenschaft[55] pedig hosszú.

Kedvcsináló németül tanulóknak:

Egy szép napon a hottentották elfogtak egy gyilkost (Attentäter), azzal a váddal, hogy megölt egy anyukát (Mutter), aki ráadásul hottentotta volt (Hottentottenmutter), és akinek a fia buta és dadogós volt (stottertrottel). Ezt az anyukát németül úgy hívják, hogy: Hottentottenstottertrottelmutter, a gyilkosa pedig a Hottentottenstottertrottelmutterattentäter.

Az Internet szinte hemzseg ezektől a fárasztó viccektől:

– Mi az: egy szál hurkapálcika?
– Vattacukor light!

Lehet, hogy az életed egyetlen értelme, hogy másoknak elrettentő például szolgálj.

Halálunk után még egy hétig nő a hajunk és a körmünk, de a telefonhívások már elmaradoznak.

Mindenki jó valamire. Ha másra nem, hát elrettentő példának.

Miért jó magyarnak lenni?

1. Sírva tudunk vigadni.
2. Minden jóban találunk valami rosszat.
3. Jókat röhögünk a saját bajunkon.
4. Mindig van még egy lyuk a nadrágszíjunkon.
5. Vannak dolgok, amiben a világelsők között vagyunk (alkoholisták, öngyilkosok).
6. Nem haragszom meg, ha a szomszédom feljelent, mert tegnap én jelentettem fel őt.
7. A jég hátán is megélünk (de a globális felmelegedés miatt csökken az életterünk).

[55] mezőgazdasági termelőszövetkezet (németül)

8. Nem tér el a véleményünk a körülöttünk lévő országokétól. Egyformán szeretjük egymást!

Akinek magyar barátja van, annak már nincs szüksége ellenségre.

Az angol ülve gondolkodik, a francia állva, az amerikai járkálva, a magyar utána.

Az élet is egy módja az öngyilkosságnak, csak az a baj, hogy sokáig tart.

Szójátékok

Az iménti vicckategóriába tartoznak a szójátékok is. Ezek többnyire csak magyarul érthetők, idegen nyelvre lefordíthatatlanok. Például ilyenek:

– Jean, ugye maga komornyik?
– Igen uram.
– Jegyezze meg, unom már a savanyú képét, és keresni fogok egy vidám nyikot.

– Jean, magát nem ennék meg a kannibálok.
– Miből gondolja, uram?
– Abból, hogy maga nagyon inas.
– Mit csinál egy fehér nő hajnalban egy fekete mellett?
– Megissza.
– Hogy nevezik azt, amikor valakiért tűzbe teszed a kezed?
– Értesülés.
– Mi történik, ha a Mikulás karambolozik?
– Szánja bánja.
– Mi lesz abból, ha két busz összeütközik?
– Két rombusz.
– Becsaptam egy ajtót. Azt mondtam neki, hogy nyitva van.
– Ha jobban néznék ki, kiesnék az ablakon.
– Ma reggel arra ébredtem, hogy már nem alszom.
– Becsapott a villám, én meg elhittem neki…
– A bátyámmal régen sokat pingpongoztunk. Mindig megvert. Mert mindig én nyertem.

– Suli után egyenesen hazamész?
– Nem, mert két sarkon is be kell fordulnom.

– Mit csinál az öregasszony a tükör előtt?
– Ráncba szedi magát.

A takarítónő veszélyesebb, mint a kígyó, mert a kígyó az csak harap, míg a takarítónő Maris.

– Hitvány söpredék – szólt a partvis a lapáton heverő szemétkupachoz.

– Mi lesz, ha Teréz sírjára építik a diákszállót?
– Koleszterin.

– Mit csinálnak a várvédők, ha unatkoznak?
– Elfoglalják magukat.

– Mit csinál a tolvaj, ha nyaralni megy?
– Lopja a napot.

– Miért nem váltanak ki útlevelet az idióták?
– Mert a hülyeség határtalan!

Okos enged, ha már szenved.[56]

– Honnan jött ez, hogy mindent becsmérel?
– Ócsárol.[57]

Két vasutas barkochbázik:

– Személy?
– Nem.
– Akkor gyors.

– Halló, tudakozó? Mennyi időbe telik, amíg Budapestről Moszkvába ér a repülőgép?
– Egy pillanat…
– Köszönöm szépen – mondja az érdeklődő –, és leteszi a kagylót.

Hajótörés után egy csinos, fiatal utas egy jókora zongorába kapaszkodik. Odaúszik hozzá egy középkorú férfi:

– Kisasszony, megengedi, hogy kísérjem?

A raccsolók klubjában táncolnak a fiatalok. Az egyik lány bemutatkozik a partnerének:

– Vanda vagyok!

[56] Ez az „Okos enged, szamár szenved” közmondás átfogalmazása.
[57] Ócsa egy falu Pest-megyében.

– Azt látom, de nem baj, én meg kövéh – feleli a fiú.

– Mi kell a babázáshoz?
– Bab meg víz.

– Ki terelgeti a babokat?
– A babgulyás.

– Anya, itt fáj!
– Akkor menj arrébb!

– Hogy szólítja a kis sav az anyukáját?
– Savanyú.

– Halló Kívánságműsor! Egy lassú számot szeretnék kérni!
– Rendben van! Haaatszáááázööötveeennyooolc.

– Hogyan nevetnek az angolok?
– If-if-if-if-if-if-if-if…

– Apu, hogy mondják a pápát angolul?
– Good-bye!

– Apa, az ott egy halászhajó?
– Nem kisfiam, az egy yacht.
– És hogy kell írni, j-vel vagy ipszilonnal? És h-val vagy ch-val?
– Tudod kisfiam, így jobban megnézve mégis csak egy halászhajó.

– Mikor volt a legutolsó népfelkelés?
– Ma reggel.

– Hogy hívjak azt az embert, aki megnevetteti a honvédeket?
– Katonai felderítő.

A parancsnok hívatja az őrmestert:
– Készüljön rá, holnap fogadás lesz és jön maga is!
– Ennek nem örülök, mert már csak hat fogam van.

– Ajándék szesznek ne nézd a fokát!

– Mi az? Szőke nő az egyetemen?
– Vicc.

A szőke nőtől megkérdik:

– A bátyád a Műegyetemen[58] tanul?

– Dehogyis, az igazin.

– Mit visz a szőke nő a lakatlan szigetre?

– Lakatot!

– Hogy tévedt el a szőke nő a kórházban?

– Elküldték MR-re, de ő amarra ment.

A szőke nőért elmegy a kaszás:

– Érted jöttem.

– Értem?

– Érted.

– Nem értem.

Diszkóban kérdi a szőke nő:

– Mi a foglalkozásod?

– Tetőfedő.

– Minek a tetőt még lefedni?

A szöszi bemegy a bárba, hogy igyon egy pohár rostos gyümölcslevet. Odalibben a pulthoz, és mondja a mixernek:

– Heló, szióka, adjál valami rostosat!

– Bútorlap jó lesz?[59]

– Neked, mint kívülállónak mi a véleményed az intelligenciáról?

– Mi a bár?

– Egy olyan hely, ahol a tyúkok ülnek, és a kakasok költenek.

Kohn bácsi, az ékszerész haldoklik. Aléltan fekszik, de arra felébred, hogy fia a páncélszekrényben, az órák között matat. Mire az öreg:

– Fiam, az óráim meg vannak számlálva!

– Mi lesz a pisai ferde torony sorsa?

– Hát majd eldől…

– Mi az? Sz-szel kezdődik, r-rel végződik, barna és büdös?

– Szivar.

[58] Műszaki Egyetem rövidítése

[59] Korunk fogyasztói társadalmában az olcsó bútorokat nem tömör fából, hanem műgyantával kevert fűrészporból, úgynevezett farostlemezből készítik.

– Hol alszik a csap?
– Csapágyban.

– Mi az a biliárdasztal?
– Ezermilliárd asztal.

– Miért jó, ha van egy kerekes kutad?
– Oda tolod, ahova akarod…

– Miben hasonlít egymásra a kertész és a szélmalom?
– Mind a kettő bepörög, ha megfújják a lapátját.

Két légy sétál Robinson fején. Egyszer csak megszólal az egyik:
– Én most elrepülök… Majd Pénteken találkozunk.

– Ez a Kovács mindig megsértődik, ha itallal kínálom.
– Igen! De rendszerint lenyeli a sértést.

– Se keze, se lába, mégis mindig ott van a kocsmában. Ki az?
– A törzsvendég.

– Én a bort tisztán szeretem. A pálinkát meg piszkosul.

– Mit iszik a részeg eszkimó?
– Hóbort.

– Mondja meg őszintén, naponta hány féldecit iszik?
– Legalább tízet.
– És nem fél attól, hogy tönkremegy?
– Nem, általában más fizet.

– Miért ne igyál Coca-Colát a kedvenc kajád után?
– Mert a Coca-Cola kihozza belőled a legjobbat.

Tudja, mi a különbség a keserűvíz és az udvarias ember között?
– Nem, micsoda?
– Semmi… Mind a kettő meghajtja magát.

Pistike lemegy a zöldség-gyümölcs boltba:

– Kérek pár szilvát.
– Na jó, de hányat.
– Igen? Akkor inkább nem kérek.

– Pistike, te minek öltöztél be a farsangon?
– Csak?

– Miért járkál a feleséged olyan szenvedő arccal?
– A hite miatt.
– Hogyhogy?
– Évek óta azt hiszi, hogy a 38-as cipő elég nagy neki.

– Hogy hívják a telephely nélküli sportegyesületet?
– Sehol SE.

– Melyik a leghizlalóbb téli sport?
– A tepsi…

– Melyik a legfájdalmasabb sportág?
– A véraláfutás.

Apa a fiának:
– Kisfiam, menj le a boltba és hozz egy kiló hurkát, de ne véreset!
A kisfiú a boltban:
– Kérek egy kiló denevéres hurkát!

– Mi a fasírt többes száma?
– Fák sírtak…

– Miért füstölög a kórház kéménye?
– Mert fő az egészség.

– Mi a különbség a fizetés és a sír között?
– Semmi. Egyikből sem lehet kijönni.

– Hol több a bevétel, mint a kiadás?
– A könyvkiadónál.

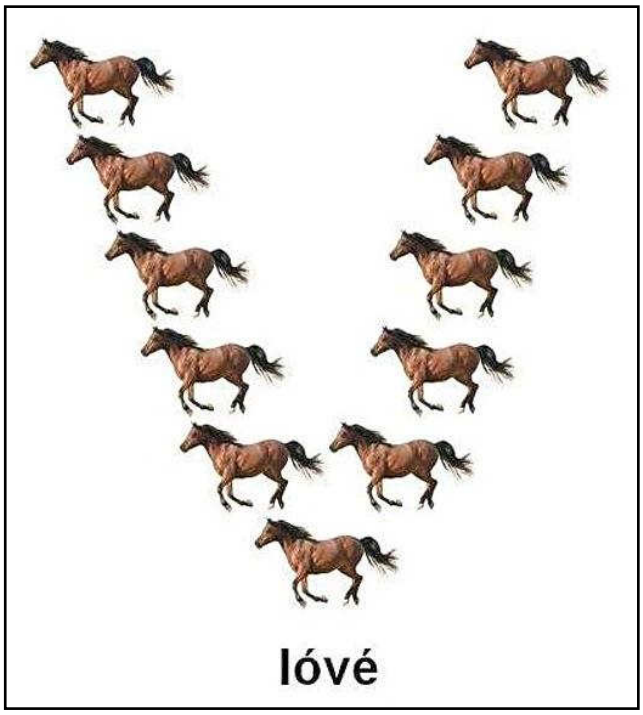
– …és akkor Gutenberg kiadta az utasítást:
Nyomás, fiúk!

Egy férfi hajnalban zörög egy mekkai könyvesbolt ajtaján. A boltos álmosan nyit ajtót.
– Miben segíthetek?
– Korán van?

– Te tanulmányozod a Bibliát?
– Korántsem.

Könyvesboltban:
– Tehát egy Újtestamentumot parancsol, hölgyem?
– Igen, sőt ha lehet, akkor a legújabbat!

Betelefonálás a rádió zenei kívánságműsorába:
– Jó napot kívánok. Egy szép lassú számot szeretnék kérni.
– Rendben! Haaaatszáááázkiiiilencveeeenhááárom.

– Miért volt szegény József Attila?
– Mert sokat költött.

– Hogy jön ki a pap a templomból?
– Mintha mise történt volna.

– Mit mond a hívő, ha kigyullad a pap csuhája?
– Atya ég!

– Mi az apácák kedvenc sorozata?
– Barátok közt.[60]

– Jézus, ki vagy a mennyekben, én is kivagyok itt a földön!

– Mit mond a bibliai hangosbemondó?
– Jónást várják a halban.

Irodalmi mese:
– Nyomorultak! – üvöltötte a felbőszült Victor Hugo.

Zola csitítani akarta:
– Nana!

Az analfabéták írják az íratlan szabályokat.

A rendőr igazoltat egy csavargót:
– Milyen iskolai végzettsége van?
– Analfabéta vagyok.
– Mi maga?
– Analfabéta.
– Betűzze, kérem!

[60] Ez egy magyar szappanopera címe.

– Miért nem végezte el Kukorica Jancsi a nyolc általánost?
– Mert lemorzsolódott.

– Miért csukják le a drogos papot?
– Szertartásért!

A kis angyal eltéved. Véletlenül benyit a pokolba, ahol a kapuőr ráförmed:
– Angyalka, te mi az ördögöt keresel itt?

– Mitől fél az alma?
– Attól, hogy kettévágják.

– Miért nincs a kukoricának háza?
– Mert csöves.

Két retek beszélget a zöldségüzlet pultján:
– Nem értem, mi történt magával! Pár nappal ezelőtt még egészen ennivaló volt, most meg olyan fásult!

– Hogyan kell a kákán csomót keresni?
– Mindig kétszer annyiért kell eladni, mint amennyiért vetted.

– Melyik ág törik a leghamarabb?
– A hazugság.

– Minek megy a vak az erdőbe?
– Fának…

– Miért buta a fa?
– Mert esze ágában sincs!

Két kisegér fogócskázik a hűtőszekrényben. Megszólal az egyik:
– Vigyázz! Rád esik a margarin!
– Ráma margarin?

Két veréb beszélget a lóversenypálya mellett.
– Miből él maga, Csirip úr?
– Tudja, van itt egy szemfelszedő[61] vállalkozásom…

[61] Az 1960-as években, amikor a nejlonharisnya még nagyon drága volt, a leszaladt szemeket felszedették. Az árak csökkenésével és a szembiztos harisnya megjelenésével ez a szolgáltatás megszűnt.

– Hogy hívják a meztelen csigát?
– Hajléktalan.

– Melyik a legédesebb állat?
– A kakaós csiga!

– Mi van az idegbeteg ló lábán?
– Pszichopata!

– Hova ül a tehén a buszon?
– Legelőre.

– Mi lesz a kenyérből, ha a medve ráül?
– Bundás kenyér.

A kis béka kérdezi apjától:
– Apu kimehetek játszani a rétre?
– Persze fiam, csak vedd fel a gólyaálló mellényt!

– Hogyan vesztette el a vadász az óráját?
– Ment az erdőben, az órája megállt, ő pedig továbbment.

A horgász kifog egy kövér pontyot.
– Hazaviszlek vacsorára! – örül meg neki.
– Fogyózom. – feleli a ponty – Menjünk inkább moziba!

Részeg ember ül a csónakban, egyszer csak egyensúlyát vesztve megbillen és beesik a vízbe. Elkezd segítségért kiabálni a közelben lévő halászoknak:
– Halászok! Halászok!
Mire a válasz:
– Mi is, csak nem ordibálunk.

– Túrás közben az egyik anyadisznó megkérdi a másikat:
– Átestél már mesterséges megtermékenyítésen?
– Nem, eddig mindig malacom volt.

– Milyen mértékegységgel mérik a malac hosszát?
– Rőfben.

– Milyen szobák vannak a pók lakásában?
– Csupa hálószoba!

A bogarak fociznak a réten. A hőscincér odamegy az egyik, padon ülő bogárhoz és megkérdezi:

– Te miért nem játszol?
– Nem látod? Én vagyok a cserebogár.

– Miért nem gyűjt a darázs vasat?
– Mert azt a MÉH[62] teszi.

– Giliszke drága, legyen az enyém!
– Mit képzel? Én már gyűrűsféreg vagyok!

– Hol fürdenek a birkák?
– Barikádban.

– Ismered a varjúviccet?
– Nem.
– Kár!

– Melyek a világ legtanácstalanabb állatai?
– A mitévő legyek!

– Hogyan teremtette Isten a legyet?
– Légy!!!

– Kik a legjobb újságírók?
– A legyek. Azonnal ott teremnek, ahol valami bűzlik.

– Mit énekelnek a molyok a szekrényben?
– Eddablúzt[63]…

– Melyik állatnak legvidámabb a neve?
– A juhé!

A medvecsaládnál összejövetel van. Az anyamedve megszólal:
– Kisfiam, még be sem mutatkoztál a vendégeknek.
– Bocs!

– Miben hasonlít a hegyi pásztor és a sziklamászó?
– Mindkettő marhára vigyáz a hegyen.

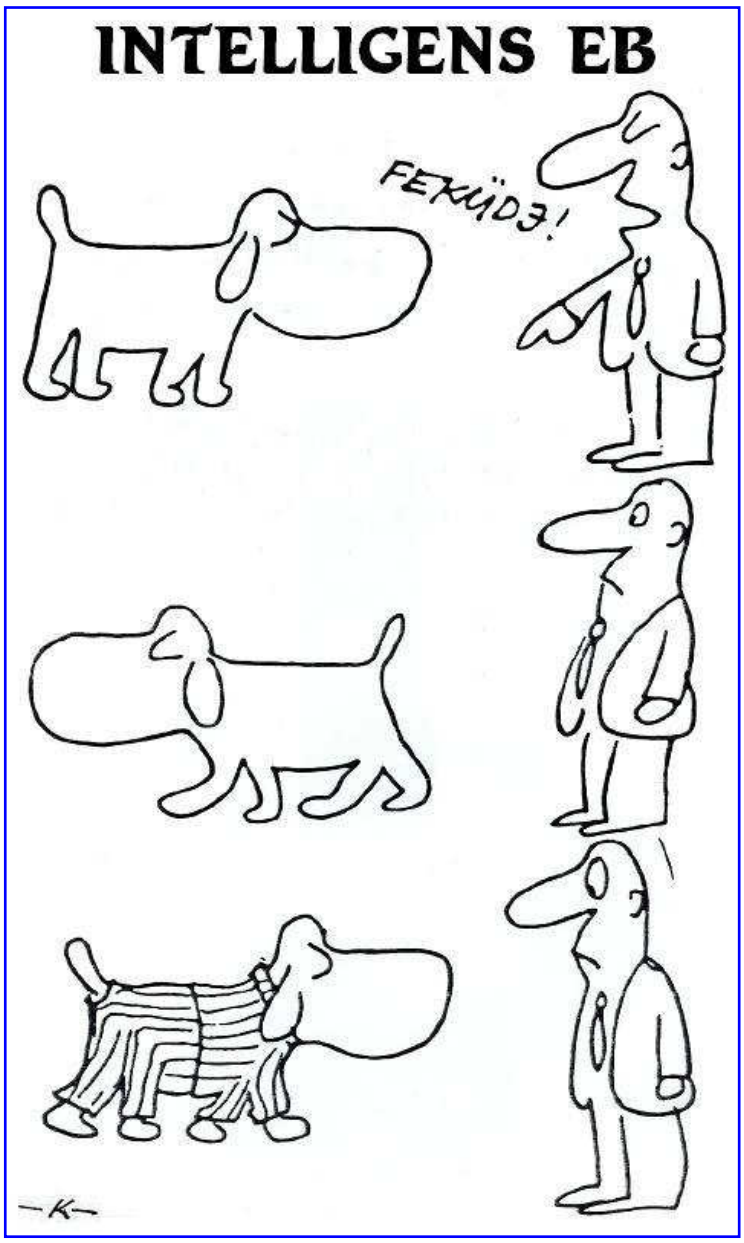
– Hogyan kedveskedik a teve a feleségének?

[62] Melléktermék és Hulladékhasznosítási Tröszt → A magyar szemétszállító és -feldolgozó cég neve.
[63] Az Edda egy magyar rockzenekar.

– Úgy kellesz nekem, mint púp a hátamra.

A kissé pösze nyuszika bemegy a boltba.

– Ecetet kérek!
– Sajnos nyuszika mi nem tartunk ecetet, ez egy festékbolt.
– Mondom, ecetet kérek!
– Nyuszika, ez egy festékbolt!
– Jó, akkor másképp mondom: kérek egy pamacot!

Nyuszika bemegy a cukrászdába:

– Meggyes rétes van?
– Nincs.
– Hát túrós rétes?
– Az sincs.
– No és almás rétes?
– Nincs.
– Mákos rétes?
– Nincs.
– Hát akkor milyen rétes van?
– Sörétes.

Nyuszika felhívja a hentest:

– Tyúkmelled van?
– Igen, van.
– Libanyakad is van?
– Igen, az is van.
– Marhanyelved is van?
– Igen, az is van.
– Disznókörmöd van?
– Igen, van.
– Elég hülyén nézhetsz ki!

– Miért nyúl a nyúl?
– Répáért!

– Meddig nyúl a nyúl?
– Az osztrák-magyar határig, mert onnantól már Hase[64].

– Mi van a fecske fején?
– Fecskendő.

A farkas megy az utcán, és látja, hogy a nyuszika a sarkon áll, kezében egy baseballütővel.

[64] Kiejtése: haze (németül nyulat jelent)

– Mit állsz itt nyuszika?

– Bosszút – sziszegi a nyúl a fogai között.

– Hogy hívják az egy helyben álló lovat?

– Parkoló.

– Hogy hívják azt a lovat, amelyiknek le van vágva mind a négy lába?

– Hasonló.

Mivel nem volt kivel viccelnie, Rózsa Sándor a lovát ugratta.

– Miért nem adtak a gepárdnak jogosítványt?

– Mert sosem áll meg a zebra előtt.

– Melyik az az állat, amelyiknek több mint a fele zsír?

– A zsiráf.

A sas anyuka megkérdezi a fiókáit, mit ennének reggelire.

– Vércsét akarunk, vércsét!

Elrepül és hoz nekik vércsét. Délben ismét megkérdezi, mit ennének ebédre?

– Vércsét akarunk, vércsét! – visítoznak ismét a fiókák.

Elrepül, és megint hoz nekik vércsét. Ám este nem kérdezi meg, mit ennének, hanem héját hoz nekik.

– Nem akarunk héját! – visítoznak a fiókák. – Vércsét akarunk, vércsét!

– Nem lehet mindig vércsét enni! – csitítja őket a sas anyuka. – A héját is meg kell enni! Abban van a vitamin!

– Melyik a legsárgább madár?

– A citromhéja.

– Hogyan megy be a vadász a kocsmába?

– Kacsázva.

– És hogy jön ki?

– Rókázva.

– Miért ment el vadásznak az ügyetlen pincér?

– Mert bármit el tudott ejteni!

– Kovács úr, nem akar egy fajtiszta foxterriert?
– Papír van hozzá?
– Miért, talán be akarja csomagolni?

– Anyuuu, kaphatok kutyát karácsonyra?
– Nem, kisfiam, pulykát kapsz, mint mindenki más.

Joe, az amerikai férj meséli:

– Lillian, a feleségem egy texasi farmon nőtt fel. Én viszont kaliforniai vagyok. Világéletemben csak úsztam meg szörföztem. Higgyétek el, hogy amíg a feleségemet meg nem ismertem, nem is láttam tehenet.

Két bolond megy az utcán.

– Mennyi az idő?
– Hát még a szúnyog!

Egy utas megkérdezi a busz lépcsőjén állóktól:

– Ez a piros 7-es?[65]

Egy spicces férfi kiszól:

– Nem ez a makk hetes.

– Mi a különbség Budapesten két kátyú között?
– 0,5 méter!

Az ország déli és délutáni részén havazik.

– Mi a különbség az óra és a térkép között?
– Az órán ott van dél, ahol a térképen észak.

– Miért nincs bástya a vonaton?
– Mert a vonat nem vár.

Két turista áll egy mély sziklahasadék előtt.

– Négy nappal ezelőtt ide esett bele a hegyi kalauzom – mondja az egyik. És ezt te ilyen közömbösen mondod?
– Tudod, már elég szakadt volt, oldalak hiányoztak belőle!

– Mi az? Két hulla a folyóban.
– Holtverseny.

A bíró a meccsre haladva aszfaltozókat vesz észre. Mivel jól nevelt, így szól hozzájuk:

– Jó napot, jó szurkolást![66]

[65] Gyorsjáratú 7-es busz Budapesten.
[66] Az aszfaltot szurokkal kevert kavicsból készítik.

A hét törpe egyike bekopog egy házba, és szállást kér éjszakára. A gazda kiszól:

– Ki az?

– Hapci.

– Egészségére!

– Jó napot, doktor úr! Hogy van?

– Köszönöm… De hagyjuk ezeket a szakmai kérdéseket!

– Doktor úr, sorra elveszítem a fogaimat. Miért van ez?

– Hát, talán túl szórakozott..

– Én minden húzáson nyerek.

– Milyen lottón játszik?

– Egyiken sem, fogorvos vagyok.

– Japán tudósok megállapították, hogy a hideg sör rákkeltő hatású! Ugyanis amikor ráöntötték egy alvó rákra, az rögtön felébredt.

– Jaj, doktor úr – mondja egy fiatalember az orvosának –, tele vagyok kiütésekkel… Lehet, hogy ez valami foglalkozási ártalom?

– Foglalkozási ártalom? Miért? Hát mi a foglalkozása?

– Ökölvívó vagyok.

– Doktor úr, egy csúnya vörös folt van az orromon – mondja a páciens.

– És ég is? – kérdi az orvos.

– Nem tudom, még sose próbáltam meggyújtani.

Az életben két dolog után fut az ember, az egyik a nő, a másik a beöntés.

– Doktor úr, a bátyám erősen köhög, és láza van.

– Milyen magas?

– Nálam egy jó fejjel magasabb.

– Doktor úr, valami nagyon ketyeg idebent, mióta bevettem az új altatót, amit ajánlott.

– És hogy vette be?

– Ahogy mondta, lefekvés előtt, egy órával.

– Milyen buli van az intenzív osztályon és a diliházban?

– Az előbbin eszméletlen, az utóbbin zártkörű.

– Melyik a legrosszabb gyógyszer?

– A 9.

– Miért?
– Mert fordítva hat!

– Megint kiújult a vashiányom. Nincs egy vasam se!

– Doktor úr, túl jól megy a sarkamnak.
– Ezt hogy érti?
– Úgy, hogy feltört.

– Doktor úr, a feleségem mindig megver!
– Milyen gyakran?
– Ahányszor csak kártyázok vele.

– Fantasztikus! Hogyan sikerült ennyi rengeteg pénzt összegyűjteni a tüdőbetegek számára?
– Hát nem volt könnyű. Az alapítvány tagjai szinte kibeszélték a tüdejüket.

– Mi az egészség ellentéte?
– Feleség.

– Nem tudok eligazodni a feleségemen. Ha selymet vásárolok neki, kicseréli bársonyra. Ha muszlint veszek neki, kicseréli puplinra – kesereg barátjának a férj.
– Vidd el orvoshoz. Biztosan valamilyen súlyos anyagcsere-problémája van.

– Na, mi van az öreg tragaccsal, szomszéd úr?
– Köszönöm megvan. És a maga felesége:

– Az én férjem igazi korhű ember.
– Miért?
– Mert a korához képest nagyon hűséges.

– A mosoly a legelegánsabb módja annak, hogy kimutasd a fogad fehérjét.

A szemorvosi rendelő folyosóján két beteg találkozik:
– Ah! Régen láttam!
– Régen én is.

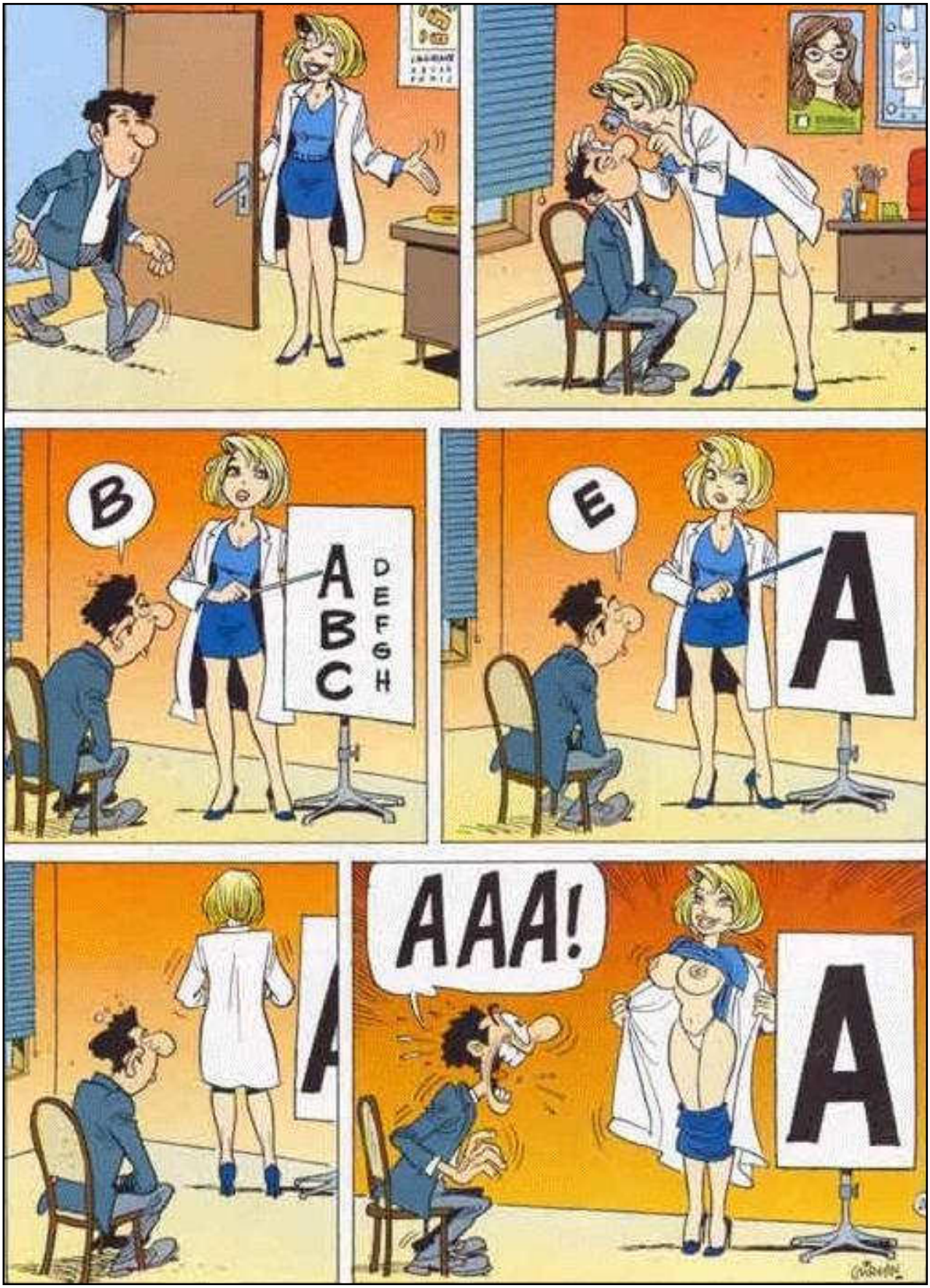
– Szervusz, Kovács! Hogy vagy?
– Szervusz, Szabó. Régen láttalak…
– Mit keresel itt a szemészeten?
– Most mondtam. Régen láttalak. Most nem…

– Hogy működik a telepátia?
– Átvitt értelemben…

– Egy tudóscsoport lázasan kutatja a malária ellenszerét.

– Doktor úr, velem mindenki olyan rideg…
– Na, és kit érdekel?

Egy ember elmegy az orvoshoz.

– Doktor úr, kérem, segítsen! Kisebbrendűségi komplexusom van!

A doki megvizsgálja, majd így szól:

– Uram, magának nincs kisebbrendűségi komplexusa. Maga egyszerűen kisebb rendű.

Pszichiáter:

– Előfordult már magával az, hogy hangokat hallott úgy, hogy közben nem látott senkit?

– Már többször is.

– Főleg mikor?

– Főleg akkor, amikor telefonálok.

– Ha a bal szemed viszket: bánat ér.

– Ha a jobb szemed viszket: öröm ér.

– Ha a feneked viszket: aranyér.

Egy nő és egy férfi ül a bőr- és nemibeteg-gondozó várójában.

– Maga miért van itt hölgyem?

– Viszket a fülem.

– Persze. Nekem meg a fülbevalóm…

– Akarsz sokat keresni?

– Igen!

– Akkor elbújok, és keress meg!

Megy az úton a hegedű és a tok. Köszön a tok:

– Szevasz hegedű!

– Szevasztok!

Kisbabáját toló fiatal anyuka odaszól a bababolt vele egykorú szőke eladónőjéhez:

– Cumitok van?

– Cumi van, de tokot nem árulunk hozzá.

– Pisti, már megint felemás zoknit vettél fel.

– Hogyhogy?

– Egyik büdösebb, mint a másik…

Peti az iskolából piszkosan érkezett haza. Az apja megdorgálja:

– Úgy nézel ki, mint egy malac. Tudod-e mi az, hogy malac?

– Tudom édesapám, egy nagy disznónak a fia.

A tanító néni felszólítja Pistikét:

– Mondj egy gyűjtőszócskát!
– Persely.

Nyelvtanórán Petike kérdi:
– Tanító néni? A bajuszt miért nem szájöldöknek hívják?

A tanító megkérdi Pistikétől:
– Mondd meg, fiam, hány vége van a botnak?
– Kettő.
– Jól van. És ha kettétöröm?
– Akkor öt.
– Ejnye fiam, talán négy?
– Nem, mert ha kettétöröm, akkor a botnak is vége van.

Petike kérdezi a tanító nénit:
– Hogyan esik a hó visszafelé?
– Sehogy, miért kérdezel ilyen butaságokat?
– Mert anya azt mondta, hogy vigyek magammal kabátot, mert lehet, hogy visszafelé esni fog a hó!

A történelemtanár felszólítja Pistikét:
– Mondd meg szépen, hogy hívták azt a tokot, amelyben a nyílvesszőket tartották őseink?
– Nem tudom, tanár úr.
– Ejnye, Pisti! Hát tegez…
– Jól van, kérlek, de akkor sem tudom.

A gyerekek az igeragozást tanulják az iskolában.
– Én fázom, te fázol, ő fázik. Milyen időben van ez Pistike?
– Hideg időben.

Az óra végén a tanárnő megkérdezi:
– Ki tudná megmondani, mit is tanulhatunk Stuart Mária sorsából?
– Azt, hogy néha még a királynők is elveszítik a fejüket.

Tanár:
– Pistike van házid[67]?
Pistike:
– Van, töltsek?

[67] A „házi” a házi készítésű pálinka rövidített neve. Az iskolában a házi feladatot is így nevezik röviden.

– Vasárnap az iskolánk új csengőket kapott. A városunk polgármestere hosszú beszédet tartott, majd kezet szorított az igazgatónővel. Ezt követően felakasztották őket.

Két pedagógus beszélget:

– Ti idén hol nyaraltok?

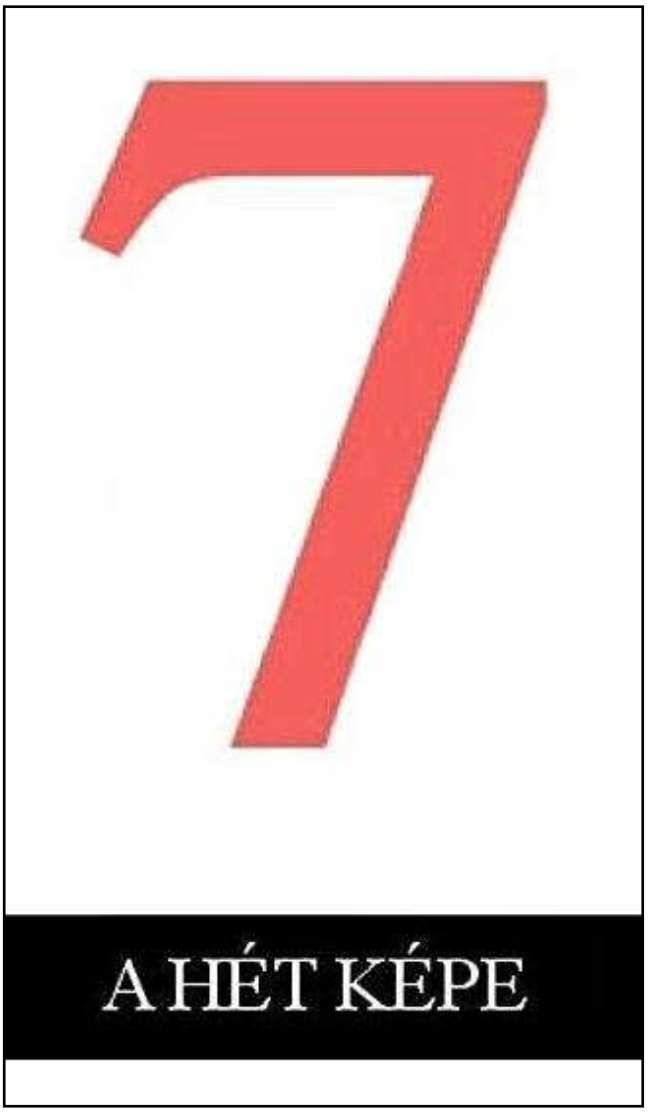
– Mi krétára gyűjtünk.

Pistike hazaér a játszótérről, és odatart a nagymamája elé egy fűszálat:

– Nagyi! Légy szíves harapj bele!

– De miért?

– Mert apu azt mondta, hogy csak akkor lesz számítógépem, ha te fűbe harapsz.

Pistike megkérdi nagyapját:

– Nagypapa, mikor mész a kovácshoz?

– Miért menjek én a kovácshoz?

– Hát, mert ott kapnál patkót!

– Aha, és minek nekem patkó?

– Mert azt mondta apa, hogy nincs pénzünk nekem bringát venni, míg el nem patkol az öreg!

Első nap az iskolában. A tanító néni azt kérdezi a gyerekektől, hogy mivel foglalkozik a papájuk.

– Az én apám ügyvéd! – mondja az első kisgyerek.

– Az én apám orvos, embereket gyógyít! – mondja a második.

– Az én apám meghalt – mondja Pistike.

– Ezt sajnálattal hallom – mondja a tanárnő. – És mit csinált, mielőtt meghalt volna?

– Először elvörösödött, aztán elkékült, majd összeesett a szőnyegen…

– Az idegbaj öröklődő betegség. Én is a gyerekeimtől kaptam.

A kémia professzora magyaráz a hallgatóknak:

– Kérem, figyeljék minden mozdulatomat! Ebben az üvegben éter van. Mint tudják, nagyon könnyen robban. Ha nem bánunk vele óvatosan és szakszerűen, valamennyien átkerülhetünk a másvilágra… Kérem lépjenek közelebb, hogy követni tudjanak!

– Itt egy ifjú titán nektek!

– Hogyhogy titán?

– Ti tán tudjátok használni valamire…

– Miért nem lehet az okosnak megsimogatni a fejét?
– Mert vág az esze!

– Ugye, te tartósítod a füleidet?
– Hogy érted?
– Hát, mert olyan jól elállnak.

– Mire táncol a matektanár?
– Logaritmusra!

– Mi a hajlékony ellentéte?
– Hajléktalan.

– Hogyan halt meg Micsurin?
– Keresztezte a síneket.

– Mit vet a kövér paraszt?
– Jó nagy árnyékot…

Az öreg paraszt elmegy az orvoshoz, aki miután alaposan megvizsgálta, így szól:

– Magának kérem szarkómája van.
– Nem is tudtam, hogy a doktor úr ismeri a komámat.

Ha zavarba akarunk hozni egy fizikust, tegyük fel neki ezt a kérdést:

– Mi az összefüggés a tér, az idő és a tömeg között?

Erre csak a viccgyártók tudnak rövid, tömör választ adni:

– Ha jó az idő, a tömeg lemegy a térre.

Egy fiatal és egy öreg szög száll fel a buszra. A fiatal helyet foglal, de látva, hogy nincs több szabad hely, átadja helyét az öreg szögnek. Az öreg szög leül, és megpaskolja a fiatal szög vállát, majd így szól:

– Derék szög vagy fiam.

– Mi az? Szem körül sok apró ételdarabka?
– Szemrehányás!

– Mi a közös a matematikában és az evésben?
– A szám.

Aki mer… annál van a kanál![68]

Öcsike kikiabál a konyhába az édesanyának:

– Anyu! Hányingerem van.
– Mit tudom én!

[68] Ez a vicc az „Aki mer, az nyer” közmondás átírása.

– Egybetűs családtag, mi az?
– Nagyi.

– Pistike hol van a nővéred?
– Matematikailag bement a szobájába.
– Hogyhogy matematikailag?
– Két ismeretlennel…

– Hogy készül a gyerek?
– Leül az asztal mellé és megírja a leckéjét.

A suliban Pisti odaszól Petinek:
– Peti! Délután lejössz a térre?
Mire Peti:
– Jaj, dehogy megyek! Tériszonyom van!

Petike és apukája sétálnak az utcán. A hibás beszédű kisfiú elkiáltja magát:
– Aputyi, ott egy tyitya!
– Petike, az nem tyitya…
– De, ott van. Tyitya…
– Jaj, kisfiam, hányszor mondjam még, hogy az nem tyitya, hanem matyka!

– Anyuka, a vendéglőbe beesik az eső?
– Nem fiacskám, miért kérded?
– Mert az egyik pincér bácsi telefonált, hogy a papa nagyon elázott.

– Mit lehet enni az üzemi konyhán?
– Koszt.

Magyar fiatalok beszélgetnek:
– Képzeld, már két éve van diplomám, de csak most találtam állást a nagybátyám révén.
– Végre, ez nagyszerű hír. És hol dolgozol?
– Mondom, a nagybátyám révén!

Kőműves Kelemen mondja a vacsoránál:
– Egyél fiam, mert anyád már fal!

Kovács összekarmolt arccal jelenik meg a kávéházban.
– Mi történt? – kérdik a barátai tőle.

– A feleségem egy kislánnyal lepett meg.
– Gratulálunk, és attól vagy így összekarmolva?
– Igen, mert a kislány 18 éves volt…

– Mondd asszony, láttál már fejetlen kecskét?
– Ugyan már apjuk, hát hol láttam volna?
– Na, akkor nézz ki az ablakon, mert ott legel a kecskénk, és még nem fejted meg.

– A tehén bonyolult állat. De én megfejtem.

– Mit csináljon a föld nélküli paraszt?
– Vessen magára!

– Hogy hívják az alattomos masinát?
– Számító gép!

– Hogy szólítja a kis sav az anyukáját?
– Savanyú.

– Mit csinál az, aki az autója kerekeit kénsavba mártja?
– Kereket old.

– Képzeld! Tegnap 20 percig ültem a villamosszékben!
– Jézusom! És hogyan maradtál életben?
– Leszálltam a végállomáson.

Az Adóhivatalról is született egy szójáték:

Az állam a javunkat akarja, de mi nem adjuk.

– Nem aggódom az adósságom miatt. Elég nagy ahhoz, hogy tudjon magára vigyázni.

– Mi lesz, ha elütnek egy matematikust?
– Már nem számít.

– Vettem egy öngyújtót, de nem gyújtja meg saját magát!

– Hogy hal meg a tűzoltó?
– Elég gyorsan!

Ki hogyan hal meg?

- Az aratóért jön a kaszás.
- A házmester beadja a kulcsot.
- A molnárt felőrli az élete.
- A szabónak elszakad élete fonala.
- A pék megeszi kenyere javát.
- A postásnak megnyílik a mennyország kapuja.
- Az órásnak üt az utolsó órája.
- A kalauz eléri a végállomást.
- A matróz az örök nyugalom tengerére hajózik.
- A búvár örök álomba merül.
- A pénztáros elszámol az élettel.
- A prímásnak elszakad a húrja.
- A trombitásból kifogy a szusz.
- A koldus jobblétre szenderül.
- A díjbirkózót maga alá gyűri a halál.
- A futóbajnok feldobja a talpát.
- Az albérlő örökös otthonra lel.
- A boldogtalan megboldogul.
- A vegetáriánus fűbe harap.
- A virágárus alulról szagolja az ibolyát.
- A kertész a paradicsomba kerül.
- A lovász elpatkol.
- A papnak harangoznak.
- A tanárnak kicsengettek.
- A matematikusnak már annyi.
- A rendszergazda vírusos lesz.
- A vadásznak lőttek.
- A maffiózót kinyírják.
- A színésznek legördül a függöny.
- A muzsikusnak elhúzzák az utolsó nótáját.
- A borbélyt kinyírják.
- A kis embereket elteszik láb alól.
- A léghajósnak elszáll a lelke.
- A meteorológusnak befellegzett.

– Hogyan lett híres Oszama bin Laden?
– Berobbant a köztudatba…

– Miben hasonlít a láz és egy autó fellobbantása?
– Mindkettő jelzés a szervezettől.

– Ha az ellenségeid lőtávolban vannak, akkor te is.

– A kenderkötéllel való akasztás függőséget okoz.

– Azt hiszem, felkötöm magam. Persze csak ha minden kötél szakad.

– Ha minden kötél szakad, akkor ne félj az akasztófától!

A Halálnak egyszer sürgős dolga akadt, nyakába kapta a lábát, szaladt, szaladt. Egyszer csak elporzik mellette valami.

– Nagy nehezen utoléri, majd megkérdezi:

– Ki vagy te, ki gyorsabb vagy a halálnál?

– Én vagyok a lóhalál!

A halálraítéltet a vesztőhelyre kísérik. Útközben megkérdezi az őrtől:

– Milyen nap van ma?

– Hétfő – hangzik a válasz.

– Na, ez a hét is jól kezdődik!

– Mit mond az orosz a halálos ágyán?

– Szentpétervár.

– Mi a különbség a tartós elem és a könnyűbúvár között?

– Ha összekötjük a sarkait, hamar lemerül.

– Hány óra van? – érdeklődött a rabló az ékszerboltban.

– Kulcspozícióban vagyok – kérkedett a foglár.

– Miért nem origamizott Batu Kán?

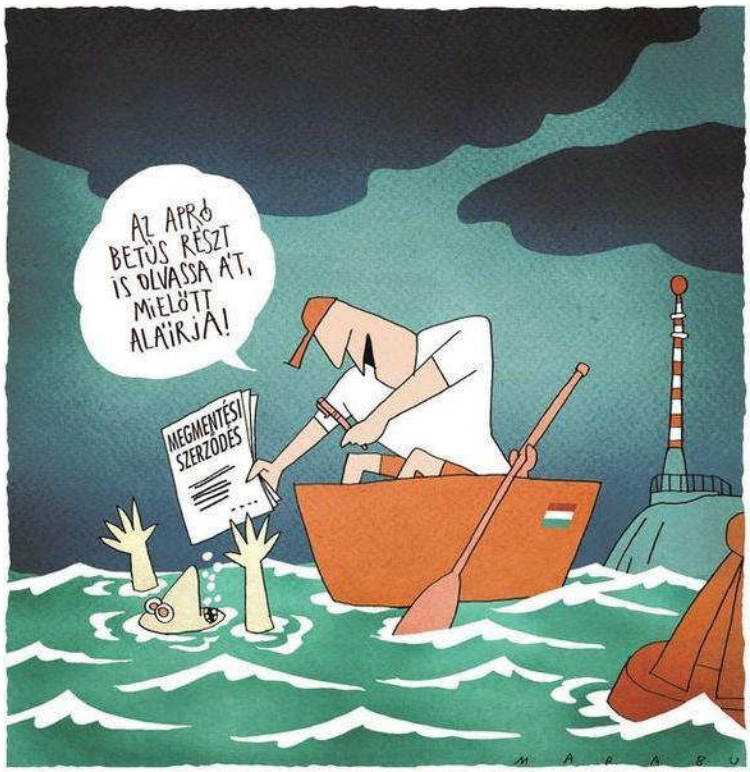
– Mert nem hajt a tatár.

– Három szúnyog közül melyik a rendőr?

– Amelyik nyakon csíp.

– Két ceruza megy az úton. Melyik közülük a rendőr?

– A faragatlan.

– Miért ül a rendőr a kukán?

– Mert belevaló srác.

Két részeg verekszik a rakparton. Arra megy a rendőr.

– Mi folyik itt? – kérdezi.

– Hát a Duna, feleli az egyik részeg.

Két rendőr sétál a pesti Duna-parton. Az egyik átnéz a túlsó partra, és felkiált:

– A budai Vár!

Mire a másik:

– Nem számít, hadd várjon, első a szolgálat!

Két rendőr fáradtan ér vissza az őrsre.

– Te én már nem érzem a lábamat.

– Akkor szagold az enyémet.

– Miért műtik a rendőrt fél zoknival a lábán?

– Mert a másikkal altatják.

Kisfiú szalad a rendőrért:

– Rendőr bácsi, jöjjön gyorsan! Az édesanyám felakasztotta magát!

– Engem? – mondja döbbenten a rend őre.

A faluban az állatorvos összeírja az állatokat. Kérdi az öregasszonytól.

– Jó napot néném! Van baromfija?

– Persze hogy van, Pesten rendőr.

Rendőrök beszélgetnek:

– Úgy szeretném, ha anyámnak sok szárnyas állata lenne otthon!

– Miért?

– Hát szegény minden reggel azon sóhajtozik, hogy neki csak egyetlen baromfia van.

A közeg azt a feladatot kapta, hogy számolja meg a hídon járó gyalogosokat. Elkezd hát számolni:

– Egy darab, két darab, három darab, négy darab…

– Valaki rászól, hogy az embereket ne darabja számolja, hanem főre. Erre újra kezdi:

– Egy fő, két fő, három fő, négy fő, öt fő, hat fő, hét fő, kedd, szerda, csütörtök…

A rendőrt áthelyezik, de mindig elfelejti új állomáshelye, Kőszeg nevét. A parancsnok, hogy segítsen a városnevet megjegyezni, átad neki egy darab követ, meg egy szeget.

– Na – magyarázza türelmesen –, most tegye az egyik kezébe a követ, a másik markába a szeget, és egy órán át mondogassa: kő…szeg, kő…szeg. Így biztosan megtanulja a nevet. Az új közrendőr átveszi a követ és a szeget, és elkezdi emelgetni. Egy idő múlva felnevet:

– Hát maga mit nevet? – kérdi a parancsnok.

– Csak ezt, micsoda szerencse, hogy nem Szarvasra helyeztek.

Két rendőr sétál a Balaton partján. Tombol a hőség.

– Te, Józsi, be kéne menni a vízbe.
– Nem lehet, mert ha véletlenül erre sétál a parancsnok, akkor balhé lesz.
– Végül mégis megmártóznak a vízben. Arra sétál a parancsnok.
– Te, Józsi, most mit csináljunk? – súgja a társának a tizedes.
– Bukjunk le!
– Nem hiszem, hogy jó ötlet, de legyen. Parancsnok úr, parancsnok úr, itt lubickolunk!

– Miért hord a rendőr vízipisztolyt magánál?
– Mert azt szeretné, hogy a bűnöző ne ússza meg szárazon.

– Minek örül a rendőr alkonyatkor?
– Hogy lebukott a nap.

– Miért húzza a rendőr maga után a hipós üveget?
– Mert rá van írva, hogy: szembe ne kerüljön.

– Mi a különbség a bolondokháza és a rendőrség között?
– Csak a telefonszám.

– Miért rakja a rendőr a kályhát a szoba közepére?
– Azért, hogy központi fűtése legyen.

– Miért dörzsöli a rendőr sakkozás közben a sakktáblát?
– Hogy ne legyen matt…

– Miért teszi a rendőr felesége a szőnyeget a hűtőszekrénybe?
– Hogy kirázza a hideg.

– Miért eszi meg a rendőr a lottószelvényt?
– Mert rá van írva, hogy eheti.

Két rendőr beszélget:
– Képzeld, tegnap olyan dolog történt velem, hogy olyat még a legádázabb ellenségemnek sem kívánnék.
– Miért? Mi történt veled?
– Telitalálatom lett a lottón!

– Miért nem eszik a rendőr reggel banánt?
– Mert a banán déligyümölcs.

Két rendőr bemegy egy gyorsétterembe:
– Kérünk két hamburgert!
– Itt fogyasztják?
– Nem, ott a sarokban!

Két rendőr bemegy a gyorsbüfébe:

– Két hamburgert kérünk.

– Pechetek van, nincs hamburger.

– Akkor kérünk két pecheteket.

Két rendőr beszélget:

– Komám, ti mivel eszitek otthon a főtt tésztát?

– Rádióval.

– Micsoda? Rádióval?

– Igen, amikor az asszony kifőzi, mindig megkérdezi: tegyek rá diót?

– Miért tesz a rendőr lisztet a zsebébe?

– Hogy legyen egy kis sütnivalója.

A rendőr áll kint a szakadó esőben, és a felesége által csomagolt szendvicset eszi. A kollégák döbbenten nézik:

– Józsi, miért nem jössz be az őrszobára? Csak kényelmesebb itt bent enni!

– Azt mondta az asszony, akkor egyek, amikor jólesik.

A rendőr elégedett vigyorral megy be a kapitányságra.

– Hát te minek örülsz annyira? – kérdi a kapuügyeletes.

– IQ-teszten voltam.

– És?

– Hála istennek, negatív!

– Miért van a rendőrnél gumibot?

– Ha támad egy gondolata, meg tudja magát védeni.

– Mi hasonlít a legjobban az emberre?

– A rendőr. Megszólalásig!

– Miért húz ki a rendőr több vizsgatételt egymás után?

– Elégtételt vesz.

A rendőr tesztlapot tölt ki. Első kérdés:

„Vezetékneve?”

A rendőr gondolkozik:

„Kábel?”

– Mire vár a rendőr a szekrény mögött?

– Hogy előléptessék.

– Miért teszi a rendőr a hasára a rádiót?

– Hogy róla szóljon a hír.

– Mi lesz a rendőrből, ha átmegy rajta az úthenger?

– Holtbiztos.

Két rendőr beszélget:

– Na, hogy sikerült a házasságod?

– Nagyszerűen. Képzeld, már útban van a gyerek!

– Máris? Hiszen még meg sem született!

Két rendőr járőrözik. Az egyik megpillantja a társa anyósát.

– Az ott az anyósod? Mutass már be neki!

Mire a másik kinyújtott középső újjal:

– Hé, mama! Ezt neked!

A rendőr megállít egy kosarat cipelő lányt:

– Mi a neved, mi van a kosárban, hová mész?

– Mire a lány tömören:

– Esztergomba.

Szlovák rendőrtől kérdezik:

– Ön beszéli a magyart?

– Nem, csak töröm.

– Mi az? Vízágyúval tömeget oszlatnak.

– Tumul-tus.

– Képzeld, tegnap elütöttem a kocsimmal egy zebrát…

– Igen? És mit csináltál utána?

– Elhúztam a csíkot…

– Milyen klassz új autód van!

– Buknak is rá a nők!

– Igen?

– Főleg a zebrán.

– Ma belefutottam az exfeleségembe. Egyszerűen nem tudtam kihagyni a lehetőséget, amikor láttam, hogy megy át a zebrán…

Két barátnő beszélget:

– Te, képzeld, tegnap összefutottam a volt férjemmel az utcán! – mondja egyikük.

– És, mi történt? – kérdi a másik.

– Semmi különös. Hátramenetbe kapcsoltam, és átmentem rajta még egyszer.

A kedves ügyfél kénytelen szerelőhöz vinni az autóját. Hogy jó legyen a kocsi, megkérdezi az autószerelőt, hogy milyen sört hozzon. Az ürge hátraszól a kollégájának:

– Laci, milyen sört szeretünk?

A szerelőakna mélyéről egy hang:

– Rekeszest!

– Szerelem reggel, …
– Szerelem délben, …
– Szerelem este, …
– Szerelem egész álló nap, ezt az átkozott vízcsapot!

A szleng is gyakori témája a szójátéknak:

– Mi a különbség a rizs és a rizsa között?
– A rizs bemegy a szádon, a rizsa pedig kijön…

– Mi az? Cukros, és szobahőmérsékleten köt?
– Nagymama.

– Hogy hívják a Macskanő lányát?
– Cicababa.

– Hogy hívják a hullajó bulit?
– Kopor Show.

– Hogy hívják a jóllakott szúnyogot?
– Telivér.

– Hogy hívják a messziről jött hajléktalant?
– Távcsöves.

– Hogy hívják a szétszórt nőket?
– Foszlányok.

– Hogy hívják a lassú postást?
– Levéltetű.

– Hogy hívják a környezetvédő szerzetest?
– Környezetbarát.

– Hogy hívják a kopasz japánt?
– Hajasima.

– Hogy hívják a japán titkárnőt?
– Icuka Magacuki.

– Hogy hívják a japán Forma–1-es autószerelőt?
– Cseregumi Hamaroda.

– Hogy hívják a japán alkoholistát?
– Iszike Magaszaki.

– Hogy hívják a japán hajóácsot?
– Fa Kenuba Fur Amuki.

– Hogy hívják a japán evőbajnokot?
– Dagada Hasija.

– Hogy hívják a mexikói révészt?
– Komp Endre.

– Hogy hívják a holland bankárt?
– Steks van Boeven[69].

– Hogy hívják a francia favágót?
– Dö La Fa.

– Hogy hívják a francia hegymászót?
– Löpotyansz.

– Hogy hívják a szingapuri szakácsot?
– Kongabili Kajanuku.

– Hogy hívják a görög hamiskártyást?
– Namilesz Teosztasz.

– Hogy hívják a görög vendéglőst?
– Abrosz Tisztakosz.

– Hogy hívják a görög menzát?
– Kosztaz Fenerosz.

– Hogy hívják a görög guberálót?
– Körmeközt Lapitakosz.

– Hogy hívják a görög cigány gyereket?
– Komisz Tapadakosz.

– Hogy hívják a finn sífutót?
– Porho Hessinnen.

– Hogy hívják a finn kidobót?

[69] steksz van bőven

– Halja Menjeninnen.

– Hogy hívják a cseh adóellenőrt?
– Holacsek.

– Hogy hívják a cseh szipóst?
– Zacsek.

– Hogy hívják az eltűnt kínait?
– Nin Csen!

– Hogy hívják a kínai telefonszerelőt?
– Ni Csak Ki Cseng.

– Hogy hívják a kínai szakácsot?
– Váj Ling.

– Hogy hívják a lengyel szatócsot[70]?
– Ladiszlav Mikornyitszki.

– Hogy hívják a lengyel salakmotorost?
– Miko Sodroczky.

– Hogy hívják az orosz hegymászót?
– Iván Lepotyog.

– Hogy hívják az orosz búvárt?
– Vaszilij Lebukov.

– Hogy hívják a spanyol tolvajt?
– Lopez de Futaztán.

– Hogy hívják a mozigépész feleségét?
– Matiné[71].

– Hogy hívják Kombi úr feleségét?
– Kombiné.
– És a családját?
– Kombináció.

– Hogy hívják a lovag feleségét?
– Lovagina.

---

[70] szatócsbolt = így hívták régen a kis vidéki vegyeskereskedést
[71] matiné: délelőtti filmvetítés

– Hogy hívják a jós legkisebb fiát?
– Jóska.

– Hogy hívják a kongói fotóst?
– Tekincsa Vakumba.

– Hogy hívják a kameruni fényképészt?
– Kacsincsa Vakumba

– Hogy hívják az arab csecsemőt?
– Ali baba.

– Miért sír Aladdin?
– Mert eltörött a mécses.

– Kit nevezünk pajtásnak?
– Akinek pajtája van.

– Hogy hívják a Maci Lacit nagykorában?
– Medve László.

– Hogy hívják az újraélesztő gépet?
– Hullahopp!

– Hogy hívják a kiállhatatlan gyógyszerészt?
– Antipatikus.

– Hogy hívják a jóllakott gyógyszerészt.
– Telepatikus.

– Hogy hívják a porosz[72] gyereket.
– Poroszka.

– Hogy hívják a gabonáját piacra vivő gazdát.
– Terménydő.

– Hogy hívják a hangos paripát?
– Zajló.

– Hogy hívják a szabóműhelyben a zsebek kialakítására szakosodott segédet?
– Zsebmetsző.

[72] Poroszország Németország legnagyobb tartománya volt. Határai Lengyelországon is túlnyúltak (Kelet-Poroszország). Az I. világháború után a Porosz Királyság beolvadt Németországba, Kelet-Poroszországot pedig a németek elveszették.

– Hogy hívják a világot elárasztó bankok sokaságát.
– Bankár.

– Hogy hívják az elektromérnökök szakmai karrierjét.
– Villamospálya.

– Hogy hívják a Bölcsészettudományi Egyetem poétikával foglalkozó fakultását?
– Versszak.

– Mi a szellemi tevékenység?
– Szellemek gyakori kísértése régi kastélyokban.

– Mi az a spanyolfal?
– Éhes spanyol mohón táplálkozik.

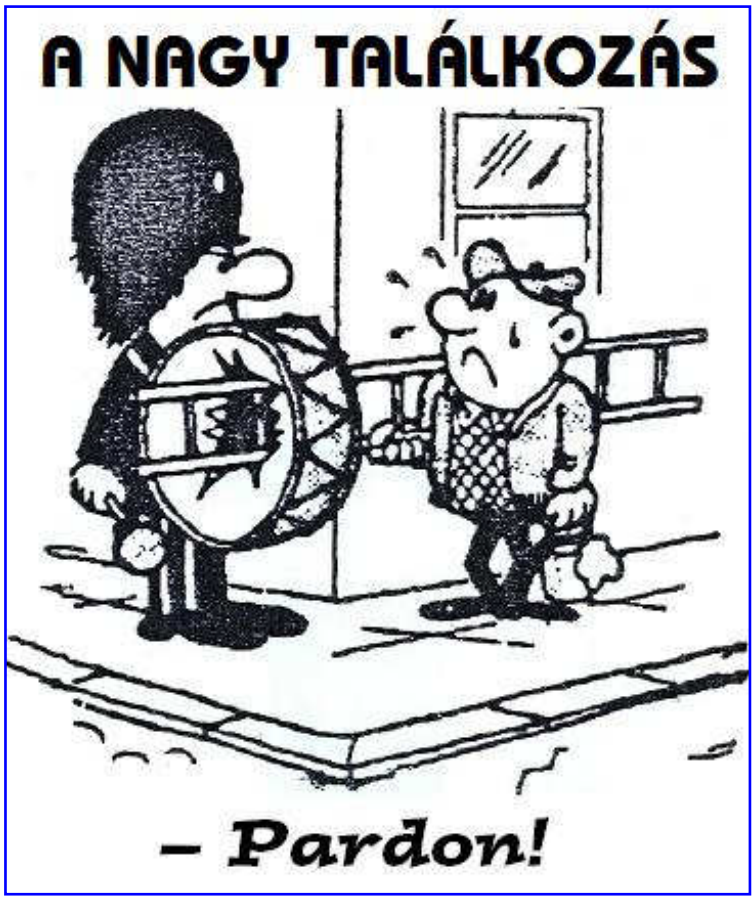
– Mi a szembesülés?
– Halak pozíciója sütés közben a serpenyőben.

– Mi az a szemrehányás?
– A gyomorrontás egyfajta következménye, amely akkor alakul ki, amikor az ember mást okol az állapotáért.

– Mi a parajelenség?
– Félelmi állapot.

– Mi az aranyér?
– Ércbányában magas aranytartalmú telér[73].

– Mi volt Pinocchio, mielőtt megszületett?
– Egy faragatlan tuskó.

Kolumbusz kiköt Amerikában, és a parton két indiánt lát. Odamegy az egyikhez:

– Mondja, maga inka?
– Igen.
– És a társa?

[73] Ércben gazdag vonulat a föld mélyén. A fémércek nem egy tömbben képződnek, mint a szén, hanem a magmából törnek a felszínre max. 100 méter vastag erek formájában. Ércartalmát úgy nyerik ki, hogy a nyomvonalán vágatot nyitnak.

– Ő még inkább.

Az indián törzsfőnök kiküldi az új asszonyt a vízeséshez mosni. Az asszony éppen hogy csak nekilát a mosásnak, amikor a zuhatag tetején meglazul egy nagy darabszikla, és lezuhan. Az indián asszony holtan terül el odalent. A törzsfőnök hiába várja haza feleségét. Pitymallatkor felkerekedik, kiballag a vízeséshez, és meglátja szegény asszonyt a hatalmas kő alatt. A törzsfőnök megcsóválja a fejét, és bosszúsan mondja:

– A fene egye meg! Két hónap alatt a második mosógépemet tette tönkre a vízkő.

A nőknek is joguk van programozni. Vegyünk nekik mosógépet!

Gábor Zsazsa[74]:

– Csodálatosan értek a háztartáshoz. Mindig, ha elhagyok egy férjet, megtartom a házat.

– Milyen a villanyszerelő munkája?
– Feszültséggel teli.

– Hogyan lehet felismerni a kezdő tűzoltót?
– Elég könnyen.

– Hogy nevezik a matematikusok a háromdimenziós lovas kocsit?
– Térfogat.

– Hogy búcsúzik két fal egymástól?
– A sarkon találkozunk.

– Melyik az a közlekedési eszköz, amely hő hatására lassul?
– A lovas kocsi.

Egy bicikli megy az erdei úton. Egyszer csak az első kerék felkiált:

– Vigyázz sündissz…
– Mire a hátsó:
– Kössz…

– Kik laknak a szódás palackban?
– Buborék.

– Mit kell tenni, ha a vak beleesik a tóba?
– Azonnal hívni kell a vakmerőt!

– Milyen fizetési konstrukciót részesít előnyben a maffia?
– A halasztottat.

– Mit nem mond a török basa a feleségének?

[74] Amerikába emigrált magyar színésznő, aki legendás férjhez menéseiről és válásairól vált híressé.

– Gyere, bújj ide hozzám egyetlenem.

– Mit mond a kéményseprő a tükör előtt?
– Koromhoz képest jól nézek ki.

Két kémény áll a háztetőn. Megszólal az egyik:
– Na, szervusz. Én most ledőlök egy kicsit…

Két szobafestő találkozik:
– Na milyen az új létrád?
– Hát, egy fokkal jobb, mint a régi…

Az utcán fékcsikorgás, majd nagy csattanás. Éppen ekkor szólít meg két hittérítő egy fiatal nőt.
– Legye ön is Jehova tanúja!
– De kérem, én nem láttam semmit.

Két tini srác beszáll a liftbe. Kérdezi az egyik:
– Első emelet?[75]
– Nem, Beatrice[76].

– Mivel lepte meg Jimmy[77] a vendégeket?
– Egy ravasz húzással.

– Zámbó Jimmy elfelejtette azt az egy golyót a pisztolyban. De aztán az eszébe jutott.

– Mi a különbség a véletlen és az üvegtál között?
– A véletlen lehet fatális.

– Mondj egy olyan szót, amiben benne van a Titanic!
– Óceán.

– Mi a szemtelen kiabálás másik neve?
– Vaklárma.

– Hogy nevezik azt a vakot, aki mindig visszabeszél?
– Szemtelen!

– Mit mond a részeg focista?
– Berúgtam!

– Mi kell a sörösládák cipeléséhez?

---

[75] Magyarországon van egy ilyen rockzenekar.
[76] Ez is egy magyar rockzenekar neve.
[77] Közkedvelt popénekes. Tévedésből főbe lőtte magát. Pisztolyából kiszedte a golyókat, de arra nem gondolt, hogy a csőben is van egy.

– Rekeszizom.

– Mit csinál a részeg szamuráj?
– Kardélre hány.

– Melyik zöldségnek legnagyobb az alkoholtartalma?
– A falra hányt borsónak.

Január 1-én, korán reggel:
– Mit csinálsz szomszéd?
– Havat hányok.
– Úristen, te mit ittál?

Milyen a kocsmai sztriptíz?
– A kocsmáros lehányja a ruháját.

Részeg a pultnál:
– Kérek lángost!
– Hányat?
– Akkor inkább nem kell…

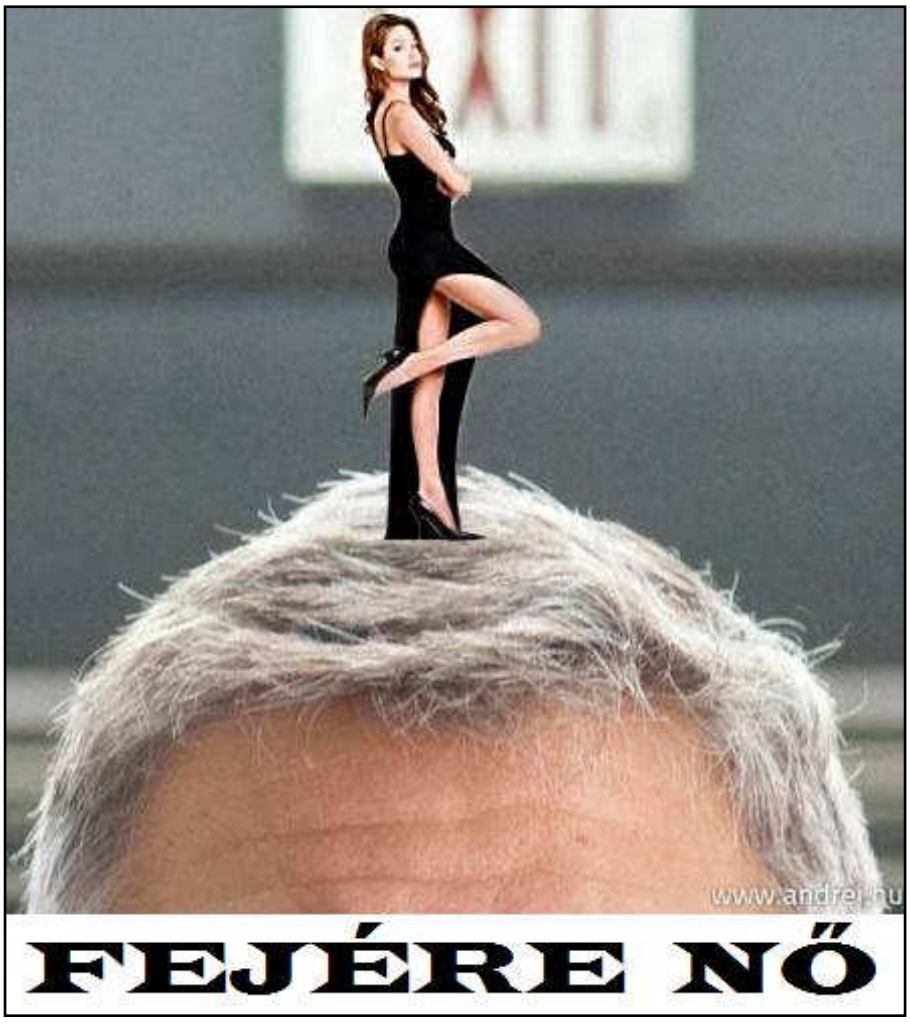
Az alkoholistának
Nincs tegnapja,
Nincs holnapja,
Nincs MÁJA…

Két bölcselkedő szesztestvér támasztja a pultot a kocsmában. Az egyik felsóhajt:
– Tudod mi a hasonlóság az élet és a motorkerékpár között.
– Nem, mi?
– Mindkettő olyan, hogy ha nem megy, be kell rúgni!

– A maga férje olyan, mint egy focilabda.
– Miért?
– Minden reggel a kapuban találom, berúgva…

– Hol lakik az alkoholista?
– Az üveghegyen túl.

A részeg hajnalban megy

haza. Felesége ráripakodik:

– Hol maradtál ilyen sokáig?

– Anyukám, szponzort kellett keresnem!

– Micsodát?

– Szponzort, aki hazáig támogat.

Két részeg beszélget a kocsmában. Poharazgatás közben így szól az egyik:

– Tudod mit, legyünk barátok!

– Hülye vagy? Hogy néznénk ki csuhában?

– Mi a klausztrofóbia?

– Félelem egy zárt helytől. Pl. elmegyek a kocsmába, és zárva van.

– Arra ébredtem, hogy a takarítónő az őrület határát súrolja.

– Hogy nevezik a népi fertőtlenítőszert?

– Folklór?

– Mondj egy téli zöldséget!

– Síparadicsom.

Férfi a nőhöz:

– Kedvesem, te vagy a megtestesült költészet! Az ajkad Weöres, a szíved Arany, az agyad Tompa.

– Mit mondott Monet a tengerparton Picassónak?

– Egész jól festesz fürdőnadrágban.

– Ki hord a hátán festményeket?

– A képviselő.

A munkás felmegy a főnökhöz kérni egy kis kenőolajat, mivel nyikorog a taligája.

– Főnök, kérhetek egy kis olajat, mert rossz a taligám. Folyton úgy nyikorog, hogy: nyik……. nyik…… nyik……. nyik.

– Ki van rúgva – válaszolja a főnök. A taligának úgy kell szólnia, hogy: nyiknyiknyiknyiknyik!

– Mi a véleménycsere?

– Amikor bemész a saját véleményeddel a főnöködhöz, és az övével jössz ki…

A Magyar Államvasutak lassúságát és az állandó késéseket figurázza ki ez a vicc:

Egy utas megkérdezi a masinisztától, hogy nem tudna gyorsabban menni. A válasz, hogy: De, csak nem hagyhatom el a szolgálati helyemet.

– Képzeld, ez a csinos kis nővérke minden nap felmegy a cukros bácsihoz…

– Ezt komolyan mondod?

– Igen. Ő adja be neki az inzulint.

– Hallottad? Az orvosok azt állítják, hogy a csókolódzás megrövidíti az életet.
– Aha, nyilván a legényéletre gondoltak.

– Tudod ki követi el a legtöbb összeadási hibát?
– Az anyakönyvvezető.

– Hallottátok? Béla megnősült.
– És milyen a házassága?
– Majd elválik.

– Amióta lefekvés előtt kikapcsolom a mobilom, azóta utolérhetetlen vagyok az ágyban…

Egy fiatal srác bemegy a háztartási gépeket árusító szaküzletbe, és odaszól a hasonló korú eladónak:
– Mikrohullámú sütőtök van?
Az eladó zavartan néz rá, majd bemegy a raktárba:
– Főnök! Jöjjön ki, egy hülye mikrohullámú sütőtököt keres…

Kovács azt mondja a feleségének:
– Rózsikám, de nagy a cipőd!
– Nem értem – feleli Kovácsné –, pedig szám szerint rendeltem.
– Szád szerint? Akkor már értem.

– Gyere drágám, nézzük meg a medvéket, olyan aranyosak a kis bocsok!
– Én inkább a majmokat nézném meg!
– Utálatos vagy Lajos! Te mindig csak magadra gondolsz!

– Miért mondod azt Lajos, hogy én számodra már nem osztok, és nem szorzok?
– Mert mindenkivel összeadod magad.

Lappföldön egyéves távollét után hazatér a rénszarvaspásztor. Megszámolja a gyerekeket: eggyel több van belőlük. Rögtön kérdőre vonja a feleségét. Ne is foglalkozz vele, ez egy másik lappra tartozik! – válaszolja az asszony.

– Az én anyukám titkárnő.

– Az enyém meg eladó.

– Mennyiért?

Ma nagyon nagylelkű voltam. – meséli Kovácsné a barátnőjének. – Adtam 2000 forintot egy csóró kéregetőnek.

– És a férjed mit szólt hozzá? – kérdi a barátnő.

– Azt mondta: „Köszönöm”.

A vezérigazgató aggódik egyik fiatal kollégája miatt, aki délben egy időre mindig eltűnik. Elhatározza, hogy utánajár a rejtélyes eltávozásoknak, és magánnyomozót fogad fel a titok felfedésére. A nyomozó annak rendje-módja szerint követi a megfigyelendő személyt, mikor délben elhagyja az épületet. Másnap a vezérigazgató szobájába siet, hogy beszámoljon a tapasztaltakról:

– Nos Kovács úr a szokásos módon délben elhagyta az épületet, majd elhajtott a kocsijával a házához. Megebédelt az otthonában, majd szeretkezett a feleségével. Ezután elszívott néhányat a kiváló minőségű cigarettái közül. Végül visszatért a munkába.

– De hiszen ez pompás! Már valami rossztól tartottam…

– Eeee, uram, megengedi, hogy tegezzem?

– Hát… Persze, miért is ne?

– Akkor hadd mondjam el ismét. Kovács úr a szokásos módon délben elhagyta az épületet, majd elhajtott a kocsiddal a házadhoz. Megebédelt az otthonodban, majd szeretkezett a feleségeddel. Ezután elszívott néhányat a kiváló minőségű cigarettáid közül. Végül visszatért a munkába…

Két barát filozofálgat:

– A feleség filozófiai értelemben ösvény az élet rengetegében – így az egyik.

– Még hogy ösvény? Egyenesen csapás!

Sírfelirat:

„Itt nyugszik az én feleségem,
Én meg otthon!”

Sírfelirat:

„Itt fekszik Zuzmó János. Elesett háborúban. Nyugodjék békében.”

Jézus, ki vagy a mennyekben, én is kivagyok itt a földön!

Az iskolában a tanító néni felszólítja Mórickát, hogy mondjon egy rövid mesét.

– A farkas felfalta Piroskát, de belebetegedett, mert Piroska romlott lány volt.

A nyuszi részegen sétál az erdőben, és találkozik a rókával:

– Szia, vöröske!

– Hogy mersz te engem „levöröskézni”? – kérdi a róka.

– Ha akarod, le is rókázhatlak!

– Hol lapul legjobban a nyúl?
– Az úthenger alatt.

– Mi lesz a lóból, ha átmegy rajta az úthenger?
– Sikló.

– Mi lesz a lovas huszárból, ha átmegy rajta az úthenger?
– Lemezlovas.

Ez egy korunkra jellemző szójáték:
A nyúlnak jelleme van. Ott ül a fűben, mégsem szívja.

– Mi az: lassú és piros?
– Csigavér.

– Hogy hívják a borz fekhelyét?
– Borzalom.

– Te kergeted azt a kutyát?
– Tekergeti a nyavalya. Meg akarom fogni!

– Jó napot! Itt hirdették az újfundlandit?
– Igen.
– Na, és beszámítják a régit?

– Miből veszed észre, hogy tüzel a szukád?
– Hogy fogy a szén a pincéből.

A csődör és a kanca kifelé tart az istállóból, amikor egy harapós kutya rájuk támad. Erre a csődör így szól a kancához:
– Te menj előre, én meg majd hátulról fedezlek!

– Hogy hívják azt az időpontot, amikor az elítéltet kivégzésre viszik?
– Ítéletidő.

XIV. Lajos áll a tükör előtt:
– A hajam? A hajam a nagyapámé. A szemem? A szemem az anyámé. Az orrom? Az orrom határozottan az apámé. Az állam? Az állam én vagyok.

– Mi lebeg a tömegsír felett?
– Csapatszellem.

Házassági hír a kommunista hatalomátvétel után:

– Hallotta? Megházasodott a munkaverseny!

– Na, ne mondja! És kit vett el?

– Elvette a munkakedvet.

– Mi jellemzi a szocialista bort?

– Független a tőkétől.

– A mi igazgatónk szavának igen nagy súlya van…

– Aha, szóval ezért nem tudta megtartani…

– Hány kommunista van Magyarországon?

– Egy és fél. Rákosi az egy, a többi fél.

Korabeli rikkancskiáltás a pesti utcán:

– „Magyar a Nemzet, Szabad a Föld, Ludas a Matyi[78]!”

Az 1950-es években történt, az rossz emlékű padláslesöprések idején, Makón. A kulákoknak kikiáltott nagygazdáktól már mindent elvittek a rekvirálók. János gazdánál is leseperték a padlást, kiürítették a hombárt, a kamrát, a pincét; minden terményt és élelmiszert beszolgáltattak vele. A biztonság kedvéért a bőrkabátos államvédelmis még egyszer végigjárta a házat, és a padláson, a gerendára dugva talált valamit egy barna papírzacskóban. A gazda elkezdett rimánkodni:

– Jaj, azt ne vigyék el! Az a tavalyi dughagyma[79].

– Látjuk! – válaszolt a civil ruhás rendőr. – Csak éppen rossz helyre dugta.

Miénk a világ legvillamosítottabb országa: Itt a legnagyobb a feszültség, a legkisebb az ellenállás, mindenki voltban beszél, és a vezetők érintése életveszélyes.

– Kádár elvtárs megmondta, hogy nálunk már szinte kommunizmus van.

– Hogyhogy?

– Mindenkinek mindenből elege van.

– Lenin elvtárs azt mondta, hogy a kommunizmusban elhal az állam. Tévedett; nem elhalt, hanem felkopott.

– Mi különbség a fizetés és az alagút között?

– Az alagutat fúrjak, a fizetést faragják. Az alagútból ki lehet jönni, a fizetésből nem.

– Mi a szovjet nők legfontosabb szerve?

– Az össz-szövetségi nőtanács.

Tudod, milyen divat lesz nálunk a vadkapitalizmusban?

---

[78] Rákosi Mátyásra gondolt.

[79] Egyfajta vetőmag. Ezekből a földbe dugdosott apró ki hagymákból fejlődik ki a következő évben a vöröshagyma.

– Nem tudom.
– Hát kezes-lábas…
– Hogyhogy?
– Ahhoz, hogy vegyél egy lábast, kell egy kezes.

– Mi az: négy lába van és két keze?
– Kezes bárány.

– Hogy hívják a szerelmes bárányt?
– Love juh!
– És hogyan fékezik meg a szerelmes bárányt?
– Állj! Love juh!

– Mi van az üveghegyen túl?
– Az üvegvisszaváltó.

– Hol terem az átlátszó fólia?
– Celofán.

– Milyen ember volt Otelló?
– Párját ritkító.

– Szerinted honnan származnak a vademberek?
– Valószínűleg vadházasságokból.

– Miért veszekszenek állandóan a szomszédaitok?
– Vadházasságban élnek…

– Ha Pestnek van Kispestje, Egernek miért nincs kis egere?
– Mert Hatvanon túl van!

– Mivel mérik a bunkóságot?
– Tahométerrel.

– Béla, kerestek az Országos Sakkszövetségtől!
– És mit mondtak?
– Eltűnt egy sötét paraszt.

– Melyik a világ legkisebb sakktáblája?
– A talpad, mert azon csak egy paraszt áll.

Egy férfi jön fel a metró aluljárójából a kezében hegedűtokkal. Meglát egy járókelőt, odamegy és megkérdezi:

– Mondja uram, hogyan jutok az Operába?

– Gyakorolni, mindig gyakorolni…

– Hogy hívják a villamosszék kisöccsét?

– Elektromos kisülés.

– Hány biztos bolt van manapság?

– Kettő. Az égbolt és a sírbolt.

– Melyik használati tárgy a legnehezebb?

– Az üres pénztárca.

– Téged Vincentnek hívnak, ugyebár?

– Igen, úgy.

– Akkor miért úgy írod alá a neved, hogy Vin?

– Mert így minden aláírásnál megspórolok egy centet.

Üdvözlés (Karinthy Frigyestől):

– Ajánlom magamat.

– Ajánljon valami jobbat.

Kosztolányi Dezső szerint Napóleon így buzdította katonáit a csata előtt:

– Rátok tekint két félteke, hogy féltek-e?

A házaspár egy festményt néz, ami szerelmeskedő görög isteneket ábrázol. A feleség megszólal:

– Nézd, egy faun ölelgeti a faunáját.

Mire a férj:

– Ugyan már, hát nem látod, hogy egy szatír ölelgeti a szatíráját?

– Hogyan fokozzák a rosszat?

– Rossz, rosszabb, legrosszabb, ajajaj!

– Hogyan fokozzák a szépet?

– Szép, szebb, legszebb, ejha!

– Hogyan fokozzák az érdekeset?

– Érdekes, érdekesebb, legérdekesebb, hűha!

Kodály Zoltán megkérdezi a Beatles egyik tagjától:

– Mondja már meg nekem, hogy mit jelent a dalaikban a je-je-je.

– Hát nézze Kodály úr, az nálunk körülbelül annyit jelent, mint önnél az „Ingyom-bingyom tálibe, tutálibe málibe”.

Az ifjú Beethoven abbahagyja a zongorázást, és rágyújt. Anyja lép be a szobába, és rosszallóan mondja:

– Ejnye, Ludwig! Ez ma már a kilencedik szimfóniád[80]!

– Ki volt az első rapper?

– Hipp-hopp, jön Vuk![81]

Valutával üzérkedik a cigány a Keleti pályaudvarnál, de csakhamar mellette terem két rendőr.

– Valutázunk, valutázunk?

– Nem csináltam semmit, drága főtörzs úr, csak szolmizáltam.

– Aha – nevet a főtörzs. – És mit szolmizáltál?

– Do - lá - re - la - dó.

A romák nemzetközi nyelvészeti konferenciát tartanak. A szünetben egy angol, egy francia és egy magyar roma beszélget. Megszólal az angol:

– Nálunk olyan nagy a különbség az írás és a kiejtés között, hogy mi azt írjuk: the, és úgy ejtjük: dö.

Erre a francia:

– Nálunk sokkal nagyobb a különbség, mi azt írjuk: Bordeaux, és úgy ejtjük: bordó.

A magyar azt mondja:

– Nálunk a legnagyobb a különbség, mi azt írjuk: „Mit tetszik mondani?” és úgy ejtjük: „He?”

A cigány bemegy az anyakönyvi hivatalba:

– Modernizálni akarom a nevemet.

– Miért? Hogy hívják?

– Orsósnak.

– És mire változtatná?

– Kazettásra.[82]

– Na, ez a Zsiga kivágta a rezet!

– Hogyan és hol?

– Bicskával, a sínek mellett, a vasúti kábelből.

Megállítja a cigányt a rendőr, és igazoltatja. Látja, hogy az öreg csotrogány hátsó ülésén egy bárány fekszik.

– Loptad?

– Dehogyis, drága biztos úr! Ott állt az út szélén, én megálltam, és megkérdeztem tőle: be akarsz szállni? Ő meg azt mondta, hogy: Beee!

Laja, a gagyizó elalszik az árokparton a forró napsütésben. Barátnője elkezdi rázni:

– Laja, napszúrást kapsz, gyerünk a hűvösre!

A büntetett előéletű Laja félálomban ijedten motyogja:

– A hűvösre? De hát én nem csináltam semmit!

---

[80] A Szimfónia Magyarországon egy ismert cigarettamárka.

[81] A XX. század végén egy rókacsaládról szóló kedvelt magyar rajzfilmsorozat zenéjének refrénje. A hiphop egy zenei műfaj XX. század végén.

[82] Ez a vicc az orsós magnókat követő kazettás magnók időszakában keletkezett. Az orsós gyakori vezetéknév a magyar cigányoknál.

Két cigány a kocsmában.

– Képzeld el, nálunk padlófűtés van.

– Tényleg, hogy csináltátok?

– Felszedtük a padlót, és eltüzeltük.

A cigány megy az utcán. Hetvenkedve jön vele szembe a skinhead. Rászól a cigány:

– Na mire vágsz fel, skinhead?

– Apró darabokra!

Két skinhead beszélget:

– Szerinted, melyik a legjobb cigány? – kérdezi az egyik.

– Hát a halott cigány! – válaszolja a másik.

– Á, dehogy, hanem amelyik a párját ritkítja.

Egy iskolázott roma betéved a könyvesboltba, odalép a kopaszra nyírt fejű eladóhoz, és megkérdezi:

– Kérem, kapható itt Petőfi Sándor összes költeménye?

– Nem – feleli mogorván a skinhead.

– És esetleg – kérdezi egyre félénkebben a cigány – Arany János-kötet?

– Az sincs – vágja rá bosszúsan az eladó.

– Hát akkor mi van?

– Kalasnyikov[83].

– És az mit írt? – kérdezi csodálkozva a cigány

– Cigányokat!

Skinheadek a vidéki vendéglőben:

– Cigánypecsenye van?

– Van, de akkor zene nincs…

– Hogy kér a skinhead baseball ütőt a boltban?

– FA[84] testápolót kérek zsíros, barna bőrre!

Egy skinhead banda megy az utcán. Szembe jön velük három cigány. Az egyik skinhead azt mondja a többinek:

Dobjunk fel egy érmét, ha fej, akkor szétverjük, ha írás, akkor összeverjük őket.

– Mi van, ha cigány gyerekek potyognak az égből?

– A tizedik emeleten skinhead buli.

A cigányt emberölésért bíróság elé állítják. A tárgyaláson váltig állítja, hogy nem ő ölte meg a sógorát. Erre az ügyész:

– Lefoglalták a bicskáját, ami véres volt!

– Igen, de az még disznóvágáskor lett olyan.

---

[83] Orosz gyártmányú géppisztoly. A XX. században ez volt a legkönnyebben hozzáférhető és legolcsóbb sorozatlövő fegyver.

[84] A „FA” egy kozmetikai világcég

– A laboratóriumi vizsgálat kimutatta, hogy a bicskán a sógora vére szárad.
– Na ugye! – mondja a cigány. – Most már láthatja, hogy mekkora nagy disznó volt az én sógorom!

Két cigányzenész beszélget:
– Hallottad, hogy meghalt az Orsós Zsiga?
– Ne mond? Aztán miben?
– Hát abban a kék lajbiban…

– Te komám, engem le fognak csukni…
– Már miért?
– Mert megölte a villám a téeszelnököt.
– És ezért téged csuknak le? Ugyan, eridj már!…
– De igen, mert a nyele a kezemben volt.

– Felszólítom a felperest, hogy adja elő keresetét!
– Szívesen előadnám, tisztelt bíró úr, de már a múlt héten elköltöttem.

– Szükség törvényt bont – szólt zavartan a bíró, és kirohant a tárgyalóteremből.

Két rab beszélget a börtönben.
– Mondd, te miért ülsz?
– Mert fáradt vagyok.

Hosszú, tömött sorokban kísérik az elítélteket a börtönfolyosón… A lépcsőn fölfelé haladva egyikük elveszti egyensúlyát, és hanyatt esik a társai közé. A smasszer rárivall:
– Mit szerencsétlenkedik itt? Miféle bűnöző maga?
– Milyen? Visszaeső vagyok.

– Hogyan kezdte pályafutását a hóhér?
– Gyerekfejjel.

– Mit mondanak a hullaházban, ha már sok a halott?
– Oszoljanak!

Két temetői munkás találkozik:
– Nehéz napom lesz ma: 3 temetés, 1 hamvasztás, 2 komposztálás.
– A temetést még csak értem, a hamvasztást úgyszintén, de hogy érted azt, hogy komposztálás?
– Ja, a zöldek is meghalnak egyszer.

– Mit eszik a kannibál gyerek reggelire?
– Tejbepapit…

– Milyen a szelíd kannibál?
– A tenyeredből eszik.

– Mi a kedvenc csemegéje a kannibál kisgyereknek?
– A térdkalács!

– Mikor ünnepelnek a kannibálok?
– Ha egy fiatal „NŐ SÜL”

– Melyik feleség nem bánja, ha a férje falja a nőket?
– A kannibálé.

– Hogyan kezdődik a kannibál kupadöntő?
– Csak kóstolgatják egymást a csapatok.

Kannibál harcosok leülnek enni a győztes csata után:

– Kérsz egy katonát?

A vonat befut az egyik vasútállomásra. A lelépő kalauz harsány hangon kiáltja: HE-HA! Ezt hallván az ablakban könyöklő utas megkérdi tőle:

– Mi az, hogy HE-HA?

– Csak nem fogok olyan hosszan kiáltani, hogy Hegyeshalom. – szólt a válasz.

Az utas harsányan felkacag, mire a kalauz visszakérdez:

– Most mit nevet?

– Alig várom, hogy Piliscsabára érjünk? Kíváncsi vagyok, hogy akkor mit fog kiáltani.

– Mi a váltóláz?
– Igen kellemetlen betegség, amely rendszerint akkor tör ki, amikor egy váltót kell kifizetni, és nincs pénzünk.

– Mit javasolt az udvari orvos II. Józsefnek, amikor náthás volt?
– Kalapkúrát[85].

– Hogy megy a sorod cselédként?
– Egy szavam se lehet.

– Mi ez a nagy nevetés odakint, Jean?
– Derül az ég, uram.

– Jean! Miért van egy nyitott könyv az ablakban?
– Mert betűz a nap, uram.

– Mi ez a nagy jajgatás odakint, Jean?
– Az alkalom szüli a tolvajt, uram.

[85] Mivel a többi osztrák császárral ellentétben II. József nem koronáztatta magát magyar királlyá, nálunk kalapos királynak nevezték. (A 400 éves osztrák elnyomás alatt a Habsburg dinasztia oly módon legalizálta az uralkodását nálunk, hogy fejükre rakatták a magyar koronát is.)

– Jean, milyen csengést meg csaholást hallok kintről?
– A pénz beszél, a kutya ugat, uram.

– Tegye be az ajtót, Jean.
– Hová tegyem be, uram?

– Jean, nyissa ki az ajtót!
– Miért, uram?
– Mert megjött a kedvem.

– Hová lett a szürke kalapom, Jean?
– Tönkrement uram.
– Menjen utána!

– Jean, eressze be a parkettát.[86]
– De uram, ki sem ment.

– Jean! Miért dobta bele az órámat a gőzölgő fazékba?
– Mert fő a pontosság, uram!

– Jean, kifutott a tej!
– Az lehetetlen, uram. Hiszen csukva van az ajtó.

– Vigyázzon Jean! Kifut a tej!
– Azt nem hiszem uram. Az összes ajtót bezártam!

– Jean altassa el a tehenet.
– Minek uram?
– Mert aludttejet akarok enni.

– Jean, hozza ide a tegnapi szódavizemet!
– De uram, annak már nincs ereje.
– Nem baj, nem verekedni akarok vele.

– Jean, fusson előttem egy égő gyertyával!
– Miért, uram?
– Fényűző akarok lenni!

– Jean, elég a pénzünk hó végéig?
– Csak ha meggyújtom, uram.

[86] Régen, amikor még nem volt kopásálló padlólakk, a parkettát viasszal bekenték, és kefével fényesre dörzsölték. Ezt a folyamatot hívták padlóbeeresztésnek.

– Jean, tegyen a tűzre!
– Székestől parancsolja, uram?

– Jean, gyújtsa be a motort.
– De uram, már a garázs is ég.

– Jean, rúgja be a motort!
– Már berúgtam, uram. Ott hever az árokban.

– Mitől van itt ilyen huzat, Jean?
– A cúgos[87] cipőjétől uram.

– Jean! Miért szorít ennyire ez a cipő?
– Talán azért, mert bent maradt a nyelve, uram.
– Jó, de ha kidugom a nyelvemet, akkor is szorít.

– Jean, tegye a padlóra a kezét!
– Miért, uram?
– Mert kézen akarok állni.

– Jean, kérem öntözzön meg!
– Minek, uram?
– Ki akarok kelni magamból.

– Hozzon egy nyugtát, Jean!
– Minek, uram?
– Hogy nyugtával dicsérhessem a napot.

– Itt vannak a fagyos szentek, uram.
– Jó, akkor kínálja meg őket forró teával.

– Jean, ma este a kastély keleti szárnyában tálalja a vacsorát!
– Miért, uram?
– Mert azt mondta a fogorvosom, hogy pár napig a másik oldalon egyek.

– Jean, hozzon egy zöld ágat!
– Miért, uram?
– Zöld ágra akarok vergődni.

– Jean, mégsem veszem meg a Picasso-festményt:
– Miért nem, uram?
– Nincs rá keret.

[87] cúg = huzat (német eredetű szó), cúgos cipő = rugalmas betéttel ellátott cipő

– Forró a trombita, Jean?
– Nem, uram.
– Akkor, miért fújják?

– Jean, hozza be a baltát!
– Miért, uram?
– Embert akarok magából faragni.

– Jean, mi után kutat a kamrában?
– Kenyérkereső vagyok, uram.

– Jean, mi rotyog itt?
– Fő az egészség, uram.

– Jean, mi az a csikorgás a fürdőszobában?
– A mosópor fékezett habzású, uram.

– Hívja a mentőket, Jean!
– Mi a baj, uram?
– Elütötte az óra az éjfélt.

– Jean, milyen hangokat hallok a magasból?
– Bégetnek a bárányfelhők, uram.

– Húznak a vadlibák uram.
– Ne hagyja magát húzni Jean.

– Jean, hozzon be az istállóból lószerszámokat!
– Igen, uram… De miért?
– Mert ki akarok rúgni a hámból.

– Jean, adjon egy harapófogót!
– Minek, uram?
– Valami szöget ütött a fejemben, és ki akarom húzni.

– Maga szereti a legyet, Jean?
– Nem szeretem, uram.
– Akkor miért énekelte az imént, hogy „légy a kedvesem”?

Jean és a gróf zenét hallgatnak.

– Jean, milyen a szám?
– Uram, a kisasszonyé szebb.

– Jean, vannak állatkolostorok?
– Nincsenek, uram.

– Akkor hol laknak az állatbarátok?

– Jean, kössön egy spárgát az anyósomra!
– Miért, uram?
– Sárkányt akarok eregetni!

– Jean, hallott már arról, hogy az állatok is lövöldöznek?
– Nem uram, de miért kérdi?
– Azt írja az újság, hogy agyonlőtte a menyét.

– Jean! Hol a feleségem?
– Meghalt, uram!
– Hogyhogy? Egy órával ezelőtt beszéltem vele!
– Igen uram, de pár perce rászállt egy darázs és azt mondta, hogy üssem agyon!

– Nem is tudtam Jean, hogy maga egy puska.
– Miért volnék én puska, uram?
– Mert amikor megkérdeztem milyen nap van, csütörtököt mondott.

Arisztid a tengerparton:

– Jean, én meghaltam?
– Miből gondolja, uram?
– Ott jön a hullám…

– Jean, hozza az ernyőmet! Átmegyek Taszilóhoz.
– Ilyen felhőszakadásban, uram?
– Igen Jean, mert azt mondta, hogy akkor menjek, amikor jólesik.

Nagyon esik az eső, Arisztid kiszól az udvarra:

– Jean, te ázol odakint?
– Dehogy teázom, be akarok menni!

– Beteg vagyok, Jean. Hozzon néhány téglát!
– Minek, uram?
– Hogy hamarabb felépüljek.

– Ön már vett fürdőt? – kérdik a gyógyfürdőben Taszilót.
– Még nem vettem. Hol árulják?

Jean, kormozza be a szobámat!

– De minek, uram?
– Mert az apám azt mondta, nagy koromban jön meg az eszem.

– Jean, mekkora feszültség van az elektromos hálózatban?
– 230 Volt, uram.

– Nem azt kérdeztem, hogy mennyi volt, hanem, hogy mennyi van most!

Arisztid így szól a barátjához:

– Te Tasziló, hogy mi mindent ki tudnak már mutatni ezek a statisztikusok! Például, hogy a toalettpapír-felhasználás tavaly fejenként két százalékkal nőtt… Érted? Két százalékkal!

– Értem, értem – feleli Tasziló. – De hogyhogy fejenként.

Más nemzetek sírnak a tragédiáikon, mi még a tiszai ciánmérgezésből is viccet csináltunk:

Két folyó találkozik:

– Te ugye a Tisza vagy?

– Erre mérget vehetsz…

Két párna beszélget:

– Hogy vagy?

– Rosszul.

– Miért?

– Huzatot kaptam.

– Miért megy a párna orvoshoz?

– Mert huzatot kapott.

Két faág beszélget:

– Maga miért olyan bánatos szomszéd?

– Le vagyok törve.

– Mi a szellemes favicc?

– Szellem áll a fa mögött…

– Mi az abszolút favicc?

– Reccs.

Két szú társalog:

– Mondja csak, miért nem jön át ebbe a remek bükkbe?

– Mert a feleségem cserbenhagyott…

– Miért küldik a facsemetéket faiskolába?

– Hogy ne legyenek fatuskók!

Két fahasáb beszélget a pince mélyén.

– Mondd, miért vagy ilyen búvalbélelt? – kérdi az egyik.

– Lehordtak.

Két tégla ül a pincében. Megszólal az egyik:

– Maga fél?

– Nem, én egész vagyok.

Két kamera bolyong a sivatagban. Már alig vonszolják magukat, amikor az egyik a másik fölé hajol, és megkérdezi:

– Akarod, hogy felvegyelek?

Hazamegy a férj és látja, hogy a felesége éppen hordja ki a kamrából a kovászos uborkás üvegeket. Mikor befejezi, elkezdi visszahordani. Amikor már harmadszor hordja ki-be az üvegeket, a férj nem bírja tovább és megkérdezi:

– Mit csinálsz drágám?

Mire a feleség:

– Azt mondta a kozmetikusom, hogy jót tesz a bőrömnek az uborkapakolás.

– Hogyan nevezik azt, amikor a házaspár az anyóssal együtt megy kirándulni?

– Szekatúra.

– Ki volt az első turista?

– Ábrahám.

– Miért?

– Mert, amikor felért a hegyre, azt kérdezte: hátizsák hol van?

A fővárosi férj táviratot kap a felesége vidéken élő rokonaitól:

– Anyósod nagyon beteg. Stop. Az orvosok feladták. Stop.

A férj választávirata:

– Remélem nem a mi címünkre? Stop.

Kovács a patikában kérdi:

– Milyen hajtószert kaphatnék rekedtség ellen?

– Rekedtség ellen hajtószert? – csodálkozik a patikus.

– Igen. Az anyósom ugyanis karácsonykor feljött hozzánk, és itt rekedt.

A férj és a feleség vásárolnak. A feleség megkérdezi a férjét:

– Drágám, holnap lesz anyukám születésnapja. Mit vegyünk neki? Valami elektromos dolgot szeretne.

– Mit szólnál egy székhez?

– Milyen a hangulat az intenzív osztályon?

– Eszméletlen!

A csavar odaszól az anyjához fáradtan:

– Álljon meg a menet.

Kisfiú sír a tó partján. Arra jön egy férfi.

– Miért sírsz, fiam?

– Beleesett az anyám.

A férfi beugrik a jéghideg vízbe, keresgél, de nem talál semmit. Feljön levegőt venni, még egyszer alámerül, kutat a zavaros vízben, majd kiúszik, és vacogva mondja:

– Itt nincs az anyád.

Mire a kisfiú:

– Akkor nem kell a csavarom se, és beledobja a tóba.

Kovács hazatér a vadászatról.

– Na? Sikeres volt a nap? – kérdezi a felesége.

– Elejtettem egy nyulat.

– És hol van?

– Mondom, hogy elejtettem!…

A régi szép békeidőkben az urak kedvelt időtöltése volt a vadászat. A kisváros hatalmasságai meghívták rá az újonnan kinevezett rendőrfőnököt is. A rendőrparancsnoknak már az első lövése talált. Leterítette vele az egyik hajtót. Azonnal kórházba vitték. Az izgalom lecsillapodása után a vadászat folytatódott. Nem sokkal később a rendőrfőnök újra lőtt, és megint eltalált egy hajtót.

– Az istenit! Hát maga meg mit csinál? – fakadt ki a fővadász.

– Hogyhogy mit csinálok? Hát nem hajtóvadászatra hívtak?

A viccelődés egyidős az emberiséggel. Sokak szerint a humorérzék különböztet meg bennünket az állatoktól. (Mások szerint csak ez.) A viccgyártásnak mindig voltak divatirányzatai. Manapság a „szőke nős” viccek a menők. A kommunista diktatúra alatt a rendőrviccek voltak divatban. (Később a rendőrviccek jelentős száma szőke nős viccé alakult.) Előtte sok „Jucika” viccet olvashattunk az újságokban, viccmagazinokban. Az 1940-es években a „Papjancsi” vicceken nevettek az emberek leginkább. Ezeknek a vicceknek a főszereplője egy poéngyilkos hülye, Pap Jancsi volt, aki minden viccet elrontott. Mivel ezekre a viccekre már senki sem emlékszik, példaként idézzünk egyet:
Ül egy társaság a kocsmában. Az egyik szaki így szól:

– Tudjátok engem úgy hívnak a bányában, hogy Chamberlain[88].

– Nahát! Tényleg? És miért?

– Mert mindig én jövök fel utolsóként az aknából, és a biztonság kedvéért mindig lekiáltok, hogy: „nincs ember lenn?”

Jót nevet a társaság, Pap Jancsinak is nagyon tetszik a poén, gyorsan átül egy másik asztalhoz, hogy előadhassa.

– Tudjátok engem úgy hívnak a bányában, hogy Chamberlain.

– Nahát! Tényleg! És miért?

– Mert mindig én jövök fel utolsóként az aknából, és a biztonság kedvéért mindig lekiáltok, hogy: „van még lenn valaki?”

A „Papjancsi” viccek már kimentek a divatból. Az ötlet azonban megmaradt. Manapság erre a mintára születnek az ugyancsak szójátékon alapuló „hülyegyerek” viccek.
A bunkótól megkérdezik:

– Tudod, mi a különbség a szilva és az alma között?

– Nem.

– Az, hogy a szilvából lehet szilvóriumot csinálni, de az almából nem lehet almáriumot.

Megtetszik a szellemes válasz a bunkónak, s másnap megkérdezi a barátaitól:

– Tudjátok mi a különbség a szilva és az alma között?

– Micsoda?

– Az, hogy a szilvából lehet pálinkát csinálni, de az almából nem lesz kredenc!

Azt mondják a hatalmasok,
hogy akinek hat alma sok,

[88] Brit miniszterelnök 1937 és 1940 között. Kiejtése: csemberlen

annak elég hatalmas ok,
hogy ne legyen hatalma sok.

Abszolút viccek

– Mi az abszolút tartós használati cikk?
– Az, amelyik akkor is működik, amikor már kifizetted a részleteket.

– Ki az abszolút éber?
– Aki mielőtt kesztyűt húz belenéz, hogy nincs-e benne az ellenség keze.

– Mi az abszolút osztályharc?
– Amikor a pártház macskája kergeti a templom egerét.

– Ki az abszolút káder?
– Munkás szülők paraszt gyermeke.

– Ki az abszolút párttag?
– Aki nem megy be egy olyan nyilvános vécébe, amelyre az van kiírva, hogy: „Urak”.

– Mi az abszolút felesleges?
– Amikor a munkásőrök azt éneklik, hogy: „Nem vagyunk hercegek, grófok[89]…”

– Ki az abszolút rendőr?
– Aki a gyilkos galócát, a rablóhúst és a lopótököt is letartóztatja.

– Mi az abszolút vakmerőség?
– Skinhead buliba cigányzenekart hívni.

– Mi az abszolút lehetetlen?
– Amikor a cigánybányászok sztrájkja akadályozza a rendőrök diplomakiosztó ünnepségét.

– Mi az abszolút lehetetlen?
– Kopasz emberrel hajba kapni.

– Mi az, ami abszolút lehetetlen?

[89] Ez egy kommunista induló részlete. A kommunista diktatúra alatt a párttaggyűléseket egy indulóval kezdték, majd a végén el kellett énekelni az Internacionálét.

– Agyonütni az időt.

Abszolút bürokrata:

– Foglalkozása?
– Postán dolgozom, leveleket pecsételek.
– Nem unalmas?
– Minden nap más a dátum!

Abszolút skótok:

Egy jótékonysági akció végén, amikor kinyitják a perselyeket, az egyikben a nagyobb címletek mellett három darab egy-pennyst is találnak.

– Na, ezeket biztosan egy skót dobta be – jegyzi meg valaki.
– Egy? Három!

– Ki az abszolút skót?
– Aki más fogához veri a garast.

– Ki az abszolút skót?
– Aki a tévében nézi a misét, és amikor perselyeznek, gyorsan átkapcsol egy másik csatornára.

– Mi az abszolút nagyképűség?
– Trabanton[90] vonóhorog.

– Mi az abszolút szemtelenség?
– Törpétől megkérdezni, hogy: Mi leszel, ha nagy leszel?

– Mi az abszolút szemétség?
– Egy vaknak azt mondani, hogy nem látja át a helyzetet…

– Mi az abszolút modortalanság?
– Hajléktalan gyerekének házi feladatot adni.

– Ki az abszolút paraszt?
– Akinek már az óvodában is gumicsizma volt a jele.

– Mi az abszolút felháborító?
– Amikor az anyósod karambolozik az új kocsiddal.

[90] A Német Demokratikus Köztársaságban gyártott kétütemű mini autó, bakelizált papírból préselt karosszériával. Mivel a kommunista blokkban a Trabant volt a legolcsóbb kocsi, milliószámra gyártották és vásárolták.

– Mi az abszolút étvágytalanság?
– Ha a betegnek már az az étel sem ízlik, amitől az orvosa eltiltotta.

– Ki az abszolút optimista?
– Aki az utolsó forintjaiból pénztárcát vásárol.

– Ki az abszolút optimista?
– Aki a butik előtt járó motorral várja a feleségét.

– Ki az abszolút optimista?
– Aki azt hiszi, hogy a légy a szobában a kijáratot keresi.

– Ki az abszolút pesszimista?
– Aki zajártalomra panaszkodik, amikor a szerencse kopogtat az ajtaján.

– Mi az abszolút balszerencse?
– Lopott kocsival, jogosítvány nélkül, zebrán rendőrt gázolni.

– Ki az abszolút hipochonder?
– Aki csak akkor érzi jól magát, amikor rosszul érzi magát.

– Ki az abszolút hipochonder?
– Aki már ma tudja, hogy holnap mi baja lesz.

– Ki az abszolút jelentéktelen ember?
– Akinek még az ikertestvére is elfeledkezik a születésnapjáról.

– Ki az abszolút allergiás?
– Aki az allergia elleni szerektől is allergiát kap.

– Ki az abszolút zenebarát?
– Aki ha énekhangot hall a női zuhanyzóból, akkor nem a szemét, hanem a fülét tapasztja a kulcslyukra.

– Ki az abszolút igaz barát?
– Aki alaposan ismer téged, ennek ellenére szeret.

– Mi az abszolút jó házasság?

– Amikor mindkét fél azt hiszi, hogy ő az úr a háznál.

– Ki az abszolút papucsférj?
– Akinek otthon keveset szabad, da amit szabad, azt muszáj!

– Ki az abszolút lusta férj?
– Aki a gyereket is mással csináltatja.

– Ki az abszolút lusta lovag?
– Aki felmenteti magát lovagi torna alól.

– Mi az abszolút demokrácia?
– Amikor meg lehet mondani, hogy nincs demokrácia.

– Ki az abszolút úriember?
– Aki ígéretéhez híven megmutatja a bélyeggyűjteményét.

– Mi az abszolút rábeszélő képesség?
– Ha egy férj meg tudja győzni a feleségét, hogy minden bunda kövérít.

– Mi az abszolút gyógyszer?
– Aminek csak mellékhatása van?

– Mi az abszolút bátorság?
– Hashajtóra altatót bevenni!

– Ki az abszolút udvarias?
– Aki a fáradt olajat is hellyel kínálja.

– Ki az abszolút környezetvédő?
– Aki még a húsevő növényre is szájkosarat rak.

– Mi az abszolút ritka?
– Ha a sertés végelgyengülésben hal meg.

– Ki az abszolút állatbarát?
– Aki megkéri a vajas kenyérre szállt legyet, hogy menjen odébb, mert oda szeretne harapni.

– Mi az abszolút szárazság?
– Amikor a fák szaladnak a kutyák után.

– Mikor van abszolút hideg?
– Amikor a családfát is eltüzelik.

– Mikor van abszolút hideg?
– Amikor a műfogak is vacognak a pohárban.

– Ki az abszolút szegény?
– Akinek még az aranyere is rézből van.

– Ki az abszolút elvtelen?
– Akinek elvből nincsenek elvei.

– Mi az abszolút pimaszság?
– Kegyelemkenyérre kaviárt kenni.

– Ki az abszolút fösvény?
– Aki a végrendeletében is mindent magára hagy.

– Mi az abszolút gond?
– Ami még a parókát is megőszíti.

– Mi az abszolút rémület?
– Amitől a paróka is égnek mered.

– Ki az abszolút szemérmes nő.
– Aki annyira lesüti a szemét, hogy odakozmál.

– Ki az abszolút háziasszony?
– Aki a felhőszakadást is bestoppolja.

– Ki az abszolút magas?
– Akinek úgy fut végig a hideg a hátán, hogy közben megáll pihenni.

– Ki az abszolút sovány?
– Aki a mellét szappanozza, és a háta habzik.

– Ki az abszolút sovány?
– Aki zuhanyzás közben széttárja a karjait, hogy el ne nyelje a lefolyó.

– Ki az abszolút alacsony?
– Akinek talaj menti fagynál deres lesz a haja.

– Ki az abszolút peches ember?
– Aki magába roskad, és melléesik.

– Ki az abszolút peches?
– Aki magába zárkózik, és elveszti a kulcsot.

– Ki az abszolút peches?
– Aki zuhanó repülőgépről süllyedő hajóra esik.

– Ki az abszolút peches depressziós?
– Aki felhívja az öngyilkosok segélyvonalát, és hívástartásba teszik.

– Ki az abszolút szerencsétlen?
– Aki beleül egy szénakazalba, és megszúrja egy tű.

– Ki az abszolút szerencsétlen?
– Aki a WC-be esik, és a lehúzóba kapaszkodik.

– Mi az abszolút borzasztó?
– Ha az ember veszekedni akar, de nincs kivel.

– Mi az abszolút felelőtlenség?
– Ha az ébresztőóra elalszik.

– Ki az abszolút hajcsár?
– Aki az akasztott embertől is azt kérdezi, hogy miért lóg.

– Ki az abszolút katona?
– Aki görbe karddal megy a csatába, hogy a kanyarban is tudjon harcolni.

– Ki az abszolút erős ember?
– Aki nyakába veszi a várost.

– Milyen az abszolút keskeny folyó?
– Amelyiknek csak egy partja van.

– Ki az abszolút udvarias ember?
– Aki, ha elüti egy autó, és a vezető beviszi a kórházba, megkérdezi tőle, hogy mivel tartozik a fuvarért.

– Ki az abszolút apáca?
– Akinek már az anyja is apáca volt.

– Ki az abszolút beképzelt?
– Aki a születésnapján dísztáviratban köszöni meg az anyjának, hogy ilyen nagyszerű embert hozott a világra.

Abszolút rövid könyvek:

1. Logikus gondolkodás nők számára.
2. Minden, amit a férfiak tudnak a nőkről.
3. Kiváló szőke gondolkodók.

– Mi az abszolút üres könyv?
– Az íratlan szabályok könyve!

– Mi az abszolút humor?
– Amikor a nézők meghalnak a röhögéstől.

– Ki az abszolút humorista?
– Aki a szomorúfűzet is felvidítja.

– Milyen a félénk humorista?
– Nem meri elmondani a poénjait, mert fél, hogy kinevetik.

– Mi az abszolút fejtörő?
– A buzogány.

– Ki az abszolút diplomata?
– Aki úgy el tud küldeni a fenébe, hogy alig várod az indulást.

– Mi az abszolút közöny?
– Nem mindegy?

– Mi az abszolút kínos?
– Ha valaki a saját hazájában próféta.

– Mi az abszolút ostobaság?
– Bemenni egy régiségboltba, és megkérdezni, hogy van-e valami újdonság.

– Mi az abszolút tragédia?
– Amikor a tiszavirágnak[91] peches napja van.

– Mi az abszolút tragédia?

[91] A kérész vagy népies nevén a tiszavirág kis rovar, amely csupán egy napig él.

– Ha a hülyeség akaraterővel és szorgalommal párosul.

– Mi az abszolút pech?
– Ha a temetésen mindenki áll, csak te fekszel.

– Mi az abszolút vallási ellentmondás?
– Menny a pokolba!

– Mi az abszurdum?
– Ha egy macska egérutat nyer.

– Mi az abszolút türelem?
– Ha valaki végighallgatja az abszolút vicceket.

Székely viccek

A magyar nyelven született elmés mondások gyöngyszemei a székely[92] viccek. A székelyek különös gondolkodásmódját, ősi bölcselettel átitatott furfangos észjárását leginkább a róluk szóló viccek érzékeltetik:

A falu nagyszájú legénye erejével henceg a kocsmában. Ábel megunja, s azt mondja neki:

– Fogadjunk tízezer lejbe, hogy amit én eltolok talicskával, azt te nem tudod visszatolni.
– Na, fogadjunk!

Kerítettek egy talicskát, s a kíváncsi kocsmai vendégek kíséretében kivonulnak az utcára.

– Na, lássuk! – húzza ki magát a nagyhangú.
– Jól van! – bólint Ábel. – Na, akkor ülj bele!

Egy székely és egy román atyafi verseng, hogy melyikük az okosabb.

– Felteszek egy kérdést – mondja a székely –, s ha kend erre jól válaszol, elhiszem, hogy okosabb nálam. Nos, mondja kend, hány hagymát tett a feleségem a tarisznyámba. Ha megmondja mind a hatot kendnek adom…
– Hát hatot – vágja rá a román.
– Nos, hát kend mégsem okosabb nálam, mert nyolcat… Mert kettőt már megettem az úton!

Fölébred a székely nagyot nyújtózik, s azt mondja:

– Hej anyjuk, olyan szépet álmodtam!
– Mit?
– Álmomban Bukarestben jártam.
– És? Mi ebben a szép?
– Az, hogy útlevél kellett hozzá.

Megkérdezték Áron bácsit, hogy mit csinálna, ha megnyitnák a határt.

– Szaladnék száz métert, aztán felmásznék az első fára.

[92] A történelmi feljegyzések szerint a székelyek a hunok maradványai. A hunok egy része nem ment el a Kárpát-medencéből, a hun birodalom felbomlása után Erdélyben maradtak. Nem véletlen, hogy a magyarok a Vereckei-hágó felől vándoroltak be Európába, és foglalták el jelenlegi életterüket, mert ott szíves fogadtatásra találtak rég nem látott hun testvéreik által. Nyelvi problémáik nem volt, mert a hunok is magyarul beszéltek. Ezzel a ténnyel az akkori népek is tisztában voltak, nem véletlenül neveznek bennünket a világ legtöbb nyelvén hunoknak.

– Miért?

– Hogy a mögöttem jövők ne tapossanak le.

Két székely atyafi elhatározta, hogy átszöknek a határon. Ki is eszelték a módját. Leöltek egy tehenet, belebújtak a bőrébe, és szép lassan, legelészve elindultak Magyarország felé. Már a határ közelében voltak, mikor megszólal a hátulsó.

– Fussunk komám!

– Megőrültél? Hisz akkor lebukunk?

– Ez nem akkora baj ahhoz képest, ami vár ránk. Nézz hátra! Mögöttünk jön egy bika.

Egy termetes székely asszonyság magyarországi látogatásáról két sonkát akar átcsempészni a határon, s a kocsiülés alá dugja. Kérdi tőle a vámos:

– Van valami elvámolnivalója?

– Van, két sonkám.

– Hol?

– Rajta ülök…

– Akkor jó – nevet a vámos. – Továbbmehet.

Erdély elrománosításáról szól ez a vicc:

– Olténiában[93] miért nincs temető?

– Mert az emberek ott csak születnek, de Erdélyben halnak meg…

A „Nagy Románia” elméletről alkotott véleményt ez a vicc:
Észak-Erdély visszacsatolása után Kolozsváron egy román megkérdez egy székely járókelőt:

– Merre van a Győzelem sugárút?

– Miért éppen tőlem kérded? Ti laktok itt 2000 éve.

Román közvéleménykutatók járják az erdélyi falvakat. Megkérdezik Gáspár bácsitól:

– Mondja Gáspár bácsi! Most, hogy megint emelték a kenyér árát, milyen a közérzete?

– Jó.

– Egy kicsit bővebben!

– Nem jó.

A csíkszeredai piacon csergét[94] árult a csángó[95] asszony. Hangosan kínálta:

– Vegyen lelkem, ez még a régi jó világból való!

A Securitate[96] arra járó nyomozója meghallotta, és bekísérte az asszonyt a rendőrőrsre. Ott elkezdték vallatni:

– Na, mondja csak, melyik is volt az a régi jó világ?

– Ah, lelkem, amikor a legények hozzám még ki- és beszökdöstek az ablakon.

– Na, menjen Isten hírével…

A brassói néplaptól újságíró érkezett Csíkszeredára. Kéri, mutassák meg neki a legöregebb favágót. Amikor találkoznak, azt mondja neki:

---

[93] Az Olt folyótól nyugatra eső román terület.
[94] Gyapjúból készült sárgásfehér, bolyhos pokróc
[95] Bukovinában és Moldvában élő magyarul beszélő népcsoport
[96] Román titkosrendőrség

– Hallom, maga még a gróf birtokán dolgozott. Nekik gürcölt évtizedeken át, s lám, csak egy kis kunyhót tudott szerezni. Meséljen, bátyám, milyen volt az élet régen. Mondja, akkoriban hány gatyája volt?
– Nyolc.
– Miből?
– Gyolcsból.
– És most az új rendszerben hány van?
– Kettő.
– Miből?
– Abból a nyolcból.

Az 1950-es években a székelyek sem úszták meg a téeszesítést. Hajnalban kopogtatnak Áron bácsi ajtaján. Kiszól:

– Ki az?
– Mi vagyunk az agitátorok!
– Mit akarnak?
– Beszélgetni!
– Hányan vannak?
– Hárman.
– Hát akkor csak nyugodtan beszélgessenek.

Az erdő szélén falatozik az öreg székely. Arra vetődik egy csavargó:

– Adjon Isten. Látom, ebédel. Kínáljon már meg engem is, mert rögtön éhen halok!
– Menj fiam addig a házig, húzzál fel egy vödör vizet, idd ki, aztán majd kapsz enni!

Mit tehet szegény csavargó, elmegy a kúthoz, megissza a vödör vizet, aztán vissza az öreghez.

– Megittam az egészet. Most már adjon valamit enni, mert nagyon éhes vagyok!
– Menj vissza fiam, és igyál még egy vödör vizet! Utána kapsz enni.

Mi mást tehetne a csavargó, bevedel még egy vödörrel, hogy végre ehessen. Amikor visszaér kérdi, hogy most már kaphat-e enni. Az öreg azonban harmadszor is visszaküldi a kúthoz. A csavargó legyűri a harmadik vödör vizet is, majd visszaballag.

– Na fiam, megittad a harmadik vödör vizet is?
– Megittam!
– Akkor jó, nesze itt egy falat. Egyél!
– Ah, nem kívánom. Úgy tele vagyok.
– Látod fiam, nem éhes voltál te, hanem szomjas!

Az öreg székely rossz alvó, csak hajnal felé tud elaludni. A falu kondása azonban minden reggel hatkor felkürtöli. Gondolta szól neki, de ismerve az embereket ez biztosan nem használna. Támadt egy jobb ötlete, hogyan hallgattathatná el a fiút. Másnap hajnalban már a kapuban várta a kondást. Mikor odaért, megszólította:

– Józsi fiam, nekem nagyon tetszik a kürtöd hangja. Tégy meg nekem valamit. Ha minden reggel jó hangosan kürtölsz itt a kapu előtt, kapsz egy kupica pálinkát. Megegyeztünk?
– Persze Áron bá!

Első nap a fiú jó nagyot kürtöl, kapja a pálinkát. Második nap szintén kürtöl, érkezik a pálinka. A harmadik nap ugyancsak kitesz magáért, de az öreg nem jön. Még egyszer kürtöl, az öreg sehol. Erre elkáromkodja magát:

– Kürtöljön neked a jó öreg anyád, az én kürtömet többé nem hallod!

Erdélyben az volt a szokás, hogy a menyecske fejére tett vékában vitte az ebédet a mezőre, az aratókhoz. Történt, hogy szembejött egy huszár. Mikor közel ért, a menyecske elsikoltotta magát.

– Jaj istenem, istenem…

– Mi a baj, menyecske? – kérdezte a huszár.

– Jaj, hát félek, hogy leteper kend…

– Már hogy tenném azt, amikor a fején van a véka?

– Hiszen addig letenném!

– Mikor megcsókolt a legény, miért nem rikoltoztál?

– Amikor csókolt nem tudtam, mert foglalt volt a szám. Utána meg már minek rikoltsak?

Ül Mari a szénás szekér tetején. Meglátja ott Ábel, s felszól:

– Gyere le Mari, egy kicsit!

– Nem megyek, mert helytelenkedik…

– Ne félj! Ígérem, nem nyúlok hozzád egy ujjal sem…

– Akkor meg minek menjek le?

Egy felszarvazáson rajtakapott székely legény kiugrott az ablakon, és észvesztő sebességgel iramodott a mezőre, hogy minél messzebb kerüljön a dühös férj puskájának csövétől. Útközben beért egy nyulat. Felrúgta a levegőbe, és rákiáltott:

– Tűnj el az útból, és hagyd, hogy az fusson, aki tud is!

– Tudod barátom, nagyon nehéz feleségnek valót találni. Lány az volna, de eddig akárhányat kommendáltak, egyik sem tetszett az édesanyámnak…

– Tán csak nem?

– Egyet kivéve! Azt kedvelte, mert szakasztott olyan volt, mint ő.

– Hát akkor?

– Az meg édesapámnak nem tetszett.

A tisztelendő úr azt mondja Áron gazdának:

– Ej, Áron fiam… A minap hogy megsiratta azt a göthös tehenet, most meg nem jut egy könnycsepp sem a felesége koporsójára? Nem fél kend az Isten haragjától?

– De tisztelendő atyám, hogy mondhat nekem ilyet? Hiszen a feleségemet – Isten nyugosztalja – még el sem temettem, oszt már vagy hárman ajánlkoztak a helyébe. A megdöglött tehenem helyett viszont senki nem kínált még egy rúgott borjút sem.

A góbé[97] áll a tornácon, s figyeli a kakast, amint az hevesen lohol egy tyúk után. Már-már utoléri, amikor a góbé egy falat kukoricamálét hajít elébe. A kakas megáll, bekapja a málét, és csak azután rohan a közben jelentős előnyhöz jutott tyúk nyomába.

– A szentségit! – kurjantja a góbé. – Ilyen éhes se szeretnék lenni!

– Hogy vall szerelmet a székely ember a feleségének?

– A lakodalomban elmondja az asszonynak, hogy szereti. Aztán hozzáteszi, hogy: Ha majd változik valami, akkor szólok.

[97] Csavaros eszű székely paraszt

A székely bácsi oda-vissza forgatva olvasgat egy papírost.

– Mit olvasol apjuk? – kérdezi a felesége.

– A házasságlevelünket.

– Ah! – derül fel az asszony. És mit olvasol rajta?

– Keresem, hogy mikor jár le.

A szegény székely gazda elvesz egy csúnya lányt, akiről az a hír járta, hogy dolgos teremtés. De a lányt bántotta a kinézete, ezért egyre csak ezt hajtogatta:

– Jaj nekem, jaj nekem, hogy én milyen csúnya vagyok. A gazda bólogatott egy ideig, majd így szólt:

– Ne sajnáltasd már magad Bözsi, hiszen te csak akkor látod magad, ha a tükörbe nézel. De mit szóljak én, aki egész nap látlak!

A székely megharagudott az asszonyra, fogta a kucsmáját, és elment. Tizenöt évig a falu környékén sem látták. Akkor aztán gondolt egyet, s hazament. Kucsmáját a szegre akasztotta. A felesége csodálkozva kérdezte:

– Hát te hol voltál?

– Künn – felelte a hallgatag székely.

Jó vásárt csinált két székely. Betérnek a közeli vendégfogadóba, rendelnek fél liter bort, s megisszák. Azt mondja az egyik:

– Szép idő van.

Kis idő múlva a másik:

– Ühüm.

Megint rendelnek fél litert, megisszák, s azt mondja a másik:

– Menjünk!

– Hát menjünk.

Csendesen szedelőzködnek. Kint megszólal az első:

– Legközelebb megint bejövünk. Olyan jól elbeszélgettünk!

Székelyek kártyáznak a kocsmában. Bejön egy kutya, erre megszólal az öreg gazda:

– Bejött a kutya!

Másfél óra múlva a kutya kimegy. Az öreg megint megszólal:

– Kiment a kutya!

Ismét eltelik egy jó óra, amikor a kutya megint bejön.

– Bejött a kutya – mondja a másik gazda.

Fél óra múlva megszólal a harmadik gazda:

– Most kártyázunk, vagy beszélgetünk?

A székely a városi vendéglőben ebédel. Miután jóllakik, kérdezi a pincért:

– Tessék mondani, itt kinek kell fizetni?

– Nekem.

– No, hát ez az első vendéglő, ahol nem nekem kell.

Az öreg székelyt megállítja az úton egy idegen:

– Mondja, bátyám! Elérek én a faluba még ebéd előtt?

– El, ha addig nem eszik.

– Mondja bátyám, elvinne Szentgyörgyre?

– El én…

Szótlanul ülnek a bakon már órák óta.

– Messzi van még Szentgyörgy?

– Hát már elég messze…

Hajtja a székely bácsi komótosan a szekerét. Egyszer csak lelassít mellette egy kocsi, és kiszól a sofőr:

– Bácsi, nem tudná megmondani, merre van a makaróni gyár?

– Nem tudom, fiam.

A kocsi továbbhajt, a székely bácsi elgondolkodik, aztán utána kiált:

– Jóember nem a tésztagyárat keresi?

A sofőr örömmel tolat vissza:

– De igen, tudja hol van?

– Dehogy tudom, fiam.

Megy a székely a fiával horgászni. Kieveznek a csónakkal, belógatják a csalit, majd leülnek. Egy félóra múlva megkérdi a gyerek:

– Édesapám, miért lebeg a csónak a víz tetején?

– Azt én nem tudom – mondja az öreg.

Eltelik egy újabb félóra.

– Édesapám, a halak hogyan tudnak levegőt venni a víz alatt? – kérdi ismét a gyerek.

– Hát azt én nem tudom – feleli az öreg.

Kis idő múlva:

– Édesapám, miért kék az ég? – kérdi a gyerek.

– Azt nem tudom – mondja újra az öreg.

– És édesapám, nem baj, hogy ilyen sokat kérdezek?

– Nem baj, kérdezz csak fiam, hogy okosodj…

Egy kis székely faluban eltéved egy idegen, nem találja a vasútállomást. Látja, hogy az egyik gazda az udvaron ácsorog, hát megszólítja:

– Mondja, merre van a vasútállomás?

– Itt van mögöttünk két utcával. Átvághat a kertemen, akkor hamarabb odaér.

– Mit gondol, elérem még a 6:20-as gyorsvonatot?

– Hát, ha kiengedem a kutyákat, akkor biztosan.

A turista sétál az egyik erdélyi faluban, és a pályaudvart keresi. Meglát egy székely atyafit, odamegy és megkérdi tőle, hogy hány percre van a vasúti megálló.

– Hát, ha itt átvág a réten kb. 30 perc, de ha a bika is kint van, akkor csak 15 perc.

Dörömbölnek a kapun. Ábris gazda kiszól:

– Ki az?

Semmi válasz.

– Ki az? – kérdi ismét a gazda.

Csönd, majd újabb dörömbölés. A gazda kiszól megint:

– Jancsi, te vagy az?

Csönd, hát megismétli:

– Te vagy, Jancsi?

Semmi válasz. A gazda nem tudja mire vélni a hallgatást. Kinyitja a kaput, hát Jancsi áll ott bambán. A gazda ráförmed:

– Miért nem feleltél, amikor kérdeztem, hogy te vagy-é?

– Dejsz váltig bólintgattam.

A hallgatagság, a székely gondolkodásmód mintapéldája ez a párbeszéd is:

– Hol a vella, lányom?

– A gereblye mellett, édesapám.

– És a gereblye hol van?

– A vella mellett.

– Ej te szamár! Hát a vella meg a gereblye hol van?

– Egymás mellett, édesapám.

Manapság ilyen viccek születnek székelyekről:

Két székely szántani megy. Elhatározzák, hogy munka közben kikapcsolódásul barkochbáznak. Egyikük kigondol valamit, aztán nekiállnak dolgozni. Szántanak két hétig, egyik sem szól semmit. Végül az egyik megszólal:

– No komám, rákérdezek. Szociálsovinizmus!

– Az. De hogy találtad ki?

– Volt időm gondolkodni.

Két székely bácsi barkochbázik:

– Senderedik?

– Senderedik, biza.

– Kunkorodik?

– Kunkorodik, biza.

– Pöndörödik?

– Pöndörödik, biza.

– Akkó dezoxiribonukleinsav.

A székely parasztbácsi elhatározza, hogy továbbtanul. Elmegy hát az iskolába, ahol egy felvételi vizsgán kell átesnie matematikából.

– Ha én adok magának két nyulat, aztán még két nyulat, majd még kettőt, hány nyula lesz? – kérdi a vizsgáztató.

– Hát bizony, akkor hét! – feleli a bácsi.

– Na, ezt gondolja át még egyszer! Ha adok magának háromszor két nyulat, akkor hány nyula lesz? – kérdi újra a vizsgáztató.

– Hét! – mondja a bácsi határozottan.

– De ember, még ezt az egyszerű számtanfeladatot sem tudja megoldani?

– Nem tudja, mennyi háromszor kettő?

– Háromszor kettő az hat! – mondja erre a bácsi.

– Akkor az előbb miért hetet mondott? – teszi fel a kérdést dühösen a vizsgáztató.

– Az előbb nyulat kérdezett, abból meg van nekem otthon is egy!

– Gazduram, miért nincs a pincéjében valami ülő alkalmatosság?

– Mert nem akarom, hogy a vendégeim többet igyanak, mint amennyit a lábuk elbír.

A fiatal székely megveri házsártos anyósát. Az anyós feljelenti, s a bíró százhúsz lejre bünteti. Csóválja a fejét a legény, s végül kiböki:

– Miért éppen százhúsz lejre büntetett bíró úr?

– Száz lej a büntetés, fiam!

– És a többi?

– Az a húsz százalék vigalmi adó.

A góbé csúnyán elveri a feleségét, mire az asszony feljelenti.

– Hogy merte megütni a feleségét? – förmedt rá a csendőrtiszt. – Hát nem tudja, hogy csak a hatóságnak van joga büntetni?

– Hát nem bánom! – feleli némi tétovázás után a góbé. – Itt a botom, üsse maga!

Az öreg székely fohászkodik a Jóistenhez:

– Édes, drága Istenem, én olyan nagyon szeretem a feleségemet, hogy mindenemet odaadnám érte!

– Ne engedd, hogy beteg legyen, legyek inkább én!

– Ne engedd, hogy szenvedjen az életben, szenvedjek inkább én!

– Ne engedd, hogy özvegy legyen, legyek inkább én!

Megy a székely szekéren a feleségével. Egyszer csak kitör a vihar, zuhog az eső, villámlik. Hirtelen lecsap a villám a kocsi mögött. Megszólal erre a székely:

– Na!

Nem sokkal utána újabb villám cikázik, de most már közvetlenül a kocsi mellé vág. Erre a góbé:

– Na, na!

Mennek tovább, egyszer csak belevág a villám a szekérbe, és az asszony lefordul a bakról. Mire a székely:

– Na, azért!

Áron bácsi elindul a szekérrel a szomszéd faluba, rokonlátogatóba. Nagyon kérleli őt az asszony:

– Édes uram, mennék én is… Engedjen föl a szekérre!

– Nono!

– De hisz elülök én szép csendben, a saroglyában[98] is!

– Nem, ha mondom!

Elindul, útközben nagy vihar támad, dörög rettenetesen. Egy hatalmas villám csap be hátul a saroglyába.

Áron bácsi bánatosan néz hátra:

– Pedig milyen szépen kért…

Apa és fia a nagy hidegben háttal állnak a tűznek, és melegednek. Egyszer csak megszólal a székely fiú:

– Apámuram, mondanék valamit!

– Jól fontold meg, mit akarsz mondani fiam, és csak aztán beszélj!

– Apámuram, mégis mondanék valamit!

[98] a szekér hátuljában

– Mindig fontold meg, mielőtt megszólalsz fiam! Inkább hallgass, mintsem hogy butaságot mondjál! Egyszer csak felugrik az öreg, s csapkodni kezdi a hátát.

– Látja, édesapám. Addig-addig fontolgattam, míg egészen kiégett a zekéje.

Favágás közben:

– Na, Isten áldja édesapám.

– Hát te hová mész?

– Én sehová, de édesapám felé dől a fa.

– Meghalt a komám.

– Hallottam.

– Kár, mert valami fontosat akartam neki mondani.

– Fontosat?

– Hát!

– Aztán mi lett vóna az a fontos?

– Komám vigyázz, mert dől a fal…

A székely bácsi utast vesz föl a szekerére. Ahogy mennek a kanyargós úton, egy éles kanyar tűnik fel előttük, de a székely nem fékez, sőt odacsap a lovak közé.

– Fékezzen, bátyám, mert kisodródunk!

– Negyven éve ezen az úton járok, eddig mindig sikerült bevennem ezt a kanyart.

Nem is lassítanak, mégis beveszik a kanyart. Nemsokára egy újabb éles kanyar tűnik föl előttük. Az utas megint megszólal:

– Fékezzünk, bátyám, mert itt halunk meg!

– Negyven éve ezen az úton járok, eddig mindig sikerült bevennem ezt a kanyart.

Nem lassítanak, de beveszik ezt a kanyart is. Ezután egy harmadik kanyar is föltűnik, de az utas már nem szól semmit, gondolja, tudja a székely a dolgát. A kanyarnál a kocsi kisodródik, felborul, és darabokra törik. A kocsi roncsai közül kikászálódik az öreg székely, és így szól:

– Negyven éve ezen az úton járok, de ezt a kanyart még sose sikerült bevennem.

Feldőlt szénásszekérre akad útközben a székely gazda. A szekér mellett ijedt gyerek ücsörög a fűben.

– Feldőltetek-é – kérdi a székely.

– Hát láthatja – így a gyerek.

– Látom hát – mondja a székely. De vajon az apád tudja-é?

– Hogyne tudná – mondja a gyerek. – Hiszen ott fekszik alatta!

A székely család tűzifával megrakodott szekérrel megy hazafelé. Egyszer csak a kanyarban felborul a kocsi. Olyan szerencsétlenül dől el, hogy mind a hárman a rakomány alá kerülnek. Elsőként az apának sikerül a farakás alól kikászálódnia. Rágyújt egy cigarettára. Aztán kibújik a fia is, leül az apja mellé, és ő is rágyújt. Szívják, szívják komótosan a cigarettát, mígnem megszólal a legény:

– Édesapám, hát édesanyámat nem kéne kihúzni?

– Minek a? Hiszen ü nem dohányzik!

Egy motoros megfordította, s a fejére húzta a viharkabátot, hogy védje magát a szembeszéltől. De a rossz úton felborult és eszméletlenül feküdt az árokban.

Egy arra járó székely meglátta a motort, majd az árokban a motorost. Elébb az emberen akart segíteni. Kihúzta az árokból, s megpróbálta élesztgetni. Közben a rendőrök is odaértek:

– Ki találta meg a szerencsétlent?

– Én e – mondta az öreg büszkén.

– S amikor megtalálta, élt-e még ez az ember?

– Akkor még szuszogott – felelte a székely –, de ahogyan helyreigazítottam a fejét, attól fogva meg se nyikkant.

Híres citerás lett Karakó Gáspár Szentmihányfalváról, de olyan, hogy még az újságok is foglalkoztak vele. Azt kérdi tőle a kolozsvári riporter:

– Hány éve citerázik kend?

– Tizenegy éve szerkesztő úr.

És azelőtt?

– Azelőtt nem citeráztam.

Székely gyerek javítja a háztetőt. Egyszer csak megcsúszik, és zuhan lefelé. Utolsó pillanatban elkapja az ereszcsatornát. Miközben lóg rajta, eszeveszetten kiabál:

– Édesapám, mindjárt leesek.

Kijön az apja a házból, felnéz a rúgkapáló fiára, aztán lenéz a földre, majd így szól:

– Na és, nincs elég hely?

– Gazduram, miért oly bő a mellénye?

– Há’ vót miből!

– Akkor miért oly rövid?

– Há’ mer nem jutott!…

A juhásztól megkérdezi a jegyző hány éves.

– Mit tudom én! – hangzik a válasz.

– Hogyan? Hát nem tudja hány éves?

– Úgy van! Mert én, csak a birkáimat számolom, azokat ugyanis ellophatják, de az éveim az ördögnek sem kellenek.

Szörnyű vihar dühöng egy kis székely faluban. Sára nem hajlandó kimenni a kútra vízért, hogy levest főzzön az urának. Ármin gazda hazajőve a kapálásból meghökken.

– Nincs ebéd, asszony?

– Csak nem kívánja kend, hogy bőrig ázzak azért a kis meleg ételért?

Az öreg nem szól semmit. Veszi a favödröt, kimegy a kútra, megtölti vízzel, és nyakon önti az asszonyt.

– Megbolondult kend? Miért öntött le? Csurom víz lettem.

– Most már vizes vagy, hát kimehetsz a kútra esőben is.

Megszólít a zsugori székely egy fiákerest a marosvásárhelyi piacon:

– Mennyiért vinne ki a vasúthoz?

– Két pengőért.

– De ketten vagyunk a feleségemmel.

– Nem baj, akkor is két pengő.

Az atyafi közben megbánta, hogy kocsit akart fogadni, és sértődötten így szól:

– No, hát akkor nem megyünk kenddel. Nem engedhetem, hogy az asszonyt így semmibe vegye.

A székely gazda panaszra megy a jegyzőhöz:

– Tekintetes úr az éjjel ellopták az egyik süldőmet.

– Ne szomorkodjon, utánanézünk, hogy kinél van. Majd kisül.

– Tudom én, hogy kisül, de azt szeretném, ha nálam sülne ki.

Dénes gazda kertjét rendszeresen dézsmálják. A gazda megdühödik és furkóval a kezében lesni kezdi a tettest. Meg is látja egyszer, hogy gyerekek másznak át a kerítésen, s szedik az almát. Nosza rohan feléjük a furkós bottal, de biz' azok gyorsabbak nála.

– Állj meg lurkó, mutasd ki vagy? – kiált a legközelebbi kölyökre.

Mire az:

– Álljon meg kend, hisz magát senki sem kergeti.

A székely meg a fia az érett gyümölcsöt szedik össze a kertben. A fiú megkérdezi:

– Mi lesz ebből a sok gyümölcsből, édesapám?

– Hát ha anyád meggyógyul, akkor lekvár; ha nem, akkor pálinka.

Vakációra hazajön a székely diák. Játszadozik a szérűskertben, s mindegyre fejre áll.

– Az öreg góbé figyelmezteti:

– Ne állj a fejedre, beletódul a vér. A diák mutatni akarja, hogy ő is ért a dologhoz, hát megkérdezi az apját:

– Azt mondja meg édesapám, ha tudja, hogy a lábamba miért nem gyűlik össze a vér?

– Az nem üres fiam – mondja csöndesen az öreg székely.

Beül a székely gazda a nemdohányzó vasúti fülkébe. Előveszi a pipáját, és komótosan megtömi. Látja ezt a kalauz, és rászól:

– Bátyám, itt nem szabad dohányozni.

– Ez nem dohány, ez pipa – mondja a székely, nyelvével oldalra billentve pipáját.

– De pipázni sem szabad!

– Én nem pipázom…

– Dejsz ott van a pipa a szájában!

– A csizma is a lábamon van, mégse gyalogolok.

Két székely atyafi utazik a vonaton. Jön a kalauz, és rászól az egyikre:

– Ez a láda két ember helyét elfoglalja, tessék feltenni a csomagtartóra!

– Nem teszem! – feleli kurtán az atyafi.

A kalauz hívja az ellenőrt, aki szintén felszólítja, hogy rakja fel a ládát.

– Nem teszem, makacskodik tovább az atyafi.

A következő állomáson felhívnak egy rendőrt. Ő is ráparancsol a keményfejű székelyre, hogy tegye fel a ládát.

– Nem teszem – mondja konokul.

– És miért nem?

– Mert nem az enyém.

– Hát kié?

– A komámé – mutat a szemközt ülőre.

A rendőr, az ellenőr és a kalauz egyszerre nekitámad a másik atyafinak:

– A magáé? Hát akkor miért nem tette fel?

– Én? – mondja csodálkozva a koma. – Nekem senki se szólt!

A vonaton székelyek utaznak. A fülkébe belép egy fiatalember.

– Atyafiak, van itt hely?

– Van bizony!

– Hol? – kérdi körültekintve.

– Rajta ülünk!

– Az ön jegye nem ide szól, mondja a kalauz a vonaton.

– Nem is, hanem Szentgyörgyre.

– Nem úgy értem, bátyám! Ez személyvonatra szól, kend pedig gyorsvonatra ült.

– Mi a különbség a kettő között?

– Az, hogy ez gyorsabban megy.

– Tőlem mehet lassabban is. Én ráérek…

Az öreg székely utazik a vonaton, a kalapja mellé tűzve egy jegy. Jön a kalauz:

– Jegyeket, bérleteket.

Az öreg erre elkezdi aggódva keresni a jegyet. A kalauz, látván a jegyet a kalapra tűzve gondolja, hogy megvicceli az öreget.

– Tudja mit öreg, mire végigellenőrzöm a kocsit, meglegyen a jegy!

Az öreg székely csak ül nyugodtan. Végez a kalauz, odalép az öreghez és kérdi:

– Megvan-e a jegy öreg?

A székely erre elkezdi még kétségbeesettebben keresni a jegyet. Közben beérnek a végállomásra. Azt mondja a kalauz:

– Na öreg, most az egyszer elengedem magát!

Az öreg leszáll, a kalauz dagadó mellel kihajol az ablakon és így szól:

– Ott van a jegy a kalapjára tűzve!

Mire az öreg székely:

– Tudom fiam, az a múlt heti!

A falusi kőműves bevásárol a városban. Hazafelé a zsúfolt vonaton az ülés mellé teszi a zsákját. Tele van a vonat, nincs sehol ülőhely. Jön egy úr, és megkérdezi:

– Mondja barátom, ráülhetek?

– Rá, persze… Csak vigyázzon a tojásokra!

– Tojások vannak benne?

– Dehogyis… A kerítésre vettem szögesdrótot.

A góbé bemegy az istállóba, és azt látja, hogy döglődik a lova. Gondol egyet, bemegy a házba, tollat, papírt kerít, és gyárt egy rakás sorsjegyet. Azzal el a kocsmába, s kihirdeti, hogy sorshúzás lészen. Ötszáz lej egy jegy, és a főnyeremény egy ló. Gyorsan fogynak a sorsjegyek. Megtörténik a sorsolás is, és a góbé elviszi a nyertest az istállóba. De ott már csak egy döglött gebét találnak.

– Te gazember! – Dühöng a nyertes. – Egy döglött lóért fizettem én ötszáz lejt?

– Dehogyis. Tessék, visszaadom az ötszázast.

– És a többiek?

– Mit akar velük kend? Hiszen ők nem nyertek…

A kolozsvári vásárban:

– Mennyit kér ezért a birkáért?

– Kilencezer lejt.

– Hogy képes ily sokat kérni érte? Nem fél, hogy megveri az Isten?

– Az ugyan nem, mert ha lefelé talál nézni, a kilencest hatosnak látja.

– Csodálom kedves komám, hogy soha nem jut eszébe az a tízezer lej, amit tavaly kölcsönadtam kendnek!

– Már hogyisne jutna eszembe, hisz ez volt életem legboldogabb napja!

– Komám, én ki nem állhatom a Botos Andrást.

– Hát én se.

– Miért, te mennyivel tartozol neki?

– Sógor, mi bajod van?

– Rettenetesen fáj a fogam.

– Mért nem húzatod ki? Ha az enyém lenne, már rég kihúzattam volna.

– Hiszen ha a tiéd volna, már én is rég kihúzattam volna…

Ábelnak bele állt a fájás a fogába. Kapta magát, és felutazott a városba. Ott felkereste az egyik fogászt.

– Mibe kerül a foghúzás – kérdezte.

– Érzéstelenítővel 20-, érzéstelenítés nélkül 10 pengő – mondta a doktor. Erre Ábel így szólt:

– Majd meggondolom – és átment a szomszéd utcában tevékenykedő fogorvoshoz.

Hallván, hogy ennél a doktornál is ugyanaz az ár, beült a székbe, és így szólt:

– Húzza érzéstelenítéssel!

Az orvos beadta az injekciót, és kiküldte betegét a váróterembe, hogy olvasgasson egy kicsit, amíg az ajka zsibbadni kezd. Ábel azonban nem olvasott. Megvárta, amíg a következő beteg bemegy, aztán megszökött. Negyedóra múlva már annak az orvosnak a székében ült, akinél először járt, hogy érzéstelenítés nélkül húzza ki a fogát. Már elkezdett hatni az érzéstelítő, így bár csak 10 pengője volt, fájdalommentesen megszabadult a lyukas fogától.

Ábel egy tehenet hajt az úton. Arra megy Áron, s megkérdi:

– Hová hajtod azt a tehenet?

– Az orvoshoz.

– Tán elapadt a teje?

– Dehogyis!

– Hát, sánta?

– Nem sánta.

– Kólikás?

– Nem a!…

– Akkor miért viszed?

– Hát mert az övé.

Egy útonálló megállítja a székelyt az erdőben:

– Pénzt vagy életet?

– Hát én inkább az életet választom, mert ha már meghóttam, mit is kezdenék a pénzzel?

– Hej, nehéz ez az élet! – panaszolja barátainak a kis Áronka. – Tegnap úgy elvert édesapám, hogy a gatyám is kiszakadt. Ma meg édesanyám vert meg, mert ki volt szakadva a gatyám.

Nézőpont kérdése:

– Édesanyám kinek keni azt a hatalmas zsíros kenyeret?

– Neked, édes fiam.

– És miért olyan kicsi?

Korholja az édesanyja a fiát:

– Te, miért van az, hogy nem akarsz semmit se meghallani? Akármit mondok, az egyik füleden be, a másikon ki.

– Hát édesanyám! Tehetek én arról, hogy két fülem van.

– Édesanyám, miért van már olyannyi ősz hajszála?

– Azért édes fiam, mert ahányszor rossz vagy, egy-egy kifehéredik…

– Akkor értem már, hogy miért olyan ősz a nagyanyó.

A székely gyerek a szabadban dolgozik az apjával. Farkasordító hideg van, fázik a gyerek keze. Nézi, hogy az apja időnként a tenyerét lehelgeti, s megkérdezi:

– Mit csinál, édesapám?

– A kezem melegítem. Délidőben hazamennek ebédelni, s az apja fújni kezdi a forró levest.

– Miért fújja édesapám?

– Mert forró, s így gyorsabban hűl.

– Elcsodálkozik a gyerek:

– Csuda pofája van magának, édesapám! Ha kell meleget, ha kell hideget fúj.

Megy a székely meg a fia az úton. Az öreg alig győz válaszolni a gyerek sok kérdéseire:

– Hát szántani tud-é édesapám?

– Tudok, hát!

– És kaszálni is tud?

– Meghiszem azt!

– Házat húzni is tud?

– Akár a kőműves!

Bosszantja a gyereket a sok dicsekvő válasz. Megkérdezi hát:

– Aztán hegedülni tud-é?

– Tudni, tudok, fiam – feleli az öreg –, bár azt még nem próbáltam.

Áron bácsi sétál a fogarasi erdőben a fiával. Rámutat egy magas fára:

– A múlt héten egy perc alatt felmásztam a tetejére.

Erre a fia:

– Ki hiszi ezt el? Látta valaki?

– Csak a medve.

Két koldust enged be házába a székely menyecske.

– Van itt egy tányér leves – szól –, ki enné meg?

– Hát én! – mondja az egyik koldus, s már kanalazza is a levest.
Amikor üres a tányér, megkérdezi az asszony:

– Van még egy kis sült hús is, melyikük vállalná?

– Hát én! – mondja ismét az előbbi koldus, és be is falja hamar.

– Tegnapról maradt egy kis málém is. Melyikük kéri?

– Hát én, mondja megint az első.
Mikor befejezi az evést, azt kérdi a menyecske:

– Van itt egy fatuskó, melyikük hasogatná fel?
Mire az első a társához fordul:

– Szólj már egyszer te is valamit!

Földdel teli talicskát tol a székely az úton, s egyszer csak azt látja, hogy egy vastag gerenda fekszik előtte keresztben. Nem akar kerülni, hát egyenest nekitaszítja a gerendának a talicskát gondolván, majd csak átdöccen rajta. Ám a talicska megakad a gerendában.

– Ej, az angyalát! – így a székely. – Na még egyszer!
Hátrább húzza a talicskát, nekilendül, de most még rosszabbul jár. A talicska ismét elakad, s a tempótól az atyafi nagyot huppanva átesik a gerendán. Föltápászkodik, leporolja magát, s azt mondja:

– Na végre! Én már által vagyok…

A székely atyafi bátortalanul ácsorog a befagyott folyó partján. Szeretne átmenni, de nem mer. Kétségbeesésében így fohászkodik.

– Ó, istenem, csak most az egyszer tekints le rám kegyesen, és épségben segíts át a folyón!
Nekibátorodva útnak indul, és már a túlsó part közelében jár, amikor felkiált:

– No, most már átjutok nélküled is!
Ebben a pillanatban megreped a jég, és az atyafi beleesik a folyóba. Méltatlankodva mászik ki a vízből:

– Istenem, veled már viccelni sem lehet?

A székely legény indulna haza, de már alig bírja elkötni lovát a kocsma előtti oszloptól. Megpróbál fölkapaszkodni a nyeregbe, de minduntalan visszapottyan. Fohászkodni kezd:

– Segíts rajtam, Uram!
Azzal újabb lendületet vesz, de most meg átcsúszik a ló túloldalára, s újra a földre zuhan. Bosszúsan néz föl az égre:

– Jaj segíts Uram, de ne ekkorát!

Hazafelé tartva Áron átment a vasúti síneken. Már majdnem átért, amikor beszorult a váltóba az egyik lába. Megpróbálta kiszabadítani, de nem ment. Kétségbeesetten rángatta, mert látta, hogy jön a vonat. Erre elkezdett imádkozni:

– Édes jó Istenem! Kérlek, szabadítsd ki a lábamat. Ha megteszed, abbahagyom a dohányzást.
Nem történt semmi. Tovább könyörgött:

– Édes jó Istenem! Kérlek, szabadítsd ki a lábamat. Ha megteszed, abbahagyom az italozást, és káromkodni sem fogok.
Most sem történt semmi. A vonat pedig egyre közelebb ért. Végső elkeseredésében Áron így könyörgött:

– Édes jó Istenem! Kérlek, szabadítsd ki a lábamat. Ha megteszed, nem csalom meg többé a feleségemet.
Erre egy pillanat alatt kiszabadult a lába. Éppen időben, mert ahogy félreugrott, elzúgott mellette a vonat. Áron megkönnyebbülve így szólt:
Köszönöm Uram, de már megoldottam egyedül ezt a problémát!

Székelyudvarhelyen kiplakátozták az új szigorú rendszabályt: Aki éjfél után lármázva vagy dalolva megy haza, szigorú büntetést kap. Másnap éjszaka hallja a rendőr, hogy valaki hangosan kurjongatva megy végig a főutcán. Odasiet, és szigorúan mutat a plakátra.

– Nem tudja kend az új szabályt?

– Én tudom, biztos úr… De ki mondta, hogy haza megyek? Ide indultam csak a másik kocsmába…

A székely legény rengeteg bűnét gyónja meg, és a pap azt mondja néki:

– Ej, fiam, nagyon sok a bűnöd… Két hétig minden nap mondj el húsz miatyánkot, hogy feloldozást nyerjél.

A legény tudomásul veszi, de harmadnap elmegy a paphoz.

– Adjon az Isten, tisztelendő uram!

– Néked is, fiam.

A legény ismét azt mondja:

– Adjon az Isten, tisztelendő uram!

– Néked is fiam.

– Adjon az Isten, tisztelendő uram! – mondja megint a legény.

A pap már bosszankodik:

– Ej, fiam, tán megbolondultál?

– Én, nem… Hiszen én csak háromszor mondtam magának adj istent… De, milyen bolondnak fog tartani engem a Jóisten, ha neki naponta hússzor mondok miatyánkot.

Hittanórán a tisztelendő atya felszólította Áronkát:

– Miért harapott Ádám az almába?

– Mert nem volt bicskája!

Tehenet vesz a vásáron a székely gazda. Örömmel viszi haza, mert akitől megvette azt mondta, hogy jól tejel. Az asszony is örül, de csak néhány napig.

– Magát aztán jól megcsalták ezzel a fejőstehénnel! Ez nem ád tejet! Mire a gazda:

– Adna az jó szívvel, de nincs neki…

A székely fiú riadtan szalad be az apjához a házba:

– Gyűjjék mán idesapám, csuklik a tehén!

Az öreg megpödri a bajuszát, és csendesen válaszol:

– Nem baj az fiam, adjál neki vizet! Attól majd elmúlik.

– Nem úgy csuklik idesapám, hanem össze!

Ábris gazda fia bekiált az anyjának az udvarról:

– Édesanyám, alighanem valami baja van a Pejkónak.

– Miből gondolod fiam?

– Látom, hogy az édesapám a vállán hozza a bőrét.

Az öreg székelynek megbetegszik a tehene, és kihívja az állatorvost. Az orvos fölírja a receptet, amivel az öreg bemegy a városba, majd amikor visszaér, azt mondja a feleségének:

– Te, asszony! Kóstold meg a gyógyszert, nehogy valami baja legyen a tehénnek!

A bíró így szól a vádlott góbéhoz:

– Maga egy beteg tehenet adott el a szomszédjának! Három nap múlva a tehén el is pusztult. Tudta, hogy valami baja van a jószágnak?
– Hát mán hogyne tudtam vóna!…
– Ha tudta, miért nem mondta meg a vevőnek?
– Igen tisztelt bíró úr! Már magam is betegen vettem meg a Riskát, s nekem se szólt senki… Így hát azt hittem, ez titok…

Beteg a gazda tehene. Megkérdezi a szomszédjától:
– Mondja, Áron gazda, maga mit adott a tehénnek, amikor megbetegedett?
– Terpentint.
Másnap haragosan szól át a kerítésen a gazda:
– Megdöglött a tehenem, szomszéd!
– Hisz az enyém is…

A szegény székely családban kihívják éjszaka az orvost. Amikor fizetésre kerül a sor kiderül, hogy egy fitying sincs a háznál. A házigazda így mentegetőzött:
– Ne haragudjon, doktor úr, de fizetni nem tudunk! Azért is hívtuk éjszaka, hogy ne akadályozzuk a nappali pénzkeresésben…

– Na, vetkőzzék le !
– De főorvos úr, kérem…
– Mondtam, hogy vetkőzzék le!
– Instállom, én…
– Na, vetkőzzék gyorsan!
A székely végül levetkőzik, az orvos megvizsgálja. Ránéz:
– Magának semmi baja nincs!
– Az nincs! De hoztam egy szekér fát!

A falusi doktor találkozik az utcán az egyik betegével:
– János bátyám, mit visz az üvegben?
– Hát, az igazat megvallva doktor úr kérem, egy csepp papramorgót…
– Nem abban egyeztünk meg, hogy többet nem iszik?
– Többet nem, de gondoltam: ennyit lehet.
– Ennyit? Hát ez rengeteg!
– Nem mind az enyém, a fele a komámé.
– Akkor most gyorsan öntse ki a maga részét!
– Nem lehet doktor úr, mert a komámé van felül!

Az orvosom azt mondta, ezentúl nem ihatok bort.
– És nem iszol?
– Nem én! Kitunkolom kenyérrel…

– Maga ezután már sem nem pipázhat, sem nem ihat – mondja szigorúan az orvos.
– Ezt ne is mondja nekem doktor úr, mert én a pipámtól semmiért el nem válok!
– No, nem bánom, egy keveset szívhat, de csak hosszú szárú pipából, mert így a méreg nem oly veszedelmes.

– Aztán nem lehetne-e inni egy kicsit, hosszú nyakú üvegből?

– Nem szabad többé pipálnia! A pipafüsttől meg is vakulhat!

– Én már abba nem hagyom a pipázást doktor úr; mert mindaz, amit eddigi életemben láttam, s amit ezután még látni fogok, nem ér fel egy tömés dohánnyal.

Feljelentik a góbét dohányrejtegetésért. Kijött a finánc, meg is lelte a nagy zsák szűzdohányt. Ráparancsol a góbéra:

– Hozza utánam kend azt a zsákot!

A székely lopva kihasítja a zsákot, s mire beérnek a községházára, már csak az üres zsák van a kezében. Dühbe jön a finánc, és rárivall:

– Mit mondtam én kendnek?

– Azt, hogy hozzam a zsákot!

– Ábris bácsi a kút kávájára könyököl, s elgondolkodva nézi az odalent csillogó vizet, szájában az egyetlen kedves pipájával. Odamegy hozzá a szomszéd gyerek, és megkérdi: Ábris bá', nem fél, hogy belepottyan a pipája?

– Áááá…

Egy székely atyafi szántogat a mezőn, amikor három vadász jelenik meg. Azt kérdik:

– Látott kend egy őzet errefelé?

– Láttam hát!

– Aztán merre ment?

– Amarra, a dombhát felé…

A három vadász elindul a mutatott irányba, de nem találnak semmit. Erre visszamennek az atyafihoz.

– Mikor látta azt az őzet?

– Hát, van annak már három napja is!

Bemegy a székely a helyi takarékpénztárba. Előveszi betétkönyvét, és kikéri minden pénzét. Átveszi, forgatja, alaposan megszámolja kétszer is, majd visszaadja.

– Tessék ismét betenni!

– De hát akkor miért vette ki az imént a pénzét? – kérdi a pénztáros.

– Csak látni akartam, hogy megvan-e.

Azt mondja ebédnél a székely asszony a fiának:

– Ne csak a húst edd fiam, hanem a káposztát is, az épp olyan jó!

– Nem hiszem azt, édesanyám! Ha épp olyan jó lenne, a kutyák már a kertben megették volna.

– Édesanyám, mit rakjak a tésztára?

– A fedőt fiam, hogy az apádnak is maradjon.

Székely bácsi tölti a korsóját a homoródi borvízforrásnál. Kérdezik a turisták tőle:

– Mióta hordja a vizet innen bácsi?

– Mióta az eszemet tudom.

– Mire jó a borvíz?

– Szomjúságra, lelkem.

– Meddig áll el a víz, bácsi?

– Ameddig el nem fogy.

Hatalmas fatörzset farag udvarában Gáspár. A szomszédja, Ábel nézi a kerítés túloldalán, aztán kíváncsian kérdi:

– Oszt mi lesz ebből?

– Mestergerenda – feleli a szomszéd.

Ábel elmegy, teszi a dolgát, s déltájt hazamegy. A szomszéd még mindig farag odaát, de már jóval vékonyabb a fa, mint volt. Kérdi:

– Mi lesz belőle?

– Szekérrúd.

Ábel elmegy a kocsmába, megiszik két fröccsöt, hazaballag, hát a szomszéd még mindig faragja a rudat. Kérdi ismét:

– Mi lesz belőle?

– Székláb.

Vacsora után kimegy a szomszéd, hogy bezárja a tyúkólat. Átnéz a kerítésen, és látja, hogy Gáspár ül a földön, körülötte temérdek forgács, s bicskával farag valamit.

– Ebből mi lesz?

– Fogpiszkáló, morog a szomszéd, ha el nem rontom megint.

– János bácsi, hallotta? Olcsóbb lett a zab! Örvend-é?

– Örvendjen a ló!

Kolozsvárra látogat a székely, s elé toppan egy koldus:

– Mondja bátyám, nem volna egy felesleges százlejese számomra?

– Tessék, itt van, fogja!

– De hiszen ez a százas hamis!

– Hát azért felesleges!

Vásár előtt fogadkozik az öreg székely kupec:

– Ha megsegít Isten, és lesz ezer lej hasznom, a felét a templomnak adom!

A nap végére ötszáz lej haszna van.

– Milyen jól elrendezte a Jóisten! – hálálkodik az öreg. – A maga részét már meg is tartotta.

A suttyó legényke szántott az apjával. Az apa fogta az ekét, a fiú meg a lovat vezette. Az eke ki-kiugrott a kemény földből. Bosszús volt a székely, szidta a fiát, hogy ő rontja el a szántást.

– Nem én rontom el, hanem az édesapám!

– Hogy beszélsz te az apáddal? Annak idején én nem mertem volna visszafeleselni az apámnak.

– Vót is magának apja?

– Vót bizony, különb mint neked!

Székely bácsi kérdi a fiától, hogy hány óra van.

– 10 perc múlva kettő – feleli a fiú, mire kap egy taslit.

– Ezt miért kaptam? – kérdi, mire a válasz:

– Nem azt kérdeztem, hogy 10 perc múlva hány óra, hanem most hány óra van.

Disznóöléskor Erdélyben az volt a szokás, hogy a rokonságon kívül a falu bírájának is kóstolót küldtek. Egy alkalommal egy kisleány vitte bíró uramékhoz a kóstolót: fél tucat jó hosszú kolbászt, hurkát. A bíró maga is elcsodálkozott a bőkezű ajándékon, s megkérdezte a lánykától:

– Miért hoztál nekem ilyen sok hurkát-kolbászt?

– Az édesapám is ezt kérdezte anyámtól, de édesanyám azt felelte, hogy: „Hagyja kelmed, még szükségünk lehet arra a gazemberre!”

– Tanító úr, holnap hozok egy tyúkot!

– Jó lesz fiam, előre is köszönöm!

Másnap reggel a tanító várja a tyúkot, de a gyerek anélkül jön az iskolába.

– Na, Gyuri, hol van az ajándék?

– Jaj, tanító úr, nem hozhattam el a tyúkot!

– Talán elvitte a kánya?

– Az nem.

– Megdöglött?

– Az sem.

– Tán megbetegedett?

– Dehogy betegedett meg, inkább csak jobban lett!

A székely legényt behívják katonának. A sorozáson a haditengerészethez osztják be, de előtte megkérdik tőle:

– Tud maga úszni?

– Miért, hajó nincs?

Katonai sorozáson megkérdezik Ábeltől:

– Aztán hová szeretnél kerülni?

– Hát a vezérkarba!

– Hülye vagy?

– Nem! Miért? Ez a feltétele?

Ábel bácsi magához inti az unokáját.

– Édes fiam, eredj és hozzál nekem bort!

– Na de nagyapám, hát pénz nélkül?

– Pénzért a bolond is tud hozni.

Elmegy a gyerek, s kisvártatva jön vissza. Átnyújt az öregnek egy üres flaskát.

– Ej, fiam! Ki látott már olyat, hogy üres flaskából bort igyék?

– Hát teli flaskából a bolond is tud inni.

– Adjon egy üveg kisüstit[99], de ne üvegbe!

– Hanem mibe?

– Hát, hitelbe!

– Pincér, hozzon egy üveg vörösbort!

A pincér hozza, de a székely azt kérdezi:

– Van fehérboruk is?

[99] Nem ipari szeszből, hanem valódi gyümölcsből készült pálinka.

– Van.

– Akkor inkább hozzon egy üveg fehéret, és ezt a vöröset vigye vissza. Elszopogatja a fehérbort, s indul az ajtónak.

– Hé atyafi! Még nem fizette ki a fehérbor árát – állítja meg a pincér.

– Milyen árát? Hát nem adtam helyette vöröset?

– Jó, jó, de a vörösbor árát sem fizette ki!

– Már hogy fizettem volna ki, mikor meg sem ittam?

Az öreg székely felöntött a garatra az út menti kocsmában. Hazafelé a szekéren rábízza magát a lovára. Meglátja a rendőr a bakon szendergő kocsist, és megállítja a fogatot.

– Bátyám, maga olyan részeg, hogy majd lefordul a kocsiról. Ebből még baleset lesz. A jelenlegi állapotát látva mit szólna, ha elvenném a lovát?

A székely megrántja a vállát, s közli:

– Mit szólhatnék! Rendőr vejem még úgysem volt!

Vásárra viszi a góbé a tehenét. Felhajtja a járdára, amiért a rendőr rászól:

– Nem tudja, hogy a járda a gyalogosoknak van fenntartva?

– De hiszen a tehenem is gyalog jár.

A plébános úr korholja a korhely Ábris bácsit, mert az minden este felönt a garatra.

– Ej, Ábris bá', hát nem bántja a lelkiismeret?

– A lelkiismeret? Az nem… Csak az asszony néha…

Dicsekszik a góbé a kocsmában:

– Én akármikor megyek haza, otthon még éjjel kettőkor is enyém az utolsó szó!

– Hogyhogy?

– Hát úgy, hogy belépek, köszönök, és nem fogadják.

Este, lefekvés előtt az öreg székely kimegy az udvarra. Amikor bejön, permetes csizmáját látva az asszony kérdi tőle:

– Esik?

– Nem, fúj…

Az öreg székely a szamarával ballag hazafelé az úton. Arra megy két rendőr. Az egyik évődve kérdi:

– Hová viszi bátyám a kedves feleségét?

– Az öreg gondolkodás nélkül rávágja:

– Viszem a bíró elé. Merthogy megcsalt két rendőrrel…

A XX. század elején az öreg székely felment a városi hivatalba, hogy a peres ügyét intézze. Ügyvédet – vagy ahogy akkoriban nevezték – fiskálist keresett, de a szó sehogyan sem jutott az eszébe. Ezért így fordult a portáshoz:

– Én azt az embert keresem, aki pénzért hazudik!

A székely töviről hegyire elmondja ügyvédjének panaszát.

– Ez az igazság, bátyámuram? A tiszta igazat mondtam. A hazugságot tegye majd hozzá az ügyvéd úr!

– Ha nem fizet kend, az ügyvédhez megyek!

– Miért, azt hiszi tán, hogy ő fizet helyettem?

Az öreg székelyt perrel fenyegette a szomszédja. Ezért felkeresett egy ügyvédet, aki nyájasan leültette, majd jövetele okáról faggatta.

– Én szívesen elmondom a dolgot ügyvéd úr, de csak úgy vállalja el, ha biztos abban, hogy megnyeri a pert. Akkor jól megfizetem.

– Mondjon el mindent Ármin bácsi. De úgy, ahogy történt.

A székely mindent elmesél töviről hegyire. Az ügyvéd arca egyre jobban felderül.

– Tiszta ügy ez Ármin gazda, ezt a pert nem lehet elveszíteni.

– Na, akkor Isten áldja!

– Hogyhogy?

– Mert amit elmeséltem, az az én ellenfelem panasza, nem az enyém!

A per előtt az ügyvéd biztosítja a gazdát, hogy nyerni fog.

– Nem segítene a dolgon, ha küldenék a bírónak egy-két kacsát? – kérdezi az alperes gazda.

– Eszébe ne jusson – feleli az ügyvéd. – Ezzel csak ártana magának, a bíró megvesztegetési kísérletnek tekintené.

A tárgyalás után az ügyvéd gratulál ügyfelének, amiért felmentették:

– No látja, ugye megmondtam, hogy megnyerem magának a pert.

– Valóban – így a gazda – de azért én elküldtem azt a két kacsát a felperes nevében.

Az öreg székely minden reggel kihajtatta a teheneit a mezőre, legelni. Egyik este döbbenten vette észre, hogy eggyel kevesebb tehén tért haza. Miután a teheneknek útközben egy vasúti átjárón kell áthaladniuk, úgy okoskodott, hogy biztosan elgázolta a vonat. Ezért beperelte a vasúttársaságot. A vasutasoknak kellemetlen lett volna a nagy felhajtással járó perlekedés, ezért felajánlottak a székelynek egy peren kívüli egyezséget. Kifizetik a tehén árának a felét, ha visszavonja a keresetét. Az ügyvédje vehemensen győzködte, hogy fogadja el az ajánlatot, mert nem került elő a döglött tehén, ezért nincs bizonyíték a gázolásra. A székely azonban kötötte az ebet a karóhoz, hogy neki a teljes ár kell. Egy idő után váratlanul megjelent az ügyvédnél azzal, hogy elfogadja az ajánlatot. A per hamar lezárult. Az ügyvéd utána ezt mondta:

– Bátyám, én egyáltalán nem bíztam abban, hogy ez a per megnyerhető.

Erre a székely:

– Én sem, amíg meg nem jött a tehén.

– Mért jön maga bíróságra ilyen nagy fütykössel?

– Azt mondták a múltkor bíró úr, hogy gondoskodjak megfelelő védelemről.

Súlyos testi sértés vádjával terhelve állt a székely atyafi a bíróság előtt. Az volt ellene a vád, hogy mulatozás közben a komájával összeszólalkozott, majd alaposan helybenhagyta őt.

– Mondja el őszintén a verekedés lefolyását – szólt rá a bíró szigorúan.

Az atyafi nagy feneket kerített a dolognak, mire a bíró türelmét veszítve rendre utasította:

– Hallja kend, bátya! Ne beszéljen itt minden bolondságot összevissza, hanem térjen a tárgyra, egész röviden mondjon el minden lényeges dolgot, de csak dióhéjba sűrítve! Érti? Egészen röviden!

– Akkor jó – bólintott az atyafi – és így kezdi:

– Úgy történt a dolog, hogy én reggel ki, a lovakat be, komámmal fel a szekérre. Be a városba, egyenesen a piacra, onnan a kocsmába. Ott két üveggel ki, azt komámmal be, mire kótyagosan

össze. Komám nekem, én is neki, mire kapok egy nagyot a komámtól. Erre én fejszét elő, azzal a komámra, mire a komám egyszerre csak nyekk, és le a földre.

A székely ember szomszédjába új lakó költözött. Este kiment a kertjébe, óvatosan körülnézett, és közben fél szemmel az új szomszédot figyelte. Aztán ásott egy gödröt, és elrejtett benne egy nagy bödönt. Másnap reggel jöttek a zsandárok, s vallatóra fogták a székelyt.

– Mit rejteget maga! Fegyvert, röpcédulát, tiltott könyveket? Vagy tán orgazda maga?

A székely váltig tiltakozott. Föltúrták az egész házat, s végül a kertben megtalálták a bödönt. Diadalmasan kiemelték, de ugyancsak meglepődtek, mert a bödön üres volt.

– Mit járatja velünk a bolondját?

– Nem én hívtam kendteket.

– Mondja, jóember! Végül is miért ásta el ezt az üres bödönt?

– Csak azért, hogy megtudjam, milyen ember az új szomszédom.

Két szamarat terel a góbé vásárba.

Szemben jön egy úr, s álmélkodva látja, hogy a szamarak önként kitérnek előle. Meg is jegyzi:

– Milyen udvarias, tisztességtudó szamarai vannak kendnek!

– Hát persze. Megtanulták, hogy az okosabb enged.

Két szekeres gazda összetalálkozik az úton. A lovas szekér gazdája így szól az ökrös szekér hajtójának:

– Ökör elől nem térek ki!

– Én bizony kitérek – mondja az öreg, s félreáll.

Kolozsvár és Marosvásárhely között két szekeres egyszerre találkozik egy keskeny híd előtt, de egyik sem akar kitérni a másiknak. Az idősebb rákiált a fiatalabbra:

– Térj ki öcsém, mert ha nem térsz ki, úgy járasz velem, mint tegnap járt a komám!

A fenyegetésnek meg van a hatása, a fiatalabb visszacurukkoltat, s utat enged az idősebbnek. De ahogy elhalad mellette, kíváncsian utánaszól:

– Legalább azt mondja meg bátyám, hogyan járt kelmeddel a komája?

– Hogyan járt? Az úgy járt, hogy nem akart kitérni, így aztán én tértem ki neki.

Két atyafi fölmegy a nagyvárosba, csak úgy körülnézni. Kimennek a ligetbe, ahol éppen egy zenekar játszik. Gyönyörködve hallgatják a szép muzsikát, s közben az egyik azt mondja:

– Szép is ez, komám, csak azt nem tudom, miért hadonászik ott elől az egyik?

– Hát, biztosan hajtja róluk a legyeket…

– Minek teremtette az Isten a pityókát[100]?

– Az Úristen a pityókát a szegény embernek teremtette.

– Aztán mért?

– Hát csak azért, hogy a szegény embernek is legyen, akiről lehúzhassa a bőrt ebben az adóterhes világban.

Az öreg székely temeti a feleségét. A sógora vigasztalja:

– Ne búsulj bátyám, a túlvilágon majd találkoztok.

– Ez az, ami aggaszt, komám.

[100] A krumpli tájneve Erdélyben. Gyakran használt elnevezés még a kolompér is.

Egy székely sírfelirat:

Itt nyugszik a feleségem. Én meg otthon.

Romaviccek

A cigányokról szóló vicceknek is meg van a sajátos mondavalójuk:

– Mit csinál a cigány, ha munkát kap?

– Semmit.

A cigány legény beleesik a meszesgödörbe, de sehogy sem tud kimászni onnan. Fölszól hát a barátjának:

– Te Gazsi! Nyújts már le egy lapátot!

Gazsi értetlenül áll a gödör szélén, és kérdi:

– Mi van Tádé, még csak két perce vagy fehér ember, s máris dolgozni akarsz?

Gazsi ijedten szalad a vajdához, és zaklatottan kérdi:

– Bátyó, a fiam leesett a létráról, és kitörte a lábát. Mit csináljak?

A vajda megpödri a bajuszát.

– Mit keresett egy cigány a létrán?

– Miért nem szeretik a cigányok a szovjet zászlót?

– Mert sok rajta a szerszám.[101]

Gazsi örömmel hallja, hogy a fejlett nyugati országokban már csak heti egy napot kell dolgozni. Kiutazik hát Németországba, s ott ez az első kérdése:

– Tessen már mondani, igaz hogy itt csak heti egy napot kell dolgozni?

– Igen, mégpedig a hét közepén, szerdán.

– És tessék mondani: minden szerdán?

Gazsi munkát keres:

– Van itt munkásfelvétel?

– Nincs, nálunk sajnos kevés a munka.

– Hát éppen ilyen helyet keresek!

Kolompár bemegy az állásközvetítőbe, hogy távmunkát akar vállalni.

– Remek. Rengeteg lehetőségünk van. Nézzük csak az adatlapot… Mennyire ért az Internethez?

– Semennyire.

– Az adatrögzítésben jártas?

– Nem.

– Ért a számítástechnikához?

– Sose hallottam róla.

– Öööö… Mondja, van egyáltalán számítógépe?

– Nincs.

– Akkor meg milyen távmunkában akar elhelyezkedni?

[101] Egy kalapács és egy sarló van rajta, ami a munkás-paraszt hatalmat szimbolizálja.

– Hát az mindegy, csak jó távol legyek a melótól…

A roma állás után érdeklődik az egyik munkahelyen:

– Sajnos erre nincs mód. Épp tegnap bocsátottuk el két alkalmazottunkat, akiknek semmi dolguk sem volt.

– Nem kerülhetnék valamelyikük helyére?

A cigány az új gyógyszer mellékhatásról kérdezi a háziorvosát:

– Doktor úr, van valami kellemetlen mellékhatása az új gyógyszernek?

– Igen, valószínűleg megint munkaképes lesz tőle!

Orvos a romának:

– Van egy rossz hírem és egy jó hírem. Soha többet nem lesz képes dolgozni…

– Igen, és mi a rossz hír?

– Te Gazsi, oszt hol dolgozol?

– Sehol.

– Ott ne hagyd!

– Mi a cigány rémálma?

– Üzemi balesetben meghalni.

Két cigány beszélget:

– Gyere Gazsi, megyünk dolgozni!

– Nem lehet, nincs cipőm.

Másnap ugyanez. Harmadnap:

– Gyere Gazsi, megyünk lopni!

– Várjál, hozom a bakancsom!

A pályaválasztási tanácsadón megkérdezik a cigány fiút, hogy mi szeretne lenni.

Válasz:

– Nyáron tanár. Télen kőműves!

Kádár elvtárs ellátogatott a cigánysorra. Látva a cigányok méltatlan helyzetét, mondja a vajdának:

– A politikai bizottságban úgy döntöttünk, hogy ezen változtatni kell, a következő ötéves terv célkitűzése, hogy minden cigánynak legyen háza!

Erre a vajda szól a purdénak:

– Töltsél neki, mert jól beszél!

Kádár tovább folytatja:

– Minden cigánynak legyen autója.

– Töltsél gyerek, mert jól beszél!

– Minden cigánynak legyen munkája.

Ingatja a fejét a vajda:

– Na, többet ne töltsél, mert már félrebeszél!

A polgármester összefut a cigánnyal, és mondja neki:

– Te Gazsi, miért nem segítesz a többieknek, és mégy ki a gátra dolgozni? Hamarosan mindnyájunkat elönt a Tisza!
– Drága polgármester úr, mondja már meg nekem, hogy ez közügy vagy magánügy?
– Ez bizony közügy!
– Na látja polgármester úr, ettől vagyok én 5 évre eltiltva!

Cigányok a mozipénztárnál:

– Tessik mondani, jáccák aztat a filmet, amiben a cigányok legyűűzik a Artur Király lovagjait?
– Nem.
– És aztat, amiben a cigányok lesznek a világ urai?
– Azt sem!
– Há, akkor mit játszanak?
– Azt, amiben a cigányok nem kapnak segélyt, mert becsületesen élnek, és minden nap dolgozni járnak. A kölkeiket pedig óvodába meg iskolába küldik. A börtönökben pedig csak elvétve találni cigányt. Kérnek rá jegyet?
– Nem kérünk, mert utáljuk a fantasztikus filmeket!

A cigány betelefonál a bankba:

– Tessík mondáni, meggyütt mán a segíly a kártyámra?

Mire az ügyeletes munkatárs:

– Azt nem tudom, de az adómból már levonták.

Gazsit kérdi a személyzetis:

– Volt már valami komoly állása?
– Fél napig voltam sírásó.
– Az magának komoly?
– Hát… nem volt szabad röhögni.

Építkezésen a művezető látja, hogy Gazsi már harmadik napja csak üres talicskát tol maga előtt. Odainti, hogy számon kérje rajta a lógást. Mire Gazsi így védekezik:

– Jáj drága főnök úr, hát itt szörnyű hajtás van, még a talicskát sincs időm megrakni.

– Mit csinál a cigány, ha befejezi az egyetemet?

– Átmegy egy másik építkezésre.

A cigányt felveszik a fűszerraktárba őrnek. Két nap múlva észreveszik, hogy eltűnt egy zsák fekete bors.

– Te cigány! Tegnapelőtt még egy zsákkal több volt!

– Hát megették az egerek!

– De a bors nagyon csípős!

– Esküszöm sírtak, de ették!

Két cigány beszélget:

– Mondd Gazsi, ha a munka meghalna, keresztény vagy zsidó temetőbe temetnéd?

– Feltétlenül zsidóba, mert a keresztény temetők kapuján ez áll: Feltámadunk!

Meghal a cigány, és a túlvilágon találkozik Kádár elvtárssal. Kádár megkérdi:

– Te cigány, mikor volt jobb élni? Mostanában vagy az én időmben?

– A te időmben a politikusok politizáltak, a munkások dolgoztak, a romák meg loptak. Mostanában meg a politikusok lopnak, a munkások politizálnak, és mindenki azt akarja, hogy én dolgozzak!

A cigány vizsgázik az autósiskolában. Amikor teljes sebességgel elrobognak egy stoptábla mellett megkérdezi oktató:

– Gazsi. Milyen tábla volt ez?

Erre a cigány:

– Hát álumínium. Visszá tolássák érte?

– Miért sírnak a cigányok a „Titanic” című film végén?

– Mert látják elsüllyedni a sok vasat.

A cigány nagy sebességgel vezeti az autóját, és a kanyarban leesik a dísztárcsája. Megáll és megpróbálja visszarakni. Nagyban feszegeti, amikor észreveszi az egyik haverja:

– Mit csinálsz, Gazsi?

– Nem látod? Magad is kitalálhatnád!

Erre a haverja felkap egy nagy követ, és betöri a szélvédőt.

– Mi csinálsz, te barom ?

– Segítek. Amíg te leszereled a dísztárcsát, én kiveszem az autórádiót!

A tanítónő kérdezi a falusi iskolában:

– Na gyerekek, mondjátok meg nekem, mikor legjobb leszedni a fáról a gyümölcsöt.

A cigánysoron lakó Bandi gyerek jelentkezik:

– Hát, amikor a kutya meg van kötve.

Rajtakapta a csősz a rajkót, amint egy almafa felső ágán ülve hatalmas gyümölcsöt markol.

– Hát te mit csinálsz ott fenn azzal az almával, gazfickó?

– Semmit – feleli a rajkó. – Lent a földön találtam, és vissza akarom ragasztani.

– Gazsi! Hogy haladsz a házépítéssel?

– Téglát már szereztem. Cementet, homokot és meszet is. De hogy kőművest honnan lopok?

A riporter kérdezi Kolompárt a cigánysoron:

– Maguk mivel fűtenek?

– Tavaly még padlófűtésünk volt, de az idén már elfűtöttük a padlót.

Cigány gyerek hazamegy:

– Ídesanyám a Lákátos az cigánynév?

– Az, fiam!

– De jó, hogy mi Kolompárok vagyunk!

Cigányviccek évszázadok óta léteznek. Korábban azonban jóval szelídebbek voltak, mint mostanában:

Gazsit a bíróság elé állítják, mert egy pár cipőt lopott. A bíró előtt így védekezik:

– Csak viccből vittem el a cipőt…

– Meddig vitte?

– Nagyváradig.

– Na hiszen, akkor messzire ment a tréfával!

Megszánja a tiszteletes úr a télvíz idején mezítláb vándorló cigányt. Kérdi tőle:

– Mit szeretnél inkább? Enni vagy melegedni?

– Instállom, tiszteletes uram – feleli cigány –, a legjobban szeretnék szalonnát sütni.

A cigány elmegy a paphoz dolgozni. Fizetségül kap két liter tejet. A pap a lelkére köti, hogy feltétlenül forralja fel. A cigány hazamegy felteszi a tejet forralni. Egyszer csak látja ám, hogy a tej kezd az edényben emelkedni. Boldogan felkiált:

– Száporítsd Uram, száporítsd! Sok a rájkó!

A pap nyolc libát vett a vásárban, s rábízta a cigányra, hogy hajtsa haza. Mire a paplakhoz ért, már csak hét volt, mert útközben egyet megsütött magának a cigány. A pap persze kérdőre vonta a nyolcadik liba miatt, de a cigány csak azt hajtogatta, hogy megvan mind a nyolc.

– Számold meg hát magad is, Gazsi! – szólt a pap.

A cigány elkezdte számolni, s el is jutott a nyolcig.

– Nem jól számolsz, te – mondta a pap – , és odahívott nyolc fiút az iskolából.

– Na, most mindegyikőtök fogjon egy libát a hóna alá!

Kapkodtak a gyerekek – de egynek nem jutott.

– Látod-e már, Gazsi, hogy csak hét liba van? A nyolcadik fiúnak nem jutott…

– Nem jutott, nem jutott – morgott a cigány –, persze hogy nem jutott. Hát miért volt olyan ügyetlen?

Vekkerórát lop a cigány a plébánián. Éppen nyitja az ajtót, hogy elosonjon, amikor szembetalálkozik a plébánossal, s pont ebben a pillanatban megszólal a hóna alá dugott vekker.

– Mi az? – kérdi a plébános.

A mezítlábas cigány bokázik egyet-kettőt:

– Összeütöm á sárkántyúmát, ázs peng…

Disszidálni szeretne a cigány. Éppen lopakodik át a határon, amikor felkapcsolják a reflektorokat, a határőr észreveszi, és odaszól neki:

– Hová mész cigány?
A cigány megáll, és visszaszól:
– Most má’ sehová!

Elcsípik a cigányt a nyugati határszélen.
– Állj! Hová sietsz?
– Hát csak ide a Szovjetunióba!
– Hülyeségeket beszélsz, Gazsi! Az a másik irányban, keletre van!
– Hát ez a kis kerülő már igazán nem számít!

A cigányzenészek éjjel, zárás után osztozkodnak a pénzen, de a bőgősnek nem adnak belőle.
– Mi van komám, hát nekem nem jár? – kérdi.
Mire a prímás:
– Hát járni jár, csak nem jut.

Az öreg cigány a templom előtt koldul, s egy úr minden áldott nap egy százast dob a kalapjába. Ám egy szeptemberi napon a koldus észreveszi, hogy „patronálója” csak egy tízest dobott a kalapba.
– Na mi az? Most miért csak ennyit adott?
– Tudja a fiam megkezdte a tanulmányait az egyetemen, és nagyon sokba kerül a taníttatása.
– Ez azért mégiscsak sok! – kiált fel mérgesen a koldus. – Maga csak ne az én zsebemre taníttassa azt a kölyköt.

– Te Gazsi, adjál nekem kölcsön ezer forintot fizetésig…
– Jó, de mikor lesz fizetés?
– Hát tudom is én? Te dolgozol, nem én…

– Gazsi! Adj kölcsön 500 forintot!
– Mikor adod vissza?
– Rongyos 500 forintért még jósoljak is?

Álmodik a cigány. Azt álmodja, hogy melegíti a töltött káposztát a tűzhelyen. Hirtelen felébred, és a fejéhez kap:
– Miért nem ettem meg hidegen!

– Aztán jámbor-e ez az állat? – kérdezik a vásárban a lovat áruló cigánytól.
– Még hogy jámbor-e? A legutóbbi vásáron hatan tartottuk vissza, mégis bement a templomba.

Lovat árul a cigány a vásárban. Odamegy hozzá a paraszt, vizsgálja a lovat.
– Aztán egészséges ez a ló? – kérdi.
– Akár a makk! – feleli a cigány.
– Semmi baja?
– Ennek? Az égvilágon semmi.
Rövid alku után a paraszt megveszi a lovat, s kötőféken vezetné haza, ám a gebe megugrik, és nekimegy a falnak.
– Te cigány, átvertél. Hiszen ez a ló vak!
– Nem vak az. Bátor!

Gazsi lovat árul a vásárban. Egy gazda nézegeti, aztán felkiált:

– De hiszen ez a ló vak!

– Na és? – csattan fel Gazsi. – Szántani kell, vagy újságot olvasni?

Orsósék minden este hangosan veszekednek, a lárma, az ordibálás az egész bérházat zavarja. Az egyik szomszéd türelmét veszti, bekopog hozzájuk, és ezt mondja:

– Ha ilyen rosszul élnek, miért nem válnak el egymástól?

– Azért, mert nem vagyunk megesküdve.

– A szomszédainknak nem megy valami jól! – mondja a roma asszony a férjének.

– És miből gondolod ezt?

– Bármikor átmegyek hozzájuk, és bármit kérek tőlük, mindig azt mondják, hogy nincs.

– Igaz-e Zsiga, hogy görényt vettél?

– Igaz, bizony.

– És hol tartod?

– Hol, hol, hát a putriban.

– Aztán nincs ott nagyon büdös?

– Az van, de majd megszokja!

Kanalas meglátogatja Kolompárt, akinek kilenc gyereke van. Förtelmesen piszkosak a rajkók, látszik, hogy hónapok óta nem mosdottak.

– Mondd csak Gazsi, nem kéne ezeket a gyerekeket megmosdatni?

– Minek? Egy jó apa a hangjukról is megismeri a gyerekeit…

Két mezítlábas roma beszélget:

– Te Gazsi, neked sokkal retkesebb a lábad, mint nekem!

– Hát már hogyne lenne retkesebb, hiszen két évvel idősebb vagyok nálad!

A putri mellett sártenger van. Ott játszanak a cigány gyerekek. Este Kolompárék purdéja hihetetlenül koszosan, szurtosan megy haza. Az anyja nézi, forgatja a gyereket, majd odaszól az apjának:

– Hallod-e Zsiga? Megfürdessük, vagy csináljunk helyette másikat?

– Te, Gazsi! Hun születtél?

– Hát kórházban.

– Mér beteg vótá?…

– Miért születik a cigány gyerek 10 hónapra?

– Mert 1 hónap a füstölés.

A faluban két cigány ballag az úton. Találkoznak a katolikus pappal, akinek be van gipszelve a keze. Az egyik megkérdi:

– Mi történt magával plébános úr?

– Tudod, fiam, elestem a fürdőkádban mosakodás közben, és eltörtem a csuklóm.

Mikor a cigányok tovább mennek, megkérdi az egyik:

– Te, mi az a fürdőkád?

– Fogalmam sincs. Tudod, hogy én nem járok templomba.

– Hova dugja a cigányasszony a férje elől a pénzt?

– A szappan alá!

Kolompár beállít Kanalasékhoz, és meglepődve látja, hogy Kanalas a kulcslyukon keresztül, leselkedik.

– Hát te meg mit csinálsz?

– Pszt, fürdik a feleségem!

– Na és, nem láttad még meztelenül?

– Meztelenül már igen, de fürödni még soha!

– Jó napot! A Gazsit kérném!

– Nem tudom adni, épp fürdik.

– Fürdik! Elnézést, téves.

Gazsi egy darab vásznat visz a kezében, amikor találkozik Lajával. Laja megkérdi:

– Mi az a kezedben?

– Vászondarab.

– Mire kell?

– Ágyneműt csináltatok belőle az asszonnyal.

– Ebből a vacakból ágyneműt? Hiszen ez olyan rossz anyag, hogy ha egyszer kimossátok, vége van!

Gazsi csodálkozik:

– Miért mosnánk ki?

Gazsi őrséget ad éjszaka a laktanyában. Jön az anyja, hoz neki egy kis csirkepörköltet. Hallja Gazsi, hogy valaki közeleg:

– Állj, ki vagy?

– Az anyád!

Gazsi fölkapja a puskát, és lő:

– A tiéd!

Egy képviselőjelölt, népszerűségét fokozandó meglátogatja a cigánysort. Egy putri előtt kilenc cigány gyerek hempereg a porban, bent meg egy öreg cigány pipázik. Azt kérdi a képviselő:

– Na öreg, ez a sok purdé mind a tied?

– Mind, kezitcsókolom…

Pár lépéssel odább egy tizedik gyerek ácsorog anyaszült meztelenül.

– Hát az ottan?… Az is a tied?

– Nem, instállom, azt csak én ruházom…

A putriban kis rajkó születik. Az ötéves Gazsi megkérdezi az apját:

– Mondd apa, a kis testvérkém az égből jött?

– Onnan kisfiam.

– A hülye! Hát, hogy lehet azt a szép kék eget egy ilyen ócska putrira cserélni!

– Meddig aranyos a cigány gyerek?
– Míg nem éri fel a zsebed!

– Mi hiányzik egy cigányokkal teli autóbuszon?
– Minden, ami mozdítható.

A bíró felelősségre vonja a cigányt, hogy miért jutott eszébe autót lopni.

– Tetszik tudni tisztelt bíróság, ott állt a temető bejárata előtt, hát azt hittem, meghalt a gazdája…

– Mit kap a cigány gyerek karácsonyra?
– A biciklidet!

– Miért nem szabad biciklis cigányt elütni?
– Mert lehet, hogy tied a bicikli.

– Hogy szólítják a cigányt a bíróságon?
– Vádlott, álljon fel!

– Hogyan kezdi a cigány a mesélést?
– Tisztelt Bíróság…

Lopás miatt megbüntetik a cigányt. Morcosan jön ki a folyosóra. A haverja kérdi:

– Na, mit kaptál?
– Semmit! Sőt, még nekem kell fizetnem!

A cigány gyónni megy, s látja, hogy a pap letette óráját a gyóntatószékre. Letérdel, és bal kezét ráteszi az órára.

– Mi a vétked, gyermekem?
– Lopok, atyám.
– Mondd úgy: loptam!

A cigány zsebre dugja az órát.

– Loptam – feleli.
– Mit, gyermekem?
– Egy órát.
– Visszaadtad-e a gazdájának?
– Én magának adom, atyám.
– Ej, fiam, ne nekem add, hanem a gazdájának!
– Próbáltam, de nem kellett neki.
– Hát akkor tartsd meg, fiam!

A cigány a pappal beszél:

– Atyám, nekem nem kell semmit meggyónnom. Nem iszom, nem nőzöm, és mostanában még nem is loptam.
– Tudom fiam, de hamarosan kiszabadulsz…

A cigányt életfogytiglanra ítélik.

– Megnyugszik az ítéletben? – kérdezi a bíró.

– Igen bíró úr, de volna egy kérésem…

– Ki vele!

– Tessék leszámítani a vizsgálati fogságot.

A romát megkérdezik a börtönben:

– Te cigány, várod már, hogy a büntetésed leteljen?

– Nem én.

– Aztán miért nem?

– Mert életfogytiglanra ítéltek.

Akasztják télen a cigányt. A hóhér megkérdezi tőle:

– Na, mi az utolsó kívánsága?

– Hát ennék egy kis málnát.

– Megőrültél cigány? Télen málnát?

– Hát megvárnám…

Meghal a mérnök, az orvos, meg a cigány. Szent Péter kérdi tőlük, mit szeretnének a ravatalnál hallani a gyászolóktól.

A mérnök:

– Itt nyugszik a műszaki tudományok pótolhatatlan nagysága.

Az orvos:

– Az emberiség jótevőjétől veszünk most búcsút.

– No és te, cigány, mit akarsz hallani? – kérdi Szent Péter.

Mire a cigány:

– Odanézz, mozog!

Börtönbüntetésre ítélik a roma legényt. Pár hónap múlva azt mondja neki a smasszer:

– Mondja Lajos, magát miért nem látogatja meg senki? Nincs rokona?

– Jaj, nem is egy… De azok mind idebent vannak.

– Miért vannak a romák kisebbségben?

– Mert a többség börtönben van.

– Gazsi! Mit szólt az apád, amikor börtönbe kerültél?

– Azt mondta, hogy: Isten hozott, fiam!

Orsós mondja a fiának:

– Igenis mész az iskolába!

– De nem menek…

– Oszt' mé nem?

– Mert a tanár állandóan cseszeget, nem hagy békén!

– Igen? Na majd akkor beszélek azzal a tanárral. Megyek én is veled.

Fogja a gyereket, bemennek az iskolába. Az apa vérben forgó szemekkel mondja a tanítónak.

– Kérem, ez a gyerek nem akar iskolába jönni, mert nem érzi itt jól magát és ezért maga a felelős!

A tanító lehajol a gyerekhez:

– Gazsika! Mennyi 2 × 2 ?

Mire a gyerek az apjához fordulva:

– Látod apám, már megin kezdi…

A cigány gyerek odaáll az apja elé:

– Apám, elhatároztam, hogy mostantól skinhead leszek!

Az apja agyba-főbe veri. Odasántikál az anyja elé:

– Anyám, elhatároztam, hogy mostantól skinhead leszek!

Az anyja is agyba-főbe veri. Odavánszorog a bátyja elé:

– Bátyám, elhatároztam, hogy mostantól skinhead leszek!

A bátyja is jól helybenhagyja, mire a cigány gyerek kifakad:

– Hogy a holló vájja ki a szemüket, még csak egy órája vagyok skinhead, de máris gyűlölöm a cigányokat…

Gazsi kérdezi a barátjától:

– Na, jól áll nekem a bajusz?

– Persze. Így sokkal kevesebb látszik a pofádból.

Skinhead megy a tóparton, és meglát egy táblát. Odamegy és elolvassa rajta a feliratot: „Vigyázz, a víz mérgező!” Továbbmenve látja, hogy valaki iszik a vízből. Nyomban odakiált:

– Hé, ne igyon a vízből, mert…

A szomját oltó felemeli fejét, és így szól:

– Nem érteni pontosan mit te mondani, én lenni arab diák.

A skinhead lassan, tagolva így folytatja.

– Azt mondtam, hogy lassan igyad a vizet, mert hideg! Vigyázz, meg ne fájduljon a torkod…

Két skinhead üldögél a kocsma kerthelyiségében, és az egyik újságot olvas. Ujjongva odaszól a másiknak:

– Figyelj haver, mit ír az újság: Négy cigány egy Volvóval beleesett a szakadékba, és mind meghalt.

– De nagy kár! – sóhajt fel a másik.

– Bizony, bizony, tényleg nagy kár azért a Volvóért!

– Nem azért, te hülye – torkolja le a másik –, hanem hogy csak négyen ültek benne.

Bőrfejűek beszélgetnek:

A skinheadek elkapnak egy cigányt, és odalöknek neki egy dobókockát.

– Na, cigány, dobjál egyet a kockával! Ha egytől ötig dobsz, meghalsz!

– És mi történik, ha hatost dobok? – kérdi reménykedve a cigány.

– Újra dobhatsz! – feleli röhögve az egyik kopasz.

Egy cigány, egy zsidó és egy skinhead eveznek egy csónakban, amikor hirtelen kidugja a fejét a vízből egy aranyhal és így szól:

– Mindegyikőtöknek teljesítem egy kívánságát.

– Dögöljön meg minden cigány! – kiabálja a zsidó.

A cigány ránéz, és így szól:

– Dögöljön meg minden zsidó!
A skinhead keresztbe teszi a lábát, és hátradől. Megkérdezi tőle is az aranyhal:
– És te mit kérsz?
– Ezek után már csak egy kávét három cukorral és tejszínhabbal.

A cigány, a zsidó és a magyar mennek az erdőben. Jön a jó tündér, hogy teljesíti egy kívánságukat. Először a cigány mondja:
– Én egy saját országot szeretnék a népemnek Indiában.
A tündér teljesíti. A zsidó következik:
– Azt szeretném, ha a világon minden zsidó elférne Izraelben.
A tündér ezt is teljesíti, majd megkérdezi a magyart, hogy mit kér. A magyar fajgyűlölő egy kicsit gondolkozik, majd így szól:
– Hát, ezek után azt hiszem én már csak egy sört kérek.

Egy aranyhalat sütöget a cigány a grillen. Odajön a cimborája, és megkérdezi:
– Hé, te, hát a három kívánság?
– Ja, az má' megvót!

Az Adóhivatalnak szemet szúr, hogy a város leggazdagabb embere egy cigány, aki ráadásul nem fizet adót. Kiküldenek egy ellenőrt, aki megkérdezi:
– Mondja Kolompár úr! Hogy lehet az, hogy maga az adataink szerint munkanélküli, szociális segélyből él, miközben egy palotában lakik.
– Kérem instálom, egyszerű ez. A múltkor horgásztam a pataknál, és egyszer csak kifogtam egy aranyhalat. Azt mondta, hogy kívánjak bármit, csak dobjam vissza. Hát ezt a palotát kívántam.
Az adóellenőr mosolygott a történeten.
– Kedves Kolompár úr. Ön is érzi, hogy ezt a történetet alá kellene támasztani valami kézzel fogható dologgal…
– Kézzelfoghatóval? Hát itt ez a ház!

– Mi az a három szó, amit nem szeretnél hallani nap mint nap egy romától?
– Jó reggelt, szomszéd!

Egy magyar és egy cigány felesben megvesznek egy hatalmas telket, és megegyeznek, hogy építenek rá egy ikerházat. Megbízzák a város legjobb tervezőjét és kivitelezőjét, aki az épület mindkét felét ugyanolyanra készíti el. A két család egyszerre költözik be új otthonukba, és fergeteges házavatót tartanak. Másnap reggel felkel a cigány, és még mindig spiccesen kimegy az erkélyre. Látja, hogy a szomszéd is kint támolyog a saját erkélyén. Átkiált neki:
– Jó reggelt szomszéd! milyen szép házam van, megér vagy húsz milliót!
Csodálkozik a szomszéd a kijelentésen, és szóvá is teszi:
– Mi az, hogy szép házad van? Miért az enyém nem ugyanolyan szép, és nem ugyanannyit ér?

– Hát nem – feleli a cigány. – Igaz, hogy a házad ugyanolyan, mint az enyém, de szerintem tizenkét milliónál többet nem kapnál érte!

– Miért? – kérdezi dühösen a szomszéd.

– Miért, miért? Hát azért, mert neked cigány szomszédod van!

Az egyszeri romának nem volt se pénze, se meleg holmija. Tél volt, kegyetlen fagy, s szegényt majd megvette az isten hidege odakint. Megpróbált bekéredzkedni házakhoz, de sehová se engedték be. Végső elkeseredésében kiabálni kezdett:

– Tűz… Tűz…

A parasztok rémülten tódultak ki az utcára, s kérdezték az ordibáló cigányt, hogy hol a tűz.

– Hát azt én is szeretném tudni – felelte a reszkető roma –, mert nagyon fázom.

Tűzvész pusztított a faluban. Másnap a cigány is bemegy a biztosítóhoz:

– Jaj, nagyságos uraim, szörnyű az én károm. Leégett a tévém, a videóm, a hifitornyom, a mosógépem, a hűtőszekrényem, a mikrohullámú sütőm…

– Te Gazsi! – néz fel a kárfelvevő az iratokból. – Hiszen nálad nincs is bevezetve a villany…

– Ja, igen! Leégett az áramfejlesztőm is.

Gazsit baleset éri. Pár nap múlva bemegy a biztosítóhoz, hogy kártérítést követeljen:

– Milyen ruhát viselt ön a baleset időpontjában?

– Gucci[102] melegítőt és Reebok[103] edzőcipőt.

Két cigány megy az úton. Az egyikük biciklit tol, amelyen egy zsák van. Megállítja őket a rendőr.

– Na mi van abban a zsákban?

– Instálom, egy varjú.

– Na, mutasd csak!

A rendőr belenéz a zsákba, valóban egy varjú van benne.

– Jól van, elmehettek.

Tisztes távolságban a cigány azt mondja a társának:

– Látod Lajkó, így kell biciklit lopni!

A rendőr megállítja a zsákot cipelő cigányt.

– Hé Gazsi, mi van abban a zsákban?

– Egy varjú, tisztelettel, főkapitány úr…

– No, mutasd csak!

A cigány lassan, kelletlenül bontogatja a zsák száját. A rendőr elveszti a türelmét, és elveszi tőle a zsákot, majd belenéz.

– Nem varjú ez Gazsi, hanem liba!

– Liba? – von vállat a cigány. – Akkor már nem is kell.

Cigány megy hazafelé hóna alatt egy tyúkkal. Meglátja a rendőr és így szól:

– Hova mész Gazsi?

– Én tyúkot?…

– Hová mész ?

[102] guccsi
[103] ríbok

– Megyek kabátod venni.
– Te Laja, ha nem látja senki, vegyél már egyet nekem is!

A cigány vágtat le a lejtőn egy biciklin. Egyszer csak előugrik a rendőr.
– Megállj cigány, nincsen lámpád.
– Na ugorj rendőr, mert fékem sincs!

Két cigány vonszol egy lovat az országúton. Megállítja őket a rendőr:
– Hol szereztétek ezt a lovat?
– Sakkon nyertük.
– Hogyhogy?
Gazsi leütötte a parasztot, én meg léptem a lóval…

Két rendőr megállítja a cigányt, aki nagyon szép lovon ül.
– Megállj cigány, honnan szerezted ezt a lovat?
– Segítsenek már leszállni róla, instálom… Képzeljék megyek az úton, egyszer csak ott fekszik előttem keresztben egy ló. Minkét oldalon sűrű bokrok voltak, ezért nem tudtam megkerülni. Gondoltam átlépem, de ez a csibész nem felállt!…

– Hol loptad a lovat, Gazsi?
– Nem loptam én kezitcsókolom… Találtam négy patkót, hát nem rá volt szögezve ez a dög!

A rendőr kíséri a cigányt az őrszobára. Meglátja a komája, és megkérdezi:
– Mondd, Laja! Miért tartóztattak le?
– Azért, mert a vásáron találtam egy kötelet.
– Na és, már egy kötélért is becsukják az embert?
– Igen, mert a kötél végén egy tehén volt.

A cigányt orvhalászaton éri a halőr.
– Na végre elkaptalak, hogy lopod a halat!
– Én? Aztán miért mondja ezt?
– Van nálad három bot, azokon damil, a végükön horog, a horgokon pedig kukac. Hát nem orvhorgászat, amit csinálsz?
– Dehogyis az. Csak úszni tanítom a kukacokat.

– Hogyan kezdődik a cigányszakácskönyv?
– Lopj három tojást…

A cigány kimegy a kertjébe. A felesége utána kiabál:
– Hozz be néhány paradicsomot a lecsóhoz!
– Nem tudok!
– Miért nem?
– Mert a szomszéd is kint van a kertjében.

Öreg cigány megkérdi a fiától:
– Te gyerek, hova lett az a jó kis bicska, amit a múltkor adtam neked?

– Hát fater, én azt elcseréltem egy jó kis karórára!

– Hogy a devla vigyen el… és ha szidják az anyádat a kocsmában mit mondasz? Hogy fél nyolc van?

Gazsi találkozik rég nem látott haverjával, Tádéval. Kapva az alkalmon megpróbál neki eladni egy aranyórát.

– Figyelj mán he! Tiéd lehet ez az aranyóra tízezerér!

– Hagyjál békén Gazsi, nem kell az aranyóra!

– Na jó, akkor tiedé lehet nyócezerér!

– Mondtam már Gazsi, hogy nem kell a szajré! Húzzál el innet, különben leütlek!

– Akkó legyen a tiedé utolsó áron, ötezerér!

Tádé nem bírja tovább, püff leüti Gazsit, mint a taxiórát. Kis idő múlva Gazsi magához tér, és látja, hogy nincs ott se Tádé, se az aranyóra. Bosszúsan így szól:

– A devla vigye el ezt a Tádét! Hát nem elvitte az aranyórát beszerzési áron?

Két roma beszélget:

– Mikor voltál legutóbb könyvtárban?

– Két éve.

– És találtál valami érdekeset ott?

– Igen, egy fénymásolót és egy videomagnót! Zárás után el is vittem őket.

A falusi rendőr észreveszi a cigányt, és feléje indul. A cigány azonnal futásnak ered, a rendőr meg utána. Egy idő után zihálva lelassít, és a cigány után kiabál:

– Állj meg! Nem bántalak, csak mondani akarok valamit.

Mire a cigány:

– Hát kell nekem mindenről tudnom?

A körzeti rendőr bemegy este a kocsmába, és elordítja magát:

– Cigányok, kifelé!

Mit lehet tenni, kimennek; ám az egyik önérzetes roma másnap bemegy panaszt tenni a polgármesterhez. Annak rendje-módja szerint be is hívják a körzeti megbízottat, és kioktatják:

– Ide figyeljen őrmester úr! A roma polgárok is emberek, tessék velük kulturáltan beszélni, megértette!

Másnap este megint bemegy a rendőr a kocsmába, leakasztja a gumibotot, elkezdi paskolni vele a tenyerét és így szól:

– Uraim! Aki nem a nyáron barnult le, hagyja el a helyiséget!

A polgármester kimegy a falu szélére, hogy személyesen is tájékozódjon a romák helyzetéről. Megkérdezi egy bajuszos, idősebb cigánytól:

– Hogy megy a soruk?

– Úgy élünk mit itt a putrisoron, akár a mennyországban.

Megörül a polgármester, hogy nem hall panaszt, és tovább faggatja a romát:

– Akkor hát mindenük megvan?

– Meg, kivéve az ételt, italt meg a szállást, mert az a mennyországban sincsen.

Két cigány hosszú évek után találkozik.

– Hát mi van veled, te Gazsi?

– Én közben akadémikus lettem.
– Ne hazudj itt összevissza, hiszen írni-olvasni sem tudsz!
– Na hát nem is levelező, hanem rendes tag vagyok.

Gazsi elmegy a szemorvoshoz. Az orvos tízlépésnyire egy teleírt tábla elé állítja.
– El tudja olvasni?
– Nem én, kezitcsókolom.
Az orvos feltesz rá egy erősebb szemüveget.
– Hát most?
– Most sem.
Kap egy erősebb üveget.
– Most el tudja olvasni?
– Nem.
A doki most a legerősebb üveget teszi a cigányra.
– De most aztán el tudja olvasni?
– Jaj, dehogy tudom, kedves szemorvos úr. Macerálhat engem estig is, hiszen én analfabéta vagyok.

Valószínűtlen történet:
Két cigány barkochbázik.
– Göndörödik?
– Igen.
– Bodorodik?
– Igen.
– Pödörödik?
– Igen.
– Rákérdezek. Akkor DNS-kettős spirál.

Kolompárné bemegy a patikába.
– Szeretnék valamilyen vitamint a rajkóimnak – mondja.
– És milyet, „A”-t, „B”-t, „C”-t vagy „D”-t?
– Teljesen mindegy, nem tudnak olvasni.

Gazsi észreveszi, hogy a kis purdé cigarettázik. Mérgesen rárivall:
– Dik, mán! Nehogy mán itten másodikas korodban cigizzél!
– Mér ne? – felesel a gyerek. – Hát te is másodikas voltál, amikor először rágyújtottál!
– Ez igaz – feleli az apja –, csakhogy én akkor mán tizenhat éves vótam.

A statisztikus az iskolai végzettséget tanulmányozza a cigánysoron. A kép egyre lehangolóbb. Már az utolsó putrinál jár, ahol egy öreg cigányasszonyt kérdez a fiáról:
– Az oxfordi egyetemen van – hangzik a válasz. A statisztikusnak felderül az arca, lám mégiscsak van valaki, aki eljutott innen a világ egyik legrangosabb egyetemére.
– És mit csinál ott?
– Spirituszban ül, mert három lábbal született.

Egy magyar és egy roma gyerek állandóan rosszalkodik a padban. Hiába szól rájuk a tanár, csak nem hagyják abba. Ezért tanítás után bezárja őket, s büntetésből százszor le kell írni a nevüket, mel-

lé pedig azt, hogy „nem beszél az órán”. Ahogy elkezdenek írni, a cigány fiú sírva fakad, hogy őt milyen igazságtalanság érte.

– És miért? – kérdi a felügyelő tanár.

– Azért, mert őt Kis Pál-nak hívják, engem meg Kolompár Valentin-nak.

Hamis tanúzásért lecsukják a cigányt. Meglátogatja a zárkában egy lelkipásztor, s azt mondja neki:

– Nagy a te bűnöd, gyermekem, mert arra esküdtél, amit nem láttál… Ilyen vétek miatt elkárhozik a lélek.

– Hát van nekem lelkem? – kérdi a cigány.

– Minden embernek van, fiam.

– Meg merne rá esküdni a tisztelendő úr?

– Meg én, gyermekem.

– No lám, akkor a tisztelendő úr is arra esküszik, amit nem látott.

Ballag a tisztelendő úr a cigányok putrija előtt. Egy rajkó elkezd kiabálni neki:

– Bácsi! Bácsi!

A tisztelendő úr odamegy, megsimogatja a kis purdé kócos fejét, és azt mondja neki:

– Fiacskám, nekem ne azt mond, hogy bácsi, hanem azt, hogy atyám.

Erre a gyerek bekiabál a putriba:

– Édesanyám, gyűjjön ki gyorsan, mert visszajött az édesapám!

A roma zenészt szerződtetik egy New Orleans-i dzsesszzenekarba, ott játszik három évig. Amikor hazatér, megkérdezik a barátai milyen volt Amerikában.

– Óriási sikerünk volt, remekül tudtunk együtt játszani. Csak az volt furcsa, hogy a zenekarban én voltam az egyetlen fehér ember.

A cigány jósnő bekopog a dúsgazdag emberhez.

– Jósolhatok, nagyságos úr?

– Nem bánom… Tudsz-e valamit tanácsolni nekem a halál ellen? Mert hiába vagyok nagyon gazdag, már nem sokáig élvezhetem a vagyonomat.

– Tudok megoldást, nagyságos úr! Költözzön át hozzánk a putrisorba, mert ott még soha egyetlen gazdag ember sem halt meg!

Vidéki vasútállomáson odamegy a cigány a vasutashoz.

– Jáááj, dráága állomásfőnök úr, ággyon má egy cigaréttát!

– Nesze.

– Jáj, aranyos vasútirányító főigazgató úr, ággyon má egy kis tüzet is!

A cigány megkapja, szív egy slukkot a cigiből, majd kiköp a vasutas elé.

– Na, mi ván háver, te vagy itt a bákter?

– Miért jó, ha egy niggert cigánnyal keresztezünk?

– Lusta lesz lopni.

– Hogyan kezdődik az összes etnikai vicc?

– Körülnézel...

Üzenet a neoliberális nézeteket vallóknak:

– Ez nem rasszizmus, hanem tapasztalat.

Vallás, túlvilág

Kezdetben vala semmi. Isten mondá: „Lőn világosság!”. Továbbá is vala semmi, de már látni lehetett azt.

Ha a harmadik napon lett teremtve a Nap, Hold és a csillagok, akkor hogyan mérték az első két napot?

Isten az embert a hatodik napon teremtette, amikor már nagyon fáradt volt.

Isten megteremtette a Földet, és megpihent. Majd megteremtette a férfit, és megpihent. Aztán megteremtette a nőt, és azóta senkinek sincs nyugovása.

– Miért Ádámot teremtette először az Isten?
– Mert ő is tudta, hogy hülyeség nővel kezdeni.

– Miért teremtette Isten utoljára a nőt?
– Nehogy beleszóljon a Teremtésbe.

– Uram, miért tetted Évát ilyen széppé? – kérdi Ádám.
– Azért, hogy kedvet kapjál hozzá.
– De akkor miért tetted ilyen butává?
– Mert ő meg csak így kap kedvet hozzád.

Éva kérdezi Ádámot a Paradicsomban:

– Szeretsz engem, Ádám?
– Hát van más, akit szerethetnék?

Így kezdődött:

Éva először nem akarta megenni a tudás fájának almáját.

– Edd meg – parancsol rá a kígyó –, és az angyalok közé kerülsz.
– Nem! – feleli Éva.
– Minden jónak és rossznak tudója leszel.
– Nem!
– Mindenben hasonlatossá válsz Istenhez!
– Nem!

A kígyó kétségbeesetten töri a fejét, mivel bírhatná rá Évát, hogy egye meg az almát. Végül támad egy ötlete. Ismét feléje nyújtja a gyümölcsöt, és ezt mondja:

– Edd meg, mert nem hizlal!

A többit már tudjuk…

Szent Péter nem találja Ádámot a mennyországban. Erre megbízza Sherlock Holmes-t, hogy keresse meg. A mesterdetektív fél nap alatt teljesíti a feladatot. Szent Péter kíváncsian kérdi, hogy sikerült ilyen hamar megtalálnia.

– A nyomozásban nagy segítségemre volt Ádám különleges ismertetőjele: ugyanis ő az egyedüli, akinek nincs köldöke.

Egy kolduló barát addig könyörgött a falusi borbélynak, míg az elunta, és beleegyezett, hogy ingyen leberetválja a szegény ferences szakállát. Az Irgalmasság cselekedeteit nemigen gyakorló mester egy életlen késsel kezdte nyúzni a barát képét. Ekkor a konyhából éktelen macskanyivákolás hallatszott. A borbély idegesen kiabált ki:

– Hé, mit csináltok azzal a macskával?

Mire a barát csendesen megjegyezte:

– Biztosan könyörületből beretválják őt is…

Egy gazdag község református urai ugratni akarták a kolduló Jácint frátert. Egy szekér búzát ígértek a szegény barátnak azzal a feltétellel, ha délután nagymisét mond a templomban. Könnyen tették, mert tudták, hogy a fráterek nem misézhetnek! Az áldozópappá nem szentelt szerzetesnek azonban helyén volt az esze. Litánia előtt kiment az oltárhoz, és elkiáltotta magát:

– Nagymise!

Egy katolikus pap, egy tudós és egy rabbi azon vitatkoznak, hogy mikor kezdődik az élet.

– Természetesen a fogantatáskor – mondja a pap.

A tudós közbeszól:

– Ugyan már. Szerintem a születéskor.

Mire a rabbi nagy bölcsen kifejti:

– Fogalmatok sincs az egészről! Az élet akkor kezdődik, amikor a gyerekek elköltöznek otthonról, valamint a papagáj, a kutya és a macska is megdöglik végre.

Prohászka Ottokár, a híres fehérvári püspök esztergomi tartózkodása alatt a szeminaristákkal együtt ebédelt. Kínálgatta a kispapokat az étellel, amit az egyik így utasított vissza:

– Köszönöm nem kérek többet. Úgy jól laktam, mint a duda!

Prohászka elmosolyodott.

– Csak meg ne szólaljon…

Egy tahó bemegy a templomba. Serényen szotyolázik a padok között, mire odaér a feszülethez:

– Há, ez meg ki ott a kereszten? – kérdi a papot.

– Ő a mi urunk, királyunk. Ő adja nekünk a mindennapi kenyerünket!

– Miért, pék a csávó?

Egy református embernek katolikus felesége volt. Amikor meghalt, a bánatos özvegy elment a katolikus paphoz, hogy temesse el.

– Hogy akarja: misével vagy anélkül? – kérdezte a pap.

– Hát úgy kéne, hogy ne kerüljön sokba, és mégis szép legyen.

– Akkor hát jó lesz a kisinges mise.

– Jó lesz, jó – indult haza az öreg. A kapuból azonban visszaszólt:

– Tisztelendő úr, azért húzzon gatyát is. Sok asszony lesz a temetésen.

– Azért vagyunk a világon – mondja a hitoktató a gyerekeknek –, hogy másokon segítsünk…
Pistike jelentkezik:

– És tessék mondani, akkor mások miért vannak?

Úgy éld az életedet, hogy a temetéseden a prédikátornak minél kevesebbet kelljen hazudni!

Pistike apja felakasztja magát. Édesanyja az első sokk után azt mondja neki:

– Menj el fiam a paphoz, mondd meg neki, hogy jöjjön el, de ne áruld el, hogy édesapád öngyilkos lett, mert az öngyilkoshoz nem jön el, és nem fogja eltemetni sem.

Pistike bekopog a paphoz:

– Pap bácsi, tessék eljönni hozzánk, édesapám meghalt.

– Magához szólította az Úr? – kérdi meglepődve a pap.

– Dehogy szólította! Úgy fogta meg lasszóval!

A lóversenypályán egy játékos észreveszi, hogy egy pap lopózik be a lovak istállójába, és az egyik lovat megáldja. Megjegyzi a lovat, majd csodálkozva látja, hogy a következő futamot az addig esélytelennek tartott ló toronymagasan megnyeri. Következő héten futam előtt elbújik az istállóban. Jön megint a pap, megáldja az egyik paripát. Emberünk rohan a bukmékerhez, feltesz 5 dollárt a lóra, majd amikor tényleg a megáldott ló nyer, besöpri az 50 dollárnyi nyereményt. Következő héten megint meglesi a papot, majd a sikeres fogadás után 20 000 dollárral lesz gazdagabb. A nagy sikeren felbuzdulva a következő hétre mindenét eladja, majd miután ismét kileste a papot, minden pénzét ráteszi a lóra. Azonban ezúttal a ló teljesen lemarad, sőt féltávnál összeesik és kileheli a lelkét. Emberünk felháborodva rohan a paphoz:

– Atyám, miért tette ezt velem? Eddig ahányszor megáldott egy lovat, az nyert, ez meg most még a célba se tudott bevánszorogni!

Erre a pap fejét csóválva:

– Látod, fiam, ez a baj veletek, protestánsokkal. Nem tudjátok megkülönböztetni az áldást az utolsó kenettől…

Az anya így szól nagybeteg lányához:

– Szegénykém! Talán jobb lenne neked, ha Isten elvenne, hiszen idestova tíz éve betegeskedsz!

– Nem bánom, ha elvesz is, csak egészséget adjon – nyöszörgi a lány.

A kisvárosban egy kisfiú álldogál a sarki bolt előtt, és várja az anyját. Arra jön egy idegen férfi, és kérdezi a gyerektől:

– Mondd csak, nem tudod merre van a postahivatal?

– Dehogynem! Csak tessék erre tovább menni, aztán a következő sarkon balra, és ott a harmadik ház a jobb oldalon.

A férfi kedvesen megköszönte, majd hozzátette:

– Én vagyok az új lelkipásztor a városban. Várlak téged a szüleiddel együtt vasárnap a templomban, megmutatom nektek a Jóistenhez vezető utat.

– Ugyan, bácsi, kérem! Hiszen még a postáig sem ismeri az utat!

A lelkész sorra látogatja gyülekezete tagjait, hogy otthon is elbeszélgessen velük a hitről és a világ romlásáról. Felkeres egy idősebb hölgyet is, aki nagyon megörül neki, és hellyel kínálja. Ahogy beszélgetnek észreveszi, hogy az asztalon egy nagy tál mogyoró van.

– Vehetek belőle pár szemet? – kérdi.

– Tessék csak, ha gondolja…

Beszélgetés közben a lelkész észre sem veszi, s szinte az egész tál mogyorót elrágcsálta. Azt mondja a búcsúzkodásnál:

– Ne haragudjon rám… megettem az összes mogyorót, pedig tényleg csak néhány szemet akartam venni belőle.

– Ne mentegetőzzék, nem probléma – feleli erre az idős hölgy. – Tudja amióta kihullottak a fogaim, csak a csokoládét tudom leszopogatni róluk…

A pap meglátogat egy tehetős családot. A háziasszony kedvesen fogadja:

– Nagyon örülünk atyám, hogy meglátogatta szerény hajlékunkat. Foglaljon helyet, mindjárt főzök egy kávét.

Miközben az asszony a konyhában foglalatoskodott, a kis Pisti kíváncsian megkérdezi a papot:

– Tisztelendő bácsi, hogy jött el hozzánk?

– Autóbusszal. De miért kérded?

– Mert az anyukám azt mondta: Ezt is az ördög hozta ide!

Kovácséknál csengetnek. Kimegy a családfő ajtót nyitni.

– Isten hozta! – mondja nyájasan a vendégnek.

– Nem! Gyalog jöttem.

Mária Katalin nővér belépett a csend kolostorába. A főpap közölte vele:

– Nővér, ez a csend kolostora. Itt maradhatsz, ameddig csak akarsz, de nem beszélhetsz addig, ameddig azt nem mondom, hogy beszélj.

Mária Katalin 5 éve élt már a kolostorban, amikor a főpap így szólt:

– Mária Katalin nővér, 5 éve vagy itt. Most szólhatsz két szót.

Mária Katalin így szólt:

– Kemény ágy.

– Sajnálattal hallom – mondta a főpap. – De kerítünk neked egy jobb ágyat.

Újabb 5 év után Mária Katalint hívatta a főpap.

– Újabb két szót szólhatsz, Mária Katalin.

– Hideg étel – mondta Mária Katalin, és a főpap megnyugtatta, hogy az étel jobb lesz a jövőben.

Mária Katalin 15. évfordulója közeledett a kolostorban. Eljött a nap, és a főpap megint az irodájába hívatta Mária Katalint.

– Két szót szólhatsz ma is – mondta a főpap.

– Most kilépek – mondta Mária Katalin nővér.

– Ez a legjobb, amit tehetsz – mondta a főpap. – Mióta itt vagy, csak a nyavalygásaidat hallani!

Egy pap látogatja meg a zárdát. Miközben az egyik nővér körbevezeti, három faliképre lesz figyelmes.

– Ki ez? – kérdi az első képre mutatva.

– Ez a Guadalupe-i szűz.

– És ez? – kérdi a pap a második képre mutatva.

– Ez a gyönyörű és szentéletű Assisi Szűz.

– És ez a harmadik, melyik szűz?

– Ő nem szűz, ez a főnővér.

Egy református hitszónokot megkértek, hogy mondjon beszédet a helyi nőklubban. Felesége a témáról érdeklődött, de ő szégyellte bevallani, hogy arra kérték, beszéljen a szexről. Egy pillanatig gondolkodott, majd azt felelte:

– A vitorlázásról fogok beszélni.

– Ó ez nagyszerű – mondta a felesége.

Másnap a zöldségesnél egy fiatal hölgy, aki ott volt az előadáson gratulált a lelkész feleségének:

– Kitűnő beszédet tartott tegnap a férje. Egyedülálló nézeteket vall a témával kapcsolatban.

A tiszteletes úr felesége zavartan válaszolt:

– Nahát érdekes, hogy így gondolja. Ugyanis a férjem mindössze kétszer csinálta. Először hányt, második alkalommal pedig lerepült a kalapja.

Meghalt a falusi harangozó, s pályázatot hirdettek az állás betöltésére. Ketten is jelentkeztek, de az egyháztanács mindkettőben talált hibát: az egyik részeges volt, a másik meg csélcsap, aki élt-halt a fehérnépért. A tanácsosok inkább a részegest részesítették volna elsőbbségben, de bölcs papjuk azt mondta:

– Nincs igazuk, atyafiak! A részegség olyan gyarlóság, mely halálukig elkíséri az embereket. Ámde a csapodárság… ahogyan vénül az ember s gyengül, megszűnik magától…

A püspök a székesegyházában bérmál. Mielőtt elkezdené a misét, észreveszi, hogy rossz a mikrofon.

– Baj van a mikrofonnal! – mondja.

A hívek, akik nem hallották a püspök szavait, azt hitték, hogy a misét kezdte el. Így válaszoltak a köszöntésre:

– …és a te lelkeddel!

Egy verőfényes nyári nap így kezdte a pap a misét:

– Testvéreim! Háromféle beszéd van a kezemben. Az első nagyon sokat ér, és 5 percig tart. A második nem olyan értékes, és 15 percig, míg a harmadik kevés értéket hordoz és egy óra hosszáig tart. Most körbehordozzuk a perselyt, majd választunk a három közül egyet…

A falusi lelkész így kezdi az istentiszteletet:

– Kedves híveim! Van egy jó és egy rossz hírem. A jó hír az, hogy van elég pénzünk arra, hogy felújítsuk templomunkat. A rossz hír az, hogy ez a pénz egyelőre még a ti zsebetekben van.

Híveit korholja a plébános:

– Nem szeretitek igazán a templomotokat, mert nem adakoztok! De a Jóistent se szeretitek, mert nem jártok gyónni! Ne csodálkozzatok hát, ha Mennyei Atyánk idestova egy éve senkit se szólított magához közületek!

Egy vidéki pap a misén a szerencsejátékok híveit ostorozza.

– Ti bűnös lelkek! A szerencsejátékok bűvöletében éltek. Hat, huszonhárom, negyvenhét, hetvenegy, nyolcvankilenc; csak ilyesmikről álmodoztok, és közben nem gondoltok a családotokra. A pokol tüzén fog égni a lelketek!

A mise végén a káplán odamegy a plébánoshoz:

– Megrendítő beszéd volt atyám, de nem mondaná el még egyszer azokat a számokat?

Egy gazdag hölgy megkérdezi plébánosát:

– Mit gondol, ha a plébániára hagyom vagyonom felét, biztos, hogy a mennybe jutok?

– Biztosat ígérni nem tudok asszonyom – válaszol az atya –, de szerintem érdemes lenne kipróbálni!

Egyik vasárnap a Gondviselőről szóló evangéliumi részt olvassa fel a falusi plébános a templomban:

– „Nézzétek az ég madarait! Nem vetnek, nem aratnak, csűrbe sem gyűjtenek. Mennyei atyátok táplálja őket!”

Erre az egyik gazda félhangosan megjegyzi:

– Könnyű neki. Az enyémből!

Az öreg templom teteje egyre jobban beázott. Az egyházközség tagjai felkérték a híveket, adakozzanak a tető javítására. A következő vasárnap a plébános kihirdette a gyűjtés eredményét:

– Három lavór ára már megvan.

Egy nemrég megválasztott ügybuzgó politikus megkérdezte a válasz-tókörzetébe tartozó papot:

– Mondja atyám, hogyan segíthetne a kormány az egyháznak?

– Szüntessék be a kis címletű fémpénzek verését.

A dühöngő viharban villám csapott a templomba, és leégett a teteje. Az egyházközösség tagjai elhatározták, hogy gyűjtést rendeznek az isten háza javára. A tagok házról házra járva elérkeztek a zsugori uzsoráshoz, aki e szavakkal utasította el őket:

– Egy fillért sem adok annak, aki magára gyújtja a saját házát!

A falusi templom plébánosa kemény szavakkal dorgálja híveit:

– Testvérek, a ti hitetlenségetek már botrányos! Összegyűltetek, hogy esőért imádkozzunk, és tessék: senki sem hozott magával esernyőt!

A vasárnapi mise végén a tiszteletes ezzel búcsúzik a gyülekezettől:

– Jövő héten a hazugság bűnéről fogok prédikálni. Hogy jobban megértsétek, olvassátok el Márk 17. evangéliumát.

A következő misét azzal kezdi az atya, hogy kéri a híveket:

– Tegye fel a kezét, aki elolvasta Márk 17. evangéliumát!

Hirtelen az összes kéz a magasba emelkedik. A pap mosolyogni kezd.

– Na, erről akarok ma nektek beszélni. Márknak ugyanis csak 16 evangéliuma van.

– Ha továbbra is így viselkedik az emberekkel, ne csodálkozzon, ha egyre kevesebben járnak a templomba! – vádolta egy férfi a plébánost.

– Hogy érti ezt? – csodálkozik az atya.

– Amikor először jöttem a templomba, nyakon öntöttek vízzel. Másodszor a bérmálás[104] előtt pofont kaptam. Harmadszor pedig egy asszonyt kényszerítettek rám. Elegem van már ebből a durva bánásmódból!

– Sajnálom – vág vissza a plébános –, utolsó találkozásunkkor még földet is dobok magára.

– Maga nem féli Istent, hogy nem jár a templomba?

– Dehogynem! Úgy félek tőle, hogy még a háza felé se merek menni…

A templomban egy kicsit összekeveredtek a dolgok. Ugyanarra az időpontra szerveztek egy esküvőt és egy gyászszertartást.

– Most mit tegyünk? – kérdi a sekrestyés[105] a plébánost.

– Kezdjük az esküvővel – szól megfontoltan az atya.

– Miért?

– Mert annak kevesebb a valószínűsége, hogy a halott meggondolja magát…

Egy feleség mondja a papnak:

– Tudja tisztelendő atyám, sokat imádkoztam, hogy jó férjet kapjak. Jó férjet kaptam. A férjem nem imádkozott. Neki jutott, ami jutott.

A benzinkút pénztáránál már fél órája várakozik egy pap. Amikor sorra kerül, a kutas szabadkozni kezd:

– Elnézést, atyám, de ilyenkor, nyáron mindenki az utolsó pillanatban jön a hosszú utazás előtt.

– Tudom – mondja a pap. – Ez nálunk is így van.

A plébános arról tartott beszédet, hogy minden, mit Isten teremtett jól van úgy, ahogy van. Egy púpos is volt a gyülekezetben, aki ezzel az állítással sehogy sem értett egyet. A szentmise végén megvárta a papot a templom előtt, és kérdőre vonta:

– A tisztelendő úr arról prédikált, hogy minden úgy van jól, ahogy Isten teremtette. Nézzen rám, vajon én jól vagyok-e ilyenformán?

Az atya tüzetesen szemügyre vette az embert, aztán megállapította:

– Magát az Úr púposnak teremtette, s ebben a mivoltában valóban tökéletes.

– A következő alkalommal lábujjhegyen kell lejönnie a szószékről – oktatja a plébános a káplánt[106].

– Miért?

– Nehogy felébressze a híveket…

---

[104] A katolikus pap ünnepélyes keretek között megerősíti a serdülő hívek hitét. A reformátusoknál ezt az eljárást konfirmációnak nevezik.

[105] a templom gondnoka

[106] segédlelkész

A plébános prédikáció közben észreveszi, hogy egyik híve alszik. Felháborodottan mondja a sekrestyésnek:

– Nézze, valaki az utolsó sorban hangosan hortyog. Menjen oda, és ébressze fel!

– Én? – morog a sekrestyés. A plébános úr altatta el, hát ébressze fel maga!

– Mit mondjak még testvéreim, mit mondjak? – kérdezi beszéde vége felé az unalmasan prédikáló pap.

Megszólal egy hang lentről:

– Ámen atyám, ámen!

A falusi templomba betéved egy parasztbácsi. Leül, és elkezd nézelődni. Amikor elérkezik a mise ideje, a pap megkérdi tőle:

– Csak egyedül van itt, azért megtartsam a misét?

Erre a bácsi:

– Én nem vagyok nagyon okos, de ha kimegyek az ólba, és csak az egyik disznó jön a vályúhoz, azért megetetem azt az egyet is!

A pap erre megtartja a misét, egészen belelkesedik, cifrázza kedvére. Két óra múlva megszólal az öreg paraszt:

– Hát atyám, én nem vagyok egy okos ember, de azt tudom, hogy ha csak egy disznó jön a vályúhoz, azért nem adom neki az összes moslékot…

A falusi plébános körlevelet kap a megyés püspöktől, amelyet ismertetnie kell a hívőkkel. Ezért vasárnap így kezdi a misét:

– Ma a prédikáció elmarad, mert valami fontosat akarok mondani…

Vasárnapi prédikációjában a teremtő Isten csodáiról beszélt a plébános. Azt fejtegette, hogy éppen a legkisebb teremtményekben legnagyobb Isten dicsősége, minden fűszálban egy egész prédikáció rejlik. Másnap az egyik hívő útja a plébánia előtt vezetett el. A kertben a plébános éppen a füvet nyírta.

– Dicsértessék a Jézus Krisztus! – köszönt oda férfi.

– Látom atya, épp rövidíti a prédikációt!

Az istentisztelet vége felé a lelkész megkérdezte a nyáját:

– Hányan bocsátottatok meg az ellenetek vétkezőknek?

Mindenki feltartotta a kezét, kivéve egy idős hölgyet.

– Márta asszony! Ön elzárkózik attól, hogy megbocsásson az ellenségeinek?

– Nekem nincs egy ellenségem sem – mondta kedvesen mosolyogva az apró hölgy.

– Asszonyom, ez igen szokatlan. Megkérdezhetem, mennyi idős ön?

– Kilencvennyolc múltam – felelte az ősz matróna.

– Kedves asszonyom, megkérhetem, hogy jöjjön ki ide a gyülekezet elé, s mesélje el nekünk, miképpen lehetséges, hogy valaki majdnem százéves, és nincs egyetlen ellensége sem!

Az aranyos nénike kitotyogott a lelkész mellé, szembefordult a gyülekezettel, és csak ennyit mondott angyali mosollyal:

– Túléltem a rohadékokat!

Süllyed a hajó. A kapitány kérdi az utasoktól:

– Van olyan önök között, aki bízik Isten segítségében?

– Én – jelentkezik egy utas.

– Ennek nagyon örülök, mert egy hellyel kevesebb van a mentőcsónakban.

Egy pap autózik az országúton, amikor a rendőr leinti. A pap félreáll, lehúzza az ablakot. A rendőr benéz a kocsiba, látja, hogy egy üres borosüveg van a vezetőülés mellett, és alkoholszag árad ki az ablakon. Azt mondja a papnak:

– Atyám, ön túl gyorsan hajtott. Mondja, fogyasztott alkoholt?

– Á, csak vizet ittam.

– Akkor mi ez az alkoholszag a kocsijában?

Mire a pap felnéz az égre, és áhítattal felkiált:

– Uram! Hát megint megtetted!

Egy kissé illuminált férfi és egy pap karamboloznak. Mindkét kocsi totálkáros lesz, de csodák csodára egyikük sem sérül meg. Amikor kikászálódnak az autóból, így szól a férfi.

– Hát atyám, ez egy isteni csoda, hogy mi ketten életben maradtunk!

– Teljesen egyetértek veled, fiam – válaszolja a pap –, ez valóban isteni csoda.

A férfi gyorsan körülnéz, majd így folytatja:

– És nézze atyám, itt a következő csoda: A kocsim ugyan összetört teljesen, de ez az üveg bor sértetlen maradt benne. Szerintem ez is Isten akarata szerint történt, hogy legyen mivel megünnepelni a szerencsénket. Ha ön is úgy gondolja, ihatnánk egy kortyot a megmenekülésünkre.

– Egyetértek veled, fiam. – feleli a pap.

Egy Isten háta mögötti falu szélén nyitott motorháztetővel áll egy lerobbant kocsi. A vezető nyakig belebújva szereli a karburátort, és közben folyamatosan káromkodik:

– Hogy a szentségit így… hogy a szentségit úgy…

Arra megy a falu papja, és rászól:

– Ne káromkodj, fiam! Inkább imádkozz!

A vezető elszégyelli magát, és imádkozni kezd. Alig hogy elmond egy rövid fohászt, a motor máris beindul. A pap csodálkozva kiáltja:

– A szentségit!

Két Jehova tanúja áll a hegyi út szélén, kezükben egy hatalmas transzparens:

„Közel a vég! Fordulj meg, mielőtt még nem késő!”

Arra megy egy autós, lehúzza az ablakot és kiüvölt:

– Hülye szentfazekak, máshol térítsetek!

Majd gázt ad. Pár perc múlva nagy fékcsikorgás, és hatalmas csattanás hallatszik. Az egyik Jehova tanú odafordul a társához:

– Testvérem, a „Sziklaomlás az úton” tábla nem lenne célravezetőbb?

Egy keskeny, lejtős erdei úton két autó találkozik. A lefelé menőben egy férfi ül, a másikban egy nő. Ahogy a két kocsi elhalad egymás mellett a nő letekeri az ablakot, és odakiabál a férfinak:

– Disznó!

A férfi visszafordulva kikiabál az ablakon:

– Hülye liba!

Majd száguld lefelé a lejtőn, amikor belerohan az úton fekvő disznóba.

A cigány misére megy. Úrvacsoraosztáskor körbejár a boros kehely. Odaér a cigányhoz is, aki az egész bort egy hajtásra kiissza. Meglepődik az atya:

– Hé, Gazsi, nem lesz ez egy kicsit sok?

– Sok itt a bűn, tisztelendő atyám.

A börtön lelkésze elbeszélget a gengszterrel:

– Szabadulása után szívesen lennék a segítségére… – mondja végül.

– Köszönöm, de én mindig egyedül dolgozom.

A börtönlelkész kérdezi az elítélttől:

– Miért csukták le?

– A hitem miatt. Azt hittem, nem derül ki, amit tettem.

Józsi bácsi nagyon beteg. Egy jó tündér megszánja, és megkérdi tőle:

– Mi az utolsó kívánságod?

– Szeretnék meggyógyulni.

A légikisasszony egy pohár konyakot kínál a repülőgépen utazó papnak.

– Milyen magasan repülök? – kérdi a lelkipásztor.

– Kilencezer méteren.

– Akkor jobb, ha lemondok az italról. Túl közel van a főnök…

Egy csinos fiatal hölgy repülőgépen tér haza Svájcból. Egész úton azon gondolkodik, hogyan ússza meg a vámvizsgálatot. Mivel egy katolikus pap mell szól a jegye, jó ötlete támad.

– Bocsánat atyám, megtenne nekem egy szívességet?

– Természetesen kisasszony, mit tehetek Önért?

– Van egy gondom. Vettem magamnak egy remek elektromos szőrtelenítő készüléket. Nagyon sokat fizettem érte. Jóval meghaladja a vámmentesen bevihető értékhatárt, és attól tartok, hogy elkobozzák. De ön titokban át tudná vinni számomra a vámvizsgálaton a reverendája alatt.

– Valóban át tudnám vinni kedvesem, de figyelmeztetnem kell, hogy én még sohasem hazudtam, és most sem tudnám megtenni.

A nő tovább győzködi:

– Önnek olyan becsületes az arca, hogy öntől úgysem fognak kérdezni semmit – mondja a hölgy, és már át is adja a szőrtelenítőt.

Leszállás után a papra kerül a sor a vámvizsgálatnál.

– Atyám, van önnek bármilyen vámköteles áruja? – kérdezi a vámtiszt.

– A fejem búbjától a derekamig semmiféle elvámolni valóm sincs fiam.

A választ furcsállotta a vámtiszt, és tovább kérdezi:

– És deréktól lefelé?

– Van egy csodálatos szerkezetem, ami nők szolgálatára rendeltetett, de használva még sohasem volt.

A vámtiszt fuldokolva a nevetéstől:

– Rendben van atyám, tessék továbbmenni. Kérem a következőt!

A későbbi V. Sixtus pápa bíboros korában betegséget színlelt, hogy könnyebben megválasszák, s ezért mindig meggörbülve járt. Pápává választása után azonban újra egyenes derékkal, emelt fővel kezdett járni. Egyszer Medici bíboros megkérdezte tőle:

– Hogy van az, hogy Szentséged meggyógyult mióta pápa lett, s már nem jár görnyedten? Csak nem történt csoda?

A pápa nevetve válaszolt:

– Azelőtt Szent Péter kulcsát kerestem, azért jártam lehajolva, de miután már a kezemben van, nincs miért lehajolnom többé.

A pápa New Yorkba érkezik. A limuzinjához kísérik, ahol a helyi sofőr áll és cigizik.

– Mondd fiam! – kezdi a pápa. Vezethetnék egy kicsit? Otthon sohasem hagynak. A sofőr elgondolkodik: Elvehetik a jogosítványomat, esetleg ugrik az állásom, de hát ez itt mégiscsak a pápa. Elég befolyásos pali, csak nem lesz gond! Így aztán hátra ül, tölt egy italt, és indulnak. A pápa egyre gyorsabban vezet, a Fifth Avenue-n már 105 mérföldes sebességgel száguld.

– Lassabban, Szentséged! – szól a sofőr –, baj lesz! A pápa azonban rá sem hederít. Élvezi a sebességet, de nem sokáig. Mögöttük sziréna hallatszik, rendőrautó közelít. A hátul ülő sofőr izzad. Már látja magát munkanélküliként. A pápa megállítja a kocsit. A rendőr benéz az ablakon, majd visszarohan a járőrautóhoz.

– Központ. A 311 kéri a rendőrfőnököt!

– Főnök vonalban.

– Limó, 105 mph, Fifth Avenue!

– Fogja el!

– Nagy ember főnök. Baj lesz.

– A polgármester?

– Nem.

– A kormányzó??

– Nem

– Az elnök???

– Nem. Szerintem Isten!

– Füvezett, 311-es?

– Nem főnök, de hátul iszik a pali, és a pápa a sofőrje.

– Kinek van a világon a legjobb állása?

– A pápának.

– Miért?

– Mert csak egy főnöke van, és azzal is csak a halála után találkozik.

Olasz püspök érkezik látogatóba New Yorkba. Indulás előtt figyelmeztetik, hogy legyen résen, mert a szenzációhajhász amerikai újságírók némelyike még kikötés előtt felszáll az Európából érkező hajókra, s amíg a vámprocedúra tart, interjút készít az érkező nevezetes személyekkel.

– Különösen a bulvárlapok hiénáitól óvakodjék atyám – inti a püspököt egy tájékozott vatikáni tisztviselő. – Azok az ember minden szavát kiforgatják. Az a legjobb, ha semmilyen kijelentést sem tesz, hanem a kérdésre kérdéssel válaszol.

A püspök jól emlékezetébe véste a tanácsot. Amikor a fedélzeten megrohanták a sajtó képviselő, egyikük ezt kérdezte tőle:

– A tárgyalások során kíván-e foglalkozni az utcalányok életével és sorsával. A püspök azt teszi, amit tanácsoltak neki. A kérdésre kérdéssel felel:

– Vannak Amerikában utcalányok?

– Másnap az összes bulvárlap a következő vastag betűs címmel jelenik meg:

– OLASZ PÜSPÖK ELSŐ KÉRDÉSE AZ ÚJVILÁGBAN: „VANNAK ITT UTCALÁNYOK?”

– Az én nagybátyám pap, és mindenki úgy szólítja, hogy főtisztelendő úr – dicsekszik egy srác a többieknek.

– Az semmi, mert az én nagybácsikám bíboros, és őt meg eminenciás uramnak szólítják – mondja a másik.

– Ez mind semmi! Az én bácsikám olyan kövér, hogy ha kimegy az utcára, mindenki azt mondja: Úristen!

Hittanórán a pap megkérdezi a gyerekeket:

– No fiaim, tegnap milyen jó cselekedetet hajtottatok végre?

– Pistike jelentkezik:

– Átvittünk az úttesten egy vak nénit.

– Szép… De miért kellettetek ehhez öten?

– Mert az istenek sem akart átmenni…

A tisztelendő úr megkérdi Mórickát.

– Mondd csak fiam! Mi történik akkor, ha a tízparancsolatból egyet megszegünk?

Móricka rövid töprengés után kivágja:

– Még mindig marad kilenc.

A Teremtés csodálatos gazdagságáról esik szó a hittanórán:

– Tudjátok gyerekek, ez a gyönyörű világ mindenestől a teremtő Isten munkája: a fák, a virágok, a madarak, az állatok.

A kis Peti megkérdezi:

– Tisztelendő atya, a bolhát is a Jóisten teremtette?

– Természetesen, a bolhát is.

A kisfiú elgondolkodik:

– Nem mondom, babramunka lehetett…

Karácsony előtti párbeszéd hittanórán:

– Nos, gyerekek, ki szerzett először tudomást Jézus születéséről?

– Mária!

Megszületik a Kisded, mindenki örvend, csak József szomorkodik a sarokban. Odalép az egyik pásztor:

– József! Mi a baj? Megszületett a Megváltó! Sorsunk jobbra fordul! Mi okod lehet szomorkodni?

– Lányt szerettem volna…

Hittanóra van az iskolában. A tiszteletes úr a Bibliából magyaráz:

– Jézus egyszer, gyermekkorában elszökött a szülői háztól. Édesanyja, Mária a keresésére indult. No mondd meg Ferkó, mit mondott ekkor Mária?

– Jézus Mária! Hová lett ez a gyerek?

Mária és József állnak, a jászol előtt Betlehemben.

– De gyönyörű gyermekünk született József. Szerinted mi legyen a neve?

– Szerintem nevezzük el Boborjánnak.

– Jéézus!…

– Na, ez se rossz!

Egy amerikai zsidó üzletember elküldte fiát Izraelbe, hogy kicsit magáévá tegye a kultúrát. Amikor a fiú hazatért azt mondta:

– Apa, nagyon jól éreztem magam Izraelben. Ja, egyébként meg keresztény lettem.

– Ó, ne! – mondta az apa. – Mit tettem? Aztán elment a legjobb barátjához és elmesélte problémáját.

– Lévi! Elküldtem a fiamat Izraelbe, erre ő meg keresztény lett. Mit tegyek?

– Érdekes, amit mondasz – felelt Lévi. Én is elküldtem a fiamat Izraelbe, és ő is keresztényként jött haza. Talán kérdezzük meg a rabbit.

Elmondták a problémájukat a rabbinak.

– Érdekes, amit mondotok. – Én is elküldtem a fiamat Izraelbe, és ő is keresztény lett. Vajon mi történik a fiainkkal?

Ezután imádkoztak Istenhez a fiaikért, és kérték, árulja el nekik, mit tegyenek. Amint befejezték az imát, egy zengő hang szólalt meg odafentről:

– Érdekes, amit hallok – mondta a hang. Én is elküldtem a fiamat Izraelbe…

Félreértés:

A zsidók éppen készülnek megkövezni egy asszonyt, amikor Jézus eléjük toppan, és megszólal:

– Az vesse rá az első követ, aki bűn nélkül való közületek!

Erre egy hátulról érkező kő agyoncsapja a szerencsétlen asszonyt. Jézus nyakát nyújtogatva, lábujjhegyen nézelődik, majd megszólal:

– Anyám, te néha borzasztó idegesítő tudsz lenni!

Ateista vicc:

Krisztus, Szent Péter és Kohn csónakázik a Vörös-tengeren. Egyszer csak Krisztus kiszáll a csónakból, és a vízen járva kisétál a partra. Péter is utána megy, ugyanúgy a víz színén. Na, gondolja

Kohn –, ha ők ketten képesek erre, akkor én is. Kiszáll hát a csónakból, és elindulna gyalog a vízen, de abban a pillanatban elsüllyed.
Krisztus tűnődve nézi a jelenetet, majd megszólal:

– Te Péter, nem kellett volna megmutatni neki, hol vertük le a cölöpöket?

Kohn ballag az országúton, és döbbenten látja, hogy a szélén lévő feszületnél Grün imádkozik. Megszólítja:

– Grün, te ortodox zsidó létedre itt imádkozol a feszületnél?

Grün széttárja a karját:

– Mit lehet azt tudni!

– Melyik a legrosszabb pillanat egy ateista életében?

– Amikor hálát akar adni, de nincs kinek.

– Isten bizony, ateista vagyok!

Egy ateista merengése:

– Vajon létezik Isten? Isten tudja.

Senki sem beszél annyit Istenről, mint aki nem hisz benne.

Ha meg akarod nevettetni Istent, mesélj neki a terveidről.

Isten azért áldotta meg az embert képzelőerővel, hogy lássa, milyen lehetne; és azért áldotta meg humorérzékkel, hogy el tudja viselni, amilyen.

Három szőke nő vár bebocsátásra a Mennyország kapujánál. Csengetnek, mire kijön Szent Péter. Mondja nekik, hogy ha egy egyszerű kérdésre tudnak válaszolni, akkor beléphetnek a kapun. Megkérdezi az első szőkeséget:

– Mi az a Húsvét?

A szőke nő így válaszol:

– Oh, ez könnyű, ez amikor este mindenféle tűzijátékokat lehet látni, és ekkor sütnek új kenyeret.

– Nem. Sajnos rossz! – mondja Szent Péter, és a második szőkeséghez fordul.
Felteszi neki ugyanazt a kérdést:

– Mi az a Húsvét?

A második így válaszol:

– Húsvét egy ünnep decemberben, amikor egy nagy fát feldíszítünk, ajándékokat adunk egymásnak, megünnepelve ezzel Jézus születését.

Sajnos ez a válasz sem a helyes – mondja Szent Péter, majd lemondóan a harmadik szőkeséghez fordul:

– Mi az a Húsvét?

A harmadik magabiztosan mosolyog, Szent Péter szemébe néz, és így szól:

– Én tudom, mi az a Húsvét.

– Oh, igazán? – kérdezi Szent Péter rosszat sejtve.

– Húsvét egy keresztény ünnep, ami ugyanakkor van, amikor a zsidók Pészach-ot ünnepelnek. Jézus és a tanítványai az utolsó vacsorát ették, majd nem sokkal ezután Jézust elárulta az egyik tanítványa, és a rómaiak kezére adta. A rómaiak elvitték, töviskoronát húztak a fejére, kigú-

nyolták, majd egy hatalmas keresztre szögezték. Miután meghalt, egy közeli barlangba temették, amelyet egy hatalmas sziklával zártak el.

Szent Péter megkönnyebbülten mosolyog, és örül, hogy a nő tudta a választ, de a szőkeség ekkor így folytatja:

– Minden évben a sziklát elmozdítják a barlang elől, hogy Jézus ki tudjon jönni, és ha meglátja az árnyékát, az azt jelenti, hogy még nincs vége a télnek…

Három férfi utazik egy autóban. Súlyos balesetet szenvednek, és mindhárman meghalnak. Mennek fel a mennyországba, Szent Péter fogadja őket:

– Mielőtt eldöntenénk, hová kerüljetek, mondjátok meg, mit szeretnétek hallani a temetéseteken?

Az eső válasz:

– Azt szeretném, ha a pap azt mondaná, hogy jó férj, jó apa, jó orvos volt.

A második válasz:

– Én azt szeretném, ha a pap azt mondaná, jó férj, jó apa, jó tanár volt.

A harmadik válasz:

– Én meg azt szeretném, ha azt mondanák a gyászolók: „Nézzétek! Megmozdult!”

Egyszerre három férfi kér bebocsátást Szent Pétertől a Mennyországba. Azt mondja Péter:

– Először tudni szeretném, ki hogyan halt meg, majd aztán eldöntöm, ki kerülhet közületek ide.

Az első elkezdi mesélni:

– Korábban mentem haza a munkából, s ott találtam az asszonyt meztelenül, zaklatott állapotban. Na, gondoltam, most rajtakaptam, biztosan itt bujkál valahol a szeretője. Mindent felforgattam, de sehol senki. Akkor kimentem az erkélyre, s láttam, hogy alattunk egy pasas áll meztelenül. Elfogott a düh, fölkaptam a frizsidert, hogy ledobjam rá, de megbotlottam, és a hűtővel együtt lezuhantam én is.

– Én meg napoztam az erkélyemen, mert napfürdőt ajánlott az orvos, s egyszerre csak rám zuhant a hűtőszekrény. Szörnyet haltam…

– Hát te, – fordult Péter a harmadikhoz.

– Én nem tudom, mi történt velem… Én csak ücsörögtem egy fridzsiderben.

Szabóné meghal és eljut a mennyország kapujához, ahol mondja, hogy a férjét keresi. Szent Péter megkéri, hogy mondjon valami ismertetőt a férjéről, mert rengeteg Szabó van ott. Erre a nő:

– Hát a férjem mielőtt meghalt volna, azt mondta, hogy ahányszor megcsalom, annyiszor fog a sírjában megfordulni.

– Ááá, miért nem ezzel kezdte!… – Kérem, hozzák ide a Ventilátor Szabót…

Három dolgon fogunk csodálkozni a mennyországban: Az első, hogy ki került oda; a második, hogy ki nem került oda; a harmadik, hogy mi odakerültünk.

A mennyország az, ahol az angolok a rendőrök, a franciák a szakácsok, a németek a technikusok, az olaszok a szeretők, és az egészet a svájciak szervezik. A pokol az, ahol a németek a rendőrök, az angolok a szakácsok, a franciák a technikusok, a svájciak a szeretők, és az egészet az olaszok szervezik.

Öreg bácsi és néni meghal, s felkerülnek a mennyországba. Fent körülnéznek, minden csodálatos. Kék az ég, süt a nap, csiripelnek a madarak. Senki sem fázik, senki sem éhezik. Amerre csak mennek boldogság terem. Leülnek egy fa alá, és megilletődötten hallgatják az angyalok kórusát. Egyszer csak az öregember lekever egy nagy pofont az öregasszonynak, mire az megkérdezi:

– Ezt most miért kaptam?

– Ha nem lett volna az a nyavalyás diétád, már két éve itt lehetnénk!

Bebizonyították, hogy minden mérföld, amit futással töltesz el, 1 perccel meghosszabbítja életedet. Ez azt jelenti, hogy 85 éves korodban még 5 hónapot tölthetsz el egy szociális otthonban, havi 5000 dollárért.

Kovács meghal, és felkerül a mennyországba, ahol először hű hitvesével találkozik.

– Hol voltál ilyen sokáig? – zsörtölődik az asszony. – Már öt éve várok rád idefönt.

– Ne haragudj drágám! – mentegetőzik a férj. – Én már régen utánad jöttem volna, de az orvosom mindig feltartóztatott.

Abszolút papucs:

A mennyország kapuján két bejárat található. Az egyik azoknak a férfiaknak szól, akik a családjukban papucsok voltak. A másikon azok nyerhetnek bebocsátást, akik uralkodtak a feleségükön. Ez előbbinél hosszú sor kígyózik, ám az utóbbinál csak egyetlen nyeszlett emberke árválkodik. Szent Péter így szól hozzá:

– Te miért álltál ide?

– Én nem is tudom – feleli félénken a sovány, vézna férfi. A feleségem azt parancsolta, hogy ide álljak.

Két barát biciklizik az országúton. Elüti őket egy teherautó. Mindketten meghalnak. Feljutnak a mennyországba, ahol be akarnak menni a kapun. Szent Péter eléjük áll:

– Hohó, ide nem lehet csak úgy besétálni. Csak az mehet be, aki megérdemli.

A két barát gondolkodik, mivel bizonyíthatnák, hogy példás életet éltek. Az egyik előveszi a házasságlevelét. Szent Péter megnézi, majd így szól:

– Na jó, te bemehetsz.

Erre a másik két házasságlevelet ad át. Szent Péter bele sem néz, hanem mérgesen mondja:

– Na, mars le a pokolba.

A másik barát megszeppenve:

– A barátom egy házasságlevéllel bemehetett. Én kettőt is adtam, akkor miért nem mehetek be?

– Mert a szerencsétleneket beengedjük, de a hülyéket nem.

Egy különösen utálatos anyós meghal, és valami tévedés folytán a mennyországba kerül. Nemsokára a veje is követi őt a mennyországba. Amint megérkezik, seregnyi asszony veszi körül őt, s szinte egyszerre mondják a vőnek:

– Isten hozott, fiam, hát nem ismersz meg? Én vagyok az anyósod. Vitatkoznak, és sehogy sem tudják eldönteni, ki is a valódi anyós. Végül Szent Péter így tesz igazságot:

– Mivel húszan vallják magukat az anyósának, ezt az embert húszfelé kell vágni. Az asszonyok elhűlve hallgatják a kemény ítéletet, csak egyikük kiáltja:

– Úgy van! Húszfelé kell vágni!

Mire Szent Péter rámutat:

– Megvan! Te vagy az igazi anyós!

Nagy a forgalom a mennyországban. Egyszerre több asszony vár bebocsátásra. Végre megjelenik Szent Péter és kihirdeti:

– Azok, akik megcsalták a férjüket, nem jöhetnek be!

– Erre mindegyik sarkon fordul, és megindul a purgatórium irányába. Csupán egyetlen asszony marad ott. Szent Péter ránéz, majd így kiált a távozók után:

– Hé, asszonyok! Vigyék magukkal ezt a süketet is!

A pályája csúcsán álló híres focista jósnőhöz fordul. Tréfásan megkérdezi:

– Van a túlvilágon foci?

– Hogyne volna fiam! Sőt, a jövő heti fordulóban már te lövöd a legszebb gólt!

Egy férfi meghal, és a mennyország kapujában találja magát, ahol Szent Péter így szól hozzá:

– Fiam! Te nem voltál éppen kiváló ember az életedben. Tudsz valami jó cselekedetet mondani, ami alapján beengedhetlek ide?

– Igen – feleli a férfi. – Egyszer motorosok molesztáltak néhány apácát. Én odamentem a vezérükhöz, egy nagy darab tetoválásos, orrkarikás fickóhoz, megfogtam a karikáját, magamhoz húztam, és azt mondtam neki: Most pedig bocsánatot kértek a hölgyektől!

Szent Péter lapozgat a könyvében.

– Én ilyen esetet nem találok! Mondd, és mikor történt ez?

– Úgy 1-2 perce…

Egy férfi meghal, és felkerül a mennyország kapujába. Szent Péter egy nagy könyvvel a kezében fogadja. Azt mondja neki:

– A könyvemben az áll, hogy nem voltál rossz ember, de jót sem sokat cselekedtél életedben. Ha tudsz egy esetet mondani, amikor valami különösen jót tettél, akkor beengedlek a Mennyországba.

Erre a férfi mesélni kezdi:

– Autóval mentem valahová, amikor megláttam az országút mellett egy motoros bandát, akik egy fiatal lányt molesztáltak. Lehettek vagy ötvenen. Először csak lassítottam, hogy jobban lássam, mi történik. Szegény lányról letépték a ruháit. Félreálltam a kocsimmal, és kivettem a csomagtartóból az emelővasat. Ezután odamentem a bandafőnökhöz, aki egy bőrdzsekis fazon volt, az orrát és a fülét egy hatalmas lánc kötötte össze. Kitéptem a láncot, és az arcába vágtam, majd ütni kezdtem a vasrúddal, ahol értem. Elterült. Ezután odafordultam a többiekhez, és elkezdtem ordítani: „Hagyjátok békén azt a szegény ártatlan lányt! Micsoda állatok vagytok ti! Tűnjetek innen, mert különben titeket is móresre tanítalak!”

Szent Péter elcsodálkozott:

– Igen? És mikor történt ez?

– Ó, hát úgy két perccel ezelőtt…

Szent Péternél jelentkezik egy 32 éves autószerelő. Miért kellett ilyen korán meghalnom? – kérdi. Szent Péter fellapozza a nagykönyvet, majd így szól: „Az ügyfeleidnek felszámolt munkaórák alapján te már 125 éves vagy.”

Az angol, a magyar és a cigány feljutnak a mennyországba. Azt mondja nekik Szent Péter:

– Na fiaim, amennyit hazudtatok életetekben, annyi tűszúrást kaptok.

Bemegy az angol, kap 5 tűszúrást. Bemegy a magyar, kap 50 tűszúrást. Jön ki röhögve, erre az angol megkérdi:

– Neked 50 tűszúrás után van kedved röhögni?

Mire a magyar:

– Persze, mert a cigánynak már készítik a varrógépet.

Meghal a pap. Persze felkerül a mennyországba, s ott meglát egy földi életéből ismert taxisofőrt, aki jóval szebb házban lakik, mint amilyet ő kapott. Szemrehányóan fordul Szent Péterhez, aki így felel:

– Tudod, mi az eredmények arányában jutalmazzuk a lelkeket. A te prédikációid alatt gyermekem sokan elaludtak, igaz?
– Hát bizony, így volt…
– Na látod! Ennek a sofőrnek a kocsijában viszont nem mertek elaludni az emberek, hanem inkább buzgón fohászkodtak.

Kopogtatnak a mennyország kapuján. Szent Péter kikiált:

– Na, mi az?

Nem mi az, hanem: ki az, fiacskám!

– Atyaúristen! Megint egy tanárnő!

A gazdag bankár meghal, és erélyesen kopogtat a mennyország kapuján. Az Úr odaküldi Szent Pétert nézze meg, hogy ki az. Szent Péter kinyitja az ajtót, és megkérdezi a bankártól:

– Mit akarsz?
– Be akarok menni.
– Hohó, aztán voltak-e jó cselekedeteid a Földön?
– Igen. Egyszer találkoztam egy koldussal és adtam neki egy krajcárt.
– Aztán?
– Aztán később egy másik koldusnak is adtam egy krajcárt.
– Hát még mi jót tettél?
– Pár év múlva megint adtam egy koldusnak egy krajcárt.

Szent Péter jelenti a dolgot az Úrnak, aki végighallgatja, majd így szól:

– Add vissza neki a három krajcárt, és menjen a pokolba!

Az újgazdag meghal, és felkerül a mennyországba. Szent Péter megkérdezi tőle:

– A Földön három emeletes villád volt?
– Igen.
– A legdrágább Rolls Royce-od?
– Igen.
– Magán helikoptered?
– Igen.
– Nyaralód Hawaii-on?
– Igen. De miért kérdezi ezt tőlem?
– Mert van egy olyan érzésünk, hogy rosszul fogod érezni magadat itt nálunk.

A suhogó joggingos[107], mobiltelefonos vállalkozó zuhan a pokol felé, és közben morfondírozik

[107] dzsoging = műszálas szabadidőruha

magában:

– Talán mégse kellett volna annak a kis öregembernek a kulcsokkal a kezében azt mondani, hogy: „Megveszlek kilóra, te köcsög”…

Állami beruházás:

Az Úr szól Szent Péternek, hogy rendbe kéne hozni a Mennyek Kapuját, mert erősen megviselte a sok használat. Péter árajánlatot kér a jelentkezőktől.

– Én ács vagyok – mondja az egyik –, és ötszáz égi dollárért megjavítom a kaput.

– Én pedig kovács vagyok – így a másik –, és ezer égi dollárért díszes vaskaput állítok a helyére.

Kicsit sokat kértek – mondja Péter. Jön egy harmadik is.

– Én vállalkozó vagyok – mondja. – Tízezerért mindent rendbe teszek.

Szent Péter elképedve kérdez vissza:

– Tízezerért?

– Nézd, ebből ötezer a tied, négy és fél az enyém, ötszázért meg rendbe hozza az ács. Aztán kiállítom a számlát, az Úristen meg kifizeti.

Kovács és Szabó meghalnak. Szabó a mennybe, Kovács a pokolba kerül. Telik-múlik az idő. Szabó nagyon jól érzi magát a mennyországban. Fehér ruhás lányok legyezik, a legjobb ínyencfalatokat eszi, miközben gyönyörű zene szól. Egyszer csak meglátogatja Kovács. Nagy örömmel mutatja be neki a mennyország szépségeit, de Kovács csak csóválja a fejét.

– Szép, szép, de nem az igazi. Semmi izgalmas nincs itt, tiszta unalom az egész. Bezzeg a pokol! Bombázó csajok iszapbirkóznak, a másik helyen sztriptíz, ráadásul azt a csajt szeded fel, amelyiket akarod. Vérpezsdítő zene egész álló nap, pia minden mennyiségben. Na látod ez igazi buli, de te csak maradj itt, én megyek vissza.

Szabót nem hagyja nyugodni a gondolat:

– Végül is igaza van, egy kicsit unalmas ez a mennyország, megnézem magamnak a poklot.

Lemegy, bekopog a kapun. Ahogy nyílik, abban a pillanatban két ördög megragadja, beledobják egy üstbe, és forró szurkot öntenek rá. Szabó kétségbeesetten ordít:

– De hát hol vannak a nők, a pia, a buli?

Mire a Sátán:

– Ezt mégis ki mondta neked?

– Hát a Kovács.

– Kovács, Kovács, milyen Kovács?… Jaaa, a marketinges Kovács!

Az ifjú házaspár nászútra megy a Szaharába. De miután az üzletasszony feleségnek van még némi elintéznivalója, a férj előre megy. Amint megérkezik e-mailt küld feleségének. De elhagyta a címet, ezért emlékezetből írja be. Csak egy kicsit téved, és így a levél az özvegy papnéhoz érkezik, akinek előző nap halt meg a férje. Miután elolvasta, ájulva összeesik. A rokonok berohannak és elolvassák a levelet, melyen a következő áll: „Szia most érkeztem meg. Mindent elintéztem a holnapi jöveteledhez. Ui.: JÓ MELEG VAN IDELENT.”

Meghal a jámbor életű szerzetes, s természetesen a mennyeknek országába kerül. S minthogy hitbuzgalommal és párját ritkító példamutatással végigböjtölte az életét, most azt reméli, hogy odafönt gazdag lakoma várja. Erre kap egy pohár tejet kiflivel. Reménykedik, hogy majd másnap. Ám reggelire ugyancsak tejet kap kiflivel, ebédre pedig egy pohár joghurtot. Megkérdezi az Úristent:

– Jó Uram! Mást nem lehet enni a mennyországban?

Mire az Úr:

– Tudod fiam, kettőnkre nem érdemes főzni.

Nagy a forgalom a mennyországban. Több száz méteres sor áll a kapu előtt. Mindenki sietne befelé. Szent Péter kérdezi a soron következőt:

– Hogy éltél a Földön?

– Felnőttem, megnősültem, és boldog házasságban haltam meg.

– Jól van, téged beengedlek.

Erre a sor végén megszólal egy türelmetlen lélek:

– Akkor engem még inkább be kell hogy engedj, mert én kétszer házasodtam meg!

– Áááá! Szerencsétleneket beengedünk, de hülyéket nem!

– Doktor úr, olyan sokáig tartott a műtétem, hogy magának szakálla nőtt?

– Én Szent Péter vagyok!

Meghal a körzeti orvos, s lelke a mennyekbe száll. Az égi kapu előtt hosszú sorok várnak bebocsátásra, s a néhai orvos beáll a sor végére. Nyílik a kapu, Szent Péter végigtekint a tömegen, majd azt mondja az angyaloknak:

– Az orvost engedjétek előre! Ő a mi legjobb szállítónk.

A helybéli plébános és az ügyvéd együtt érkeznek Szent Péterhez. Szent Péter közömbösen fogadja a plébánost, és azonnal betessékeli a mennyország tömegszállására. Az ügyvédet viszont karon fogja, és a legnagyobb tisztelettel vezeti egy magán luxuslakásba. A pap felháborodva panaszkodik Szent Péternek, hogy ő egész életében Isten szolgája volt, és neki csak tömegszállás jut, milyen alapon kap az ügyvéd ilyen kitüntető bánásmódot?

Mire Szent Péter:

– Papokból tucatjával érkeznek a mennyországba, míg az ügyvédek közül ez az első, aki ide került.

Jobblétre szenderül a nagy kártyás. Mivel ezen káros szenvedélyén kívül semmi egyéb nem terheli a számláját, Szent Péter nehezen tudja eldönteni, hogy beengedje őt rögtön, vagy előbb egy kis tisztítótűzre küldje a purgatóriumba. Végül így határoz:

– Tudod mit? Játsszunk egy pókerpartit, és ha te nyersz, beengedlek. De figyelmeztetlek, ne próbálj csalni!

A kártyás örömmel rááll az alkura:

– Rendben van. De nekem is van egy kikötésem, te pedig ne tégy csodát!

– A hegymászó megcsúszik, de az utolsó pillanatban sikerül megkapaszkodnia egy sziklaperemben. Ott lóg, aztán amikor már fogytán van az ereje, kétségbeesetten felnéz az égre, és így kiált:

– Van ott fenn valaki?

– Igen – hangzik a válasz.

– Mit tehetnék?

– Bánd meg a bűneidet, imádkozz és engedd el a sziklát!

A hegymászó kicsit vár, azután újra az ég felé kiált:

– Nincs ott valaki más is?

Uramisten!

2012-ben azért imádkozom, hogy legyen egy kövér bankszámlám, és karcsú alakom.

De kérlek, ne cseréld össze ezt a két kívánságot úgy, mint 2011-ben!

Jézus egyszer az országúton vándorolt egy diákkal. Ahogy mentek, megvillant előttük egy rézkrajcár a porban.

– Vedd föl, fiam! – biztatta a társát Jézus.

A diák azonban lusta volt, és azt mondta, hogy egy krajcárért nem érdemes lehajolni. Jézus nem szólt semmit, hanem fölvette a krajcárt, és tovább taposták az országutat. Mikor beértek a városba, Jézus vett tíz szem cseresznyét a krajcáron egy kofától, és a zsebébe dugta. Megint továbbmentek. Sütött a nap kegyetlenül. A diák izzadt, nyögött, s unos-untalan panaszkodott, hogy szomjas. Erre Jézus sorra elhullatta a tíz szem cseresznyét, a diák pedig mind fölvette és megette. Miután a diák az utolsó cseresznyét is lenyelte, azt mondta Jézus:

– Látod, diák, ilyenek vagytok ti emberek. Egy krajcárért nem hajoltál le, de egy krajcár ára cseresznyéért tízszer is meghajtottad a derekadat.

A magyarok irigységéről, egymás iránt táplált rosszindulatáról szól ez a vicc:

Jézus lelátogat a pokolba, és látja, hogy az egyes országok bűnözői hatalmas üstökben szoronganak. Az angol, a német, a francia és a többi nemzet üstjét is sok ördög veszi körül, nehogy kiszökjenek a forró olajból az elkárhozott lelkek. A magyar üst körül azonban egy ördög sincs. Jézus csodálkozva kérdi az őt kísérő Sátántól:

– Hogyhogy itt senki sincs?

Erre az alvilága ura:

– Itt erre nincs szükség. Ha valaki szökni próbál ebből az üstből, egymillió kéz húzza vissza.

– Krisztus meghalt bűneinkért. Hát ne okozzunk neki csalódást!

Egy agyafúrt lókupec érkezik a mennyország kapujához, és bekopogtat. Péter ajtót nyit neki, de amikor felismeri, nem akarja beengedni:

– Te nem jöhetsz be ide, mert fondorlatos gazfickó vagy.

A lókupec erre előhúz a háta mögül egy kakast. Péter elé tartja, és rákérdez:

– Ismered?

Péter elvörösödik.

– Hagyjuk a régi dolgokat. Inkább gyere be!

A viccekben a szentek is esendők:

Egy nő kopog a mennyország kapuján. Kijön Szent Péter és megkérdezi, hogy mi volt a foglalkozása.

– Kurva voltam – vallja be szégyenlősen a nő.

Szent Péter szeme felcsillan:

– Menj a kis bárányfelhő mögé, mindjárt megyek én is!

Kopogtatnak a mennyország kapuján. Szent Péter kinéz. Ott áll egy ember, de amikor megszólalna, eltűnik. Eltelik egy kis idő, megint kopogtatnak. Szent Péter ismét kinéz. Megint ott az ember, de újra eltűnik, mielőtt szólhatna hozzá. Harmadszor is kopogtatnak. Szent Péter kivágja a kaput, és ráförmed a férfira:

– Ne szórakozzon itt velem!

– Elnézést, én tényleg nem tehetek róla, csak próbálnak újraéleszteni.

Szent Péter álldogál a mennyország kapujában, és meglátja, hogy egy ismert színész közeledik.

– Ön itt? – kiált fel Szent Péter. – Hogy kerül ide?

– Tudja, a kritikusok az egekig magasztaltak.

Szent Péter áll a mennyország kapujában, amikor az Úr magához hívatja. Éppen ekkor jár arra Jézus. Szent Péter odaszól neki:

– Segítenél nekem, Jézus? Az Úr magához hivatott, és át kellene venni egy fél órára a kapuőrséget. Jézus készségesen rááll, csak megkérdezi:

– Na, és mit kell csinálnom?

– Ha jön valaki, elbeszélgetsz vele, és eldöntöd, hogy milyen ember. Ha úgy látod, hogy jó, akkor beengeded, ha nem, akkor elküldöd a pokolba.

Szent Péter elmegy, és alig telik el negyedóra, amikor egy ősz hajú, ősz szakállú, remegő kezű öregember jelentkezik a mennyország kapujánál. Jézus rákösz̈ön:

– Jó napot bácsikám! Mi járatban erre?

– Hát tudod, szeretnék bejutni a mennyországba – feleli az öreg.

– De miért, bácsika?

– Azért, mert én már az egész Földet bejártam, és sehol sem találtam meg a fiamat. Nem lehet máshol, csak itt a mennyországban.

– Jó, jó bácsikám, de itt annyi ember van, nem biztos, hogy megtalálja őt.

– De az én fiamnak különös ismertetőjelei voltak – mondja az öreg. – A kezébe meg a lábába szögek voltak verve.

Ezek hallatán Jézus megrendülten kérdi az öreget:

– Mondja bácsi, mi a maga foglalkozása?

– Ács vagyok – feleli az öreg elcsukló hangon.

Jézus kitárja a karját, és az öreg nyakába ugrik:

– Apám, apám!

Az öreg átöleli, és könnye szemmel így kiált:

– Fiam… Pinocchio!

2000 év után Jézus leszáll a földre, hogy megnézze hogyan élnek az emberek. Természetesen koldusruhát ölt. Itt lent találkozik egy valódi koldussal. Gondolta, próbára teszi:

– Nagyon éhes vagyok, adnál valamit enni?

A koldus megkínálja egy kis kenyérrel.

– Megszomjaztam, van valami innivalód?

Azt is kap.

– Nagyon fázom…

A koldus betakarja a kabátjával.

– Nincs egy szál cigid?

A sorstársával együtt érző koldus ad neki egy szálat. Jézus szippant egyet-kettőt:

– Most már elárulom, Jézus vagyok…

– Jó az anyag, mi?…

Egy hittérítő Afrikában:

– Jézus szeret téged!

– Tudom, de én éhes vagyok.

Négy katolikus nő beszélget egy teadélutánon, arról mire vitték a gyerekeik. Az egyik ezt meséli:

– Az én fiam pap. Amikor belép egy helyiségbe, az emberek Tisztelendő úrnak szólítják.

A másik nő ezt mondja:

– Az én fiam püspök. Amikor belép egy helyiségbe, az emberek Excellenciás úrnak szólítják.

A harmadik büszkén ezt mondja:

– Nem azért, hogy felvágjak, de az én fiam egy kardinális. Ha megjelenik valahol, az emberek Eminenciás úrnak szólítják.

A negyedik nő csak ül csöndben, és a teáját szürcsölgeti. A többiek kérdően néznek rá. Aztán ezt mondja:

– Az én fiam egy gyönyörű, 185 cm magas, izmos sztriptíz táncos. Amikor belép egy helyiségbe, az emberek csak ennyit mondanak: Te jó Isten!

A terrorista halála után felkerül a mennyország kapujához. Kiszól neki Szent Péter:

– Takarodj innen! Ide sosem fogsz bejutni!

– Nem is akarok. Innen fog mindenki kijönni 30 másodpercen belül, különben…

Istennek miért nincs semmilyen tudományos fokozata?

1. Csak egy ismert műve van. Az is héberül.
2. Nincs benne egyetlen utalás sem más forrásmunkákra.
3. Nem publikálták semmilyen ismert tudományos folyóiratban.

4. Sokan kételkednek benne, hogy személyesen ő írta.
5. A csoportmunka idegen számára.
6. Más tudósoknak nem sikerült megismételni a kísérleteit.
7. Mikor egy kísérlete nem sikerült, megpróbálta özönvízzel eltüntetni a nyomokat.
8. A fiát küldte tanítani maga helyett.
9. Az első két diákot kidobta, mert valamit megtanultak az általa előírt anyagon felül.
10. Habár csak tíz tétele van, diákjainak többsége a gyakorlati teszten elbukik.

Művész viccek

A XIX. század végén egy pesti színházban:

– De nagysád, vegye le a kalapját, mert én 5 forintot fizettem a jegyért.

– Én pedig 25 forintot fizettem a kalapomért.

A virágcsokornak, illetve gyümölcscsendéletnek is beillő malomkerék nagyságú kalapokat figurázza ki ez a vicc:

Hölgy:

– Kérem fessen le engem így kalapban!

Festő:

– Bocsánat, akkor tessék egy tájképfestőhöz fordulni.

Unalmas darab:

– Uram, az előadás húsz perce elkezdődött. Megkérem, hogy csendesen tessék a nézőtérre bemenni.

– Miért? Már mindenki alszik?

– Miért táncolnak a balettosok lábujjhegyen?

– Mert biztosan észrevették, hogy a közönség elaludt az első sorokban.

– Nem értem, miért nem fütyülte ki a közönség ezt az unalmas darabot – mondta az egyik színikritikus a másiknak.

– Mert nehéz egyszerre ásítani, meg fütyülni!

Két színikritikus beszélget az új darabról:

– Milyen volt az első felvonás? – kérdezi az, amelyik még nem látta.

– Ha rám hallgatsz, a második felvonás után hazamész.

– Miért a második után?

– Mert az első szünetben rettentő nagy a tolongás a ruhatárban.

– A második felvonás után elmegyünk, suttogja a férj a feleségének, egy rendkívül gyenge darab premierjén.

– És miért nem az első után?

– Azért, mert akkor nagyon nagy tömeg lesz a ruhatárnál.

A III. Richard próbája folyik a színházban.

– „Országomat egy lóért!” – üvölti szerepe szerint a színész.

A színfalak mögül beszól az egyik kollégája:

– Jó lesz neked egy szamár is.

A színész visszaszól:

– Igen! Gyere csak be!

Két fiatal színésznő ül a művészpáholyban a darab főpróbáján.

– Nézd! – mondja az egyik az öregedő primadonnára mutatva. – Micsoda gyönyörű tripla gyöngysor van a nyakán!

– Nem háromsoros az, hanem egy! A másik kettő ránc!

Az előadás végén két statiszta pusmog a színfalak mögött:

– Te – kérdezi az egyik – Mi a baja a primadonnának? Dühösnek látszik.

– Persze, mert csak kilenc virágcsokrot hajítottak fel a lába elé a színpadra – mondja a másik.

– Kilencet? – hitetlenkedik a fiatalabb. – De hisz ez csodálatos!

– Ahogy vesszük. A primadonna ugyanis tízet rendelt a virágüzletben…

A világhírű filmszínésznő elbocsátja a szakácsnőjét. A férj megütközve kérdezi:

– De miért, drágám? Hiszen remekül főzött.

– Hiába! – sóhajt fel a színésznő. Ugyanis fűnek-fának dicsekszik, hogy már negyven éve az ő kosztját eszem!

Két színésznő beszélget:

– A múlt héten ünnepeltem a negyvenedik születésnapomat.

– Bizony már ideje volt, drágám.

A népszerű színésznő gyermekkori szerelme levélben megfenyegeti a sztárt, hogy közzéteszi egykori szerelmes leveleit, ha nem fizet azonnal ezer dollárt. Akkor aztán szégyenkezhet!

A hölgy válasza:

– Nincs miért szégyenkeznem, legfeljebb a címzés miatt…

– Nos, milyen gondolatokat ébresztett önben a művem? – kérdi a zeneszerző a kritikust.

– Állandóan az idős Beethoven jutott az eszembe.

– Ó, ez igazán hízelgő! És miért?

– Szerettem volna olyan süket lenni, mint ő!

A hangverseny után azt kérdezi a művésznő a barátnőjétől:

– Ugye szépen énekeltem? A hangom betöltötte az egész termet.

– Bizony. Sokan még ki is mentek, hogy helyet csináljanak neki.

A koncert után megkérdezi a kritikus a mellette ülő urat:

– Ki az az énekesnő, aki olyan borzasztóan hamisan énekelt?

– A feleségem.

– Nem is azt akartam mondani, hanem hogy az a másik hölgy, aki zongorán rettenetesen rosszul kísérte, vajon ki lehet?

– A testvérem.

– Ezer bocsánat, tévedtem, a zenemű a hibás. Ugyan melyik hülye szerezte?

– Én magam.

Két színésznő beszélget a klubban:

– Új fiúm van – dicsekszik az egyik.

– Na ne mond! És mennyire vagytok?

– Már nálam alszik.

– Igen? Én azt hittem, hogy nálad csak a közönség alszik.

Két színésznő beszélget:

– Tudod, drágám – mondja az egyik –, még sohasem fordult elő velem, hogy kifütyülték volna azt a darabot, amelyikben én játszottam.

– Hát persze – feleli a másik –, ki tud ásítás közben fütyülni!

Egy fiatal színész mellékszerepet kap egy darabban. Büszkén újságolja a menyasszonyának, és egyben meghívja az előadásra. Utána kíváncsian kérdi:

– Na, milyen voltam?

– Nem tudom, mert amikor a szövegedet mondtad, épp tüsszentett a szomszédom.

A rendező megszólítja a fiatal operaénekesnőt:

– Margit megbetegedett, holnap magának kell beugrania Tosca szerepébe.

– Igen, főrendező úr, de tájékoztatni kell a közönséget, hogy kezdő vagyok.

– Fölösleges, rájönnek maguktól is.

– Kedves igazgató úr, azért jöttem önhöz, mert a feleségem színésznő szeretne lenni.

– Na, és van színházi gyakorlata?

– Hogyne volna! Otthon naponta rendez jeleneteket!

A zeneiskola igazgatója így szól a tanítványokhoz:

– Gyerekek! Ma ünnepeljük Wolfgang Amadeus Mozart születésnapját. Kegyeletből ma nem játsszuk el egyetlen művét sem.

– Tessék mondani, nem zavarja magukat, hogy minden nap gyakorolok a hegedűmön? – kérdezi Pistike a szomszédot.

– De igen, nagyon zavar.

– És nem tetszene ezt megmondani a papámnak?

Kovács egy átvirrasztott éjszaka után nem bírja tovább, és átmegy a szomszédba a kutya miatt.

– Kérem, szomszéd úr – kezdi. Én igazán béketűrő ember vagyok, de ami sok, az sok. Az önök kutyáját be kell adni valamilyen intézetbe, hogy leszoktassák az ugatásról. Tegnap délután is vonítani kezdett a lányom énekórája alatt, és hajnalig abba sem hagyta!

– Sajnálom, Kovács úr – feleli a szomszéd –, de tanúm az egész ház, hogy a maga lánya kezdte.

– Mondd drágám, nem lehetne elvetetni a gyermekünket?

– Megőrültél? Már elmúlt tízéves.

– Jó… Akkor legalább a hegedűjét!…

– Hallom, a lányod hegedülni tanul. Na és, hogy halad?

– Nagyon jól. Neki köszönhetem, hogy megvehettem a szomszéd lakást féláron.

– Úgy látszik uraságod nem nagy zenebarát, pedig mind a négy lánya muzsikál.
– Ha önnek is négy lánya muzsikálna, ön sem lenne zenebarát.

Kiragasztott cédula egy lakótelepi ház falán:
„Trombita sürgősen eladó!”
S alatta kézzel:
„Éppen itt az ideje már!”

– Miért lopta el a szomszédja dobfelszerelését, amikor sem zenei, sem ritmusérzéke nincs?
– Mert neki sincs…

Valahol Amerikában:
– Nem is értem, hogy egy hangszerkereskedő hogy árulhat fegyvereket is.
– Pedig egyszerű. Ha valaki ma vesz tőlem egy trombitát, holnap bejön a szomszédja, és kér egy revolvert.

– Melyik a legmuzikálisabb állat?
– Nem tudom.
– Szerintem a kutya.
– Ezt miből gondolod?
– Az enyém mindjárt elkezd szűkülni, ha a feleségem a zongorához közelít.

– Kovácsné Lisztet játszik, s amikor abbahagyja, büszkén kérdezi az urától: Na? Mit csinálnál, ha úgy zongoráznál, mint én? Zongoraleckéket vennék.

Jó napot asszonyom… Én vagyok a zongorahangoló…
– És ki hívta magát?
– A szomszédok!

– Ez a jegy a tegnapi előadásra szólt – mondja a jegyszedő a bejáratnál a lihegve érkező házaspárnak.
Mire a férj:
– Látod szívem, mondtam, hogy igyekezz már egy kicsit!

A házaspár színházba készül. Indulás előtt az asszony alaposan szemügyre veszi a férjét, majd ráförmed:
– Azért igazán megborotválkozhattál volna!
– Én? Hiszen amikor elkezdtél készülődni, akkor borotválkoztam…

– Mondd, drágám – kérdi a lány – mit csináljak, hogy a randin ne borostás arccal várj engem?
– Gyere időben…

Próbaéneklésen:
– Tanár úr, kérem! Nekem azt mondták, hogy kincs van a torkomban…
– Alighanem az zavarja az éneklésben.

– A feleségem zongorázik, a fiam trombitál, a leányom hegedül.
– És te?
– Én tűröm.

– Kovács dicsekszik a barátainak. Az egész családom zenei tehetség. A feleségem zongorázik, a fiam hegedül, a lányom hárfázik…
– És te?
– Én meg fütyülök rájuk.

Kovácsné elmegy próbaéneklésre. A szám után reménykedve kérdi a karnagytól:
– Elmehetek én ezzel a hanggal az Operába? A karnagy vállat von.
– Ha van jegye!…

– Holnap este neked fogok játszani – mondja a fiatal zongorista a barátnőjének.
– Ne légy már olyan pesszimista – válaszol a lány. – Lehet, hogy eljönnek még páran a koncertre…

A háziasszony zongorajátékkel szórakoztatja vendégeit.
– Szereti ön a szép zenét? – kérdezi az egyiktől.
– Igen asszonyom, de azért folytassa nyugodtan.

A háziasszony mondja az estélyre meghívott énekesnek:
– Mondja művész úr, most mindjárt elkezd énekelni, vagy előbb hagyjuk szórakozni a vendégeket?

– Az újgazdag Szabóék meghívják egyik estélyükre a világhírű hegedűművészt. A művész jókora fellépti díjért elfogadja a meghívást, s mikor megérkezik, odamegy Szabónéhoz, s a hegedűjére mutatva azt mondja neki: Ez a hegedű, amelyen ma este játszani fogok, több mint kétszáz éves.
– Annyi baj legyen – feleli nyugtatóan Szabóné. – Ki veszi ezt észre?

Bemegy a vásárló a hanglemezboltba, és megkéri az egyik eladót, hogy ajánljon a feleségének valami újdonságot a klasszikusok közül:

– Kérem, most jelent meg új felvételen a *Befejezetlen szimfónia*.

– Azt nem kérem – feleli a vevő. – Még azt hinné a feleségem, hogy valami maradékboltban vettem.

– Elmegyünk a Figaro házasságára? – kérdezi a sznob a feleségét.

– Szerintem inkább küldjünk dísztáviratot.

Kortárs költőink rímtelen verseiről is született egy vicc:

– Költészetnek azt nevezzük, ami nem ér ki a lap széléig a könyvben.

A fiatal költő büszkén meséli egyik kollégájának:

– A verseimet most kétszer annyian olvassák, mint ezelőtt.

– Miért, megnősültél?

Két pályakezdő költő beszélget:

– Olvastad a legutóbbi versem?

– Igen.

– És, hogy tetszett?

– Lehetett volna rosszabb is.

– Na, ez szép! Mondhatom, kicsit több megértést vártam volna tőled!

– Jól van, jól van. Nem lehetett volna ennél rosszabb.

Az ifjú költő panaszkodik:

– Csak ha már nem élek, akkor fogja megtudni a világ, hogy ki voltam, és mit alkottam!

Valaki megjegyzi:

– Igen… de akkor te már biztonságban leszel!

A szerző kérdezi a barátját:

– Olvastad az új könyvemet?

– Igen.

– És mi a véleményed?

– Nos, őszinte leszek. A fedőlapok túl messze vannak egymástól.

Az író panaszkodik a háziorvosának:

– Doktor úr, sokszor reggelig sem tudok elaludni. Mit tanácsol?

– Van egy ötletem. Próbálja meg elalvás előtt a saját regényeit olvasgatni.

Egy fiatal író panaszkodik a pályatársának:

– Tegnap a hároméves kisfiam széttépte a kéziratom első öt oldalát!

Mire a kolléga:

– Ne mondd, tud már olvasni?

Két író beszélget egy fogadáson:

– Hallom megnősültél – mondja az egyik.

– Igen, és mondhatom nagyon termékeny a házasságom.
– Hogy érted?
– Akkora kurvát vettem feleségül, hogy már három pornóregényt írtam az előéletéről.

Két író beszélget:
– Megírtam a fő művemet. Ez a darab túl fog élni engem!
– Te szegény. Nem is tudtam, hogy ilyen súlyos beteg vagy.

Öntelt költő:
– Mi az ördög, ön még él barátom? Hisz nemrég olvastam egy nekrológot [108] önről.
– Na látja, ezúttal is újabb bizonyítékát adtam a halhatatlanságomnak.

Kritika:
– Mester, nemrég olvastam a regényét.
– Az utolsót?
– Merem remélni.

Összeesküdtek ellenem a kritikusok! – panaszkodik a költő a barátjának. – Nem írnak rólam egyetlen sort sem.
– Állj bosszút rajtuk! – feleli a barát, aki már olvasta a legújabb kötetet. – Te se írj többé! Egy sort sem!

A hosszú élet titka:
A fiatal drámaíró elküldi „Miért élek még?” című darabját a kritikusoknak. Egy hónap múlva visszakapja a kéziratát ezzel a válasszal:
– „Azért, mert nem maga jött érte személyesen.”

Két drámaíró beszélget egy harmadikról:
– Nagyon előkelő közönségnek ír.
– Hogy érted ezt?
– Kizárólag színházigazgatók olvassák a darabjait.

Két drámaíró beszélget:
– Befejeztem… illetve hát majdnem befejeztem az új tragédiámat… Csak azt nem tudom, hogy a negyedik felvonás végén hogyan pusztítsam el a főhőst.
– Mi sem egyszerűbb! Olvastasd el vele az első három felvonást.

A kezdő lírikus szeretne mély beszélgetésbe bonyolódni a kiváló kritikussal, ezért megkérdezi tőle:
– Azt mondják a zsenialitás betegség. Mi erről az ön véleménye?
– Lehet, hogy betegség, de magának nem kell félnie. Ön makkegészséges.

– Hogyan sikerült a vidéki turnéja direktor úr?
– Gyalázatosan. Ha tragédiát adtunk, egyszerűen nevetséges volt a bevétel; ha pedig vígjátékot, akkor tragikus.

[108] Az elhunyt személyt méltató beszéd, cikk.

– Hallottad, hogy Kovács Jenőt felvették az Írószövetségbe.
– Ne mond! Nem is tudtam, hogy írogat. Mit írt már?
– Felvételi kérelmet és segélykérvényt.

Két író beszélget:
– Tudod miért nem tudsz olyan színdarabot írni, mint a Shakespeare vagy Molnár Ferenc?
– Halvány gőzöm sincs…
– Na, hát ezért.

A legjobb gondolataink másoktól származnak.

Két szerző beszélget:
– Még nem is kérdeztem – mondja az egyik –, hogy végződött a plágiumpered?
– Győzött az igazság! – feleli a másik.
– Az baj. És fellebbeztél?

Könyvkiadóban:
– Kedves szerkesztő úr, használható a kéziratom, amit beadtam?
– Hogyne! A másik oldalára még lehet jegyzetelni.

A kiadó szerkesztője nézegeti a kéziratot, majd felnéz a szemüvege felett, és megkérdezi a félénken toporgó szerzőt:
– Miért „Bumeráng” a regény címe?
– Mert eddig minden kiadótól visszajött hozzám.

Az írótól megkérdezi a felesége:
– Hogy állsz az új regényeddel, mikor fejezed be?
– Ezen a héten.
– És legalább boldog lesz a vége?
– Nem. Ugyanis a szerelmesek összeházasodnak.

A könyvkiadó szerkesztője behívatja a szerzőt, mert nagy sikert aratott a „Hogy kapok asszonyt? Tanácsok a házasulandók számára” című könyve.
– Őrült siker – mondja a szerkesztő. – Eddig százezer példányt adtunk el belőle. Van egy óriási javaslatom. Írjon nekünk egy újabb könyvet.
– Milyen könyvet? – óvatoskodik a szerző.
– Ezzel a címmel: „Hogyan szabaduljak meg a feleségemtől? Tanácsok válófélben levők számára.”
– És gondolja, hogy ez siker lesz?
– Siker? Aki megvette a maga első könyvét, az holtbiztosan meg fogja venni a második kötetet is.

A mindig köntörfalazó kritikus nősül.
– Hajlandó feleségül venni Kertész Ilonát? – kérdi az anyakönyvvezető. Mire a kritikus:
– Kérem, a javaslattal egyetértek, de lenne néhány észrevételem…

A roppant szigorúságáról ismert színházi kritikust otthon a felesége ezzel fogadja:

– Képzeld, amíg távol voltál, itt járt egy színész, és azt mondta, azért keresett fel, hogy összetörje a csontjaidat…
– Na, és mit mondtál neki erre?
– Semmit… Csak módfelett sajnáltam, hogy éppen most nem vagy idehaza…

A neves szerzőtől megkérdezi egy olvasója:
– Mondja mester, honnan veszi azt a sok rémséget, amit mostanában ír?
– Tudja, két éve megnősültem.

Az ismert színházi kritikus felkötött karral, és bebugyolált fejjel jelenik meg az újságíró klubban.
– Mi történt veled? – kérdezik tőle.
– Az egyik színész megvert, mert azt írtam róla, hogy nem tud mit kezdeni a kezeivel…

Egy öregúr dühösen vitatkozik az újságosbódé előtt.
– Mielőtt elviszem, át akarom nézni az újságot!
– Keres benne valamit? – kérdezi a hírlapárus.
– Nem. Viszont nem hagyom, hogy minden szemetet rám sózzon. A tegnapi számban is találtam két sajtóhibát.

Egy rikkancs óriási hangerővel kínálja portékáját az utca sarkán:
– Óriási csalás! Nyolcvan áldozat.
Egy férfi is vásárol a nagy hangon kínált napilapból, átfutja, majd visszamegy a rikkancshoz:
– Ide figyeljen! Milyen csalásról kiabál maga? Ebben az újságban semmilyen botrányról nincs szó!
A rikkancs végignézi a férfit, és újra kiabálni kezd:
– Óriási csalás! Már nyolcvanegy áldozat!

Egy sajtókörökben jártas férfi áll az újságos pavilon előtt.
– Melyik lapot parancsolja? – kérdi az árus.
A férfi leverten válaszol:
– Teljesen mindegy…

A vevő reklamál az újságárusnál, hogy többet kért a lapért, mint ami rá van nyomtatva. Az újságos hanyagul odaveti:
– Ugyan már! Maga mindent elhisz, amit az újságok írnak?

A színész panaszkodik az igazgatónak:
– Elegem van már abból, hogy mindig férjeket játszom. Szeretnék egyszer már egy beszélő szerepet is kapni!

– Tegnap kint voltam a lóversenyen, és megjátszottam egy lovat – meséli a színész.
Mire a kollégája:
– Végre egy neked való szerep!

A fiatal színész hetvenkedve mondja társaságban:
– Én jól tudom, hogy mivel tartozom az utókornak!
Erre egy idősebb kollégája megjegyzi:

– Hihetetlen, hát már annak is tartozik.

Próbafelvétel előtt:

A filmrendező új filmjéhez válogat szereplőket. Egy ismeretlen, de jóképű fiatalembertől megkérdezi:

– El tudná játszani egy gazdag külföldi vállalkozó szerepét?

– Mi az, hogy el!… Emiatt ültem másfél évet!

Azt mondja a rendező a sztárnak:

– Ide hallgass! Te felmászol a fára, alatta pedig ott leselkedik majd egy oroszlán.

– És nem törik le az ág?

A rendező arca felderül:

– Igazán remek ötletet adtál!

– Már a Koldusoperára sincs pénzünk.

– Láttad az új magyar filmet?

– Igen, már láttam.

– Na, és milyen.

– Abszolút hepienddel végződik. A nézők mind boldogok, hogy vége.

Komoly fenyegetés:

Gyatra nyári bohózatot mutatnak be a szabadtéri színpadon. Az első felvonás alatt a közönség bosszús füttykoncertbe kezd. A szünet után felgördül a függöny, de az előadás folytatását újabb füttykoncert akadályozza. Mivel az elégedetlenkedés nem akar csillapodni, a rendező kilép a színpadra, s a fényszórók kereszttüzében ezt mondja:

– Ha nem hagyják abba a fütyülést, megismételjük az első felvonást.

A remekműveket alkotó festőművészhez beállít egy tehetségtelen piktor, s a képeit mutogatja.

– Tudja mester – magyarázza a képek mennyiségét –, én mindent lefestek, amit látok.

– Igen – feleli a mester –, csak kár, hogy nem látja, amit fest.

– Mi a modern festészet?

– Lehányják a vásznat, és kész a kép.

Két kortárs művész beszélget:

– Odaszarjak?

– Áá, úgysem értenék meg…

– A modern festmények alkotói miért írják nevüket a jobb alsó sarokba?

– Nehogy fordítva akasszák fel képeiket a falra.

A festőművész lelkesen magyaráz egyik képe előtt a látogatóknak:

– Amikor ehhez a képhez hozzáfogtam, még nem tudtam mi lesz belőle.

Mire az egyik látogató:

– És mikor fogja megtudni?

Egy absztrakt képeket festő mestert megkérdez a kiállításon egy látogató:

– Művész úr valójában mit ábrázol ez a képe?

– Már nem nagyon emlékszem rá, tavaly festettem.

Két festő beszélget:

– Mit mondanak a kiállításodról a kritikusok?

– Megoszlanak a vélemények. Van, aki a festéket sajnálja, s van, aki a vásznat.

– Nekem minden vagyonom a tehetségem – dicsekszik modelljének a festőművész.

– Ne búsuljon művész úr, a szegénység nem szégyen.

– Voltam a tárlatotokon – mondja egy ifjú festőművész a másiknak –, és egyedül a te képedet lehetett megnézni.

– Igazán? – húzza ki magát a társa.

– Igen, mert a többi előtt tolongtak az emberek.

Két festőművész dicsekszik. Azt mondja az egyik:

– A múltkor gyümölcsöket festettem, Olyan élethű lett, hogy rászálltak a madarak, és megcsipkedték.

– Az semmi – feleli a másik. – Én meg egy fél sajtot festettem, és képzeld, másnapra megrágták az egerek.

A festőművész fiatal lányt vesz feleségül. Pár héttel később az ifjú asszonyka találkozik a barátnőjével, aki megkérdi:

– Na, hogy éltek?

– Nem unatkozunk – válaszol a hölgy. – A férjem festeget, és meg főzök. Utána órákon át találgatjuk, hogy mit festett ő, és mit főztem én.

Családi vacsora újságíróéknál. A riporter férj fanyalogva kanalazza ifjú felsége főztjét. Észreveszi ezt az asszony, és vészjóslóan megszólal:

– Ha nem eszed meg amit főzök, akkor nem olvasom el, amit írsz!

Író a feleségéhez:

– Kész van a drámám, nem akarod elolvasni, mielőtt odaadom a színigazgatónak?

– Ráérek akkor is, amikor visszaküldik!

– Drága Melinda, igazán boldog lennék, ha egyszer meztelenül lefesthetném.

– Nem is tudom, Géza… Legalább az alsónadrágot magán tarthatná.

Az öreg festőművész műtermében annyira hideg van, hogy a modell nem akar levetkőzni.

– Igaza van – mondja a mester. – Mielőtt dolgozunk, megiszunk egy csésze forró teát.

Teázgatnak, egyszer csak kopognak az ajtón.

– Jaj, vetkőzzön le gyorsan! – ugrik fel riadtan a festő. – Ez biztosan a feleségem!

A festő modellje egész álló nap fecseg, be nem áll a szája. A mester egy ideig tűri, aztán kifakad:

– Még egy szót szól, és olyanra festem, ahogyan kinéz!

Hazafias piktor:

– Uram, van fogalma arról, milyen remek ez a kép? Amerikában szó nélkül megadnának érte ötezer dollárt.

– Az lehetséges, de én maximum ötezer forintot adok érte.

– Vigye! Ne hurcolják külföldre a magyar képzőművészet remekeit.

A festő magából kikelve mondja a képeit becsmérlő kritikusnak:

– Hogy mondhatja ön egy képre, hogy rossz? Próbált ön már egyszer is festeni?

A kritikus nyugodtan feleli:

– Nézze, én egy tojásról is meg tudom mondani, hogy rossz, pedig még sohasem tojtam.

A nap aranyló sugarai szétterülnek a Balaton vizén, s vörös fényben kezdenek játszani. Gyönyörű a táj. A festőművész nagy igyekezettel próbálja megörökíteni a pillanatot. Háta mögött egy nyaraló házaspár figyeli az alkotást. Egyszer csak az asszony odasúgja a férjének:

– Látod szívem, mennyit kínlódhat az, aki sajnálja a pénzt egy fényképezőgépre!

Egy hölgy méltóságteljesen sétálgat a kiállító teremben, aprólékos figyelemmel veszi szemügyre a képeket.

– Milyen szörnyű randa ez a festmény – szólítja meg a tárlatvezetőt.

– Nem festmény az asszonyom, hanem a falitükör.

A múzeumigazgató vizsgáztatja a teremőrnek jelentkező pasast.

– Mondja meg, melyik öt képet mentené ki elsőnek, ha tűz ütne ki?

– Azt az ötöt, amelyik legközelebb van az ajtóhoz.

– Volna szíves megmondani, hol van az a kép, melynek a címe: „A hat meztelen nimfa?” – kérdi a teremőrt az egyik látogató.

– Most a második emeleten található. Időnként áthelyezzük, hogy egyformán kopjon a szőnyeg.

– És mi a legnagyobb ritkaság az önök múzeumában?

– A látogató.

Bemegy egy vásárló a képkereskedésbe. Az eladó:

– Mit tetszik parancsolni?

– Szeretnék egy modern képet vásárolni!

A kereskedő elővesz egy absztrakt mázolmányt. Nézi a vevő jobbról, balról. Forgatja, fejtetőre állítja, de képtelen megállapítani, hogy mit ábrázol.

– Mondja mi ennek a képnek a címe?

– Az eladó büszkén mondja:

– Anyánk!

Mire a vevő:

– A maga anyja, nem az enyém!

A riporter faggatja a híres magyar krimiírót.

– Melyik volt az ön legrafináltabb műve?

– Hogy melyik? Az idei adóbevallásom…

Zsidó viccek

Világszerte ismertek és kedveltek a zsidó viccek. Szellemességük mellett fő jellemzőjük, hogy az érintettek nem haragszanak a terjesztőikre. Már csak azért sem, mert ezeket a vicceket többnyire ők maguk találják ki, bölcs öniróniával. Szégyenkezniük sem kell miattuk, mivel szinte mindegyik élcelődésből kiviláglik a zsidók okossága, leleményessége. Humoros tartalmuk és csípős megfogalmazási módjuk folytán sok zsidó vicc „elmagyarosodott". Szájról szájra terjedése során a Kohnból Kovács, a Grünből pedig Szabó lett, így ma már szinte kideríthetetlen, hogy egy-egy kacagtató vicc milyen eredetű.

Kohn elmegy a New York-i Chase Manhattan bankba:

– Jó napot Kohn úr! – köszönti őt tisztelettel a bank alkalmazottja.

– Jó napot! Azért jöttem, hogy 1 dollár hitelt kérjek.

– 1 dollárt? De Kohn Úr, hisz ezt minden probléma nélkül levonhatjuk az ön bármelyik számlájáról!

– Nem, én hitelbe kérek 1 dollárt, amit 1 hónapon belül megfizetek. Ha nem kapom meg, minden folyószámlámat megszüntettem az önök bankjánál, és megszakítok önökkel minden kapcsolatot!

– De Kohn úr!… Jó, jó, akkor megadjuk a hitelt.

– Mekkora a kamat?

– Havi 3%.

– Rendben van, de itt akarom hagyni a BMW-met garanciának.

– Nem, Kohn úr, erre aztán tényleg semmi szükség!

– Ha nem fogadják el a BMW-met garanciának, akkor megszüntetem az összes számlámat az önök bankjánál, és kiveszem az összes aranyamat, gyémántomat is!

– Értem. Nos, akkor Kohn úr azt kérem, hogy a BMW-jét garanciaként hagyja a bank alagsori parkolójában!

– Tökéletes!

– Kohn hazamegy, és boldogan mondja a feleségének:

– Most már nyugodtan mehetünk nyaralni szívem! Sikerült egy őrzött parkolót szereznem havi 3 centért!

Lassan csonkig égnek a gyertyák. Vége felé jár a sábesz[109], a péntek esti vacsora. Az asztalnál ülők a nevelésről társalognak. Sóhajtozva emlegetik a régi szép időket, és fejcsóválva ostorozzák a mai fiatalokat. A 80 éves matróna, Sára asszony azonban más véleményen van:

– Mit akartok ezektől a derék fiataloktól? A mai ifjúság sokkal tisztességesebb és jól neveltebb, mint a régi. Nagyon jól emlékszem, hogy azelőtt az ember nem mehetett át nyugodtan az utca túlsó oldalára. Micsoda szavakat kiabáltak utánam! Milyen dolgokra igyekeztek szemérmetlenül rábeszélni… A mai fiataloktól legalább nyugta van az embernek.

Isten osztja az orrokat. Először a fehér embert kérdezi, hogy milyen orrot szeretne:

– Hát, én közepes orrot szeretnék, se kicsit se nagyot, se keskenyet se széleset.

Megkapja. Utána a néger következik:

– Én széles, lapos orrot szeretnék.

[109] zsidó szombat. A zsidóknál a péntek a szombat, a szombat pedig a vasárnap, a pihenőnap.

Ő is megkapja. Jön a kínai:

– Én kicsi keskeny orrot akarok.

Megkapja ő is. Majd a zsidó kerül sorra:

– Mennyibe kerül?

– Ingyen van.

– Akkor add a legnagyobbat!

A zsidó nő vajúdik. Félórányi nyögés és kínlódás után azt mondja szülésznő:

– Na, a nehezén már túl van. Kint van az orra…

Elmegy a fiatalasszony a rabbihoz tanácsot kérni: mit tegyen, hogy ne essen teherbe. Az öreg pap azt tanácsolja, hogy igyon mindig egy pohár vizet.

– Óriási! – lelkendezik a fiatalasszony, hogy ez ilyen egyszerű.

– Csak azt nem tudom még, hogy előtte vagy utána?

– Helyette.

Kohnnak hat gyereke van, és nagyon szegények. Ezért éveken át imádkozik:

– Add, uram, hogy megnyerjem a lottó-főnyereményt.

Hiába. Isten nem könyörül rajtuk. Egyre szegényebbek. De Kohn nem fordul el tőle. Tíz év után még mindig nyúzza a Teremtőt:

– Uram, legalább annyi örömet adj nekem, hogy nyerjek a lottón!

Egy idő után az Úr megelégeli a szenvedéseit, és elhatározza, hogy személyesen jár el ebben az ügyben. A következő fohásznál hirtelen fényesség támad a szobában, és megszólal az Úr:

– Kohn, legalább annyit tégy meg, hogy vegyél végre egy lottószelvényt!

Ima a pusztában:

– Hatalmas Isten, mi neked ezer év?

– Ezer év nekem egy perc!

– És mi neked egymillió forint?

– Egymillió forint nekem egy fillér.

– Akkor adj nekem egy fillért!

– Jó! Várjál fiam, egy percig.

Kohn újságolja Grünnek.

– Hallottad, hogy a Schwarz tízezer pengőt kapott, mert megfelelt egy kérdésre?

– Ne mondd! És mi volt az a kérdés?

– Az öreg Braun azt kérdezte tőle: elvenné-e feleségül az ő sánta, félszemű lányát, és ő azt mondta: igen.

– Két bajom van, mondja Kohn a barátjának. – Az egyik az, hogy a feleségem zsidó.

– De hiszen te is zsidó vagy!

– Na igen, ez a másik bajom.

Grün ki akar keresztelkedni, s egy katolikus ismerősétől kér tanácsot.

– Holnap kikeresztelkedem – mondja. – Milyen ruhát illik felvenni erre az eseményre?

– Sajnos, nem tudok tanácsot adni. Az én családomban ilyenkor mindenki pelenkát viselt.

Ravasz megoldás:
Kohn áttér a református hitre, majd alig egy évvel később katolizál.

– És miért nem lettél rögtön katolikus? – kérdik a barátai.

– Mert így ha megkérdik tőlem, hogy mi voltam az előző vallásom szerint, azt mondhatom, hogy református…

Kohn kikeresztelkedik, áttér a református hitre. Ismerősei azt kérdik, miért nem lett ő is katolikus? Mire Kohn:

– Mert köztük nagyon sok a zsidó.

– Tudod, mi a különbség a keresztény és a goj[110] között? – kérdezi Grün.

– Nem tudom – vallja be Kohn.

– Hát az, hogy keresztény bárki lehet, de gojnak születni kell!

A New York-i metrón ül egy néger, és héber nyelvű újságot olvas. Meglátja ezt Kohn, és odamegy hozzá:

– Maga szerencsétlen! Hát nem elég magának, hogy néger?

Grün Tel-Avivból New Yorkba látogat. Egy éjszaka az utolsó metróval indul haza, a szállására. A kocsi csaknem üres. Mindössze egy félszemű, szakadt, öreg néger utazik vele, s a fején kápele[111] van. Grün csodálkozva szólítja meg:

– Mondd barátom, te zsidó vagy?

Mire a hajléktalan néger felhördül:

– Na, már csak az hiányozna!

Kikeresztelkedni készül Kohn. Hétfőre van kitűzve az aktus. Előtte szombaton még bemegy egy kóser vendéglőbe, hogy utoljára végigegyen egy remek kóser menüt: marhahúslevest maceszgombóccal, töltött halat, libasültet árpagyönggyel, flódnit[112].

– Ízlik? – kérdezi a vendéglős.

– Nagyon! – feleli Kohn tele szájjal.

– És ezt a vallást akarja maga otthagyni!

A szegény zsidó elment egyszer a gazdaghoz, és alamizsnát kért, de a gazdag ráförmedt:

– Ki a házamból, koldusfajzat! Semmit nem kapsz…

– Miért is kerestelek meg? – sóhajtott a szegény zsidó. – Az jöjjön hozzád máskor, aki engem küldött!

– Hát ki küldött téged? – kérdezte a kíváncsi gazdag.

– Hogy ki? Az éhség…

A szegény zsidó hangosan gajdolva zokog Rothschild báró temetésén. Valaki meg is kérdi tőle:

– Talán rokona volt a megboldogultnak?

– Sajnos nem. Éppen azért sírok.

Rosenfeld bankár fogadásán két egykori üzlettárs találkozik. A bankár:

---

[110] goj: nem zsidó, keresztény
[111] zsidó fejfedő
[112] Egy réteg dióval és egy réteg mákkal töltött pite

– Engedjék meg, hogy bemutassam az urakat egymásnak…

Grün megvető pillantást vet Kohnra:

– Te gazember!

Kohnt is elönti a pulykaméreg:

– Te piszok csirkefogó!

Mire a bankár:

– Úgy látom az urak már ismerik egymást.

– Ismeri maga a Kohnt?

– Nem, dehogy!

– És a Grünt?

– Ajjaj, akkor már inkább a Kohnt!

Két szegény zsidó bebocsátást kér Rothschildék palotájába. Amíg az egyikük bemerészkedik, a másik a kapuban várja. Tíz perc után kijön, és a társa kíváncsian kérdi:

– Na, mennyit adott?

– Egy dollárt.

– Csak? Egyetlen egyet?

– Meg kell őt érteni, neki sem megy már olyan jól. A saját szememmel láttam, hogy a két lánya egyetlen zongorán játszott.

Egy szegény zsidó szeretne bejutni a gazdag Rothschild báróhoz „üzleti ajánlattal”, de a bankár nem akarja fogadni.

– Már pedig fogadnia kell engem – mondja a ravasz kérelmező a titkárnőnek, mert én vagyok az Isten sógora.

A titkárnő rohan a főnökhöz a nem mindennapi hírrel, majd visszajön és int, hogy szabad az út.

– Hogy érti azt – kérdezi a gazdag báró –, hogy maga az Isten sógora?

– Úgy, hogy a Grünnek két lánya volt, a Sára és a Rebeka. Szegény Sárát elvette az Isten, a Rebekát meg én.

Egy keresztény megkérdezi a zsidó szomszédját:

– Mondja, mi különbség van az izraelita és a zsidó között?

– Ha pénzt kérnek tőlünk, akkor izraeliták vagyunk, ha pedig visszakérjük a pénzt, akkor zsidók vagyunk.

Elpanaszolják a hívők a rabbinak, hogy a városkában egy fiatal zsidó éhen halt.

– Ez nem lehet – csattan fel a rabbi –, egy zsidó nem halhat éhen… Miért nem jött el hozzánk alamizsnáért?

– Mert szégyellte.

– Na látjátok, mondtam én, hogy egy zsidó nem halhat éhen! Ő sem az éhségbe halt bele, hanem a büszkeségbe.

A gazdag zsidó családhoz elszegődik egy szegény lány cselédnek. Néhány hónap múlva aztán sírva mondja asszonyának:

– Jaj nagyon szomorú vagyok, de nem maradhatok itt tovább, mert gyereket várok, s a gyermekem apja elhagyott…

Az asszony nagy együttérzéssel vigasztalta:

– Nyugodtan nálunk maradhat. Majd örökbe fogadjuk a gyerekét.

Egy év múlva ugyanez történt. Megint jött egy apátlan csecsemő, de a cselédlány tovább maradhatott, mert ezt is örökbe fogadták. A harmadik majd a negyedik évben az eset megismétlődött. A vajszívű asszony közbenjárására a gazdag zsidó kereskedő mind a négy gyereket örökbe fogadta. Az ötödik évben aztán a lány felmondott.

– Nagyságos asszony, elsejével elmegyek!

– De hát miért?

– Nézze túlságosan sok a munka. Én annak idején egy gyermektelen házaspárhoz szegődtem el, nem egy ilyen nagy családhoz!

A gazdag Kohn száz koronát ad az új zsinagóga építésére.

– Csak ennyit? – mondják a hitközség tagjai. – A fia ezer koronát adott…

– Könnyű neki, mert van egy jómódú, takarékos apja. De nekem csak egy könnyelmű fiam van!

Gyűjtést rendeznek a temető új kerítésére, mert a régi már omladozott.

– Minek egy temetőnek kerítés? – kérdezi a fösvény Kohn. – Hisz akik bent vannak, azok már nem tudnak kijönni, akik pedig kint vannak, azok nem akarnak bemenni!

– Te, Kohn! Ne haragudj, de ebben a hónapban nem tudom megadni a tartozásomat.

– Ugyan, hát ugyanezt mondtad a múlt hónapban is!

– Na, és nem tartottam be a szavam.

A turista Jeruzsálemben a Siratófalhoz szeretne menni. Beül egy taxiba, de gyér nyelvtudása miatt nem tudja pontosan elmagyarázni az úti célját, ezért körülírva mondja:

– Vigyen oda, ahol a zsidók is sírnak. A sofőr indít, kanyarog a dimbes-dombos város utcáin, s pár perc múlva megáll egy épület előtt.

– A falon tábla: „Adóhivatal.”

Egy vallásos zsidó széles gesztikulációk közepette imádkozik a jeruzsálemi Siratófal előtt. Egy kíváncsi turista megkérdezi tőle:

– Ilyenkor ugye elsorolja a kívánságait Istennek?

– Igen.

– És segít?

– Ah – legyint a zsidó –, mintha csak a falnak beszélnék.

Egy gazdag és egy szegény zsidó egymás mellett térdelve imádkozik a Panaszfal előtt.

– Istenem! – kezdi az első. Adj nekem 100 ezer dollárt, hogy vehessek egy kuvaiti olajkutat.

– Istenem! – mondja a másik. Adj nekem egy kis pénzt, hogy kenyeret vehessek a családomnak.

Kis idő múlva megszólal a gazdag zsidó:

– Tessék, adok én neked pénzt kenyérre, csak tűnj már el innen, hogy az Úr az én kérésemre koncentrálhasson.

Beszédében azzal vigasztalja szegény sorsú híveit a rabbi, hogy akik a földi életükben szűkölködnek, azok a másvilágon gazdagok lesznek, aki most gazdag, az pedig szegény lesz odaát. A beszéd után odalép hozzá egy koldus:

– Te gazdag vagy rabbi, én meg szegény, kössünk hát üzletet. Adj nekem ezer aranyat kölcsön, és a másvilágon, ahol gazdag leszek, megadom duplán, ami nagyon jól jön majd neked, mivel ott te leszel a szegény.

– Nem tehetem – mondja a bölcs –, mert amilyen ügyes vagy, képes lennél az ezer aranyból itt a Földön hatalmas vagyont szerezni, így a másvilágon mégis szegény lennél, és nem adhatnád vissza nekem a kölcsönt!

Egy tel-avivi iskolában a tanító bácsi megkérdezi a nebulóktól:

– No gyerekek, ki tudja megmondani, ki volt Mózes?

– Áron jelentkezik:

– Egy balfácán.

– No de Áron! Nem szégyelled magad, így beszélni nagy ősünkről, Mózesről?

– De igenis tanító úr kérem, egy balfácán volt, mert miután átkelt a Vörös-tengeren, balra fordult. Ha jobbra fordult volna, most a sok kőolaj mind a miénk lenne…

– Miért olyan hosszú a zsidók orra?

– Mert Mózes negyven éven át vezette őket az orruknál fogva a pusztában.

Az ateisták is gyártanak zsidó vicceket:

– Mit csináltak a zsidók, miután átkeltek a Vörös tengeren?

– Kiültek a napra, száradni!

Egy zsidó asszony tanácsot kér a rabbitól:

– Van otthon egy kakasom, meg egy tyúkom. Az egyiket le kell vágnom az ünnepekre. De melyiket? Ha a tyúkot vágom le, a kakasnak okozok fájdalmat, ha a kakast, akkor a tyúknak… Adj tanácsot, mit tegyek?

A rabbi hosszas gondolkodás után:

– Vágd le a kakast!

– De rabbi – tiltakozik az asszony –, hisz akkor a tyúk…

– Most enni akarsz, vagy jótékonykodni?

Kohn tanácsot szeretne, kérni a rabbitól ezért felhívja telefonon. A rabbi személyes találkozót javasol a lakásán.

– Rendben – mondja Kohn – de hogy jutok el a lakásodhoz?

– Dohány utca 12. Mikor itt vagy a jobb könyököddel beütöd az 52-es kódot, a liftben a bal könyököddel megnyomod az 5-ös gombot, a folyosón balra, majd a csengőmet megnyomod egyszer a jobb könyököddel és már itt is vagy!

– Értem, de miért kell a könyökömmel nyomni a gombokat? Miért nem jó, ha az ujjammal csinálom?

– Ejnye Kohn, tanácsot szeretnél, csak nem jössz üres kézzel!

Kohn füstölt, főtt sertéscsülköt eszik egy vendéglőben. Jóízűen falatozik, amikor meglátja a rabbi, és ráförmed:

– Kohn! Tudod, hogy drágán megfizetsz ezért?[113]

– Tudom rabbi – von vállat Kohn. – Láttam az étlapot.

– Hát ezt nem hittem volna rólad, Grün – mondja felháborodottan Weisz. – Böjtnap van, és te képes vagy enni!

– Nézd Weisz, én egész évben tisztességesen élek – mondja szelíden Grün. – Nem lopok, nem csalok, nem szedek uzsorakamatot, viszont nem is böjtölök.

Weisz értetlenül csóválja a fejét:

– Nagy szamár vagy te, Grün! Hát nem egyszerűbb huszonnégy órán át koplalni?

Kohn elmegy a rabbihoz, és megkérdezi:
Rabbi, szabad nekem sonkát ennem?

– Micsoda kérdés! – csattan fel haragosan a rabbi. – Hát persze hogy nem szabad!

– De én láttam – replikázik Kohn –, hogy te ettél.

Mire a bölcs rabbi így válaszol:

– Ettem… ettem… De én nem kérdeztem!

A készülődő vihar elől a zsidó bemenekül a keresztény csemegeüzletbe. Ott egészen elcsábul a sok gusztusos húskészítménytől, és megkérdezi:

– Mennyibe kerül a sonka?

– Ebben a pillanatban hatalmasat dördül az ég. A zsidó az égre emeli tekintetét:

– Már kérdezni sem szabad?

Egy esendő zsidó felkeresi a rabbit. Gond ül a homlokán, szomorúság az arcán, és bűnbánat a szemében.

– Rabbi! – kezdi már a küszöbről. – Milyen büntetést ró ki rám? Evés előtt nem mostam kezet.

– És miért nem?

– Mert szégyelltem magam. Ugyanis egy keresztény étteremben ebédeltem!

– Bűnös lélek! Hogy vetemedhettél arra, hogy nem kóser ételeket vettél magadhoz?

– Rabbi, nem tehettem mást. Az egész városban jom kippur[114] böjtje volt, és minden zsidó étterem zárva tartott!

Kohn fagylaltozót nyit, és kiírja az ajtóra: „Zsidókat nem szolgálunk ki” Meglátja ezt Grün, és berohan:

– Te aljas szemét, megtagadod a hittestvéreidet, megyek a rabbihoz.

Mire Kohn:

– Te Grün, ettél már az én fagyimból?

Két zsidó súlyos bűnt követett el. Miután mindketten megbánták, elmentek a rabbihoz, hogy szabjon ki rájuk büntetést. A rabbi meghallgatta őket, és így ítélt: Nagy bűnt követtetek el, s ennek megfelelő lesz a vezeklés. Tegyetek borsót a cipőtökbe, és így járjatok benne egy hétig. A zsidó atyafiak hazamentek, és teljesítették a rabbi parancsát. Egy hét után összetalálkoztak az utcán. Az egyikük alig tudott járni, és nyögött kínjában, míg a másiknál nyoma sem látszott a fájdalomnak.

---

[113] A zsidóknál, akár csak az araboknál tilos a disznóhús fogyasztása.

[114] A zsidók nagyböjtje, az engesztelés napja.

– Úgy látszik, te nem követted a rabbi parancsát – nyögte az első. – Te nem tettél borsót a cipődbe?

– Dehogynem. Csak előtte megfőztem.

Egy vicces kedvű katolikus pap és egy rabbi egymással szemben ültek a városi elöljáróság által rendezett vacsorán:

Pap:

– Mikor kínálhatom meg ebből a fenséges sonkából?

Rabbi:

– Majd az ön esküvőjén.

Két hajótörést szenvedett zsidó ül egy kis lélekvesztőben.

– Hatalmas Isten! – imádkozik az egyik. – Ha életben hagysz bennünket, vagyonom felét nemes célra adományozom!

Egész nap és egész éjjel eveznek, de egyetlen hajót sem látnak.

– Uram! – ígéri a zsidó –, ha megmentesz minket a szorultságunkból, vagyonom kétharmadából árvaházat létesítek!

– Egek ura! – fohászkodik ismét a zsidó –, ha segítségeddel ebből az életveszélyből kikerülünk…

– Állj! – vág közbe a másik. – Csak semmi licit! Látom a szárazföldet.

Vásárban:

Az öreg lókupec Kaufmannt felkeresi a fia a lóvásárban. A büszke apa így szól hozzá:

– Gyere fiam, ülj fel erre a lóra, mutasd meg, hogy megy.

A fiú felül, de a nyeregben bizonytalanul izeg-mozog.

– Na, miért nem indulsz? – kérdi az apja.

– Nem tudom, hogy vételre vagy eladásra lovagoljam-e?

Kohn megkérdezi Grüntől:

– Na, hogy megy az üzlet?

– Remekül? A vevőköröm napról napra nő.

– Ne mondd! És mit árulsz?

– Gyermekruhákat.

– Mondd Grün – kérdi Kohn a barátjától –, nem vennéd fel a boltodba a fiamat?

– Mihez ért a gyerek?

– Ugyan Grün! Ha értene valamihez, már rég az én boltomban lenne.

Kohn és Grün a kávéházban beszélgetnek:

– Hallom elküldted a segédedet.

– Na hallod, az a fickó egyrészt semmire sem volt használható, másrészt viszont mindenre kapható volt…

Idős úr lép be Kohn elegáns belvárosi üzletébe.

– Kérem szépen, az ajtón azt olvasom, hogy „Vétel és eladás”. Tulajdonképpen mit tetszenek vásárolni?

– Mindenféle felesleges, ócska, semmire sem jó kacatot.

– És mit tetszenek eladni?
– Csupa értékes, antik holmit!

A zsidó optikus betanítja a segédjét:
– Amikor a vevő kiválasztotta a szemüvegét, és az árat kérdi, azt mondod: 10 dollár. Ezután figyeled a reakcióját. Ha nem szörnyed el, akkor hozzáteszed: A lencse még 10 dollár. Ha még ezt is elviseli, akkor azt mondod: Darabonként.

Fenyegetés:
– Az a rőf, amelyikkel nekem mér, jóval rövidebb, mint a másik!
– Az igaz – ismeri el Kohn, de jóval vastagabb is!…

Grün, a körúti ruhakereskedő azt mondja vevőjének:
– Uram, remekül áll önnek ez az öltöny. És olyan olcsón adom, hogy esküszöm ezen az áron ráfizetek a boltra.
– Ugyan, Grün úr, ha mindenre ráfizet, akkor miből él?
– No, hát a csomagolópapíron és a spárgán van némi haszon.

– Rettenetes ez a mostani ebzárlat – panaszkodik Kohn a barátjának.
– De hiszen nincs is ebzárlat!
– Dehogy nincs! Hónapok óta a kutya se jön be az üzletembe!

A csőd szélén álló Grün boltjába belép egy vevő, és azt kérdezi:
– Van egy vég vászna?
– Vásznam nincs, de végem van…

– Nem megy a boltom, rabbi – panaszkodik Grün. –Velem szemben van Kohn boltja, az meg ragyogóan megy. Mi lehet ennek az oka?
– Az, hogy Kohn csak a saját boltjával törődik, arra figyel. Te meg egyszerre figyeled a magad boltját, meg Kohnét. A kettő viszont sok neked, ezért nem boldogulsz.

Grün sétál az utcán, és látja, hogy Schwarz nagy ívben repül ki egy üzletből.
– Mi az, kidobtak?
– Mondd már, úgyis éppen menni akartam.

A Dunakorzón:
– Mi az, Grün! Maga karonfogva sétál Kohnnal? Hiszen legszívesebben belelökné a Dunába!
– Éppen azért megyek vele karonfogva.

Házaló ügynök csönget be újgazdagékhoz:
– Jó napot kívánok! Nagyon kedvezményes áraim vannak, ha tőlem vásárol fésűt, szappant, hajsampont…
– Köszönöm, de mindenem van.
– Testápolót, kölnivizet, dezodort…
– Már mondtam, hogy mindenem van!
– Akkor vegyen tőlem egy imakönyvet, és adjon belőle hálát az Istennek!

Bekopog a vigéc[115] a szegény zsidóhoz, és bőröndöket ajánl neki.

– Minek az nekem?

– Hát, ha például utazik uraságod, ebbe rakhatja a ruháit.

– Jó vicc! És akkor üljek pucéran a pályaudvaron?

Kohn elmegy a bölcs rabbihoz:

– Rabbi, borzasztó butaságot csináltam. Kölcsönadtam Grünnek százezer forintot, de nem írtunk róla papírt. Így le is tagadhatja. Adj tanácsot, hogyan lehetne ezen utólag segíteni. A bölcs rabbi megsimogatja a szakállát, és azt mondja:

– Írj neki egy levelet, hogy azonnal küldje vissza a kétszázezer forintot. Erre ő dühösen válaszolni fog, hogy csak százezerrel tartozik, s akkor már lesz róla papírod…

A bíró kérdezi Grüntől:

– Meg merne rá esküdni, hogy megadta az adósságát a felperesnek?

– Én nem – feleli Grün –, de van két tanúm, aki bármikor megesküszik rá.

A kis Grün gyerek hazajön az iskolából, és elmeséli az apjának, hogy a tanító ezt a mondatot írta a táblára: „A pénz nem boldogít.”

– Én persze ezen a kijelentésen nagyon elcsodálkoztam – teszi hozzá.

– Pedig a tanítódnak igaza van – feleli Grün –, mert nem is a pénz boldogít, hanem a kamat.

Kohn panaszkodik Grünnek:

– Képzeld, ezer forintot kértem kölcsön Schwarztól egy napra, és nem adott. Hát nem egy piszok alak?

– Ne is folytasd – feleli Grün. És is piszok alak vagyok, mert én sem adok.

Kohn azt mondja a barátjának:

– Te Grün! Készülj fel, mert nemsokára felkeres Weisz, hogy kölcsönt kérjen tőled.

– Honnan tudod ezt?

– Tőlem kért, de én nem adtam, hanem azt mondtam neki, hogy keressen nálam hülyébbet, aki ad.

– Mondd Grün, tudnál kölcsönözni húszezret elsejéig?

– Örömmel. De kitől?

Kohntól megkérdezi egy ismerőse:

– Mondja Kohn úr, nélkülözhetne tízezer forintot?

– Mi az, hogy nélkülözhetnék? – feleli Kohn. – Nélkülözöm.

Kohn találkozik az utcán Grünnel:

– Nahát, hogy te milyen jól nézel ki! – csapja össze a kezét. – Esküszöm tíz évet nyugodtan letagadhatnál. És ez az öltöny milyen jól áll neked!…

– Hagyd abba, Kohn! – mondja türelmetlenül Grün. – Azt mondd meg mennyi kell, és milyen határidőre?

[115] Utazó ügynök

Azt mondja Weisz a Kohnnak:

– Érdekes, ahányszor magára nézek, mindig a Grünwald jut az eszembe.

– Miért? Talán hasonlítok rá?

– Nem, de ő is tartozik tízezer forinttal.

Bölcs tanács:

Az újgazdag Kohn panaszkodik barátjának:

– Mióta pénzem van, a házam állandóan tele van vendégekkel. Hogyan szabadulhatnék meg tőlük?

– Egyszerű! Próbálj kölcsön kérni a tehetősektől, a szegényeknek meg adj kölcsön! Soha nem fogod viszontlátni őket.

Kohn bánatosan ül a kávéházban. Grün megkérdi mi baja.

– Elvesztettem a legjobb barátomat – sóhajt Kohn.

– Meghalt?

– Nem. Kölcsön adtam neki tízezer forintot.

Társalgás közben azt mondja Kohn a Grünnek: Te jó ég, hogy én mennyire utálom a Weiszt!

– Én is!

– Te mennyivel tartozol neki?

Az arab sejk a halálán van, csak egy vérátömlesztés segíthet rajta. A baj csak az, hogy nagyon ritka vércsoportja van, és egész Arábiában nincs olyan ember, akinek ilyen lenne. Feladnak egy hirdetést a világ összes országában, hogy donort keresnek, kivéve Izraelben, mert a sejknek zsidó vér nem kell. Sehol sem jelentkeznek, ezért a halálos ágyán a sejk kijelenti, hogy próbálkozzanak meg Izraelben is. Hogyhogy nem Kohnnak éppen ez a vércsoportja, és a busás fizetségre gondolván elküldi a vérét. A sejk megkapja és másnapra kutya baja. El is küldi az ajándékát Kohnnak: 3 rúd aranyat! Egy évre rá megint rosszul lesz a sejk, ismét Kohnhoz fordul, aki a tavalyi ajándékra gondolván, újra vért ad neki. A sejk most is felépül, és küldi a csomagot. Kohn kibontja, hát mit lát benne: 3 tábla BOCI csokit. Megdöbbenve megy a rabbihoz tanácsot kérni, aki bölcsen így szól:

– Ne csodálkozz Kohn, hogy idén csak ennyit kaptál. Egy éve a te véred folyik benne!

Azt mondja a segédjének Grün:

– Figyeljen rám! Azt mondják, a Lebovics megbolondult. Utazzon le hozzá vidékre, és hajtsa be az adósságát, mielőtt elveszti a maradék eszét is. A segéd elutazik. Másnap megkérdezi tőle Grün:

– Nos, mit intézett lent vidéken. Mi van Leboviccsal, tényleg megbolondult?

– Igen.

– Na, és fizetett?

– Nem, azért annyira nem bolond.

Hosszú távú megtérülés:

Kohn elküldi fiatal és tapasztalatlan alkalmazottját Grünhöz kasszírozni. Amikor a segéd visszatér, Kohn megkérdezi.

– No, rendezte az adósságát Grün?

– Vegyük úgy, hogy igen.

– Mi az, hogy vegyük úgy? Fizetett?

– Hát pénzt nem adott, de elmondta, hogy a fia most megy középiskolába, s aztán orvos lesz belőle. Akkor majd elvesz egy gazdag zsidó lányt, és ha megkapja a hozományt, mi leszünk az elsők, akiket kifizet.

Grün izgatottan rohan a rendőrségre:

– Kérem valaki az én ügynökömnek adta ki magát, és egy adósomtól bekasszírozott tízezer forintot…

– Igen. És ön most azt akarja, hogy fogjuk el és büntessük meg?

– Nem büntetni akarom, hanem alkalmazni.

Kohn, az ügynökök gyöngye jegyet kér a vasútállomáson:

– Hová? – kérdezi a pénztáros.

– Mindegy. Ahová nekem jegyet ad, én ott üzletet csinálok!

Kohn találkozik a vonaton Grünnel.

– Te Grün, azt mondtad, hogy teljesen eladósodtál, és mégis első osztályon utazol?

– Igen, mert a másodosztály tele van azokkal, akiknek tartozom.

Kohn meséli a barátjának:

– Akárhányszor a hitelezőimmel találkozom az utcán, mindjárt átvágok a túloldalra.

Grün legyint:

– Van is nekem kedvem folyton cikcakkban járkálni!

Kohn nagyszombaton sietve megy végig a Fő utcán. Szembe jön vele Grün.

– Hát te hová mész – feleli Kohn.

– Körmenetre – feleli Kohn.

– Körmenetre? Nem értem – csodálkozik Grün.

– Igen – feleli Kohn. – Körbejárom a hitelezőimet.

– Mondd, te milyen embernek ismered ezt a Kohnt?

– Rá merném bízni az életemet is…

– Na igen, de most százezer forintról van szó!

Kohn beállít a Weisz textilnagykereskedésbe, és rengeteg árut vásárol, majd azt mondja a tulajdonosnak:

– Kérem becsomagolni és elküldeni a címemre… A számlát kilencven nap lejáratra tessék kiállítani. Látja, hogy Weisz úr nagyon bizalmatlan arcot vág, hát megkérdi:

– Mi a baj? Talán sok a kilencven nap?

– A kilencven nap nem sok, csak az a kilencven éjszaka…

A végrehajtót kiküldik Kohnhoz, aki mindenáron pénzt akar kicsikarni tőle. Sokáig győzködnek egymással. Kohn végül felcsattan:

– Mit erőszakoskodik? Örüljön, hogy nem tudok fizetni! Ha mindenki fizetne magának, elvesztené az állását.

Kohnt az egyik hitelezője állandóan zaklatja, hogy mikor fizeti már ki tetemes tartozását. Kohn felháborodva mondja neki:

– Ide figyeljen, Weisz! Nekem az a szokásom, hogy egy nagy zsákban összegyűjtöm a kifizetetlen számlákat, és év végén kisorsolom azt a néhányat, amelyet rendezni fogok. Ha tovább macerál, magát egyszerűen kihagyom a sorsolásból.

– Nagy dilemmában vagyok – meséli Grün. – Ha az idén is ebben az ócska télikabátban fogok járni, mindenki azt hiszi majd, hogy tönkrementem!

– Hát csináltass egy újat – tanácsolja Kohn.

– Akkor viszont tényleg tönkremegyek!

Kohn így meditál:

– Bemehetnék a városba egy kis kölcsönért, de nem kapnék, mert ott senki sem ismer. Itt pedig azért nem kapok, mert itt mindenki ismer.

Így kell kölcsönkérni:

Kohn odamegy a kávéházban Grünhöz:

– Te Grün, adnál nekem kölcsön ötszáz forintot?

– Persze barátom, nagyon szívesen, tessék!

A következő héten ismét találkoznak a kávéházban.

– Te Grün, nem tartozom én neked ötszáz forinttal.

– De igen…

– Most nem tudom megadni, de adjál még ötszázat, és akkor kerek ezrest kapsz vissza, jó?

Grün újra ad ötszáz forintot. Két hét múlva Kohn azt kérdi:

– Grün nem tartozom én neked egy ezressel?

Grün előveszi a pénztárcáját, és fizet. Két hét múlva, amikor találkoznak, Kohn ismét megkérdezi:

– Nem tartozom én neked kétezer forinttal?

Mire Grün hangosan.

– Neeem!

Kohn azt mondja Grünnek:

– De jó, hogy látlak! Nagyon megszorultam. Nem adnál kölcsön tízezer forintot?

– Szívesen segítek, barátom! De mikor tudod megadni?

– Hát mit gondolsz, mi vagyok én? Próféta?

A rabbi így siránkozik az öreg Kohn temetésén:

– Milyen veszteség ért bennünket. Ó, mily nagy veszteség! Istenem, mekkora pótolhatatlan veszteség! Ezt hallván Grün odasúgja Weisznek.

– Nem tudtam, hogy a rabbi is hitelezett Kohnnak.

Ünnep van. A zsidó bankár a tőzsdetitkárához fordul:

– Izidor úr! Én most a zsinagógába megyek, s vagy három órán át ott leszek. Addig a maga kezében van az üzlet. Kérem, ne zavarjon! Fél óra múlva cseng a telefon, a tőzsde jelentkezik:

– A „Semperit” részvényei emelkednek. Most 430-on jegyzik.

Izidor alig tud uralkodni magán. Negyedóra múlva ismét szól a telefon:

– A „Semperit” 450-en áll.

Izidor izgatottan jár-kel a szobában. Újabb hívás.

– A „Semperit” 470.

Izidor nem bírja tovább, kapja a kalapját, és siet a zsinagógába. Odafurakszik a bankárhoz, és a fülébe súgja:

– Főnök úr! A „Semperit” 470-en van!

Kenyéradó gazdája szigorúan végigméri.

– Izidor úr! Három szarvashibát is elkövetett! Először is: nem hagyta, hogy békésen befejezzem az ünnepi imádságot. Másodszor megzavarta hittestvéreink áhítatát Isten házában. Harmadszor le van maradva. Itt a zsinagógában a „Semperit” már 485-ön áll.

Az osztrák vámos benéz Kohn kocsijába, és a hátsó ülésen lát egy mellszobrot.

– Mi ez?

– Nem mi ez, hanem ki ez? – oktatja ki Kohn. – Ez Lenin. Svájcból hoztam el, hogy ne zavarja jelenlétével a virágzó kapitalizmus polgárainak békéjét…

Az innenső oldalon a magyar vámos ugyancsak észreveszi a szobrot, és szintén megkérdezi:

– Mi ez?

– Nem mi ez, hanem ki ez? – mondja újfent kioktatóan Kohn. – Ez Lenin. Svájcból hoztam magammal. Nem hagyhattam ott a rothadó kapitalizmus martalékául!

Amikor hazaér pesti lakására, leteszi a mellszobrot az ebédlőasztalra. Kohnné meglátja, és összecsapja a kezét:

– Te jó ég! Ki ez?

– Nem ki ez Zálikám, hanem: mi ez? – világosítja fel Kohn. – Tizenöt kiló arany!

Grün kivándorol Amerikába. Első dolga, hogy felkeresi régi barátját, Kohnt New York-ban. Kohn már öt éve él itt, biztosan ismeri a dörgést. Meg is találja, amint a Rothschild bankház tövében hot dogot árul.

– Te Kohn – kérdi tőle –, adnál nekem 200 dollárt kölcsön?

– Nem.

– Miért nem?

– Megállapodtam Rothschilddal. Ő nem árul hot dogot, én pedig nem adok kölcsön.

Egy szegény zsidó jelentkezik Pakson templomszolgának, de nem veszik fel, mert nem tud írni. Bánatában kivándorol Amerikába. Beáll kereskedősegédnek, keményen dolgozik és szerényen él. Megtakarított pénzéből nyit egy üzletet, még keményebben dolgozik, újabb üzletet nyit, és szépen halad előre. Már elég szép vagyonra tesz szert, mikor egy újabb vállalkozáshoz bankkölcsönt vesz fel. A bankár kéri, hogy írja alá a szerződést, és ekkor derül ki, hogy bizony még mindig nem tud írni. A bankigazgató meglepődve kérdi:

– El tudja képzelni, mi lehetett volna magából, ha tud írni?

– Hálát adok Istennek, hogy nem tudok, különben most Pakson lennék samesz[116].

Kohn Amerikában megcsinálta a szerencséjét. Gondolta hazamegy, eldicsekedni a barátainak. Nagyon vágyik az itthoni ízekre, ezért már a reptéren odamegy a szendvicses automatához. Bedob egy száz forintos érmét, és megnyomja a gombot. Semmi. Bedob még egyet, szintén semmi. Ekkor mérgesen elkezdi ütögetni az automatát, de hiába. Végül bedobja az utolsó százasát is. Az automata meg sem mozdul. Erre Kohn elismerően csettint:

– Ügyes, hogy ez nekem még nem jutott eszembe!

Kohn elmegy a rabbihoz:

– Szomorú vagyok rabbi, ezért jöttem el hozzád… Van egy szegény asszony, három gyerekkel. Húszezer forintot kéne fizetnie vasárnapig, s ha nem fizet, a tulajdonos kiteszi…

[116] Zsidó templomszolga. Valakinek a mindenese, segítője, kiszolgálója.

– Ez rettenetes! Szegény asszony! – sóhajt a rabbi. – Tudod mit, gyűjtést rendezek a zsinagógában a megmentésért. Ha minden hívem csak egy százast ad, máris rendbe jön minden.
– Köszönöm neked, rabbi.
– De mondd csak Kohn, rokonod neked ez az asszony?
– Nem, dehogyis!
– Akkor miért viseled ennyire a szíveden a sorsát?
– Mert én vagyok a lakás tulajdonosa.

A rabbi szigorúan megdorgálja Kohnt:

– Izsó, te nem jársz templomba! Hát nem félsz az Istentől?
– Már hogyne félnék? Azért kerülöm még a házát is.

Ez a hozzáállás a politikai életben is hasznos lenne:

– Mondd papa! – mondja az ifjú Kohn az apjának. – Te nem látod, hogy a segéded állandóan becsap, és mindent kilop az üzletből?
– Dehogynem fiam… Már meggazdagodott rajtam.
– Akkor miért nem rúgod ki?
– Tudnék én helyette egy szegény, zsidó segédet, aki jobban megérdemelné ezt az állást…
– Na, azt már nem!
– Miért?
– Mert ez a régi már jól megszedte magát, az a szegény, akit te ajánlasz, meg elölről kezdené a fosztogatást.

– Mondd, hogy keletkezik az eső? – faggatják a tanítványok a bölcs rabbit.
– Tudjátok, a felhő éppen olyan, mint egy nagy nedves szivacs. Jön a szél, összenyomja, s akkor az történik, mint amikor mi kinyomjuk a szivacsot: elkezd csurogni belőle a víz.
– És mivel bizonyítod, hogy valóban így van?
– Hát láthatod: esik!

A zsidó fiú elmegy a rabbihoz, és azt kérdezi tőle:

– Rabbi, magyarázd el nekem, mit jelent az a szó, hogy konszenzus?

A rabbi gondolkodik egy darabig, majd így válaszol:

– Megpróbálom neked egy szemléletes példával megmagyarázni. A konszenzus azt jelenti, hogy két egymással szemben álló fél együttesen kijelent valamit, amiben külön-külön egyik sem hisz.

A zsidó háziasszony megkérdezi a rabbit:

– Rabbi, mi az a dilemma?
– Hogy pontosan megértsd, mondok rá egy példát. Dilemma az, amikor ingyen adják a disznóhúst!

Kohn elmegy a rabbihoz:

– Rabi, magyarázd el nekem, hogy mi a tőzsde!
– Nézd Kohn, nem könnyű úgy elmagyarázni, hogy te is megértsd. Tegyük fel, hogy veszel egy tyúkot, ami aztán tojást tojik. A tojásból kikel a csibe, a csibéből tyúk lesz, az megint tojást tojik, abból tyúk lesz, ami megint tojik. És egyszer csak jön az árvíz, és minden tyúkot elvisz! Akkor azt mondod: „A kurva életbe! Kacsát kellett volna venni!” Na látod, ez a tőzsde!

A bölcs rabbitól megkérdezi a tanítványa:

– Mondd rabbi, hogy van az, hogy az emberek inkább jótékonykodnak a nyomorékkal, mintsem segítsék a szegény tudósokat?

– Azért adnak a nyomorékoknak szívesebben, mert tartanak attól, hogy ők is hasonló helyzetbe kerülnek, de attól nem kell félniük, hogy tudósok lesznek.

A bölcs rabbit megkérdi Kohn:

– Rabbi, miért van az, hogy ha valaki szegényhez fordul, az segít, ha tud; de ha a gazdaghoz fordul a bajával, az meg sem hallja.

A rabbi így válaszolt:

– Lépj az ablakhoz, és nézz ki! Mit látsz?

– Az utcát, jövő-menő emberekkel, járművekkel, állatokkal.

– Most lépj a tükörhöz. Mit látsz?

– Csak saját magamat.

– Látod, az ablak is üveg, a tükör is üveg, csak annak a hátán van egy kis ezüstréteg. De már ez a kevés kis ezüst is elég ahhoz, hogy az ember semmi mást ne lásson tőle, csak saját magát.

Két talmudista azon vitatkozik, szabad-e a Talmud[117] tanulmányozása közben dohányozni. Mivel sehogy sem tudnak megegyezni, felkeresik a bölcs rabbit.

– Kedves rabbi! Szabad-e a Talmud olvasása közben dohányozni?

– Nem, azt nem szabad…

Rosszul tetted fel a kérdést – mondja az egyik diák. Majd én:

– És dohányzás közben szabad-e a Talmudot tanulmányozni?

– Hát persze. A Talmudod mindig szabad tanulmányozni…

A vonaton két híres rabbi utazik. Az órák múlnak, de ők nem váltanak egyetlen szót sem. Útitársuk – akit ingerel a hallgatás – megszólal:

– Engedjék meg: önök mindketten híres talmudisták. Azt reméltem, hogy utazás közben érdekes eszmecserének leszek a tanúja, de önök szóba sem állnak egymással!

– Nézze – mosolyodik el az egyikük –, ő egy bölcs rabbi, és én is egy bölcs rabbi vagyok. Ő mindent tud, és én is tudok mindent. Miért kellene egymással beszélgetnünk?

– Létezik-e bűntelen ember? – kérdik a rabbit.

– „Bűn nélküli ember nincs” – így a bölcs –, mégis van különbség az igaz ember és a gonosz ember között. Az igaz tudja, hogy amíg él, addig bűnözik. A gonosz tudja, hogy amíg bűnözik, addig él.

Lélekvándorlás:

A zsidó fuvarost szelíden pirongatja a rabbi:

– Miért vered annyira a lovadat? Hátha egy szegény, bűneiért vezeklő zsidó lelke van benne.

– Na, ha olyan hülye, hogy zsidó létére elvállalta, hogy ló legyen, akkor húzzon!

Megy a dűlőúton a rabbi, utána a samesz. Az egyik paraszthéz udvarából előugrik egy nagy kutya, és rettentő ugatásba kezd. A szent életű felkapja a kaftánját, és inaszakadtából futásnak ered.

– Rabbi – próbálja nyugtatni a samesz. Minek szaladunk előle? Hiszen azt írja a Talmud, hogy zsidó tudós embert nem illet az eb a fogaival.

---

[117] A zsidó hitviták, bibliai magyarázatok, hagyományok szent könyve.

– Az igaz – lihegi a rabbi cseppet sem lassítva. És olvassák az ebek a Talmudot?

A bóher[118] hosszan, hallgatagon mered maga elé.

– Most min spekulálsz? – kérdi a társa.

– Azon spekulálok, hogy vajon mindenható-e ami Urunk?

– Ember, hát meg vagy te őrülve? Ilyenre még csak gondolni is!…

– Akkor hát mondd meg nekem, tud-e az Úr olyan követ teremteni, amit maga sem tud meg mozdítani?

– Isten mindent tud, és mindenre képes!

– Na figyelj csak ide! Ha nem tud akkora követ teremteni, akkor nem mindenható. És ha tud olyan hatalmas követ teremteni, de nem tudja megmozdítani, akkor sem mindenható.

Az ügyefogyott bóher elmegy a rabbihoz, és hízelegve így kezdi mondandóját:

– Ó, rabbi! Te, aki a legbölcsebb ember vagy a földkerekségen…

Ám a rabbi türelmetlenül közbeszól:

– Ilyet ne állíts, mert hátha van, aki bölcsebb nálam. Látod én sem mondom, hogy te vagy a legbutább ember, mert esetleg akad nálad butább is a Földön…

A rabbi műfogsort csináltat magának. Pár nap múlva visszamegy a fogtechnikushoz, és újabb fogsort rendel.

– De miért? – kérdi a technikus. – A múltkori nem vált be?

– Dehogynem, pompásan. Csakhogy kettő kell: egy a tejes ételekhez, egy a húsokhoz.

A hitközség elnökének igen súlyos gyomorfekélye van, elkerülhetetlen a műtét. Az elnök a város leghíresebb specialistájával, egy keresztény professzorral operáltatja meg magát. Mivel az első műtét nem jár eredménnyel, fél év múlva megint megoperáltatja magát, de most már egy zsidó orvossal. Ez a beavatkozás kitűnően sikerül. Felgyógyulása után az elnök elmegy a zsidó orvoshoz, és megkérdi:

– Hogy lehet az, hogy az a híres specialista nem tudott eredményt elérni, ön viszont, akinek sokkal kisebb a gyakorlata, tökéletesen kigyógyított a gyomorbajomból?

– Hát persze! – kiált fel a zsidó orvos. – Mit tudhatja azt egy goj, hogy milyen gyomor kell a mi hitközségünkhöz!

A zsidó kereskedő elmegy az orvoshoz, mert álmatlanságban szenved. Az orvos azt javasolja neki:

– Miért nem próbálja ki a hagyományos módszert?

– Hagyományos módszert?

– Igen. Tudja, amikor lefekszik, behunyja a szemét, elképzel egy juhnyájat és megszámolja a juhokat.

– Ezt már megpróbáltam, de még rosszabb volt!

– Hogyhogy?

– Úgy, hogy amint megszámoltam a juhokat, felraktam az összeset egy teherautóra, eladtam őket a vágóhídon, és azután egész éjszaka azon gondolkodtam, hogy vajon nem adtam-e túl olcsón őket.

Grün, a bőrkereskedő így meditál:

[118] rabbinövendék

– A Zsíros gazda nagyon rossz ember… Ha megdöglik egy birkája, képes ötszáz forintot is elkérni a bőréért. Ezzel szemben Talpas gazda kétszázért ideadja a bőrt, mert az egy rendes ember. Adja Isten, hogy minél több birkája dögöljön meg.

Kohnt szorongatják a hitelezői, ezért kénytelen túladni a családi pecsétgyűrűn. Fiával elküldi Grünnek, az ékszerésznek. Nem is olyan sokára csörög a telefon Kohn lakásán.

– Szervusz, Kohn! Szép ez a gyűrű, adok érte 40 ezer forintot.

– Nem megy, Kedves Grün! 50 ezernél alább nem adom!

– 45?

– 50.

– 47?

– Mondom, hogy 50.

– Esetleg 48?

– Nem érted, hogy 50 ezer alatt nem adom?

– Ugyan, Kohn! Add oda 49 ezerért!

– 50 ezernél egy fillérrel sem kevesebb!

– Akkor visszaküldöm a segédemmel. – így Grün.

Lecsapják a telefont. Valamivel később csengetnek Kohn lakásán. Grün segédje jön, hoz egy apró csomagot és egy kísérő levelet. Ezt olvassa benne:

„Kedves Kohn! Ha meggondoltad magad, és mégis eladod nekem a gyűrűt, adok érte 49 500-at, te pedig ne bonts fel a csomagot, hanem küld vissza!”

Kohnt majd szétveti a méreg, összetépi a levelet, és kikapja az inas kezéből a kis csomagot, de legnagyobb meglepetésére a gyűrű helyett egy újabb levelet talál benne:

„Na jó, legyen 50 ezer.”

Grün és Weisz sétál az utcán. Amikor Kohn boltja elé érnek, azt mondja Grün:

– Várj egy kicsit. Beugrok a Kohnhoz, van vele egy üzletem.

Weisz hallja, hogy odabent nagy a lárma. Kohn csapkod, kiabál, átkozódik. Pár perc múlva kijön Grün, ragyogó arccal.

– Mi történt? – kérdi Weisz.

– Megkötöttük az üzletet!

– De miért hagytad, hogy így kiabáljon veled?

– Az a jó, ha kiabál! – mondja Grün. – Ha hajlongana, kikísérne az ajtóig, s azt hajtogatná, hogy nagyon örült, legyen szerencsénk máskor is, akkor tudnám, hogy becsapott. Na de ha átkozódik!…

Bemegy egy falusi zsidó a bécsi nagykereskedőhöz:

– Szeretnék öntől egy nagyobb tétel selyemharisnyát rendelni.

– Bocsánat – kérdi a kereskedő döbbenten –, nem ön járt nálam tegnap alamizsnáért?

– Na és? – fortyan fel a zsidó. – Mi vidéken úgy csináljuk, hogy előbb elmegyünk koldulni, aztán kezdünk üzletelni. Maguk itt Bécsben pont fordítva teszik, előbb elkezdenek üzletelni, aztán elmennek koldulni.

– Te egy finom, tanult ember vagy, Weisz – mondja Schwarz –, miért alázkodsz meg mégis a pöffeszkedő, ostoba gazdagok előtt?

– Így van ez már a Paradicsomból való kiűzetésünk óta – feleli Weisz. – Ha az ember tehenet akar fejni, muszáj lehajolni!

Kohnéknál a kopogtatásra a kis Ármin nyit ajtót.

– Árminka itthon van a papád?

– Nincs. Elment a templomba, a Jóistennel egyezkedni.

– No, Árminka, mondd meg szépen: mi az amit mi, zsidók mindennap várunk?

– A postás és a Messiás.

Kohn korholja a fiát.

– Én ilyen bizonyítvánnyal nem mertem volna az apám elé állni!

Mire a kis Áronka megvetően:

– Pfuj, gyáva zsidó!

Pótvizsgán:

– Áronka! Hányszor van meg az öt a tízben?

– Kétszer, de nagyon szűken.

A számtantanár felelésre szólítja Ármint.

– Ha van öt kiló almám, és egy kiló alma hatvan forintba kerül, menyit fizetsz összesen?

– Kétszáz forintot.

– Ej, Árminka, figyelj! Megismétlem: öt, azaz öt kiló almám van, és kilónként hatban forintért árulom. Mit fizetsz az egészért?

– Kétszáz forintot.

– Ostoba vagy fiam. Ülj le, elégtelen.

Ezután Ármin padszomszédját, Pistit szólítja:

– Na Pistike, te talán tudod!

A gyerek már éppen mondani akarja a helyes eredményt, amikor Árminka odasúgja neki:

– Te se adj érte többet!

A tanító néni megkérdezi Áronkát:

– Na, mennyi kétszer kettő?

– Az attól függ tanító néni, hogy vételnél, vagy eladásnál…

A zsidó mikulás elmegy az óvodába. Kirakja az ajándékait, rajtuk árcédulával, és így szól:

– Na, gyerekek, lehet alkudozni.

A kis Árminka kérdi:

– Rabbi, miért megy a villám cikkcakkban?

– Hát, mert közben gondolkodik, hogy hová csapjon be!

A rabbi ünnepi szertartáson prédikál a falusi zsinagógában, amikor egyik híve váratlanul felugrik, és elkezd sietni kifelé. Mi olyan sürgős, – kérdezi csodálkozva a szomszédja.

– Eszembe jutott, hogy nyitva felejtettem a páncélszekrényt.

– Akkor igazán nincs mitől tartania, hiszen mindnyájan itt vagyunk!

– Ma reggel, mikor itt vásároltam nálad, többet adtál vissza – mondja Grün Weisznek, és letesz a pultra egy százast, majd kimegy a boltból.

– Weisz lázasan morfondírozni kezd:

– Vajon mennyivel adhattam többet, ha ez egy százast visszahozott?

Biztosított üzem:

Kohn megkérdi Grüntől:

– Igaz, hogy leégett az üzemed?

Mire Grün:

– Pszt… Csak a jövő héten…

– Áronka, hol voltál tegnap?

– Nem jöhettem iskolába, tanító néni, mert leégett a boltunk.

– Ez szörnyű… És hol voltál tegnapelőtt?

– Előtte mindent össze kellett csomagolnunk.

Grün a kávéházban panaszkodik, hogy tönkrement, nem maradt semmije. Ül az asztalnál egy arisztokrata, hallgatja a sirámokat, majd megjegyzi:

– Na, azért szeretném én a maga pénzét.

– Én meg a méltóságos úr eszét – feleli Grün –, és akkor egyikünknek sem lenne semmije.

– Mondja Kohn úr, miért olyan bánatos?

– Jaj, ne is kérdezze! A feleségem összeszűrte a levet egy gróffal.

– Hm… Sajnálom magát.

– Én viszont elcsábítottam a grófnét.

– Akkor ne bánkódjon, hiszen kvittek lettek.

– Már hogy lennénk kvittek? Ezen a bolton csak én veszíthetek, mert nálunk születhet egy hülye arisztokrata, a grófnál meg egy okos zsidó.

A gazdag zsidó lánynak udvarol a szegény báró. Mivel az esküvőt év végére tűzték ki, meglehetősen türelmetlen. Az ostromot nehezen viselő lány így fordult az apjához:

– Papa! Ez a báró folyton a fülembe duruzsol. Adhatok neki hitelt?

Mire a papa:

– Hitelt adhatsz a szavának, de előleget nem!

– Micsoda! Gróf Kékesshy, aki eddig olyan sokat adott a kék vérére, most egy gazdag zsidó lányt akar az oltár elé vezetni?

– Na, mit szól ehhez? Kész vérmérgezés.

A göthös, kopasz, öregedő Kohn feleséget keres magának. A házasságközvetítő sorra mutatja neki a fényképeket, s Kohn szeme megakad az egyiken:

– Na, ezt elvenném!

– Félek, hogy ebből nem lesz semmi – rázza a fejét a házasságközvetítő –, mert ez a hölgy nagyon ábrándos természetű.

– Na, az igazán nem baj!

– Magának! De ő egy csinos, fiatal férfiról ábrándozik.

– Na, majd én szerzek magának egy jó feleséget – mondja a sadhen Kohnnak. Csak azt mondja meg, milyet szeretne.

– Nincsenek igényeim – felei Kohn. Legyen szép, okos, házias, jó társalgó, és főleg: sok pénze legyen!
– Ne túlozzon Kohn. Egy ilyen nő hülye lenne magához menni!
– Hülye? – tűnődik Kohn. – Nem bánom, hülye az lehet.

A házasságközvetítő azt mondja látogatójának lelkesen:
– Tudok egy fiatal lányt magának. Hárommillió dollár hozománya van!
– Igen! Érdekel a dolog. Tudna mutatni róla egy fényképet?
– Nagyon sajnálom, de hárommillió dollárhoz már nem jár fénykép.

Kohn a házassághirdetésre jelentkezik. A lány apja nyit ajtót:
– Nyilván ön is a házassághirdetés miatt jött. Azonnal bemutatom a lányomat.
– Ne azt mutassa, hanem az egymilliót.

Grün, a könyvelő kétségbeesetten állít be főnökéhez:
– Főnök úr, egy vallomással tartozom önnek… Nem tudok a lánya nélkül élni.
– Na, azért ne túlozzon!
– Dehogyisnem… Pontosan kiszámítottam…

A sadhentől[119] megkérdezik, sikerült-e összehoznia a Gelb fiút a Braun lánnyal?
– Még nem egészen. De már csak ötszáz guldenre vannak az eljegyzéstől.

– Hallottad? Megnősülök! – mondja Kohn Grünnek. – Elveszek egy goj lányt.
– Meg vagy te őrülve? Miért pont egy goj lányt?
– Tudod, ezeknek a zsidó lányoknak annyi bajuk van. Mindig hol itt fáj, holott fáj.
– Na, és egy goj lánynak nem?
– Dehogynem, de az kit érdekel?

Bemutatkozó látogatásra viszi a sadhen a leendő vőlegényt.
– Nézzen jól körül – súgja neki –, mindenütt ezek a súlyos ezüstök!
– Igen, de lehet, hogy csak kölcsönben vannak – súgja vissza a legény.
– Ugyan, mit képzel? Hát ki adna ezeknek kölcsön?

A tudós rabbi folyton csak a könyveket bújja, nem kis bánatára a mutatós és élni vágyó feleségének.
– Jaj, bárcsak én is könyv lehetnék – sóhajt fel az asszony –, hogy egyszer már belém feledkeznél…
– Nem bánom – feleli a rabbi –, de kalendárium légy, hogy minden évben másikat vehessek.

A rabbi találkozik Kohnnal, és azt mondja neki:
– Igaz az Kohn, hogy a Grün lányának udvarolsz?
– Igaz, rabbi.
– De hát neked feleséged van.
– Igaz rabi, de már köhög…

[119] (sádhen) zsidó házasságközvetítő

A házasságközvetítő vőt ajánl az öreg Kohnnak. A leendő após alaposan szemügyre veszi és kifaggatja a fiút, majd félrevonja a házasságközvetítőt, s azt mondja neki:

– Tetszik nekem a fiú… De figyelmeztesse, hogy mi nagyon vallásosak vagyunk, szombaton nem dolgozhat!

– Higgye el nekem Kohn úr, ha ez megkapja hozományt a hét többi napján sem fog dolgozni.

A gazdag zsidó azt mondja lánya keresztény kérőjének:

– Nézd én százezer korona hozományt szántam neked, de ha megígéred, hogy minden szombaton zárva tartod az üzletedet, felemelem kétszázezerre.

– Tudja mit?

– Adjon háromszázezret, és soha nem nyitok ki…

– Szeretném férjhez adni a lányomat – mondja a Weisz a házasságközvetítőnek. – Kicsit idős már, és nem is szép. Kicsit kancsal, kicsit púpos, pénze sincs, de van egy gyereke. Mutasson egy férfit, aki elvenné!

– Én mutassak? Mutasson maga!

A szegény Kohn szeretné férjhez adni öregecske és csúnya lányát. Végre valaki egy távoli faluból eljön háztűznézőbe. Kimegy elé a vasútállomásra, és hazafelé megpróbálja kifaggatni a vőlegényjelöltet:

– Mondja, mi a véleménye a házasságról?

– Én úgy gondolom, az a lány ne legyen gazdag, mert akkor lenézi az ilyen szegény zsidót…

– És aztán?

– Az a lány ne legyen szép se, mert akkor mindig a tükör előtt billegeti magát, és elhanyagolja a férjét.

Erre Kohn lelkesen vágja hátba a kérőt:

– Maga egy mázlista!

– Hogy van a család, Weisz úr?

– Nem panaszkodom. Két lányom már elkelt, egyre van megrendelés, már csak egy maradt raktáron.

Az ifjú Izidor ünneplőben, nagy csokor virággal állít be Kohnékhoz. A vendégszobában csak Árminkát találja.

– Hol a nővéred, – kérdi tőle.

– A szobájában. Fel-alá járkál a tükör előtt, és tanulja szöveget:

„Ah Izidor, az ön ajánlata olyan váratlanul ért, hogy nem is tudom, mit válaszoljak rá…”

A gazdag zsidó kereskedőnek két csúnya lány van, a 180 centi magas Ráhel, és a 160 centis Rebeka. A szegény Kohn hosszú ideig udvarol mindkettőnek, de végül Rebeka kezét kéri meg.

– Miért nem Ráhelt vetted el? – kérdi tőle a barátja.

– Két rossz közül a kisebbet választottam.

– Mondd meg nekem, rabbi, – miért tiltja a Talmud, hogy a frissen nősült zsidó katonának menjen? kérdezi Kohn.

– Hát van annak otthon éppen elég csatája!

Kohn azt mondja legjobb barátjának Grünnek:

– Nincs mit szépíteni a dolgot, elég ronda a feleséged. Mondd, hol volt a szemed, amikor elvetted?

– A hozományon csüngött.

Egy üzletfelét vendégül hívja lakására Grün. Ülnek az asztalnál, nyílik az ajtó, csendesen belép egy nő, konyakot és süteményt tesz eléjük, aztán szó nélkül kimegy.

– Nem valami mutatós nő a szobalányuk – állapítja meg a vendég –, de bizonyára szorgalmas és megbízható.

– Minek néz maga engem? Hát felvennék én egy ilyen múmiát szobalánynak? Ez a feleségem!

– Már tudom, csak azért vettél el, mert nekem nagyon sok pénzem volt!

– Tévedsz, Fáni! Én azért vettelek el, mert nekem nagyon kevés volt.

Mint mindig, pontban tízkor feláll Weisz a törzsasztaltól, és búcsúzik a társaságtól.

– Már mész haza? – kérdezik a barátai.

– Sajnos!

– De hát minek? Miért muszáj ilyen korán hazamenned?

– Mert fél tizenegykor bezárják a kaput.

– Nincs kapukulcsod?

– Eladtam.

– Eladtad?

– Igen. Százezer pengőért. Az esküvőmön.

– Érdemes megnősülni? – kérdezi az ifjú Grün az öreg Weisztől.

– Én nem tudom… Én szerelemből nősültem.

Az özvegy Kohnné felkeresi a rabbit.

– Rabbi, nem bírom elviselni az egyedüllétet.

– Menj férjhez újra! Tudok ajánlani egy nagyon rendes zsidó férfit, aki nem iszik, nem dohányzik, nem kártyázik…

– Nem jó… De akkor mit fogok én megtiltani neki?

Kohn elmegy a bölcs rabbihoz, és azt mondja neki:

– Rabbi, én nagyon félek a haláltól, ezért szeretnék hosszú életű lenni. Mit tegyek?

A rabbi megsimogatja a szakállát, és megkérdezi:

– Mondd fiam, te nős vagy?

– Igen rabbi – feleli Kohn.

– Nos, akkor azt tanácsolom, hogy sose csald meg az asszonyt!

– És akkor hosszú életű leszek?

– Nem tudom – feleli a rabbi –, de hogy nagyon hosszúnak fogod érezni, az biztos.

– Te Kohn! hogy van az, hogy a feleséged mindig olyan elegánsan jár, te meg állandóan topis vagy?

– A feleségem folyton a párizsi divatlapokat búvja, és aszerint öltözködik. Én viszont az üzleti könyveimet búvom, és aszerint öltözködöm.

Kohn elmegy a rabbihoz:

– Rabbi, kérlek adj tanácsot!

– Miről van szó?

– Én és a feleségem fokozatosan elhidegülünk egymástól.

– És?…

– Mondd meg, hogyan lehetne ezt a folyamatot meggyorsítani!

Grün a moziban meglepetten veszi észre, hogy az előtte levő sorban Kohnné ül Weisszel összebújva. Másnap találkozik Kohnnal, és tapintatosan figyelmezteti:

– Tegnap láttam a feleségedet a moziban.

– Tévedtél! – mondja Kohn – Az én feleségem soha sem jár egyedül moziba!

Mire Grün:

– Hát mondtam én, hogy egyedül volt?

A Grünfeld cég legszorgalmasabb alkalmazottja a könyvelő Weisz. Egy alkalommal, amikor Grünfeld értesítés nélkül hazaérkezik hosszabb üzleti útjáról, a könyvelőt a hitvesi ágyban találja a feleségével.

– Nem szégyelled magad, te cafat, – ordít a felszarvazott. – És maga… maga…

Az asszony megállítja a szitokáradatot:

– Te csak egy szót se szólj, mert a Weisz csak a te restanciádat dolgozza fel.

– Mondd Grün, stimmel amit mondanak, hogy a feleséged megszökött?

– Stimmel.

– És hogy a pénztárossal szökött meg?

– Stimmel.

– És a kassza?

– Nem stimmel.

A rabbit megcsalja a felesége a keresztény szomszéddal.

– Pfuj! – botránkozik meg a jámbor rabi, megtudván a dolgot. – Hát nincs elég zsidó a városban?

Grün elmegy a rabbihoz:

– Rabbi, én el szeretnék válni.

– És van valami alapos okod?

– De mennyire! Egy nagyon jó partit ajánlottak.

Kohn és Grün jelentkeznek az izraeli hadseregbe a háború idején. Kiküldik őket a frontvonalra, hogy fogjanak túszokat. Busás jutalmat kínálnak ezért, foglyonként 500-500 székelt. Kint a harctéren beássák magukat, és éjszaka holtfáradtan elalszanak.

– Hajnalban Grün arra ébred, hogy körülvették őket az arabok.

– Elkezdi rázni a barátját:

– Ébredj Kohn! Milliomosok leszünk!

Az izraeli hadseregbe besorozzák Grünt. A hadgyakorlaton az őrmester azt a parancsot adja, hogy mindenki ássa be magát. Grün nekiáll, és iszonyú mély gödröt ás.

– Túlságosan mély az a gödör – mondja ellenőrzés közben az őrmester. – Abból nem látod majd az ellenséget!

– Na és? Ki kíváncsi rájuk?

A rabbi korholja egyik hívét:

– Mondd Kohn, mikor térsz már jó útra?

– Már késő rabbi, késő…

– Ahhoz soha nincs késő!

– Akkor meg ráérek, nem?

Kohn így szól a barátjához:

– Te Grün, hagyod, hogy a Weisz mindenféle hazugságot híreszteljen rólad?

– Bánom is én – feleli Grün –, csak az igazat ne mondja!

Kohn és Grün rettenetesen összevesznek, és Kohn dühében szörnyű gorombaságokat vág Grün fejéhez. Később persze bántja a dolog, ezért elmegy a rabbihoz, tanácsot kér, hogy most mit tegyen.

– Kérjél tőle bocsánatot!

– Nahát, azt azért mégsem! – csattan fel Kohn, és bosszúsan hazamegy. Otthon azonban tovább töpreng, bántja a lelkiismerete, hát ismét elmegy a rabbihoz.

– Mondd rabbi, biztosan bocsánatot kell kérnem?

– Biztosan.

– És mondd rabbi, lehet telefonon is?

– Persze, hogy lehet.

Erre Kohn hazamegy, és föltárcsázza Grün lakását:

– Halló, Weisz lakás?

– Nem, kérem…

– Akkor bocsánat…

Haldoklik az öreg Weiss. Körülveszik őt a barátai, és vigasztalják:

– Ne csüggedj, Samu. Jehova meggyógyít téged, és elélhetsz akár kilencven esztendeig is!

Weisz a fejét rázza:

– Ha Jehova megkaphat nyolcvanért, miért adna értem kilencvenet?

Végóráit éli az öreg Grün. Összegyűlik ágya körül a népes a família. Az öreg megjáratja a szemét hűséges nején, szép szál fiain, kedves menyein, bájos unokáin. A biztonság kedvéért körbekérdezi őket:

– Sára, kedves, jó hitvesem, most is mellettem vagy?

– Veled vagyok drágám.

– Ármin, elsőszülött fiam, ugye itt vagy velem?

– Én fogom a jobb kezét, papa.

– Simon, másodszülött fiam, ugye te is itt vagy?

– Én fogom a bal kezét, papa.

– Benjámin, legkisebb fiam, ugye te sem hiányzol?

– Itt állok az ágy lábánál, papa.

A haldokló utolsó erejét összeszedve, feltápászkodik fektéből, és rájuk reccsen:

– Akkor ki maradt az üzletben?

A halálos ágyán végrendelkezik az öreg Kohn:

– A ház az én szeretett Ármin fiamé legyen.

– Az Árminé? – csattan fel az asszony. – Hiszen még meg sem nősült.

– A boltot a Sára lányom kapja.

– Az a világ lustája? – méltatlankodik Kohnné.

– Az autót Benjámin fiamra hagyom.

– Autót annak a kelekótyának? – morog az öregasszony.

Kohn bácsi megelégeli az asszony zsörtölődését, és felfortyan:

– Te Rebeka, most ki haldoklik itt, te vagy én?

Az öreg Kohn haldoklik. Maga mellé rendeli a fiait, és sorra diktálja, ki mennyivel tartozik neki.

– Apám, most azok nevét sorold, akiknek te tartozol.

– Minek az, fiam? Azok maguktól is jelentkezni fognak!

A haldokló Kohn betegágyához kéreti a vejét.

– Fiam – mondja neki –, érzem ütött az utolsó órám. Sajnálom, hogy amikor elvetted a lányomat, csak nagyon szerény hozományt tudtam adni vele. Most viszont azt akarom, hogy mindenem a tiéd legyen.

– Köszönöm papa, de mi lesz a házsártos feleségével?

– Nem vagyok kicsinyes fiam, legyen ő is a tied!

Az öreg Kohn igen szegényen kezdte az életét, mindössze egy tízkoronás aranya volt. Időközben aztán dúsgazdag kereskedő lett belőle, de öregségére minden vagyonát elvesztette. Amikor családja körülvette őt halálos ágyán, odaszólt a fiának:

– Nézd már meg, van-e valami pénz az éjjeliszekrény fiókjában?

– Mindössze egy tízkoronás arany – mondta a fiú.

– Akkor jó – lehelte ki lelkét megkönnyebbülten az öreg Kohn. – Pont pénzemnél vagyok.

Egy szombati napon szörnyű dolog történik a zsidó templomban. Kohn ájultan esik ki a padból. Hiába próbálják életre kelteni, nemsokára meghal. Körülötte a jámbor férfiak tanakodnak, hogy most mitévők legyenek. Hogyan tudassák a rossz hírt az özveggyel. Egyik sem vállalta a kellemetlen küldetést, ezért úgy döntöttek, hogy elküldik a furfangos templomszolgát, majd ő kíméletesen közli a szerencsétlen feleséggel a tragédiát. A samesz bekopog Kohnék ajtaján:

– Itt lakik özvegy Kohnné? – kérdezi.

Az asszony elcsodálkozik:

– Kohnné vagyok, itt is lakom, de hála az Úrnak még nem vagyok özvegy.

Mire a templomszolga megnyerő mosollyal:

– Na, mibe fogadunk?

Kohn anyósa keservesen rimánkodik a halálos ágyán:

– Samu, nehogy Rákoskeresztúron temessetek el! Én abban a földben nem tudnék nyugodni… Szállíttassatok haza engem a szülőfalumba!

Kohn a szakállát simogatva mondja:

– Nézze mama, mindenesetre próbáljuk meg az Újköztemetőt… És ha látom, hogy maga tényleg nem tud nyugodni, én úgy éljek, hazavitetem a falujába!

Felesége temetésén Grün kétezer forintot nyom a rabbi kezébe, aki ezt méltatlanul kevésnek találja.

– Nem szeretnélek befolyásolni, Grün, de minél mélyebb a gyász, annál többet szoktak adni.

– Igen? Akkor kérem vissza az egyik ezrest!

Haldoklik az öreg Kohn. Így végrendelkezik a feleségének:

– Asszony, ha meghalok, minden vagyonomat temesd el velem! Pár nap múlva a sír szélén áll Kohnné és a barátnője, aki kérdi tőle:

– Ugye, nem voltál olyan hülye, hogy miután minden vagyonát eladtad, a kapott pénzt most eltemeted vele?

– Ó, barátnőm, én mindig engedelmeskedtem az uramnak. Az utolsó kívánságát sem tagadhattam meg. A pénzt betettem a számlámra, írtam neki egy csekket, és beraktam a koporsójába. Ha beváltja, beváltja, ha nem, nem…

Kohn meghal. A felesége elmegy a helyi újság szerkesztőségébe, hogy gyászjelentést adjon fel. Annak érdekében, hogy ne kerüljön sokba, az értesítés csak ennyiből áll: „Kohn meghalt”.

– Kérem – mondja a felvevő – az alapdíj öt szót tartalmazhat.

– Igen, akkor írja hozzá: „Ugyanitt Trabant eladó.”

Egy zsidók lakta faluban emberemlékezet óta az volt a szokás, hogy a temetések alkalmával minden megboldogult fölött búcsúbeszédet mondtak. Történt egyszer, hogy a „falurossza” erőszakos halált halt. Bitang, szélhámos, csaló, útonálló gazember volt. A község elöljárói közül senki sem akart vállalkozni ennek a megátalkodott bűnözőnek a dicséretére, amit legalább néhány szó erejéig illett volna megtenni a sír felett. Emiatt a holttest már két napja temetetlenül hevert a gyalulatlan deszkakoporsóban. Végül pénzjutalmat ígértek annak az embernek, aki hajlandó pár szót szólni a gazfickó temetésén. Másnap jelentkezett a rabbinál egy vízhordó.

– Vigyétek csak ki a temetőbe, én majd megpróbálok róla valami jót mondani.

Így kezdte a beszédet a nyitott sír fölött:

– Minek szaporítsuk a szót? Mindenki tudja, hogy ki volt az elhunyt. Gazember, útonálló, kerítő, zsebmetsző, megátalkodott bűnöző. Ezek után azt kérdezhetitek, hogy mi az a jó, amit mondhatnék róla? Hát csak annyi, hogy két olyan fiúgyereket hagyott maga után, hogy mellettük ő egy szent életű cadiknak[120] tűnik!

Állatviccek

Jönnek haza a kutyakölykök a kutyaiskolából.

– No mit tanultatok?

– Idegen nyelvet, mama – csaholják lelkesen a kutyusok.

– Igen? És tudtok is már valamit?

– Persze. – És kórusban rákezdik: – Miau, miau…

A kiscica sírva szalad haza anyukájához.

– Mi van kisfiam, miért sírsz olyan keservesen?

– Egy fekete ruhás bácsi szaladt át előttem az úton, ezért nem lesz szerencsém.

A macska már napok óta idegesen járkál fel-alá az egérlyuk előtt, de eredménytelenül. Egyszer csak eszébe jut, mi lenne, ha ugatással próbálkozna a nyávogás helyett. Akkor biztosan előjön az egérke, mivel ahol kutya van, ott macska nem lehet. Így is tesz. Kijön az egérke, és a macska száját nyalogatva ezt gondolja magában:

– Hiába, nyelvtudás nélkül nem lehet boldogulni az életben.

[120] cádik = különleges tiszteletben részesülő, csodatevő hírében álló zsidó bölcs

– Mi a baja a cicának? – kérdi az állatorvos.
– Napok óta székrekedése van.
– Akkor felírok neki egy kutyát, az majd meghajtja.

Egy kutya éjszaka lohol az utcán.
– Hova rohansz? – kérdezi az egyik haverja, aki éppen arra jár.
– A betörők! – lihegi a kutya.
– Szóval betörőket üldözöl? – kérdezi a másik.
– Azt nem tudom. Csak azt hallottam, hogy éjjel az asszonyom így szólt az urához: rablók vannak a házban, ereszd ki a kutyát! Aztán a gazdám elengedett.

– Hallom, házőrző kutyát vettél. Legalább éber?
– De mennyire! Két napja egy barátomnál alszom, mert nem enged be a házamba…

– Miért hívod mindhárom kutyádat Bandinak? – kérdi Kovács a barátjától.
– Azért, hogy legalább az egyik odajöjjön, ha hívom.

Két beképzelt veréb:
– Te! Nekem azt mondta az Isten, hogy én vagyok a világ legszebb verebe!
– Ne hazudj! Én ilyet soha nem mondtam!

Ül a nyuszi az erdőben, és egy hatalmas reszelővel élesíti a körmeit. Arra megy a róka.
– Mit csinálsz, nyuszi?
– Hegyezem a körmöm. Ha idejön az oroszlán széttépem!
A róka úgy megijed a harcias nyúltól, hogy beveti magát a sűrűbe. Jön a farkas.
– Mit csinálsz nyuszi?
– Hegyezem a körmöm. Ha idejön az oroszlán széttépem!
– Megvadult ez a nyúl! – kiáltja a farkas, és uzsgyi, be az erdőbe!
Arra megy a medve is.
– Mit csinálsz, nyuszi?
– Hegyezem a körmöm. Ha idejön az oroszlán széttépem!
A medve is megszeppen, és ijedten elinal. Utána hatalmas horkantásokkal feltűnik az oroszlán.
– Mit csinálsz nyuszi? – kérdi.
– Manikűrözök, közben butaságokat fecsegek.

A nyuszika egy domb tetején mérgelődik. Meglátja lent a rókát, lekiabál neki:
– Hé róka, kell egy pofon?
– Nem.
Lekiabál a farkasnak is:

– Hé farkas, kell egy pofon?

– Nem.

Meglátja a medvét, annak is lekiabál. A medve nem ijed meg:

– Na nyuszika, nekem kell egy pofon.

– No akkor menj a tisztásra, én is ott kaptam…

Nyuszika részegen ballag hazafelé a kocsmából. Az italtól elálmosodva, ledől egy árnyas fa alá, és mély álomba zuhan. Arra megy két farkas. Megörülnek a váratlan zsákmánynak, de összeverekednek rajta, mert mindegyik magának akarja. Úgy megtépázzák egymást, hogy végül holtan nyúlnak el a földön. Felébred a nyuszi, megpillantja a két élettelen farkast, és a fejét csóválja:

– Nem szabad ennyit innom! Ha berúgok, így megvadulok!…

Nyuszika a tó partján nézegeti magát a víztükörben, és piros pöttyöket nyomkod az arcán. Arra sétál a róka.

– Mi van nyuszika, pubertás?

– Frászt. Sörét.

A nyuszika bemegy az erdei cukrászdába:

– Répatorta van?

– Nincs, nyuszika.

Másnap ismét:

– Répatorta van?

– Nincs, nyuszika.

Így megy ez négy napig, amikor a cukrász gondol egyet, és süt a nyuszinak egy répatortát. Jön is megint a nyuszika.

– Répatorta van?

– Van, nyuszika

– Mert azt nagyon utálom!…

Mit mond a nyuszika, amikor megtámadja a hóembert?

– Ide a répát, vagy hozom a hősugárzót.

A medve megy az erdei ösvényen. Találkozik a nyuszikával.

– Mit csinálsz nyuszika?

– Elásom ezt az üveg pálinkát. Ez most olcsó. Tíz év múlva kiásom, és nagyon sokat fog érni!

– Te tiszta hülye vagy! – szólt a medve, és továbbment.

Másnap ugyanitt a rókával találkozik.

– Mit csinálsz nyuszika?

– Elásom ezt az EDDA kazettát. Tíz év múlva kiásom, és nagyon sokat fog érni.

– Tiszta hülye vagy! – szólt a róka, majd továbbment.

Harmadnap kiment a nyuszika, hogy ellenőrizze a halmok épségét. Nagy meglepetésére a két betemetett gödör mögött, egy harmadik kupacot lát. Tetején a vakonddal.

Kööörrr kööözepééén állok… – énekli a vakond részegen.[121]

A kis nyuszi találkozik az öszvérrel:

– Én vagyok a nyuszi. Hát te ki vagy?

– Én az öszvér vagyok.

– Az mi?

– Apám ló volt, anyám szamár.

Megy tovább a nyuszi, találkozik a farkaskutyával.

– Én vagyok a nyuszi. Hát te ki vagy?

– Én a farkaskutya vagyok.

– Az mi?

– Apám farkas volt, az anyám kutya.

Megy megint tovább, s zümmögést hall a feje felett.

– Én vagyok a nyuszi. Hát te ki vagy?

– Én vagyok a lódarázs.

A nyuszi eltöpreng, aztán mérgesen fölnéz.

– Na, szórakozz a nénikéddel!

Nyuszika faggatja az anyját, hogyan születik a kis nyuszi.

– Kicsi vagy te még ahhoz, hogy megértsd. Ha nagy leszel, majd elmagyarázom – mondja a mama.

– De én most szeretném megtudni, hogy születik a kisnyúl – erőszakoskodik a nyuszika. – Hogyan lettem például én?

– Hogyan lettél, hogyan lettél – mérgelődik nyúlmama. – Egyszerűen előrángattak egy bűvész cilinderéből, és kész.

[121] Az EDDA együttes egyik népszerű száma így kezdődik: Kör közepén állok…

Mókuska randira készülődik. Igencsak kiöltözik, amikor hirtelen leszarja egy postagalamb. A mókuska mérgelődik…

– Na de madárka! Hát miért szartál le? Épp randira készülődöm.

– Ja igen, még azt is üzeni, hogy nem ér rá.

Nyuszika találkozik az erdőben a medvével.

– Képzeld medve! Tegnap találkoztam a diszkóban a rókalánnyal. Az egész estét végigtáncoltuk, és miután hazakísértem behívott a hálószobájába, s azt mondta: „Nyuszikám mindenem a tiéd!” Medve, ha ott lettél volna, még a hűtőszekrényt is el tudtuk volna hozni.

Egy kísérleti laboratóriumban az egyik egér így szól a másikhoz:

– Úgy látom, meghíztál. Jól élsz?

– Jól. Kaptam egy tudóst, aki velem foglalkozik. Sikerült beidomítanom, hogy valahányszor felszaladok ezen a létrán mindig ad egy darab sajtot.

A kutya gondolatai:

– Az embernél lakom. Ételt biztosít számomra, simogat, szeret engem. Ezek szerint ő az Isten?

A macska gondolatati:

– Itt lakom ezzel az emberrel. Etet engem, simogat, takarít utánam, szállást biztosít nekem, vagyis: én vagyok az Isten!

A padláson két denevér lóg fejjel lefelé a gerendáról. Velük szemben egy harmadik a lábán áll.

– Te megbolondultál? – szól át az egyik lógós.

Mire a lábon álló:

– Dehogy! Csak jógázom.

Két kukac találkozik egy sajtban.

– Jé, hát maga itt van? – kérdi csodálkozva az egyik. – Tegnap még egy almában láttam.

– Tudja, fogyókúrázom, és tegnap gyümölcsnapom volt.

A kis hangya bánatában öngyilkos akar lenni, és kiugrik a tizedik emeletről. Zuhanás közben számol:

– Kilenc…nyolc…hét…hat…hét…nyolc… A fene egye meg, már megint feltámadt a szél!

– Honnan lehet tudni, hogy a légy hímnemű, vagy nőnemű?

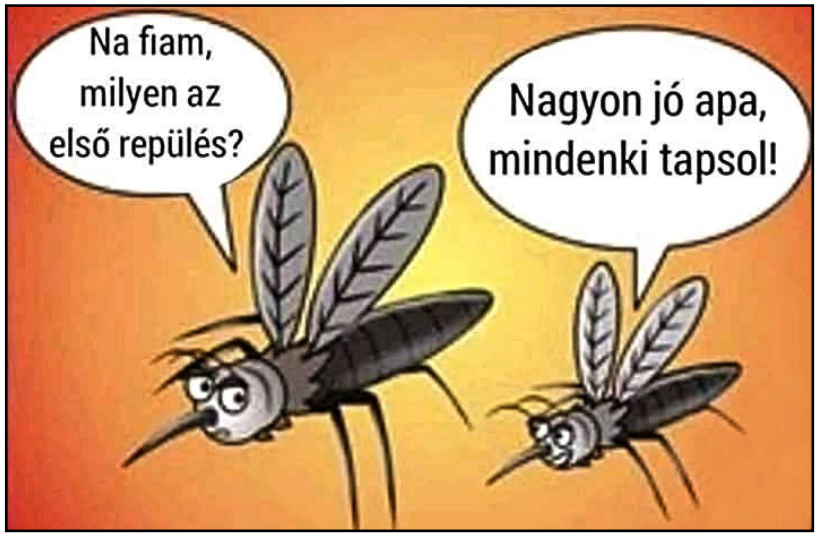
– A hímnemű a borosüvegre száll, a nőnemű a tükörre.

A bolha kijön a kocsmából, és bosszankodik:

– A fenébe,, ellopták a kutyámat!

Két moly jön kifelé a moziból az előadás végén. Azt mondja az egyik:

– Azért a könyv jobb volt.

A kis molylepke először repül ki a szekrényből. Amikor hazaér, megkérdi tőle az anyukája:

– Na, milyen odakint?

– Nagyon örültek nekem, mert mindenki tapsolt.

– Hallod-e, dilis életet élünk mi! – szól a molylepke a párjához.

– Nyáron bújunk irhabundába, télen meg fürdőruhába…

Szúnyogmama betakarja kicsinyeit, és így csitítja őket:

– Ha most szépen elalusztok, holnap elviszlek benneteket a nudista strandra.

A családfő leállítja a kocsit a folyó melletti tisztáson, és azt mondja:

– Na, itt letáborozunk. Ez ideális hely a kempingezésre.

– Miből gondolod papa?

– Ötmillió szúnyog nem tévedhet.

Kempingező a társához:

– Most már minden szúnyog bent van a sátorba, ne aludjunk odakint?

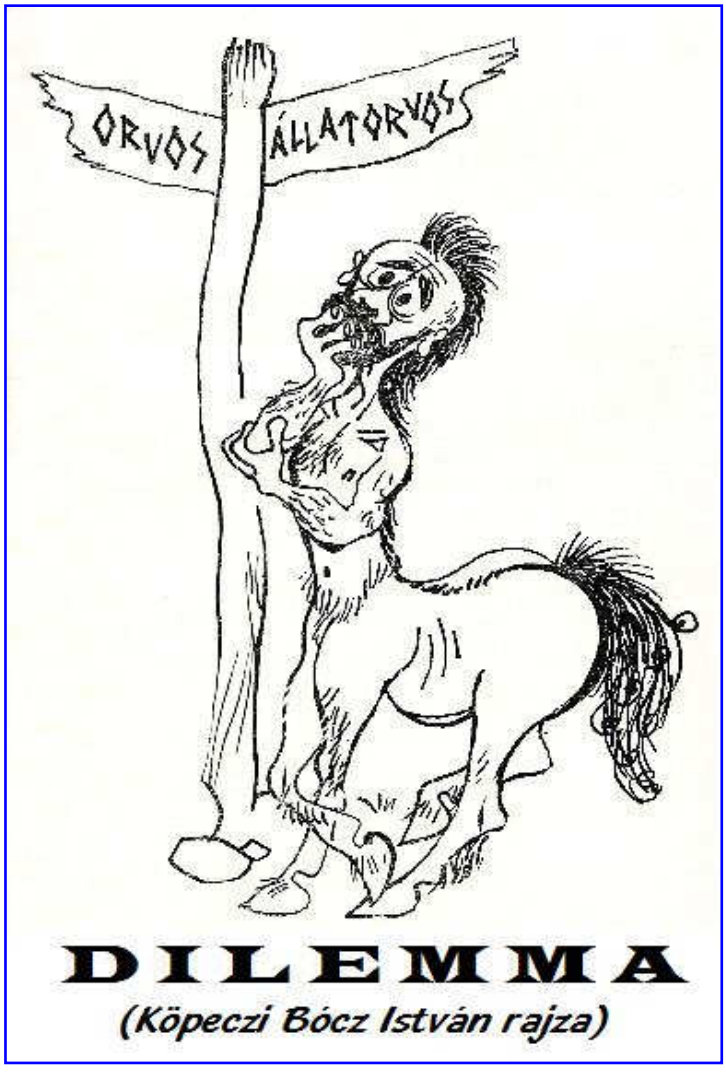
A nemzetközi állattenyésztő kongresszuson a professzor szenzációs bejelentést tesz:

– Sikerült kereszteznem a papagájt a postagalambbal!

Egy hang a nézők soraiból:

– És ez mire jó?

– Hogy mire! Élőszóban tudja átadni az üzenetet.

Egy nő mosogatógépe elromlik. A szerelő csak másnap tud jönni, amikor a nő éppen munkában van.

– Semmi gond. – mondja a nő. – A lábtörlő alatt hagyom a kulcsot, jöjjön be nyugodtan. Van egy kutyám és egy papagájom, de ne aggódjon a kutya miatt. Bodri nagyon békés állat. Viszont a papagájhoz egy szót se szóljon!

Másnap a szerelő bemegy a lakásba. Ott fekszik egy hatalmas kutya, de a füle botját se mozdítja a férfi érkezésekor. Viszont szerelés közben a férfit halálra idegesíti a papagáj csacsogása, szitkozódása. Végül már nem bírja tovább, és ráripakodik:

– Pofa be, te buta, rusnya madár!

A papagáj elhallgat, majd kis idő múlva elrikkantja magát:

– Csípd meg, Bodri!

Azt mondja egy pasas a papagájának:

– Most lemegyek a boltba, de ha megint megiszod a pálinkámat, mire visszaérek, akkor egyenként tépkedem ki a tollaidat.

– Le is megy a boltba, kis idő múlva visszajön és látja, hogy elfogyott a pálinka. Ránéz a papagájra, aki a csőrével épp a saját tollait tépkedi:

– Kell a francnak ez a sok toll!

– Milyen ostobák az emberek! – dünnyögi magában a légy. – Házat építenek, falakat és mennyezetet csinálnak, aztán mégis mindig a padlón mászkálnak.

A nyuszika bemegy a medve boltjába, és jó nagyot csap a pultra:

– Kérek egy kiló cukrot!

– Te nyuszika ne csapkodj itt nekem – mondja a medve – különben sincs cukor!

A nyuszika másnap megint bemegy a boltba és rásóz a pultra:

– Kérek egy kiló cukrot!

– Nyuszika, ha még egyszer csapkodni fogsz, odaszögezem a kezed a pulthoz.

A nyuszika harmadnap szerényen, hátratett kézzel lép be a boltba:

– Szög van?

– Nincs! – válaszolja a medve.

– És kalapács?

– Az sincs!

Erre a nyuszika hatalmasat csap az asztalra, és így szól:

– Akkor kérek egy kiló cukrot!

Az állatok sorban állnak az erdei közért előtt, bár a redőny még nincs felhúzva. A kis nyuszi előresiet, de a medve elkapja:

– Hajnal óta itt állunk sorban, te meg most jöttél – förmed rá –, és volna pofád elém tolakodni? Na takarodj hátra!

Azzal fölemeli a nyuszit, és hátrahajítja. Másnap ugyanolyan hosszú sor tolong a közért előtt. Megint jön a nyuszi, és siet előre, A medve most is elkapja, és hátradobja a sor végére. A nyuszi bosszúsan tapogatja a fájó fenekét.

– Na, úgy látszik, ma sem fogok kinyitni.

A kis nyuszigyerek sírva megy haza. Apja megáll előtte, felgyűri az ingujját.

– Ne sírj fiacskám! Ki vele, ki mert téged bántani?

A medve – hüppögi a kis nyuszi.

– A medve? – gyűri vissza ingujját a papa.

– A te bajod! Minek kötöttél bele?

A róka jön ki a diszkóból összeverve, találkozik a farkassal.

– Róka, ki bántott? Majd én megverem.

– A medve.

– Ja, az szar ügy…

Nyuszika bemegy a kocsmába:

– Ki akar verekedni?

Feláll a medve:

– Én!

– Jól van maci, akkor te velem vagy!…

Ez a vicc rólunk szól, csak a szerepeket állatok játsszák, akárcsak La Fontaine meséiben:

A farkas és a róka elhatározzák, hogy megverik a nyuszit. De miért verjék meg? Azt mondja a róka:

– Ha van rajta sapka, akkor azért, ha nincs, akkor meg azért.

Így is történik. Jön a nyuszika, sapka nincs a fején, ezért elverik. Másnap elhatározzák, hogy megint megverik.

– Most miért verjük el? – kérdi farkas.

– Kérünk tőle cigit. Ha filtereset ad, akkor azért, ha filter nélkülit, akkor meg azért.

Jön a nyuszika, kérdezik tőle:

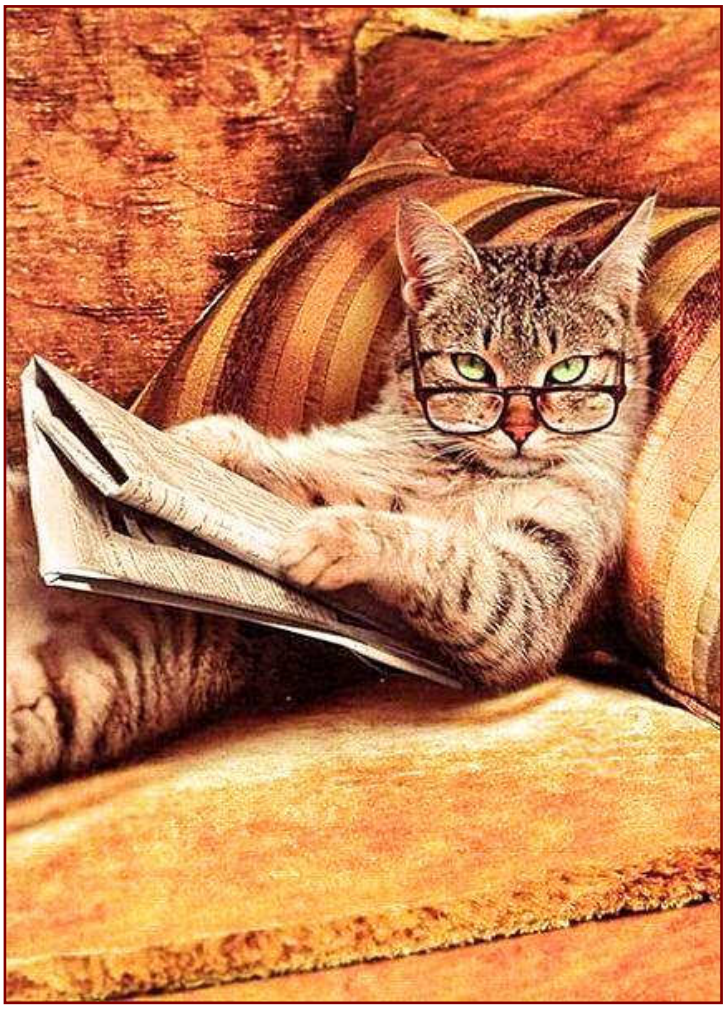
– Nyuszi, adsz cigit?

Mire a nyuszi:

– Igen, persze, filtereset vagy filter nélkülit?

Zavartan összenéznek az állatok, majd azt mondja a róka:

– Te, ezen már megint nincs sapka!

A ló az erdőben baktat. Egyszer csak eléje ugrik a farkas.

– Jó hogy jössz komám, már nagyon éhes vagyok. Most meg foglak enni.

A ló töpreng, aztán támad egy ötlete:

– Most az egyszer ne tedd! – mondja. Ugyanis fontos üzenetet viszek a városba. Jó, ha te is tudsz róla, ide van írva a hátsó lábamra.

A farkas kíváncsi, odamegy a ló hátsó lábához, mire az felrúgja, és vidám nyerítéssel elrohan. A farkas hosszú percek múlva tér csak magához, és dühöng:

– Kellett nekem megjátszanom magam, amikor még olvasni sem tudok.

Jó tett helyébe jót ne várj:

Megbetegszik a gazda lova. Kihívja az állatorvost, aki felír három injekciót, és azt mondja, hogyha ez nem segít, sajnos le kell lőni a lovat. Az első után semmi változás, a ló csak fekszik, meg sem mozdul. A második injekció után ugyanez a helyzet. Erre odamegy hozzá a disznó, és így szól:

– Ide figyelj ló! Ha holnap jön az állatorvos és beadja az injekciót állj fel, mert halottam amint azt mondták, különben lelőnek.

Harmadnap jön is az állatorvos, és beadja az utolsót. Erre a ló feláll, nyerít, eszik. Örül a gazda, hogy rendbe jött a lova.

– Ezt megünnepeljük, holnap levágjuk a disznót.

Két ló beszélget. Az egyik nagyon panaszkodik fuvaros gazdájára. A goromba, részeg tulajdonos állandóan üti-veri. Erre a másik ló megkérdezi:

– De hát miért tűröd ezt? Írj egy panaszlevelet az állatvédő ligának!

– No, még csak az hiányzik! Ha a gazdám megtudná, hogy tudok írni, ezentúl velem intéztetné az üzleti levelezését is.

A nyuszi és a zsiráf beszélgetnek.

– Tudod-e nyuszika miért jó, hogy olyan hosszú a nyakam?

– Nem tudom.

– Mert amikor iszom a tiszta, friss forrásvizet érzem, hogy hűsítve végigáramlik a torkomon… És ha rágom a falombot, érzem, hogy a friss zöld levelek valósággal simogatják a torkomat.

A nyuszi elgondolkodva kérdi:

– És mondd zsiráf, még sose hánytál?

– Mi az, amit leginkább utál a zsiráfgyerek?

– Nyakat kell mosnia.

Ugrándozik a kenguru a dél-ausztráliai réten, aztán hirtelen megáll, és megvakarja az erszényét. Tovább ugrál, majd megint megáll és vakarózik. Újabb ugrás, bosszús megállás, megint az erszényéhez kap. Kirántja belőle a kölykét, fülénél fogva megemeli, nagyokat csap a fenekére, és azt mondja neki:

– Hányszor mondtam már neked, hogy ne egyél kekszet az ágyban!

A kenguru panaszkodik a társainak:

– Én vagyok a legszerencsétlenebb állat a világon.

– Miért?

– Mert mindenki pénzt kér tőlem kölcsön, és én senkinek sem mondhatom, hogy otthon felejtettem az erszényemet.

Az állatkert új kengurut vásárol. Az állatot bezárják egy három méter magas kerítéssel körbevett udvarra. Másnap azonban a kenguru vígan ugrál a kerítésen kívül. Erre az állatkert vezetősége úgy dönt, hogy a kerítést hat méter magasra emeli, de sajnos a következő nap ismételten ugyanezt tapasztalják. A zsiráf látván az esetet, megkérdezi a kengurutól:

– Szerinted milyen magas lesz a következő rács?

– Nekem aztán mindegy – feleli a kenguru – csak továbbra is hagyják nyitva a kaput.

A kis teve faggatja az apját:

– Apa miért van nekünk ilyen hosszú szőrünk?

– Hogy beolvadjunk a sivatag színébe, és az ellenségeink ne tudjanak felismerni.

– És miért van ilyen nagy patánk?

– Hogy ne égesse a sivatag forró homokja a talpunkat.

– Na, és miért van púp a hátunkon?

– Hogy vizet tartalékoljunk benne a sivatagi vándorlás idejére.

– Akkor mi a fenét keresünk itt, az állatkertben?

Üldögél az ágon a bagoly, a szarka és a varjú. Azt mondja a bagoly:

– Képzeljétek, kaptam egy aranyórát.

A varjú:

– Nekem meg van egy tehenem.

A szarka egy szót sem szól. Másnap megint együtt ülnek az ágon, s azt mondja a bagoly:

– Sajnos, eltűnt az órám.

– Nekem meg a tehenem – dünnyögi a varjú.

Erre a szarka:

– Úristen, most látom már hat óra. Mennem kell fejni…

Munkahelyi mese:

Ült a varjú az ágon, és nem csinált semmit. Arra ment a nyuszika és megkérdezte a varjútól:

– Varjú koma, nem zavarna, ha én is leülnék ide az árnyékba, és egész nap semmit se csinálnék?

– Engem ugyan nem. Ülj csak le és lazíts te is! – mondta a varjú.

A nyuszika így is tett. Leült az árnyékba, és egész nap nem csinált semmit. Este aztán arra járt a róka, meglátta a lazító nyuszit, ráugrott és megette.

– Mi ebből a tanulság?

– Ahhoz, hogy egész nap lazsálhass, nagyon magasan kell ülnöd…

– Képzeld a kutyánk az éjszaka beszabadult a kamrába. A falánk dög mindent felzabált: a szalámit, a kolbászt, még a szalonnát is.

– És nem hagyott semmit?

– De igen. Egy zacskó kutyaeledelt.

Új postást kap az utca. Félve csönget be az egyik ház kertkapuján, mert a kerítésen hatalmas tábla áll: Vigyázat, kutya! A csöngetésre kijön egy idős hölgy, az ölében egy törpe rattlerrel.

– Van másik kutyája is?

– Nincs.

– Akkor miért ijesztget az embereket ezzel a hatalmas táblával?

Mire a hölgy:

– Hogy rá ne lépjenek.

Csöng a telefon:

– Halló, Állatvédelmi Egyesület? Jöjjenek gyorsan! Egy postás fölmászott a fára, és onnan cukkolja a kutyámat!

Vicces kedvű kutyatartók ilyen táblával riasztják el a nem kívánt látogatót:

„Én hat másodperc alatt gyorsulok százra. És te?”

Van, aki univerzális táblát tesz a kapura:

„Nem veszünk semmit, nem adunk el semmit, nem térünk át semmilyen hitre. És ezt a kutyák is tudják.”

– Menjünk innen gyorsan Lajos, ez a kutya meg akar harapni!

– Ugyan Malvin, nem tudod, hogy amelyik kutya ugat, az nem harap?

– Én tudom, de vajon a kutya tudja-e.

– Szomszéd úr! A maga kutyája megette két tyúkomat!

– Köszönöm, hogy szólt. Akkor ma már nem kell vacsorát adnom neki.

Kutyatulajdonosok beszélgetnek:

– Az én dakszlim újságot olvas!

– Tudom.

– Honnan?

– Mesélte a foxim.

Kovács sakkozik a kutyájával a kávéház teraszán. Szabó ott áll a hátuk mögött, és álmélkodva mondja:

Fantasztikus, hogy milyen csodálatos kutya ez! Még sakkozni is tud!

Mire Kovács fitymálva:

– Ez? Ez a pancser? Már hatodszor verem meg…

Kovács felkeresi barátját, és látja, hogy a kutyájával kártyázik.

– Micsoda? – ámul el. A te kutyád tud kártyázni?

– Igen, de nem egy ravasz játékos. Ha nyerő lapja van, mindig csóválja a farkát.

– Aztán nem buta ez a kutya?

– Ez? Ez kérem majdnem annyit tud, mint én…

– Pedig olyan okosnak látszik!

Bemegy egy vevő az állatkereskedésbe:

– Olyan kutyát szeretnék, amelyik nem ugat folyton, nem ugrál mindenütt, nem sokat eszik, és azonnal szobatiszta…

– Uram, akkor talán keresse meg a szomszéd utcában az állatpreparátort.

A kutyatenyésztőhöz beállít egy vevő:

– Mennyibe kerül ez a felnőtt kutya?

– 20 ezer forint.

– Hm… nem olcsó! És legalább hűséges fajta?

– Meghiszem azt, uram. Már négyszer eladtam!

A kutyakereskedőnél megjelenik egy úr, és így szól:

– Az a kutya, amit a múlt héten önnél vásároltam, megdöglött.

– A kereskedő csodálkozva mondja:

– Érthetetlen. Nálam ilyet sohasem csinált.

Két hentes beszélget:

– Engem fantasztikusan szeretnek az állatok. Ha egy kutya meglát, azonnal szalad hozzám, és elkezdi nyalogatni a kezem…

A másik közbeszól:

– Mond, próbáltál már kezet mosni?

– Én sosem verem meg a kiskutyámat. Ha büntetni akarom, szájkosarat teszek rá, és bezárom a kolbászok közé.

Az állatorvos tanácsolja a gazdinak:

– A kutyája egészen elhízik. Több mozgásra lenne szüksége.

– Mozog éppen eleget!

– Ugyan már mit, ha szabad érdeklődni?

– Evés közben folyton csóválja a farkát.

A parkban ül egy férfi a padon, és újságot olvas. Mellette egy kutya téblából. Az arra haladó járókelő megkérdi:

– Harap a kutyája?

– Nem, nem harap – hangzik a válasz.

Erre a járókelő odamegy, hogy megsimogassa, de a kutya nekitámad, és megharapja. Ekkor a kárvallott felháborodottan mondja a padon ülőnek:

– Maga azt mondta, hogy nem harap a kutyája!

A férfi ismét felnéz az újságból:

– Ja, de ez nem az én kutyám.

Egy nyegle fiatalember odaszól a békésen horgászó öregnek a Duna-parton:

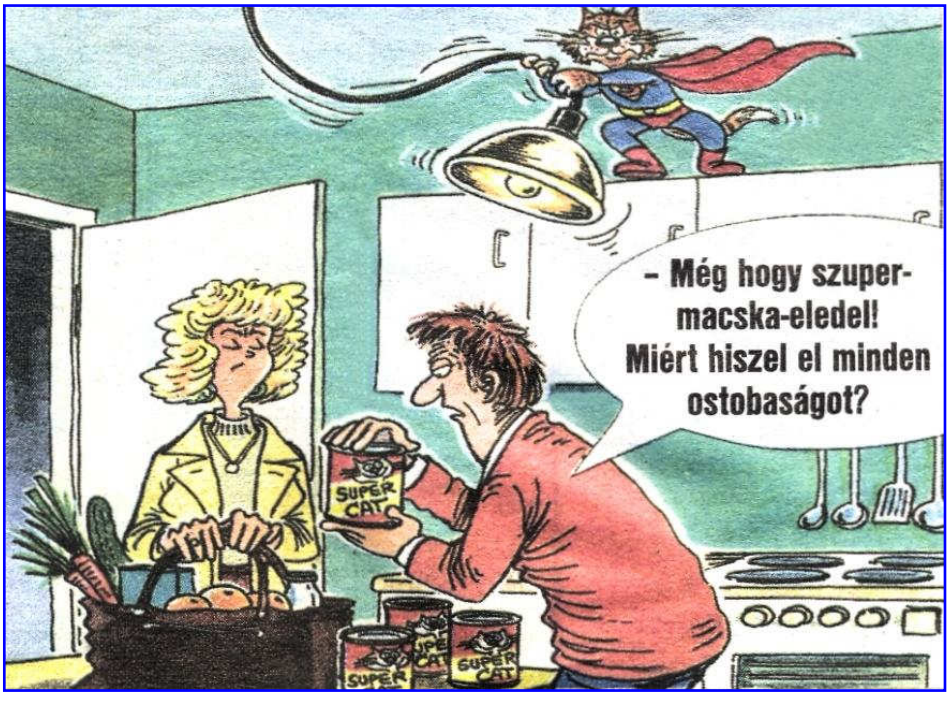
– Na, mi van papa? Harapnak a halak?

– Dehogyis! – feleli hunyorítva az öreg. – Nyugodtan megsimogathatod őket!

Egy férfi bekötözött lábbal horgászik a folyóparton. Arra megy egy másik horgász:

– Harapnak a halak?

– Nem, csak elestem…

– Maga szerint melyik a legbutább állat, szomszéd?

– A csibe… hisz annyi esze sincs, mint a tyúknak.

Eltűnt két kiló vaj a kamrából. A gazdaasszony a macskára gyanakszik, ezért ellenőrzésül ráállítja a konyhamérlegre. Pontosan két kiló…

– A vaj már megvan – elmélkedik a gaz-

daasszony.

– De hol a macska?

Értekezletet tartanak az állatok. Mindenki pontosan érkezik, egyedül a százlábú késik több mint egy órát. Már majdnem vége az értekezletnek, amikor dühösen beront.

– Ki volt az a hülye, aki kiírta az ajtóra, hogy: „Kérjük a lábakat gondosan letörölni!”

A tücsök és a százlábú szomszédok. Egyik reggel, mikor összefutnak a tücsök megszólítja a százlábút:

– Jó napot szomszéd. Hol van a kedves felesége, már napok óta nem láttam…

– Ne is mondja – jajdul fel a százlábú. Elment cipőt vásárolni, és imád próbálni.

– A kis százlábú panaszkodik a doktor bácsinak: – Jaj, doki bácsi, nagyon fáj a lábam!

– Melyik lábad?

– Hát azt nem tudom megmondani, mert én még csak tízig tanultam számolni.

Az út szélén a csigagyerek könyörög a mamájának:

– Anya, hadd szaladjak át az úttesten…

– Nem lehet, kisfiam! Négy óra múlva jön erre egy busz…[122]

A kis csiga elkésik az iskolából. A tanító néni dühösen kérdezi:

– Mi az oka annak, hogy te a héten már harmadszor késel el az iskolából? Nem indulsz el reggel időben?

– Tetszik tudni tanító néni – feleli megszeppenve a kis csiga –, én mindig időben elindulok, de hiába a nagy sietség, ha a legváratlanabb pillanatban hirtelen kinő előttem egy gomba!

Két csiga beszélget az autópálya mellett:

– Átmegyünk?

– Ah… Oda születni kell!

– Honnan lehet tudni, hogy egy csiga nagyzol?

– Út közben bedől a kanyarban.

– Egy éti csiga találkozik a házától megfosztott barátjával.

– Mi az haver, nudista lettél?

– Á dehogy, válófélben vagyok!

Két sündisznó találkozik. Az egyiknek be van pólyálva a lába.

– Hát veled mi történt?

– Egy kis baleset. Véletlenül megvakartam a hátam.

[122] Az éticsiga óránként 3.6 méteres sebességgel mászik.

– Hogyan születik a kis sündisznócska?

– Óvatosan.

Két süni beszélget:

– Otthagyom a feleségem.

– Miért.

– Unom az örökös szurkálódásait.

A kis sündisznó eltéved a kertben. Kétségbeesetten bolyong ideoda, majd beleütközik egy kaktuszba. Reménykedve kérdi:

– Mama, te vagy az?

Három sündisznócska kirándulni megy. Amikor már bent járnak az erdő mélyén, hirtelen vihar kerekedik. Az idő lehűl, a kis sünik áznak-fáznak. Egyszer csak a szivárványhídon eléjük lép a jóságos tündér, és így szól:

– Szegény fázós kis sündisznócskák, mindenkinek teljesítem egy kívánságát.

– Fázom, és éhes vagyok – mondja az első –, szeretnék már otthon lenni.

A tündér int, s a süni máris otthon van.

– Én is fázom, én is éhes vagyok, én is szeretnék otthon lenni – szól a második süni, s máris otthon van.

A harmadik sündisznócska – a legkisebb – felsóhajt:

– Nagyon fázom, nagyon éhes vagyok, és nagyon félek a testvéreim nélkül. Szóval én azt szeretném, ha itt lennének velem…

Az undok kismalac beleesik egy gödörbe. Arra jár egy jó tündér. Azt mondja:

– Kismalac, teljesítem három kívánságodat!

– Miért csak hármat?

A fókafiú hevesen udvarol a fókalánynak, de az elhessegeti: A fókafiú kifakad:

– Te nem vagy normális! Rajta vagyunk a kihalófélben levő állatok listáján, te meg itt kéreted magad!…

Az állatkereskedésben egy hölgy kérdezi a segédtől:

– Mondja fiatalember, van majmuk?

– Hogyne, rögtön küldöm a főnök urat.

– Mostanában nem látni téged a társaságban – mondja az egyik hernyó a másiknak. – Hát mi van veled?

– Tudod, begubóztam…

Az egyik tyúk dicsekszik a baromfiudvarban:

– Az én tojásaim mind nagyméretűek, jól el lehet adni őket a piacon. Te meg csak közepes méretűeket tojsz.

A másik tyúk flegmán válaszol:

– Majd bolond leszek azért a rongyos egy forint különbségért aranyeret kapni.

Egy farmer élő csirkéket küld az unokaöccsének. Amikor a fiú kibontja a ládát, az szétesik, és a csirkék elszaladnak. Másnap ír egy levelet a nagybátyjának:

– Az egész környéken hajkurásztam őket, de csak kilencet sikerült összefogdosnom a szomszédaim udvarában.”

A nagybácsi rögvest válaszolt:

„Ügyes voltál fiam. Én csak hatot küldtem!”

– Mi a pulykák hosszú életének titka?

– A karácsony előtti fogyókúra.

Haladni kell a korral:

– Képzeld a gyerekeim a legfinomabb moslékban is csak turkálnak! – panaszolja egyik kocamama a másiknak. – A fejükbe vették, hogy fogyókúráznak, mert ez a hosszú élet titka!

– Mondd Ferkó, miért hunyja be a kismalac a szemét, amikor szopik? – kérdi a tanító néni.

– Azért mert szégyelli, hogy az anyja disznó.

– Miért hunyja be a szemét a kakas kukorékolás közben?

– Mert kívülről tudja a szöveget.

– Melyik a legszerencsétlenebb teremtmény?

– A kisborjú. Az anyja egy tehén, az apja meg egy barom!

Az állatok buliba mennek. A róka visz magával egy csirkét, az oroszlán egy juhot, a marha meg a feleségét.

Petike benyit a falu gyógyszertárába, és fogyasztószert kér. A patikus odaadja, de gondolkodóba esik, ugyan kinek visz a gyerek fogyókúrás szert. Ismeri az egész családot. Az anyjának jó alakja van, az apja sem eresztett pocakot. Peti pedig kimondottan vézna gyerek. Egy hét múlva a gyerek ismét beállít, és újabb adag fogyasztószert kér. A patikus már nem állja meg kérdés nélkül:

– Mondd kisfiam, kinek viszed.

– Hát a nyulamnak.

– Minek az neki?

– Apukám azt mondta, ha meghízik, levágjuk.

– Megy a pingvin a sivatagban. Egyszer csak megszólal:

– A fenébe! Ez rohadtul csúszhatott, hogy így felszórták!

Két homokszem száll a sivatag felett.

– Leszálljunk?

– Ekkora tömegbe?

Egy fecskecsapat vonul az égen Afrika felé, amikor megelőzi egy sugárhajtású repülőgép.

– Ennek milyen sürgős! – mondja fejcsóválva az egyik fecske.

– Na hallod, te is ilyen gyorsan repülnél, ha égne a feneked!

– Melyik állat ragaszkodik legjobban az emberhez?

– A pióca.

– Papa, miért kukorékolnak olyan kora hajnalban a kakasok?

– Tudod, igyekezniük kell, mert ha a tyúkok felébrednek, már nem juthatnak szóhoz.

Az autós elüt egy házból kifutó macskát. Gondolja bemegy, és elnézést kér:

– Ne haragudjanak elütöttem a macskájukat. Szeretném valahogy jóvátenni a dolgot.

– Rendben van uram! De tud ön egeret fogni?

Vékony, alacsony kis emberke állít be a nagycirkusz igazgatójához.

– Kérem szépen, volna egy világszámom…

– Ne mondja – néz rá megvetően az igazgató. – És mi az?

– Madárimitátor vagyok, remekül utánozom a madarakat.

– Nagyon sajnálom, de rengeteg madárimitátorunk van.

– Kár! – mondja az emberke, és kirepül a nyitott ablakon.

Az idomár többéves munkával megtanítja a macskáját egy Mozart-zongoradarab eljátszására. Bemutatja a produkciót a cirkuszigazgatónak.

– Bravó! – tapsol az igazgató.

– Tehát szerződtet?

– Nem. Nagyon szépen szól, de tudja Mozart nem való a cirkuszba.

A cirkuszigazgatóhoz besiet a titkárnője.

– Direktor úr, mit csináljak? Egy pasas van itt, tyúkutánzóként szeretne fellépni.

– Tyúkutánzó? Ilyen marhaságot! Dobja ki!

– Jaj igazgató úr, én elküldhetem, de mi lesz a tojásokkal, amiket tojt nekünk?

– Kész az új világszámom – mondja az illuzionista a cirkuszigazgatónak. – Kettéfűrészelek egy nőt.

– Jó, de mi ebben az új? Ezt nagyon sokan tudják.

– Igen, de hosszában?…

– Igazgató úr, szerződtessen! Én gondolatolvasó vagyok.

– Maga nem gondolatolvasó, hanem egy tehetségtelen fráter! Különben kitalálta volna, hogy nem akarom szerződtetni. Ez esetben szerződtettem volna.

Az állatkert igazgatója büszkén mutatja a vendégeknek a közös ketrecbe zárt oroszlánt és bárányt.

– Íme szép példája a békés egymás mellett élésnek!

– Csodálatos! És valóban nincs semmi probléma velük?

– Az oroszlánnal nincs, de a bárányt időnként cserélni kell!

Kiszabadul a ketrecéből a cirkuszi oroszlán, és kergeti két ápolóját a sátor körül. Amikor már ott liheg a sarkukban, az egyik idomár elkezd jajveszékelni. A társa nyugtatja:

– Ne idegeskedj! Már három kör előnyünk van.

– Istállómester úr! Hallom, hogy oroszlánidomárt keresnek!

– Holnap, jóember! Jöjjön vissza holnap. Mára már be van töltve az állás.

Az Állatkert igazgatója nagy és erős férfit keres a munkaközvetítőnél. Végül talál egy kétméteres fazont, ötvenkettes nyakbőséggel, oszlop vastagságú karokkal.

– Magát szerződtetem egy időre – mondja neki.

– Mit kell csinálnom?

– Nézze elpusztult a gorillánk. Ha belebújik a bőrébe, pár hétig helyettesítheti, amíg nem tudunk másikat szerezni. Heti ötvenezer nettó, elvállalja?

– El hát!

A pasa munkához lát. Egy darabig minden rendben megy, ám a gorilla annyira belejön az ugrándozásba, hogy egyszer az egyik fáról átrepül az oroszlán ketrecébe. Amint észreveszi hova pottyant, rémülten elkezd kiáltozni:

– Jaj, segítség! Jaj, segítség!

– Kuss, te marha! – morogja oda az oroszlán. – A végén mindkettőnket kirúgnak!

Egy pogány országban hatalmas oroszlán kerget egy szegény keresztényt. Az üldözött bukdácsolva menekül árkon-bokron át, a vadállat a nyomában. Amikor a szerencsétlen ember érzi, hogy már nem bírja tovább, letérdel, és kétségbeesetten imádkozni kezd:

– Uram, végtelen a te hatalmad, tedd meg, hogy ez a vad oroszlán keresztténnyé váljon…

Abban a pillanatban megáll, és térdre borul az oroszlán is. Két mancsát összetéve elkezd imádkozni:

– Édes Jézus, légy vendégünk, áldd meg, amit adtál nékünk…

Az éhes oroszlán egy páncélos lovaggal találkozik:

– Micsoda pechem van. Már megint egy konzerv.

Az oroszlánkölyök egy embert kerget a fa körül. Az anyja rászól:

– Hányszor mondjam, hogy ne játssz az ennivalóval!

A gyönyörű idomárnő a fogai közé szorít egy kockacukrot. Dobpergés közepette az oroszlán a szájával átveszi a cukrot a nő szájából. A taps után a porondmester így szól a közönséghez:

– Hölgyeim és uraim! Ezer forint jutalmat kap, aki a produkciót utána csinálja! Na, ki vállalkozik rá?

– Egy dörgő hang a nézőtérről: – Én! Csak előbb vigyék ki az oroszlánt!

– Nem értem! Egy ilyen vézna és gyenge férfit hogy vehettek fel tigrisszelídítőnek?

– Nincs semmi félnivalója. Ha a tigris ránéz, elmegy tőle az étvágya.

Az oroszlánketrec mellett így szól az oroszlángondozó a feleségéhez:

– Kérlek drágám, ne csinálj jelenetet az oroszlánok előtt. Nem lesz többé tekintélyem előttük.

Kovács úr csodálkozva nézegeti az állatkertben, hogy a tigris meg az oroszlán is milyen szelíden engedelmeskednek az ápolónak. A rácson át megkérdezi:

– Mondja, miért engedelmeskednek magának ilyen könnyen ezek a vadak? Van valami titka?

– Semmi – feleli a gondozó. – Elég, ha szigorúan a szemük közé nézek…

– Kérem, én megfizetem… Nem nézne egyszer a feleségem szeme közé?

Az istállómester keltegeti a tűznyelőt:

– Ébredj, ég a cirkusz!

– Kösz, hogy szóltál – mondja félálomban –, de már vacsoráztam…

Két punk[123] áll az állatkertben, a majomketrec előtt. Nézik-nézik az egyik majmot, aztán megszólal az idősebb punk:

– Te haver, szerinted hány éves lehet ez a majom?

– Hát gondolom, olyan 7-8 éves…

Erre megszólal mellettük a majomház őre:

– Ne nevettesse ki magát fiatalember. Hiszen ez a majom az apja lehetne!

A zsúfolt autóbuszon a hatalmas tömegben egy részeg percenként meglöki a mellette álló punkot, aki egyszer csak megelégeli a dolgot, és dühösen ráförmed:

– Hallja, maga a dzsungelből jött?

– Igen, de az anyád nem üzent semmit.

A fiatal anyuka sorban áll az mozipénztár előtt. Karján a fiacskája, aki egy fél kiflit csócsál. Amikor odaérnek az ablakhoz a srác odanyújtja a kifli maradványát a meglehetősen csúnya és öreg pénztárosnak. Az riadtan csóválja a fejét, a mama pedig szabadkozik:

– Bocsásson meg, kérem. Épp az állatkertből jövünk.

Két egér rágcsálja a könyveket a polcon, s közben olvasgatnak.

– Nahát! – kiált fel az egyik. – Itt azt írják, hogy fekete macskával találkozni szerencsétlenséget jelent. Szerinted is?

– Én nem vagyok babonás – így a másik –, de azt hiszem, hogy egy egérnek biztosan.

Az egér filmet néz a moziban, amikor elé ül az elefánt. Az egér vár néhány percig, köhécsel, de mivel az elefánt nem mozdul, fogja magát, és az elefánt elé ül, majd hátraszól neki:

[123] pánk = a társadalmi rend ellen lázadó, feltűnő öltözködésű és meghökkentő hajviseletű fiatal

– Így ni! Most majd megtudod, mit jelent az, ha valaki eléd ül…

Az egér meg az elefánt együtt siet át a hídon. Az egérke büszkén néz fel az elefántra:

– Hallod Jumbó, hogy dübörgünk?

– Ej, de fura disznaja van, szomszéd! Hogy lehet, hogy ennek csak három lába van?

– Hát mit gondol kend? Csak nem teszek egyetlen pörköltbe egy egész disznót!

Két turista sétál az erdőben. Egyszer csak kiugrik eléjük egy medve, és éhes ordítással feléjük indul. Az egyik kétségbe esik, míg a másik gyorsan leveti a bakancsát, elővesz a hátizsákjából egy sportcipőt, és lábbelit cserél.

– Megőrültél? – kiált rá a társa. Egy medvét akarsz lehagyni futásban?

Mire a másik:

– Én nem a medvét akarom lehagyni, hanem téged.

A medve halállistát készít. Odajön a róka:

– Jaj medve, hallom halállistát csinálsz. Rajta vagyok?

– Igen.

– Nem lehetne előbb elbúcsúzni a családomtól?

– De.

Hazamegy a róka, nagy sírás-rívás közepette elbúcsúzik a családtól, majd visszamegy. A medve szétténi és megeszi.

Jön a Farkas:

– Jaj medve, hallom halállistát csinálsz. Rajta vagyok?

– Igen.

– Nem lehetne előbb elbúcsúzni a családomtól?

– De.

Hazamegy a farkas, nagy sírás-rívás közepette elbúcsúzik a családtól, majd visszamegy. A medve szétténi és megeszi.

Jön a nyuszika:

– Jaj medve, hallom halállistát csinálsz. Rajta vagyok?

– Igen.

– Nem lehetne engem kihúzni róla?

– De.

A művésznő vidéken tölti a vakációt. Nagyon teszik neki a falusi ház körül zajló élet, és megpróbál bekapcsolódni a paraszti munkába. Már hajnalok hajnalán kimegy az istállóba, fogja a kisszéket, a sajtárt és leül az egyik szarvasmarha hátsó lábaihoz. Ekkor lép be a gazda.

– Nem csodálkozik – kérdi büszkén a művésznő –, hogy tudok fejni?

– Én nem! De mit szól majd hozzá ez a bika?

Falun nyaral a művésznő, amikor foggyökérgyulladást kap. Orvos nincs a faluban, így hát a borbélyt hívják el, aki hagyományosan, piócával gyógyít. A kis állat rátapad a szép hölgyike piros ínyére. A borbély bókolni akar a csinos hölgynek, ezért így szól a piócához:

– Na kis pajtás, ez ugye jobban ízlik, mint tegnap a tisztelendő úr aranyere?

A forgatáson az ifjú színésznő azt a feladatot kapja, hogy be kell mennie az oroszlánketrecbe… A művésznő nem meri vállalni, hiába biztatja a rendező:

– Ne félj, szívem! Az oroszlán tejen nevelkedett…

– Az nem jelent semmit – feleli a művésznő. – Én is tejen nevelkedtem, mégis jobban szeretem a húst.

– Gyerekek, hogy hívják azt az állatot, amelytől még az oroszlán is fél?

– Oroszlánné.

– Miért olyan soványak a tehenei ezen a dús füves réten? – kérdi a turista a paraszttól.

– Amióta eladtam a bikát, ezek csak nefelejcset esznek!…

Horgász- és Vadász viccek

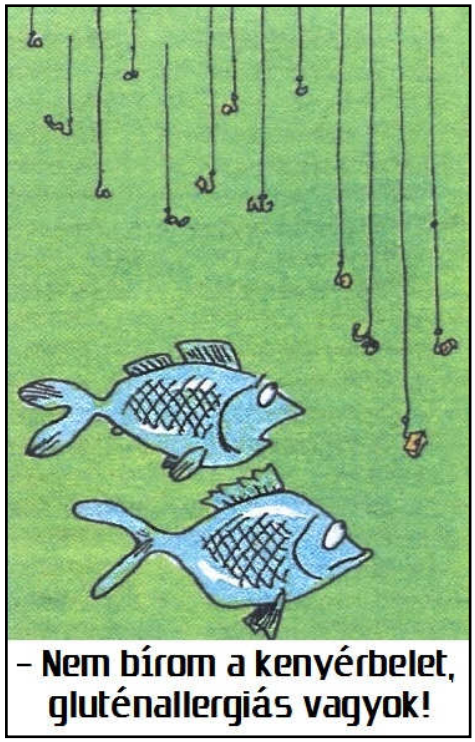
Horgászok beszélgetnek:

Tudjátok ki volt minden idők legirigylésre méltóbb horgásza?

– Ki?

– Noé apánk. Mert neki csak le kellett ülnie a bárkája végébe, és annyit horgászhatott, amennyit akart.

– Te csak azt gondolod – szállt vele vitába egyik társa. Hiszen összesen két gilisztája volt.

A peches horgásztól megkérdezik, hogy fogott-e már életében valamit.

– Még nem, de ennek a tónak az összes halát úgy megszelídítettem már, hogy mind a horgomról esznek.

– Miért ilyen ideges?

– Mert horgászom.

– Azt hittem, hogy az nyugtat.

– Valóban. De csak azt, akinek van horgászengedélye.

– Uram, itt csak engedéllyel lehet horgászni!

– Köszönöm, hogy szólt. Eddig főtt kukoricával próbálkoztam.

Az orvhorgász, kezében nagy vödör hallal összefut a halőrrel.

– Kérem, ezek itt a saját halaim! Néha kijövök, megúsztatom őket, aztán egyetlen füttyszavamra mind visszaugrálnak a vödörbe.

– Na persze. Mutassa!

A fickó bedobálja a halakat a vízbe, és vár, vár.

– Mikor hívja már vissza a halakat? – csattan a halőr.

Mire a fickó:

– Miféle halakat?

– Megbüntetem! Itt tilos horgászni! – mondja a vízi rendőr.

– Ki horgászik itt? Én csak ezt a kukacot tanítom úszni.

– Akkor azért büntetem meg, mert nincs a kukacon mentőmellény.

Két horgász beszélget. Az egyik azzal dicsekedik, hogy milyen sok halat fogott már a tóban. A másik megkérdezi:

– És mondd, mikor érdemes ebben a tóban horgászni?

– Egy és két óra között.
– Miért pont akkor?
– Mert akkor ebédel a halőr.

Két rendőr horgászik. Az egyik megszólal:
– Hé, haver, nincs még egy úszód?
– Nincs, miért?
– Hát azért, mert az enyém elsüllyedt.

A giliszta gyerek kérdi a gyászruhás, zokogó mamájától:
– Mama, miért sírsz?
– Apád miatt.
– Miért, mi történt vele?
– Elment horgászni…

– Mi a helyzet Bandi bátyám, harapnak a halak?

Kukacfiú a kukaclánynak:
– Ha nem jössz hozzám feleségül, egy csirke elé vetem magam!

Két giliszta veszekszik:
– Te féreg!

A tanító néni kérdi az iskolában:
– Pistike, mondd meg nekem, melyik élőlény növekszik a leggyorsabban?
– A hal.

– Hát ezt meg honnan veszed?
– A papám a múlt vasárnap fogott egy halat, és azóta ahányszor mesél róla, a hal egyre nagyobb lesz.

Két horgász beszélget:
– Na mit gondolsz, hány kilós az a hal, amit vasárnap fogtam?
– A fele…

Halak lubickolnak a fürdőkádban. Az egyik nagyon vidám. Megkérdi a társa:

– Hát te minek örülsz annyira?

– Életemben először tiszta vízben úszkálhatok.

– Ide figyelj! – mondja a nagy hal a kicsinek. Ez itt a horog. Nehogy eszedbe jusson bekapni!

– Miért – kérdi a kis hal.

– Két okból is. Az első az, hogy ha horogra akadsz, kihúznak a vízből, feldarabolnak, lisztbe mártanak, majd serpenyőben megsütnek, aztán salátával megesznek.

– Jaj, Isten mentsen meg ettől! És mi a másik ok?

– A másik ok, hogy téged én akarlak megenni…

– Mit is mondtál, hány halat fogtál a hétvégi horgászáskor? – kérdi a feleség a férjét – bontogatva a napi postát.

– Négy gyönyörű példányt – mondja büszkén a férj.

– Gondoltam, hogy ezek tévedtek. A halasbolt ugyanis hatról küldött számlát…

A férj horgászni indul. A feleség utánaszól:

– Ha még mindig olyan drága a pisztráng, hozhatsz pontyot is!

A horgász késő ér haza. Felesége dühösen nekitámad:

– Hol a francba voltál ilyen sokáig?

– Hát kifogtam 3 keszeget, kifogtam 4 pontyot és kifogtam egy harcsát…

– Nem érdekelnek a kifogásaid!

– Lehet, hogy ma éjjel nagy vihar lesz – mondja a vadász a feleségének.

– Ha időben jössz haza drágám, akkor nem – nyugtatja az asszony.

Kovács megkérdi feleségét:

– Te, Rózsi, hová lett az a gyönyörű tarka amazóniai papagáj, amit ma reggel vettem?

– Jézusom, a papagáj volt? Azt hittem fácán, és megsütöttem!

– Te szerencsétlen! Tudod, hogy azért a madárért én egy vagyont fizettem? Még beszélni is tudott!

– Az más. Akkor magára vessen! Miért nem szólt!

Kovács úr elmegy látogatóba vadász barátjához, aki büszkén mutogatja neki a különféle trófeákat. Bemennek az elegáns hálószobába is, ahol egy hatalmas medvebőr ágyelő van leterítve.

– Ezt a medvét a máramarosi havasokban lőttem – dicsekszik a

vadász. Fogait vicsorítva rohant rám. Vállamhoz kaptam a puskám… Életveszélyes pillanat volt… Éreztem, hogy egyikünk ott marad…

– Szerencse, hogy a medve vesztett – mondja Kovács –, mert te nagyon rondán festenél ágyelőként.

– Mi szükséges ahhoz, hogy valaki nagy vadakra vadásszon? – kérdik a híres vadásztól.

– Három dolog. Éles szem, nyugodt kéz és erős hang.

– Az erős hang miért?

– Hogy meghallják, ha egy fa tetejéről segítségért kiáltozom.

Az Afrikából visszatért híres vadásztól kérdezi az egyik tisztelője:

– Mondja kérem! Igaz az, hogy a ragadozók soha nem támadnak arra az emberre, aki égő fáklyát visz a kezében?

– Igaz. Csak elég gyorsan kell futni vele!

Két barát sétál az erdőben. Megszólal az egyik:

– Látod azt a hatalmas fát ott?

– Igen.

– Képzeld, tavaly egy perc alatt felmásztam a tetejére.

– Na ne mondd! Van rá tanúd?

– Hogyne. Egy medve.

Vonaton utazik a vadász. Fegyverét az ölébe fekteti, a csöve a szomszéd utasra néz.

– Kérem vigyázzon! – mondja a mellette ülő. – Még elsülhet.

– Semmi baj! Majd megtöltöm újra.

– Mi a hobbija?

– A nők és a vadászat.

– És mire vadászik?

– Nőkre.

A híres vadász tánc közben dicsekszik a partnerének:

– Tavaly Afrikában egy tucat oroszlánt ejtettem el.

– Ezen nem csodálkozom, bizonyára agyontaposta őket.

A dzsungelben minden ehető. Te is…

– Az én kutyám a legokosabb a világon dicsekszik egyik vadász a másiknak.

– Látom. Valahányszor felemeled a puskát, rögtön elbújik egy fa mögé.

Két jó barát vadászott. Az egyik észrevett egy foglyot, célba vette, és lelőtte.

– Hát ezt meg hogy csináltad? Életedben először találtál el valamit – jegyezte meg a barátja. – De miért nem hozza ide a kutyád a zsákmányt?

– Biztosan ő is ugyanúgy meg van lepve, mint te.

A falusi körzeti orvos elmegy vadászni a társaival. Amikor hazatér, megkérdezi a felesége:

– Na, eredményes volt a vadászat?

– De mennyire! Van egy fácánom, két nyulam és három új páciensem.

Az igazgató vadászik. Egy nyúl szalad a puskacső elé, mire megszólal az igazgató:

– Neked ütött az utolsó órád, megírhatod a végrendeletedet!

Céloz, lő, de nem találja el. A nyúl továbbszalad.

– Már fut is a közjegyzőhöz – bólint a mellette álló titkárja.

Az asszony az ágyban hancúrozik a szeretőjével, amikor nyílik az ajtó.

– Úristen, a férjem korábban jött haza a vadászatról!

– Mit csináljunk? – kérdi a rémült házibarát.

– Csináld gyorsabban – feleli az asszony –, mert ő még sohasem talált el mozgó célpontot.

Afrikai útjáról hazatérve a nagy vadász azzal büszkélkedik a társaságban, hogy egy ügyes trükk segítségével egy sereg gorillát sikerült elpusztítania.

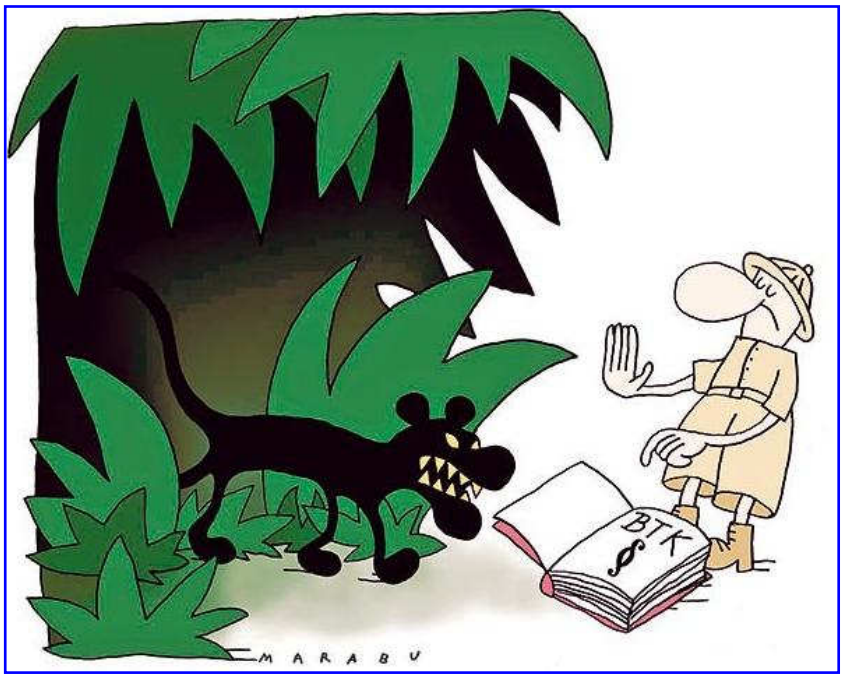
– És mi volt az a trükk?

– Egy pisztolyból magamra lőttem vaktölténnyel.

– És?

– Aztán otthagytam egy élesre töltött pisztolyt, és elmentem. Mindig akadt gorilla, amelyik utánozni próbált.

Az Afrikai-vadász meséli az unokájának:

– Emlékszem, egyszer puska nélkül nyolc felbőszült, vad oroszlánnal kellett szembeszállnom. Az életem volt a tét…

– De nagyapó, pár éve még csak hármat mondtál!

– Mert még túl kicsi voltál ahhoz, hogy megtudd a véres igazságot.

Egy vadász meséli a társaságban:

– Egy alkalommal az őserdőben letelepedtem a datolyafa alá, amikor megjelent egy oroszlán. Macskalépteivel egyre közelebb jött… Már a nyakamon éreztem a leheletét…

– Szent ég! És mit csináltál?

– Mit? Felhajtottam a galléromat.

Egy angol lord afrikai vadászélményeit meséli a klubjában. Amikor befejezte a mondandóját egy fiatalabb lord megkérdezi tőle:

– Mondja kérem, mit csinálna, ha vadászat közben hirtelen maga előtt teremne egy vérszomjas oroszlán?

– Természetesen azonnal lelőném – feleli a nagy vadász.

– És mit tenne, ha elromlana a puskája?

– Az én puskám sohasem romlik el, és különben is dupla csövű, tehát lőnék még egyet.

– És mit tenne, ha egyszerre mind a két csöve csődöt mondana?

– Na látja fiatal barátom, akkor már nem maradna más, mint felmásznék egy fára.

– És mit tenne, ha tegyük fel letörne az ág maga alatt?

– Mondja, maga kinek szurkol, nekem vagy az oroszlánnak?

Egy japán és egy amerikai szafarin vesznek részt Afrikában. Egyszer csak észreveszik, hogy bömbölve rohan feléjük egy berber oroszlán. A japán gyorsan lehajol, és szorosabbra fűzi cipője fűzőjét. Mire megszólal az amerikai:

– Felesleges erőlködnie, úgysem tud gyorsabban futni, mint az oroszlán.

Mire a japán:

– Én nem is az oroszlánnál szeretnék gyorsabban futni, hanem önnél.

Az eszkimóknál a legnagyobb megtiszteltetésnek számít, ha valakit meghívnak jegesmedvevadászatra. Egyszer egy újgazdag amerikait ért ez a megbecsülés. A jenki fogta a háromezer dolláros puskáját, és boldogan indult el az őslakosokkal. Mentek, mentek a nagy hóban, amikor meglátta őket egy nagy fehér medve. Elkezdett feléjük futni. Erre az eszkimó vadászok sarkon fordultak, és rohantak előle hazafelé. A jenki is nyomukba eredt, nehogy utolérje az éhes medve. Egy idő után azonban gondolt egyet, lekapta a válláról a puskát, és egy jól irányzott lövéssel leterítette a bősz vadállatot. Lábát ráhelyezve diadalittasan állt az óriási jegesmedve mellett. A lihegő eszkimók visszafordultak, és az egyik dühösen így szólt:

– A lövés gyönyörű volt, de most már te húzod innen haza.

Kannibál viccek

Kovács megérkezik afrikai útjáról, és a barátai elárasztják kérdéseikkel:

– Na, és hogy érezted magad a kannibálok között?

– Ó, azok roppant barátságos emberek. Mindjárt az első nap ott akartak tartani ebédre.

A törzsfőnök ezekkel a szavakkal fogadja az új misszionáriust: Az ön elődjével a bennszülöttek nem nagyon voltak megelégedve…

– Miért? Mi volt a gond vele?

– Nagyon soványnak találták.

A híres afrikakutatót bennszülött harcosok ejtik foglyul, és a festékekkel agyonmázolt félelmetes törzsfőnök elé hurcolják. A tudós kétségbeesetten próbálja menteni az életét: előkapja az öngyújtóját, a törzsfőnök orra előtt meggyújtja, és felkiált:

– Csoda történt!

A törzsfőnök szeme kikerekedik az ámulattól.

– Ez tényleg csoda! – szólal meg. – Még sose láttam öngyújtót, amelyik elsőre meggyulladt volna.

– Hogyan kezdődik a kannibál kupadöntő?

– Csak kóstolgatják egymást a csapatok.

Turisták eltévednek az afrikai dzsungelben, és egy kannibál törzs fogságába esnek. A törzsfőnök elé vezetik őket, aki tökéletes angolsággal üdvözli a foglyokat.

– Hol tanulta ezt a szép kiejtést? – kérdik tőle.

– Oxfordban végeztem.

– Oxfordba járt egyetemre, és mégis emberhúst eszik?

– Igen, de azóta késsel és villával.

– Olvastad? Afrikában minden ezer emberevőhöz öt misszionárius küldenek ki.

– Mi az nekik! Még fél kiló sem jut egyre.

– Mi a vegetárius kannibál kedvenc étele?

– A zöldséges.

A rendőr fia kalandfilmet néz a tévében. Egyszer csak megkérdezi az apjától:

– Te apa, a kannibálok megeszik az angyalokat is?

– Ugyan, fiam…

– És, hogyha szárnyasra támad gusztusuk?

A kannibál család vacsorához készül. Meg is jelenik a papa és a mama egy koporsóval. Mire a legidősebb gyerek megszólal:

– Már megint konzervet eszünk?

A kannibál anya rászól a gyerekére:

– Ejnye, kisfiam! Hányszor mondjam neked, hogy nem illik beszélgetni, miközben valaki van a szádban.

– Kik jönnek a partira drágám? – érdeklődik a kannibál felesége.

– Ne aggódj drágám, csupa finom úriember…

– Csak a kannibálok mondanák rá, hogy jó ember volt.

– Képzeld anyuci, az iskolában azt mondták, hogy vámpír vagyok… Ugye ez nem igaz?

– Persze, hogy nem kicsikém, de szívjad gyorsan a levest, mert megalvad.

A buszra felszáll egy vámpír, és húz maga után egy koporsót. Az emberek tátott szájjal nézik, mire megszólal a vámpír:

– Mi van? Nem láttak még ételhordót?

A tanító néni megkérdezi a kis kannibált:

– Mondd meg nekem, kit szeretsz jobban? A bátyádat vagy a húgodat?

– Nem tudom tanító néni kérem, mert a mamám összefőzte őket.

– Anyuuu! Szálka van a nagypapa szemében!

– Jól van, kisfiam, akkor tedd ki a tányér szélére!

– Hogy születik a kannibál kisgyerek?

– Lerágja magáról az anyját.

– Milyen a kannibál, aki megette az édesapját?

– Jóllakott.

– És ha megette az édesanyját is?

– Árva.

– És ha az egyetlen fivérét is megette?

– Általános örökös.

Két kannibál beszélget:

– Valaha úgy szerettem a feleségemet, hogy majd megettem.

– És most?

– Sajnálom, hogy nem ettem meg.

Két kannibál beszélget:

– Nem tudom, mit kezdjek a nejemmel…

– Adjam kölcsön a szakácskönyvem?

A kannibál apa és fia az őserdőben igyekeznek hazafelé. Útközben egy tisztásra érnek, ahol gyönyörű, fehér bőrű lány napozik. A gyerek örömmel mondja:

– Papa, menjünk oda, és együk meg!

– Ne butáskodj fiam. Odamegyünk, hazavisszük, és otthon majd az anyádat esszük meg.

A kannibál papa kérdezi a gyerekeit:

– Szeretitek az anyátokat?

– Igen!

– Akkor egyetek még belőle!

A kannibál áll a kunyhója előtt, és sopánkodik:

– Jaj, de éhes vagyok. Ezután bemegy a kunyhóba. Egy idő után kijön, és ismét sopánkodik:

– Jaj, de egyedül vagyok!…

Két kannibál vacsorázik.

– Nagyon rágós ez a hús – mondja az egyik.

– Te csak ne szidd az anyámat!

Kannibálok beszélgetnek kedvenc ételeikről.

– Szerintem a kínai ember húsa a legízletesebb, szójában pácolva.

– Az etióp pásztor húsa viszont egészségesebb, mert zsírmentes.

– A legjobb a magyar kőműves. Igaz, a húsa kicsit rágós, de mekkora mája van[124]!…

A kannibálok foglyul ejtenek egy cigányt. A törzsfőnök megparancsolja a szakácsnak, hogy süsse meg, de lassan forgassa a nyárson, hogy egyenletesen piruljon. Kis idő múlva odanéz, és méregbe gurul, amikor meglátja, hogy a szakács olyan gyorsan pörgeti a cigányt a nyárson, hogy majd leesik róla.

– Nem megmondtam, hogy lassan forgasd! Mindjárt beleesik a hamuba. – förmed rá a szakácsra.

– Próbáltam én, de nem lehet lassabban forgatni, mert akkor lopja a krumplit…

Az őserdő mélyén foglyul ejtenek két utazót a kannibálok. Mindkettőt üstbe ültetik, nyakig felöntik vízzel, és tüzet gyújtanak alattuk. Az egyik utazó a bugyogó vízben felnevet. Társa értetlenül kérdi tőle:

– Min tudsz nevetni, amikor mindjárt puhává fövünk?

– Hát azon, hogy ezek a marhák azt hiszik, húslevest fognak enni vacsorára. Pedig ez már „becsinált” leves lesz.

Kannibálföldön betér az utazó egy étterembe. Az étlapon a következő áll:

Roston sült misszionárius:	3 dollár
Vadász párolva:	4 dollár
Szafarivezető java nyárson sütve:	5 dollár
Kemencében sült politikus:	35 dollár

Az utazó odahívja a pincért:

– Miért kerül ilyen sokba a sült politikus?

– Uram – mondja a pincér –, tudja milyen fáradságos munka egy politikus tisztára mosása?

Brezsnyev, Kádár és Nixon repülőgépen utaznak. A gép lezuhan a kannibálok földjén, de ők életben maradnak. Elindulnak hát a sűrűben, mígnem elfogják őket a kannibálok.

[124] A mértéktelen alkoholfogyasztástól megnagyobbodik az ember mája.

– Te ki vagy? – kérdi Brezsnyevet a főnök.
– Én vagyok a Szovjetunió elnöke.
– Vigyétek! – kiált a törzsfőnök – Jó lesz pörköltnek.
– És te ki vagy? – kérdik Nixont.
– Én vagyok az Egyesült Államok elnöke.
– Vigyétek! – jön a válasz – Jó lesz gulyásnak!
– És te? – kérdezik Kádárt.
– Én vagyok Magyarország első embere.
– Nahát, ez fantasztikus! – ugrik fel a törzsfőnök – A fiam ott tanul az egyik egyetemen. Meghívlak vacsorára. Mit kérsz? Pörköltet vagy gulyást?

– Miért nem esznek a kannibálok elvált nőket?
– Mert már mindegyik megkeseredett!

– Mit tesz a mazochista kannibál, ha szomorú?
– Emészti magát.

– Miért érzi magát magányosnak a kannibál?
– Mert torkig van az emberekkel.

Kannibál törzset alkalmaz egy cég biztonsági embereknek. Tartanak tőle, hogy el-eltűnnek majd alkalmazottak, de a törzsfőnök megesküszik, hogy nem fognak megenni senkit a cégnél. Fél évig minden rendben ment, de aztán eltűnt az egyik takarítónő. Miután a körzete koszos marad, keresni kezdik, de nem találják, így mivel úgy gondolják, hogy a kannibálok megették, kirúgják őket. A törzsfőnök bosszúsan hordja le a többieket:

– Nem megmondtam, hogy a takarítónőket ne bántsátok? Itt olyan jó helyünk volt! Hat hónap alatt megettük a menedzsmentet, a kontrolling osztályt és a marketingeseket, s senki nem vette észre a hiányukat! Erre ti megzabáltok valakit, aki itt dolgozott is valamit!

A kannibál kihallgatáson jelenik meg a törzsfőnök előtt, és sorolja panaszait:

– Nagy király, eddig már négy gyermekemet etted meg, és nem kaptam tőled semmit értük…
– Igazad van – feleli a törzsfőnök. – Mától kinevezlek udvari szállítónak.

Egy londoni házaspár néger cselédlányt akar alkalmazni.

– Na, és szereti a kisgyerekeket? – kérdezi az asszony.
– Hogyne kérem. Mikor kicsi voltam, otthon sokat ettem belőlük…

Hirdetés Pápuaföld napilapjában:

– Mély fájdalommal tudatjuk, hogy szeretett törzsfőnökünk folyó hó 16-án meghalt. Az elhunytat saját halottunknak tekintjük, nem adunk belőle senkinek.

– Hé, vannak itt kannibálok?
– Nincsenek, most esszük az utolsót!

Örömmel tudatjuk mindenkivel, hogy megettük az utolsó kannibált!

Skót viccek

Világszerte ismertek a skót viccek. Keletkezésük oka az évszázadokkal ezelőtti nehéz életkörülményeik, ami takarékosságra kényszerítette őket. Ma már azonban a skótok semmivel sem fukarabbak, mint mi vagyunk. A múltat azonban nehéz feledtetni. Főleg akkor, ha ezen jót lehet derülni. Egyébként a skótokat egyáltalán nem zavarja, hogy gúnyolódnak rajtuk. A róluk szóló vicceken ők nevetnek a legjobban. Azt tartják, hogy nagy adomány jókedvre deríteni az embereket, ezért újabban már ők is terjesztik a róluk szóló vicceket:

– Látom, művész úr, hogy nagyon sok országból kapott dísztáviratot, elismerő sorokat. De nézze csak, itt az egyik levelezőlapon nincsen bélyeg.
– Igen, azt a nagynénémtől kaptam, Skóciából.

A skót fiatalember megkérdezi a barátját, hogy miért vett ajakrúzst menyasszonya születésnapjára.
– Azért, mert ez az egyetlen ajándék, amit kis részletekben visszakapok tőle.

– Na, és milyen a lányod udvarlója, – kérdi skótnétól a barátnője.
– Nagyon rendes. Minden este leoltja a villanyt, és az ölébe ülteti a lányomat.
– És ez neked rendes?
– Na, hallod! Megspórolja az áramot, és két fotel helyett csak egyet koptat.

– Boldog lennék, ha ma este velem vacsoráznál, Mary!
– Ezer örömmel, John.
– Jó, akkor este nyolckor nálad!

McGregor megismerkedik egy nővel, és meghívja vacsorázni a város elegáns éterembe.
– Mondja kedves – fordul a hölgyhöz –, tudja mi a különbség a taxi és a villamos között?
– Nem – csodálkozik a hölgy.
– Jó, akkor villamossal megyünk.

Egy skót férfi az étteremben üldögél.
– Uraságod vár valakire? – kérdi tőle a pincér.
– Igen. Házassági hirdetést adtam fel, és itt lesz a randevúm a nővel.
– Na és, még nem érkezett meg? – kérdi a pincér.
– Dehogynem, ott ül a sarokban.
– Akkor miért nem megy oda hozzá?
– Mert ismertetőjelnek képviselőfánkot kell ennie.
– De uram, szegény már az ötödiket eszi.
– Megvárom, míg jóllakik, mert nem akarok vacsorát fizetni neki.

Bemegy a skót a vendéglőbe, sorra eszi a legjobb ételeket, majd szól a pincérnek:
– Főúr, kérem! Kinek kell fizetni?
A pincér magától értetődő könnyedséggel:
– Hát nekem!
– Huh! sóhajt fel a skót megkönnyebbülve –, már azt hittem, nekem!

Az ifjú McGregor meghívja a barátnőjét a város éttermébe. A szesz és desszertmentes szerény vacsora után hazakíséri a lányt, aki búcsúzáskor így szól az udvarlójához:

– Jó éjszakát Jack. Aztán vigyázz hazafelé, nehogy ellopják tőled azt a pénzt, amit ma este megspóroltál!

A skót fiú büszkén mondja az apjának:

– Vendéglőben voltam egy kislánnyal.
– Hm. És mibe került neked ez a kiruccanás? – kérdi a papa.
– Négy fontba.
– De hát ez rettenetes!
– Igen, de mit csináljak, ha a lánynál nem volt több pénz?

Egy skót bemegy a vendéglőbe, odamegy a pincérhez:

– Asztalt szeretne foglaltatni? – kérdi a pincér.
– Ellenkezőleg! Körülbelül egy óra múlva visszajövök egy hölggyel, és szeretném, ha azt mondaná, hogy minden asztal foglalt.

A skót ül az étteremben, amikor belép a barátja, és csodálkozva megkérdezi:

– Hát te mit csinálsz azzal az étlappal?
– Tudod, várom a barátnőmet, és kihúztam az összes fél fontnál drágább ételt.

A skót megveszi az eljegyzési gyűrűt, és siet haza a menyasszonyához. Ünnepélyesen átadja, és próbálja ráhúzni a lány ujjára. De bárhogy erőlteti, sehogy sem sikerül.

– Drágám! – mondja az ara. Kicsi ez a gyűrű nekem, nem megy fel.
– A fene egye meg! – bosszankodik a skót. – Most kereshetek egy másik menyasszonyt.

A skót menyasszonya dühösen mondja:

– Nem bírom tovább veled, elegem van a garasoskodásodból! Itt a gyűrűd, visszaadom.
– És hol az a szép díszdoboz, amiben kaptad?

– Képzeld, a menyasszonyom visszaadta a jegygyűrűmet, mással jegyezte el magát. Most megpróbálom kinyomozni, hol található az a pasas.
– Csak nem akarod megpofozni?
– Ugyan, el akarom adni neki a jegygyűrűt.

A skót eljegyezte magát egy lánnyal, de később bejelentette, hogy meggondolta magát, és visszakérte a gyűrűt.

– Sajnos nem tudom visszaadni, mert időközben úgy meghíztam, hogy nem jön le az ujjamról mondta a hoppon maradt menyasszony.

Erre a skót sóhajtott egyet, és elvette feleségül.

Skót megoldás:

– Hol a jegygyűrűd, John?
– Most éppen a feleségem viseli.

– Miért táncolnak a skótok mezítláb a lakodalomban?
– Hogy a szomszéd faluból hallják a zenét.

A skót álmodozva sétál Velence utcáin. Mit hoz a véletlen: szembetalálkozik egy régi iskolatársával.

– Nahát, te vagy az? – örvendezik a régi barát.

– Mit csinálsz Velencében?

– Nászúton vagyok!

– Gratulálok! És hol van a feleséged őnagysága?

– Ő már volt Velencében.

A nászúton a skót vesz egy tábla eredeti svájci csokoládét. A felét odaadja a feleségének, a másik felét pedig gondosan visszacsomagolja, és beleteszi a zsebébe.

– Miért teszed el? – kérdezi a menyecske.

– Jó lesz majd a gyerekeknek – feleli a skót.

McGregoréknál az asszony már két napja vajúdik, de az újszülött nem akar világra jönni. Kétségbeesésében McGregor elmegy a tiszteletes úrhoz, és elpanaszolja a bánatukat.

– Menj haza – mondja a lelkész –, és a feleséged ágyánál csörgess meg két pennyt. McGregor engedelmeskedik – s lám az utód azonnal megszületik.

– Hogy történhetett ez a csoda? – kérdezi másnap McGregor a tiszteletes úrtól.

– Nincs ebben semmi csoda – feleli a pap. – Ha egy skót gyerek pénzcsörgést hall, előbújik még a pokolból is.

A skót táviratot ad fel:

– Szeretnék küldeni egy táviratot a barátomnak, amelyben értesítem, hogy holnap érkezem. Mennyibe kerülne ez?

– 20 penny szavanként, az aláírás ingyenes.

– Rendben! Akkor írja, hogy:
„Üdvözlettel. Aláírás: Barátod, Joe holnap este 8-kor érkezik.”

A skót táviratot kap a fiától:
„Mary szerencsésen túlesett a szülésen. Gyönyörű bébivel ajándékozott meg. Kisfiúnk született.”

– Megbolondult ez a gyerek? – mérgelődik a skót, s nyomban nekilát, hogy gyalogpostával válaszlevelet kanyarítson a táviratra:

„Kedves fiam! Minek annyi felesleges szó a táviratba? Természetes, hogy Mary ajándékozott meg a gyermekkel, mert ugyan ki szülte volna neked a gyereket, mint a saját feleséged? Az is természetes, hogy szerencsésen túlesett a szülésen, hiszen ha másként alakult volna a dolog, bizonyára nem táviratozol. Hasonlóképpen felesleges volt bevenni a táviratba a „kisfiú” szót. Ha táviratozol, nyilván fiad született, mert a lány nem ér meg egy táviratot. S persze, hogy született. Vagy azt gondolod, hogy hiszünk a gólyamesében? Amennyiben minden kifogásolt szót kihúzol, rá fogsz jönni, hogy felesleges volt táviratra pénzt kidobni.”

Skótnénak ikrei születnek. Hívatja a fényképészt, hogy megörökítse őket:

– Elég, ha csak az egyiket fotózza – mondja. – A másik ugyanúgy néz ki.

A skót külföldre utazik. Távollétében a neje ikreknek ad életet. Néhány hét múlva levelet ír a férjének:

– Itt küldöm ikergyermekeink fényképét. Csak az egyiket fényképeztettem le, a másik éppen így néz ki.

A skót házaspár orvoshoz viszi a hat hónapos gyermekét.

– Aztán mi baja a kicsinek?

– Semmi, doktor úr. Csak most ajánlottak kéz alatt egy gyerekkocsit, és tudni szeretnénk, hogy érdemes-e megvenni.

A skót asszony azt mondja a férjének.

– Te John, a kisfiúnk már egy hete ugyanazt a cukorkát szopogatja!

– Az nem baj – feleli a skót –, legalább megtanul spórolni.

– Jó, jó, de legalább a papírjából kibonthatnád neki…

A skót apa a piacon nézelődik ötéves kisfiával. Apu vegyél nekem dinnyét! – kunyerál a gyerek.

– Nem veszek. Drága!

– Legalább egy szelet dinnyét vegyél! – kuncsorog a gyerek egészen addig, míg az apja megszánja, és vesz neki egy vékonyka szelet sárgadinnyét.

Tizenhét év múlva az apa ugyanott sétálgat a most már katonafiával. A büfé előtt azt mondja a fiú:

– Apám, meghívhatnál egy pohár sörre!

Mire az apa mérgesen:

– Mit képzelsz? Dinnyére sört?

– Skótné rémülten beront a férjéhez:

– Nem tudom, mit tegyek! – sápítozik. – A gyerek lenyelt egy pennyt.

– Hadd csak! – mondja a skót. – Holnap úgyis születésnapja lesz.

A skót Londonban egy parkban virslit kér. Kap mellé mustárt is.

– De kérem, én mustárt nem rendeltem.

– Kérem, nálunk a virslihez ingyen jár a mustár.

– Ingyen? Akkor csak azt kérek.

A skót kimegy a piacra a fiával. A kisfiú könyörög az apjának, hogy vegyen neki egy kis kosár epret. A skót csupán egy szemet vesz. Kifizeti és a fia szájába dugja.

– A többinek ugyanilyen íze van.

Az aberdeni zöldség-gyümölcs bolt kirakata telis tele van gyönyörű érett narancsokkal. A skót srác hisztizve könyörög apjának:

– Apu, vegyél nekem narancsot! Apu, vegyél nekem narancsot!

– Ilyen sok pénzt kiadni – dörmögi az apja. – Ölts ki a nyelvedet a kereskedőre, hátha hozzád vág egyet!

A skót kisfiú megkérdezi az apjától:

– Apa, mi lesz karácsonykor a fa alatt?

– Parketta, kisfiam.

– Papa! – mondj reggel a skót gyerek. – Azt álmodtam, hogy egy hatost adtál nekem.

– Jól van, fiam. Megtarthatod.

A skót fiú kéri az apját:

– Papa, adjál két pennyt, hogy megnézhessem a mutatványosnál az óriáskígyót!

– Felesleges fiam! Itt van egy nagyító, és nézegess vele egy földigilisztát!

– Papa, kérek pénzt mozira! – kunyerálja a kis McGregor.

– Hogyisne! – csattan föl az apja. – Tegnap láttál egy halálos karambolt, tegnapelőtt megmutattam neked az égő szállodát. Hát azt hiszed, az élet csupa szórakozás?

– Mennyibe kerül egy jegy? – kérdi a skót gyerek a mozi pénztáránál.

– Tíz penny.

– Nekem erre csak öt pennym van… De megígérem, hogy csak fél szemmel nézem majd a filmet.

Így kevésbé kopik:

– Az új cipőd van rajtad Joe.

– Igen papa.

– Na, akkor lépj nagyobbakat!

Kirándulni megy a skót meg a fia. A búcsúzásnál azt mondja a feleség:

– Aztán ne felejtsd el levenni a gyerekről a szemüveget, ha nincs semmi látnivaló.

– Mondd meg a tanárodnak – mondja a skót a fiának –, hogy amíg ilyen bizonytalan a nemzetközi helyzet, nem veszek neked világatlaszt!

– Papa, elhatároztam, hogy hippi[125] leszek!

– Megőrültél? – mondja dühösen az idősebb McGregor. – Majd adok én neked…

– De papa – mentegetőzik a gyerek. – Így megspóroljuk a borbélyt!

– Az más – csillapodik le az öreg skót.

A skót család a nyaralását tervezgeti:

– Úgy szeretnék eljutni valahová – ábrándozik a fiú – ahol már rég nem jártam!

– Akkor talán menj el a borbélyhoz! – néz rá az apja.

Egy forró nyári délután a skót anya és gyermeke a folyóparton sütkérezik. A gyerek elkószál, és egy idő után csuromvizesen jön vissza.

– Jesszusom! – sikít az anya. – Mi történt veled?

– Beleestem a folyóba, majdnem megfulladtam, de ez a bácsi beleugrott a vízbe, és kihúzott. Egy férfira mutat, aki szerényen áll a háttérben.

– Maga mentette ki a fiamat a folyóból – kérdi az anya.

---

[125] Az elidegenedett fogyasztói társadalom ellen lázadó, abba beilleszkedni és dolgozni nem akaró fiatal.

– Igen, asszonyom.

– És hol van a gyerek sapkája?

Az öreg skót sétál a tengerparton egyetlen unokájával. Hirtelen egy hatalmas hullám elragadja a kisfiút. Az öreg felnéz az égre és így szól:

– Ó uram, ő volt az én egyetlen unokám, hogy vehetted el tőlem ilyen borzasztó módon? A fiam és a felesége sose fogja magát túltenni ezen a hatalmas veszteségen.

Ekkor egy újabb hatalmas hullám kiveti a kisfiút a partra. Az öreg felnéz az égre és így szól:

– Volt rajta egy sapka is!

A skót asszony takarítás közben véletlenül összetöri a hamutartót. Erre azt mondja kétségbeesetten a férje:

– Most szokjak le a dohányzásról?

Két skót barátnő találkozik:

– Hallom, hogy a férjed leszokott a dohányzásról.

– Valóban.

– Hogy sikerült elérned?

– Szóltam a barátainknak, hogy a jövőben ne kínálják cigarettával.

A skót elviszi a fiát az Operába. A karzaton foglalnak helyet, és amikor a függöny felmegy, a kis Joe kíváncsian kihajol, hogy jobban lásson.

– Az Istenért vigyázz, le ne ess nekem! – szól rá rémülten a skót. – A földszinten harminc fontba kerül egy jegy.

A skót megkérdezi a feleségétől:

– Milyen ajándékot szeretnél a születésnapodra?

– Nem tudom, még nem gondolkoztam rajta.

– Na jó, akkor adok még egy év gondolkodási időt.

– Mutasd a kezed szívem! – mondja a skót feleségének.

– Remélem nem lesz szűk az ujjadra, amit a születésnapodra vettem neked!

– Te édes! Csak nem gyűrűt kapok?

– Ugyan már! Gyűszűt.

Skótné kérdi a férjétől:

– John, mit tervezünk a nyárra?

– Arra gondoltam Mary, hogy felkeressük Londont, aztán Párizst, Münchent, Luxemburgot…

– Autón?

– Ugyan már! Rádión.

A skót esernyőt hoz a feleségének Edinburghból.

– Köszönöm – mondja az asszony –, legalább kidobhatom a régit. Már úgyis szétmegy…

– Nono – mondja a skót –, azért nem kell kidobni! Jó lesz még itthoni használatra.

Boldogan siet haza a skót férj:

– Képzeld Mary, kaptam egy új állást! Éjjeliőr lettem.

– Megőrültél? Pont most akarsz éjjeliőr lenni, amikor vettünk neked egy új pizsamát?

– Azt mondja az orvos, hogy levegőváltozásra van szükségem – meséli skótné az urának.

– Szerencséd van Mary! Éppen most fordult meg a szél.

Fogorvoshoz viszi ifjú nejét a férj. Azt mondja nekik a doktor:

– A fiatalasszonynak ezt a két hátsó fogát már legalább három éve el kellett volna távolítani.

A skót döbbenten:

– Még lány korában? – kiált fel. Aztán a feleségéhez fordul: – Rohanok apádért. Ezt a költséget neki kell viselnie.

Étterembe megy a skót házaspár. Ketten rendelnek egy szendvicset. Amikor a pincér kihozza, a férj kettévágja. Az egyik felét odaadja a feleségének, majd enni kezd.

– És ön nem eszik? – kérdi rezzenéstelen arccal a pincér.

– Majd a férjem után – feleli a hölgy. – Várom a fogsort.

Teázni szeretne a skót, hát átküldi a gyereket a szomszédba, hogy kérjen kölcsön cukrot. A fiú üres kézzel jön vissza.

– Mrs. McGregor azt üzeni, hogy elfogyott a cukra…

– Vén zsugori! – morog a skót. – Akkor menj ki a konyhába, és hozz két kockát a miénkből!

Szíves vendéglátás:

– Hány cukorral issza a teát, Mr. McGregor?

– Otthon egyel, vendégségben öttel.

– Akkor érezze magát otthon nálunk!

– Miért nem tud a skót sohasem jó kávét inni?

– Mert otthon egy cukorral issza, vendégségben meg öttel, de amúgy hárommal szereti.

Reggelizik a skót család. Egy szem kockacukor fel van ragasztva a plafonra. Felnéz az apa, megkeveri a teáját. Felnéz az anya és megkeveri a teáját. Felnéz a gyerek, megkeveri a teáját, aztán megint felnéz. Rászól az apa:

– Ne pazarolj fiam!

A gazdag skót családja unszolásra nagy nehezen elhatározza, hogy vesz egy autót. Természetesen kiskocsit. Bemegy az autószalonba, kiválasztja a legkisebb kocsit, és megkérdezi a kereskedőt:

– Mondja kérem, nem fogyaszt ez a kocsi túl sok benzint?

– Egyáltalán nem – feleli az autókereskedő. – Egy kanál benzin is elég bele.

A skót gondolkodik egy darabig, majd megkérdezi:

– Leveseskanál vagy kávéskanál?

Bármennyire takarékoskodott a skót, elfogyott az autójában a benzin. Tankolás előtt megkérdezi a kutast:

– Mennyibe kerül egy csepp benzin?

– Egy csepp? Semmibe.

– Akkor kérem csepegtessen 40 litert a kocsimba.

Elüti a skótot egy autó. A vezető kárpótlásul száz fontot ad neki. A skót felcsillanó szemmel kérdi:

– Mondja mister, gyakran kocsikázik erre?

Két skót házaspár érkezik Londonba. Átmennének az utcán, ám későn veszik észre, hogy egy busz éppen a két asszonynak tart. Az egyik még félre tud ugrani, de a másikat elüti a busz. Pár hét múlva találkozik a két férj.

– Képzeld – mondja az egyik –, ötszáz font kártérítést kaptam a gázolásért!

– Tessék! – bosszankodik a másik. – És az én feleségem félreugrik egy ilyen jó üzlet elől.

A skót nagyobb összeget nyer a lóversenyen. A pénztárnál a fémpénzeket egyenként ellenőrzi.

– Csak nem gondolja, hogy hamis pénzzel fizetünk? – kérdezi a pénztáros.

– Nem, csak azt nézem, hogy nem keveredett-e közé az, amivel én fizettem.

A skótnak megjelenik Isten. Az atyafi először megijed, de aztán félénken megszólal:

– Istenem, ahhoz, hogy megismerhessem nagyságodat, tudni szeretném mit jelent neked egy pillanat.

– Ami nekem egy pillanat, az neked egymillió év.

Kicsit nekibátorodva ismét megszólal a skót:

– Istenem, és mennyi neked egy penny?

– Ami nekem egy penny, az neked egymilliárd font.

Most már ravaszul és egészen bátran:

– Istenem! Adnál nekem egy pennyt?

– Adok fiam, egy pillanat…

A háztetőn dolgozik a skót. Egyszer csak megcsúszik, már semmibe nem tud megkapaszkodni. Zuhanás közben bekiabál a feleségének:

– Drágám! Ma csak egy személyre főzz! Én a kórházban ebédelek.

A skót fiát fölvették egy külföldi egyetemre. Az apja nagyon örül neki, de aggódva kérdezi:

– Ugye fiam, gyakran fogsz írni?

– Igen apa! De azért néha-néha magadtól is küldhetsz pénzt!

A skót egyetemista fiú levélben kér pénzt a szüleitől:

Kedves szüleim! Nagyon nyomorultul érzem magam, hogy ismét pénzt kell kérnem tőletek, de sajnos katasztrofális a helyzetem. Annyira szégyellem magam, hogy legszívesebben a föld alá süllyednék.

Ui: Megpróbáltam ezt a levelet a postástól visszaszerezni, de sajnos már elvitték, így nem tehetek semmit.

Nemsokára megjön a válasz:

Kedves fiam! Jó hírem van: Nem kell szégyellned magad, mert a leveledet elkeverhette a posta, mivel nem kaptuk meg.

Oxfordban taníttatja a fiát a skót. A gyerek hónapok óta nem ad életjelt magáról. A skót elpanaszolja ezt a szomszédjának.

– Ezen nagyon könnyen lehet segíteni – mondja a szomszéd. – Írj neki egy levelet, hogy: „Édes fiam, mellékelten küldök tíz fontot.”

– De hiszen ez rettenetesen sok!

– Igen, de ha a pénzt kifelejted a borítékból, meglátod, hogy a gyerek rögtön írni fog.

Az elszegényedett McGregor háza előtt megáll egy Rolls-Royce, kilép belőle egy Boss öltönyös elegáns úr.

– Papa, nem ismersz meg?

– Uram, én önt…

– De papa, én a fiad vagyok. Tizenöt évvel ezelőtt elküldtél Londonba, hogy hozzak csapszeget a traktorhoz. Nos, én ott maradtam. Közben meggazdagodtam, kifizettem az adósságodat, és bankszámlát nyitottam a nevedre… Ezt az autót is neked hoztam.

– Igen? És a csapszeg, amire húsz pennyt adtam?

Az öregedő skót jelentkezik az egyetemre, hogy ügyvéd szeretne lenni.

– Miért ilyen későn? – kérdezik tőle csodálkozva.

– Válni szeretnék a feleségemtől, és akkor megtakaríthatnám az ügyvédi költségeket.

Az idős skót házaspár otthon üldögél. Egyszer csak azt mondja az asszony:

– Te John, igazán elvihetnél moziba!

– Ugyan drágám, már voltunk moziban!

– Igen, de ez már hangosfilm.

Meghal a skót felesége éjjel. Amikor a férfi reggel észreveszi, kiugrik az ágyból, és lerohan a konyhába.

– Mary, Mary! Csak egy tojást főzzön reggelire! – kiáltja a házvezetőnőjének.

Egy aberdeni pékségben:

– Kérek egy kiló kenyeret!

– Tessék! De figyelmeztetem, hogy a kenyér mától drágább lett két pennyvel.

– Igen? Akkor adjon nekem tegnapit.

– Mr. McGregor, ön azt ígérte a héten, hogy nekem ajándékoz egy tyúkot.

– Ez igaz szomszéd. Csak közben a tyúk meggyógyult.

Bemegy a skót a szobába, és egy ördögöt talál ott. Menten ráförmed:

– Hát te hogy kerültél ide?

– A kéményen át.

– A házigazda fölkapja a telefont, de az ördög lefogja a kezét:

– Jaj, könyörgök, csak ne telefonálj a papnak!

– Ki akar a papnak telefonálni?

– A kéményseprőket hívom, hogy lefújjam a megrendelt kéménytisztítást.

– A skót vendéglőben megszólal a vendég:

– Pincér, fogvájót kérek!

– Sajnálom, nem szolgálhatok vele.

– Na, szép kis vendéglő ez, ahol még fogvájót sem tartanak!

– Kezdetben volt, de aztán hogy a vendégek nem adták vissza…

– Orvosi tanácsra fogyókúrázom – mondja a skót a barátjának. – Későn ebédelek, és soha nem vacsorázom.
– És ezt szigorúan betartod?
– Szigorúan.
– Na, akkor ma estére meghívlak vacsorára.

A skót meglátogatja a barátját a város másik végében. Amikor elérkezik az ebéd ideje, a vendég diszkréten távozni akar, hogy ne feszélyezze a háziakat.

– Maradj csak nyugodtan – tartja vissza a barátja. – Adok neked valami olvasnivalót.

Meghívás:
Két skót sétál az utcán. Éppen egy pub előtt mennek el.

– Iszol egy sört? – kérdezi az egyik.
– Igen.
– Akkor siess, megvárlak.

Egy skót férfi mondja a másiknak:

– Megfigyeltem, hogy maga minden ismerősének a nevét beírja a naptárába. Miért?
– Hogy tudjam, mikor van a születésnapjuk, nehogy akkor látogassam meg őket.

Ül a skót az éteremben, amikor egyszer csak egy légy belerepül a levesébe. A skót kiemeli, és ráparancsol:

– Köpöd ki azonnal! Köpöd ki!…

A skót elmegy a vendéglőbe, és egy pohár sört rendel. Miközben issza, észreveszi, hogy egy légy úszkál a sörben.

– A pimasz potyázó – mondja, – és kiveszi belőle a legyet. A pohár fölé tartva kifacsarja, majd elégedetten tovább issza a sört.

A skót söröző megy a pubba. Észreveszi, hogy a vele szemben ülő rendel egy nagy pohár sört, felét kiissza, majd elővesz a zsebéből egy legyet, és a pohárba dobja. Ezután nagy botrányt csap.

– Mi ez? – förmed rá a pincérre. – Légy van a sörben!
A pincér elnézést kér, és sűrű bocsánatkérések közepette hoz egy másik nagy pohár sört a vendégnek. A skót egy darabig csendesen figyeli a történteket, majd átmegy a másik asztalhoz, és udvariasan kérdi:

– Bocsánat uram, nem adná kölcsön a legyet?

A skót megebédel egy étteremben, s miközben fizet megkérdi a pincért:

– Mondja, iszik?
– Nem, soha – rázza a fejét a pincér.
– Jó, akkor nem adok borravalót.

Két skót kártyázik a kávéházban. Az egyik elveszít öt pennyt. Sokáig kotorászik a zsebében, majd félénken így szól:

– Te, McGregor! Nincs nálam pénz.
– Micsoda? – rivall rá a barátja. – Nincs nálad pénz? Pénz nélkül be mersz ülni a kávéházba? Hát akkor én most miből fizetem ki, amit fogyasztottam?

Két skót találkozik. Az egyik így szól:

– Adj egy cigit!

– Nincs nálam cigaretta.

– Jól van, akkor rágyújtok a magaméból, de legközelebb megadod!

Vándorcirkusz érkezik Aberdenbe. Öles plakát adja tudtul a nagy attrakciót: a világhírű koplaló-művész is fellép, aki egy hónapot is kibír étlen-szomjan. Tolonganak a skót polgárok a hirdetőtábla előtt, de jegyet senki sem vált a cirkuszba. Viszont a művésznő másnap több száz házassági ajánlatot kap.

– Hogyan rókázik a részeg skót?

– Összeszorított fogakkal, hogy a sűrűje bent maradjon.

A skót maga elé teszi a képes újságot, amelynek címlapján egy gyönyörű meztelen nő van. Ábrándozva nézi, majd iszik egy kis szódavizet, és felmordul:

– Ez nem mehet így tovább! Minden pénzem nőkre és italra költöm.

A londoni rendőr megállít az utcán két részeg skótot, s mérgesen kérdi:

– És a harmadik társukat hol hagyták?

– Miféle harmadik társunkat?

– Azt, aki a kocsmában a számlát fizette.

– Milyen a skót villanykörte?

– Az üvegballonban egy szál gyertya.

– Miért vágja le a skót a macskája farkát?

– Hogy télen hamarabb ki tudjon menni az ajtón.

Két skót beszélget:

– Képzeld az én kutyám olyan okos, hogy minden reggel behozza a szobámba az újságot.

– Nagy dolog. Bármelyik idomított kutya megteszi ezt.

– Na igen, de tudod én semmilyen újságra nem fizetek elő.

A skót bemegy a kocsmába, kér egy pohár whiskyt, kikapja a csapos kezéből, felhajtja, fizet és elsiet.

– De sürgős! De sürgős! – morogja az egyik vendég.

– Amióta az a szörnyű baleset érte, mindig ezt csinálja – magyarázza a csapos.

– Miféle baleset?

– Valaki meglökte a poharát, és egy csepp a padlóra loccsant.

Bekopog a skót az orvoshoz.

– Doktor úr! Nézze meg a nyelvemet! Belement egy szálka.

– Szálka a nyelvébe? Hogyan?

– Úgy, hogy egy korty whisky kiloccsant a padlóra.

Télvíz idején McGregor találkozik a barátjával az utcán. Meglepődve látja, hogy a nagy hideg ellenére nincs a fején sapka.

– Hol van a füles sapkád – kérdi?

– Tudod, amióta balesetem volt, azóta nem hordom.

– Milyen baleseted volt?

– Megkínáltak whiskyvel és nem hallottam.

Megy a skót az úton egy üveg whiskyvel a zsebében. Megcsúszik a jégen, és hanyatt esik. Feltápászkodik, miközben a nedves kabátja zsebét tapogatja:

– Istenem! Add, hogy csak vér legyen…

A skót kisvárost földrengés sújtotta. Az egyik romház alatt csodával határos módon egy sértetlen embert találtak, aki egy üveg whiskyt szorongatott a kezében. Az egyik mentő így szólt a sokkot kapott férfihoz:

– Igyon egy kortyot, mindjárt jobban lesz!

– Nem, nem lehet… Ezt rendkívüli alkalmakra tartogatom!

A skót megállít egy járókelőt az utcán:

– Bocsánat uram, kérdezhetek valamit?

– Parancsoljon.

– Iszik ön?

– Én soha, absztinens[126] vagyok.

– Akkor fogja meg ezt az üveg whiskyt, amíg bekötöm a cipőfűzőmet.

A skót nagypapa háborús élményeiről mesél az unokájának.

– És tudod, körülvett minket az ellenség. Nem volt mit ennünk, nem volt egyetlen csepp whiskynk sem… Már majdnem szomjan haltunk.

– Nagypapa, víz nem volt a közelben?

– Az volt, de mosakodni nem értünk rá.

– Hallottad? A skót hadseregben elrendelték, hogy a lovasok ezentúl csak az egyik lábukon hordhatnak sarkantyút.

– Miért?

– Mert rájöttek, hogy ha a katona megsarkantyúzza a ló egyik oldalát, a másik is vele szalad.

A skót focicsapat edzője oktatja a játékosokat:

– Aztán a labdán legyen a szemetek!

– Sose féljen mester! – nyugtatja csapatkapitány. – Tudjuk, hogy tíz fontba került…

A skót focicsapat jó játékkal megnyeri a meccset. Az edző az öltözőben büszkén húzza ki magát:

– Fiúk, ma jól játszottatok, megérdemeltek egy kis frissítőt. John nyisd ki az ablakot!

A sportriporter kérdezi a nemzeti futballválogatottat:

– Külföldön hol szeretnek legjobban játszani?

– Skóciában.

---

[126] Az alkohol fogyasztásától tartózkodó személy.

– Miért?

– Mert ott nem dobálnak be semmit a pályára.

A skót elmegy a fogorvoshoz, mert nagyon fája foga.

– Ezt bizony ki kell húzni – mondja neki a doki. – Tíz fontba fog kerülni.

– Tíz fontot akar kérni, ezért a kétperces munkáért?

– Nézze, ha kívánja, húzhatom akár másfél óráig is.

A skót elmegy a fogorvoshoz. Hosszas vizsgálat után megszólal a fogorvos.

Sajnos ezt ki kell húzni.

Na, és az mennyibe kerül? – kérdezi a skót.

Tíz font.

Ilyen drága? És ha csak meglazítaná?

– Olyan sokat kér a fogorvosom, hogy nem merek elmenni hozzá – panaszkodik McGregor a szomszédjának.

– Akkor menjen az enyémhez, ő nagyon méltányos áron dolgozik… Képzelje, amikor valaki másodszor megy hozzá, már csak fele honoráriumot kér.

McGregor hallgat a jó tanácsra, és másnap felkeresi a szomszéd fogorvosát:

– Jó napot doki! Már megint itt vagyok!

A magánorvosi rendelőben érdeklődéssel olvassa a skót a falra függesztett táblát: „Az első vizit tíz font, a második vizit öt font.”

Amikor sorra kerül, sietve belép, és sugárzó arccal üdvözli az orvost:

– Jó napot doktor úr, lám megint csak találkoztunk!

– Az orvos ránéz, kutat az emlékezetében, majd csak ennyit mond:

– Rendben van kérem, folytassa a kúrát, amit az első vizitnél ajánlottam.

Szörnyen megfázott a skót, de sajnálja a pénzét orvosra költeni. Inkább megvárja a kapu előtt a doktort. Amikor kijön a rendelőből, odalép hozzá, és megkérdi:

– Mondja doktor úr, mit szokott maga tenni, ha megfázik?

– Hogy mit? – néz rá kajánul az orvos. – Hát köhögni szoktam meg prüszkölni.

McGregor elmegy a fogorvoshoz, hogy kihúzassa fájó fogát. Először megalkuszik a honorárium-ban, majd aggodalmasan számolni kezdi a pénzét. A fogorvos megnyugtatja:

– Nem kell előre fizetni!

– Tudom, doktor úr! Csak megszámolom a pénzem, mielőtt elaltatna.

A skót felkeresi London híres orvosprofesszorát, és megvizsgáltatja magát.

– Mennyivel tartozom? – kérdi azután.

– Ötven font – mondja az orvos.

– Jaj, az nagyon sok, professzor úr! Én szegény ember vagyok…

– Na jó, akkor adjon húsz fontot!

– Nekem annyi sincs. Összesen öt fontom van.

– Hát ha ilyen szegény, miért nem keresett olcsóbb orvost?

– Mert ha az egészségemről van szó, akkor nekem semmi sem drága.

A skótot egy híres orvos megvizsgálja és közli vele, hogy operációra szorul.

– És mibe kerül a műtét?

– Tízezer fontba.

– Az nekem drága!

– Akkor operáltassa meg magát az asszisztensemmel, ő csak ötezret kér.

– Mondja, inasa nincs?

A nagyothalló skót elhatározta, hogy hallókészüléket vásárol. Az árát azonban sokallta, ezért csak egy darab drótot vett.

– Nézd, milyen egyszerű! – mutatja a sógorának. A drót egyik végét bedugom a fülembe, a másik végét a szivarzsebembe, és kész a hallókészülék.

– Te ugratsz engem! – nevet a sógora. – Hisz ettől a dróttól te semmivel sem hallasz jobban.

– Már hogyne hallanék – mondja a skót. – Ugyanis amikor az emberek látják a drótot a fülemben, nyomban hangosabban kezdenek el beszélni.

Szent Péter koldusruhában járja a világot. Elvetődik Skóciába is, ahol egy paraszt beengedi a házába, és tisztességesen vendégül látja. Szent Péter elhatározza, hogy megjutalmazza a derék embert.

– Kérj tőlem bármit, megadom!

– Varázsolj ide nekem egy tehenet!

Ott terem a tehén. A paraszt nagyon örül neki, és nyomban nekilát megfejni. Megkínálja az álruhás szentet is, akinek szerfölött ízlik a frissen fejt tej. Mivel nagyon meghatódott, hogy ilyen szerény kívánsággal állt elő a skót, megengedi neki, hogy kérjen még valamit.

– Mit kérsz még?

– Tíz shillinget a tejért.

A skót templomban a pap körbeadja a kalapját, hogy a hívek abba tegyék az adományaikat. A mise végén látja, hogy üresen került vissza:

– Hála neked, Uram, hogy legalább a kalapomat visszakaptam!

A tiszteletes úr így szól a híveihez:

– Kérlek benneteket testvéreim, hogy ne dobáljatok gombokat a perselybe! Ma már az Úr angyalai is tépőzárat viselnek.

– Tiszteletes úr, meglett már a kabátja, amit a múltkor elloptak?

– Részben.

– Hogyhogy részben?

– A gombokat már megtaláltam a templomi perselyben.

A skót falu lelkésze a vasárnapi istentisztelet után felnyitja a perselyt. Maroknyi gomb hull ki belőle, és egy egypennys. A plébános kiveszi a pénzt, és csodálkozva mutatja a sekrestyésnek:

– Nocsak, észre sem vettem, hogy egy idegen is volt ma a templomban!

– Voltál vasárnap a templomban? – kérdezi McGregor a barátjától.

– Persze. Hiszen tudod, hogy minden vasárnap ott vagyok!

– Érdekes, nem vettelek észre…

– Ez nyilván azért volt, mert aznap én vittem körbe a perselyt.

Már régen vége az istentiszteletnek, a tiszteletes úr is hazament, és a sekrestyés szeretné bezárni az imaházat, de két házaspár még mindig fecseg az előtérben. A sekrestyés hiába próbálja kifelé terelni őket, oda se figyelnek. Végső kétségbeesésében felhívja telefonon a tiszteletest.

– Mit csináljak? Nem akarnak hazamenni.

– Kiáltsd, hogy tűz van.

– Már kiáltottam, de nem törődnek vele.

– Akkor kiabálj, hogy tolvaj!

– Ezt is kiabáltam, mégis maradtak.

– Akkor van egy remek ötletem: Kezdj el perselyezni!

– Hogyan oszlatja fel a skót rendőr a tüntető tömeget?

– Leveszi a kalapját, és gyűjtögetni kezd.

A skót jótékony célra kitölt egy csekket:

– Köszönjük a nemes adományt, uram – mondja a gyűjtő –, de a csekket nem írta alá…

– Én névtelenül kívánok adakozni.

– Hogyan álcázza magát a skót titkos ügynök egy étteremben?

– Borravalót ad a pincérnek.

A nagybeteg McGregor azt mondja a kórházi főorvosnak:

– Doktor úr, ha meggyógyít engem, százezer fontot ajándékozok a kórháznak műszerekre. Pár hét múlva a gyógyult páciens visszamegy a kórházba kontrollra.

– Ön teljesen egészséges – mondja a főorvos. – Úgy hogy most már nyugodtan átutalhatja azt az összeget a kórháznak, amit ígért…

– Én pénzt ígértem? – Látja doktor úr, olyan súlyos beteg voltam, hogy félrebeszéltem…

Az öreg skót haldoklik. Ott áll körülötte az egész család, erre a skót:

– Mindenki itt van?

– Igen drága férjem.

– Akkor miért ég a konyhában a villany?

Haldoklik az öreg skót. A család összegyűl, és jajgatnak, hogy a temetés egy vagyonba kerül. Felfigyel az öreg skót, és így szól:

– Gyerekek, lovas kocsi nem kell! Majd kimegyek gyalog a temetőbe.

Meghal McGregor, a gazdag skót. A fia egyetlen könnycseppet sem ejt a szertartás alatt. Nem akarja elhinni, hogy az apja meghalt. A temetés után a templomszolga körbejár egy hatalmas persellyel, és adományokat gyűjt. Ekkor az ifjú keserves zokogásra fakad.

– Mi történt? – kérdezik tőle a rokonok.

– Csak most látom, hogy tényleg meghalt, mert a persely csörgésére sem ugrott fel, és szaladt el az apám.

Így szólt a skót a barátjához:

– Meghalt a nagyapám. Ide adnád a fekete öltönyödet?

– Részvétem! Persze, odaadom, vidd csak!

Néhány hét múlva:

– Vissza tudnád adni a fekete öltönyömet?

– Hogy tudnám? A nagyapámon van.

Egy skót férfi árokba fordult kocsijával, és szörnyethalt. Barátja vállalja, hogy tapintatosan közli a hírt az özveggyel. Az asszony ajtót nyit neki.

– Glenn tegnap kocsival utazott Glasgowba? – kérdi a barát.

– Igen.

– Az új öltönye volt rajta?

– Igen.

Erre a barát leveszi a kalapját, és részvéttel mondja:

– Hajaj! Kár azért a finom Tweed-anyagért [127].

Egy skót farmer életbiztosítást köt, és nem sok időre rá vízbe fullad. A temetésen egy szomszéd lép oda az özvegyhez:

– Milyen szerencse, hogy a megboldogult ilyen előrelátó ember volt. Pedig se írni, se olvasni nem tudott…

Mire az özvegy:

– És hála Istennek úszni sem…

Egy közismerten fukar skót temetésén megkérdezik az egyik hozzátartozótól:

– Miben halt meg szegény?

– Spórolt a lélegzetvétellel.

– Ki az abszolút skót?

– Aki öngyilkos lesz, amikor meghallja, hogy a koporsó árát leszállították.

A skót elmegy a koporsókészítőhöz. A tulajdonos ajánlgatja a koporsókat.

– Tessék parancsolni, itt egy lakk fekete koporsó cirádákkal, a halott neve aranyozott betűkkel csak 3000 font.

– Nem lehetne valami egyszerűbbet? – szól a skót. – Nem olyan nagy a mi halottunk.

– Akkor itt van egy matt fekete, kevés cirádával, a halott neve ezüstözött betűkkel 2000 fontért.

– Nem lehetne valami egyszerűbbet, nem olyan nagy a mi halottunk – alkudozik a skót.

– Akkor itt van egy gyalult deszkakoporsó ciráda nélkül, a halott nevével csak 1000 font.

– Nem lehetne ennél is egyszerűbbet?

– De uram, mégis kije magának a halott?

– Az anyósom.

– De kedves uram, miért nem ezzel kezdte? Hozza be az anyósát, és szögelünk rá négy fogantyút!

[127] Kiejtése tvíd: skót gyapjúszövet

Jólneveltség:

Három skót a kutyák hűségről beszélget:

– Egyszer hetekre kórházba kerültem – meséli az első –, és a kutyám megvárt a kórház kapujában.
– Egyszer fél évre külföldre utaztam – mondja a második –, és a kutyám kikísért a vonathoz. Amikor hat hónap múlva visszatértem, még mindig ott ült a sínek mellett, és várt.
– Ez mind semmi – mondja a harmadik. – Az én kutyám, szegény, az ebadófizetés előtti napon elpusztult.

– Mióta tudnak úszni a skótok?
– Amióta bevezették a hídvámot.

– Mióta úszik ilyen jól víz alatt a fia, szomszédasszony?
– Amióta egyszer bedobtam egy pennyt a folyóba.

A skót kémiatanár felszólítja tanítványait:

– Ha ezt az egypennyst beledobom ebbe a savval teli edénybe, szerintetek feloldódik?
– Neeem! – kiáltják kórusban a gyerekek.
– Helyes a válasz. Mi a magyarázata ennek?
– Az, hogy ha feloldódna, a tanár úr nem dobná bele!

A skót feldühödve ront be cége bérszámfejtőjéhez:

– Hallja, miért vont le egy fontot a fizetésemből?
– Azért – feleli az adminisztrátor –, mert két hete meg egy fonttal többet kapott. Akkor persze eszébe sem jutott reklamálni!
– Hát persze – mondja a skót –, mert egyszer mindenki tévedhet… De két hét alatt két hiba már megengedhetetlen!

Egy külvárosi megállójában a skót odalép a buszvezetőhöz:

– Mennyiért visz be a központba?
– Egy fontért.
– És a csomagokat?
– A csomagokért nem kell fizetni.
– Na, akkor vigye el a csomagokat! Én majd bemegyek gyalog.

– Mondja – kérdi a skót a pályaudvaron a hordártól –, mennyiért viszi ki a csomagokat?
– Az elsőt tíz pennyért, a többit ötért.
– Jól van, akkor az elsőt magam viszem, a többit meg hozza utánam!

– Megérkeztünk – mondja a taxisofőr az utasának. – Két font lesz a viteldíj.
– Akkor tolasson vissza ötven pennyt – feleli a skót utasa, mert én csak másfél fontot szántam erre az útra.

A kis John lelkendezve mondja apjának:

– Papa, ma megtakarítottam hat pennyt…
– Nagyon helyes, fiam. Hogy csináltad?

– Nem ültem fel a villamosra, hanem utána futottam.
– Ej, gyermekem, miért nem futottál inkább egy taxi után? Akkor legalább húsz shillinget takarítottál volna meg!

A villamosmegállóban felszól a skót a kalauznak:
– Mennyibe kerül az utazás a vasútállomásig?
– Négy penny – feleli a kalauz.
– És félútról?
– Két penny.
– A skót nem száll fel, hanem rohan a villamos után. Amikor már négy-öt megállónyit szaladt, és jól kifáradt, megkérdezi a kalauzt:
– Most mennyibe kerül az állomásig?
– Most hat penny.
– Hogy lehet az? Azt mondta, hogy félúton csak két penny!
– Igaz, de az ellenkező irányban van a vasútállomás.

Két öregúr üldögél a skóciai temető egyik padján. Beszélgetnek.
– Hány éves maga, uram?
– Nyolcvannégy. És maga?
– Kilencvenhárom.
– Akkor magának már nem kifizetődő hazamenni.

– Miért élnek Skóciában oly sokáig az emberek?
– Mert igen drága a temetkezés.

Az orvos hosszú ideig kezelt a lakásán egy skót férfit. Amikor a beteg meggyógyult, elküldte neki a számlát, amely külön részletezte a felhasznált gyógyszerek árát, és a vizitek honoráriumát. Másnap levélben jött a válasz:
„Kedves Doki! A gyógyszerek árát átutaltam. A látogatásokat inkább viszonozom.”

Az orvos megvizsgálja a nagybeteg skótot, s a folyosón félrehívja a feleségét.
– Sajnálom asszonyom, szomorú hírt kell közölnöm… A férje reggelre meg fog halni.
– Úristen! – sikít fel a skótné. – És mi lesz azzal a rengeteg megmaradt gyógyszerrel?

Meghal az öreg skót. A temetés után a sírgondozó megkérdezi az özvegyet:
– Mivel ültessük be a megboldogult sírját?
– Krumplival.

Két skót találkozik az utcán. Az egyik szinte a földig hajolva, kicsi görbe botjára támaszkodik.
– Mi az, McGregor? Reuma?
– Dehogyis! Csak eltörött a botom…

Száz kilométert tett meg a skót gyalog, hogy megnézhesse a kupadöntőt. Amikor hazaér, a szomszédja megkérdi, milyen volt a meccs.
– Azt nem tudom – mondja a skót –, mert nem volt erőm átmászni a kerítésen.

Egy angol és egy skót beszélgetnek a dohányzásról.

– Én pipázom – mondja az angol.
– Én meg szivarozom – így a skót –, mert a pipázás nagyon drága.
– Nem drágább, mint a szivarozás.
– Dehogyisnem! Mert szivarral csak-csak megkínálják az embert, de pipával soha.

– Hány cigarettát szív naponta, Mister McGregor?
– Az attól függ, hány ismerőssel találkozom.

– Hallom szomszédasszony, hogy sikerült a férjét leszoktatni a dohányzásról! Hogy csinálta?
– Pofonegyszerű volt. Minden barátját megkértem, hogy ezentúl ne kínálják meg.

Egy angol, egy ír és egy skót megbeszélik, hogy pikniket rendeznek.
– Én hozom a húst – mondja az angol.
– Én hozom az italt – mondja az ír.
Megszólal a skót is:
– Én hozom az öcsémet.

Egy angol, egy ír és egy skót találkozik barátjuk esküvőjén:
– Én – mondja az angol – hoztam nekik ajándékba egy tizenkét személyes kávéskészletet.
– Én pedig – mondja az ír – egy teáskészletet huszonnégy személyre.
– És én – tromfol a skót – egy cukorfogót. De hatvan személyre!

– Mit csinál a skót háziasszony, ha a vendége valami frissítőt kér?
– Kinyitja az ablakot, és beenged egy kis friss levegőt.

Bíróság elé kerül a skót, mert rendszeresen hamis nevet használt.
– Miért kellett önnek mindig álnéven bemutatkoznia? – kérdezi a bíró.
– Tavaly találtam egy doboz névjegykártyát, és sajnáltam felhasználatlanul kidobni.

Bemegy a skót a rendőrségre, hogy nevet szeretne változtatni. A rendőr elővesz egy kérdőívet:
– Névváltoztatás oka?
– Találtam egy doboz névjegyet.

Életpálya-módosítás:
– Szabadulásom után jó útra térek, és elmegyek dolgozni – közli a skót betörő családjával a láthatáson.
– De hát miért?
– Mert jövőre fizetni kell az ellátásért.

A skót negyven évig használt egy karosszéket. Amikor a kárpitja már annyira elkopott, hogy nem lehetett megfoltozni, és a lába is kitörött, elhatározta, hogy újat vesz. Bement a bútorüzletbe, és így szólt:
– Na, már megint itt vagyok!

A skót éppen a fészerben szorgoskodik, amikor megszólítja a neje:
– Te John, két úr van itt. A falunak épülő uszodára gyűjtenek. Mit adjak nekik?

– Két vödör vizet.

– Maguk ott lent a völgyben azok a skót turisták, aki három napja tűntek el?
– Igen, a jégen csúszva lezuhantunk ide!
– Most már nyugodjanak meg, itt a Vöröskereszt!
– Menjenek tovább, mi nem adakozunk!

Egy falusi skót házat akar építeni, és levelet ír a városba egy építészeti irodának:

„Tisztelettel közlöm önökkel, hogy egy házat akarok építeni. Miután öreg téglám van elég, kérem küldjenek néhány szabadkőművest.”

McGregor házat épít. Megmutatja a terveket a barátjának, aki meglepődve látja, hogy a ház egy részén nincs tető.

– Ez itt mi? – kérdezi.
– Ez? Hát ez lesz a zuhanyzó…

– Hogy néz ki a skót zuhanyzó?
– Egy lyuk a plafonon?

Egy skót utcai szobát kap a szállodában. Kinéz az ablakon, és látja, hogy szemközt egy toronyóra van. Erre megállítja a saját óráját.

– Mi a nyár közeledtének legbiztosabb jele Skóciában?
– Hogy a skótok kidobják a karácsonyfát.

– Hány skót kell egy villanykörte kicseréléséhez?
– Egy elég, csak győzd meg, hogy a régi, kiégett körte értéktelen, és ki kellene dobni!

Két skót cimbora 25 év után újra találkozik. Miután megölelgették egymást, az egyik így szól:

– Ezer éve nem láttalak! Gyere, üljünk be egy kocsmába, igyunk egyet és beszélgessünk!

Mire a másik:

– Rendben, de ne feledd, utoljára én fizettem!

Két skót támasztja a kocsmapultot:

– Képzelje uram, a feleségem születésnapja és névnapja éppen karácsonyra esik.
– Micsoda érdekes véletlen, uram!
– Szó sincs véletlenről. Hiszen ezért vettem el!

– Nézd csak John! Egy idegen tehén jött be az udvarunkba!
– Mire vársz Mary?
– Eredj és fejd meg gyorsan!

– Megkaptad a legutóbbi levelemet? – kérdezi a skóttól az öccse.
– Azt, amelyikben tíz fontot kérsz?
– Igen.
– Nem kaptam meg.

– Mikor adod már meg a tartozásodat?
– Ha megérkezik az öcsém New Yorkból.
– És mikor érkezik meg?
– Ha elküldöm neki az útiköltséget.

A skótot az erdő közepén megtámadja egy bandita.
– Pénzt vagy életet!
– A skót nyugodtan belenyúl a zsebébe, és így szól:
– Egy fontból tud visszaadni?

Az útonálló fegyvert fog egy skótra, majd elkurjantja magát:
– Száz font, vagy az életed?
– Ötven – feleli a skót –, ugyanis félholt vagyok az ijedtségtől.

Útonálló toppan McGregor elé:
– Pénzt vagy életet!
– Nézze, érje be a pénzem felével! Az ijedtségtől már amúgy is félholt vagyok.

A skót kisváros egyik utcasarkán ül egy koldus.
– Szegény családos ember vagyok – kiabálja. – Egy kis segélyért esedezek!
– Egy jól öltözött úr bedob a kalapba egy pennyt. A koldus kiveszi a pénzt, megnézi, majd azt mondja:
– Kíváncsi lennék uram, hogy mennyit adna ön egy legényembernek.

Két skót úgy döntött, hogy vitájukat párbajban döntik el. Mivel nem akartak nevetségessé válni a szülővárosukban megbeszélték, hogy a szomszéd városban fognak párbajozni. A vasúti pénztárnál egyikük észrevette, hogy a másik nem vett visszafelé szóló jegyet. Erre gúnyosan megjegyezte:
– Látom nem hiszel abban, hogy visszajössz.
– De hiszek. Én a te jegyeddel fogok visszajönni!

Egy skót egymás után háromszor ad vért egy balesetet szenvedett angol úrnak. Az első után az angol száz fontot ad a skótnak jutalmul. A második után ötvenet. A harmadik után semmit. Addigra ugyanis már túl sok skót vér folyt az ereiben.

Két skót utazik a londoni gyors étkezőjében. A vonat már közeledik a nagyvároshoz, és ők is végeztek az egy-egy pohár ásványvízzel. Ezért az egyik megszólal:
– Na, fizessünk!
– Hová sietsz? – kérdezi a másik. – Várjunk még, hátha kisiklik…

Egy süllyedő hajó utasai közt két skót is van. Az egyik kétségbeesetten óbégat:
– Jaj, Istenem, mit tettél! Jaj, Istenem…”
Mire a másik rászól:
– Mit vagy úgy oda? Nem a tied a hajó.

Süllyed a hajó. Egy skót házaspár kétségbeesetten kapaszkodik a mentőövbe. Hajnalig tartják magukat, akkor az asszony kimerülten lihegi:

– Ennél rosszabb már nem is történhetett volna velünk.
Erre a férj:
– Dehogynem! Ha retúrjegyet vettünk volna!

– Mondja, igaz, hogy McGregor már száztizenhat éves? Hogy ért meg ilyen magas kort?
– Mert olyan fukar, hogy még a lelkét sem hajlandó kiadni.

A skót temetkezési vállalkozó azt kérdezi az alkalmazottjától:
– Na, sikerült az öreg McGregort rávenni arra, hogy sírhelyet vásároljon magának?
– Nem, az istennek sem akar…
– Hm… Pedig egyszer mindenki meghal.
– Mondtam neki, de azt felelte, hogy hátha vízbe fullad.

A dúlt polgár beront az edinburghi[128] patikába:
– Kérek öt pennyért arzént! Meg akarom ölni magam.
– Sajnálom, de a legkisebb üveg tíz penny.
– Tíz penny? – háborog a skót. – Én meghalni akarok, nem tönkremenni!

– Elegem van mindenből gyógyszerész úr. Meg akarom mérgezni magam.
– Kérem uram. Sztrichnint vagy arzént parancsol?
– Melyik olcsóbb?

Két skót találkozik:
– Hová mégy?
– Elegem van mindenből. Megyek, és a vízbe ölöm magam…
– Megőrültél? Vadonatúj öltönyben?

Szomorúan ül a skót a padon. Azt kérdi a szomszédja:
– Valami baj van?
– Igen. Képtelen vagyok felvenni az örökségem.
– Hogyhogy?
– Örököltem a bácsikámtól egy pár cipőt, de neki negyvenes lába van, nekem meg negyvenhármas.

Két skót találkozik az utcán.
– Hová megy?
– A fésűmnek kitört egy foga, újat kell vennem.
– Miért kell új fésűt venni, mikor csak egy foga hiányzik?
– Mert ez volt az utolsó foga.

– Mit tesz az angol, ha hullik a haja?
– Elmegy a patikába, és vesz egy üveg hajnövesztő szert.
– És mit csinál a skót, ha megkopaszodik?
– Eladja a fésűjét és a hajkeféjét.

[128] edinbórói

A kopasz skót bemegy a gyógynövényboltba:

– Állítólag az önöknél kapható hajnövesztő csodákat művel… Én is kipróbálnám.

– Rendben – feleli az eladó. – Kicsi vagy nagy üveggel kér?

– Kis üveggel kérek, – feleli skót – nem szeretnék túl gyakran fodrászhoz járni.

A skót elmegy a fodrászhoz:

– Mennyibe kerül egy hajvágás? – kérdezi.

– Két fontba – feleli a borbély.

– És egy borotválás?

– Egy font.

– Akkor borotválja le a hajam!

Egy skót és egy angol egyszerre vásárolnak maguknak legyezőt. Pár évvel később újra találkoznak, és azt kérdi a skót az angoltól:

– Na, megvan még a legyeződ?

– Dehogy van, a sok használattól darabokra szakadt. Azóta már vagy négyet vásároltam.

– Érdekes, az enyém még megvan, és olyan, mintha vadonatúj lenne.

– Biztosan nem használod.

– Dehogynem, csak okosan… Rájöttem, ahhoz hogy sokáig tartson, nem a legyezőt kell mozgatni, hanem a fejedet.

– Ha mondjuk két autód lenne, nekem adnád az egyiket? – kérdi a skót a bátyjától.

– Hát persze, hiszen a testvérem vagy!

– És ha két házad lenne egymás mellett?

– Természetesen az egyiket átadnám neked.

– Derék testvér vagy, John. És ha két nadrágod lenne?

– Nadrágot ne kérj, mert abból tényleg kettő van.

A skót elmegy nadrágot vásárolni. Otthon büszkén mutatja az új ruhadarabot a nejének. Az asszony bosszúsan mondja:

– Miért vettél két számmal nagyobbat?

– Mert annyiért adták, mint a kisebbet.

– Mit csinál a skót, ha alul kirojtosodik a nadrágja?

– Fogja az ollót, térdig levágja a két szárát, és kivándorol Tirolba.

– Mondd csak McGregor, hogy tudtál leszokni a dadogásról?

– Tudod, egyszer háromszoros díjtétellel kellett telefonálnom Glasgowból Londonba.

– Hogyan ad fel a skót egy levelet a barátjának?

– Megcímezi saját magának, a barátját ráírja feladóként, és nem tesz rá bélyeget. Amikor kihozzák a levelet, nem veszi át, nem vállalja a portóköltséget. Erre visszaviszik a feladónak, a barátjának.

– Mit csinál a skót, ha fázik?
– Közelebb ül a gyertyához.
– S ha jobban fázik?
– Átöleli a gyertyát.
– És ha nagyon fázik?
– Meggyújtja a gyertyát.

– Hová, hová? – kérdi McGregor a barátját.
– Lámpaernyőt akarok venni.
– Lámpaernyőt? – kérdezi csodálkozva McGregor. – Miért nem veszel gyengébb villanykörtét?

– Mért kapcsolja le a skót olvasás közben a villanyt?
– Mert lapozni sötétben is lehet.

Két skót beszélget. Azt mondja az egyik:

– Hallottad a legújabb rólunk szóló viccet?
– Nem.
– Ha adsz egy pennyt, elmondom.

Társa csodálkozva ránéz, majd felnevet, és azt mondja:

– Haha! Ez tényleg jó vicc!

Egy angol turista elhatározta, hogy gyalog megy Skóciába, de útközben eltéved. Megkérdezi egy paraszttól:

– Megmondaná nekem kedves bácsika, hogy hol vagyok?
– Persze… Ha ad egy fontot, elárulom.
– Köszönöm, de most már tudom.

A skót már napok óta kacérkodik a gondolattal, hogy lottózni kellene. Egyszerre két szelvényt vesz. Otthon elújságolja a feleségének, aki jól leszidja:

– Normális vagy te? Két szelvényt veszel, amikor csak egy főnyeremény van?

– Hogyan vált ön multimilliomossá? – kérdezi a riporter a leggazdagabb skóttól.
– Ó, hosszú története van annak – feleli a skót. – De most látom, hogy ön nem jegyzetel, hanem diktafont használ. Ezért engedje meg, hogy lekapcsoljam a villanyt, amíg az élettörténetemet elmesélem.
– Most már felesleges – feleli a riporter. – Azt hiszem mindent értek.

A gazdag skót gyárostól megkérdezi a riporter:

– Igaz, hogy az ön üzemében jótékonysági gyűjtést tartanak a napokban?
– Igen, így van.
– És ön mit adományoz a nemes célra?
– Én adtam a gyűjtésre az engedélyt.

A skót betörő dicsekedve mutogatja társának zsákmányát: gyűrűk, nyakékek, betétkönyv, aranyórák. Barátja ámulva nézi, majd megszólal:

– Remélem a feszítővasat is visszahoztad?

– Ki találta fel a kotrógépet?

– Egy skót, aki beleejtett egy pennyt az öböl vizébe.

Séta közben McGregor elveszít egy pennyt az utcán. Másnap, amikor ismét arra van dolga és látja, hogy serényen dolgozó munkások törik fel az aszfaltot.

– De uraim! – kiált fel a skót. – Hát érdemes az egész utat felbontani egyetlen pennyért?

Egy önérzetes skót panaszlevelet küld az angol vicclap szerkesztőségének:

„Mélyen felháborít, hogy önök hétről hétre sértegetnek, gúnyt űznek az én takarékosságomból. Figyelmeztetem önöket, hogy ha nem hagyják abba, többé nem fogom kölcsönkérni a lapjukat a szomszédomtól.”

Szőke nős viccek

A viccek jelentős hányada a szőke nőkről szól. Ezek mindegyike azon a tapasztalaton alapul, hogy a szőke nők butábbak, mint a barnák, vagy más hajszínűek. Persze mint minden általánosítás, ez is sántít, mert nem minden szőke nő buta, sőt ismerünk olyanokat, akiknek az IQ-ja eléri a 160-as szintet is. Az előítéletek ellen azonban itt is nehéz küzdeni. A közfelfogás megváltoztatása érdekében a szőke nők időnként tüntetéseket rendeznek, de ez csak olaj a tűzre, Ezt követően még több „szőke nő” vicc születik. Hogy mit lehet ebben a helyzetben tenni? Azt, amit a skótok: Jót nevetnek a róluk szóló vicceken. Az intelligens emberek úgyis tudják, hogy nem igaz:

– Hosszú egyenes folyosó, két végén ajtóval. Mi az?

– Labirintus szőke nőknek.

Két szőke nő áll a patak két partján:

– Segítesz átjutni a túlpartra?

– De hiszen ott állsz!

– Hogyan lehet leszedni egy fél karral logó szőke nőt a fáról?

– Integess neki!

Két szőke nő beszélget:

– Képzeld, tegnap áramszünet volt, és 20 percet vártam a liftben.

– Az semmi! Én egy órát álltam a mozgólépcsőn…

Metróban:

– Kérjük azt a piros ruhás szőke hölgyet, hogy hagyja el a biztonsági sávot!…

Két másodperc múlva egy rémült hang:

– …de ne arra…

Két szőke nő beszélget. Az egyik előveszi a telefonját és beírja a kódot. A másik csodálkozva kérdezi:

– Jé! Neked is négy csillag a PIN-kódod?

Két szőke nő megy az utcán és találnak egy tükröt. Az egyik felveszi, és belenéz:

– Te, ez a csaj nagyon ismerős nekem!

A másik is belenéz:

– Te hülye, ez én vagyok!

– Egy szőke és egy fekete nő egyszerre zuhan ki a repülőgépből. Melyik ér előbb földet?

– A fekete, mert a szőke útközben megkérdi, merre kell mennie.

Egy szőke, egy fekete, és egy vörös nő állnak egy omlófélben levő sziklán. Ott terem a jó tündér, és felajánlja nekik, hogy madárrá változtatja őket, hogy elrepülhessenek innen. Mondjátok, milyen madárrá változtassalak benneteket? A fekete nő gondolkozik, majd így szól:

– Én sas akarok lenni! Az olyan energikus, és fenséges!

Egy pillanat alatt átváltozik, és elrepül. A vörös nő is gondolkozik, majd azt mondja:

– Én sirály akarok lenni, mert az olyan kecses!

Sirállyá változik, és tovaszáll. A szőke nő gondolkodik… gondolkodik….majd megszólal:

– Én Pingvin akarok lenni, mert az olyan cuki!

A szöszi fürdőszobájából hallatszik:

– 95, 96, 97, 98, 99… segítséééég! százlábúúúúúú!

Így jár, aki szőke nőtől kér randevút:

– Mondja, kedves kisasszony! Felhívhatom ma este telefonon?

– Természetesen uram.

– Mi a telefonszáma?

– Benne van a telefonkönyvben.

– És a becses neve?

– Az is benne van a telefonkönyvben.

Csörög a szöszi telefonja, felveszi:

Halló, ez az öt tizenegy tizenegy tizenegy?

Mire a szöszi:

Nem, téves, ez az öt egy egy egy egy egy egy.

Fiú: Megkaphatnám a telefonszámod?
Szőke lány: Miért, neked nincsen?

Buli után a fiú így szól a frissen megismert szőke lányhoz:

– Cseréljünk telefonszámot!

Mire a szöszi:

– Nemáá, nekem kell az enyém, olyan sokan ismerik.

– Mit csinál a szőke nő, amikor észreveszi, hogy a férje otthon felejtette a mobiltelefonját?
– Küldj neki egy SMS-t, hogy: „Itthon hagytad a mobilodat!”

A szőke nőt felhívja az apja:

– A nagybátyádat nem kedden temetik, hanem pénteken!
– Miért, jobban van?

Szőke nő telefonál az anyjának:

– Szia anyu! Itt ülök a „Legyen ön is milliomos” stúdiójában, és nem tudom a választ az első kérdésre. A számítógép, vagy a közönség segítségét kérjem?

A televíziós vetélkedő döntője zajlik. A műsorvezető felteszi az utolsó kérdést:

– Tehát hölgyem, a mindent eldöntő kérdésre kell válaszolnia, és öné a 40 millió forintos fődíj. Nagyon szurkolok önnek, és kérhet egy segítséget is. Telefonon felhívhat valakit. Nos, lássuk az utolsó kérdést: Melyik az a madár, amelyik nem rak magának fészket?
  a) A gólya
  b) A fecske
  c) A kakukk
  d) A rigó

A hölgy gondolkodik, majd megszólal:

– Azt hiszem, tudom a választ, de nem vagyok benne teljesen biztos. Szeretném igénybe venni a segítségemet.
– Rendben van, tárcsázzon. De csak egy valakit hívhat, és csak egyszer.

A telefont a versenyző szőke barátnője veszi fel.

– Szia! A kérdés a következő: melyik az a madár, amelyik nem rak magának fészket? A gólya, a fecske, a kakukk vagy a rigó?

A barátnő egyből rávágja:

– Természetesen a kakukk!

A versenyző megnyugszik, és magabiztosan mondja:

– A kakukk a helyes válasz!
– Biztos benne?
– Igen!
– Jól gondolja meg, 40 millió a tét!
– Teljesen biztos vagyok benne!
– Igen, a kakukk a helyes válasz! Gratulálunk, Ön megnyerte a fődíjat! Üdvrivalgás, tűzijáték.

Később, a boldog nyertes elmegy a helyes választ adó barátnőjével ünnepelni. Közben megkérdi tőle:

– Figyelj, te honnan tudtad a helyes választ? Ismered az összes madarat, és a fészekrakási szokásaikat?
– Jaj, de buta vagy! Ezt mindenki tudja! A kakukk nem rak fészket, mert a faliórában lakik!

Két szőke nő elmegy a színházba. Az előadás alatt az egyik lemutat a nézőtérre, és így szól:

– Nézd csak, az ott nem Viktória királynő?

– Ugyan, Viktória királynő rég meghalt!

– De most mintha megmozdult volna…

A szőke nő ül a moziban, és a Passiót[129] nézi. Vége a filmnek, megtörli a szemét, odafordul a barátnőjéhez:

– Te, megjelenik ez majd könyvben is?

A szőke nő elmegy az anyakönyvvezetőhöz, hogy bejegyeztesse a gyermekét:

– Milyen nevet akar? –kérdezi az illetékes.

– Szuszogó – mondja a szöszi.

– Micsoda? Ilyen név nincs, válasszon másikat!

– De van, a férjem is mondta…

A vita elhúzódik, végül az anyakönyvvezető enged a nyomásának… A szőke hazamegy. Otthon kérdi a férje:

– Drágám, bejegyeztetted a gyereket, és elhoztad az anyakönyvi kivonatot?

– Igen drágám, arra a névre, amit mondtál: Szuszogó.

– Szuszogó? Én Lehelt mondtam!

Szőke nő egy gyerekkel a karján bemegy a gyerekorvoshoz:

– Szeretném megméretni a kisbaba súlyát! – mondja.

– Sajnos, a babamérlegünk elromlott, de van egy másik módszer: az anyuka megfogja a babát, feláll a felnőttmérlegre, majd leteszi a kisbabát és megmérjük az anyuka súlyát külön is, a kettő különbsége adja meg a kisbaba súlyát.

– Ó, ez nálam sajnos nem fog működni – mondja a szőke. – Én nem az anyukája vagyok, hanem a nagynénje.

– Szervusz Lajos! Hogy te hogy megváltoztál! Azelőtt szőke voltál, most meg barna… Azelőtt sovány voltál, most meg kövér… Azelőtt magas voltál, most meg…

– De kérem, én nem vagyok Lajos!

– Mi? Már a neved is megváltozott?

Teremőr a szőkének:

Hölgyem, maga normális? Egy hétszáz éves vázát tört össze!

A szőke:

Hála istennek, hogy csak egy régi, használt kacat. Már attól féltem, hogy új volt…

A szőke nő bemegy a börtönparancsnokhoz és kéri, hogy adjanak a férjének könnyebb munkát.

– Nézze hölgyem! Én nem tudom, hogy a férjének milyenek a fizikai képességei, de a zacskóragasztásnál könnyebb munkát nem tudok adni.

– Micsoda? Nekem azt mondta, hogy alagutat ás!

A századforduló évében a szőke nő megáll a benzinkútnál. Odamegy hozzá a kutas és megkérdezi:

– 95-ös vagy 98-as benzint[130] tankoljak?

---

[129] A Passió című amerikai film Jézus keresztre feszítését mutatta be.

– Miért idei nincs?

A szőke nő odamegy a benzinkutashoz:

– Elnézést, de a pumpa nem ér el a kocsimig.

Mire a benzinkutas:

– Túl messze van, álljon közelebb!

Erre a szőke nő odasimul teljesen a benzinkutashoz.

– Elnézést, de a pumpa így sem ér el a kocsiig!

– Biztos úr, segítsenek! Ellopták az autómat!

– Látta, hogy kik tették?

– Azt sajnos nem, de a rendszámot sikerült felírnom…

Szőke nő kérdezi a diszkóban a barátjától:

– Szia, kocsival jöttél?

– Nem, busszal.

– Van egy buszod?

Két szőke nő egy bárban:

– Te! Nem túl drága ez a hely?

– Hát most nézem én is, hogy egy ásványvíz 2000 forintba kerül!

– Te jó ég! Még szerencse, hogy whiskyt rendeltünk!

Két barátnő igyekszik a munkahelyére a villamoson. A szőke megjegyzi:

– Hogy itt mekkora tömegnyomor van!

Erre a barna:

– Érdekes tegnap a diszkóban még atmoszférának nevezted.

A szőke nő felszáll a vonatra, és megkérdezi a kalauzt:

– Ez a vonat Szegedre megy?

– Nem ez Kőszegre megy.

– Naaa, menjen Szegedre! Légyszi, légyszi, légysziii!

Két nő utazik a vonatfülkében. Velük szemben ül egy őszes, szakállas férfi. A szőke súgva kérdi a barnát:

– Te, ez nem István király?

A barna súgva válaszol:

– Hülye vagy, ő ezer éve meghalt!

Kis idő múlva belép egy férfi a vonatfülkébe.

– Helló István! Ezer éve nem láttalak.

---

[130] az üzemanyag oktánszáma

Erre a szőke:

– Na, ki a hülye?

Egy szőke és egy barna nő beszélget a buszmegállóban. Kérdezi a szőke:

– Te melyik busszal mész?

– A 7-essel. És te?

– Én a 3-assal.

Ekkor megjön a 37-es busz, és megszólal a szőke:

– Juj de jó, együtt mehetünk!

A videokészítőket is megihlette a szőke nők értelmi szintje.

Webcím: https://www.youtube.com/watch?v=65Jh61WLeCk

Egy szőke és egy barna nő beszélget. Kérdi a barna:

– Eljössz a szilveszteri bulimra?

– Jaj de jó, persze hogy elmegyek! Mikor lesz?

A szőke, a barna és a vörös űrutazásra készülnek. Megkérdezik a vöröstől, hova szeretne menni:

– Én a Marsra.

Megkérdezik a barnát:

– Én a Jupiterre.

Megkérdezik a szőkét:

– Én a Napra!

– De hát hölgyem, a Napon megsülünk!

– Majd éjjel megyünk…

Szőke nő a lottózóban:

– Ez milyen játék?

– El kell találni 5 számot.

– És milyen messziről?

– Miért nem cseréli ki a szőke nő az akvárium vizét?

– Mert azt várja, hogy a halak megigyák az előző adagot.

Szőke nő hűtőgépet vesz. Az eladó győzködi:

– Hölgyem, ez kiváló minőség, AA energiaosztályú, és az ajtó is megfordítható…

– És miért jó nekem, ha kívül van a tojástartó?

A szőke nő automata mosógépet kap a férjétől ajándékba. Nagyon boldog, alig hogy beüzemelik, már másnap mosni akar. Gyorsan levetkőzik, és nekilát berakni a ruháit. Közben hazaér a férj, s döbbenten látja, hogy a felesége meztelenül áll a mosógép mellett, és rakja be a ruhát.

– Na, de drágám! Te miért vagy meztelen?

– Mert a használati utasítás szerint az első programot ruha nélkül kell indítani!

Két szöszi beszélget:

– Mit csinálsz?

– Hajat mosok!

– De víz nélkül?

– Persze, mert az van ráírva a samponra, hogy „Száraz hajra!”

A szőke nő és a barátja elmegy horgászni. Bérelnek két horgászfelszerelést, egy motorcsónakot és kiváltják a napijegyet. Egész nap ülnek a csónakban, de csupán egy kis keszeget sikerül fogniuk. Megszólal a barát:

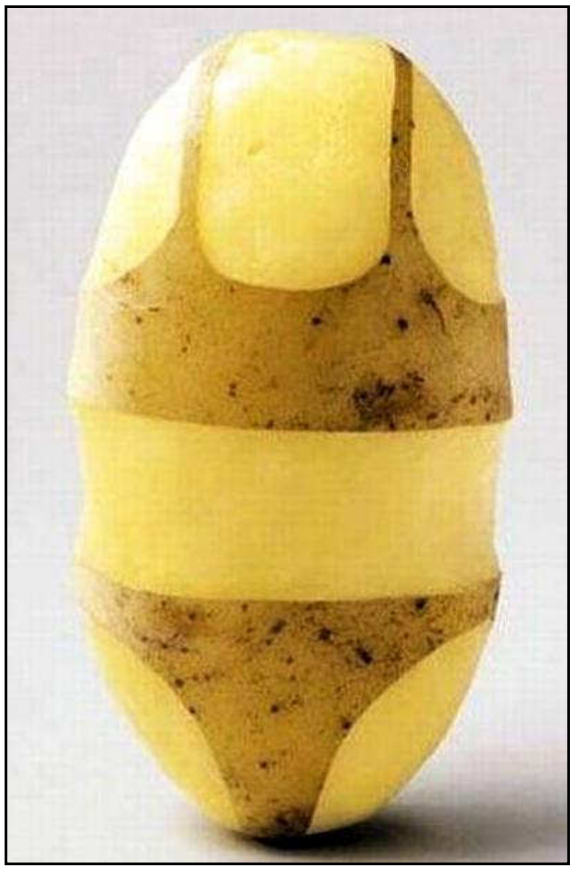
– A francba, ez a nyamvadt kis keszeg 20 000 forintunkba került!

Mire a barátnő:

– Juj! Még szerencse, hogy csak egyet fogtunk belőle!

– Hogy öli meg a szőke nő a kertjében fülön csípett vakondot?

– Élve eltemeti.

A szőke nő boldogan újságolja a barátnőjének:

– Ezzel a gáztűzhellyel jó vásárt csináltam! Három hete gyújtottam meg a lángot, és még most is ég!

– Miért süti a szőke nő napolajban a csirkét?

– Hogy le ne égjen.

A szőke nő bemegy a McDonald's-ba:

– Kérek 2 dl kólát, 1 hamburgert és egy kis adag sült krumplit.

– Itt fogyasztja? – kérdi az eladó.

– Nem, ott a hátsó asztalnál.

– Mit csinál a szőke nő vacsorára?

– Asztalt foglal.

A szőke nő újdonsült barátjával egy kínai vendéglőben ebédelt. Amikor a pincér letette az evőpálcikákat a tányérjuk mellé, a nő látványosan elővette táskájából a saját pálcikáit:

– Én természetvédő vagyok – szögezte le –, tiltakozom a bambuszerdők kipusztítása ellen, nem használok eldobható evőeszközöket.

A pincér alaposan szemügyre vette az evőpálcikáját:

– Nagyon szép darab – mondta udvariasan –, úgy látom, elefántcsont.

Két szőke nő távozik az étteremből. Amikor már vagy 200 méterre elhagyták, megszólal az egyik:

– Te… van egy kis gondom. Elfelejtettem pisilni!

Mire a másik:

– Semmi baj! Majd én megtanítalak.

Két szőke nő beszélget.

– Ha én kávét iszom, akkor nem tudok aludni.

– Nálam pont fordítva van. Ha alszom, nem tudok kávét inni.

A szőke nő pizzát rendel. Kihozza neki a futár. A nő kifizeti, indul be a dobozzal, de utána szól a futár:

– Hééé! Hol van a borravaló?

– De hát én nem is rendeltem bort!

A Kaliforniába induló repülőn egy szőke bombázó helyet foglal az első osztályon. Odamegy hozzá az utaskísérő, és megnézi a jegyét.

– Kedves hölgyem, nem maradhat itt, mert a jegye a turista osztályra szól.

– Szép vagyok, fiatal és szőke, ezért az első osztályon utazom Kaliforniába – mondja erre az utas. Az utaskísérő szól a vezető stewardnak, aki udvariasan közli:

– Nagyon sajnálom, de át kell fáradnia a turista osztályra, mivel oda szól a jegye.

– Szép vagyok, fiatal és szőke, ezért az első osztályon utazom Kaliforniába – mondja ismét határozottan a hölgy.

Az utaskísérők bemennek a pilótafülkébe, és elpanaszolják a kapitánynak, hogy jártak.

– Na majd én elintézem, az én feleségem is szőke, tudom, hogyan kell velük beszélni – mondja a kapitány.

Feláll, odamegy a nőhöz, és súg valamit a fülébe. Erre a nő felpattan, és hátrasiet a turista osztályra.

– Gratulálunk, főnök – mondják az utaskísérők. – De árulja mit mondott neki?

– Azt hogy az első osztály nem megy Kaliforniáig.

A fekete, a barna és a szőke nő sétál a szavannán. Egyszer csak azt látják, hogy rohan feléjük egy oroszlán. Mindhárman megrémülnek, de a fekete felkap egy marék homokot, és beleszórja az oroszlán szemébe, mire az megijed, és elrohan. Sétálgatnak tovább, és újra szembetalálják magukat egy oroszlánnal. Ismét rémület lesz úrrá rajtuk, de most a barna kap észbe, és ő is beleszór egy marék homokot az oroszlán szemébe, mire az elrohan. Örülnek, hogy ezt is megúszták. Miután kiheverték rémületüket, tovább mennek. Egyszer csak döbbenten látják, hogy most két megvadult oroszlán rohan feléjük. A fekete és a barna rögtön felmászik egy fára, de a szőke lent marad. A másik kettő csodálkozva nézi, és mondják neki:

– Menekülj, mert megesznek az oroszlánok!

Mire a szőke:

– Minek, nem én szórtam homokot a szemükbe!

– Hogy nevezzük azt, amikor a barna nőről átszáll egy szúnyog a szőke nőre?

– Átvitt értelem.

Három nő áll az igazságosztó tükör előtt, ami beszippantja azt, aki beképzelt. A fekete nő odalép és így szól:

– Én azt gondolom, hogy én vagyok a legszebb a világon!

Szipp… elnyeli a tükör. Odaáll a vörös:

– Én azt gondolom, hogy én vagyok a legokosabb a világon!

Szipp… Végül a szőke is odaáll:

– Én azt gondolom…

Szipp…

Szőke nő az orvosnál:

– Doktor úr, ettem egy dobozból, amire az volt ráírva, hogy „mérgező”. Most meg fogok halni?

– Persze, hiszen attól mindenki meghal!

– Mindenki? Úristen, mit tettem?

Egy szőke nő elmegy orvosi felülvizsgálatra. Az orvos megvizsgálja, és megmondja mit talált. Az ajtóból kifelé menet a nő visszafordul, és megkérdezi:

– Doktor úr milyen állatot is mondott? Kígyót, békát?

– Nem asszonyom. Rákot!

– Doktor úr, mit is mondott, haspók?

– Mondom tüdőrák!

Az óvónő talál egy kesztyűt az udvaron.

– Évike, ez nem a te kesztyűd?

– Nem, óvó néni. Az enyém elveszett!

A kis szöszi Ildi pityeregve áll a járda szélén. Felfigyel rá egy bácsi, melléje lép, és megkérdi tőle:

– Mi bajod, kislány?

– Félek, hogy elkésem az iskolából – hüppögi a gyerek.

– Hát, ha ettől félsz, miért álldogálsz itt ahelyett, hogy neki iramodnál?

– Mert az anyukám azt mondta, hogy csak akkor menjek át az úttesten, ha már minden autó elment… És eddig még nem jött egy se.

Egy leányiskolában az égitesteket magyarázza a tanár.

– Ki tudná megmondani – kérdi –, milyen következményekkel járna, ha a Nap hirtelen kialudna?

A szöszi Évike jelentkezik:

– Elmúlnának a szeplők.

A szőke lány erősen gondolkodva ül az ágya szélén. Benyit az anyja:

– Min töröd a fejed, Melinda? A lány a homlokára csap:

– Megvan! Melinda!

Szőke nőtől kérdezik:

– Ön okosnak tartja magát?

– Igen.

– És miért?

– Mit miért?

Egy átlagosnál okosabb szőke nő elvégzi az egyetemet, és pszichológusként a közeli középiskolában helyezkedik el. Már az első nap kiment a focimeccsre, hogy tanulmányozza tanítványai küzdőképességét. Rögtön észrevette, hogy az egyik fiú nem fut körbe a pályán, csak álldogál magában. Aggódva odament hozzá, és megkérdezte:

– Jól vagy?

– Jól.

– Akkor miért nem futkározol együtt a többi fiúval?

– Mert én vagyok a kapus.

Zokog a szőke nő. Megkérdezi a férje:

– Miért sírsz, drágám?

– Mert eszembe jutott, hogy már régen nem sírtam.

Szőke nő elveszíti a kutyáját. Odamegy hozzá egy férfi, és kérdi, hogy mi történt.

– Elvesztettem a kutyámat.

– Ne aggódjon, a kutya okos állat, majd hazatalál magától.

Mire a szőke nő:

– Azt tudom, de mi lesz velem?

Egy szőke nő ül az útpatkán, és keservesen sír. Odamegy hozzá a rendőr:

– Miért sír, hölgyem?

– Mert elveszett a kutyám.

– Ne sírjon, majd hazatalál.

– Ő biztosan.

Két szőke nő beszélget a parkban a padon!

– Képzeld! tegnap megcsináltam a terhességi tesztet!

– És nehezek voltak a kérdések?

Mikor férje hazaérkezik, szőke felesége egyből a nyakába ugrik:

– Képzeld, nagy esemény van kilátásban: terhes vagyok!

A férj megörül, átöleli feleségét, és boldogan mondja:

– Ez nagyszerű, drágám!

– És van egy még nagyszerűbb hírem is: képzeld, ikrek lesznek!

– Ikrek? De ezt ilyen korán még nem lehet megállapítani! Miből gondolod, hogy ikrek lesznek?

– Mert a gyógyszertárban két terhességi tesztet vettem, és mind a kettő pozitív lett!

A szőke nő szül. Pár perc múlva világra jön a csöppség.

– Hát ez bizony nem lány! – mondja a doktor.

Mire a szőke nő:

– Hanem?

– Honnan lehet felismerni a szőke kislányt az iskolában?

– Amikor a tanító letörli a táblát, kiradírozza a füzetét.

A kis szöszi Évitől megkérdezi a tanító néni:

– Hol laksz kislányom?

– Otthon.

Apuka elviszi a kis szőke lányát Párizsba, hadd lásson világot a gyerek. Fölmennek az Eiffel-torony tetejébe, s a papa büszkén mutat körül:

– Látod kislányom, innen egész Párizs látszik!

– Nem is igaz! Hol az Eiffel-torony?

Bemegy a szőke nő a könyvtárba, és nagy hangon megszólít valakit a pult mögött:

– Kérek egy hamburgert és egy kólát! Az egyik könyvtáros bosszúsan rászól:

– De kérem, ez könyvtár.

Mire a szöszi:

– Jaj, bocsánat… – majd suttogva ismétli meg: Akkor kérek egy hamburgert meg egy kólát…

– Miért mennek a szőke nők 18-an a moziba?

– Mert 18-on aluliaknak nem ajánlott!

A szőke nő munkát keres. Egyik helyen kérdik tőle:

– Tud ön vakon írni?

– Minek? Jól látok!

A humán erőforrás menedzser[131] kérdezi a felvételre jelentkező szőke nőt:

– És mondja, az előző munkahelyén mennyi volt az évi fizetése?

– Az előző munkahelyemen nem dolgozott egy Évi sem!

A szőke titkárnőt első munkanapján megkérik, hogy főzzön kávét. Mivel nem tudja hogyan kell, lemegy egy termosszal a sarki cukrászdába, és megkérdezi a pincért:

– Elfér ebben a termoszban 6 adag kávé?

A pincér nézegeti a termoszt, majd így szól:

– Azt hiszem, igen.

– Nagyszerű, akkor tegyen bele 2 adagot cukorral, 2 adagot cukor nélkül és 2 cappuccinót.

Egy szőke nő panaszkodik a barátnőjének, hogy a főnöke szívrohamot kapott és meghalt.

– És te mit csináltál, miért nem segítettél rajta? – kérdezi a barátnő.

– Semmit sem tehettem. A főnököm egyre azt hajtogatta, hogy hívjam a 112-t, de a telefonszám végét nem mondta meg.

A színpadi szerző írógépbe diktál:

– Kisasszony! Rettenetesen imádom magát, és leghőbb vágyam feleségül venni.

A szőke gépírókisasszony megszólal:

– Pardon kérem, ez még mindig diktálás?

Két szőke nő beszélget:

– Holnap van a barátom születésnapja, és nem tudom, mit vegyek neki! – mondja az egyik.

– Hát vegyél neki egy könyvet! – javasolja a barátnője.

– Ugyan, könyve már van neki!

– Mit gondol a szőke nő, ha azt a kifejezést hallja: kétkeresős család?

– Azt, hogy a férjnek másodállása is van.

[131] Régen úgy hívták, hogy személyzetis, de aztán nálunk is utat tört az anglománia és a sznobéria.

Szőke nő kifakad a férjének:

– Elegem van az egészből! Sosem jössz haza időben, éjszakára is kimaradsz. Megcsalsz fűvelfával! Már abban sem vagyok biztos, hogy te vagy gyerekeink apja!

Szőke nő mondja a barátnőjének:

– Megcsalt a pasim, és ezzel betelt a pohár! Elhagyom őt!

– De mielőtt otthagyod, bosszúból nullázd le a bankbetétjét! – biztatja a barátnő.

Egy hét múlva találkoznak.

– Na, hogy ment? – kérdi a barátnő.

– Jaj, ne is kérdezd. Egy fillérem se maradt, mire kifizettem a bankszámlahitelét, és nullára hoztam az egyenlegét…

Szőke nő az elektronikai cikkeket árusító boltban:

– Jó napot kívánok! Szeretném megvásárolni ezt a színes TV-t.

Erre az eladó:

– Sajnálom hölgyem, de ezt a színes TV-t szőke nőknek nem adhatjuk el.

Bemegy a nő másnap barnára festett hajjal:

– Jó napot kívánok! Szeretném megvásárolni ezt a színes TV-t.

Az eladó ezt feleli:

– Sajnálom, de ezt a színes TV-t nem adhatjuk el szőke nőknek.

Erre a nő:

– De miért? Egyáltalán honnan tudja, hogy szőke vagyok?

Az eladó:

– Onnan, hogy ez egy mikrohullámú sütő!

– Miért törte el a szőke nő a lábát levélgereblyézés közben?

– Mert leesett a fáról.

– Mi a különbség az okos szőke nő és az UFO között?

– UFO-t már láttak!

– Bocsánat uram, meg tudná mondani a pontos időt?

– 3 óra 15 perc, asszonyom!

– Érdekes, egész álló nap kérdezgetem az embereket, és mindenki mást mond.

– Miért dobja ki a szőke nő az óráját az ablakon?

– Látni akarja, hogyan repül az idő.

– Miért diónyi a szőke nő agya?

– Mert megduzzadt.

– Miért nem kell a szőke nőknek rendszámtábla.

– Mert ötven köbcenti alatt nem kötelező.

– Mi a mákszem?

– Egy szőke nő duzzadt agya.

– Mi történt a szőke nő agysejtjével?
– Belepusztult a magányosságba.

– Mikor van a szőke nőnek 2 agysejtje?
– Mikor terhes!

Két idegsebész beszélget:

– Képzeld, a múltkor egy szőke női páciensemet operáltam, hát ahogy megnyitottam a koponyatetőt, tudod, mit találtam?
– Mit?
– Semmit. Csak egy madzagot keresztben.
– És mit csináltál?
– Elvágtam.
– És mi történt vele?
– Leestek a fülei…

– Mikor gyúl fény egy szőke nő agyában?
– Amikor a fülébe világítanak zseblámpával…

– Hogy villanyozhatod fel egy szöszi tekintetét?
– Zseblámpával világíts be a fülén.

– Mivel tudják a szőke nők egymást felidegesíteni?
– Semmivel, mert nem tudnak egymás agyára menni.

Két kolléganő beszélget. A szőke ezt mondja:

– Nagyon kíváncsi vagyok a jövőmre. Szeretnék elmenni egy jósnőhöz, csak nem tudom, hogy tenyérjóst, vagy gondolatolvasót válasszak inkább.

Erre a barna:

– Szerintem tenyérjóst, mert tenyered, az van…

Szívhalál és az Agyhalál vitatkozik, melyikük halálneme a kegyetlenebb. A szívhalál meglát egy férfit, csettint egyet az ujjával, mire a pasas szörnyű szívgörcsök közepette elpusztul. Agyhalál erre elnézően mosolyog:

– Figyeld azt a szőke nőt!
– Csettint az ujjával, csettint az ujjával, csettint az ujjával…

– Mit nem lehet tenni a szöszivel?
– Megbolondítani.

– Mit mond a szőke nő a barátjának?
– Drágám, kívülről lehet, hogy szőke vagyok, de belülről sötét.

– Hogyan lehet lekötni egy szőke nőt legalább egy órára?
– Fogj egy üres papírt, és mindkét oldalára írd rá, hogy: „Fordíts meg!”

Miért jó szőkének lenni:

– Mindenki szépen, lassan, tagoltan beszél hozzád.
– Kevésbé látszanak az ősz hajszálak.

Miért nem jó szőkének lenni:

- A pasid sosem beszélget veled kultúráról és könyvekről, pedig te szívesen megosztanád vele, hogy olvastad a „Vad angyal” első részét könyvben.
- Az IQ teszten csak az első két kérdésre tudod a választ. (Neve? Életkora?)

– Mi történik a szőke nővel, ha meghal a férje?
– Elveszti értelmi képességének 99%-át.

Egy szőke nő érdeklődik:

– Hogy végződött az első házassága?
– Halállal.
– Kinek a halálával?

– Hogyan vesztik el a szőke nők az intelligenciájukat?
– Megözvegyülnek.

– Mi történik, ha egy szöszi Alzheimer-kórt kap?
– Felmegy az IQ-ja.

– Mi az: egy szőke nő barnára festi a haját?
– Mesterséges intelligencia.

– Melyik a szőke nő legintelligensebb része?
– A bölcsességfoga.

– Hogy lehet összezavarni egy szőkét?
– Nem kell, már eleve úgy születnek…

– Isten miért a szőke nőt teremtette meg legelőször?
– Mert ezt volt a legegyszerűbb. Nem kellett sokat bíbelődni a fejével.

– Kérem, beszéljen lassan, természetes szőke vagyok!

Megy a szőke nő a könyvtárba és panaszolja:

– Ebben a könyvben sok a szereplő, és kevés a történet.
– Á, akkor maga az, aki elvitte a telefonkönyvünket.

Két szöszi beszélget:
– Képzeld, beiratkoztam egy reinkarnációs tanfolyamra!
– De jó! De miért?
– Mindent ki akarok próbálni! Egyszer élünk!

– Honnan tudod, hogy a szőke nő puskázott a vizsgán?
– A dolgozatát idézőjelek közé rakta.

A szöszitől megkérdezik az autóműszaki vizsgán:
– Hogy indul a négyütemű motor?
– Brrr… brrr…

A szőke nő bukásra áll műszaki vizsgán. Az oktató egy mentő kérdést tesz fel neki:
– Éles kanyarban melyik kerék fordul kevesebbet?
– A pótkerék.

A szőke nő átveszi az új kocsiját. A forgalmi engedély kiállításakor így szól:
– Nekem valami egészen különleges rendszám kellene. Olyan, amiből az egész országban csak egy van!
– IHT-241. Megfelel?
– Biztos, hogy nincs ilyen másnak?
– Szavamat adom rá.
– Akkor jó lesz.

A szőke nő és barna nő ülnek egy kocsiban. A barna nő vezet. Egyszer csak leáll az autó. A barna ránéz a műszerfalra és odaszól a szőkének:
– Kifogyott a benzin…
Szőke nő:
– És honnan tudod, hogy ilyenkor meg kell állni?

Csörög a telefon a rendőrségen. Egy szőke nő izgatottan telefonál:
– Segítség! Feltörték az autómat. Elvitték a rádiót, a sebességváltót, a kormányt, a tükröt, és még a pedálokat sem kímélték!
– Semmi pánik hölgyem, rögtön odamegyünk – mondja az ügyeletes rendőr.
Tíz perc múlva beszól a helyszínelő rendőr az ügyeletre:
– Nem történt bűncselekmény. A hölgy a hátsó ülésre szállt be.

A szőke nő hazaér a munkából, és megdöbbenve látja, hogy kirabolták a lakását. Azonnal hívja a rendőrséget, akik megígérik, hogy hamarosan jönnek. Nemsokára meg is áll a ház előtt egy rendőrautó. Kiszáll belőle egy rendőr sötét napszemüveggel az orrán, és pórázon vezet egy nyomozókutyát. A szőke nő áll a kapuban, s a fejét fogva, zokogni kezd.
– Kiraboltak, mindenemet elvitték, kihívom a rendőrséget, és erre tessék, kit küldenek? Egy vakot!

A rendőr megállít egy fiatal szőke hölgyet, aki behajtott az egyirányú utcába.

– Tudja miért állítottam meg?

– Egyedüllét?

Szőke rendőrnő jegyzőkönyvet vesz fel:

– Tudna személyleírást adni a bűnelkövetőről?

– Közepes magasságú, szakállas.

– Nő vagy férfi?

Amikor a nagy szellemek találkoznak:

A szőke nőt megállítja a rendőr gyorshajtásért.

– Jó napot, igazolványt és jogosítványt kérek.

A nő gondolkodik, majd megkérdi:

– Mi az az igazolvány?

– Hát az, amelyikben benne van az ön képe.

Erre a nő elkezd kotorászni a táskájában, előveszi a tükrét, és átadja a rendőrnek. A rendőr belenéz, és így szól:

– Miért nem mondta, hogy kolléga?

A szőke nőt megállítja a közlekedési rendőr:

– Asszonyom, Ön jelentősen túllépte a megengedett legnagyobb sebességet. Kérem a nevét!

Mire a szöszi idegesen:

– Igen! És akkor hogy fognak engem ezután hívni?

A szabálytalanul közlekedő szőke nőt megállítja a rendőr, majd azt mondja neki:

– Hölgyem, ezért a szabálytalanságért 10 000 Ft helyszíni bírságot kell fizetnie!

Mire a nő:

– Úgy látszik szerencsés napom van, tegnap ugyanezért még a jogosítványomat is elvették!

Két szőke nő beszélget:

– Képzeld, tegnap vizsgáztam autóvezetésből, és meghúztak.

– Hogyhogy?

– Bementem a körforgalomba, ki volt írva, hogy 30. Hát én körbe is mentem harmincszor, mégis meghúztak.

– Nem lehet, hogy elszámoltad?

A körforgalomban megy egy szőke autóval, utána egy busz. A szőke hirtelen megáll, kiszáll, odamegy a buszsofőrhöz:

– Elnézést Uram, megtenné, hogy hátratolat, elfelejtettem kimenni a körforgalomból!

– Mit mond a szőke nő, ha nekimegy autóval a fának?

– Pedig én dudáltam!

– Mit csinál a szőke nő karambol előtt?

– Elengedi a kormányt, és becsukja a szemét!

Két szőke nő rendszeresen vonaton utazik. Éppen egy közutat kereszteznek, mikor megszólal az egyik:

– Sajnálom azokat az autósokat, akik erre járnak.

– Miért? – kérdezi a másik.

– Mert ezt a sorompót még sosem láttam felhúzva.

– Hogy nevettethetsz meg egy szőke nőt szombat este?

– Mondj neki egy viccet hétfő reggel.

– Hány szöszi vicc van?

– Kettő-három. A többi az mind igaz.

– Hogyan lehet a szőke nős vicceket fokozni?

– Egy szőke rendőrnő…

Beálltam egy zsúfolt parkolóba és leengedtem az ablakot, hogy a hátsó ülésen nyújtózkodó kutyusom kapjon elég levegőt. Nem akartam, hogy utánam induljon, megálltam hát a járdán, és visszamutatva rá, határozottan rászóltam:

– Ott maradsz! Érted? Maradsz!

Egy közeli autó vezetője, látva hogy szőke vagyok, csodálkozva végigmért, majd megszólalt:

– Csak be kell húznia a kéziféket!

Egy szőke nő meséli a barátnőjének:

– Képzeld, egy jó tündér megállított ma, és azt mondta választhatok, hogy mit kívánok tőle, mi kell jobban: jó memória, vagy nagy mellek!

– És melyiket választottad?

– Már nem emlékszem.

Szőke nő a szálloda halljában kiabál.

– Hé, portás, miért nem működik a lift?

– Elnézést, hölgyem a lift működik, csak ön a telefonfülkében áll.

– Hány okos szőke nő fér el egy liftben?

– Az összes.

– Hogyan lesz öngyilkos egy szőke nő?

– Összegyűjti az új ruháit egy kupacba, és a tetejéről leveti magát.

– Miért olyan okosak a japánok?

– Mert nincsenek köztük szőkék.

– Mi lesz a szőke nőkből, ha megöregszenek?

– Jobbnál jobb anyós viccek.

– Mi az, szőke nő hajában egy fekete hajszál?

– Reménysugár!

Mindezek után stílusosan ezt üzenik a szőke nők azoknak a férfiaknak, akik a róluk szóló vicceket gyártják:

– Miért szeretik a férfiak a „szőke nős” vicceket?

– Mert a humornak ezt a színvonalát még nagy nehezen megértik.

– Miért rövidek a szőke nős viccek?

– Hogy a szőke férfiak is értsék.

A sztereotípiák már olyan szállóigéket is szültek, mint: „A vörös hajú adja az ötletet; A barna hajú mesterművet kovácsol belőle; Amit majd egy szőke mutat be a nyilvánosságnak; És mindezek anyagi hátteréről egy fekete gondoskodik.”

Ez a mondás azt bizonyítja, hogy a szőke nőknek is meg van a szerepük a világban. Ha nem olyanok lennének, amilyenek, akkor ki látná el ezt a feladatot a társadalomban?

Egy csinos szőke nő és egy jóképű fickó utazik a repülőgépen. A fickó – hogy elüsse az időt – azt ajánlja a mellette ülő szőkének, hogy játszanak valamit. Ő azonban fáradt, ezért azt feleli, hogy nincs kedve, majd elfordul aludni. De a fickót nem lehet ilyen könnyen lerázni. Így szól a nőhöz:

Figyelj csak! Felteszek egy kérdést. Ha nem tudsz válaszolni, adsz nekem 5 eurót, aztán te teszel fel egy kérdést, s ha én nem tudok válaszolni, 500 eurót adok neked. Erre a szőke felélénkül, és várja az első kérdést:

– Milyen messze van a Hold a Földtől?

A szőke gondolkodás nélkül nyúl a tárcájáért, kivesz egy 5 eurós bankjegyet, és odaadja a fickónak. Az persze nagyon megörül, zsebre vágja az 5 eurót, és várja a szőke nő kérdését…

– Mi az? Hegynek felfelé három lába van, lefelé meg négy?

Ezzel fogja magát, s befordul aludni. A fickó erősen gondolkodik, diszkréten megkérdezi a körülötte ülőket, kér egy enciklopédiát a légi kísérőtől, majd telefonál egy barátjának is, de senki nem tud neki segíteni. Töpreng még két órát, majd felkelti a szőkét, és ad neki egy 500 eurót. A szőke – még félálomban – szó nélkül elrakja a bankjegyet, majd ismét megpróbál aludni. A fickó azonban nem hagyja annyiban a dolgot:

– Na várj csak! És mi a helyes válasz?

Erre a szőke felé fordul, és odalök neki egy 5 eurót…

– Mi ebből a tanulság?

– Nem minden szőke nő buta.

Részeg viccek

– Gyere, pajtás, meghívlak egy pohárka borra. Igyunk az egészségemre!

A megszólított végigméri nagyra nőtt barátját, majd azt mondja:

– Szívesen, de ahogy elnézlek, egy pohárka aligha lesz elég!

– Nézd Józsikám, én szeretem a bort, de tudom, hogy hol kell megállni!

– Na, hol?

– A kocsma előtt.

– Hogy kezdődik az abszolút valószínűtlen történet?

– Két alkoholista elmegy a kocsma előtt…

Délelőtt a kocsma előtt találkozik két cimbora:

– Iszunk egy sört, haver?
– Nincs túl korán?
– Mihez, a sörhöz?
– Nem! A hülye kérdésekhez!

– Bort igyunk, vagy pezsgőt?
– Az attól függ.
– Mitől függ?
– Hogy melyikünk fizet.

Két ivócimbora betér a sarki kiskocsmába.

– Te mit iszol?
– Nekem nyolc.
– Nekem is nyolc.
– Csapos, 16 kisfröccsöt kérünk!

– Meghívlak egy kisfröccsre – mondja Béla a barátjának a kocsmában.
– Kösz, de nem akarom keverni.
– Miért, eddig mit ittál?
– Nagyfröccsöt.

Két borvirágos orrú férfi beszélget a kocsmában:

– Te hol születtél?
– Békéscsabán.
– Érdekes én is.
– És mikor születtél?
– 1960. február 29-én.
– Na, ne! Én is.
– Hová jártál iskolába?
– A békéscsabai szakközépiskolába.
– Nahát, én is.

Ekkor a pincér hoz nekik egy újabb üveg bort. Egyikük odaszól neki:

– Képzelje, mindketten ugyanott és ugyanakkor születtünk, ugyanott és ugyanabba az iskolába jártunk. Hát nem érdekes?

A pincér csak bólogat, és amikor visszamegy, a csapos kérdezi:

– Na, mi újság az asztaloknál?

Erre a pincér:

– Semmi, csak a Takács ikrek már megint tökrészegek.

Egy újságíró felmérést készít, hogy mi a hosszú élet titka. Meglát egy vénembert.

– Uram, maga hány éves?
– 100.
– Mi a hosszú élet titka?

– Reggel kefir, este kefir,
– Lát egy másik embert, aki még öregebbnek tűnik.
– Uram, hány éves?
– 104.
– És mi a hosszú élet titka?
– Reggel kefir, este kefir.
– Lát még egyet, aki még ezeknél is öregebbnek tűnik.
– Attól is megkérdi:
– Uram, mondja, mi a hosszú élet titka?
– Reggel vodka, este vodka, délben konyak.
– És maga hány éves?
– 28.

Egy korhely betéved egy kis faluba. Megkérdezi az egyik falubelit:

– Nénike! Meg tudná nekem mondani, hogy hol főznek itt pálinkát?
– Látja azt a templomot?
– Látom.
– Na, azon kívül mindenhol.

Az orvos rosszallóan csóválja a fejét, amikor beteglátogatáskor észreveszi, hogy a gyerek bort iszik az apja szeme láttára:

– Nem zavarja, hogy a fia bort iszik? Hiszen az iskolában is arról beszélnek állandóan, milyen káros az alkohol!
– Az lehet, doktor úr, de a fiam még nem jár iskolába!

A polgármester felkeresi Józsi bácsit:

– Holnap reggel jönnek hozzánk a rádiótól, hogy tájékozódjanak a falu kulturális fejlődéséről. Maga lesz a riportalany. Amikor megkérdezik, hogy mivel töltik a napjaikat, ne azt mondja, hogy kocsmázással. Mondja azt, hogy olvasással.
– Hát jó, majd észben tartom.

Másnap jöttek a riporterek. Kérdezik Józsi bácsit:

– Hogy telnek a napjai?
– Reggel felkelek, és elolvasok egy verset. Utána kimegyek a kukoricaföldre, és ott elolvasok egy regényt. Este összejövünk a haverokkal, és a könyvtárban fellapozunk néhány lexikont. Aztán átmegyünk Sanyihoz.
– Miért, mi van Sanyinál?
– Hát, ö… nyomda.

Bemegy egy fickó a kocsmába és odaszól a csaposnak:

– Egy sört gyorsan, mielőtt kitör a balhé!

A csapos kicsit meglepődik, majd odagurít egy sört. Kis idő múlva megint odaszól a vendég a csaposnak:

– Még egy sört gyorsan, mielőtt kitör a balhé!

A csapos már kezd pánikba esni, de azért odaad még egy üveggel. Mikor harmadszor is sört kér a vendég, megkérdezi tőle:

– Bocsánat uram, de előbb talán fizessen…

Erre a vendég:

– Na, kezdődik a balhé…

Két ivócimbora összefut:

– Haver, mész ma este valahová?

– Á, dehogy! Ki se mozdulok a kocsmából!

A menyecske panaszkodik anyjának a férje iszákossága miatt.

– Miért mentél hozzá, ha tudtad, hogy iszik?

– Nem tudtam én – feleli könnyeit nyelve a fiatalasszony –, amíg egy napon haza nem jött józanul.

Julcsa kétségbeesve szidja Jánost, aki megint részeg, mint a csap.

– A barom is tudja, ha iszik, hogy mennyi elég neki.

– Igazad van Julcsa! – mondja János. – Én is tudnám, hogy mennyi az elég, ha vizet innék.

– A múlt héten olyan boldog voltam, nem ittál egy kortyot sem. Most tessék: megint részegen állítasz be.

– Ezen a héten én szeretnék boldog lenni.

– Mi a különbség az alkoholista és a teve között?

– A teve 14 napig tud dolgozni, anélkül hogy inna. Az alkoholista 14 napig tud inni, anélkül, hogy dolgozna.

– Kerüld a másnaposságot! Maradj részeg!

– Hogyan kerülhető el a másnaposság?

– Folyamatos alkoholfogyasztással.

A józanság az alkoholisták átmeneti állapota.

– Az alkohollal nincs semmi problémám. De nélküle…

A kocsmában beszélgetnek:

– Mi a legkisebb űrmérték?

– A stampedli[132].

[132] Pálinkás pohár, űrtartalma: 3 cl. Egyébként nem ez a legkisebb űrmérték, hanem a kupica, amely 2 centiliteres. A kocsmákban gyakran használják a 0,5 deciliteres pálinkás poharat, is, melynek népies neve: feles. Az italbárokban már nem alkalmazzák ezeket a pórias kifejezéseket. Ezeken a helyeken 3 cent, 2 cent, illetve 5 cent alkoholt rendelnek.

– Megmondtam már magának, hogy napi egy kupicánál többet nem szabad innia! – korholja orvos az ittasan érkezett beteget. Miért ivott már megint többet?

– Tudja dokikám, ha én egy kupicával megiszom, mindjárt más embernek érzem magam… És mi közöm van nekem ahhoz, hogy más ember mennyit iszik?

– Nem szabad korán reggel sört innia – mondja az orvos a betegének –, mert akkor még üres a gyomra.

– Értem doktor úr… Akkor igyak meg előtte féldeci pálinkát?

– És muszáj neked annyi bort meginnod?

– Dehogyis muszáj… hukk. Önként csinálom.

A részeg tátott szájjal bámulja a konnektort a kocsmában. Csuklik egyet, majd megkérdi:

– Mi az röfi, befalaztak?

– Ember, hát hogy lehet ennyire berúgni?

– Hát… így!

Egy elkeseredett férfi betér a kocsmába. Átlép a földön fekvő részegen, majd rámutat, és a csaposhoz fordul:

– Ugyanezt kérem!

A részeg bemegy a kocsmába, és szól a csaposnak:

– Kérek egy fél liter bort az olcsóbbikból!

– Miért akar olcsó bort inni?

– Mert úgy is kihányom!

– Kérek egy pohár bort.

– Részeg embert nem szolgálunk ki.

– Nem nekem lesz, hanem a barátomnak.

– Ő hol van?

– Kint fekszik a bejárat előtt.

Egy részeg vendég így szól a kocsmában:

– Kérek egy fél rumot!

– Uram, én ittasan nem szolgálom ki! – mondja a csapos.

– Akkor ne igyon többet!

A részeg már a tizedik pohár pálinkát rendeli a kocsmában. A pincér azt mondja neki:

– Uram, azt gondolom, hogy már eleget ivott!

Erre a részeg:

– Fi-figyelj, ha-haver! Már ha-harminc éve iszom, és még most se tudom, mikor elég. Akkor te honnan tu-tudod?

– Már megint a kocsmából jössz haza?

– Hát nem maradhatok mindig ott!

– Mondd pajtás, neked mit szól a feleséged, ha későn mész haza? – kérdi nehezen forgó nyelvvel az egyik részeg a mellette imbolygó haverjától.

– Semmit. Nekem nincs is feleségem.

– Akkor miért mész későn haza?

– Mondd, ha végigpiálod az éjszakát, másnap te is összetörve ébredsz?

– Nem komám, én még nőtlen vagyok.

– A férjem esténként feldob egy fémpénzt, hogy elmenjen-e a kocsmába vagy sem. Ha fej, akkor elmegy.

– És ha írás?

– Akkor még egyszer dob!

– Tegnap összevesztem a feleségemmel egy kis félreértésen.

– Milyen félreértésen?

– Azt mondta, lemehetek a kocsmába és ihatok egyet, de kilencre legyek otthon! Én meg kilencet ittam, és egyre értem haza.

– Nem bírok az asszonnyal. Képzeld, minden nap hajnali háromkor fekszik le.

– Miért? Hát addig mit csinál?

– Várja, hogy hazamenjek.

– Ne csináld a balhét, szívem – mondja a részeg férj, amikor hajnalban hazaér. – Elég büntetés nekem, hogy kettőt látok belőled!

Kovács későn keveredik haza a kocsmából. Felesége az ajtóban várja:

– Te hol voltál idáig?

– Nem látszik rajtam?

– Nem – mondja dühösen az asszony.

– Akkor még visszamegyek.

Az asszony felháborodva fogadja hazaérkező férjét:

– Hogy képzeled, hogy félrészegen jössz haza?

– Nem tehetek róla, elfogyott a pénzem.

Az asszonynak már elege volt belőle, hogy a férje szinte minden este részegen támolyog haza a kocsmából. Halloween estéjén gondolja, hogy megleckézteti az urát. Beöltözik ördögnek, és elbújik egy fa mögé a házuk előtt. Dülöngél haza a férj, és hirtelen előugrik a fa mögül egy fekete alak nagy szarvakkal, hosszú farokkal, és kezében egy vasvillával.

– Hát te ki vagy? – kérdezi tőle a férfi.

– Én vagyok az ördög!

– De jó, hogy végre megismerhetlek, a te húgodat vettem feleségül!

Kovács az éjszaka közepén részegen támolyog haza. Felesége sodrófával várja az ajtóban. Kovács csodálkozva kérdi:

– Jaj, édesem! Te még éjfélkor is sütsz?

Hajnali háromkor részegen hazamegy a férj. Felesége az ajtóban áll, söprűvel a kezében. A merész férj rákérdez:

– Takarítasz, vagy repülsz valahová?

A férj hajnali háromkor részegen hazamegy. Felesége az ágyban fekszik, és ébren van… A pofátlan férj fog egy széket, és az ágya mellé ül. Az asszony meglepődve kérdi:

– Mit jelentsen ez?

– Az első sorban akarok ülni, amikor a cirkusz elkezdődik…

– Mit szólt a feleséged, amikor hajnalban részegen hazaértél?

– Egy árva szót sem! Azt a két fogamat meg úgyis ki akartam húzatni!

Hajnali háromkor a kicsapongó férj részegen hazamegy. Bűzlik a parfümtől, az ingén rúzsfoltok láthatók. Megtapogatja a felesége fenekét és így szól:

– Te vagy a következő…

A részeg férj éjjel megy haza. Befekszik a felesége mellé az ágyba, de sehogy sem tud elaludni. Gondolja, akkor megszámolja a lábakat:

– Egy-kettő-három-négy-öt-hat. Itt valami nem stimmel!

Kiszáll az ágyból, és újra kezdi számolni:

– Egy-kettő-három-négy. Na, így már stimmel!

Virágos hangulatban érkezik haza hajnalban a férj.

– Ne haragudj drágám – szabadkozik –, hogy ilyen sokáig kimaradtam! Versenyt ittunk a haverokkal.

– Azt látom. És ki lett a második?

A részeges férj szokás szerint részegen ér haza. Csendben levetkőzik, botorkál a sötétben. Miután mindennek nekimegy, megszólal:

– Anyucikám! Kezdjél már el korholni, mert nem találom az ágyat.

A részeg férj még a szokottnál is később ér haza. A felesége rárivall:

– Na mi van? Távolabb költöztették a kocsmát?

– Nem, anyukám, csak az utat szélesítették meg egy kicsit.

János gazda délután négykor elment a kocsmába, és már éjfél is elmúlt, de még mindig nem keveredett haza. Felesége és fia aggódva lesték az ablakból. Egyszer csak a gyerek boldogan felkiált:

– Anyu, jön már az apu!

– Az utca melyik oldalon látod?

– Mind a kettőn.

– Hallom Józsi bácsi, le akar szokni az ivásról.

– Igen, valóban.

– És miért döntött így?

– Mert már nem bírtam, hogy a feleségemből is kettőt látok.

Két búskomor férfi iszik a kocsmában.

– Mi történt magával? – kérdi az egyik.

– Elhagyott a feleségem.

– És magával mi történt? – kérdez vissza a másik.

– Az enyém meg visszajött.

– Hova, hova ilyen késő éjjel? – kérdezi Kovács, amikor meglátja részeg barátját az utcán kószálni.

– Lakást keresek!

– De hát neked van lakásod!

– Igen de nem tudom, hol!

A kissé kapatos Kovács késő éjszaka megy haza, és óvatosan bekopog az ablakon.

– Béla, te vagy az? – szól ki szigorúan a felesége.

– Félek, hogy igen…

A férj késő éjjel ér haza, de nem találja a kulcsot. Bekopog az ablakon.

– Lajos, te vagy az – kiabál ki a felesége.

– Attól tartok, igen.

Két férfi beszélget:

– Én, ha iszok, senkitől se félek.

– Még az asszonytól sem?

– Hát, annyit még nem ittam.

Négy virágos kedvű pofa hajnalban felcsönget a negyedik emeletre.

– Ki az? – szól a kaputelefonba egy álmos női hang.

– Bocsánat, naccsád, ön a Kovácsné?

– Igen, mit óhajt?

– Jöjjön le, és válassza ki közülünk a férjét, mert a többiek is haza akarnak menni.

A részeg becsenget egy házba. Kiszól egy női hang:

– Ki az?

– Asszonyom, van önnek férje?

– Igen, van.

– És itthon van?

– Igen.

– Akkor elnézést kérek.

A részeg tovább próbálkozik még néhányszor, de mindenütt hasonló módon jár. Már készül feladni, amikor becsönget a hatodik helyre.

– Asszonyom, van önnek férje?

– Igen, van.

– És itthon tartózkodik?

– Nem, nincs itthon.

– Akkor megkérhetném, hogy jöjjön ki, és nézze meg, nem én vagyok az?

Egy részeg becsönget a lakótelepi ház kapuján. Kijön a házmester.

– Mit óhajt?

– Hogyhogy mit? Hazamenni!

– Maga nem itt lakik!

– Bo…bocsánat. – A részeg továbbtántorog, majd becsönget a kapun. Kijön a házmester.

– Mi van már megint?

– Haza akarok…

– Mondtam már, hogy maga nem itt lakik…

A részeg eltántorog, tesz egy kört, majd csönget.

– Megmondtam már, hogy maga nem itt lakik!

– Én ezt nem értem. Én sehol sem lakom, maga meg mindenütt házmester?

A kőműves hajnal felé részegen botorkál haza. Útközben megkéri az éjjeliőrt:

– Hé te, nem tudod hol lakik a kőműves?

A kisváros nyugalmára vigyázó éjjeliőr nevetve válaszol.

– Hát hiszem maga a kőműves.

– Azt tudom, hogy én vagyok a kőműves, csak azt nem tudom, hogy hol lakom.

A férj hajnalig kimarad a barátaival. Utána pedig már nem is mer hazamenni. Reggel aztán isteni szikra gyúl az agyában, és izgatott hangon felhívja a feleségét:

– Szívem, ha jelentkeznek nálad az emberrablók, ki ne fizesd értem a váltságdíjat, mert sikerült megszöknöm.

– Érdekes! – feleli az asszony. – A két barátodnak már hajnalban sikerült…

A sarki kocsmába bemegy egy fiatalasszony, és kérdi a felszolgálót:

– Mondja kérem, itt van a férjem?

– Nincs, asszonyom!

– Honnan tudja, mikor a nevemet sem mondtam?

– Soha senkinek a férje nincs itt…

– Hallom, hogy válni akarsz a feleségedtől. Miért?

– Mindig a kocsmák körül kódorog.

– Jesszusom, iszik?

– Nem. Engem keres.

Tulajdonképpen miért akar elválni a feleségétől? – kérdezi az ügyvéd az új klienstől.

– Mert tűrhetetlenül viselkedik. Képzelje, ügyvéd úr, mindennap az egyik kocsmából ki, a másik kocsmába be…

– Egyszóval alkoholista?

– Nem. Mindig utánam koslat…

Kovácsné korholja a férjét:

– Nem szégyelled magad, éjfél után, részegen jössz haza?

– Mit csináljak drágám, rossz társaságba keveredtem… Hárman rendeltünk egy üveg konyakot, s csak ezután derült ki, hogy a többiek nem isznak alkoholt.

Kovácsné kérleli az urát:

– Ernő, ma ne menj el a söröződbe! Unatkozni fogok itthon…

– Megértem, drágám – feleli Kovács –, de ha itthon maradok, akkor már ketten unatkozunk.

Rossz az embernek egyedül: nincs aki, untassa.

Megtört asszony kesereg a barátnőjének:

– A férjem hetente többször is éjfél után jön haza, hullarészegen. Ezt nem lehet elviselni.

– Veszekedéssel nem mész semmire. De van egy fortélyos módszer, amivel jó útra térítheted – feleli a barátnő. – Amikor ittasan jön haza, légy hozzá feltűnően kedves, gyöngéd. Hidd el, ezzel majd magadhoz kötöd, és nem fog többé a kocsmába járkálni.

Az asszony megfogadja a tanácsot. A férje másnap éjjel megint úgy állít be, hogy bűzlik a szesztől. Ennek ellenére a felesége megcsókolja, bekíséri a hálószobába, lehúzza cipőjét, és ágyba fekteti. Még egy csókot is nyom a homlokára, és megkérdi:

– Főzzek neked egy jó erős kávét, édesem?

– Á ne fáradj – dünnyögi a férj félálomban. – Otthon az a hárpia feleségem úgy is megérzi rajtam, hogy piáltam, és kiveri a balhét!…

János bácsi kitántorog a kocsmából. Az utcán nekimegy egy hölgynek, aki rögtön lekever neki két hatalmas pofont, mire az öreg megrázza magát:

– Hű, de hamar hazaértem!

Szabó késő éjjel, kissé becsípve megy haza. A felesége dühében pofon vágja. Szabó néz egy pillanatig, majd így szól:

– És én ezt a kezet kértem meg valamikor!

A feleség megkérdezi az urát:

– Hová mégy Bandi?

– A kocsmába.

– Akkor verj meg most, mert éjjel felébresztenél!

Panaszkodik egy nő a körzeti orvosának, kékre-zöldre verve. A doki felkiált:

– Istenem, mi történt magával?

Erre a nő:

– Akárhányszor hazajön az uram részegen, mindig megver.

– Hm… mondja az orvos. Tudok erre egy hatásos szert. Ezután amikor részegen jön haza az ura, igyon egy csésze kamillateát, és öblítse a torkát. Csak öblítse, öblítse, alaposan öblítse…

Két hét múlva visszamegy a nő a dokihoz. Arca kisimulva, ragyog a boldogságtól, és megköszöni a csodaszert az orvosnak.

– Doktor úr, csodálatos amit javasolt. Képzelje el, jön haza az uram holtrészegen, én meg csak öblítem, csak öblítem a torkom. Ő meg nem bánt engem…

– No látja, egyszerűen csak kussolni kell…

Kovács úr egy átmulatott éjszaka után későn ment haza. Már az előszobában levetette a cipőjét, és kezébe fogva settenkedett be a hálószobába. Ahogy ilyenkor lenni szokott, az asszony felébredt, és megkérdezte:

– Hány óra van?

– Tíz – felelte Kovács.

Már úgy tűnt, hogy megússza a dolgot, amikor az ingaóra hirtelen megszólalt.

– De hiszen ez az óra egyet ütött, nem tízet – rikácsolt harciasan a feleség.

– Miért, mit akarsz? A nullát is üsse?

Hajnali négykor hazajön a férj, csendben belopózik a hálószobába, és elkezd vetkőzni. Ekkor felébred az asszony:

– Hová mész ilyen korán, Béla?

– Igazad van, inkább visszafekszem!

Két ittas férfi hajnalban hazafelé tántorog:

– És mondd pajtás, mit fogsz mondani a feleségednek? – kérdezi az egyik.

– Hát mit mondanék? Jó reggelt.

Egy férfi iszonyú fejfájással, másnaposan ébred. Próbál erőt venni magán, hogy felkeljen az ágyból. Az ágya mellett talál két szem aszpirint egy pohár vízzel. A széken kikészítve tiszta, vasalt ruha, az egész szobában gyönyörű rend. Az asztalon egy üzenet:

„Drágám, reggeli a konyhában. Elmentem bevásárolni, sietek haza. Szeretlek.”

Kitámolyog a szobából, az egész lakásban minden a helyén, a konyhában meleg reggeli illatozik, mellette friss újság. A fia az asztalnál ül, és reggelizik.

– Mondd, fiam, mi történt itt az éjszaka?

– Úgy volt, apu, hogy éjjel háromkor hullarészegen betámolyogtál az ajtón, összetörtél néhány virágcserepet, odahánytál a nappali szőnyegére, és aztán beverted a fejed az ajtófélfába.

– És akkor hogyhogy ilyen rend van, és finom reggeli vár?

– Amikor anyu bevonszolt a fürdőszobába, és próbálta lerángatni rólad a nadrágot, azt mondtad neki: „Asszonyom, vegye le rólam a kezét, én nős ember vagyok!”

– Igaz, hogy az éjszaka rabló járt a lakásotokban?

– Sajnos, igaz. De egy valamit nem értek…

– Mit? Hogyan jutott be?

– Nem. Azt nem értem, miképpen lehetséges, hogy a feleségem nem ébredt fel. Nekem húsz év alatt egyszer sem sikerült észrevétlenül belopóznom…

– Hogyan lehetséges, hogy ön törékeny asszony létére úgy megverte a betörőt, hogy nem tudott elmenekülni?

– Tudja nyomozó úr sötét volt, és én azt hittem, hogy a férjem lopakodik haza a kocsmából.

Reggel a férj kérdezi a feleségét:

– Remélem drágám semmi rosszra nem gondoltál tegnap este, amikor részegen és monoklival a szemem alatt beestem az ágyba?

– Nem, semmi rosszra nem gondoltam, de amikor beestél az ágyba, akkor még nem volt monokli a szemed alatt.

– Maga minden este részegen megy haza! – korholja a falu plébánosa Józsi bácsit. Nem bántja a lelkiismerete?

– A lelkiismeretem nem, de a feleségem…

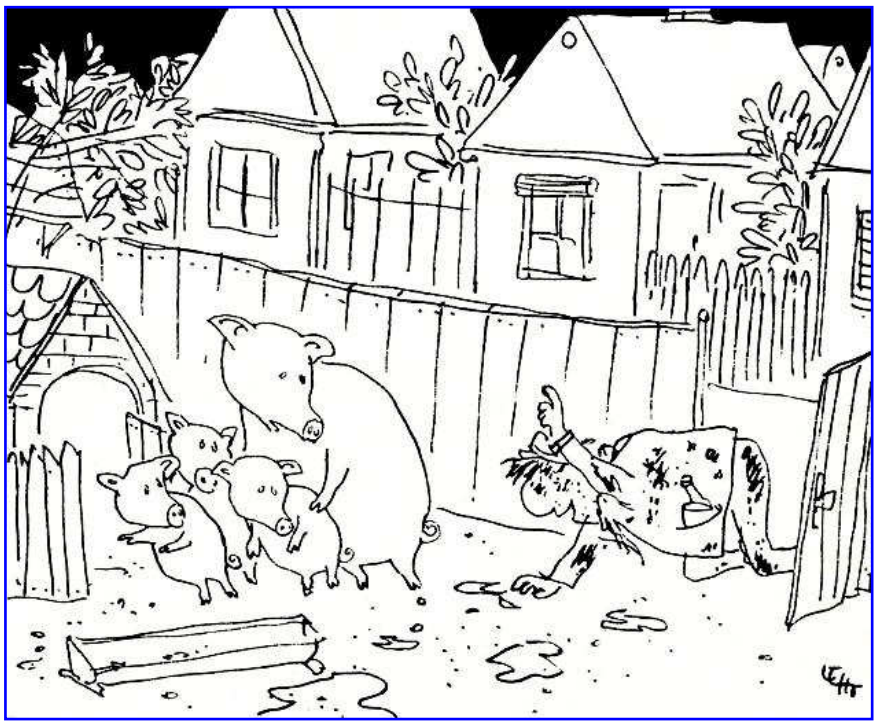

Ez a vicc Németországból származik:

Helmuth a 25. házassági évfordulóján nagyon elkomorodott. Az egész napot a kocsmában töltötte. Búslakodva üldögélt egymagában, és egyik sört a másik után itta. Éjfél felé ment haza, 2 szál rózsával a kezében. Tökrészegen becsönget. Vilma, a felesége ajtót nyit, ránéz, és így szól:

– Nem szégyelled magad Helmut! Hazajössz a házassági évfordulónk éjszakáján, tökrészegen! Ráadásul ez nem a 2-ik, hanem a 25-ik évfordulónk!

– Vilma! Ne a rózsát számold, hanem a töviseket!

Kovácsot meglátogatja a rég nem látott barátja, s a házigazda büszkén mutatja neki a féléves kisfiát.

– Barátom! Ez a gyerek egészen az apja! – álmélkodik a vendég.

– Valóban? – örül az apa. És miből gondolod?

– Onnan, hogy rögtön ordítani kezd, ha elveszik tőle az üveget.

Ballag a férfi az utcán egy szatyor üveggel a kezében. Szembejön vele a haverja és megkérdezi:

– Az üres üvegeket viszed visszaváltani?

– Dehogy! Összevesztem az asszonnyal és rám parancsolt, hogy fogjam a holmimat és tűnjek el.

Kovács bekopog a legjobb barátjához:

– Képzeld, kirúgott a feleségem – panaszolja. – Alhatnék nálad ma éjszaka?

– Persze, de az ágyat magadnak kell megcsinálnod.

– Ez természetes.

– Akkor jó. Deszkát az udvaron találsz, szög és kalapács a kamrában van.

Két barát beszélget a kocsmában:

– Nem bírom tovább, holnap beadom a válókeresetet! A feleségem már egy éve nem beszél velem…

– Gondold meg cimbora! Hol találsz még egy ilyen asszonyt!

Két szesztestvér beszélget a kocsmában:

– Azt mondta a feleségem, hogy ha nem hagyom abba a piálást, elválik tőlem.

– És?

– Nagyon fog hiányozni az asszony…

– Az italt elhagyni jó dolog… A rossz csak az, ha nem emlékszel, hol hagytad el.

A részeg hangosan morfondírozik a kocsmában:

– Már a nyolcadik nagyfröccsöt iszom – morogja –, mert összevesztem az asszonnyal. Borzasztó, mibe kerül nekem ez a nő.

Kovácsot elhagyta a felesége. Amikor a barátja meglátogatja azt látja, hogy egy üres konyakosüveg áll előtte.

– Szegény komám – kiállt fel Szabó. – Ugye most ez az egyetlen vigaszod?

– Dehogyis, van még egy! – nyúl le az asztal alá Kovács egy újabb üvegért.

– Az én anyósom olyan, mint egy jó pohár sör!

– Miért, olyan finom?

– Nem. Jéghideg, és amikor elém kerül, habzik a szája.

A falusi csehóban egy ittas férfi izgatottan kutat a zsebében. Megkérdezi a haverja:

– Mit keresel annyira a zsebedben?

– Azt, hogy szomjas vagyok-e még.

Kilép a részeg a kocsmából, és imbolyogva, szabálytalanul próbál az autók között átjutni a túloldalra. Meglátja a rendőr, és rászól:

– Menjen vissza!

– Vi…visszamennék én, de már egy vasam sem maradt.

A rendőr éjjel 2 órakor megállít egy dülöngélve bicikliző férfit az úton.

– Hová, hová ilyen későn?

– Az alkohol káros hatásáról szóló előadásra megyek.

– Ne vicceljen! Ki tart hajnalban előadást?

– A feleségem.

A részeg sírva tántorog a kocsma környékén. Odalép hozzá egy férfi:

– Miért zokog jóember?

– Eladtam a feleségem egy üveg whiskyért. Most szeretném visszakapni!

– Ennyire hiányzik az asszony?

– Nem, csak megint szomjas vagyok.

A kocsma előtt egy tökrészeg férfi fekszik az aszfalton. Egy járókelő megkérdi:

– Mi történt magával?

– Semmi. Én vagyok a kocsma reklámja.

A korhely erősen összpontosít a kocsma előtt, a földön.

– Ha fel bírok állni, akkor iszom még egy fröccsöt. Ha nem bírok felállni, akkor hazamegyek.

Két korhely találkozik:

– Te jó ég, mi történt veled? Miért van bekötve mind a két kezed?

– Képzeld, tegnap hajnalban valami részeg disznó rátaposott.

A részeg nekimegy a lámpaoszlopnak.

– Elnézést.

Újabb oszlop.

– Bocsánat.

Még egy:

– Most már megvárom, míg elmegy a tömeg.

Egy dülöngélő részeg megszólít egy járókelőt a Körúton:

– Bo…bocsánat… Meg tudná mondani, ho…hol vagyok?

– Kérem, az Erzsébet körút és a Wesselényi utca sarkán.

– Fe…fenébe a részletekkel! Melyik városban?

Megy a részeg éjszaka hazafelé. Egyszer csak megbotlik, és rázuhan a vízlevezető csatorna rácsára. Azon nyomban elalszik. Hajnaltájt felébred, meglátja a rácsot, és elkezdi rázni:

– Engedjenek ki! Ártatlan vagyok!

Egy részeg botorkál a pesti utcán, és szemel láthatóan nem tudja, hol jár. Odamegy az egyik járókelőhöz, és érdeklődik:

– Tessék mondani… hukk… jól megyek a Keleti pályaudvar felé?

– Ha tudja tartani az irányt, akkor igen.

Két részeg megy a vasúti sínek között.

– Te, hogy ez a lépcső milyen hosszú!

– Ja! És a korlát is milyen alacsony!

– Nem baj, hallom már, hogy jön a lift!

Megy haza a részeg a kocsmából, és útközben betéved a temetőbe. A sötétben nem veszi észre a frissen kiásott sírgödröt, és beleesik. Hajnalban magához tér. Kikászálódik a gödörből, és felkiált:

– Azannya! Eljött a feltámadás, és én vagyok az első!

Egy részeg a villamoson nézi a vele szemben ülő rettenetesen csúnya nőt. Kis idő múlva nem bírja tovább, és megszólal:

– Hű de csúnya maga!

– Maga meg ronda részeg!

– Igen, de én reggelre kialszom.

Egy részeg ember ül a buszon, s a zötykölődés felkavarja a gyomrát. Egyszer csak lerókázza a vele szemben ülő hölgyet, aki elkezd kiabálni:

– Micsoda részeg disznó!

– Én vagyok disznó? Hát nézzen magára, hogy néz ki!

A pincér megkérdezi a vendégtől:

– Hozhatok egy csésze teát?

– Nem iszom teát.

– Akkor esetleg kávét.

– Nem iszom kávét.
– Akkor kólát?
– Nem iszom kólát?
– Talán whiskyt szódával?
– Nem iszom szódát.

– Amikor szomjas vagyok – mondja a paraszt – sört iszom. Amikor szomorú vagyok, bort; amikor meg fáj a gyomrom, pálinkát.
– Jó, de akkor mikor iszik vizet?
– Amikor nincs pénzem.

– Nem is tudom hogy vagy vele, de engem már egy pohár bor is a földhöz vág.
– Csakugyan?
– Igen. Rendszerint a kilencedik…

Részeg viccek külföldön is születnek. Ez a közismerten nagyivó írekről szól:

– Honnan tudod, ha egy ír férfi talál egy 10 dollárost az utcán?
– Érzed a leheletén…

Két alkoholista Moszkvában:

– Te, Misa – mondja az egyik. Nagyon sokat iszunk, és ez egészségtelen. Abba kellene hagyni…
– Egyetértek. De mi legyen az utolsó üveg vodkával?
– Tudod mit? Eldugom a hátam mögé, és ha kitalálod melyik kezemben van, megisszuk. Ha nem találsz, kiöntjük, és vége az ivásnak.
– Hát legyen – feleli a társa. – A bal kezedben van…
– Ej Misa, gondolkozz!

Ivan Ivanovics bemegy a sarki csehóba. A kocsmáros kérdi:

– Sört, bort?

Mire Ivan Ivanovics:

– …és vodkát.

– Mondd, Szása! Miért vedeled te olyan mértéktelenül a vodkát?
– Nézd… A vodka kikészítette az apámat, megölte az anyámat…
– És?
– És most bosszúból megsemmisítem.

– Milyen az orosz visszhang?

– Alkohol!!! Hol? Hol? Hol?

A részeg ember egy üveg bor mellett így morfondírozik magában:

– Igyak? Ne igyak? A gyomrom azt mondja, hogy igyak, az eszem meg azt, hogy ne. Az eszem az okosabb, s mivel az okosabb enged, iszom!

Bemegy a részeg a trafikba, és cigarettát kér. Amikor kifizeti, rá akar gyújtani, de a trafikos nő rászól:

– Itt nem szabad dohányozni!

– Hogyhogy? – kérdi a részeg. – Ez nem cigarettaárusító hely?

– De igen, uram. Csakhogy mi sok mindent árulunk. Mi lenne, ha megengednénk ezeknek a helyszíni használatát is.

– Mit árulnak még?

– Például WC-papírt.

Az egyetemi tanár az alkohol káros hatásáról akarja meggyőzni a hallgatókat. Egy pohárba tiszta szeszt önt, s belepottyant egy gilisztát. Az állatka kettőt-hármat vonaglik, majd kimúlik. A tiszta vízbe dobott giliszta viszont vidáman ficánkol tovább.

– Nos uraim, milyen következtetést vonnak le a kísérletből?

– Professzor úr – jelentkezik egy hallgató az első sorból. – Azt hiszem a tanulság egyértelmű: Aki sokat iszik, nem lesz gilisztás.

Amit az ember részegen tesz, azért józanul fizet.

Két kocsmatöltelék számolgatja a pénzét:

– Százegy forintunk van még, pajtás. Százért piát veszünk, és egy forintért kenyeret. Mit szólsz hozzá?

– Rendben van… De nem szárad ránk az a sok kenyér?

Két alkoholista elmegy kempingezni. Útközben megszólal az egyik:

– Én hoztam magammal egy üveg pálinkát, hogyha véletlenül megszúrna minket egy rozsdás szög, legyen mivel fertőtleníteni. Te mit hoztál?

– Két rozsdás szöget.

– Csókolom, egy arany Marlboro-t kérek.

– Rövidet?

– Na jó, akkor egy vodkát is!

– Annyit olvastam már a szesz és a dohányzás káros hatásáról, hogy elhatároztam abbahagyom…

– A dohányzást vagy a piálást?

– Az olvasást.

– Van egy cigarettád, pajtás?

– Nincs. Leszoktam róla.

– Leszoktál a dohányzásról?

– Arról nem. Csak a cigarettaosztogatásról.

Kovácsék évek óta spórolnak új bútorra, de lassan gyűlik a pénz, mert Kovács a kocsmába hordja a fizetését. Egyik éjszaka is részegen megy haza, s a felesége iszonyatos perpatvart csap.

– Ne kiabálj asszony! – csitítja Kovács. – Inkább örülj, hogy lement a bútor ára!

– Hol?

– A torkomon.

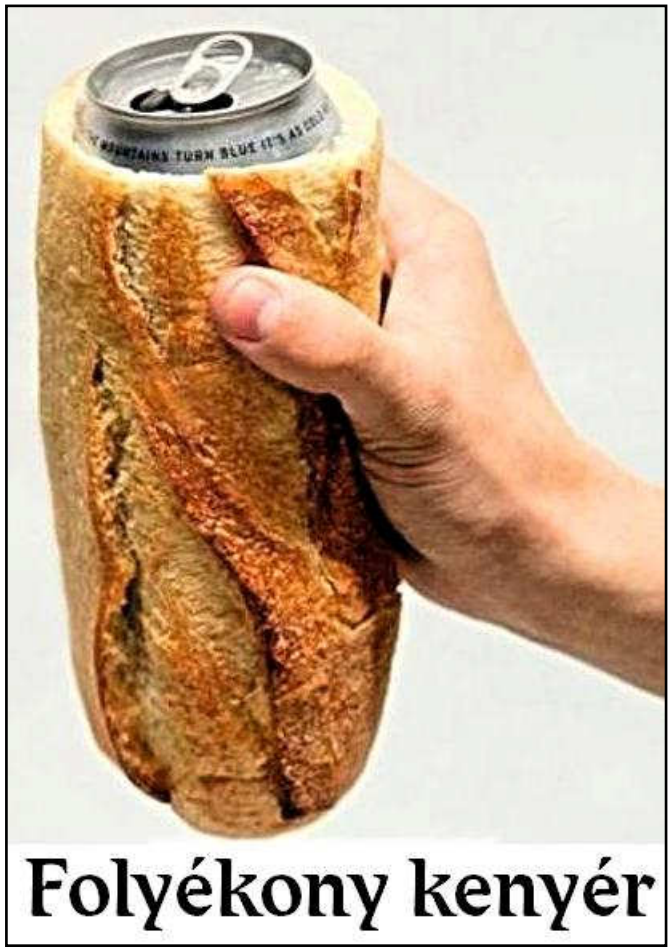
Béla ittasan állít haza fizetésnapon. Felesége dühöngve fogadja:

– Nem szégyelled magad? Mit szólnál hozzá, ha én is fognám magam, elmennék a kocsmába, és elinnám a maradék pénzt?

– Te azt nem tudnád megtenni szívem – vigyorog Béla.

– Miért nem?

– Mert nincs maradék…

Kovács morfondírozik:

– Nem értem! Én keresek százezret, az asszony nyolcvanat, havi tízezer összejön a piásüvegekből is, még sincs soha pénzünk!

Kovács szomorú képpel állít be a kocsmába. Haverjai tudakolják, hogy mi a baja. A második sör után végre megszólal.

– Meghalt a feleségem. Hirtelen csend támad. A csendet az egyik szesztestvér töri meg:

– Ugye nem igaz? Csak azért mondod, hogy irigykedjünk?

Kocsmáros az enyhén részeg vendégnek:

– Azt hiszem, mára már eleget ivott, uram!
– Ugyan már ember! Ma vesztettem el a feleségemet!
– Bocsánat, nehéz dolog elveszteni egy feleséget! – mondja megértően a csapos.
– Igen, sőt, egy ideig úgy nézett ki, hogy majdnem lehetetlen!

Jó állás:

Kovács megkérdezi a barátját:

– Mondd, hogy érzed magad az alkoholellenes egyesületben?
– Pompásan.
– És mi a dolgod?
– Reggeltől estig piálnom kell. Hát ez hogy lehet?
– Én vagyok az elrettentő példa.

A kezelőorvos azt tanácsolja alkoholista páciensének, hogy kezdjen el jógázni. Az segít megszabadulni a szenvedélybetegségétől. Pár hét múlva az orvos találkozik betege feleségével, és megkérdezi tőle:

– Mondja, hogy halad a férje a jógával?
– Remekül doktor úr! Már fejen állva is meg tudja húzni a pálinkásüveget.

– A bor, a sör, a pálinka…

– Mondd komám, miért iszod olyan undorral ezt a finom borocskát,
– Mert az orvosom eltiltott a szeszes ital élvezetétől.

– Miért hunyod be a szemedet, amikor iszol?
– Tudod, az orvosom megtiltotta, hogy a pohár fenekére nézzek.

Az iszákosnak azt mondta az orvos, hogy teljesen mondjon le a szeszről, csak tejet igyon. A szerencsétlen minden undorát leküzdve három napig csak tejet ivott. A negyedik nap azonban kifakadt:

– Most már tudom, hogy a csecsemők miért bőgnek folyton…

– Mióta az orvos szigorúan figyelmeztetett, csak A-betűs italokat iszom.
– Mik az A-betűs italok?

– Mi esik jól egy üveg sör után?
– Még három…

– Mennyibe kerül egy üveg sör?
– Nem tudom, egyet még sosem vettem.

Az alkoholisták szerint az ivás fő törvénye: „Bármikor, bárhol, bárhogyan.”

– Olyan szarul nézel ki, iszol te rendesen?

– Drágám, fantasztikus, hogy megváltoztat téged két üveg bor.
– Nem is ittam annyit.
– De én igen.

Két részeg beszélget:

– Te! Ittál már kalózpálinkát?
– Nem.
– Nesze kortyoljál.
– És ez mitől kalózpálinka?
– Nem látod? Ott van rajta a halálfej!

– Látom komám, üres a poharad. Kérsz még egyet?
– Dehogy kérek… Mit csináljak két üres pohárral?

– És még mindig iszik?
– Nézze, én két hónapja nem vettem poharat a kezembe.
– Na, gratulálok! És hogy bírja?
– Azóta üvegből iszom.

A tökrészeg pasast beviszik a detoxikáló állomásra. Amikor magához tér, megkérdi:

– Hol vagyok?
– A kijózanítóban – feleli az ápoló.
– Ezt a pechet! Akkor most mehetek vissza megint a kocsmába.

Az orvos kérdezi a kórházi nővértől:

– Kijózanodott már az a részeg, akit tegnap behoztak?

– Nem hiszem, mert állandóan azt hajtogatja, hogy többet nem iszik.

Egy részeg keményen kapaszkodik a kocsma előtti oszlopba. Arra megy egy öltönyös, diplomatatáskás úriember. Éppen nagy ívben ki akarja kerülni a részeget, amikor az megszólítja:

– Gyere cimbora, igyunk egyet!

Az úriember undorodva végigméri:

– Én csak akkor iszom, amikor szomjas vagyok!

Mire a részeg:

– Pfuj! Mint az állatok!

A másnapos Kovács azt mondja nyöszörögve a feleségének:

– Jaj, anyukám, pokoli szomjas vagyok. Hozz nekem egy kis sört!

– Még mit nem? Sört reggel?

– Jó, hozhatsz bort is.

– Bort?

– Vagy pezsgőt…

– Hogy képzeled?

– De nagyon szomjas vagyok.

– Kapsz egy pohár vizet.

– Azt mondtam, hogy szomjas vagyok, nem piszkos.

– A jó emésztéshez sört iszom. Étvágytalanság esetén fehérbort iszom. Ha alacsony a vérnyomásom vörösbort iszom. Magas vérnyomás esetén konyakozok. És ha meg vagyok hűlve, akkor pálinkázok.

– És mikor iszik vizet?

– No, olyan betegségem még sosem volt!

Két szesztestvér telefonál:

– Gyere át!

– Nincs az az isten…

– Veszek sört!

– Úton vagyok!

Kovácsné panaszkodik a szomszédasszonynak:

– Sajnos a férjem úgy iszik, mint a gödény. A múltkor is úgy berúgott, hogy beszélni sem tudott.

– Csak három nap múlva szólalt meg.

– És mit mondott?

– Azt, hogy hol van a dugóhúzó…

– Miért iszol annyit, barátom?

– Mert borba akarom fojtani a bánatomat, de nem sikerül, mert ez a gazember megtanult úszni!

– Mitől hízott meg ennyire a férjed? – kérdi Kovácsné Szabónét.

– Az orvos azt mondta neki, hogy minden étkezés után ihat egy fröccsöt. Azóta naponta tízszer eszik.

Két szesztestvér utazik a vonaton. A torkuk már megint öblítést kíván, de a mozgóárusnál csak ásványvíz kapható. Ráfanyalodnak. Egyikük nagyot húz az üvegből. A vonat közben alagútba ér.

– Milyen? – kérdi aggodalmasan a másik.

– Nehogy igyál belőle! – kiáltja a bátor kísérletező. – Én már megvakultam.

A nagy piás Kovács elkiáltja magát a vonaton:

– Hamar egy kis konyakot, valaki rosszul lett.

Az utasok lázasan nyitogatják a bőröndjeiket, és egyszerre többen is nyújtanak felé egy-egy üveget. Kovács mindegyikből húz egyet. Az utasok megrökönyödve néznek rá, mire Kovács derűsen megjegyzi:

– Na, így mindjárt jobban érzem magam!

– Egy óra alatt hét korsó sört hajtottál le. Én még vízből sem tudnék ennyit meginni.

– Hát, vízből én se.

– Inkább legyen az orrom borvirágos, mint a fogam vízköves.

Írországban egy nagypapa a háborús élményeit meséli az unokájának.

– Körülvett minket az ellenség, minden élelmiszerünk elfogyott. Nem volt mit ennünk, és nem volt egyetlen csepp whiskynk sem. Már majdnem szomjan haltunk...

– De nagypapa, víz nem volt a közelben?

– Az volt, fiacskám, de mosakodni nem értünk rá.

Olthatatlan szenvedély:

– Ön tehát szerződéses kötelezettséget vállal, hogy halála után a Kórbonctani Intézet rendelkezik a tetemével? – kérdezik az intézmény jogügyi osztályán az öreg csavargót.

– Mondtam már, hogy igen – morogja a kérdezett.

– És miért? – faggatják.

– Készpénz reményében, vagy talán a tudomány iránti lelkesedésből?

– Szeretnék alkoholban ázni.

– A végrendeletemben a kórházra hagytam az agyamat.

– És mit szólt ehhez a kórház igazgatója?

– Azt, hogy minden csekélységet szívesen fogadnak.

Mi az a három mondat, ami tuti elhangzik egy kocsmai verekedés előtt?

– Mi van?

– Mi van?

– Mi van?

– Mondja! Tegnap is megpofozták a kocsmában?

– Meg bizony.

– És mit csinált?

– Amit máskor. Borogatást tettem rá.

A papa a változatosság kedvéért a kocsmában ül. A mama leküldi Pistikét, mondja már meg neki, hogy ideje hazamenni. Pistike beóvakodik az ajtón. A papa odainti magához:

– Megengedem, hogy igyál egy kortyot a poharamból. A gyerek belekóstol a pálinkába, és egész testén végigfut a libabőr.

– Na milyen? Jó?

– Szörnyű rossz! – mondja a fiú borzongva.

– Na látod! – szól a papa. – Akkor most visszamész anyádhoz, és megmondod neki: én sem élvezetből ülök itt.

– Remélem, fiam, nem rúgtál be!

– Honnan tudhatom én azt?

– Ha majd a szomszéd asztalnál ülő két vendéget négynek látod!

– De apa, ott csak egy vendég ül!

Pistike az apját kíséri haza a kocsmából. Vele ment a húga is. A kislány útközben elfárad, mire Pistike felveszi. Egy idő után megszólal:

– Apu, nagyon nehéz a hugi! Viszem inkább a sört. Mire az apa idegesen:

– Hogyisne, még elejted!

A tanító bácsi az alkohol pusztító hatásáról magyaráz a gyerekeknek, és közben nagy hévvel mondja:

– Ha egy disznónak rumot, pálinkát adunk, felfordul tőle. Na Pistike, milyen tanulságot vonhatunk le ebből a példából?

– Azt, tanító bácsi, hogy a rum és a pálinka nem disznónak való!

– Anyu, az apu már megint tökrészeg!

– Honnan tudod?

– Borotválja a tükröt a fürdőszobában.

Pistike fut az anyjához:

– Anyu! Az apu megint részeg!

– Honnan veszed ezt kisfiam?

– Azt mondta, hogy szeret minket!

A részeg feltántorog a buszra és lehuppan az egyik ülésre. Elé toppan egy „szentfazék”.

– Gyermekem, te a pokolra jutsz!

Mire a részeg:

– A fenébe is! Már megint rossz buszra szálltam!

A sekrestyés nagyon kedveli az italt. Egyik este a kocsmából kilépve éppen a papba botlik.

– Ejnye fiam – mondja a pap –, tudhatnád, hogy az ital a legnagyobb ellenséged.

– Tudom atyám, de ön szokta mondani, hogy szeressük ellenségünket.

– Ez igaz, de nem azt nem mondtam, hogy le is kell nyelni.

A kis falu plébánosa kijön a templomból, és látja, hogy Miska bácsi részegen támasztja a falat.

– Miska bácsi! Mikor szokik már le az alkoholról?

– Öreg vagyok én már ahhoz, hogy leszokjak róla.

Leszokni sosem késő!

– Akkor meg ráérek.

Kocsmai beszélgetés:

– Te, a Kovács hirtelen megváltozott. Úgy hallom, le-szokott az ivásról.

– Oka van annak…

– Ugyan mi?

– Egyszer részegen ment haza, és duplán látta az anyósát. Ettől úgy megijedt, hogy azonnal abbahagyta az ivást.

Egy szép napon a falusi bácsikához bekopog egy riporter, hogy interjút szeretne vele csinálni. A bácsika nem ellenkezik. A riporter bekapcsolja a magnetofont, és elkezdik a beszélgetést:

– Bácsi, mesélje el nekem, hogyan telik a napja!

– Hát reggel felkelek, és megiszom egy felest, aztán reggelizek, és megiszom még egy felest…

– Nem, nem, ez így nem lesz jó, mivel gyerekek is hallgatják ezt a műsort!

– Hát akkor mit mondjak?

– Minden feles helyett mondja azt, hogy… kiolvas egy könyvet. Ez ösztönző hatással lesz a gyerekekre.

– Jó, nem bánom. Hát akkor… Reggel felkelek, és kiolvasok egy könyvet, aztán reggelizek, és kiolvasok még egy könyvet. Majd elmegyek a könyvtárba a haverokkal, és sok-sok könyvet olvasunk ki. Azután az egyik barátom elhív a nyomdájába, ahol kiolvassuk a polcon lévő összes könyvet.

– Képzeld! A szomszéd beleesett a pálinkáshordóba. Néhányan megpróbálták kihúzni, de ő hősiesen ellenállt, és megfulladt. Szegény embert három napig hamvasztották.

– Óvakodj az állatoktól, ha inni mennek és az emberektől, ha inni voltak!

Az alkohol szervezetre gyakorolt áldásos hatásának tudományos magyarázata:

Egy bölénycsorda akkora sebességgel tud haladni, amekkora a csorda leglassúbb tagjának a sebessége. Ha a ragadozók üldözőbe veszik a csordát, a leghátsó, azaz a leglassúbb bölény lesz elsőként áldozat. Ez a csorda szempontjából hasznos természetes szelekció, hiszen a leglassúbb tagtól ilyen módon rendszeresen megszabadulva a csorda egyre nagyobb iramot diktálhat.

Hasonló a helyzet az emberi agysejtekkel is: Az agy olyan sebességgel tud dolgozni, amilyen a leglassúbb agysejt sebessége. Mint közismert, a nagymértékű alkoholfogyasztás pusztítja az agysejteket, a fenti példával igazolhatóan, először a leglassúbbját. Ebből adódóan a rendszeres alkoholfogyasztás a gyengébb teljesítményű agysejtek megszüntetésével jelentősen növeli agyunk hatékonyságát. Ezért érezzük magunkat okosabbnak egy kiadós sörözés közben?…

Számítástechnikai viccek

– Melyik egeret a legkönnyebb megfogni?
– Amelyikkel a kurzort mozgatod!

Az első osztályban a tanító néni megkérdezi:

– Mit mond a tehén?
– Múú.
– Mit mond a macska?
– Miáúúú.
– Remek! És az egér?
– Klikk!

– Hol terem a floppy lemez?
– Diszkréten.

– Hogy hívják a hazai papírt?
– Honlap!

– Miről álmodik az éhes disznó?
– Szünetmentes tápról.

Tévedni emberi dolog, de valamit igazán hatásosan elszúrni: ehhez már számítógép kell.

– Mutasd a képernyővédődet, megmondom, ki vagy!

– Szia Anya! Most Windows alatt próbálok írni, ha megszakadna a szöveg, akkor lefa

– Miért teszi ki az informatikus a romlandó ételt az ablakok alá?
– Mert a Windows alatt minden lefagy.

– Kidobtam a frigót, mert a Windows jobban fagyaszt!

– A Windowsban az a nagyszerű, hogy magától nem omlik össze… Előbb megjelentet egy üzenet-ablakot, és te nyomhatod meg az OK gombot.

– Mit csinálsz, ha már huszadszor fagy le a rendszer?
– **Ctrl** + **Alt** + **Cipőtalp**…

– Tegnap felraktam a Win' 95-öt. Most cserélem a RESET gombot, mert elkopott…

– Melyik az a szólásmondás, melynek használatát megtiltották a Microsoftnál?
– Majd ha fagy!

– Hogyan lett Bill Gates a világ leggazdagabb embere?
– A Windows minden egyes összeomlásakor 1 centet kapott.[133]

A Microsoft bejelentette, hogy megkezdi reklámhelyek árusítását a Windows hibaüzenetein belül. Mivel egy átlagos felhasználó naponta többször is találkozik ilyen hibaüzenetekkel, a Microsoft komoly üzleti lehetőséget lát ezen felületek értékesítésében.

– Úgy becsüljük, világszerte minden percben több millió embernek fagy le a számítógépe. Ha a „kék halál” során egy rövid reklám jelenik meg a képernyőn, jelentős árbevétel-növekedést realizálhatunk – mondta a cég marketing menedzsere.

Az Egyesült Államok Versenyhivatala egyből jelezte, hogy a hibaüzenetek hirdetési célra történő felhasználása esetén azonnal vizsgálatot kezdeményeznének a Microsoft ellen, azt vizsgálva, hogy a többi céggel összehasonlítva nincs-e túlzott erőfölénye a hibaüzenetek megjelenítésének száma terén…

– Hogyan halt meg Bill Gates?
– Ha még egyszer lefagy ez a rohadt Windows, én kiugrom az ablakon!

– Tapasztaltad már, milyen gyors a Windows?
– Még én sem!

– Ha sebességiszonyod van, használj Windowst!

– Mi lesz a Windows 9 Üdvözlő képernyőjén?
– Most még kikapcsolhatja a számítógépét…

– Duplázd meg a merevlemezed kapacitását!
– Hogyan?
– Töröld le a Windowst!

[133] Ezek a viccek a Windows 95 megjelenésekor keletkeztek. Azóta sokat javult a helyzet. A Windows 7 már nem fagy le. 2010 után megszűnt a „kék halál”.

Az informatikus bemegy a szoftverboltba:

– Valami nagy kihívást jelentő programot keresek!

– Próbálkozott már a Windows-al?

Világkatasztrófák:

- Hirosima ’45
- Csernobil ’86
- Windows ’95

Bill Gates talál egy palackot a tengerparton. Kihúzza a dugót, mire nagy füst kerekedik, és előtűnik egy dzsinn.

– Mit parancsolsz gazdám?

– Azt szeretném, ha az emberek békében élnének a földön, eltűnne a nyomor és éhezés.

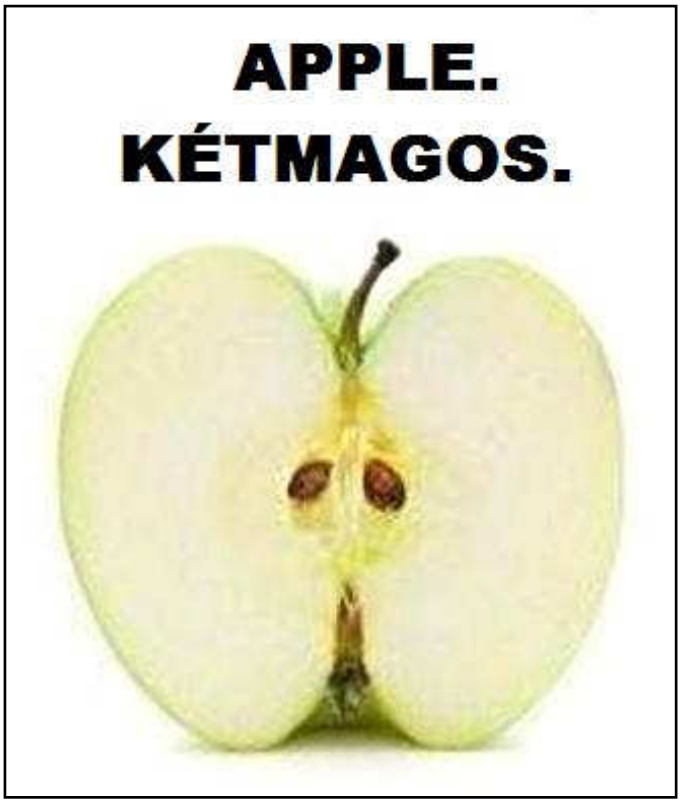
A dzsinn vakargatja a feje búbját:

– Hát gazdám, ez túl nehéz kérés. Nem kívánnál inkább valami mást?

– Na jó. Szeretném, ha az emberek szeretnének engem, a cégemet, és ha elégedettek lennének a programjaimmal – mondja Bill átszellemült arccal.

A dzsinn megtántorodik, szeme elhomályosul… aztán:

– Hát, hogy is volt azzal a világbékével meg éhezéssel?

Sokan mondják, hogy a Windows valójában vírus, pedig nem az. Nézzük meg, mit csinál egy vírus:

1. Villámgyorsan terjed – jó, a Windows is ilyen.
2. A vírusok gyorsan felhasználják a rendszer erőforrásait, lelassítják a rendszer működését –mondjuk, a Windows is ezt teszi.
3. A vírusok időnként törlik a merevlemezed tartalmát – időnként ezt a Windows is megteszi.
4. A vírusok úgy kerülnek a felhasználóhoz, hogy hasznos programnak álcázzák magukat – hoppá, a Windows is így terjed.
5. Egy vírusos gép tulajdonosában gyakran felmerül, hogy nagyon lassú a gépe (lásd 2. pont) és szüksége lenne egy gyorsabbra – izé, ez a Windows esetében is így van.

Eddig úgy tűnik, hogy a Windows egy vírus, ám van néhány különbség is:

- A vírusokat a készítőik folyamatosan fejlesztik.
- A vírusok szinte minden gépen működőképesek.
- A vírusok forráskódja tömör, gyorsan működik és megbízható.

Szóval a Windows nem egy vírus.

Csak egy bug[134].

Az Apple a gyengék útja. Az igazi férfi Windows-t használ – kaland, veszély, kockázat!

2020 januárjában a Microsoft beszüntette a Windows 7 támogatását. Több frissítést nem adnak ki rá. Ezzel kapcsolatban is született egy vicc, ami nem túl hízelgő utódjára, a Windows 10-re nézve. A halál jön érte. Erre a Windows 7 megkérdezi:

– Legalább jó operációs rendszer voltam?

A válasz:

– Nem, te voltál a legjobb.

Sokan siratják a Windows 7-et. Szakértői vélemények szerint is a Win 7 volt az utolsó operációs rendszer, ami csak azt csinálta, amit kértünk tőle. Se többet, se kevesebbet.

Vonattal utazik konferenciára három Microsoft mérnök. Csodálkozva látják, hogy a pénztárnál a sorban előttük álló három Apple mérnök összesen csak egy jegyet vesz.

– Ti hogy fogtok egy jeggyel utazni?

– Figyeljetek, és meglátjátok.

Felszállnak a vonatra. Mikor jön a kalauz, az Apple mérnökök bemennek a WC-be. Amint a kalauz odaér, kopog az ajtón – Jegyeket kérem! – mondja. A WC ajtó résnyire kinyílik, és kinyúlik egy kéz egy jeggyel. A kalauz kezeli a jegyet, és továbbmegy.

Visszafelé úton a Microsoft mérnökök elhatározzák, hogy ők is csak egy jeggyel utaznak. Nagy meglepetésükre látják, hogy az Apple mérnökök nem vesznek jegyet.

– Ti hogy fogtok jegy nélkül utazni?

– Figyeljetek, és meglátjátok.

Felszállnak a vonatra. Mikor jön a kalauz, az egyik társaság a jobb oldali WC-be, a másik a bal oldaliba nyomul. Aztán kijön az egyik Apple mérnök, és kopog a szemközti WC ajtón:

– Jegyeket kérem…

A Microsoft és az Apple pereskednek egymással az ablakos utasításrendszer használati joga miatt. Bill Gates távol tartja magát a procedúrától, amikor ügyvédjétől e-mailt kap:

„Az igazság győzött”

Mire Bill Gates visszaír:

„Azonnal fellebbezni!”

Egy szoftver mérnök, egy hardver mérnök és egy osztályvezető együtt utaznak autóval egy értekezletre. Meredek hegyi úton hajtanak lefelé, amikor hirtelen elromlik a kocsiban a fék. Az út kanyarog, sebesen száguldanak lefelé, ide-oda csapódva a szalagkorlátok között, míg egy kanyarban kisodródva, csodával határos módon, egy bozótosban megáll a kocsi. Szerencsére egyikőjük sem sérül meg. Nagy nehezen kikászálódnak az autóból, és elemezni kezdik a helyzetet. Azt mondja a csoportvezető:

– Tudom, mit kell tennünk. Összehívunk egy értekezletet, beadjuk a javaslatokat, kitűzzük a célt, hozunk egy döntést, kinevezzük a felelősöket, meghatározzuk pontosan a tennivalókat, és már úton is vagyunk a megoldás felé.

– Nem, nem. – feleli a hardver mérnök. – Ez túl hosszú lenne, és egyébként sem szokott működni. Nálam van a svájci bicskám, azt előveszem, megszerelem vele a fékszerkezetet, és már mehetünk is tovább.

– Nos, – teszi hozzá a szoftver mérnök. – mielőtt bármit csinálnánk, én azt javaslom, toljuk vissza a kocsit az út elejére, és próbáljuk ki, hogy még egyszer megtörténik-e ugyanaz.

---

[134] féreg (Kiejtése: bág)

Bill Gates egyszer ellátogatott a General Motorshoz, ahol ezt mondta:

„Ha az autógyártás akkorát fejlődött volna, mint a számítástechnika, akkor ma mindannyian 25 dolláros autóban ülnénk, amellyel 1000 mérföldet mehetnénk egy gallon üzemanyaggal.” Ez igaz. Viszont a következő dolgokkal kellene együtt élnünk:

- Járművünk naponta kétszer szétesne.
- Valahányszor új jeleket festenek az útra, kénytelenek lennénk új autót venni.
- Ha autónk minden ok nélkül leállna az autópályán, újra kellene indítanunk, hogy folytathassuk az utat.
- Ha egy bonyolult közlekedési helyzetben autónk megállna, kénytelenek lennénk újrainstallálni a motort.
- Autónkban egyszerre csak egy személy utazhatna. Ha ennél többen szeretnének utazni, az üléseket külön kellene megvásárolni.
- A légzsákok működésbe lépés előtt a műszerfalon a „Biztosan folytatja?” kérdés jelenne meg.
- Macintosh gyártana olyan autót, amely napenergiával működik, tökéletesen megbízható, ötször olyan gyors, sokkal könnyebb vezetni, de csak az utak 5%-án használják.

Mi történt volna, ha annak idején a Microsoft találja fel a könyvnyomtatást?

1. Mielőtt kinyitod a könyvet, egy aktiváló kódot kell kérned a Microsofttól.
2. Tele lennének hibákkal és elírásokkal.
3. Miközben olvasol, hirtelen eltűnne a könyvből a szöveg fele.
4. Illegálisak lennének a könyvtárak.
5. Mielőtt elkezdesz olvasni, előtte el kell olvasnod a Könyvek Alkalmazhatóságának Általános Direktíváit.
6. A Microsoft fenntartaná a jogot, hogy a magánszférádba hatolva bármikor ellenőrizhesse olvasási szokásaidat, illetve hogy az elfogadott direktíva szerint olvasod-e.
7. Minden könyv két verzióban jelenne meg. A „Standard” és a „Professional” változat között az lenne a különbség, hogy a „Standard” változatban a legérdekesebb részeket tartalmazó oldalak nem lennének benne.

Kezdetben teremté az Úr a Bitet és a Byte-ot. És teremté ezekből a Szó-t. És a Szó-ban két Byte volt, és nem létezett semmi más. És az Úr elválasztotta az Egyet a Nullától. És látá az Úr, hogy ez jó. És mondá az Úr: Legyen Adat. És így történt. És mondá az Úr: Foglalja el az Adat a megfelelő helyet. És megteremté az Úr a floppy diszket, a hard diszket és a kompakt diszket. És látá az Úr, hogy ez jó. És mondá az Úr: Legyen Számítógép, ahova a floppy diszket, hard diszket és kompakt diszket be lehet helyezni, és elnevezte Hardvernek. És látá az Úr, hogy ez jó. És Szoftver még nem létezett akkor. De az Úr megteremtette a Programokat, nagyokat és kicsiket az ő fajtájuk szerint. És mondá az Úr: szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek meg a Memóriát. És mondá az Úr: Teremtsünk Programozót, és alkosson a Programozó új Programokat, és irányítsa a Számítógépeket, a Programokat és az Adatokat. És megteremté az Úr a Programozót, és elhelyezte a Számítógépközpontba. És megmutatta neki az Úr a Könyvtárszerkezetet, és mondá neki az Úr: Használhatsz minden Könyvtárat és Alkönyvtárat, de NE HASZNÁLD a Windows-t!

És mondá az Úr: Nem jó a Programozónak egyedül. Álmot bocsátott rá, és kivette egyik oldalbordáját, és másik lényt teremtett belőle, aki felnéz a Programozóra, aki szereti azt, amit a Programozó csinál, és elnevezte az Úr ezt a lényt Felhasználónak. És ott volt a Programozó és a Felhasználó a csupasz DOS alatt, és látá az Úr, hogy ez jó. De Bill okosabb volt az Úr minden más teremtményénél. És Bill megkérdezte a Felhasználót: Mondta-e az Úr, hogy ne futass egyetlen programot sem? És a Felhasználó válaszolt: Azt mondta az Úr, hogy használhatunk minden Programot, minden Adatot, de soha se használjuk a Windowst, különben meghalunk. És mondá Bill a Felhasználónak: Hogyan beszélhetsz olyasmiről, amit még ki sem próbáltál? Abban a pillanatban, hogy a Windows-t futtatod, olyan leszel, mint az Úr. Képes leszel bármit létrehozni egy egyszerű egérkattintással! És a Felhasználó látá, hogy a Windows gyümölcsei szebbek és könnyebb őket használni. És látá a Fel-

használó, hogy minden tudás haszontalan, mert a Windows képes azokat helyettesíteni. És a Felhasználó installálta számítógépén a Windowst, és mondta a Programozónak, hogy ez jó.

És a Programozó azonnal elkezdte keresni az új drivereket. És megkérdezte őt az Úr: Mit keresel? És a Programozó válaszolt: Új drivereket keresek, mert nem találom őket a DOS-ban. És mondá az Úr: Ki mondta neked, hogy új driverekre van szükséged? Futtattad a Windowst? És a programozó válaszolt: Bill mondta nekünk! És mondá az Úr Billnek: Azért, amit tettél, gyűlölt leszel minden teremtmény előtt. És a Felhasználó boldogtalan lesz miattad. És örökké a Windowst kell árulnod. És mondá az Úr a Felhasználónak: Azért, amit tettél, csalódni fogsz a Windowsban, és az megeszi minden Erőforrásodat, és lassú programokat kell majd használnod, és örökkön-örökké a Programozó segítségére fogsz szorulni. És mondá az Úr a Programozónak: Azért, mert hallgattál a Felhasználóra, soha sem leszel boldog. Programjaidban hemzsegni fognak a hibák, és ki kell javítanod őket, és újra ki kell javítanod őket az idők végezetéig. És az Úr kiűzte őket a Számítógépközpontból, az ajtót bezárta, és jelszóval levédte. GENERAL PROTECTION FAULT.[135]

Örökös versenyfutás folyik a programozók és az Úristen között:

A programozók igyekeznek minél nagyobb, jobb és idióta-biztos programokat létrehozni, az Úristen pedig igyekszik minél idiótább felhasználókat produkálni.

…Egyelőre az Úristen van nyerésben.

Számítógépezik az Atyaúristen. Nagyban dolgozik, mire egy angyal odaszól neki:

– Isten ments!

Internetes segélyvonal:

– Tessék, miben segíthetek?

Felhasználó:

– Előrebocsátom, hogy nő vagyok, vagyis nem értek hozzá…

Telefonos ügyfélszolgálat:

– Halló, kérem segítsenek! Windows van a gépemen…
– Na és?
– Nem működik a számítógépem.
– Ezt már mondta.

Telefon az ügyfélszolgálatnak:

– Nem fogadja el a gép a jelszót!
– Próbálja meg beírni kis betűvel!
– Az sajnos nem fog menni, a billentyűzetemen csak nagy betűk vannak!

[135] ÁLTALÁNOS VÉDELMI HIBA (Kiejtése: dzsenerál proteksön folt)

Ügyfélszolgálat:

– Milyen modemje van?

Ügyfél:

– Jó!

Ügyfél:

– Az első e-mail-emet szeretném megírni.

Ügyfélszolgálat:

– És mi a probléma?

Ügyfél:

– Megtaláltam az "a" betű t, de hogyan tudom a karikát köré rajzolni?

Ügyfélszolgálat:

– Mit írt be az email címhez?

Ügyfél:

– 1058. Budapest, Virág u. 7.

Ügyfélszolgálat:

– Menjünk be a Sajátgép-be!

Ügyfél:

– Jaj, de ez nem az én gépem.

Ügyfél:

– Gondom van a programjukkal. Egyszerűen nem mozdul.

Ügyfélszolgálat:

– Meg tudná mondani, hogy mitől fagyott le?

Ügyfél:

– Nem tudom pontosan.

Ügyfélszolgálat:

– Semmi baj, először csukjon be minden ablakot.

…csend a telefonból… aztán zajok…

Ügyfél:

– Becsuktam mindet, az ajtó nyitva maradhat?

Ügyfél:

– Elromlott a gép, nem mutat semmit!

Ügyfélszolgálat:

– Mit lát a képernyőn?

Ügyfél:

– Abszolút semmit.

Ügyfélszolgálat:

– Nincs ott sem egy ikon, sem egy kurzor?

Ügyfél:

– Nincs, egyedül vagyok az irodában.

Ügyfél:

– Az Enter-t ütni kell vagy írni?

Ügyfélszolgálat:

– És most mit lát a monitorán?

Ügyfél:

– Azt a kis plüssmacit, amit a barátomtól kaptam.

Ügyfélszolgálat:

– Úgy értem mi van a monitorra írva.

Ügyfél:

– Öööö… Sony.

Ügyfélszolgálat:

– Most nyomjon egy OK-t!

Ügyfél:

– De nincs OK gomb.

Ügyfélszolgálat:

– De, lennie kell!

Ügyfél:

– De nincs, kétszer is megnéztem.

Ügyfélszolgálat:

– Akkor mit lát a képernyőn?

Ügyfél:

– Ja, hogy ott!…

Ügyfél:

– Nagy problémám van. A barátom feltelepített egy szép képernyővédőt, de ahányszor megmozdítom az egeret, mindig eltűnik.

Ügyfél:

– Jó napot kívánok! Megpróbálom beírni a jelszavamat, de csak csillagokat látok!

– Ez természetes. Mert a jelszó titkos, tehát Ön csak csillagokat fog látni.

– Akkor honnan tudjam, hogy mit írtam be?

Ügyfél:

– A megjelenítendő névhez mit írjak?

– A nevet…

– Amit az Internet szolgáltató adott nekem?

– Nem… amit a szülei adtak magának…

Ügyfélszolgálat:

– Jó napot kívánok, miben segíthetek?

– Maga nem az automata?

– Mit gondol?

Ügyfélszolgálat:

– Kérem, akkor vegyen elő egy papírt és ceruzát, és lediktálom önnek a teendőket.

– Kisfiam, hozd ide… Nem, ne a tollat, a bácsi ceruzát mondott…

Ügyfél:

– Nem tudok nyomtatni.

Ügyfélszolgálat:

– Kattintson a Start gombra és…

Ügyfél:

– Figyelj cimbora, ne kezdj nekem ilyen szakszöveget nyomatni, nem vagyok én Bill Gates, a francba!

Ügyfél:

– Amikor nyomtatni próbálok, állandóan azt mondja a gép, hogy nem találja a nyomtatót. Már többször odaraktam a monitor elé, de még így sem találja…

Egy felhasználónak elromlott a nyomtatója, ezért kihívta a szerelőt a közeli szervizből, hogy javítsa meg. A szervizes megnézte, majd közölte, hogy a nyomtatónak semmi baja, csak tisztításra van szüksége. Aztán hozzátette:

– Mivel náluk ez 50 dollárba kerül, javasolom, hogy próbálja meg ön a használati utasítás szerint megtisztítani.

Az ügyfél döbbenten kérdi:

– És mit szól ehhez a főnöke, hogy maga a cég érdekei ellenére a házilagos tisztítást javasolja?

Mire a szerelő:

– A főnököm tud róla, sőt ezt ő találta ki. Ha először az ügyfél nyúl hozzá a gépéhez, többet keresünk a javítással.

Ügyfél:

– Vettem egy számítógépet, előfizettem az Internetre, de nem működik!

Ügyfélszolgálat:

– Kicsit bővebben elmondaná, hogy mi az, ami nem működik?

Ügyfél:

– Elindítom a böngészőmet, és nem történik semmi.

Ügyfélszolgálat:

– Beírt már valami címet a böngészőjébe?

Ügyfél:

– Miféle címet?

Ügyfélszolgálat:

– Ott felül van egy hosszú, üres, fehér csík, oda írja be például, hogy: www.microsoft.com

Ügyfél:

– Semmi nem történik!

Ügyfélszolgálat:

– Nyomjon még egyszer Entert!

Ügyfél:

– Mi az, hogy még egyszer? Eddig azt nem mondta!

Ügyfélszolgálat:

– Elnézést, akkor üssön Entert a cím begépelése után.

Ügyfél:

– Melyik az Enter?

Ügyfélszolgálat:

– Rá van írva, hogy Enter.

Ügyfél:

– Itt olyan van, hogy Fájl, Szerkesztés, Nézet.

Ügyfélszolgálat:

– Az a menü a képernyőn, a billentyűzeten keresse az Entert!

Ügyfél:

– Miről beszél? Na mindegy, semmire sem jutottunk, majd átjön a szomszédom fia, ő legalább ért a számítógéphez, nem úgy, mint maguk!

Ügyfélszolgálat:

– Halló, miben segíthetek?

Ügyfél:

– A számítógépemben füstöl a hálózati tápegység.

Ügyfélszolgálat:

– Akkor sajnos ki kell cserélni a tápegységet.

Ügyfél:

– Nem kell! Csak meg kell változtatni az **ini** állományokat.

Ügyfélszolgálat:

– De uram egyértelmű, hogy a tápegység hibás. Ki kell cserélni.

Ügyfél:

– Semmi esetre. Valaki mondta nekem, hogy elég megváltoztatni az **ini** állományokat, és rendben lesz. Én csak azt kérem öntől, hogy mondja meg a helyes parancsot.

Az ügyfél tíz perc intenzív magyarázat után sem értette meg a probléma lényegét. Erre az ügyfélszolgálat munkatársának támadt egy mentő ötlete:

Ügyfélszolgálat:

– Általában ezt az ügyfeleknek nem áruljuk el, de létezik egy nem publikált DOS parancs, amely megoldja ezt a problémát…

Ügyfél:

– Tudtam én!

Ügyfélszolgálat:

– A **config.sys** végére írja be a következő sort: **load nosmoke.com**, és minden normálisan fog működni. Utána értesítsen mi a helyzet.

Kb. tíz perc múlva:

Ügyfél:

– Nem működik. Még mindig füstöl.

Ügyfélszolgálat:

– Rendben. Milyen verziószámú DOS-t használ?

Ügyfél:

– MS-DOS 6.22

Ügyfélszolgálat:

– Akkor ez a probléma. Ez a DOS verzió nem tartalmazza a **nosmoke.com**-ot. Kapcsolatba kell lépnie a Microsoft-tal, és kérni tőlük egy upgrade-et. Majd értesítsen, hogy sikerült.

Kb. egy óra múlva:

Ügyfél:
– Ki kell cserélni a tápegységet.
Ügyfélszolgálat:
– Miért?
Ügyfél:
– Hát felhívtam a Microsoftot, és a technikusnak elmondtam, hogy ön mit mondott. Utána a tápegységről kérdezgetett…
Ügyfélszolgálat:
– És mit mondott Önnek?
Ügyfél:
– Azt mondta, hogy a tápegységem nem kompatibilis a **nosmoke.com**-mal.

– Milyen jó tanáccsal zárják a felnőtteknek tartott számítástechnika tanfolyamot?
– Ha valamit nem tudsz, kérdezd meg a gyerekedet.

A mobiltelefonok használói is hasonló szinten állnak:

Ügyfél:
– Vettem maguknál egy mobiltelefont, de nem működik!
Ügyfélszolgálat:
– Ha egy másik telefonnal megpróbálja felhívni a telefonját, mit hall?
Ügyfél:
– Ez a szám nem kapcsolható.
Ügyfélszolgálat:
– És melyik hálózaton van a telefon?
Ügyfél:
– Hálózat?
Ügyfélszolgálat:
– Mit lát, mi van a telefon képernyőjére írva?
Ügyfél:
– Semmi.
Ügyfélszolgálat:
– Semmi?
Ügyfél:
– Semmi, teljesen üres.
Ügyfélszolgálat:
– Uram, bekapcsolta ön a telefonját?
Ügyfél:
– Be kell kapcsolni?

– Tessék mondani, a Favorit díjcsomagot házhoz szállítják?

Ügyfél:

– Jó napot kívánok, Kovács Éva vagyok. Miben segíthetek?

Ügyfélszolgálat:

– A csengőhangom állítsák hangosabbra!

Ügyfél:

– Képzelje, annyira lemerült a telefonom, hogy azt írta ki: „Néma üzemmód”.

– Frankó buli volt, de rosszul végződött. Anyám ugyanis írt egy SMS-t, hogy meghalt a papa. Végigbőgtem az éjszakát. Reggel kiderült, hogy a pápa halt meg, csak anyám nem tud ékezetet írni…

Ügyfél:

– Jó napot, valami gond van a telefonommal, nem tudok SMS-t küldeni, pedig fontos lenne…

Ügyfélszolgálat:

– Jelenleg karbantartás van a központban, ezért nem működik ez a szolgáltatás.

Ügyfél:

– Aha… akkor nem tudna a nevemben elküldeni egy sürgős SMS-t a központból? Én itt vagyok az Árpád-híd budai hídfőjénél, a barátnőm meg a túloldalon a pesti hídfőnél, és üzenni kéne neki, hogy jöjjön át, mert itt várom!

Ügyfélszolgálat:

– Sajnos én sem tudok üzenni, de miért nem próbálja meg felhívni?

Ügyfél:

– Ja, tényleg!… Köszönöm a segítséget!

– Halló ügyfélszolgálat? Az a gondom, hogy pár órája nem csörög a telefonom, amikor hívnak. Ericssonom van…

– Valószínűleg bekapcsolta a néma üzemmódot. Lát a kijelzőn egy áthúzott hangjegyet?

– Igen, de nekem nem ez a gondom, hanem amint már mondtam, nem csörög…

– …de ez lesz a gond. Próbálja meg hosszan nyomni a CLR gombot, így kikapcsolja a néma üzemmódot…

– …jó, jó tudom, ne dumáljon nekem, nem ez a baj, jól értek ehhez a telefonhoz.

– Értem, akkor most legyen szíves a piros NO gombot hosszan megnyomni…

– Most így beszélgetés közben?

– Igen.

Ügyfél:

– Vettem egy mobiltelefont, átolvastam a leírását, és az van benne, hogy tudok vele faxolni. De nem találom, hogy hol lehetne a papírt beletenni.

Ügyfélszolgálat:

– Sajnos ez nem így működik. Tud faxokat fogadni a telefonnal, amiket aztán egy nyomtató segítségével papírra tud nyomtatni.

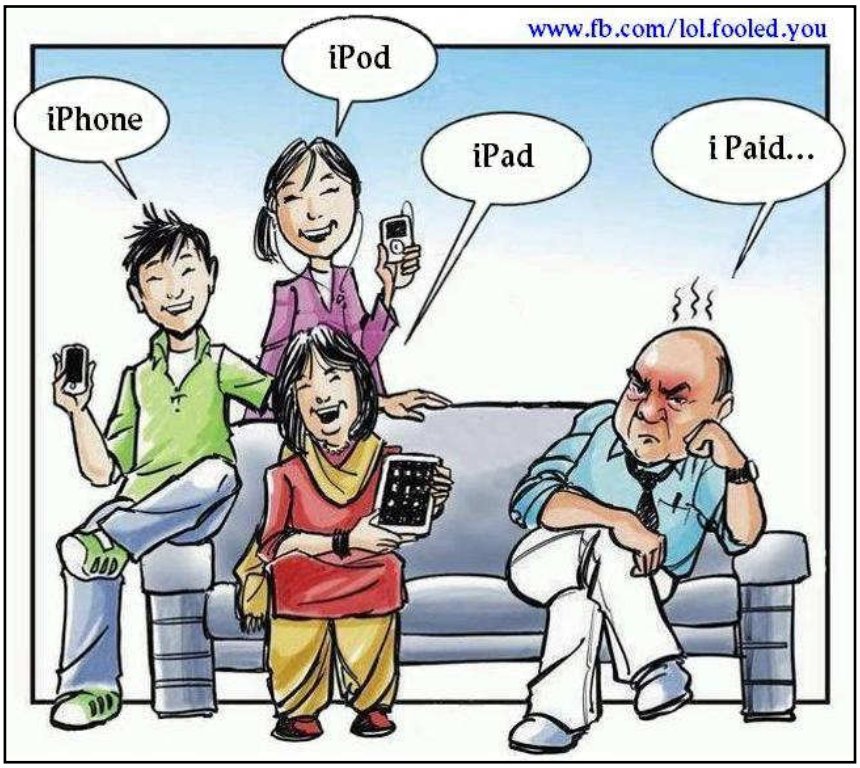
Ügyfél:

– Akkor engem átvertek! Hol a nyomtató ebben a telefonban?

Ügyfél:

– Vettem egy telefont 2 éves hűségnyilatkozattal, de sajnos a hűségem tovább tartott, mint a készülék…

– Ez a készülék egy rakás szemét! Ha tudtam volna, a Telecomhoz mentem volna, nem magukhoz…

Ügyfél:

– Halló! Van egy problémám! Az ügyfelük vagyok!

– Vettem egy okostelefont, de ezen is csak a hülyék hívnak!

Az okostelefonok megszállottjait már a halál sem izgatja:

A Halál megállt az ajtóban. Köhintett. Semmi. Mindenki a kütyüjét vakarászta. ÉN A HALÁL VAGYOK! – recsegte és dobbantott. Süket csend. Erre mérgesen földhöz vágta a kaszáját és elment.

Újabban a túlkomplikálás a divat:

– Mindig arra vágytam, hogy a számítógépemet ugyanúgy tudjam kezelni, mint a telefonomat. Mostanra valóra vált az álmom… Immár a telefonomat sem tudom kezelni.

Nem mindenki tud lépést tartani a fejlődéssel:

– Tessék mondani, kurblis telefont hol lehet igényelni?

– Mr. Edison! Alexander Graham Bell vagyok. Feltaláltam a telefont. Amint tud, hívjon vissza. A telefonszámom: „1”.

Egy kis vegyesboltban dolgozom. A múltkor egy vevő a pulton felejtette a mobilját. Megnéztem rajta a címlistát, és felhívtam a Mama feliratnál jelzett telefonszámot. Elmondtam a hölgynek, hogy a fia telefonja nálunk van.

– Azonnal intézkedem – válaszolt a mama.

Kis idő múlva megcsörrent az ott felejtett mobil, felvettem:

– Halló?

– Kisfiam, a sarki boltból telefonáltak, hogy náluk van a mobilod, menj érte!

Egy számítógép szervizben csörög a telefon. Egy nő szól bele, bejelenti, hogy nem működik a számítógépe. A szerelő kikérdezi az előzményekről, majd azt mondja:

– Asszonyom, csak itt tudjuk megjavítani gépét. Húzza ki a konnektorból a kábelt, és hozza be.

– Egy óra múlva megjelenik a szervizben a nő, egy kábellel a kezében.

Egy szőke nő fölhívja a számítógépszervizt.

– Jó napot kívánok.

– Jó napot kívánok. Mi a problémája?

– Eltört a pohártartó.

– Mi? A pohártartó?

– Igen a pohártartó.

– Hogy néz ki?

– Az egész a gép oldalán van, gombnyomásra nyílik, és van egy lyuk a közepén.

– Nem tudom, hogy valamelyik típushoz is járna pohártartó.

– De ezen van!

– És mondja, van rajta valami írás?

– Várjon egy kicsit. Nagyon kicsik a betűk. Azt mondja, hogy COMPACT DISC.

Felirat egy szerviz bejárati ajtaján:

„Bármit megjavítunk!

(Kérjük, kopogjon hangosan, mert a csengő nem működik!)”

Az ügyfél panaszkodik a TV szerelőnek:

– Ültem a fotelban, néztem a TV-t miközben egy 100-as szöggel piszkáltam a fülem. Egyszer csak elment a hang!

Egyszer volt egy fiatalember, aki a világ egyik legnagyobb írója szeretett volna lenni. Amikor megkérdezték tőle, hogy mit ért „nagy” alatt, ezt válaszolta:

– Olyan dolgokat akarok írni, amit az egész világ olvasni fog,

– Olyat, amire az emberek valódi érzelmekkel reagálnak,

– Olyat, amelytől sikítani, sírni; a fájdalomtól és dühtől ordítani fognak!

Most a Microsoftnál dolgozik, hibaüzeneteket ír.

Egy tengeren túli repülőjáraton a légi utaskísérő észreveszi, hogy az egyik utas a mobiltelefonján tárcsáz. Odalép hozzá és így szól:

– Uram, kérem, tegye el a telefont. Tilos a gépen mobiltelefont használni. De egyébként sem lehet a szárazföldet hívni, hiszen épp a tenger fölött járunk.

– Az nem baj, én csak a lányomat hívom, aki itt ül a gépen, a hátsó sorban.

Egy kétmotoros gép száll a sűrű ködben New York felé, több rendkívül fontos személlyel a fedélzetén. Hirtelen villám csap az egyik szárnyba. A fedélzeti műszerek sorra felmondják a szolgálatot: megszakad a rádiókapcsolat, elromlanak a navigációs berendezések, és csak az egyik motor működik. A pilóta körözni kezd a ködben, már csak pár percre elég üzemanyaguk van, amikor a ködből előtűnik egy felhőkarcoló. A pilóta körberepüli az épületet, és a legfelső szinten meglát egy embert teljesen egyedül egy nagy teremben. A következő körben a pilóta bekiált neki:

– Hol vagyok? Mire a válasz:

– A pilótafülkében!

Erre a pilóta 160 fokos fordulatot tesz, és két perc múlva simán landol a repülőtéren. Leszállás után az utasok csodálkozva kérdezik tőle, hogy csinálta.

– Hát feltettem annak az embernek a felhőkarcolóban egy egyszerű kérdést, mire ő egy abszolút korrekt, de teljesen használhatatlan választ adott. Innen kezdve már egyszerű volt, mert nyilvánvalóvá vált, hogy az illető a Microsoft épületében az Online Segélyszolgálaton dolgozik. Miután ezt az épületet többször is láttam már a levegőből, tudtam, hogy merre és milyen messze van tőle a repülőtér.

Egy menedzser száll léghajójával a kietlen táj felett, eltévedt. Megpillant egy embert, lekiált neki:

– Meg tudná mondani, hogy hol vagyok?

– Ön, kedves uram, egy léghajóban utazik.

– Fogadjunk, hogy maga informatikus – förmed rá a menedzser.

– Miből gondolja?

– Pontos választ adott, de mégsem tudok vele mit kezdeni…

– Fogadjunk, hogy maga pedig menedzser!

– Ezt honnan találta ki?

– Nem tudja merre tart, hol van most, pontatlan kérdéseket tesz fel nekem, és a végén én vagyok a hibás.

– Mit csinál a magyar futball-válogatott, miután megnyerik a foci VB-t?

– Kikapcsolják a Playstation-t.

– Honnan lehet tudni, hogy a szőke nő fel akart menni a netre?

– A billentyűzeten van a lábnyoma!

– Hol találja meg a szőke nő a nagy Ő-t?

– A billentyűzeten.

Szőke nő a barátnőjéhez:

– Végre megtaláltam a nagy Ő-t!

– Hol?

– A billentyűzeten. Shift és ő!

– Miért köt a szőke nő a számítógépre kötelet?

– Hogy lóghasson az Interneten.

– Miért önt a szőke nő vizet a számítógépre?

– Mert szörfözni akar a neten.

Két szőke nő ül a számítógép előtt. Azt mondja az egyik:

– Te, zárd már be azt az ablakot!

– Miért, fázol?

– Mit mond a szőke nő, ha lefagy a gépe?

– Nincs is hideg…

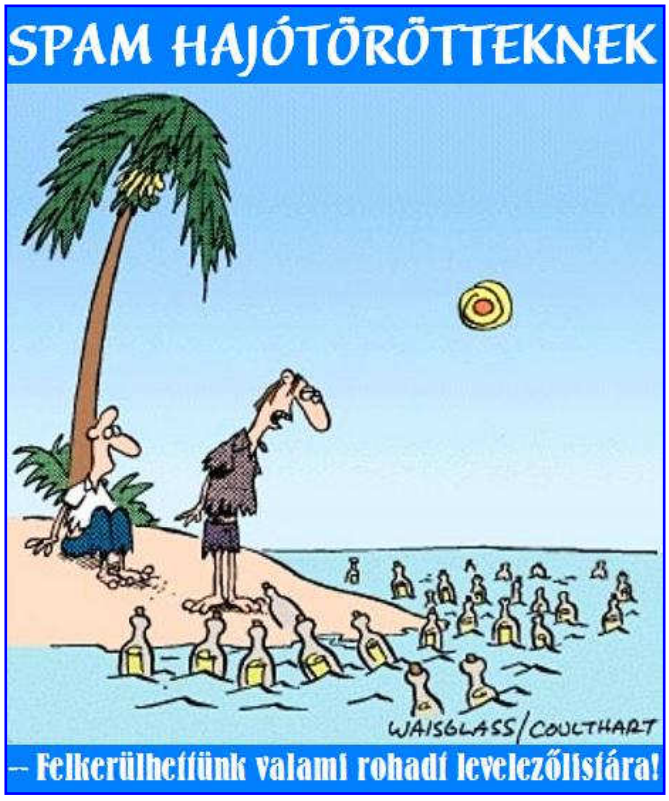

Két szőke nő beszélget Szent István király szobra előtt:

– Nézd, milyen jó pasi! És oda van írva, hogy 975-1038.

– Ja. Csak azt nem írták ki, hogy Telenor, Vodafone vagy T-mobil.

Egy céghez felvesznek egy szőke titkárnőt. Már az első nap panaszkodni kezd a recepciósnak, hogy valami gond van a jelszóval, amikor be akar lépni a programba, mert mindig csak csillagok jelennek meg a képernyőn.

– Ez biztonsági okból van, – feleli a kolléga – hogy aki a hátad mögött áll, az ne tudja elolvasni a kódodat.

– De ha senki nem áll a hátam mögött, akkor is csillagok jelennek meg!

– Melyik az az írásjel, amit a szőke nő sosem használ?

– A gondolatjel.

– Melyik az az írásjel, amit a szőke nő gyakran használ?

– Az idézőjel.

A szőke titkárnő installálja a Windows-t.

– Kérem, tegye be a 3. lemezt! – áll a szöveg a monitoron.

– Hogy a fenébe? Már a második is alig fért bele…

– Mit csinál a rendszergazda az új titkárnőnél?
– Egy új felhasználót!

Az egyik számítógépgyártó cég bejelentette, hogy kifejlesztett egy chipet, mely a női mellbe beültetve zenét játszik. Természetesen a hangzás sztereó. Ezzel sok probléma megoldódik majd, mert a nők eddig folyton arról panaszkodtak, hogy a férfiak mindig csak a mellüket bámulják, és soha nem hallgatják meg őket.

Tegnap vettem egy új Wi-Fi routert, és beállítottam legjobb tudásom szerint. Annyira büszke voltam rá, hogy névnek ezt állítottam be: „**ezttordfel**”.

Másnap reggel felcsatlakoztam rá, és látom, hogy megváltozott a neve: „**kihivaselfogadva**”.

Két rendszergazda beszélget:

– Te, hogy lehetsz olyan hülye, hogy a kutyád nevét adod meg jelszónak?
– Miért, mi a bajod azzal, hogy wfK41a2s?

– Miért könnyű behatolni a kommunisták számítógépébe?
– Mert „Egy a jelszó: tartós béke!”[136]

– Mit csinál az elítélt szoftverkalóz a börtönben?
– Letölti a büntetését.

– Mit csinál az internetező rab a börtönben?
– Letölti a büntetését…

Internetező rendőr:

– A szomszéd felfigyel, hogy Kovács őrmester a délelőtt folyamán többször is kimegy a kapunál levő postaládájához, holott a postás csak késő délután szokott jönni. Amikor már sokadszor nézi meg a postaládát, megkérdezi tőle:
– Valami fontos levelet vár, szomszéd úr?
– Nem, feleli a rendőr. – Csak a számítógépem állandóan azt írja ki, hogy levelem jött!

Az Internetfüggőség jelei:

- Mikor hajnali 3-kor kimész a WC-re, előbb megnézed, hogy érkezett-e új e-mail. Miután visszajöttél, ismét megnézed.
- Úgy döntesz, hogy beiratkozol a főiskolára: az ingyenes Internet-hozzáférés miatt.

---

[136] Ez egy kommunista énekes-táncos játék refrénje. Az általános iskolákban gyakran játszották a gyerekek az óraközi szünetekben. Miközben körbe-körbe táncoltak, ezt énekelték:

Hegyek között, völgyek között zakatol a vonat;
Én a legszebb lányok közül téged választalak;
Egy a jelszó: tartós béke;
Állj közénk, és harcolj érte.

A kiválasztott lánnyal a kör közepén kellett forogni, pörögni; majd kezdődött a játék elölről.

Tanítóik irányítása alatt az osztályteremben is gyakran dalra fakadtak az ifjú kommunistának nevelt gyerekek. Íme egy kis ízelítő a nekik írt mozgalmi dalokból. Webcím: http://www.whatsontv.co.uk/video/youtube/id/UPuSyE8chU0 A május 1-i ünnepségen pedig ezt a dalt kellett énekelni: http://www.whatsontv.co.uk/video/youtube/id/kU0r-i8q9M4 Április 4-én, hazánk „felszabadításának” évfordulóján is kötelező volt az ünnepségen való részvétel. Akkor ez a dal hangzott el: http://www.whatsontv.co.uk/video/youtube/id/kERNKGDZlKE

- Nem tudsz levelet írni az anyádnak, mert nincs számítógépe.
- Amikor kikapcsolod a számítógépedet, azonnal megszáll egy szörnyű, üres érzés…

Digitális társadalmunk embere folyamatos kapcsolatban van, még sincs senkije.

– Hány programozó kell egy kiégett villanykörte kicseréléséhez?
– Egy se, hardverhiba.

Manapság a szülőknek két dolog miatt kell aggódniuk: azon, hogy a fiuk mit tölt le a netről és azon, hogy a lányuk mit tölt fel a netre.

Az Internet egy nagy szemétdomb, amelyen érdemes kapirgálni, mert néha igazgyöngyöt talál az ember.

A modern apa ekként inti a fiát:

– Most pedig gyorsan ülj le a számítógép elé, pötyögtesd le az esti imát, aztán egy-kettő, gyerünk az ágyba!

Modern vicc:

– Apu! Veszel nekem egy high-tech 3 G-s, USB-s, bluetoothos, 12 megás hard disckel és integrált fotókamerával felszerelt mobiltelefont, amivel mp3-at, pdf-et és java utilitiest lehet letölteni?
– Édes fiam, nem tudnál te is csak drogozni, mint más rendes gyerek?

A házaspár együtt ér haza a munkából, csendes a ház. A feleség megszólal:

– Drágám, nem tudod, hová lettek a gyerekek? Itthon vannak egyáltalán?
– Várj csak, - mondja a férj - kapcsoljuk ki az internetet, akkor mindjárt előjönnek.

A mai fiatalok ilyen életet élnek:

– Arra gondoltam, elutazhatnánk megnézni valami szép várost…
– Áh, Google Earth…
– Akkor csapjunk egy haveros beszélgetős estét…
– Facebook?
– OK. Kettesben?
– MSN.
– Valami jó koncert?
– YouTube.
– Mozi?
– nCore…
– Vacsora?
– Kínait vagy pizzát rendeljek?
– Legalább menjünk vásárolni…

– E-bay.

A számítógépnek betáplálják:

Whisky-t iszok szódával: berúgok.

Konyakot iszok szódával: berúgok.

Bort iszok szódával: berúgok.

Mit csináljak?

Válasz:

„Ne igyon szódát!”

Két számítástechnikus beszélget:

– Szia! Kölcsön adnál 1000 Ft-ot?

– Adok 1024-et, hogy kerek legyen!

Két informatikus beszélget. Megszólal az egyik:

– 10101101

Mire a másik:

– 01101010

Napjaink legnagyobb plágiumbotránya az informatikusok fantáziáját is megmozgatta:

Doktor Schmitt[137]:

Ph+D = (Ctrl C) + (Ctrl V)

– Mire szolgál a printer?

– Lassítja a papír haladását a szemétkosár felé.

A bürokrácia fogaskerekei:

Egy lakásától három hónapig távol élt amerikai üzletember hazatérése után kapott egy számítógép által produkált villanyszámlát nulla dollár, nulla centről. Jót mulatott a dolgon, és kidobta a számlát a szemétkosárba, hiszen amíg távol volt valóban nem fogyott áram az otthonában. Pár nap múlva azonban a számítógép küldött egy felszólító levelet, hogy fizessen be a nulla dollár, nulla centet. Ekkor már nem nevetett, hanem elgondolkodott a bürokrácia rejtelmein. Egy hét múlva újabb felszólítás érkezett, hogy ha nem rendezi a számláját, kikapcsolják a házából a villanyt. Gondolta, ennek már fele sem tréfa. Számítógépével átutaltatott a bankszámlájáról nulla dollár, nulla centet a díjbeszedő hivatalnak, amely az összeget postafordultával nyugtázta. Ezzel rendeződött az ügy, megszűnt a zaklatás.

A nagyvállalat igazgatója bemegy a számítógép-szaküzletbe. Nézegeti a legújabb gépeket, mire megszólítja a fiatal és lelkes eladó:

[137] Dr. Schmitt Pál magyar államelnök 2012-ben kénytelen volt lemondani a hivataláról, mert kiderült, hogy doktori disszertációjának több mint 90%-át két külföldi tanulmányból lopta.

– Uram, ez a ragyogó gép felére rövidíti a munkanapját!
– Ez jól hangzik… Csomagoljon be kettőt!

A netfüggőségről, a vele járó szellemi leépülésről több vicc is született már. Ezek egyike?

– Tényleg elbutít a Google?
– Nem tudom, rögtön utánanézek a Gugliban.

A következő szomorú hír röppent fel egy fórumon:

„Nemrég halt meg egy barátom amiatt, hogy bedugva hagyta a telefontöltőjét.”

Nemsokára megindultak a hozzászólások:

„Részvétem. Biztos nagyon megrázott az eset.”

„Ez egy igazi tragédia VOLT.”

„Remélem, a biztosító nem tanúsított komoly ellenállást.”

„És azóta hogyan vezeted le a feszültséget?”

„Nem mondanám, hogy nagyon felvillanyozódtam.”

„Szememben az együttérzés tüze lobog.”

„Ha lehet, zárjuk rövidre a megemlékezést.”

A számítástechnika és az Internet világában is keletkeznek közmondások:

„Ha valamiért nem kell fizetni, mi magunk vagyunk az ár.”

Wikipedia: Én tudok mindent!
Google: Nekem van mindenem!
Internet: Nélkülem nem értek semmit!
Áram: Tényleg?

A moderátor válasza a fórumozók reklamálására:

Igen, tegnap elszállt a szerver. Ezért nem ment az oldal. Ezalatt valószínűleg megdőlt a legnépszerűbb nem létező weboldal nézettségi rekordja. A site ugyan nem működött, de a webstatisztika igen. Az egész nap kint virító 404 Error üzenetre 1630-an voltatok kíváncsiak. Hogy mi ezen ilyen érdekes…[138]

[138] A 404 Error üzenet akkor jelenik meg, ha egy weblapot nem lehet megnyitni.

Amerikában ezt a kérdést táplálták be a világ legnagyobb szuperszámítógépébe:

– Milyen lesz a világ ötven év múlva?

Azt hitték, órákig kell várni a válaszra, de tévedtek. Egy másodperc múlva megérkezett, de senki sem tudta elolvasni. Kínaiul volt írva.

Korunk fékezhetetlen divatja a miniatürizálás. Készülékeink egyre kisebbek, egyre laposabbak lesznek. A menő számítógépek képernyője már olyan kicsi, hogy nagyítóval sem lehet látni rajtuk a betűket. Méretükkel együtt csökken funkcióik száma is. A jelenleg legdivatosabb ultravékony notebook-okból már az optikai tárolót is kihagyták. A menők pedig már számítógépet sem használnak. Leveleiket a mobiltelefonon tekintik meg, sőt már tévét is gyufacímke méretű képernyőn néznek. Ezt a sznob divatirányzatot figurázza ki ez az angol nyelvű videoklip: Webcím: https://www.youtube.com/watch?feature=endscreen&v=17DPJHNVx2Q&NR=1

A Google olyan, mint a nők. Még be sem fejezted a mondatot, már találgat.

A nőkből álló szakértői csoport hímneműnek ítélte a számítógépet, a következő alapon:

1. Előbb be kell kapcsolni, hogy aztán odafigyeljen az emberre.
2. Tele van információval, de nincs fantáziája.
3. Arra szolgál, hogy segítse az embert, de működési idejének nagy részében ő maga a probléma.
4. Mihelyt az embernek van egy, rögtön rájön, hogy ha várt volna még egy kicsit, ezért az árért jóval nagyobb teljesítményű modellt vehetett volna.

A férfi szakértők szerint a számítógép nőnemű, mert:

1. Csak a teremtője érti a belső logikáját.
2. Az a nyelv, amelyen egy másik számítógéppel beszél teljesen érthetetlen.
3. A legkisebb hibát is eltárolja a memóriájában, hogy aztán a legalkalmatlanabb pillanatban hívja elő.
4. Mihelyt az embernek van egy, rájön, hogy a keresetének felét kiegészítőkre kénytelen költeni.

A programozó éjjel egykor megy haza a munkahelyéről az albérletébe. Egyszer csak elé ugrik egy kicsi béka:

– Programozó! Programozó! Én egy elvarázsolt, szépséges királykisasszony vagyok, akit egy gonosz boszorka változtatott át! Csókolj meg, akkor visszaváltozom gyönyörűséges királylánnyá, és a tiéd leszek mindörökre!

– Na, várjunk csak! – mondta a programozó, és zsebre tette a békát.

Hazafelé menet hallja, hogy a béka mocorog a zsebében, hát kiveszi:

– Programozó! Programozó! Csókolj meg, meglátod, szép királyleánnyá változom, utána azt csinálsz velem, amit akarsz!

– Nana! – csitítja megint, és zsebre teszi.

Hazaér, megint érzi, hogy mocorog a béka.

– Mondd már meg, miért nem akarod, hogy visszaváltozzam királyleánnyá, és minden kívánságod teljesítsem?

– Tudod, királylány, rengeteg a munkám, stresszben élek, és alig vagyok itthon. Egy királylány púp lenne a hátamon. De egy beszélő béka – az igen!

Informatikusok csajai:

1. Internet típusú csaj: Fizetned kell, hogy teljes mértékben hozzáférj.
2. Modem típusú csaj: Jó kapcsolatteremtő, de a kapcsolat előbb-utóbb megszakad vele.
3. RAM típusú csaj: Amint megszakad a kapcsolat, azonnal mindent elfelejt.
4. Merevlemez típusú csaj: Mindig mindenre emlékszik.
5. Szerver típusú csaj: Mindig foglalt, amikor szükséged van rá.
6. Windows típusú csaj: Tudod, hogy teli van hibákkal, de nem tudsz nélküle élni.
7. PowerPoint típusú csaj: Arra jó, hogy bemutasd másoknak, de önmagában nem érték.
8. Excel típusú csaj: Azt mondják mindenfélére jó, de te csak az alapműveletekre használod.
9. Word típusú csaj: Mindig van egy meglepetése számodra, és nincs olyan ember a világon, aki minden funkcióját ismeri.
10. DOS típusú csaj: Valaha mindenkié volt, de ma már senkinek sem kell.
11. Backup típusú csaj: Azt hiszed róla, hogy vészhelyzetben teljes mértékben rábízhatod magad, de a valóságban nem tökéletes.
12. Scandisk típusú csaj: Tudjuk, hogy hasznos, és csak segíteni akar, de valójában senki sem tudja, hogy mit csinál.
13. Képernyő típusú csaj: Mindent megmutat neked, de ő semmit sem lát belőled.
14. Képernyővédő típusú csaj: Semmire sem jó, de szórakoztat.
15. Kábel típusú csaj: Csak akkor jó, ha be van dugva.
16. Bluetooth típusú csaj: Érintkezés nélkül akarja a kapcsolatot fenntartani.
17. USB port típusú csaj: Büszkén mondogatja magáról, hogy minden gépbe bedugható.
18. Klaviatúra típusú csaj: Minden funkcióhoz más-más billentyűkombináció szükséges, de kitanulható, és többnyire jól működik.
19. Egér típusú csaj: Csak akkor működik, ha lökdösöd.
20. Multimédia típusú csaj: Vele minden szép, de amikor kikapcsolod, visszatér a totál unalom.

21. Felhasználó típusú csaj: Semmit sem csinál jól, és állandóan kérdéseket tesz fel. Meg akarja érteni a dolgot, de nem képes rá.
22. E-mail típusú csaj: A hülyeségeivel mindenkinél megfordul, de a fontos dolgokat nem közli.
23. Vírus típusú csaj: Észre sem veszed, és beköltözött a lakásodba, mindent kisajátít.
24. Számítógép típusú csaj: Az előzőek tökéletlen kombinációja, amely minél többet dolgozol vele, annál nagyobb zűrzavart okoz neked.

Hogyan koptass le egy informatikus barátot 10 másodperc alatt?

- Lepd meg azzal, hogy átrendezed az ikonjait a számítógépén.

- Dobd ki az egérpadját, és rakj oda neki egy újat, cuki kis állatkölykök képeivel.
- Jegyezd meg, hogy egy kollégád regisztrált neked egy freemail-es e-mail címet.
- Állj mögé, miközben e-mailt ír, és tegyél megjegyzéseket a helyesírására.
- Rejtsd el előle a chipset, kólát és nescafe-t.
- Ha mindez nem használ, emlékeztesd rá minden nap, hogy az otthoni számítógépezés helyett kereshetne valami rendes elfoglaltságot is.

Két informatikus beszélget:

– Neked mi volt eddig a legkomolyabb kapcsolatod?

– Egy 4 megás ADSL!

– Honnan tudod, hogy egy programozó komolyan érdeklődik irántad?

– Amikor beszélsz vele, a te cipőd orrát nézi, nem a sajátját.

Szeretnék végre egy olyan barátnőt, akinek a neve nem .JPG-re végződik…

Szerelmi vallomás:

– Már hat éve arra vágyok, hogy megtaláljam a nagy „Ő”-t. És most végre sikerült.

Tényleg úgy érzed?:

– Nem csak úgy érzem, tudom is. Megnyomtam a Shift billentyűt meg a kis ő-t, és megtaláltam a nagy Ő-t.

Két informatikus beszélget:

– Tegnap megkértem a barátnőm kezét! – meséli az egyik.

– És, igent mondott? – kérdi a másik.

– Nem tudom, még nem válaszolt az e-mail levelemre…

Új változata terjed a Kurnyikova vírusnak: az áldozatok számítógépén Anna Kurnyikova meztelen képei jelennek meg. A rendőrség készen áll a tettes lefülelésére – amint valaki hajlandó lesz végre feljelentést tenni…

Két informatikus beszélget:

– Te, itt azt írják, hogy egyre több informatikusnak van szexuális élete.

– Ja, hígul a szakma.

A nap hirdetése:

„Eladom az Internet teljes másolatát 5689 db DVD-n (vagy 2 DVD-n pornó nélkül)”

Az informatikai oktató ezzel a példával magyarázta el a végtelen ciklus fogalmát a számítógépes program esetében:

Egy igazgató így szól a titkárnőjéhez:

– Egyhetes kongresszusra utazunk külföldre, és remélem jól fogjuk magunkat érezni együtt. Tedd meg a szükséges előkészületeket…

A titkárnő felhívja a férjét:

– Egyhetes kongresszusra utazunk külföldre a főnökkel. Légy szíves lásd el magad drágám, míg távol leszek!

A férj felhívja a szeretőjét:

– A feleségem külföldre utazik egy hétre. Mi is bulizhatnánk együtt, hercegnőm.

A szerető (aki iskolai tanítónő) a gyerekekhez:

– Jövő héten elintézendő dolog miatt távol leszek, így nektek sem kell iskolába jönnötök.

Egyik gyerek a nagyapjához siet a hírrel:

– Nagyapa, jövő héten nem kell iskolába mennünk, és a múltkor azt ígérted, hogy elviszel kirándulni a hegyekbe, ha nem kell suliba mennem.

A nagypapa (történetünkben az előbbi igazgató) imádja az unokáját, ezért felhívja a titkárnőjét:

– Az unokám megkért, hogy töltsem vele a következő hetet, így nem megyek a kongresszusra. Kérlek, töröltesd a foglalásokat…

Titkárnő a férjhez:

– Az igazgató lemondta az utat, így a következő héten együtt leszünk drágám.

Férj a szeretőhöz:

– Sajnos nem lehetünk együtt édesem, a feleségem mégsem utazik el.

A szerető értesíti a gyerekeket az iskolában:

– Az elintézendő dolog közben megoldódott, így a tanítás mégsem marad el.

Gyerek szól a nagypapának:

– Mégis lesz suli, nem tudunk most kirándulni menni.

Igazgató a titkárnőnek:

– Az unokám lemondta a kirándulást. Kérlek, folytasd a megfelelő előkészületeket a kongresszussal kapcsolatban…

Tisztelt Ügyfélszolgálat!

Tavaly frissítettem a **Barát 5.0** programról **Férj 1.0**-ra, és azt tapasztaltam, hogy a rendszer teljesítménye csökken, különösen a **Virág** és **Ékszer** alkalmazásokban, melyek pedig kifogástalanul működtek a **Barát 5.0** alatt. Ezen túlmenően a **Férj 1.0** több kedvenc programomat is eltávolította, mint például a **Romantika 9.3**-at és az **Odafigyelés 6.4**-et, ám telepített olyan alkalmazásokat, mint a **Bajnokok Ligája 4.1** és a **Foci VB 3.0**. Most már az **Elbeszélgetés 8.0** sem működik, és ha **Takarítás 2.8**-at akarom indítani, visszautasít a rendszer. Megpróbáltam a **Nyaggatás 5.3**-mal kijavítani a hibákat, de sikertelenül. Mit tegyek?

Tisztelt Elkeseredett Ügyfelünk!

Először is, ne felejtse, hogy a **Barát 5.0** szórakoztató csomag, míg a **Férj 1.0** operációs rendszer, saját utasításkészlettel. Gépelje be következő parancssort:

C:Azt hittem, szeretsz [Enter] Ezután töltse le a **Könnyek 6.7**-et, amellyel telepítheti a **Bűntudat 3.0**-át!

Ha minden rendben megy, akkor a **Férj 1.0** ezután magától indítja az **Ékszer 2.4** és **Virágok 3.6** alkalmazásokat. Kérem figyeljen oda, hogy ne terhelje túl a **Férj 1.0**-át több ilyen alkalmazás gyakori, vagy egyidejű futtatásával, mert ez esetben előfordulhat, hogy a **Férj1.0** telepíti az **Ingerült Csönd 2.3**-at, vagy a **Kocsmázás 7.0**-át. Ezek által a rendszer fokozottan ki lesz téve a **Sör 6.1** támadásainak. A **Sör 6.1** kártékony program, mely **Hangos Horkolás.wav** fájlokat hoz létre a merevlemezen. Egyes tapasztalatok szerint a **Férj 1.0** a **Pletykadélután 2.1** és a **Barátnőim Átjönnek Vacsorára 3.2** futtatása esetén lemerevedhet. Ezeket csak akkor indítsa, ha előtte telepítette az **Elmehetsz a Meccsre 1.5**-öt! Bármilyen hibát is tapasztal a **Férj 1.0** működésében, SEMMILYEN KÖRÜLMÉNYEK KÖZÖTT NE TELEPÍTSE az **Anyós 1.0**-át, és ne telepítsen új **Barát** programot se! Ezek nem támogatott alkalmazások; melyek a **Férj 1.0** rendszer összeomlásához és a kapcsolat megszakadásához vezethetnek. A **Férj 1.0** remek program, de csak korlátozott memóriakezelési lehetőségei vannak, és nem kompatibilis néhány újabb alkalmazással (ilyen például a **Vegetári-**

ánus Étel 4.3) Viszont érdemes fontolóra venni néhány kiegészítő szoftver beszerzését. Személy szerint a **Meleg Vacsora 3.1**-et és a **Rafinált Alsónemű 7.7**-et ajánlom.

Tisztelt Ügyfélszolgálat!

Tavaly a **Barátnő 1.0**-t **Feleség 1.0**-ra fejlesztettem, és az új program váratlanul elindította a „gyerek” segédprogramot, amelynek rendkívül nagy a tár- és erőforrásigénye. A termékismertetőben nem esik szó erről a jelenségről. Ráadásul a **Feleség 1.0** minden más programba beinstallálja magát, és már a rendszerindításkor betöltődik. A különböző programok, úgy mint az **Éjszakai póker 3.0** vagy a **Sörivászat 2.5** azóta nem futnak, indulásukkor a rendszer összeomlik. Úgy tűnik, nem tudom kiirtani a rendszerből a **Feleség 1.0**-t. Gondolkoztam a **Barátnő 1.0**-ra való visszatérésen, de az Uninstall nem működik. Tudnak segíteni?

Tisztelt Ügyfelünk!

Kedves felhasználó, ez egy általános probléma. Sokan fejlesztik **Barátnő 1.0**-jukat **Feleség 1.0**-ra, gondolván, hogy ez puszta szórakoztató segédprogram. Ellenben a **Feleség 1.0** operációs rendszert arra tervezték, hogy mindent ő futtasson. Ne is próbálkozzon az installálásával! A **Feleség 1.0** későbbi eltávolítása a rendelkezésre álló erőforrások jelentős sérülésével járhat. Néhányan megpróbálták installálni a **Barátnő 2.0**-t, illetve a **Feleség 2.0**-t, de több problémával találkoztak, mint az eredeti rendszerben. Mások megpróbálták a **Barátnő 2.0**-t futtatni a háttérben, a **Feleség 1.0** működésével egy időben. A **Feleség 1.0** azonban érzékeli a **Barátnő 2.0**-t, és ez összeütközést okoz, amely a rendszer összeomlásához vezethet. A legegyszerűbb módja a problémák elkerülésének, ha egyik verzióját sem telepíti a **Feleség** szoftvernek, csak a **Barátnő**t használja. A **Barátnő 1.0**, **2.0**, **3.0** stb. tökéletesen kompatibilisek, és együtt is futtathatók! A programhalmozástól azonban óvakodjunk, mert a **Feleség 1.0** gyakran fertőzött az **Anyós 1.0** nevű rendkívül veszélyes és kártékony vírussal, ami még a **Feleség 1.0** meglévő és használható részeit is tönkreteheti. Nem lehet mást tenni, csak irtani, irtani, mert ez a vírus olyan káros, hogy a **Feleség 1.0** teljesen átalakul **Anyós 2.0**-vá, azaz a vírus saját magát fejleszti tovább.

EGY PROGRAMOZÓ FELESÉG NAPLÓJA:

2008. augusztus 16.
Ma megismerkedtem Gyulával. Gyönyörű, vibráló zöld szeme van. Azt mondta programozó. Az jó. Én imádom a programokat. Egyik buliból a másikba. Bárcsak összejönnénk!
Augusztus 21.
Összejöttünk. Nagyon romantikus volt. Napfény, vízesés, szomjat oltó szarvas, s mindez az egérpadon volt, amire feküdtünk. Közben a derekamat egy kicsit nyomta a monitor, de amikor a Gyula mondta, hogy csak 14 colos, akkor arra gondoltam, hogy inkább kivárom a végét. Szegény Gyulám eléggé suta. Mikor kérdeztem, hogy mit keres olyan sokáig, azt mondta, hogy az inputot. Mikor megtalálta, hogy legközelebb könnyebben menjen, alkoholos filccel a hasamra írta: „Click here”. Remélem, ez nem valami disznóság.
Szeptember 2.
Imádom Gyulát! Különösen azt szeretem benne, hogy pislogás nélkül képes végignézni egy egész Híradót. Azt mondta, hogy ha igazán szeretem, akkor levágatom a hajamat. Levágattam. Most már szerelmünk legszebb pillanataiban is látja a fülem alatt a monitort. Sajnos ezekben a pillanatokban a Gyula rendszerint lefagy. Engem idegesít.
Október 14.
Ma összeházasodtunk. Eljött a Gyula összes barátja, mind programozó. Ennyi szemüveget egyszerre csak az OFOTÉRT kirakatában láttam. Kicsit kínos volt, hogy amikor alá kellett volna írni az anyakönyvet Gyuláról kiderült, hogy nem tud kézzel írni. Még szerencse, hogy a szomszéd szobában volt egy billentyűzet, hamar odakanyarította: Zsül. Így szokta aláírni az e-mail-jeit. A nászéj-

szakáról a Gyula később úgy nyilatkozott, hogy ez volt életének legmámorosabb éjszakája. Ugyanis végre sikerült az Interneten keresztül bejutnia a Columbia egyetem egyik titkos könyvtárába.

Október 16.

A mézesheteket Amerika fölött töltöttük. Gyula nagyon kedves. Minden nap megmutatja egyenes adásban a műholdképen, hogy milyen az idő Amerikában. Tudtad, hogy most Wisconsinban +13 °C van? Hát nem tudtam. Nagyon izgalmasak a mézeshetek.

– **November 4.**

Unatkozom. Vettem egy papagájt. Van kivel beszélgetnem.

November 11.

Ma megpróbáltam felhívni Gyula figyelmét magamra! Vettem egy nagy levegőt és fekete csipkebugyiban, egy vízilóbőr korbáccsal a kezemben a képernyő elé álltam. Láttam, hogy észrevett, mert pislogott egyet. Elmosolyodott és még meg is simogatott: – Na jól van – mondta – megmutatom neked a „Szado-mazo kislányok piknikje” című honlapot!

December 2.

Ma váratlanul áramszünet volt. Hurrá! Gyula kedvesen simogatott gyertyafény mellett. Piciket harapott a fülembe és halkan suttogta: – Kérhetek tőled valami szokatlant? Boldogan bólintottam, és négy és fél órán keresztül tekertem neki a dinamót.

December 13.

Már beszélnem sem kell. A papagáj állandóan csacsog, Gyula meg rendületlenül felel neki:
Igen, szívem!

2007. január 4.

Kezd elegem lenni Gyulából. Még egy utolsó kísérletet teszek. Egy óriás plakáton láttam, hogy egy nő hátára tetőcserepek vannak festve. Vásároltam egy csomó festéket, és egy fél nap alatt egy komplett billentyűzetet festettem magamra. Gondosan ráírtam mindent. Control, Tab, Alt, Delete, Shift, stb. Gyula mosolygott. A Ctrl + Alt + Del -el törölte a programot, és visszaült a saját gépéhez. Betelt nálam a winchester. Ez vért kíván!

Január 5.

Éva barátnőm – a férje szintén komputeridióta – kioktatott. Rettenetes gyilkosságra készülök. Beállítottam hajnali fél négyre a vekkert, csendben bekapcsolom Gyula számítógépét majd gondosan begépelem: „format C”. Ha-ha, ha-ha. Ezzel az a hülye masina majd mindent elfelejt.

Január 6.

Fél négykor keltem, de Gyula már ott ült a gép előtt. Az ágyamba dugtam a papagájt, felöltöztem és elhagytam Gyulát.

2020. augusztus 4.

12 éve nem láttam Gyulát. Azóta Istvánnal élek. Ő nem programozó. Rendszergazda. Szükségem van tehát a fekete csipke bugyira, és a víziló korbácsra. Elhozom őket Gyulától. Szerencsére a zárat nem cserélte le, s már az előszobából hallottam, hogy a papagáj szüntelenül fecseg, Gyula pedig mondja neki:
Igen, szívem.

Smith mondja a fiának:

– John, 30 éves vagy, itt az ideje, hogy megnősülj, és én állást keressek neked.

– Ki jönne hozzám? Hiszen én nem nagyon ismerek senkit, és nem is értek semmihez – mondja a fia.

– Mit szólnál a Bill Gates lányához? – kérdi az öreg.

– Hát, az nem lenne rossz.

Elballag az öreg Bill Gateshez és azt mondja neki:

– Helló Bill! Mit szólnál hozzá, ha a fiam elvenné a lányodat feleségül?

– Na ne, Smith! Miért adnám oda? Ki a te fiad?

– Hát az Amerikai Nemzeti Bank elnökhelyettese – feleli az öreg.

– Hát, lehet róla szó – vakargatja a fejét Bill.

Elballag az öreg az Amerikai Nemzeti Bank elnökéhez és mondja neki:
Fel kellene venni a fiamat ide a bankba alelnöknek!
Miért venném? Ki a maga fia? – kérdezi az elnök.
Nem tudja? Ejnye! Hát Bill Gates veje!

– Hallo! Hallo!
– Itt a brüsszeli rendőrség, miben segíthetek?
– Ó… igen… Éppen az imént dobtak az arcomba egy habostortát!
– Rendben, uram. Hívta már korábban is a rendőrséget?
– Nem.
– Nos, akkor kérek némi információt önről, a nyilvántartásunk számára. Neve?
– Bill Gates.
– Lakhelye?
– Egyesült Államok.
– Anyanyelve?
– Angol.
– Rendben. Az ön rendőrségi azonosítószáma: BP31415927. Kérem, a következő hívásakor erre hivatkozzon. Tehát: azt mondja, hogy egy habostortát vágtak az arcába?
– Igen. Én csak a belga miniszterelnökkel akartam találkozni, amikor egy ember elvonta a figyelmemet, eközben egy másik eltalált a tortával.
– Már volt egy olyan ügyfél, aki arról panaszkodott, hogy eltalálták egy almatortával. Biztos benne, hogy Önt habostortával dobták meg?
– Nos, az arcomon mindenfelé fehér hab volt és sehol sem láttam almát, így biztos vagyok benne, hogy habostortával dobtak meg.
– Korábban meglátogatta már a belga miniszterelnököt?
Igen.
– És akkor is arcon dobták tortával?
– Nem.
– Hmm… Látogatott már meg más miniszterelnököt is a múlt hónapban?
– Igen.
– És, akkor is kapott tortát az arcába?
– Nem.
– Nos… Próbáljunk ki más valamit! Menjen ki az épületből és jöjjön be újra! Várok.
– Egy perc… Oké, visszajöttem!
– Megdobták tortával?
– Természetesen nem!
– Nos, uram, nem tudom, mi okozhatta az első tortát, de úgy néz ki, a dolgok rendesen működnek. A hibajelenséget továbbítom az illetékesekhez. Ha még egyszer előfordulna a probléma, kérem, jegyezze fel az esemény pontos körülményeit és hívjon bennünket újra. Köszönjük, hogy a brüsszeli rendőrséget hívta!

Hét pont, amiben megegyezik a Windows és egy átlagos nő:

1. Szinte mindenkinek van vagy volt már.
2. Logikusnak tűnő szerkezete ellenére teljesen kiszámíthatatlan.
3. Merőben azonos eseményekre képes a legkülönfélébb, legmeghökkentőbb válaszokat produkálni.
4. A legtöbb tetszetős és praktikusnak látszó terméket rájuk tervezik.
5. A használat során bebizonyosodik, hogy a divatos külső nem minden.

6. A használati idő előrehaladásával egyre nagyobb százalékát veszi igénybe kapacitásunknak.
7. Az újabb verziók mindig a régebbi hibáinak kijavítását ígérik, ehelyett mindig újabb és újabb, addig elképzelhetetlennek tartott hibaforrásokkal találkozunk.

Hét pont, amiben egy belevaló férfi hasonlít a Linuxra:

1. Egyszerre akár több felhasználó igényeit is képes maradéktalanul kielégíteni, akár úgy is, hogy egyik sem tud a másik létezéséről.
2. Nyílt és egyszerű forráskódja ellenére saját képükre formálni igazán csak a hozzáértők képesek.
3. Türelemmel és megfelelő gyakorlattal minden feladatot meg lehet vele oldani.
4. Feltételezi, hogy az őt használó tudja, mit is akar vele kezdeni.
5. A rendelkezésre álló erőforrások lehető legnagyobb részét a felhasználó(k)nak adja.
6. Működésében probléma csakis durva felhasználói behatás esetén következik be.
7. Habár gyakran és sokféle újabb verzió jelenik meg, a felhasználók igyekeznek a régit megtartani s legfeljebb egyes részeket frissíteni.

– Mi az abszolút pofátlanság?

– Microsoft Linux disztribúció.

A szoftvercég marketingmenedzsere, a műszaki csapat vezetője és egy szoftverfejlesztő utaznak a cég kocsijában. Egy nagy lejtő közepén elromlik a fék. Azt mondja a marketingmenedzser:

– Már régóta mondom, hogy le kellene cserélni az autót egy újabb, megbízhatóbb típusra.

A műszaki csapat vezetője:

– Hívjuk fel a márkaszervizt, kérdezzük meg, mit javasolnak ilyen esetben.

Mire a szoftverfejlesztő:

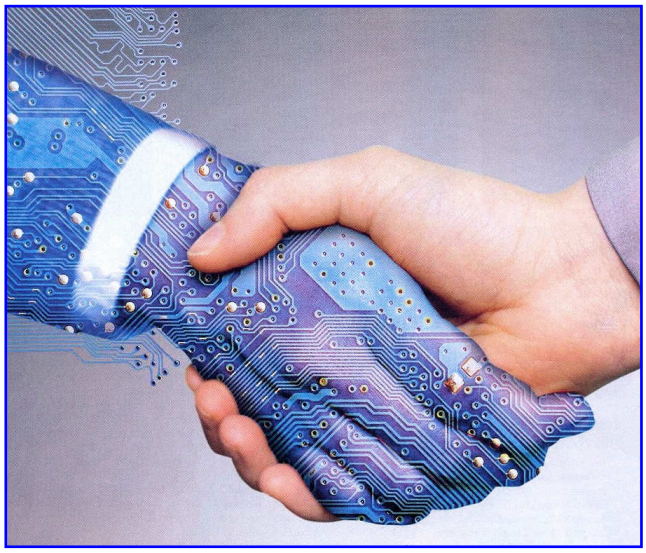
– Menjünk tovább, hátha nem veszi észre senki.

Mi a különbség a mérnökök és a felhasználók között?

– Ha egy készülék minden funkciója működik, akkor a felhasználók azt gondolják, semmit sem kell vele tenni. Ha egy berendezés minden funkciója működik, a mérnökök azt gondolják, hogy a berendezésnek nincs még elegendő funkciója, és tovább kell fejleszteni…

– Feltaláltam azt a számítógépet, amely már igazi emberi vonásokat mutat – dicsekszik a tudós az újságírónak.

– Úgy érti, hogy a számítógép gondolkodni tud?

– Azt nem. De ha hibát követ el, azt másra keni.

– Egyszer egy számítógép megvert sakkban – de aztán alulmaradt kick-boxban.

– A Windows új, ismeretlen hardvert talált…

– A fenébe, megint benne hagytam a csavarhúzót…

A tájékozatlan emberek szerint a rendszergazda az az ember, aki reggel kihajtja a rendszereket az ólból, eteti-itatja, este pedig visszatereli őket oda. A valóság majdnem ilyen szomorú. Számos egyébként előnytelen jellemvonás, és hosszú évek kitartó munkája szükséges ahhoz, hogy valakiből igazi rendszergazda legyen. Az igazi rendszergazda titkos tudás birtokosa. Számos beavatási lépésen keresztül sámáni erők birtokosává válik. A felügyeletére bízott rendszeren élet és halál urának képzeli magát, és sajnos az is. Egyéb jellemvonásai az évek során egyre fokozódó paranoia, skizofrénia, hatalommánia, kommunikáció-képtelenség és tévedhetetlenség-tudat, hogy csak a legsúlyosabbakat említsük. A rendszerhez fűződő bensőséges viszonya szorosabb, mint bármelyik házasság, a felügyeletére bízott számítógépek minden porcikáját ismeri. Párkapcsolatuk macsó típusú. Ha a rendszer teljesítménye elmarad az elvárásoktól, verbálisan vagy tettlegesen is inzultálja kedvesét. Huzamosabb ideig azonban nem bírja ki nélküle. Modemet vásárol, hogy a leglehetetlenebb időpontokban otthonról is ellenőrizhesse működését.

A rendszergazdának számos ellensége van, de legjobban a felhasználókat utálja. A velük folytatott sziszifuszi küzdelem lassanként kiöl belőle mindent, ami emberi. Az ideális rendszeren nincsenek felhasználók, és a rendszergazda mindent meg is tesz azért, hogy rendszere közelítsen az ideálishoz. Első lépésben munkatáborhoz hasonló fegyelmet vezet be a rendszeren. A tábort körletekre osztja, lakóinak életét szigorú szabályokkal keseríti meg, mindenkinek körültekintően, sőt szadista élvezettel korlátozza jogait. Tudásának morzsáit csak kiválasztottaknak adja tovább, a rendszer foglyai közül a kontraszelekció elve szerint kápókat szemel ki magának. Csicskáztatja őket, elvégezteti velük a piszkos munkát, cserében extra jogokat adományoz nekik, és bizonyos mértékben osztozhatnak a mezei felhasználók iránt érzett megvetésében. A kivételezettektől feltétlen lojalitást követel.

A rendszergazda a valósággal nehezebben boldogul, a verbális kommunikáció során gyakran túlcsordul vagy lefagy. Ideges természetű, embertársait gyanakvó tekintettel méregeti, mindenkiben potenciális felhasználót gyanít. A valós világ komplexitása metafizikai szorongással tölti el, összeesküvés-elméleteket gyárt és csereberél a rendszereket összekötő szupersztrádán, kódoltan kommunikál. A tények egyre kevésbé befolyásolják gondolkodását, vélt vagy valós veszély esetén kommandósnak képzeli magát. Szélsőséges rendpárti vagy radikális anarchista, utóbbi esetben azonban csak a rendszerén uralkodó félfasiszta viszonyokat kompenzálja. A rendszergazdának mindig igaza van, a kritika bármely formáját a személye ellen irányuló burkolt támadásként értelmezi. Ilyenkor vérengző mimózává változik. Egész életét a számítógép tölti ki, pl. senki nem látott még napozó rendszergazdát. Bizarr szexuális életét a hálózaton terjedő pornográf anyagok gyűjtésével próbálja feldobni. Nagyon jól keres, mégis mindig alulfizetve érzi magát, ezért lelkiismeret-furdalás nélkül maszekol munkaidőben is. A grafikus alkalmazásoktól, hálózati játékoktól, interaktív próbálkozásoktól epilepsziás rohamot kap, a multinacionális karvalytőke rendszervesztő marketinghúzásainak tartja őket, az ilyesmikkel próbálkozó felhasználót porig alázza.

Meggyőződése, hogy a rendszert számos veszély fenyegeti. A felhasználók apró trükkökkel próbálkoznak a szabályok kijátszására. A rendszergazda ilyenkor példát statuál, nyilvános büntetést eszel ki. A rendszer határait dühös pitbullként védi, tűzfalakat épít, áramot vezet a szögesdrótba, aknazárat telepít. Rémálmaiban a partizánok mégis bejutnak, és megkísérlik elpusztítani a rendszert, vagy egyszerűen csak felírják a falra hogy „Hülye rendszergazda”. Rémálmai néha valóra válnak, ilyenkor hiába állítja fel tábori ágyát a gépteremben, napokig nem tud aludni. Óriási stresszigényét kielégítendő titokban partizánkodik, hogy ellenőrizze a szomszédos rendszerek gazdáinak éberségét, és bebizonyítsa, hogy az általuk használt operációs rendszer fabatkát sem ér. Szoftverügyekben vallásháborúkat robbant ki és kultivál, feketelistákat készít azokról a cégekről és kollégákról, akiket elsőként állít majd falhoz a forradalom. Az igazán rátermett rendszergazdák rémtetteit hálózati mítoszok örökítik meg.

Részlet „A kis herceg” modernizált változatából:

Az utazásai során a kis herceg egy furcsa, kocka alakú bolygóra ért. A bolygón drótok, telefirkált papírok, félig telt kávéscsészék voltak szétszórva. A szeméthalom közepén egy borostás, szemüveges alak ült.

– Szia. Te ki vagy? – kérdezte a kis herceg.

– Pill, rögtön – válaszolta a borostás alak.

– Mi a neved? – kérdezte újra a kis herceg, ugyanis ha egyszer valamire kíváncsi volt, azt nem hagyta annyiban.

– A programozó vagyok. Mindjárt beszélhetünk, csak most egy hibát keresek a logban.

– Mi az a log? – kérdezte a kis herceg. Körbenézett, de sehol se látott semmit, amire ez a szó illett volna. – Mi az a log? Ismerem a szemétkupacot, látom a kávéscsészét és a drótokat is, de nem látok logot. Hol van?

A programozó hitetlen arccal fordult a jövevény felé.

– Te ugye a javításért jöttél? – kérdezte, és beletúrt egy paksamétába. – Mindjárt megnézem a listát, szerintem a következő patch már tartalmazni fogja – és elkezdett a körülötte heverő papírok közt kotorászni.

A kis herceg elbizonytalanodva nézte a programozót, ahogy az egyik halom legaljáról kihalászott egy színes filctollal összefirkált szöveget, és hümmögni kezdett felette.

– Mi az a log? – kérdezte megint.

A Programozó nagy levegőt vett:

– Nem tudom egyszerűen elmagyarázni egy felhasználónak, de a program a hibáit egy naplóállományba írja, amit csak az írás idejére zárol. Ezért aztán, ha a rutin elszáll, akkor a logban az abortálás előtti utolsó bejegyzésből tudjuk kitalálni a hiba pontos helyét, és ez segít a javításban. De ennek semmi köze nincs a patchhez, amiért jöttél.

– Te nagyon furcsán beszélsz – felelte a kis herceg. – Mi az a felhasználó?

– Az emberek két részre oszthatók – válaszolta a programozó, miközben lehajtott egy fél csésze hideg, állott tejeskávét. – Akik írják a programot, azok a programozók. Akik csak használják őket, azok a felhasználók. Én is egy programozó vagyok, és – mivel nem tudtad, mi a log – te valószínűleg felhasználó vagy. Milyen programot használsz?

– Nem használok programot. Van egy rózsám, és három vulkánom. Ezek programok? – kérdezte a kis herceg.

– Nem, nem ezekre gondoltam. Tudod, mikor leülsz a gép elé, és elindítasz valami szövegszerkesztőt, levelezőt, vagy ilyesmit. A munkahelyeden, az irodában például.

– Nincs irodám. Egyszer találkoztam egy hivatalnokkal, de eljöttem a bolygójáról. Unalmas alak volt – felelte a kis herceg.

– OK, akkor otthon, mikor szabadidődben benyomsz egy játékot, az egy program – magyarázott türelmetlenül a programozó.

– Szabadidőmben szeretem megnézni a napfelkeltét. Mindig úgy húzom a székemet, hogy épp lássam – felelte a kis herceg. – De az én bolygóm kerek, nem ilyen négyzet alakú. Milyen itt a napfelkelte? – kíváncsiskodott tovább.

– Nem négyzet, kocka. A négyzet az síkidom, a bolygóm meg test, térbeli alakzat – mondta a programozó. – Az ilyen fogalmi zavarok miatt kevernek mindent össze a felhasználók, mert képtelenek a legalapvetőbb szakkifejezéseket is megjegyezni. Meg hogy kockás füzetnek hívjátok a négyzethálósat, az agyam száll szét ettől is.

– Milyen itt a napfelkelte? – kérdezte újra a kis herceg, mert nem szokott eltérni a tárgytól.

– Mit tudom én? – válaszolta a programozó. – Nem szoktam látni, én olyankor dolgozom. Mondd meg a GL-ednek, hogy a patch az esti upgrade-ban benne lesz, addig meg hagyjanak békén, mert a debug magasabb prioritású task, mint a support – és visszafordult a munkájához.

– Milyen barátságtalan figura – gondolta a kis herceg, és otthagyta a bolygót. Útközben azon tűnődött, vajon el tudná-e magyarázni a programozónak, hogy ő nem használ semmilyen programot, és mégis normálisan él, vagy hogy a programozó képes lenne-e elmondani neki, mi az a log úgy, hogy megértse.

– Valószínűleg nem – summázta végül.

Bill Gates beszédet tartott. A TV élő egyenes adásban közvetítette az egészet. A tapsvihar elülte után egy bátor ember odarohant az emelvényhez és felkapta a mikrofont:

– Bill Gates idióta! – ennyit sikerült kiabálnia, mielőtt a testőrök elvezették.

Hosszas tárgyalások után megszületett a bírósági döntés. Az ember 1 évet kapott becsületsértésért és 10 évet vállalati titok megsértéséért.

Bill Gates földi pályafutását befejezve a pokolba kerül. Az ördög azt mondja neki:

– Mutatok neked három helyet. Ezek közül te választhatod ki azt, ahol az örökké tartó bűnhődésedet fogod eltölteni.

Elsőként egy lángoló tavat mutat neki, ahol milliónyi elkárhozott lélek szenved szörnyű kínzások közepette. A második hely egy hatalmas aréna, ahol több ezer embert üldöznek kiéhezett oroszlánok. Végül a harmadik hely egy kis szoba, ahol az asztalon egy üveg bor, a sarokban pedig egy számítógép található. Gates gondolkodás nélkül ezt választja. Az ördög betessékeli, majd rázárja az ajtót. Ahogy megfordul, beleütközik Luciferbe, aki dühösen kérdőre vonja:

– De hát ez Bill Gates volt. Emberek milliói átkozzák, naponta szidják, te meg a legjobb helyre zárod?

– Mindenki ezt gondolja – kuncog az ördög. – De a borosüvegen nincsen lyuk…

– És a számítógép?

– Az a legjobb – nevet hangosan az ördög. – Windows 95 van rátelepítve, és a billentyűzetről hiányzik három gomb.

– Melyik az a három?

– A **Ctrl**, az **Alt** és a **Del**…

Meghal Bill Gates. Szent Péter megkérdi tőle, hova szeretne jutni, a pokolba vagy a mennyországba. Bill Gates részletes információkat kér, mire Szent Péter megengedi neki, hogy betekinthet mindkét helyre. Először a poklot látja. Csodás éghajlat, pálmák, gyönyörű nők lenge öltözetben, kaja pia dosztig. Nem is kíváncsi a továbbiakra, ezt választja. Szent Péter beleegyezik. Amint belép a pokol kapuján, két markos ördög azonnal elkapja, és már nyomják is bele az olajjal teli szurkos kondérba, amely alatt Windows-dokumentációk által táplált hatalmas tűz lobog. Bill Gates reklamál:

– Hé, nem erről volt szó, nem ezt mutattátok az előbb!

Mire a főördög:

– Ja, kérlek, az csak a demo változat volt…

Egy szép napon Bill Gates távozott a földi árnyékvilágból és, mindenki nagy meglepetésére, a Paradicsomba jutott. Amikor odaért, a mennyország bejárata előtt, az ügyfélfogadóban kellett várakoznia. A Paradicsom ügyfélfogadása hatalmas területen húzódott. Üdvözült lelkek milliói ténferegtek benne. Sátrakban laktak, és egész nap nem volt semmi dolguk. Az élelmet és vizet teherautókból osztották, miközben jegyzetfüzetekkel hadonászó alkalmazottak hada vette csigalassúsággal számba az újonnan érkezetteket. A tömegnyomor miatt gyakoriak voltak a tömegverekedések. Bill három hetet töltött egy többszemélyes sátorban, míg egy alkalmazott végre megszólította.

– Helló, a nevem Gábriel, és én fogom koordinálni a nyilvántartásba vételed folyamatát.

Bill szeretett volna kérdezni valamit, de Gábriel félbeszakította:

– Nem, nem Gábriel arkangyal vagyok. Én csak egy egyszerű kisvárosi srác voltam, aki tizenhét éves korában egy autó roncsai között végezte. Hogy hívnak?

– Gates, Bill.

Gábriel figyelmesen lapozgatott füzetében, Bill földi cselekedeteinek összefoglalóját keresve. Közben Gates mérgesen kérdezte:

– Mi folyik itt? Miért rostokol itt ez a rengeteg ember? Hol van Szent Péter? Merre van a kapu?

Gábriel elengedte a kérdéseket a füle mellett, mindaddig, amíg meg nem találta Bill dossziéját. Ekkor csodálkozva nézett föl:

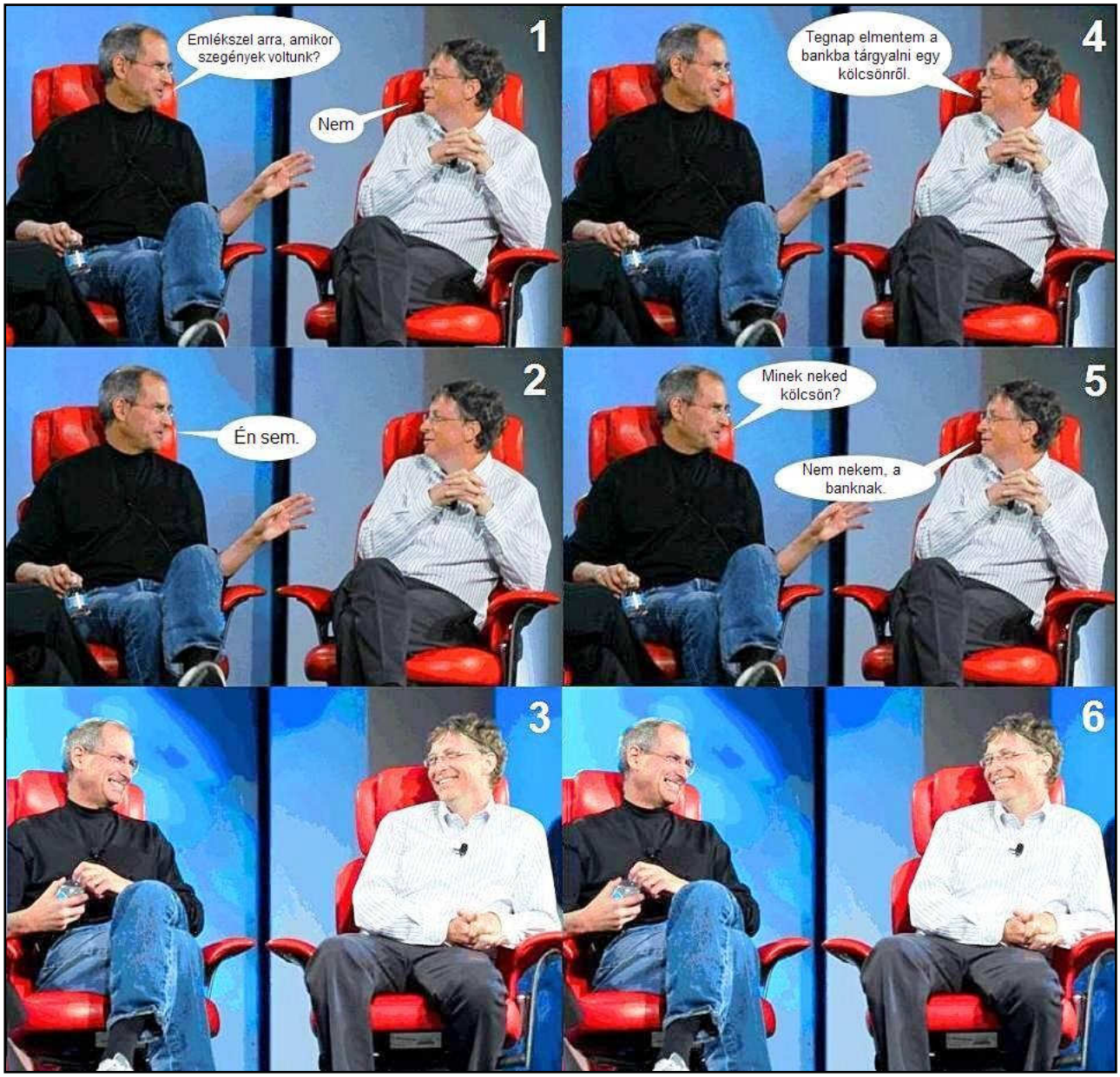
– Azt írja, hogy egy nagy szoftvergyártó cég elnöke voltál. Igaz ez?

– Igen.

– Hát akkor te vagy a mi emberünk. Munkára föl, nagyfejű! Amikor beindult ez a Szent Péter-féle vállalkozás, ment minden, mint a karikacsapás. Alig néhány száz ember halt meg naponta, és Péter egyedül is gond nélkül tudta fogadni őket. De ma már 7 milliárd ember él a Földön! Az ég szerelmére, amikor Isten azt mondta: „Szaporodjatok és sokasodjatok”, nem úgy gondolta, hogy, mint a nyulak! Ekkora népesség mellett óránként tízezren halnak meg! Ez majd negyedmillió embert tesz ki naponta. Gondolod, hogy Szent Péter mindenkivel személyesen tud találkozni?

– Feltételezem, hogy ez nem megy.

– Pontosan. Ezért Péter koncesszióba adta a vállalkozást. Pillanatnyilag ő a vezérigazgatója a Péter Csoport részvénytársaságnak. Ő csak ül a vállalati főközpontban és diktálja a szabályokat. Magát a nyilvántartásba vételt a hozzám hasonló alkalmazottak végzik.

Gábriel még egy ideig tanulmányozta a kezében lévő papírokat, majd folytatta:

– Úgy tűnik, hogy a papírjaid rendben vannak. A te szakmai háttereddel zsíros álláshoz fogsz jutni itt.

– Álláshoz?

– Természetesen. Mégis mit gondoltál, az örökkévalóságig a popsidon csücsülsz, és nektárt szürcsölsz? A mennyország egy nagy vállalkozás. Itt bizony igyekezni kell!

Gábriel előhúzott egy három példányban nyomtatott űrlapot, kitöltötte, aláíratta Billel, majd kitépte az utolsó példányt, és Billnek adta. – Ezzel menj a 23-as számú nyilvántartási központba, ahol majd találkozol a foglalkozásvezetőddel. Ábrahámnak hívják. Bill kérdezni akart valamit, de Gábriel félbeszakította.

– Nem, ő nem az az Ábrahám.

A 23-as nyilvántartási központig Billnek tíz mérföldet kellett caplatnia. Aztán alig hat órát várt Ábrahámra.

– A mennyország évszázadokkal le van maradva az adatfeldolgozási infrastruktúra fejlesztésében – magyarázta Ábrahám. – Mint bizonyára észrevetted, mindent papíron végzünk. Csak az újonnan jöttek nyilvántartásba vétele több hetet vesz igénybe.

– Én három hetet vártam – mondta Bill.

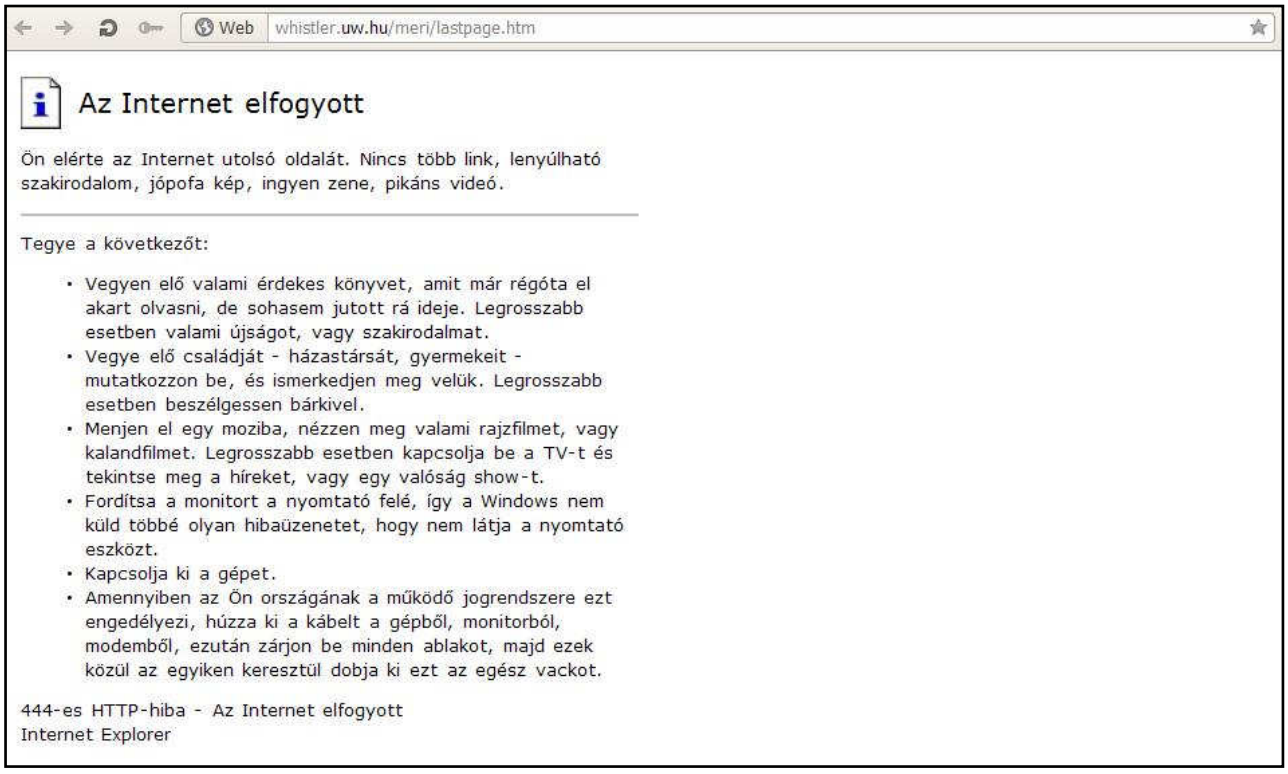
– Akkor neked szerencséd volt. A többieknek általában egy hónapot kell várniuk, mire sorra kerülnek. Feladatod a Mennyország új adatfeldolgozó központjának a felügyelete lesz. A teremtés óta a legnagyobb számítástechnikai rendszert építjük ki. Félmillió számítógép, szegmentált optikai hálózatba kötve. A központi kiszolgáló hálózat ezer processzorból épül fel, és a kihelyezett konzolokat gigabites adatcsatornák kötik össze. Nagy mű.

Bill alig bírta leplezni lelkesedését:

– Ez igen! Micsoda feladat! Ez tényleg a mennyország!

– Épp a kivitelezés vége felé járunk, hamarosan üzembe helyezzük a rendszert. Szeretnéd azonnal látni?

– Persze!

Ábrahám és Bill elsétáltak a Mennyország új adatfeldolgozó központjáig. Óriási építményhez értek, amely a világ legnagyobb focipályájától is százszor nagyobb volt. Mindenféle munkások nyüzsögtek körülötte, optikai kábelek mérföldjeit vonszolva magukkal. Az épületet a számítógépek uralták. Félmillió számítógép, pontosan, szépen sorokba rendezve. Félmillió…

….. Macintosh ……

…amelyek mindegyikén OS X[139] operációs rendszer futott! Sehol egy PC! Sehol egy icipici Microsoft kód! A gondolat, hogy az örökkévalóság hátralévő részében olyan programokat használjon, amelyek tönkretételébe fektette földi életének összes energiáját, elviselhetetlen volt Billnek.

– És a PC-k? – kiáltott fel – Hol van a Windows? És a Word? És az Excel?

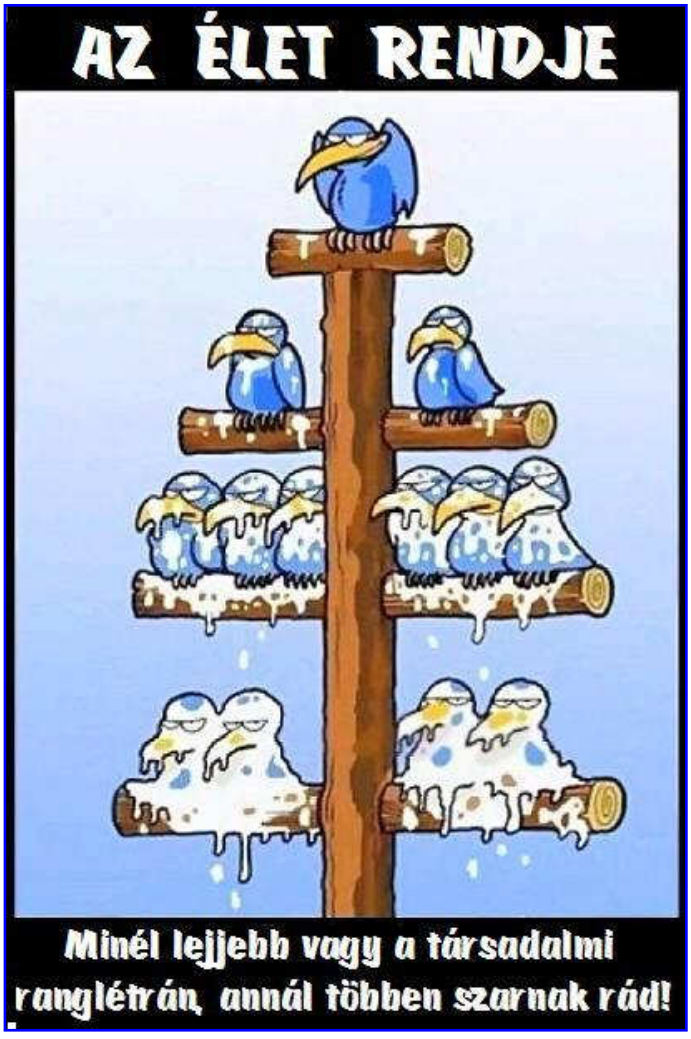
– Valamit elfelejtettél – válaszolta Ábrahám.

– Mit? – kérdezte Bill durcásan.

– Ez itt nem a pokol, hanem a Mennyország…

Modern viccek

Bölcs megállapítás, hogy egy-egy kort, nemzedéket leginkább a vicceiből lehet megismerni. Az előző nemzedékek viccei sok mindent elárulnak a korabeli viszonyokról, és azokról az emberekről, akik alkották őket. A nagy nemzedékek viccein még ma is jót derülünk, de vajon mit fognak szólni a jövő nemzedékei napjaink vicceiről. A XXI. század jelenlegi nemzedékének idétlen viccei, humoreszkjei sokakat megdöbbentenek, de érdemes őket csokorba szedni, hogy lássuk valójában milyenek vagyunk:

– Az élet szakadatlan küzdelem. Délelőtt az éhséggel, délután az álmossággal.

Napi teendők:

1. Felkelni.
2. Túlélni.
3. Vissza az ágyba.

– Az élet előttem áll, és nem látok tőle semmit.

– Az életem egy film, melynek nem túl jó a szereposztása, és a forgatókönyve sem tetszik.

– Az élet az ábrándozás megrontója.[140]

– Élj úgy minden nap, mintha az volna az utolsó az életedben. Aztán egyszer csak igazad lesz.

Az élet veszélyes tevékenység. Eddig még senki nem élte túl.

– Egy nagy hátránya van annak, ha saját kezedbe veszed az életed irányítását: nincs kit hibáztatni.

[139] Kiejtése: ó esz ten. Az Apple cég tizedik operációs rendszere. Ez a Steve Jobs vezetése alatt UNIX-alapú operációs rendszer tette a Macintosh gépeket egyenrangúvá a PC-vel, illetve sokak szerint túl is szárnyalták őket. A Windows és az Mac OS a legcsekélyebb mértékben sem hasonlítanak egymásra, így hiába ismeri valaki a PC-t, a Macintosh gépeket bekapcsolni sem tudja.

[140] Az eredeti szólásmondás így szól: Az ábrándozás az élet megrontója.

– Mielőtt belekezdesz valamibe, keress bűnbakokat.

– Akármi végződik kudarccal, valaki mindig előre tudta.

– Sokkal könnyebb valakinek megbocsátani, ha tévedett, mint azt, ha igaza volt.

– Ha valaki becsap téged, ő a hibás. Ha még egyszer becsap, akkor te vagy a hibás.

– Fogadd el, hogy egyszer te vagy a galamb, máskor meg a szobor.

– Amikor fenékbe rúgnak gondolj arra, hogy néhány lépéssel előbbre jutottál!

– A lehetőség csak egyszer kopogtat az ajtódon, de a kísértés egész nap döngeti.

– Engedj a kísértésnek: nem biztos, hogy máskor is lesz rá alkalmad.

– A lehetőség mindig nagyobb, amikor eltűnik, mint amikor érkezik.

– Figyelj arra, amit mondanak az emberek, mert hátha mondanak valami okosat is.

Ha valaki félrebeszél, annak két oka lehet. Vagy gőze sincs, hogy miről van szó, vagy pontosan tudja.

Vannak dolgok, amiket nem csak véghezvinni, de túlzásba vinni is érdemes.

– Ha valami nagyon hülye pofát látok, mindig rám jön a nevetés.
– És ez nem zavar borotválkozás közben?

– Szeresd önmagad, más úgysem szeret!

– Éveken át dolgoztam recepciósként és telefonközpontosként egy nagyvállalatnál. Az egyik év végi értekezleten a vezetőség megtárgyalta, ki kaphat fi-

zetésemelést. A gyűlés után közölték velem, hogy az igazgató nem járult hozzá az én fizetésem emeléséhez, mert szerinte nem végeztem rendesen a munkámat. Ahányszor látott, vagy az előtérben beszélgettem valakivel, vagy telefonon társalogtam.

HIVATAL (Ez nem vicc, hanem sajnos a valóság, legalábbis nálunk!)

– Jó napot kívánok. Okiratügyben jöttem.

– Hogyne. Foglaljon helyet. Tehát kérnék személyi igazolványt, jogosítványt, születési anyakönyvi kivonatot, útlevelet, egy 25 és egy 15 000 Ft-os illetékbélyeget, 3 óránál nem régebbi AIDS-tesztet, veszettség és szopornyica elleni oltási bizonyítványt, valamint a különleges okiratkérő űrlapot kitöltve két példányban. Ez utóbbit úgy szerezheti be, hogy elrepül Kuala-Lumpurba, aztán a Svongana utca 7 alatt…

– Tessék.

– Tessék? Mi az, hogy tessék?

– Tessék, itt van. Fogja. Ki is van töltve. Malájul és magyarul.

– És kínaiul?

– Természetesen.

– Nem felejtette el kézi technikával rákopírozni az ujjlenyomatát?

– Dehogyis. Ott van mind a húsz. A lábujjakat külön bejelöltem, hogy ne legyen gond megkülönböztetni.

– Szükség volna továbbá 6 × 9-es és 9 × 6-os fényképekre, melyek nyomon követik az ön egyedfejlődését csecsemőkorától napjainkig legalább félévenként.

– Milyet parancsol? Színeset? Fekete-fehéret?

– Vegyeset. És, persze, háromdimenzióst.

– É voilà!

– Most megfogtam. Ez hamisítvány. Mikor maga csecsemő volt, még nem is létezett háromdimenziós fototechnika. Ez egy annyira új eljárás, hogy még most sincs.

– De én számítottam rá, hogy kérni fogja, úgyhogy gyorsan kidolgoztam a módszert két szoptatás közt az újszülött osztályon egy lázlap hátára. Úgyhogy ezek a világ egyetlen eredeti 3D-s fotói. Parancsoljon.

– Ez nem igaz. Létezik egyáltalán olyan papír, ami nincs magánál?

– Hát… Az eredeti családi bárói oklevelünket elvitték a tatárok még 1242 végén. Rögtön be is adtuk a pótlási kérelmet, de még nem értesítettek. Nagy baj?

– Jajjj, de sajnálom. Hát pont ez a papír nélkülözhetetlen lenne.

– Csak vicceltem. Itt van.

– A francba. A francba!!! Hogy lehet, hogy bármit kérek, mindent előadja? Egy mobil irattárral közlekedik netán?

– Negyvenkét éve készülök erre a pillanatra. Bejövök… Leülök… És nem tud zavarba hozni, akármit kér. Győztem. Kérem azt az olvasójegy igénylő űrlapot.

– De hát… izé… elfogyott…

– Na ne vicceljen. Ott van az a kétméteres oszlop a bal kisujjától három centire, a tetején egy lap, sorszáma No. 0000001. Mondja, miért nem akarja ideadni?
– Fogadtam a kollégámmal egy fagyiba, hogy nyugdíjig senkinek ki nem adok egy okmányt sem, akárhogy ügyeskedik is az illető. Még három nap van hátra. Van magának szíve?
– Hogyne. Még papírom is van róla. Adjam?
– Á, nem kell. Itt a könyvtári olvasójegy igénylő lapja. Gratulálok.
– Hurrá, és most mi a teendő?
– Ha kitöltötte, kopogjon be azon az ajtón. A kollégám, aki megesküdött a gyermekei életére, hogy még magának az Atyaúristennek sem fog kiadni olvasójegyet, majd tájékoztatja…

Van, aki rímbe szedte a hivatalokkal szembeni ellenérzését:

– Érdekel a tahóság?
– Gyere, vár a hatóság!

Olyan világban élünk, ahol:

A kormányok lerombolják a szabadságot,
A sajtó lerombolja az információt,
A jogászok lerombolják az igazságot,
Az egyetemek lerombolják a tudást,
A vallás lerombolja az erkölcsöket,
A doktorok lerombolják az egészséget,
A bankok lerombolják a gazdaságot.

– Ha két hideg, esős nap után végre ragyogó napsütésre ébredsz, akkor biztosan hétfő van.

– Zavard össze a világot: mosolyogj hétfőn!

Nagyszülők telefon-üzenetrögzítője:

Szervusztok kedves gyermekeink, jelenleg nem tartózkodunk itthon, ezért hagyjatok nekünk üzenetet!

- Ha arra van szükségetek, hogy vigyázzunk a gyerekeitekre, nyomjátok meg a 2-es gombot.
- Ha azt akarjátok, hogy adjuk kölcsön az autónkat, nyomjátok meg a 3-as gombot.
- Ha azt akarjátok, hogy mossuk ki a szennyes ruhátokat, és vasaljuk ki, nyomjátok meg a 4-es gombot.
- Ha azt akarjátok, hogy a gyerekeitek nálunk aludjanak, nyomjátok meg az 5-ös gombot.
- Ha azt akarjátok, hogy mi menjünk értük az iskolába, nyomjátok meg a 6-os gombot.
- Ha azt akarjátok, hogy süssünk valamit vasárnapra, nyomjátok meg a 7-es gombot.
- Ha valamennyien nálunk akartok ebédelni vasárnap, nyomjátok meg a 8-as gombot
- Ha pénzre van szükségetek, nyomjátok meg a 9-es gombot.

Ha pedig Ön valamelyik barátunk, akkor a búgó hang után beszéljen…

Üzenetrögzítő szövegek:

Az elfoglalt:

- Csak gyorsan, címszavakban öreg, nincs sok vesztegetni való időm!

A türelmes:

- Kérem, legyen bizalommal irántam, és mondjon el mindent magáról! Ígérem, hogy a legnagyobb figyelemmel fogom hallgatni!

A közönyös:

- Ha gondolja, meghagyhatja a telefonszámát, bár a fene tudja, hogy visszahívom-e.

A képmutató:

- Minő fájdalom, hogy nincs szerencsém személyesen társalogni önnel. E tény kétség kívül gyászba borítja elkövetkező napjaimat!

A bürokrata:

- Kérem, adja meg családi és keresztnevét, állandó lakcímét, korát, családi állapotát, végül pedig telefonszámát.

Az üzletember:

- Mit? Mikor? Hol? És mennyiért?

A fatalista:

- Jó számot hívott, csak rosszkor!

Üzenetrögzítő szöveg:

Ön vagy jó számot hívott, vagy nem;
Én vagy itthon vagyok, vagy nem;
Vagy hagy üzenetet, vagy nem;
Vagy visszahívom, vagy nem…

Üzenetrögzítő szöveg:

„Halló, ön a Parafenomének Országos Szövetségét hívta. Tudjuk, hogy ki ön, és mit akar. Kérjük, a sípszó után tegye le a telefont!”

– A minap olvastam egy könyvet a levitációról. Alig tudtam letenni.

Az éjszakai busz teli van fáradt utasokkal, de az egyik utas hangosan mobilozik:

– Drágám, ne haragudj, hogy kések, de sok volt a munka… Persze, aranyom, sietek, de még egy kis idő kell, amíg hazaérek… Ne aggódj miattam, sietek… Persze, én is szeretlek… És így tovább, a végtelenségig. Az egyik fiatal női utas megelégeli az ömlengést, és hangosan odaszól:

– Kedvesem, hagyd már azt a hülye telefont, inkább bújj vissza mellém az ágyba!

A mobilozó utas valószínűleg máskor kevesebbet használja nyilvános helyen a telefonját.

– Hogy akadályozhatod meg, hogy a férjed elolvassa az e-mail-jeidet?
– Nevezed át a leveleidet tartalmazó mappát „Használati utasítások”-ra.

– Hogyan szerezte ezt a csúnya zúzódást a kezén? – kérdi az orvos.
– Szörfözés közben – mondja a beteg.
– Leesett a deszkáról?
– Nem, a feleségem hirtelen benyitott a szobába, és gyorsan kellett összecsuknom a laptopom.

– Ha egy embernek egy halat adsz, akkor egy napig táplálod. Viszont ha megtanítod az Internet használatára, nem fog zavarni többet.

Beszélgetés egy 8 éves kisfiú és 5 éves húga között. A kislány így szól a bátyjához:

– Gyere, segíts felinstallálni ezt a játékprogramot!
– De buta vagy! Nem tudsz installálni?
– Az installálás már megy, csak olvasni nem tudok.

A család szilveszterezik:

– Pistike gyere, megy a himnusz!
– Minek, megvan mp3-ban…

Honnan tudod, hogy a XXI. században élsz?

1. Véletlenül a mikrohullámú sütőn ütöd be a PIN-kódodat.
2. Több éve nem pasziánszoztál rendes kártyával.
3. 15 különböző telefonszámod van egy háromtagú családhoz.
4. E-mailt küldesz a melletted ülő embernek.
5. Azt mondod, azért nem tartod a kapcsolatot a régi ismerősökkel, mert nincs meg az e-mail címük.
6. Négy éve ugyanannál az íróasztalnál ülsz, de közben három különböző cégnél dolgoztál.
7. A főnököd nem tudná elvégezni a te munkádat.
8. Interneten nyújtod be a jövedelemadó-bevallásodat.
9. Felhívod a családot, hogy megtudd otthon vannak-e, miközben behajtasz a garázsba.
10. Minden tévéreklám végén szerepel egy internetcím.
11. Ha elmész otthonról a mobiltelefonod nélkül pánikba esel, és máris visszamész érte..
12. Reggel az első, hogy bekapcsolod a számítógépet, még mielőtt kimész kávéért a konyhába.
13. SMS-ben vásárolod az autópálya-használati matricát.

14. Már évek óta nem jártál áruházban. Mindent az Interneten, a webshop-okban vásárolsz meg.
15. Már a közeli McDonald's-be sem jársz. A pizzát telefonon házhoz rendeled.
16. Legszívesebben mindenütt mobiltelefonnal fizetnél, és mérgelődsz, ha valahol erre még nincs lehetőség.
17. A bankügyleteidet Interneten végzed.
18. Moziba sem jársz. Otthon letöltesz egy filmet, és az okostévéden nézed meg.
19. Már kupiba se mész. A call girl szolgálat régóta kiépült, hívószámuk pedig benne van az okostelefonod regiszterében. Kár, hogy a kurvák nem fogadnak el hitelkártyát.
20. Barátaidat, rokonaidat már csak a Facebook-on köszöntöd fel, puszi és ölelés nélkül.
21. Mosolyogsz és bólogatsz, miközben ezt olvasod. Gondold végig, hogy miért!

Tanmese:

Egyszer egy jól kereső apa úgy döntött, hogy elviszi vidékre 7 éves kisfiát azzal a céllal, hogy megmutassa neki, milyen szegény emberek is vannak, és hogy a gyermek meglássa a dolgok értékét, és felfogja azt, hogy milyen szerencsés családban él. Egy egyszerű falusi család házában szálltak meg, ahol egy napot és egy éjszakát töltöttek. Amikor a vidéki út végén tartottak, az apa megkérdezte fiát.

– Nos, mit gondolsz erről az útról?
– Nagyon jó volt apa!
– Láttad, hogy némelyek milyen szükségben és szegénységben élnek?
– Igen.
– És mit láttál meg mindebből?
– Azt, apa, hogy nekünk egy kutyánk van, nekik négy. Nekünk egy medencénk van otthon, ők meg egy tó partján laknak. A mi kertünket lámpák árasztják el fénnyel, az övékére pedig csillagok világítanak. A mi udvarunk a kerítésig tart, az övéké pedig addig, amíg a szem ellát. És végül láttam, hogy nekik van idejük beszélgetni egymással, és hogy boldog családként élnek. Te viszont, és anyu egész nap dolgoztok, és alig látlak titeket.

Az apa csak fogta a kormányt, vezetett csöndben, mire a kisfiú hozzátette:

– Köszönöm apa, hogy megmutattad, hogy milyen gazdagok is lehetnénk.

– Hány tinilány kell egy villanykörte kicseréléséhez?
– 111. → 1 aki kicseréli, 10 aki feltölti a képeket a Facebook-ra, 100 másik pedig aki lájkolja.

– Hány csinos lány kell egy villanykörte kicseréléséhez?
– Minél több!

– Hány férfi kell egy villanykörte becsavarásához?
– Egy, de kell mellé négy nő, akiknek dicsekszik.

– Hány férfi kell egy villanykörte becsavarásához?
– Csupán egy, aki egy helyben áll, és várja, hogy a világ körülötte forogjon.

– Hány pszihológus kell egy villanykörte kicseréléséhez?
– Egy sem. A villanykörtének kell akarnia a javulást.

Egy asszony tojásrántottát készít reggelire a férjének. A férj hirtelen beront a konyhába:

– Óvatosan! Vigyázz! Egy kicsivel több vajat tegyél bele. Jaj! Túl sokat sütsz egyszerre. Túl sokat! Fordítsd meg! Fordítsd meg azonnal! Több vaj kell bele! Jaj! Jaj, mi lesz most! Több vajat! Odaég! Óvatosan… Vigyázz! Azt mondtam, óvatosan! Soha nem hallgatsz rám, ha főzöl. Soha! Fordítsd meg! Gyerünk! Normális vagy? Elment az eszed? Ne felejtsd el megsózni! Mindig elfelejted megsózni. Sózd! Sózd meg! Sózd már! Az asszony értetlenül bámul rá:

– Mi a franc van veled? Azt hiszed nem vagyok képes megsütni egy rántottát?

A férj nyugodtan válaszol:

– Csak meg akartam mutatni, milyen érzés, amikor kocsit vezetek, és te folyton beleszólsz.

Kezdő barkácsoló az alkatrészboltban:

– Jó napot! Kérnék egy R1, R2, R3 és R4-es ellenállást, valamint egy C-1, C-2 és C-3as kondenzátort!

– Jó napot, szeretnék venni egy kenyérpirítót!

– Braun vagy Moulinex gyártmányút kér?

– Mi a különbség közöttük?

– Az egyiket a németek, a másikat a franciák gyártatják a kínaiakkal.

Isten megteremtette a világot, ami utána keletkezett Kínában készül…

Nemrég vettem egy új vécéülőkét. A használati útmutató szerint a tisztítása egyszerű, de nem hiszem, hogy kihasználom ezt a tulajdonságát. A leírásban az szerepel, hogy: „Mosogatógépben mosható”.

– Ha olajos lesz a kezed, akkor elkezd viszketni az orrod.

– A gyakorlat az elmélet megcáfolása.

– Ha nem tudod mit csinálj, kérj tanácsot az ellenségedtől, és tedd az ellenkezőjét.

– Ha javulni látod a dolgokat, akkor valami fölött átsiklottál.

A fény gyorsabban terjed, mint a hang.
Igazolás: ránézésre okosnak tűnik valaki, egészen addig, amíg meg nem szólal.

– Rakd sebességbe az agyadat, mielőtt elindítod a szádat!

Az ember kétszer annyit hallgasson, mint amennyit beszél. Ezért is adott az Isten két fület, és csak egy szájat.

– Értelmes ember az, aki egyetért veled.

– Sokkal kellemesebb úgy hibát keresni, ha tudod, hogy másban van.

– Mindenki normális – amíg jobban meg nem ismered őket.

– Isten szeretheti a hülyéket, ha ilyen sokat teremtett belőlük.

– Sose vitatkozz idiótákkal! Lesüllyedsz a szintjükre, és ott legyőznek a rutinjukkal.

– A zsenialitásnak meg vannak a maga határai. A hülyeség azonban nincs korlátok közé szorítva.

– Az emberi hülyeségnek csak alsó határa van.

– A hülyeségnek nincs határa, mégis sokan igyekeznek azt átlépni.

– Vannak, akikből könnyű hülyét csinálni! És vannak, akikből már nem.

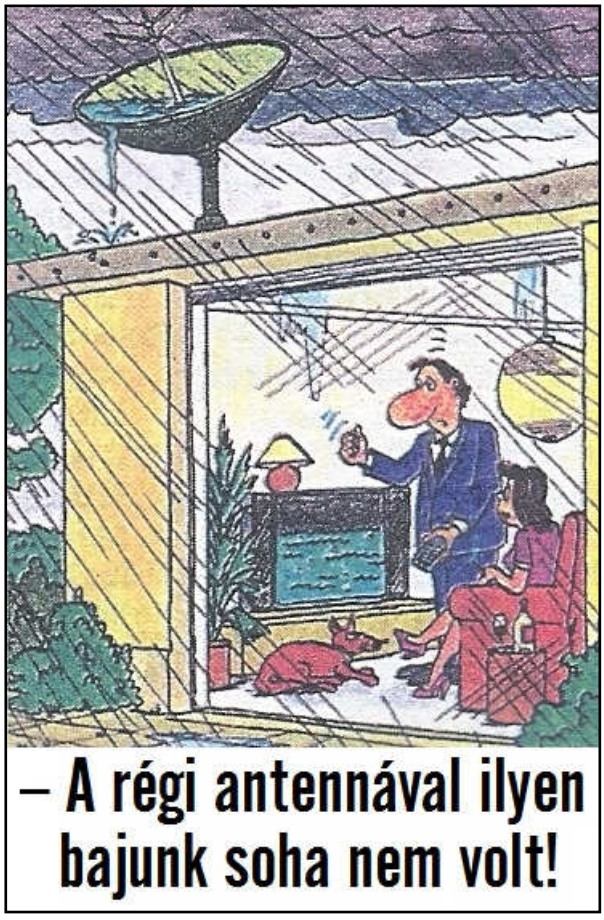
– Mindenkinek alanyi joga, hogy hülye legyen. És én élek is vele.

– Mindenkinek joga van hülyének lenni, de te már visszaélsz ezzel a lehetőséggel.

– A tudósok szerint a világ protonból, neutronból és elektronból áll. Mintha elfeledkeznének a kreténről.

– Mindig eggyel több idiótával találkozol, mint amire számítasz.

– 7 milliárd ember él a földön, ne hagyd, hogy egy elrontsa az egész napod!

– Kezdetben vala a sötétség… és ahogy elnézem, az is maradt!

– A Földön az intelligencia mennyisége állandó, csak egyre többen osztozunk rajta.

– Adj Uram türelmet, de azonnal!

– Nem vagyok hajlandó szellemi párbajt vívni egy fegyvertelen emberrel!

– Ha képes vagy arra, hogy a hibáidból tanulj, akkor még sokat fogsz tanulni.

– Túl messzire kell mennünk ahhoz, hogy megtudjuk, milyen messzire mehetünk.

– Csak egyszer vagy fiatal. Előbb-utóbb más mentség után kell nézned.

– Aki nem szereti önmagát, annak rendszerint igaza van.

– A reklám az emberi intelligencia feltartóztatása annyi időre, hogy pénzt lehessen belőle kihúzni.

Korunk jelmondata:

– Ha marketingfogásnak nevezel egy hazugságot, mindjárt megbocsáthatóvá válik.

A matektanár sétálgat az áruházban, és találkozik régi tanítványával.

– Hát te fiam, mit csinálsz errefelé?

– Tudja tanár úr, enyém az áruház, meg a szemben levő is.

– Ne viccelj velem! Háromszor buktattalak meg matematikából. Fogalmad sincs a számolásról, hogyan tudnál te egy áruházat üzemeltetni?

– Egyszerű ez, tanár úr – feleli a diák. – Veszek valamit mondjuk 500 forintért, aztán eladom 1500-ért. Na, hát ez a 28% az én hasznom.

– Az esti híradó mindig azzal kezdődik, hogy „Jó estét!”, aztán elmondják, miért nem lehet jó estéd.

– Nem a világ lett rosszabb, hanem a hírszolgáltatás lett sokkal jobb.

– Manapság a tévézés gyakran egyet jelent a harccal, erőszakkal és káromkodással…, és akkor még csak az dőlt el, kinél legyen a távirányító.

– A televízió a szem rágógumija.

– Mifelénk nem dobják ki a szemetet. Tévéműsort csinálnak belőle.

– Engem a televízió műveltté tesz. Ha valaki bekapcsolja, mindig átmegyek a másik szobába könyvet olvasni.

Össznépi szerencsétlenkedéseink egyik megnyilvánulása, hogy már évtizedek építjük a 4-es metrót. A nyugati nagyvárosokban már több tucatnyi metróvonal szállítja az utasokat, mi pedig 40 év alatt még a negyedikig sem jutottunk el. Ezt a humoristák sem hagyták szó nélkül. Metrós vicceik egyike:

A 4-es metró nagy nehezen kifúrt alagútjában az építésvezető teljes erőből összetapos egy csigát. A mellette álló kőműves így szól:

– Főnök, miért taposta össze ilyen hévvel azt a szerencsétlen csigát?

– Mert egész nap követett a rohadék.

A tíz leghasznosabb mondat állásinterjún:

1. Szingli vagyok, és utoljára ötéves koromban voltam beteg.
2. Az első gyerekem ötvenéves koromban szeretném megszülni.
3. Nem iszom, nem dohányzom, kábítószereken nem élek.
4. Anyanyelvi szinten beszélek angolul, kivéve, ha nálam magasabb szintű vezetőm vezeti a tárgyalást.
5. Az előző cégtől végkimerülés miatt rúgtak ki, de azóta aludtam néhány órát.
6. Imádok dolgozni, a feladataimat rendszeresen hazahordom, és otthon fejezem be.
7. Szívesen túlórázok, és ha szükség van rá, hétvégén is a főnököm rendelkezésére állok.

8. Nem kérek céges autót, a saját kocsimat fogom használni, és költségtérítésre sem tartok igényt.
9. Hobbim a kávéautomata- és fénymásológép-szerelés.
10. Sokallom a felajánlott fizetést ezért a munkáért, kevesebbel is beérem.

A jelenlegi munkavállalói helyzet leginkább ezzel a viccel jellemezhető:

Korán reggel beront a főnök a beosztott szobájába, és köszönés helyett arra utasítja, hogy ejtsen neki egy oroszlánt, lehetőleg fél órán belül. Erre a beosztott nem azt feleli, hogy ez nem szerepel a munkaköri leírásomban, hanem azt, hogy: késsel, vagy puszta kézzel?

– Nem csodálatos, hogy a munkád milyen értéktelen, amikor fizetésemelést kérsz, és milyen értékes, ha szabadnapot?

– Mindig a főnök végzi a feladat oroszlánrészét: üvölt.

Bush és Powell üldögél a kocsmában. Bejön egy fickó, odamegy hozzájuk és megkérdi:

– Helló fiúk, mit csináltok itt?
– Épp a III. világháborút tervezzük.
– Igen? És mi a terv?
– Megölünk 140 millió afgánt, meg egy biciklis postást.
– Egy biciklis postást? Őt meg miért?

Erre Bush odafordul Powellhez:

– Ugye megmondtam, hogy a 140 millió afgán senkit sem érdekel?

Korparancs:

Arab sejk sétál a sivatagban, előtte 50 méterrel megy a felesége. Szembejön vele egy másik sejk, és méltatlankodva felkiált:

– Mit csinálsz, Ahmed? Nem meg van írva a Koránban, hogy az asszonynak 50 méterrel az ura mögött kell mennie?
– Igaz Ali, igaz. Csakhogy amikor a Koránt írták, még nem volt elaknásítva a sivatag!

Egy kétségbeesett nő felhívja az állatvédő ligát:

– Kérem, segítsenek, mit tegyek, egy patkány van a pincémben?

A legjobb módszer, ha a pince bejáratától a ház kapujáig kenyérdarabokat szór el. Ez majd kivezeti a patkányt a pincéből a szabadba – hangzik a jó tanács.

Kis idő múlva ugyanaz a női még kétségbeesettebben:

– Segítsenek! Most már két patkány van a pincémben!

Az élet nagy kérdései:

- A vajas kenyér miért esik mindig a megkent oldalára?
- Honnan lehet tudni, hogy kifogyott a láthatatlan tinta?
- Miért nyomjuk erősebben a távirányító gombjait, amikor az elem kifogyóban van?

- Ha olyan remek dolog a munka, akkor miért fizetnek érte?
- Ha az összes többi bolygó holdjának van neve, a mi Holdunknak miért nincs?

Attól, hogy valakit nem értenek meg, még nem művész!

A bestseller olyan könyv, amit azért vesznek meg, mert már sokan megvették.

És Isten megteremté a bort, hogy vigadjanak az emberek. És az emberek vigadtak, és Isten látta, hogy ez jó. Aztán az emberek egyre többet vigadtak, és egyre kevesebbet törődtek vele. És Isten látta, hogy ez nem jó. És ekkor Isten megteremté a másnapot.

Szótár a sztárok nyilatkozataihoz:

- „Rövid időre visszavonulunk.” = Rohadtul unjuk egymás képét, de még nem valljuk be, hogy feloszlunk.
- „Alkotói nézetkülönbség miatt váltunk meg tőle.” = Drogozott, piált, nőzött, és egy arrogáns állat volt, hát kirúgtuk.
- „Nincs köztünk semmi, csak barátok vagyunk.” = Igen, kavartunk, de neki felesége van, úgyhogy kussolunk.
- „Az új albumunkkal felülmúljuk az előzőt!” = Ugyanolyan béna lesz ez is, mint a tavalyi, de azért igazán megvehetnétek!
- „Rengeteg felkérésünk van.” = Annyi a meló, hogy belegebedünk, és már vár bennünket a zárt osztály.
- „Egészségi problémák miatt lemondjuk a koncertet.” = Bocsesz, de annyira berúgtunk a tegnapi bulin, hogy képtelenek vagyunk lábra állni.
- „Technikai problémák merültek fel.” = A gitárosunk elhagyta a pengetőit, és különben sincs kedvünk játszani.
- „Az új dalomba a szívemet öntöttem." = Duzzad a bankszámlám, jó pasim van, de ez uncsi téma, úgyhogy sajnálom magamat tiszta erőből.

Egy interjú során megkérdezi a riporter a fenegyereknek számító színészt:

– Ha van mennyország, hogyan fogja köszönteni az Úristen a túloldalon?

– Hát te meg hogy kerültél ide?

Egy közkedvelt rockénekesünk pedig így válaszolt ere a kérdésre:

– Mi van fiam, eltévedtél?

Két lány elmegy a diszkóba, az egyiküket felkéri egy jóképű fiatalember. Tánc közben a lány megkérdezi a fiút:

– Olyan sápadt vagy. Miért nem mész gyakrabban a napra?

– Most szabadultam a börtönből.

– És miért kerültél be?

– Megfojtottam a feleségemet, levágtam a fejét és bedobtam egy folyóba.

Tánc után a lány visszatér a barátnőjéhez, és ezt súgja neki:

– Képzeld, nőtlen!

– Apu, hogy udvaroltál anyunak?

– Lájkoltam a Facebookon.

Két barátnő beszélget:

– Képzeld a férjem küldött egy levelet a Facebook oldalamra, hogy ne posztoljak, hanem főzzek.

– Na ne, és te mit csináltál?

– Letiltottam.

Férj a feleségnek:

– Drágám! Nagyon rosszul vagyok. Hívd gyorsan a mentőket!

– Mondd a telefonod feloldó kódját!

– Öööö… Hagyd, már jobban vagyok.

A 14 éves lányom és a barátnője elkezdtek érdeklődni a 60-as évek slágerei iránt. Nemrégiben volt egy nosztalgiakoncert a városban, a lányok az első sorba kaptak jegyet. Alig vártam, hogy hazaérjenek, és elmeséljék, milyen volt. A lányom be is számolt rögtön:

– Anyu, képzeld, mikor az első szám alatt hátra néztünk a közönségre, ezer kis fényt láttunk ringatózni a zene ütemére. Azt hittük, hogy mindenki öngyújtóval csápol. Később rájöttünk, hogy csak a szemüvegek csillogtak a reflektorfényben.

Egy plázában vásároltunk, és vettem a kétéves lányomnak egy rétest. Leültünk, és elkezdte enni. Rám nézett, és ezt kérdezte:

– Anya, te nem vagy éhes?

– De, nagyon éhes vagyok!

– Nem baj, majd eszel otthon!

Egy hipermarketben vásároltam, amikor felfigyeltem egy nőre, aki négy kisfiú kíséretében, egy kisbabával és egy bevásárlókocsival evickélt a polcok között. A gyerekek percenként hatszor csimpaszkodtak anyjukba „Anyu, anyu!” felkiáltással. Az anyukának szemmel láthatóan kezdett fogyni a türelme, és rájuk ripakodott:

– Idefigyeljetek, mostantól legalább tíz percig nem akarom azt hallani, hogy anyu! Rendben?

A gyerekek elhallgattak, majd egy kis idő múlva az egyik megrángatta anyja szoknyáját:

– Elnézést, asszonyom!

A 8 éves Peti és a 10 éves Pisti Anyák napja reggelén megkérték anyukájukat, hogy maradjon az ágyban. Az anya élvezte a semmittevést, miközben a konyhából finom sonkás rántotta illata áradt a hálószoba felé. Sokáig feküdt ott, várva a reggelit, de az csak nem érkezett meg. Felkelt hát, kiment a konyhába, és látja, hogy a gyerekei békésen eszegetik a sonkás tojást az asztalnál. Megszólal az egyik fiú:

– Anyák napi meglepetés! Látod, egyedül elkészítettük magunknak a reggelit!

Amerikai iskolában:

– Gyerekek, ki tudja megmondani, mi az, ami nagy, sárga, reggel jön, este megy, és megszépíti az anyák hétköznapjait?

– Az iskolabusz!

Anya a rosszcsont gyermekeihez:

– Ha mindenáron meg akarjátok ölni egymást a testvéreddel, kint csináljátok! Most takarítottam fel.

Kortárs irodalom (Arany János: Családi kör című versének átköltése)

Reggel van, reggel van, mindenki ideges.
Ház ura üvöltve tiszta zoknit keres.
Feketés csészével boglya fejű asszony,
Álmosan kívánja, hogy az ég rája rogyjon.

Mintha szélből volna a nagylánynak lába,
Sebesen bevonul a fürdőszobába.
Hosszú perceken át pingálja a szemét,
Testvéröccse ordít: – Gyere ki, te szemét!

Konyha melegében jó pirítós mellett
Nagymama mosolyog, ahogy tőle telhet.
Min vigyorog mama? – kérdezi a veje,
Csupa borotvahab összevagdalt feje.

WC-be zárkózik a legkisebbik gyermek,
Most írja a leckét – na még csak ez kellett.
Ajtó előtt jár a család furcsa táncot,
Szemük szikrákat szór, arcuk sok-sok ráncot.

Mire a rádió mondja a hét tízet,
Elromlik a bojler, nem ad meleg vizet.
Az asszony begörcsölt kezekkel mosogat,
Férje jeges vízben sziszegve mos fogat.

A nagylánynak immár fél keze kabátban,
A másikban pöttyös kakaós pohár van.
Le is önti rögvest frissen mosott blúzát,
S kabátján vajjal megkent kiflit húz át.

Az utcáról szalad vissza a ház ura,
Lábán cipő helyett megszokott papucsa.
Idegfeszültsége lassan eléri a csúcsát,
A cipőben megleli elveszett slusszkulcsát.

Reggel van, reggel van, ideges mindenki,
Az asszony is elment nincs már otthon senki,
Bevetetlen ágyon gyűrött párna feszít,
És a WC-tartály sistereg egy picit…

♣

A multimédia megszállottai Bács Ferenc előadásában is hallgathatják ezt a humoreszket. A Petőfi Rádió „Új családi kör” című jelenete a Kabarécsütörtök 2003.09.04-i adásában hangzott el. Web-cím: https://www.youtube.com/watch?v=-nhdMaCrXjc (Kezdet: 2 óra 45 perc)

Ha két hideg, esős nap után végre ragyogó napsütésre ébredsz, akkor biztosan hétfő van.

Kétféle ember létezik:
Az egyik, aki így kezdi a napot: „Jó reggelt, Istenem!”
A másik pedig: „Te jó Isten, már megint reggel van!”.

A rokonok látogatása mindig öröm – Ha nem az érkezésük nem is, a távozásuk mindenképpen.

– A halász azért megy ki a tóra, hogy halat fogjon, a horgász meg azért, hogy ne legyen otthon.

Egy anya tanácsa a lányának:
– Adj a férfinak egy halat, és egész napra jóllakik. Tanítsd meg a férfit halat fogni, és egész hétvégére megszabadulsz tőle.

Kovács és Szabó beszélgetnek:
– Hallottam, hogy el akarta adni a házát.
– Igen, de amikor elolvastam az ingatlanközvetítő leírását a házról, annyira fellelkesített, hogy inkább megtartom.

Manapság igen aktuális felirat egy áruház homlokzatán:
„Áraink a dézsmát, a tizedet és a füstadót is tartalmazzák.”

– Milyen év lesz az idei?
– Átmeneti: rosszabb a tavalyinál, de jobb a jövő esztendőnél.

– Már a jövő sem a régi.

A Magyar Nemzeti Bank tájékoztatója:
– Jövőre bevezetik az ötvenezer forintos bankjegyeket. Cicciolina és Rózsa Sán-

dor lesz rajta, jelezve, hogy kurva egy betyár világ jön.

– Néhány hónapja elkezdtem egy fitnesz klubba járni. Máris 60 ezer forinttal karcsúbb vagyok.

– Ha az úszás karcsúsít, akkor miért olyan kövérek a bálnák?

Az edző kiabál a zsokéval:

– A fenébe is, maga azért gyorsabb lehetett volna!

– Tudom, de mit csináljak, ha a ló hátán kellett maradnom?

Hot dogot kértem egy büfében, és amíg várakoztam, felfigyeltem rá, hogy az eladónak milyen piszkos a köpenye. Amikor előrehajolt a pult fölött, és a ruhája belelógott a hot dogomba. Szóltam neki:

– Beleért a köpenye a majonézbe!

Erre a lány legyintett egyet:

– Á, nem számít! Úgyis ki kell már mosnom.

Az orvostudomány fejlődésének rövid története:

– Fáj a torkom!

Tanács:

Kr. e. 2000 – Tessék, edd meg ezt a gyökeret!

Kr. u. 1000 – Az a gyökér pogány dolog, mondj el egy imát!

Kr. u. 1850 – Az ima babonaság, idd meg ezt az elixírt!

Kr. u. 1940 – Az elixír kígyóolaj nem tesz jót, nyeld le ezt a pirulát!

Kr. u. 1985 – Az a pirula hatástalan, vedd be ezt az antibiotikumot!

Kr. u. 2001 – Az antibiotikum nem természetes, nesze edd meg ezt a gyökeret.

Egyik délután egy kisgyerekes anyukának el kellett mennie otthonról, és a férje vigyázott a gyerekre. A kétéves kislány nemrég kapott a nagynénjétől egy kis teáskészletet, azzal játszott. Miközben apja a tévében a híradót nézte, a gyerek odatipegett hozzá, és megkínálta egy kis „teával”. A játékcsészében természetesen csak víz volt. Az apuka szívesen részt vett a játékban, megitta, megköszönte. A kislány annyira élvezte a dolgot, hogy folyamatosan hozta apának a teát. Néhány óra múlva hazajött az anya. Férje büszkén mutatja neki, hogy mit játszottak a kislánnyal. A gyerek odaviszi neki a csésze teát, ő megissza. Az anya megvárja, míg visszaadja a csészét, majd megszólal:

– Arra nem gondoltál, hogy az egyetlen hely, ahonnan vizet tud hozni a gyerek, az a WC-kagyló?

Gyerekszáj:

Hat hónapos terhes voltam a második gyerekemmel, amikor lányommal elmentünk vásárolni. Bementünk egy baba-mama boltba is, hogy szoknyát vegyünk nekem. A gyerek egy ideig nézte, ahogy a tükörben forgolódom, majd megjegyezte:

– Nagyon kövér vagy, anya.

Kedvesen elmagyaráztam neki, amit úgyis tudott, hogy egy kisbaba van a pocimban, attól látszik nagynak. Erre pikírten hozzátette:

– És a popsidban mi van?

Két barátnő beszélget:

– Hallottad, hogy úszással lehet a legjobban fogyni?

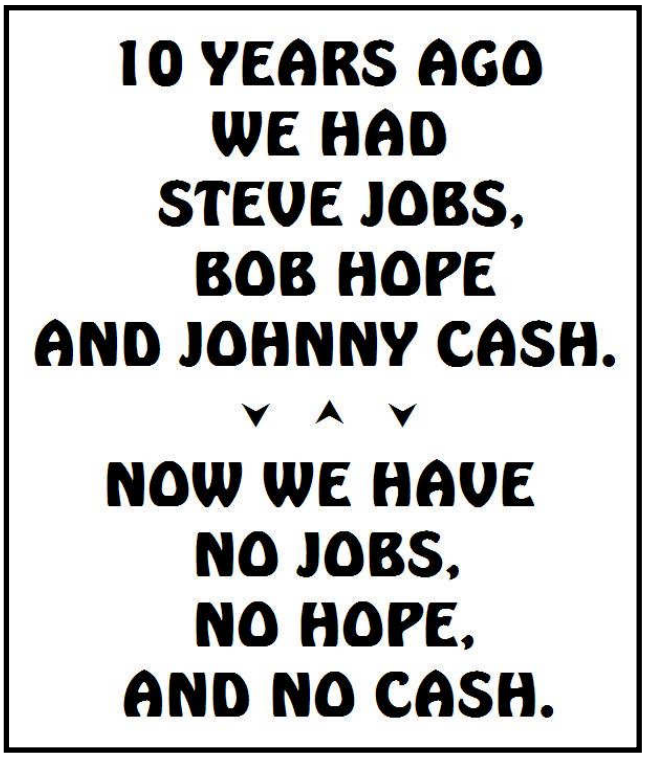
– Ugyan már, még soha nem láttam gebe vízilovat.

A Dr. Smith családjához becsönget a népszámláló. Az ötéves Sally nyit ajtót.

– Helló, apukám nincs itthon, a kórházban van és épp appendectomiát végez.

– Nahát! Milyen nehéz szó egy ilyen kisgyerek szájából! Tudod, te egyáltalán, hogy mit jelent az?

– Hogyne tudnám, 1500 dollárt, és ebben még nincs benne az anesthesia!

– Mondja, mennyire hasznosak ezek a gyógyfüvek, amiket árul?

– Nagyon is, kérem! A haszonból már vettem a lányomnak egy lakást, a fiamnak meg egy kocsit.

Korunk embere a templomot kintről, a kocsmát bentről, a hegyet lentről ismeri.

Praktikus tanács:

– Ez majd összehozza őket, mint a lottó telitalálat a rokonságot.

A pénz nem boldogít, de biztosítja, hogy a gyerekeink tartsák velünk a kapcsolatot.

Szegény ember fohásza:

– Az egyetlen, amit kérek egy esély, hogy megbizonyosodhassak arról: a pénz nem boldogít.

Nem a sok árt meg a jóból, hanem a kevés!

Vagy sokat keresel, vagy sokáig.

A divatos az, amihez az átlagember sosem juthat hozzá, mert mire összegyűjti a rávalót, kimegy a divatból.

Egyre színvonaltalanabbá váló korunk hasonló színvonalú vicceket produkál. Manapság ilyen gügye viccek születnek:

– Miért nem lehet a Lánchídon biciklizni?

– Mert nincsen rajta pedál!

– És az Erzsébet hídon?

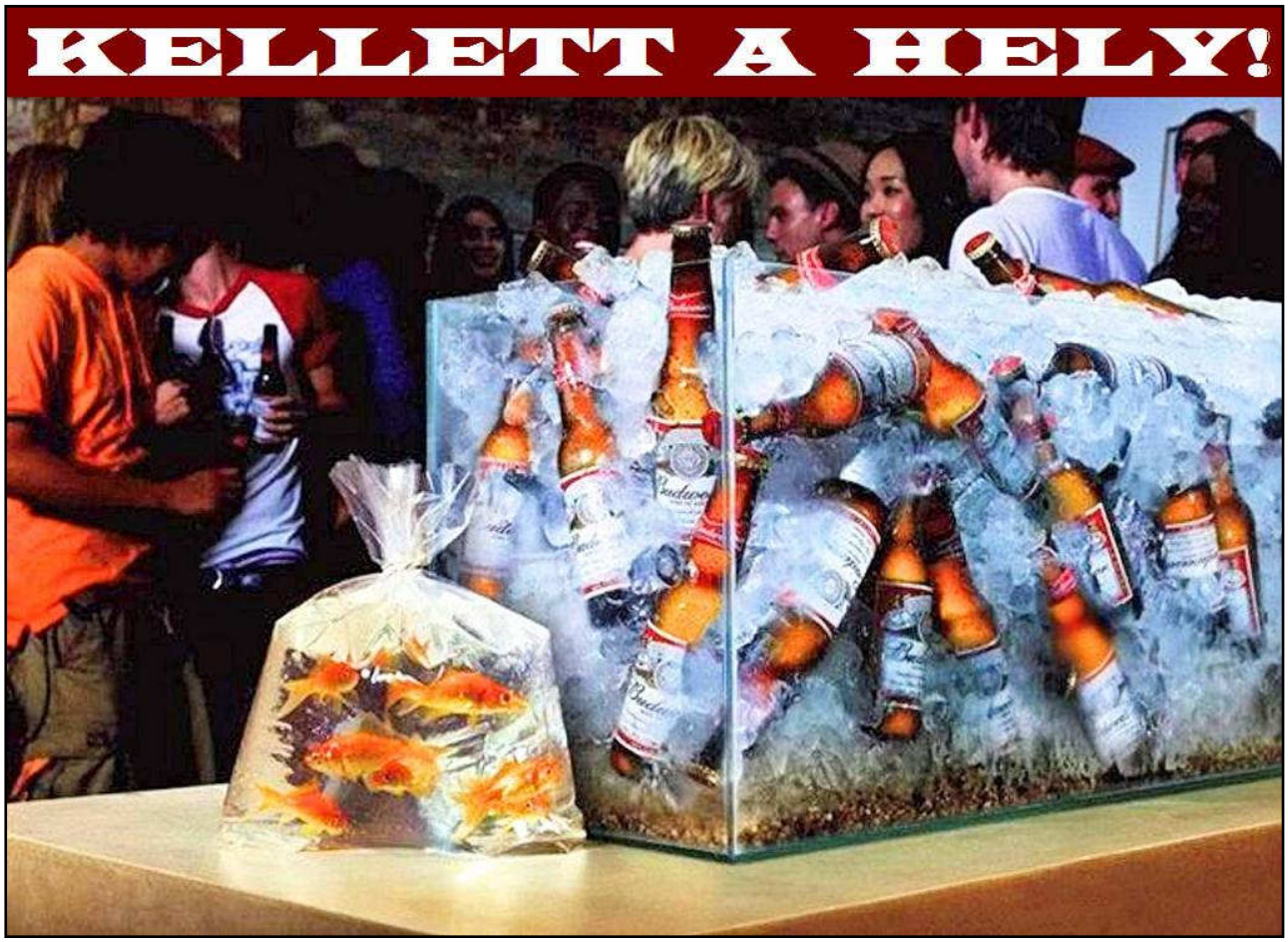
– Te hülye! Azon még lánc sincs!

– Miért csíkos a tigris?

– Mert rács mögött napozott.

Korunkban már a Tízparancsolatot is átfogalmazták:

– Ne kívánd felebarátod vagyonát, ha én vagyok a felebarátod!

– New Yorkban tízmillió patkány van – olvassa fennhangon az újságot Kovács a feleségének.

– Látod, drágám – jegyzi meg az asszony –, Amerikában sem tökéletes minden. Annyi erővel és pénzzel, amit a megszámlálásukra fordítottak, már ki is irthatták volna azt a sok patkányt!

Összevert ember támolyog az orvoshoz. A doki szörnyülködve így szól:

– Magával meg mi történt?

– Nekem jött egy hattyú!

– Egy hattyú?

– Utána elütött egy UFO!

– Hm, egy UFO…

– Aztán oldalba csapott egy angyal!

– Aha értem. És utána?

– Utána leállították a körhintát…

Repülőmérnökként dolgoztam egy Pan Am 727-es járaton, és Münchenben vártunk a felszállásra. A rádiót hallgatva a következő párbeszéd ütötte meg a fülemet:

Lufthansa (németül): „Föld, kérem adják meg az indulási időnket!”

Földi irányító központ (angolul): „Ha választ vár, kérem, beszéljen angolul!”

Lufthansa (angolul): „Német vagyok, német légitársaság gépét vezetem, Németországból in-

dulok, miért kell angolul beszélnem?”

Mielőtt a földiek válaszoltak volna, valaki tökéletes angolsággal közbeszólt: „Azért, mert elvesztettétek a háborút!”

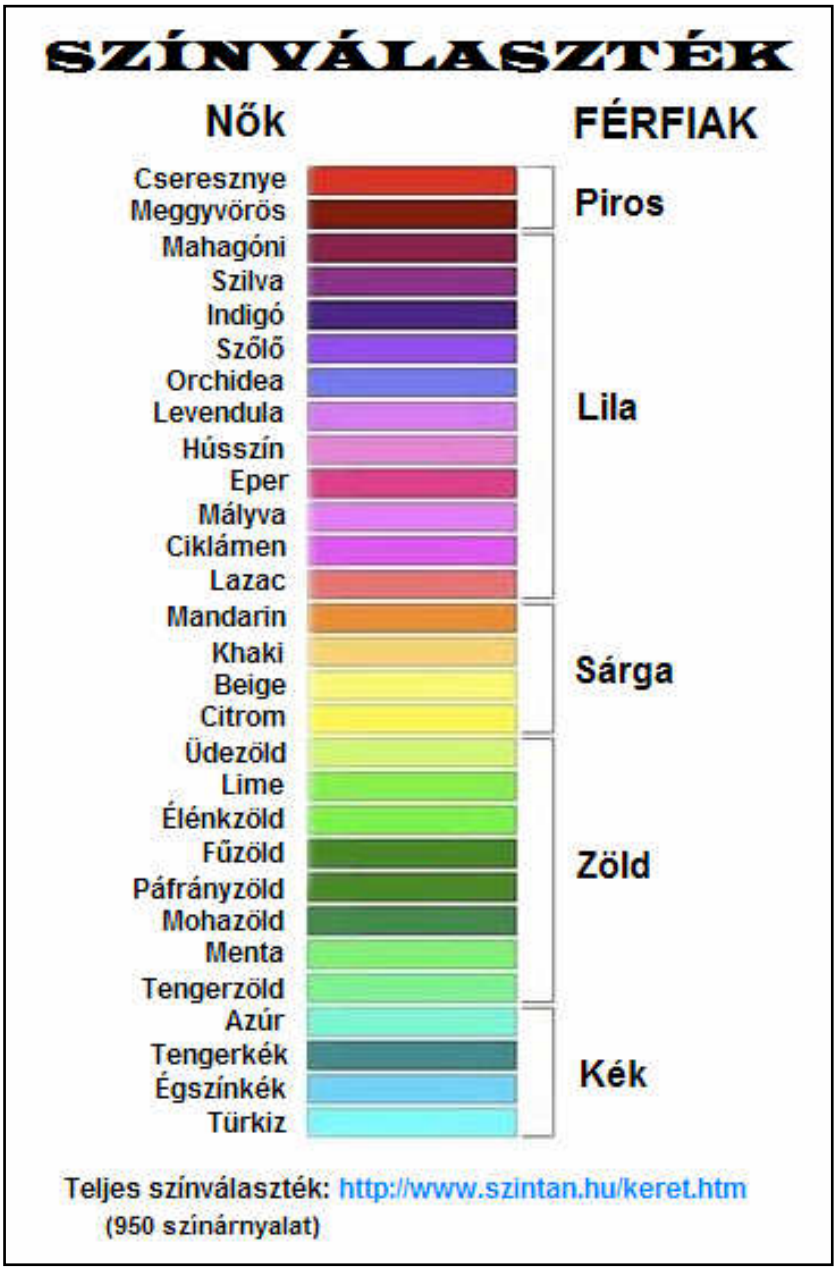
Egy idegen a helybelihez:

– Mondja bátyám, van itt a faluban rasszizmus?

– Nincs fiam, pedig volna rá igény!

A világ legrövidebb könyvei:

- Albán dollármilliomosok
- A német-francia barátság történelmi háttere
- Az angol konyha gyöngyszemei (Nagy Britannia legjobb ételei)
- A néger Nobel-díjasok teljes listája
- Emberi jogok Észak-Koreában
- Működő demokráciák az ókortól napjainkig
- A magyar futball jövője
- Eszkimó fürdőruhamodellek
- Minden, amit a férfiak tudnak a nőkről
- Minden, amit a nők tudnak a férfiakról
- Női bölcsességek könyve
- Hogy lehet egy nő egyszerre szép és okos?

Vásárlási matematika

A férfi dupla árat is megad azért, amire szüksége van.

A nő bármit megvesz, ami fél áron van.

Két dolog, amit csak a nők értenek:

1. Hogy mi a különbség a törtfehér, a halvány vajszín és a krémszín között.

2. Hogy a 9990 forint miért csak 9000.

Egy amerikai középiskolában nagyon elterjed az a szokás, hogy a lányok a mosdóban kirúzsozták a szájukat, majd megcsókolván a tükröt, ott hagyták az ajaklenyomatukat. A takarítónő panaszkodott az igazgatónak, hogy nagyon nehéz a zsíros foltokat naponta eltávolítani a tükörről. Erre az igazgató kihirdette, hogy az összes lány, akinek rúzsos a szája, tanítás után jöjjön a mosdóba. A takarítónő nekik is elpanaszolta, hogy milyen nehéz a rúzst lemosni a tükörről. A kis csajok azonban csak vihognak rajta. Erre a takarítónő el-

határozta, hogy tart egy bemutatót. Fogta a felmosórongyot, belemártotta a legközelebbi WC-kagylóba, és elkezdte letörölni a rúzsfoltokat. Na, ekkor már nem vihogtak a lányok. Ez volt az utolsó nap, amikor rúzsnyomokat hagytak a tükrön…

Tisztelt Államháztartási Hivatal! Azzal a kéréssel fordulok Önökhöz, hogy szíveskedjenek állást foglalni családi pótlék ügyében.

1962-ben nősültem. Özvegyasszonyt vettem feleségül, akinek volt egy felnőtt lánya. Apám gyakran ellátogatott hozzánk, aminek az lett a vége, hogy feleségül vette a mostohalányomat. Ezek után természetesen a mostohalányom lett a mostohaanyám, az apám pedig a vejem. Apám feleségének, illetőleg a mostohalányomnak, aki egyben az anyám, született egy fia, akinek ezek szerint a mostohatestvére vagyok. Mivel a mostohalányom anyjának vagyok a férje, így a feleségem lett a nagyanyám. Időközben azonban a feleségemnek is született egy gyereke, aki apámnak a sógora lett, nekem pedig a nagybátyám egy személyben, mert ha a mostohaanyám testvére a fiam, akkor magamnak az öregapja vagyok. Ezek után kérem megítélni, hogy jár-e családi pótlék a gyerekemnek, illetőleg a nagybátyámnak?

Korunk kusza családi viszonyain élcelődik a Petőfi Rádió „Zűrzavaros család” című jelenete is a Kabarécsütörtök 2003.09.04-i adásában. Webcím:
https://www.youtube.com/watch?v=-nhdMaCrXjc (kezdet: 13 perc)

A Mikroszkóp színpadon is nagy sikerrel játszották ezt a bohózatot (Családfa dal: Heller Tamás, Komlós István): https://www.youtube.com/watch?v=xL208pYsRiM

Drága Szüleim!

Már 3 hónapja itt vagyok az egyetemen, és még nem írtam nektek. Nagyon szégyellem magam, de ígérem, hogy most mindent bepótolok! De mielőtt még folytatnám a levelet, kérlek, üljetek le! Semmi esetre se olvassátok tovább a levelemet állva! Már majdnem teljesen rendbe jöttek az égési sérüléseim, és a sokkot, – amit az okozott, hogy ki kellett ugranom a negyedik emeletről –, szinte egészen kihevertem. Csak 2 hetet kellett a kórházban feküdnöm, már majdnem jól látok, és az a szörnyű hányás is csak egy héten egyszer jön rám. Mivel a tüzet én okoztam, 1 millió forintot kell fizetnünk az egyetemnek a károkért, de ez mind semmi, hiszen az a lényeg, hogy életben maradtam. Az volt a szerencsém, hogy a szemközt lakó férfi észrevette, mi történt, és kihívta a mentőket és a tűzoltókat. Ő volt, aki aztán meglátogatott a kórházban, és mivel, nem volt hova mennem (a szobám hamuvá égett), olyan kedves volt, hogy felajánlotta, lakjam vele. Ez az ajánlat nagyon jól jött, mert a történtek után kirúgtak az egyetemről. Egyszobás lakása van, de azért nagyon jól megvagyunk. Ő vagy kétszer olyan idős, mint én, de őrülten egymásba szerettünk, és össze szeretnénk házasodni.

Még nem döntöttük el, hogy pontosan mikor, de még azelőtt megtartjuk az esküvőt, mielőtt túl feltűnővé válik, hogy terhes vagyok. Bizony drága szüleim, anya leszek! Tudom, hogy alig várjátok már, hogy nagyszülők lehessetek, és biztos vagyok benne, hogy a kisbabákat (merthogy hármas ikrek lesznek) azzal a szeretettel fogjátok körülvenni, amivel engem is kiskoromban. Az egyetlen dolog, ami egy kicsit késlelteti az esküvőnket az egy fertőzés, amit a vőlegényem szedett össze valahol. Emiatt most megint kórházban vagyunk, mert persze én is elkaptam, de már sokkal jobban vagyunk az antibiotikumoknak köszönhetően, amit vénásan adnak nekünk. Az orvosok valami szifilisznek hívják a betegséget, azt hiszem.

Tudom, hogy a férjemet tárt karokkal fogadjátok majd, és hamarosan olyan lesz majd, mint egy igazi családtag. Nagyon kedves ember, és bár nem végezte el a 8 általánost sem, rendkívül ambiciózus. Természetesen más vallású, mint mi, de tudom, hogy milyen toleránsak vagytok, és így az sem fog titeket zavarni, hogy sötétebb a bőre, mint a mienk. Biztos vagyok benne, hogy legalább annyira fogjátok majd szeretni, mint én! Mivel nagyjából a ti korotokbeli, biztos nagyon jól kijöttök majd egymással, ha majd hazaköltözünk hozzátok a gyerekekkel (mert hát a mi lakásunk túl kicsi ennyi embernek). Az ő szülei is nagyon rendes emberek, azt hiszem, az apja valami híres kábítószercsem-

pész Afrikában, ahonnan a jövendőbelim is származik. Pénzt azonban nem küldenek a fiuknak, mert azt mondják, hogy álljon meg a saját lábán. Ő most éppen ezen ügyködik, nemrég beépült egy hazai kábítószer-kereskedelmi hálózatba. Csak nehogy lebukjon, mert akkor nekem kell felnevelnem a három gyermekünket állás és jövedelem nélkül. Megértéseteket remélve,

Sokszor csókol: Lányotok

Egy nő felkeresi a gyerek-pszichológust. Gondolja, kér tőle egy-két szakmai tanácsot. Mondja, mit javasol, milyen játékot érdemes venni egy hároméves kisfiúnak?

– Ahhoz többet kellene tudnom arról a kisfiúról. – feleli a pszichológus.
– Nagyon gyors észjárású, jó a kézügyessége, fejlett a mozgáskoordinációja, szép tisztán és érthetően fejezi ki magát.
– Értem, szóval az ön gyerekéről van szó.

Ha több fizetést kapsz, mint a feleséged, akkor ez hátrányos megkülönböztetés. Ha feleséged keres többet, akkor ez egyenjogúság.

Ha minden pasi egyforma, akkor a csajok minek válogatnak annyit?

Úriember az, aki ígéretéhez híven megmutatja a bélyeggyűjteményét.

Az optimista férfi nősülésre és gyerekekre gondol. A pesszimista férfi nős és vannak gyerekei.

– Valahányszor randevúzom egy férfival, mindig arra gondolok, hogy valóban azt akarom, hogy ezzel a férfival töltsék a gyerekeim a hétvégéket?

A hisztéria alattomos betegség! A nő kapja meg és a férfi hal bele!

Ha sírsz, akkor anyámasszony katonája vagy, ha soha nem sírsz, akkor érzéketlen vagy.

Ha megjegyzed a kolléganődnek, hogy milyen csinos, akkor az szexuális zaklatás; ha nem mondasz semmit, akkor érzéketlen tuskó vagy.

Ha észreveszed kolléganőd szexi fehérneműjét, akkor perverz vagy, ha nem mondasz rá semmit, akkor meleg vagy.

– Ez a mai fiatalság, szörnyű hogyan öltözködik! Például ott, az a fiú!
– Az a fiú az én lányom.
– Elnézést, nem tudtam, hogy ön az anyja.
– Az apja vagyok.

Miért nem szabad férfi tanácsadókat alkalmazni női magazinokban:

Kedves Jani!

Remélem, tudsz rajtam segíteni! Egy nap otthon hagytam a férjemet a tévé előtt, és elmentem bevásárolni. Talán 2 kilométerre járhattam a házunktól, amikor az autó motorja hirtelen leállt, és nem tudtam újra beindítani. Visszagyalogoltam a férjemért, hogy segítsen, és máig sem tudom felfogni a látványt, ami fogadott! A férjem a szomszéd lányával hempergett az ágyban! Én 32 éves vagyok, a férjem 34 a lány meg csak 19! A férjem beismerte, hogy már fél éve találkozgatnak! Nem tudom, most mihez kezdjek, kérlek, segíts!

Kedves Magdi!

Annak, hogy ilyen rövid távolság megtétele után leáll az autó motorja, több oka is lehet. Először ellenőrizd, nem dugult-e el az üzemanyagtömlő. Ha tiszta, ellenőrizd az összes vezetéket, ami a motorhoz vezet. Szintén ellenőrizd az összes kábelt is, nincs-e valamelyik elszakadva. Ha a probléma még mindig fennáll, nézd meg, nem hibásodott-e meg az üzemanyag-szivattyú és kap-e a motor rendesen üzemanyagot. Remélem, hogy tudtam segíteni!
Jani

Liberális anyukák sétálnak egymás mellett, tolják a gyerekkocsikat. Az egyik megkérdezi a másiktól:

– Mondd, neked fiad van vagy lányod?

– Majd eldönti ő maga, ha felnő.

Két konzervatív anyuka tolja a gyerekkocsit.

– A tiéd kisfiú vagy kislány? – kérdi az egyik.

– Ennyire nem látszik? Na, estére majd kiverem belőle a másságot.

– Szia nyuszika! Hová sietsz?

– A mezőre.

– Mindig csak az a fű!!!

Régen bújócska, fogócska,
Most meg: füvecske… porocska…

A valóság csak azoknak való, akik nem bírják a kábítószereket!

Jézus gondterhelten összehívta az apostolokat, hogy megbeszélje velük, mit lehetne tenni a világszerte egyre növekvő drogfogyasztás ellen. Hosszas tárgyalás után arra a következtetésre jutottak, hogy jobban meg kell ismerniük a problémát. Ki kell próbálniuk a drogok hatását ma-

gukon, és akkor majd rájönnek, hogyan küzdhetnek ellene. Ezért néhányan közülük visszatértek a Földre, hogy különféle drogokat szerezzenek be. Két nappal később a tanítványok kezdtek visszaérkezni a mennybe. Jézus az ajtónál várta őket:

– Ki az?

– Pál vagyok.

Jézus kinyitotta az ajtót.

– Mit hoztál, Pál?

– Hasist Marokkóból.

– Nagyon jó, gyere be.

– Ki az?

– Márk vagyok.

Jézus kinyitotta az ajtót.

– Mit hoztál, Márk?

– Marihuánát Kolumbiából.

– Nagyon jó, gyere be.

– Ki az?

– Máté vagyok.

Jézus kinyitotta az ajtót.

– Mit hoztál, Máté?

– Kokaint Bolíviából.

– Nagyon jó, gyere be.

– Ki az?

– János vagyok.

Jézus kinyitotta az ajtót.

– Mit hoztál, János?

– Crack-et New Yorkból.

– Nagyon jó, gyere be.

– Ki az?

– Lukács vagyok.

Jézus kinyitotta az ajtót.

– Mit hoztál, Lukács?

– Speed-et Amszterdamból.

– Nagyon jó, gyere be.

– Ki az?

– Júdás vagyok.

Jézus kinyitotta az ajtót.

– Mit hoztál, Júdás?

– Itt az FBI, ti nyavalyás kábítószercsempészek, mindenki álljon a falhoz!

Családi kör (Arany János verse modern átköltésben):

Este van, este van, elpihen a világ.
TV előtt gunnyaszt mind az egész család.
Villog a képernyő, rombolja az elmét,
Sokan ebben lelik életük értelmét.

Csapong a hülyeség az eget sodorván,
Horror, krimi, thriller – az összes csatornán.
Frankenstein, Drakula, örülnek a kölkök,

Nagymama kedvence: Nyafka Golden Girl-ök.

Véres vajas kenyér a temető falán,
Batman, ET-kukac, jönnek egymás után.
Reggeltől estéig örömüket lelik,
Ahogy a gengszterek egymást ütik, verik.

Étkezések helyett a Superman-t nézik,
Még a „dolgukat” is bilin ülve végzik.
A képernyő elől el nem mozdulnának,
Napfényt, fákat, mezőt talán nem is láttak.

Háziasszony nem főz, nincs helye panasznak,
Rágógumit rágnak, rája Cola-t isznak.
Zúg a pop-rock zene ártalmára fülnek,
Hónapról, hónapra egyre csak hülyülnek.

Gyereket nevelni? – Eszükbe sem szökik,
Sokkal egyszerűbb, ha a TV elé lökik.
Ott aztán fejlődnek, egyre okosodnak,
Sokan nem hogy írni, olvasni sem tudnak.

TV előtt hasal egy kiszolgált kutya,
Évek óta nézi, azért ilyen buta.
Hazajön a gazda munkából fáradtan,
Felbont egy üveg sört, s a TV elé huppan.

Üveges szemekkel bámulja a krimit,
Éppen egy kispapnak szúrják ki a szemit.
Autók száguldnak, robbannak a házak,
Kéjelegve nézi, ahogy torkot vágnak.

Emberevő cápa kisgyermeket fal fel,
Akit szüleitől fürdés közben mart el.
Élvezi a család Hasfelmetsző Jack-et,
Hogy kell beváltani fedezetlen csekket.

Bankot kirabolni csupán egy pillanat,
Tisztviselőt, rendőrt lövik, mint a nyulat.
Spriccel, folyik a vér, a padló is síkos,
Ilyenkor a TV-t kikapcsolni TILOS!

Egyik gyermek titkon apja zsebébe nyúl,
Hátha akad benne alma vagy tán kisnyúl.
Egyiket sem leli, helyettük a halál:
Csőre töltve nehéz belga pisztolyt talál.

Fegyver nélkül járni életveszély mára,
Hálával gondolunk a „nagy Amerikára”.
Megtanulunk ölni, és sok egyéb rosszat,
Kábszerektől minket senki meg nem foszthat!

Hogy ez hova vezet, leírni is félek,
Ettől „nemesedik” a gyermeki lélek.
Így ragyog előttünk egy új és szebb jövő!…
Pisztoly, bicska, bomba és sok megtelt temető.

– Nemet mondtam a drogoknak, de sajnos nem hallották.

Unoka kérdezi:

– Nagyi, nem láttad a tablettáimat? Az volt ráírva, hogy Extasy[141].

– Francba a tablettáiddal! Láttad azt a bazi nagy sárkányt a konyhában?

Nyugdíjasok beszélgetnek:

– Szegény egyetemisták, annyira nincs pénzük, hogy öten szívnak egy cigarettát, és még örülnek is neki.

A füvező srácnak elfogyott a drogja. Elmegy hát a dielerhez venni, de nincs neki.

– Bocs haver, elfogyott, de ajánlok helyette valami mást: egy bogyót. Hidd el ez tuti áru, ettől három nagy tüzes golyót fogsz látni.

A srác rááll és megveszi. Hazamegy, szól az apjának, hogy kimegy az erkélyre friss levegőt szívni. Kint beveszi a bogyót. Áll, álldogál, nézelődik. Egyszer csak jön egy nagy tüzes golyó, és elhúz az orra előtt.

– Huhhh ez király! – mondja magában, és nézelődik tovább.

Áll, álldogál. Kis idő múlva jön a második, nagyobb tüzes golyó.

– Coooool, ez még királyabb – mondja és nézelődik tovább.

Nemsokára jön a harmadik, még hatalmasabb tüzes golyó, és elhúz az orra előtt. A gyerek nem tér magához.

– Bakkkker, ez aztán király cucc! Megyek veszek még!

Hazaérve mondja az apjának:

– Apám, az erkélyen leszek, szívok egy kis friss levegőt.

Mire az apja:

– Jól van fiam, de megint három napra mész ki?

A fiatalok 50%-a pozitívan tekint a jövőbe. A többinek nincs pénze drogokra.

[141] Hallucinációt előidéző drog. A fiatalok kedvenc kábítószere. Diszkódrognak is nevezik.

TARTALOM

ELŐSZÓ **2**
Általános viccek **6**
Orvosviccek **74**
Bolond viccek **108**
Diákviccek, gyermekszáj **113**
Kereskedelem, vendéglátás **158**
Arisztokrata viccek **173**
Faviccek **184**
Blőd- és morbid viccek **226**
Szójátékok **266**
Abszolút viccek **320**
Székely viccek **327**
Romaviccek **350**
Vallás, túlvilág **366**
Művész viccek **390**
Zsidó viccek **402**
Állatviccek **428**
Horgász- és vadász viccek **449**
Kannibál viccek **455**
Skót viccek **459**
Szőke nős viccek **483**
Részeg viccek **500**
Számítástechnikai viccek **524**
Modern viccek **558**